

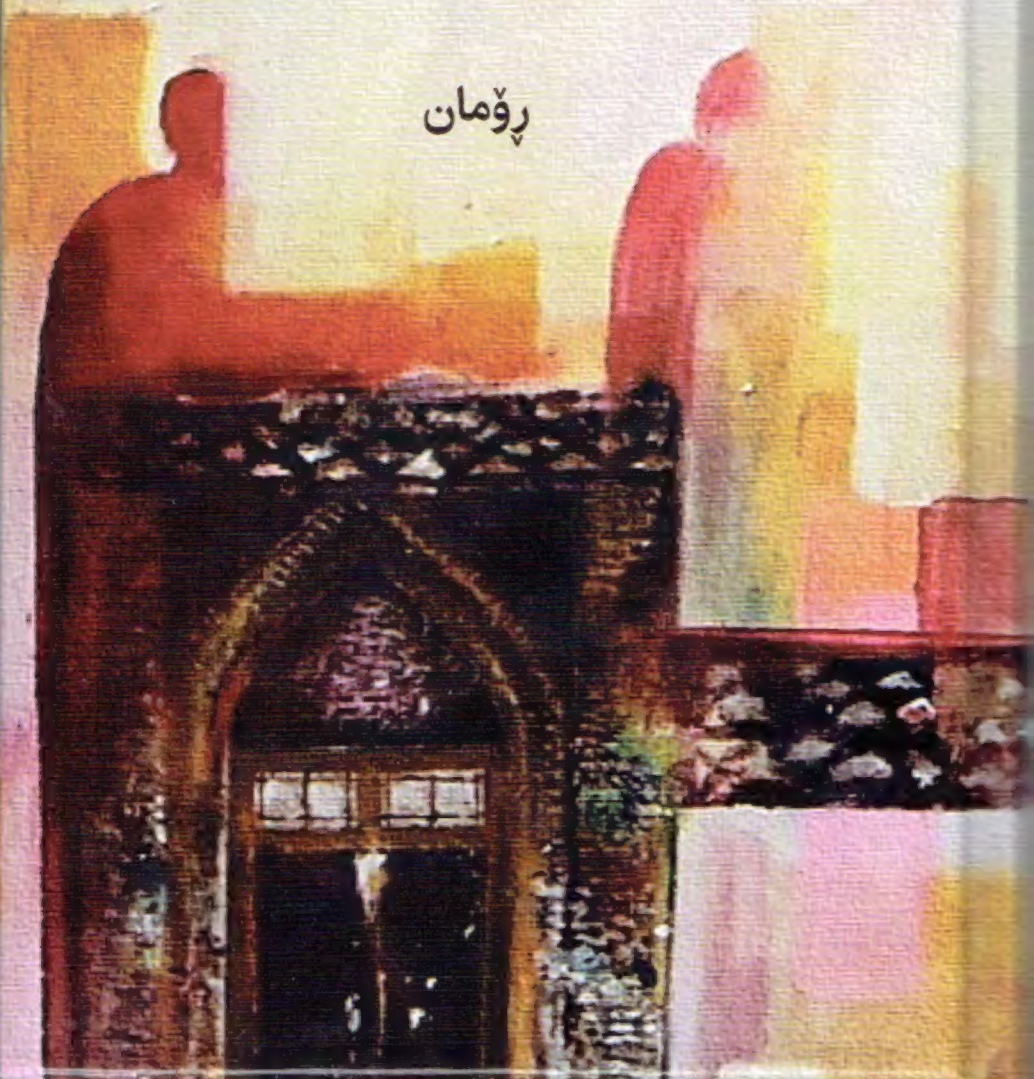
میران ئەبراھام

مەنتەدى ئاقرا ئالثقافى

www.igra.ahlamontada.com

خانەقاي میرزا

رۆمان

میران ئه‌براهام

خانه‌قای میرزا

ناوەندی بڵاوکردنەوەی کەرێز

میران ئەبراهام

خانەقای میرزا

- بابەت: پۆمان
  - نۆبە ی چاپ: ۲۰۲۳
  - تابلۆی بەرگ: ئاری میرزا
  - دیزاینی بەرگ و ناوەوه: ناوەندی کەرێز
  - پێداچوونەوه: داستان شەریف
- له بەرپۆهه رایه تی گشتی کتێبخانه گشتیه کان/ ههریمی کوردستان ژماره ی سپاردن، (ی سالی (۲۰۲۳) ی پێدراوه.

ISBN: 9 789189 708851

Sweden 2023

به بێ رهزامه ندی ناوه ندی کەرێز، هه یج کەس و لایه نیک، به هه یج شێوازیکی ئەلکترۆنی و کاغەزی، مافی له به رگرتنه وه و بڵاوکردنه وه ی ئەم کتێبه ی نییه.

میران ئەبراھام
خانەقای میرزا

رۆمان

بهشی یه کهم

رښگا دووره کانی چاومان

من له وانهى دلداريدا
له دوا ريزى قوتابيه كانى پؤلا بووم
چونكه تهنيا له گهڻ زانى
ناواره يي خوشه ويسته كى خوما بووم

جهلالى ميرزا كهرىم

بەلام... ئەو ھەموومانی بۆ ژياندۆستى پەرۋەردە كرد، لە پۆزانىكدا مەرگدۆستى بالى پەشى بەسەر پۆحى ھەموو خەلكى ئەو شارەدا كىتىسابوو. بە جۆرىك ترس لە مردن تواناى ھەستى لاواز كردبووین. ۋەكوو گياندارىكى زەلیل و دلشكاو، بى پۆح، ژىردەستە و كۆپلە ژيانمان بە پى دەكرد. فېرى كردين كە خۆبەدەستە ۋەدان ھەلبژاردەى خۆمانە، بە لام ھىوا و ئامانج نىيە.

بەو جۆرەش ئەوئ، بەردەوام غەرىبەكان پوويان تى دەكرد، لە فولكەى نۆبەچى پىزيان دەبەست، ژىر دارەكەى پىرمەسوور جىگەى ھەوانە ۋەيان بوو. لە نىۋەى شەۋدا لە دەرگەيان دەدا و دەيانگوت: پىگەى دوورمان بىۋە و بۆ ئەم مالى خۆزگەى ھاتووین. ۋەكوو تەنيا مال بىت لەو دەشتى زاموايەدا.

ئىستە لەوئ، نەخشەى دلى ھەموو كەسىك، ھەزار و يەك شارە خۆزگەى تىدايە. دل ھەيە؛ زوو لەشكرى خۆزگەكان، دەرگە قەبە و ئەستورەكانى ھاتنەدى دەشكىتت و دەيكاتە پايتەخت. دلش ھەيە؛ ھەتا ئەو كاتەى لە لىدان دەكەويت، ھەر گويفولاخى تىپەى پىنى مژدەيە.

جادووى لە ھەموومان كرد، ئىمە تىيدا ھاتىنە بوون و گەرە بووین، لەگەل ئەوانەدا كە بۆ تەنيا ساتىك و بە غەرىبى پىگەيان كەوتە ئەوئ، ھەموومان بەر تەلىسمى ئەو جادوۋە كەوتىن.

خۆى پىر لە نەينى بوو، نەينىيەكانىشى بۆ ھەموومان دەپاراست. بە بىرم دىت مىرزا كەرىم گوتى: 'لە كاتى دروستكردىدا بەيانىان زوو

پیش وه سستا و کریکار خۆم لهوئ بووم، هه موو جارێک و تاوه کوو
ته واو بوونی، ده مبینی دوو بارته قای بالای من خشت و به رد که له که
کراون، نه مئه زانی کئ هیناونی و له کوئوه هینراون.

حه لاوه خان باسی له نهیتی ژوووری زه خیره که ده کرد: 'چه ند لئی
دهرئه هینم، به تال نابیت!' ئه و به خشنده بوو، هه ر که سێک به
پنباواریش هاتبا به ئه و ماله، تاوه کوو نانی نه خواردبا به نه یده هیشته
بروات، بیجکه له وه پوژانه نانی به سه ر هه ژارانی گه په کیشدا
ده به خشییه وه.

بئ ده چیت له بهر ئه و هوکارانه بووبیت، که هه موو پێگه کانی شار
ده چوونه وه سه ر ئه و ماله.

له نیوه شه ویکی پوژی ههینی مانگی به که می زستانی سالی ۱۹۳۵ د،
 له نیواری ئو پوژوه هه ورکی رهش به ئاسمانی شاروه
 نووسابوو. باران به خوږ دهباری و له خواریو شار و دامینی
 شاخه کانه وه زوو زوو دهنگی هه وره تریشقه دههات. له شهقام و
 کولانه کاندایارانو تاوه کوو قوله پی دههات، له شهقامه کان خه لکی به
 عه ره بانه ی دهستی ده په پینه وه. فه قیکانی مزگه وتی خانه قای مه ولانا
 خالید ده یانگوت؛ گوايه مناره ی مزگه وتی گه وره هه وره تریشقه لینی
 داوه و ویرانی کردوه.

شلپوهوږ به که ناری شیوه که دا رای ده کرد، زوو زوو قاچی
 هه لده خزا و خوی به دیواری حوشه ی ماله کان ده گرتوه. به سه ر
 پردی شیوی گه ره کی جووله کاندای بۆ به رده م مالی شه له مزی عه تار
 په پیه وه. لافاوی شیوه که گه یشتبووه ژیر داره رای پرده که، به لام
 هیشتا له بۆگه نی ئاوه پوکه ی که م نه کردبووه وه. کاتیک به پاکردن
 گه یشته به رده م ده رگه ی ماله که، هیشتا پتلاوه کانی به سه ر پیوه
 بوون. له ته مه نی لاویتییه وه که س به شه و نهیده توانی هاوپی ئو
 ری بکات، هه ر به پیوه پالتاوه که ی له به ر کردبوو. کاتیک گه یشته
 به رده م مالی عه زیزی حه کیم، پاژنه ی پتلاوه کانی هه لکیشان. سه عات
 له دوازه لای دابوو، دهستی توند نووقاند و به مشتته کوله کیشای به
 ده رگه ته خته که دا: 'عه زیز، عه زیز، کوږه برای چاک به، فریامان
 که ون!'

پئ دهچوو له بهر نه سستووریی دهرگه ته ختکه، دهنکی له دهرگه دانه که ی نه گه یشتیته دالانه که ی مالی عه زیزی حه کیم، به لام بانگ کرده که ی؛ نه ک مالی عه زیزی حه کیم، به لکوو گه یشتبوووه گوئی هه موو دانیشتوانی گه په کی جووله کان.

عه زیز دهرگه ی لی کرده وه، خوی به پیوه بۆ پانه دهگیرا و له تری دهدا، چونکه تاوه کوو نه و کاته ی میرزا که ریم له دهرگه ی دابوو، نه و خه ریکی ئاره قخواردنه وه و نیرگه له کیشان بوو. دهستی به ره و پروی به رز کرده وه و گوئی: 'چییه میرزا، چییه، بۆ به م نیوه شه وه سه رو دلت گرتووین؟'

'کوپه فریامان که ون، نه وه حه لاو ژان ده یگری و وا خه ریکه پوچی دهر نه چیت!'

'نا، نا، میرزا گیان؛ حه لاو پوچی وا به ئاسانی دهر ناچیت، ئیمه ی پیاو هیچی لی نازانین، ژنان نه وه ئیشی خویانه، ئی نه وه حه لاو به ره ژان گرتوو یه تی، ئیت، نازانم میرزا، به راست تو بۆچی خوت ته نگه تاو کردووه؟'

عه زیزی حه کیم زور له سه رخو ئهمه ی گوت، میرزا که ریم پالیکی پیوه نا و خستی به پشتدا و به سه ریدا بۆ ژووره وه هه نگاوی نا. کاتیک نه و له قاتی سه ره وه ی دهر پوانی، له قاتی خواره وه سه لمای ژنی عه زیزی حه کیم بانگی کرد. خیرا چوو به رده می و گوئی: 'حه لاوی ژنم حالی زور خراپه، فریامان نه که ویت، پوچ دهر نابات.'
'پیشم که وه، ده ی پیشم که وه، با مه حته ل نه بین، گویم لیت بوو چیت به عه زیز گوت!'

کاتیک گه یشته ناو دهرگه ی حه وشه که، هیشتا عه زیزی حه کیم راست نه بوو بووه وه، میرزا که ریم و سه لما هه نگاویان به سه ردا نا و

له ده‌رگه‌که چوونه ده‌روه. له دوايانه‌وه بانگي کړدن: 'ته‌ري ژنه‌که، به‌م نيوه‌شه‌وه له‌گه‌ل ميرزا بؤ کوڅ ته‌چيت؟ نابيت پرس به ميزده‌کات بکه‌يت؟'

کاتیک عه‌زیزی حه‌کیم ته‌مه‌ی گوت، ميرزا که‌ريم له تاريکیه‌که‌دا ده‌ستی سه‌لمای مامانی گرتبوو، له پرده‌که په‌پيوونه‌وه و به‌بن ديواره‌کاندا و له که‌ناری شيوه‌که‌وه بينده‌نگ به‌ره‌و که‌په‌کی سه‌رشه‌قام هه‌لگه‌ران.

مالي ميرزا که‌ريم هه‌مووی سه‌د مه‌تريک له مالي عه‌زیزی حه‌کیمه‌وه دوور بوو. سه‌لما به‌شه‌و زور خراپ ده‌بيینی، به‌لام ميرزا که‌ريم کار و کاسبی و هه‌تا ولاخداريشی به‌شه‌و کړدبوو. کاتیک که‌يشتنه ناو دالانه‌که‌يان، هيتشتا ده‌ستی سه‌لمای به‌ر نه‌دابوو.

ثافتاو و فاته‌می خوشکی حه‌لاوه‌خانی ژنی هاته‌نه به‌رده‌می و لتيان پوانين، ميرزا که‌ريم و سه‌لمای مامان هه‌موو گيانيان ته‌ر، له شانی يه‌که‌وه و ده‌ست له‌ناو ده‌ست پاره‌ستابوون. پاشان ثافتاو وه‌کوو منډال سه‌لمای له ده‌ست وه‌رگرت و بؤ ژووره‌که‌ی حه‌لاوه‌خان دايه پيش خوی. فاته‌مه هاته‌نه به‌رده‌می و قادری کوپي خسته باوه‌شی و پتي گوت: 'له ناله‌ی ئه‌و هه‌وره‌گرمه‌يه خه‌به‌ری بووه‌وه!'

قادر تازه ته‌مه‌نی ساليکی تپه‌پانډبوو، کاتیک ژنه‌کان له دالانه‌که پوښتن؛ ميرزا که‌ريم له شويني خوی وشک پاره‌ستابوو، کوپي له ده‌نگی گريانی کوپه‌که‌ی نه‌بوو. ديسان گرمه‌ی هه‌وره‌تريشقه‌يه‌ک ماله‌که‌ی له‌رانده‌وه، وه‌کوو له سه‌ربه‌انه‌که‌ی ئه‌واني داييت، کوپه‌کانی له گرمه‌ی هه‌وره‌تريشقه‌که‌ به‌خه‌به‌ر هاتن، هه‌ردوکیان به‌دوی يه‌کدا هاتن و له شانی باوکیانه‌وه پاره‌ستان، غه‌فووری کوپه‌که‌وره‌ی، که‌هشت سالان بوو، پرسپی: 'ته‌و گرمه‌يه چی بوو؟'

عەزیزی تەمەن شەش سالان، ئەو سالە نرابوو بەر خۆیندن،
گوئی: 'هەرە تریشقە بوو!'

میرزا کەریم هیشتا بیدەنگ لەو دەرگەیی دەرپوانی کە سەلمای
مامان و ژنخوشکەکانی لێیەو چوو بوونە ژوورەو، پێیان دەگوت،
ژوورەکە یە حەلاوەخان.

غەفووری کوپی ویستی زیاتر لەبارە ی دەنگی هەرە تریشقەکەو
بدو، میرزا کەریم بی ئەو ی لێی بروانیت، پەنجەیی خستە سەر
هەردوو لێوی و لە بەر خۆیەو: 'ششششششششش.'

قادر بە باوەشییەو نووزە ی لە خۆی پرپیوو، پاشان دەستی
دانەنایەو و سەعاتە بەرباخەلییەکە ی لەناو دەستی و بەرەو پروی
پاگرت، چاویکی لەسەر میلیکە ی بوو. زووزوو لە دەرگەکە ی
حەلاوەخان ی دەرپوانی. غەفوور و عەزیزی کوپی وەکوو نەزانن چی
پروو دەدات، بیدەنگ و بە ریز لە دوایەو راوەستابوون، ئەوانیش
وەک باوکیان لە دەرگەکیان دەرپوانی، بەردەوام بە لاچاویک
سەرنجیان لە باوکیان دەدا، لەناو بیدەنگی و تاریکپروونی دالانەکەدا
دەتگوت ئەفسەر و سەربازن و چاوەپوانن، تاوەکوو فەرمانیک
جێبەجێ بکەن. چراکە لە پشتی ئەوانەو دەگرا، پرووناکییەکە ی لەسەر
دەرگەکە ی حەلاوەخان شەپۆلی دەدا، سێبەری هەرچواریان لەسەر
دەرگەکە دەلەرزێ. میرزا کەریم هیشتا مەچەکی بەرز لە پیش خۆی
پاگرتبوو. هەموو شتیک لە ناو بیدەنگی مالهەکەدا لەگەڵ زەردیی
پرووناکیی چراکەدا لەسەر دیوارەکان سەمایان دەکرد.

چک، چک، چک. گوێیان لە میلی سەعاتەکە بوو. لە خەیاڵی خۆیاندا:
'چک، چک، چک! یان دووبارە دەکردهو.

عەزیز گوئی: 'باوکە، چی بوو؟'

وه پړنی سه گۍ پټده شته کانی خوار شارد، ټيکه لۍ په کتر ده بوون و
پټکه وه په ک ټاوازيان ده چړۍ.

دواۍ ټه وهۍ مام مسته فاي نالېه ند و عه بدوللای جگړه چيې برای
ميرزا کهريم گه شته لايان، هه والی ټه وه يان پي دان، که هه لاهه خان
کوړی بووه.

عہلی ټاغا له ده رگۍ هه وشه که وه به کؤکه کؤک په یدا بوو، قولي
مه لا توفيقه بينچاوی گرتبوو، له تاریکيه که وه به دم قسه کردنه وه
هاتنه ژووره وه. مه لا توفيق له دووره وه هاواری کرد: 'ميرزا کهريم،
به شي خودا ټم جاره شهنکه يان هه له کؤک؟'

'مرؤف که بیرى له داهیتانی ناوی خودا کرده وه، مه بهستی له خودی خۆی بوو، کاتیک ئەلیت له ترسی خودا واته له ترسی خۆی، به دهستههیتانی بهشی خۆی، دهسته بهرکردنی ژيانیکی ئەبه دی دواى مردن بۆ خۆی، ئەو هه ریسەیه ی له و ژيانه ئەبه دییه ی دواى مردندا بۆ خۆی دایهیتان، له ترسی مردن ئەوهنده خۆی به بچووک و بیدهسهلات ئەزانیت، خودا یان خودیکی پیتیسته چاودیریی بکات.'

چەندان جار ئەو قسه یه م لى بیستبوو، ئیتر نازانم له گهل کئی بوو، بهردهوام له بهر خۆیه وه ده بیژلاند و کوورپه کوورپه ده پۆیشت، پاژنه ی پیکانی له زهوی نه ده نان و بهردهوام له سه ر نووکی پیکانی ده پۆیشت، ده تگوت ئیستا به دمدا ده که ویت، زۆر پیر دیار بوو، به لام که س به بین و ههنگاوهکانی ئەو پانه ده گه یشت، هه رگیز نه ده کوکی و هه ناسه ی توند نه ده بوو، مه گه ر زۆر توورپه و بیزار بووایه. له پۆیشتندا ته نیا یه ک تاوه کوو پینچ ههنگاوێک له پیش چاوت ده بوو، پاشان تیی ده ته قاند و له چاوت ون ده بوو، له بهر پیکانی نه ده پوانی و جارێک نه مبینی سه ری دابنه وینیت، چاوهکانی په ساسیه کی توخی گه وه و گهش؛ خۆی ده یگوت: 'له گورگم دزیون!'

ئەوهنده ی مَن ئاگام لئی بوو بیت سلاویشی له کهس نه ده کرد، مشکیه کی په شی خه تخه که به ده زوله ی سه ی پشالهکانی چنرابوون، بئ کلاو توند پیتچابووی به ناوچه وانیه وه، رانکوچخه کی بۆر و پشتینیکی په شی گولگولی سوور، جووتیک

كلاشى كۆنى چەماۋەى كرىدبوو بە سەر پىئەۋە، گۆرەۋىى لە پىن نەدەكرد، ديار بوو كلاشەكانى بە پىنى بچووكىن. لە كاتى پۆيشتندا ۋەك دوو سەۋل بالەكانى بەم لاۋ ئەۋ لايدا پادەۋەشاندىن، زووزوو دەستە سىرىكى لە بەر باخەلى دەردەھىتا و بە ناۋچەوانىدا دەيھىتا، بى ئەۋەى ئاسەۋارى ئارەق بە پوخسارىيەۋە ديار بىت، ۋەك شىتىك خۋوى پىۋە گرتىن. دەتوانم بلىم كورتهبالايەكى گرگن بوو. كاتىك ئىمەى مندالانى تەمەن ھەشت بۆ دە سالان دەورەمان لى دەدا، ئەۋ لە نيوانماندا ون دەبوو، ھەموومان ئەۋەمان دەزانى و دەمانگوت: 'دەنگى ژنانەيە!'

بەلام لە نيوان خۇماندا نەيتى بوو، بە تاييەتى كاتىك ئەم دوو ۋەشەيەى زۆر نەرمونيان پىن دەگوتىن: 'ئۆمىس ئۆتىمىس'. بىن ئەۋەى بزانين واتاي چىيە، بەردەوام لەسەر زانمان بوو، پوۋى تى دەكردين و يەكەيەك لە چاۋمانى دەپوانى و بىدەنگى دەكردين، چونكە ھەموومان ئەۋەندە گويماں لەۋ قسەيەى بوۋبوو لەگەلىدا دەمانگوتەۋە، پىنى دەگوتىن: 'گويم لى بگرن، دوايى خۇتان جىنگەيەكى لە ھزن خۇتان پىن بەن.'

ھەموومانى بە يەك ناۋ بانگ دەكرد، يان دەتوانم بلىم ناۋى لە كەس نەدەنا، تەنيا ئەۋەندە نەبىت: 'پۆحى زامن، گيانى زامن'. ئىتر ھەرچەندە ناۋى خۇمان پىن دەگوت، خىرا لە بىرى دەچوۋەۋە، ناۋەكانمان... ئەۋە تەنيا شت بوو كە مام زامن لە بىرى دەچوۋەۋە، ھەموو شىتىكى پابردوۋى ئەۋ شارەى لە بىر بوو، دەيگوت: 'من مېژوۋى ھەزار پىشتى خۇم و ئىۋەش پىن ئەزانم، ئىۋە و ھەمو ئەۋ خەلكە لە بىرتان چوۋەتەۋە، يان گەمژەن و ناتانەۋىت ھىچى لەبارەۋە بزانن.'

پوژیک له دووکانه‌کې بووم، وا بزائم ټو ټاگای له من نه‌بوو، له بهر خوږه‌وه ددوا، تاو تاو نوځلیکې ده‌خسته دهمی و به پځه‌وه ده‌یکروشت و له قسه‌کردن به‌رده‌وام ده‌بوو، ده‌یگوت: 'هه‌زار ساله هست به‌و دلشکانه ټه‌که‌م، نامه‌ویت یاری به پوچیان بکه‌م و ده‌ست له پږه‌وی ژیانیان بده‌م، به تایبه‌تی ټه‌وانه‌ی له سروشتی خوږیان لایان داوه.'

دواي تاویک بیده‌نگی، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و به ده‌نگیکې ناسک و پر له سوز و توزیک ژنانه، که ټه‌وسا من وا هه‌ستم پږ ده‌کرد، دهردی خوږی ده‌یگوت بالوره، که‌لیک جار لیم بیستبوو، ټاواي ده‌گوت:

'ټاوا بیت پوژ، کپ بیت له مه‌غریب پو کاتی شه‌و
ټاوه‌دان بیت به‌ر ټاگردان، ته‌واره کڅواری شه‌و
دایم وان ټه‌وان گویتقولاخ، په‌فتاری مه‌شاهیده
کو‌که‌له، نیز و می شه‌وچه‌ره‌ی میناری شه‌و'

دواي ټه‌مه جاریکې تر هه‌مان کوپله‌ی به نووزه‌نووز و پچ‌پچ له بهر خوږه‌وه ده‌گوته‌وه، پاشان به‌رده‌وام ده‌بوو: 'ټیتر ټه‌وه یاسا و پیسای سروشته، له ژیر کاریگه‌ریی هه‌سته‌کانیاندا پشستی تی ټه‌که‌ن، ټه‌خه‌له‌فین، گیل و میتشکوچ ټه‌بن و ته‌نیا خه‌یالیان لای هه‌وه‌سیانه، بچووک، زور بچووک ټه‌بنه‌وه، تی ناگه‌ن، یان هه‌ندیکیان نایانه‌ویت تی بگه‌ن، چون وه‌ریده‌گرن ټاواش وه‌کوو خوږی ټه‌یلټنه‌وه، ټه‌هلی نه‌قلن و ته‌نیا ټه‌وه‌نده‌یان له باردایه، په‌شیمانن له یاساکانی سروشت و له مردن ټه‌ترسن، له به‌رامبه‌ر ټه‌و ترسه‌یاندان بیریان له‌و حیل‌یه کردووه‌ته‌وه؛ که دواي مردن ژیانیکې نه‌پراوه‌یه. نازانن، ټه‌که‌ر ټاوا

ژیايت دواى مردنت کوتاييت پى ديت، بهختت ناييت و ئهكهويته
 دهرهوهى سروشت. ئهوانه به جورىك خهلهفاون، تهنانهت سىحرى
 نوقلهكانى منيش بهئاگايان ناهيتيتهوه، ئيتىر ئهبيت به تهمای
 گهپانهوهى رۇحيانهتيان نهيين، چونكه رۇحيان ژههراوى بووه و به
 كهلكى هيچ نايهت، ناكريت ئهوان جاريكى تر له سروشتدا جيگهيهك
 بگرهوه.

ئو پوژه لهگهله مالىكى ئاموزام بۆ ئهوه لای مام زامن بووين، كه
 من باسى جهمالى دهلهسهگى بۆ بكم. كه چۆن له كانى ماسى، چند
 سهرخوشىك به بهرچاومانهوه سوارى بووبوون. ههرحهنده
 نهمدهزانى چۆن ئهوهى بۆ بگيرمهوه. كه ئو پياوه زلانه يهكهيهك
 دهريپىكانيان دههيتانه خوارهوه و سوارى ئو دهلهسهگه دهبوون. كه
 ئيمه ههرحواريانمان دهناسى و ژن و منداليشيان ههبوو. دواتر
 دهستهسرىكى نهوتاووييان بهست به كلکيهوه و ئاگريان پتوه نا.
 چاومان لىي بوو به دهم پاكردنهوه ئاگرى تى بهربوو. من و مالىك
 له نزىك چه مى تانچهرۆ به مردووى دوزيمانهوه. ويستم ئهوه بۆ
 مام زامن بگيرمهوه، بهلام، وهكوو ههموو جاريك، خوى ههموو
 شتىكى دهزانى، ديار بوو ئهوهش هوكارى بيزارييهكهى بوو.

ههروهها نازانم له كتيوه بيستبووى، كه من و قادر و مالىك لهگهله
 كاكه غهفوورم بۆ كهركوك چووبووين، ئهوهى لى پرسيم: 'له
 كهركوك چيت بينى؟'

دوو پوژ پيش ئهوه، كاكه غهفوورم ئيمهى لهگهله خوى بۆ
 كهركوك برىبوو، ههفتهيهك له كهركوك له مالى شىخ مارف
 بهرنجى مايهوه، به پوژدا له بهيانيى زوهوه تا ئتواره له گوپهپانى

گاوریباخی ده‌بووین، کاکه غه‌فوورم و هاوړیکانی بڼ پش‌تگیری له مانگرتنی کریکارانی نه‌وت له که‌رکووک چوو‌بوون. له زوړبه‌ی شاره‌کانی عی‌زاقه‌وه بڼ‌ئو مه‌به‌سته خه‌لک بڼ که‌رکووک هاتبوون. سه‌کویه‌ک له گوړه‌پانی گاوریباخی دروس‌ست کرابوو، به‌رده‌وام به زمانه‌کانی: عه‌ره‌بی، کوردی، سریانی، ئاشووری و تورکمانی، گوتار و شیعر ده‌خویننه‌وه. شیخ مارف و کاکه غه‌فوورم گوتاریان به کوردی خوینده‌وه. دوو پوژ پش که‌رانه‌وه‌مان نووس‌ینکیان دایه ده‌ستم و پتیا‌ن گوتم: 'چه‌ند جاریک بیخویننه‌وه و دوا‌ی سه‌عاتیک سه‌ره‌ی تویه'.

داوام له قادری برام کرد، که‌ئو بیخویننه‌وه، هر زوو خویی لی ون کردم. مالیک لینی وه‌رگرم و خویندیه‌وه، دواتر به زور لیم سه‌نده‌وه، ئاماژه‌ی به‌وه کرد؛ که‌ بڼ ده‌ترسم، خوینده‌وه‌ی ئاسانه. پش‌ت‌ئوه‌ی سه‌ره‌ی من بیت و بچه‌ سه‌ر سه‌کوک، که‌ هه‌زاران که‌س لیتان ده‌روانیت، پولیس و سه‌رباز هیزشیان کرده سه‌رمان و بلاوه‌یان به‌خه‌لکه‌که کرد.

پوژ‌ی دواتر، به‌هه‌مان شینوه‌ی پوژانی پش‌شو خه‌لک له گوړه‌پانه‌که‌ کو‌بوونه‌وه، له یه‌کی مانگی ته‌مووزی سالی ۱۹۴۶‌وه ده‌ستی پڼ کردبوو. غه‌فووری برام به‌ره‌و پووی هه‌نا ئه‌لیاسی کردم‌وه، که‌ یه‌کینک بوو له به‌پویه‌به‌رانی مانگرتنه‌که. هه‌نا پنی گوتم: 'تا ده‌توانیت هاوار بکه، با هه‌موو خه‌لکه‌که گوئی له ده‌نگت بیت'.

له‌سه‌ر سه‌کوک بووم و پڼ به‌قوپکم هاوارم ده‌کرد، به‌لاچاو مالیکم له شانمه‌وه ببنی. ده‌ستیکي به‌ره‌و پووی خه‌لکه‌که هه‌لېریوو، نووزه‌نووزی بوو. نووس‌ینه‌که‌ی دابوویان به‌من بیخوینمه‌وه، ئاوا

دهستی پښ دهکرد: 'هه ی ئیستیعمار، ئیوه له سالی ۱۹۲۷مه وه نهوت له م شاری کهرکووکه به پهنجی کریکار دهردهینن، لهو پوژوهه کریکار دهریت... ' بهو جوړه و ناوی ئه و سنی کریکارهیش هاتبوو که سالی ۱۹۲۷ له دهرهینانی نهوتدا مردبوون.

ئو پوژهی ئیمه گهراینهوه، پیکهوتی دوازدهی مانگ بوو، پولیس و سهرباز هیزشیان کردبووه سهر گوړهپانی گاوریباخی و شازده کهس کوژرابوون و زیاتر له ههشتا کهس بریندار بوووبوون.

فهه، دامهزینهری حیزبی شیوعی، ئو پوژانه له مالی مارف بهرنجی بوو، که بۆ منیکی تهمن یازده سال گرنگیهکی ئوتوی نهبوو. چهند جاریک ویستی قسه لهگهل من و قادردا بکات، بهلام ئیمه زمانی عهرهپیمان نهدهزانی و له هیچی نهدهگهیشتین.

یونس رهئووف و زهینهبی خوشکی لهوی بوون، یونس رهئووف، باشتهر بلیم دلداری شاعیر، که له پابردوودا چهند جاریک هاتبوو مالمان. من و قادر و مالیک له ژووری ژنهکان نووستین، زهینهب تاوهکوو درهنگانی شهو بهدیارمهوه دانیشیت، ئو نووسینهی ههنا ئهلیاس پنی دابووم، زیاتر له ده جار پنی خویندمهوه.

به وردی پروداوهکانی گوړهپانی گاوریباخیم بۆ مام زامن دهگیراپهوه، ئو له بهر خویهوه کوتی: 'ئیترا ئهوه سههرتای نههامهتییهکانه!'

من بیدهنگ بوووبووم، بهلام ئو هیشتا قسهکانم و تهناهنهت ئو نووسینهی له گوړهپانی گاوریباخی بۆ خهلهکهکم خویندهوه، لهگهل ناوی ئهوانهی من ناوم هینابوون، له بهر خویهوه دهگوتنهوه.

ئىمەى مندال ئەوسا وامان دەزانى وپىنە دەكات. زۆر لە قسەكانى
 حالى نەدەبووين، وەكوو لىدوان و شەپى ئەو لەگەل فەقى ئەحمەد،
 كەس نەيدەزانى ئەو دووانە باسى چى دەكەن، من فەقى ئەحمەد
 زۆر خۆش دەويسەت، گەلىك جار دەهات و لە مالى ئىمە نانى
 دەخوارد، پەيوەندىي لەگەل مام مستەفام و ماليكدا زۆر خۆش بوو،
 گەلىك جار تاوہكوو نيوہشەو لەگەل مام مستەفام شىعريان بۆ
 يەكترى دەخويندەو، منىش بىدەنگ بەدياريانەو داونىشتم. كە
 خويان تەنيا دەبوون، عارەق يان شەرابيان دەخواردەو، ئەو تەنيا
 من دەمزانى.

مام زامن فەقى ئەحمەدى بەو تووپە دەکرد، كە پىنى دەگوت:
 'ئەحە ھەرچەندە تۆ پياويكى زيرەكيت، بەلام تۆ و بزىنكى گەر لە
 وجوددا بوونتان وەكوو يەكە، چونكە دىنەكەت پىنگى خۇناسى و
 خوداناسىشى لى گرتوويت!'

فەقى ئەحمەدىش لە وەلامدا دەيگوت: 'مەحوى، ھاوبىرەكەى تۆ،
 يەك دىر شىعەرى بە كەلكى ھەيە ئەويش ئەلەيت، بە ناوى داربەرەوى
 ناوم و من خورما ئەگرم.'

مام زامن و فەقى ئەحمەد كاتىك ئەم قسانەيان بە يەكترى دەگوت،
 كە چواردەورىيان قەرەبالخ بايە، بەلام كە خويان تەنيا دەبوون،
 سەريان لىك نزيك دەكرەوہ و چەندان سەعات دەدوان، بە جۆرىك
 ئاگايان لە چواردەورىيان نەدەما، وەكوو لە خەلوەتدا بن. ئەو ساتانەى
 فەقى ئەحمەد لە قسەكانى مام زامن تووپە دەبوو، لە دلگەورەيىي
 خويەو، دواى چەند ھەناسەيەك بە سۆزەو لە بەردەم مام زامن
 وەكوو مامۇستا و قوتابى دەنووشتاىەو، لە پاشەملە مام زامن
 دەيگوت: 'ئەوہى فەقى ئەحمەد ئەيكات لە دلگەورەيىي نىيە، بەلكوو لە

بندھ ماخییہ تی، چونکہ توانای خھیالی ہر ٹوہندہ بر ٹکات، تہنیا
 ٹو پوڑہ و بہس، ٹیتر کہ شہو بہ سہریدا ٹنوٹ، خہون و خھیالی
 لای ہریسہکھی ٹو دونیایہ تی و لہ بیری ٹچیتہوہ دوتنی چی
 خواردوہ.

پہیوہندی ٹم دووانہ بہو جوڑہ بو، کہ مام زامن لہ کوتاییی
 ہموو لیدوانہ کانیندا، دیسان ٹوہی دووبارہ دہکردوہ و فہقی
 ٹحمہدی توورہ دہکرد و پاشان لہ چاوترووکانیکدا خوی لی ون
 دہکرد، ٹوہ لہ نیوانیندا وہکوو خوداحافیزی لی ہاتبوو... بہو جوڑہ
 یہکتریان جی دہٹشت.

بہیانیاں زوربہی شیتہکانی شارم دہبینی، یہکیہک لہ دہرگی
 دووکانہکھی ٹوہوہ دہہاتنہ دہر، ٹیتر نازانم لہوچ دہنوسستن یان
 ٹوانیش بق نوقلخواردن دہچوون، لیم دہبیسست و دہیگوت: 'ٹم
 مرؤفانہ، لہ گرنگترین و جوانترین بہشی خداوہند بیتہش کراون،
 ٹویش عہقلہ، کہ واتہ بہ ہموو تہمہنیاں وہکوو مندالیک ٹوژین و
 ٹہبت ہموو شتیکیان لی قبول بکہین! ہیچیان لہسہر نیہ و نابیت
 خہتایان لی بگرین.'

دوانیوہ پویہکی پوڑی ہینی لہ نیو دووکانہکیدا دہورمان لی دابوو،
 مام زامن گوتی: 'مندالینہ، ٹہگہر من لہم شارہ برؤم، تہنیا ٹیوہ بی
 نوقلی ترش و شیرین نابن، ٹم شارہ وہکوو پلہگہنم سن و کولہ
 بہ سہریدا دائہباریت، ٹیتر لہ ماوہی ژیاہی نہوہیکدا ٹیسقانہکانیشی
 ٹہن بہ تہپوتوز، کہسیکی تیدا نیہ کلیلی ٹم دووکانہی پی بسپیترم،
 ٹوہ زیاتر لہ دووسد سالہ چاوہروانم کہسیک لہم شارہ لہدایک
 بیت، ٹوہ بیت، کہ من ٹمہویت، ٹو کہسہ بتوانیت پی بنیتہ نیو

پېلاوه‌کانی منه‌وه، یان کلاوه‌که‌ی من پر به سهری بیت. ټاگای له‌م
شاره‌ بیت، ټه‌م شاره‌ بیکه‌سه‌ و پو‌حیانه‌تی مردووه‌کانی بو
جیکه‌یه‌کی نادیار پو‌یشتوون.

په‌حیمه‌ شیت، که به خوی ده‌گوت په‌حیم موکریانی لئی پوانی و
پپی گوت: 'کلاوی ټه‌تو؟ ټه‌من قه‌تم نه‌دیوه‌ کلاوت له‌ سهر بی!'
'ده‌ی توش قهرزدارم بیت، ټه‌گه‌ر جینی باوه‌رت نه‌بم!'
'ئې باشه‌، گویا ټه‌تو کلاوت هه‌یه‌؟ له‌ کوئییه‌؟'
'ټه‌وه‌ی پیتی ټه‌لیم و لیم ټه‌بیستیت، ټه‌وها په‌ش و سپپی لیمی
وه‌رمه‌گره‌!'

'ده‌سا خوت وات کوت.'
'به‌لې من ټاوام کوت، ټینجا خو من زور شتم وه‌ک خوی گوتووه‌،
نازانم چون گه‌یشتووه‌!'
'ټاوا، که ټه‌تو ده‌یلنی و له‌ زمان خوته‌وه‌ ده‌یان‌بیستین!'
'ده‌ی مالویران خوم.'

'کامه‌ مال؟ مالت کوا، نه‌کا به‌م کولانه‌ گورگه‌ بلنی مال؟ ټه‌من
ټه‌وه‌ی ده‌زانم مام زامن، که ټه‌توش وه‌ک به‌نده‌ بی ژن و مال و
حالی!'

'وه‌ک خوت ټه‌فه‌رموویت په‌حیم موکریانی، به‌ قه‌ولی کوپوکالی
شار، په‌حیمه‌ شیتیت، تو سه‌هووت فه‌رموو، که له‌وه‌یاندا من له‌ تو
ناچم!'

'باشه‌... ټه‌من شیت و ټه‌تو عاقل، پووی ټه‌و کوپوکاله‌ی په‌ش بی،
ټای غریبی، پووی زه‌مانه‌ش په‌ش.'

'مه‌جبوورم بلیم، قه‌دری غریب گرانه‌، من و تو باش یه‌ک
ټه‌ناسین. کاتیک من و تو نامانه‌ویت بیر بکه‌ینه‌وه‌، هاوشیوه‌ین.'

‘ئەدى، دەزانی مام زامن، ئەمن شارەزای کونی قوونی ئەتۆشم.’
‘کۆرە ئەوەندە قووچەرەو مەبە، ئەو خەلکە ناحەقیان نییە پیت ئەلین
شینت.’

‘کۆرە دایکی ئەو خەلکەى دەگیم.’
‘مەگەر لە خەودا دەستت بە دایکیان بگات!’
‘بەو جۆرەش پازیم.’
‘پەحیم، تو لای من لە زۆرینەى خەلکی ئەو شارەى عاقلتریت!’
‘دە بلێ لە حەموویان، خودا بتگڕی!’
‘ئاخر بۆ پازیکردنی دلێ تو، درۆ ناکەم!’
‘دە خودا بمرگێ، گەر بلیم درۆم لێ بیستووی.’
‘خوایشتەکەم!’

بەو شیوەیە لێدوانی ئەو دووانەش بەردەوام دەبوو، دەتوانم بلیم
شەپى ئەم دووانە درێژەى دەکێشا، تاوەکوو ئەو کاتەى مام زامن
نوقلێکی بۆری پانکەلەى دەنایە نیو مشتی پەحیم، دواى ئەوەى بە
دەم قسەکردنەو لە نیو دەمی دەنا، هیواش دەبوو و دەنگی
دەگۆرا و بێدەنگ دەبوو، پاشان راست بەرامبەر مام زامن رادەووستا
و تەنیا گۆیى لێ دەگرت. ئەوەندە نەبیت لە ژێر لێووە، بێ ئەوەى لە
مام زامن بپوانیت، دەیگوت؛ ‘سپاست دەکەم مام زامن، دەردی دلەى
شکاوی ئەم بەندەییەى خۆت چارەسەر کە!’

دواى ئەمە، پەحیم دەستى دەکرد بە گریان و مام زامنیش لە
باوەشى دەگرت، تا لەسەر بالەکانى وەکوو مندال خەوی لێ دەکەوت.

میرزا کەریم کاتیک له کهرکوکهوه گەیشتهوه بەر خانەقا و له ئۆتۆمبیلەکی سەرحدە کهچەل دابەزی؛ دوو کوپی گەنجی تەمەن بیست سالانی پۆشتەیی بالابەرزی چاکەت و پانتۆلپۆشی لەگەڵدا بوو، پیناڵووە پەشەکانیان له بەر تیشکی خۆرەکهەدا بریقەیان دەهات، بۆینباخی سووریان بەستبوو، که له دوورەوه سەرنجی پادەکنیشا. ئەو دوو کوپە گەنجە ناویان یونس پەئووف و موکەرەم تالەبانی بوو، بۆ شەویەک میرزا کەریم له لای موکەرەم دەمینیتەوه، که پینچ قوتابی بوون و خانوویەکیان له شۆڕیجەیی کهرکووک بە کرێ گرتبوو، هەموویان قوتابی سێی ناوەندی بوون. دواي ئەوهی میرزا کەریم بۆ سلیمانی و مالی خۆی دەعوەتیان دەکات، پوژی دواتر بێ دوودلی لەگەڵ میرزا کەریم هاتبوون.

له ئۆتۆمبیلەکی سەرحدە دابەزین و توورەکهیەکیان له دواوهی ئۆتۆمبیلەکه دەرھینا. پاشان دوو میوانەکه توورەکهکیان له دەستی میرزا کەریم وەرگرت و یەکی لایەکیان گرت، پینکەوه بە کەناری شیوی قازیدا داگەپان و چوون بۆ مالی میرزا کەریم.

گەیشتنە ناو حەوشەی مالهوه، مام مستەفای نالەبەند لەگەڵ دوو پیاوی غەریبەدا لەبەر دەرگەی خانەکهەدا پاوەستابوون، دیار بوو تازە له نالکردنی هێستریک بووبوونەوه، چونکه کەرەستەیی نالەبەندییەکه و بەرەرۆکه چەرەمەکی هیشتا بە دەستەوه بوو. دواي سلاوکردن، میرزا کەریم میوانەکانی بە مام مستەفا ناساند.

یونس په ئووف کوتی خه لکی شاری کویه م. مام مسته فا له باره ی مه لای گه وره وه لئی پرسسی، پیش ئه وه ی یونس په ئووف وه لام بداته وه، مام مسته فا کوتی: 'نمونه ی عالم و ئیماندار ی کورده، به راستی هه موو شخصیکی خوینده واری وهک ئیوه ئه بیت ئه و زاته بناسیت.'

مام مسته فا دريژده ی به قسه کانی دا، یونس په ئووف کوتی: 'ئی قوربان تو له منی زیاتر ده رباره ی مه لای گه وره یی ده زانیت، دیاره جه نابت له من زیاتر به مه لای گه وره سه رسامیت!'

ئه مان له و قسانه دا بوون و هیشتا مام مسته فا له باس و خواستی مه لای گه وره ته واو نه بوو بوو. حه لاهه خان بانگی میرزا که ریمی کرد، که له بهر ده رگه ی دالانه که دا چاوه پوانی ده کردن. مندالیکی قژکالی به باوه شه وه بوو، میرزا که ریم و میوانه کانی چوون بو لای. ده ستیکی خسته سه رشانی میرده که ی و له یونس په ئووف و موکه پهم تاله بانی پوانی: 'ئه ری میرزا، ئه م کورپه جوانخاسانه میوانی خۆمان؟'

'به لئ، حه لاهه به وه دا هه لمه خه له تی، ئه فه ندین و پۆشته و په رداخ دیارن، هه ردووکیان ليقه وماو و برسین و هیناومن ته نیا بو جاریک ده ستاوی تو بخۆن!'

میوانه کان له گه ل حه لاهه خان به ده م میرزا که ریمه وه پیکه نین. موکه پهم تاله بانی کوتی: 'ئه گه ر میوانداریمان قبول بفرموون، بچووکتانین.'

'هه موو پۆژ و ساتیک ده رگه ی مالی میرزا که ریم له سه ر پشته، کورپی خۆم ئیمه خاوه ن مال نین، یا خوا به خیر بین.'

مندالیکى دووسالان له ده‌رگه‌ی دالانه‌که‌وه ده‌رپه‌رى و باوه‌شى
کرد به پانى میرزا که‌ریمدا: 'باوکه، باوکه.'

موکه‌په‌م پرسى: 'ئه‌م پیاوه ژیکه‌له‌یه ده‌بى کى بیت.'
هه‌موو لى‌يان ده‌روانى، منداله‌که چاوى پى‌دا گى‌پان و شه‌رمانه
سه‌رى داخست، میرزا که‌ریم گوتى: 'کاکه جه‌لال، ئه‌ویشیان جه‌مال،
کوپه بچووکمه.' له و کاته‌دا ده‌ستى به‌ره و لای منداله‌که‌ی باوه‌شى
حه‌لاوه‌خان دريژ کرد.

حه‌لاوه‌خان وى‌ستى پى‌ش‌وازیان لى بکات و بۆ ژوورى
دانى‌شته‌که‌ی میرزا که‌ریم بۆن. میرزا که‌ریم ده‌ستى خسته سه‌ر
شانى حه‌لاوه‌خان و گوتى: 'ژنه‌که، ئی‌مه له ژى‌رزه‌مینه‌که‌ین، چاییه‌کى
خه‌ستمان بۆ لى‌بنی.'

گه‌ی‌شته ژى‌رزه‌مینه‌که، تووره‌که به‌نه بۆره‌که‌يان پى‌که‌وه هه‌ل‌برى و
خستیان هه‌ر می‌ژیک، که چوار به‌سته کتیبى له‌سه‌ر بوو. له لای
پاست و چه‌پى می‌زه‌که‌وه سى‌ندووقى کتیب دانرا‌بوون. که سى‌ندووقى
چاییان پى ده‌گوت، میرزا که‌ریم کتیبه‌کانى یه‌ک یه‌ک له تووره‌که‌که
ده‌رده‌هینا. یونس په‌ئووف کتیبى بچووکى په‌نگ‌زه‌ردى ته‌نکى
له‌سه‌ر می‌زه‌که هه‌ل‌گرت و گوتى: 'تووتنه‌که‌مان!'

'به‌لئى تووتنه‌که‌مان، کاک ئه‌حمه‌د په‌فیک نووسى‌ویه‌تى. ئه‌وه ئه‌و
کتیبه‌یه که ئی‌وه به‌ دوا‌یدا ئه‌گه‌پىن.'

'به‌لئى، ئه‌وه‌ی پاستى بیت میرزا گىان، ئه‌گه‌ر بلی‌م ئه‌و کتیبه حوجه
بوو بۆ ئه‌وه‌ی بى‌ین بۆ سى‌لیمانى، به‌لام باسوخواست زۆرن و
مه‌به‌ستى هاتمان پوونه.'

'جه‌مال بابان پى‌ی گوتم، پرسى‌ارى ئه‌و کتیبه‌ت کردووه.'

‘به‌لئ، کاک جه‌مال بابان تاريفی کرد و گوتی؛ یه‌که‌م کتیبی
 فه‌لسه‌فی و کۆمۆنیستییه تا ئه‌م‌رۆ به کوردی نووسرايیت و هه‌ولیکى
 زۆر بیۆینه‌یه، به‌لام وا بزانم له سلیمانی که‌مترین خۆینه‌رى هه‌بووه!’
 ‘به‌لئ، جه‌مال پراسه‌ته‌کات! ئیوه ئه‌توانن، ئه‌و نووسخه‌یه له‌گه‌ل
 خۆتاندا به‌رن.’

میرزا که‌ریم، ده‌فته‌ریکی له چاوی میزه‌که‌دا ده‌ره‌ینا و یه‌ک یه‌ک
 ناوینشانى کتیبه تازه‌کان و ناوی نووسه‌ره‌که‌ی نووسی، پاشان
 به‌گویره‌ی بابه‌ته‌کان به‌سه‌ر سندوقه‌کاندا دابه‌شى کردن. دواى
 ئه‌وه‌ی کتیبه‌کان له نیوان میوانه‌کاندا ده‌ستاوده‌ستیان ده‌کرد و
 ناوینشان و ناوی نووسه‌ره‌که‌یان ده‌هینا، باسیان له‌وه کرد داخو
 خۆیندوو یانته‌وه یان نا. میرزا که‌ریم له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی: ‘ئه‌وه
 زۆربه‌ی کتیب و پۆر‌شامه‌ی نێو ئه‌و سندوقانه له‌لای خه‌لکن.
 هاو‌پریان ناویان لئ ناوه کتیب‌خانه‌ی بیرى نۆی.’

یونس په‌ئووف ویستی یه‌ک‌یک له کتیبه‌کان بخاته ناو سندوق‌یک،
 که میرزا بۆ ده‌ست‌نیشان کردبوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: ‘بیری نۆی!
 ئی، ئی، ئه‌ی ئه‌م کتیبه؛ بنیادنانى سۆش‌الیزم.’
 ‘به‌لئ، ئه‌وه ده‌ست‌نووسه...’

یونس په‌ئووف قسه‌که‌ی به میرزا ب‌پ‌ی، کتیبه‌که‌ی کردبووه‌وه و
 گوتی: ‘چۆن ده‌ست‌نووسه؟!’

‘ئه‌وه تو به به‌رگه‌که‌یدا تى که‌وتوویت، ناواخنى عه‌ره‌بییه و له به‌ر
 چه‌ند کتیب‌یکى تر نووسراوه‌ته‌وه.’

‘ده‌ی دیاره ته‌نیا ناوین‌شانه‌که‌یان به پتویست زانیوه بیکه‌ن به
 کوردی؟’

‘کاک قادر ئاغای عه‌تار به نیاز بوو وهریانگیریت، هه‌ر خۆیشی
هه‌مووی به ده‌ستوخه‌تی خۆی نووسیوه‌ته‌وه.’

موکه‌په‌م تاله‌بانی پرسیی: ‘ئهی ئه‌م ده‌ستنووسه‌یان؟’
‘ئوه‌ هه‌مووی شیعرێ هه‌لبژاردن و له‌ کوێ شیعرێکمان دیبێ،
له‌گه‌ل مسته‌فا و عه‌بدوللای برامدا له‌ویدا نووسیومانته‌وه‌. یان هه‌ر
کام له‌ شاعیره‌کان پێگه‌یان که‌وتبێته‌ ئه‌م ماله‌، داوامان لێ کردوون
شیعرێکی خۆیانمان له‌و ده‌فته‌ره‌دا بۆ بنووسن. بۆ زانینتان پێشتر
په‌حمه‌تی ئه‌حمه‌دی ناله‌ندی باوکم ده‌ستی پێ کردبوو!’

میرزا ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی یونس په‌ئووف و لێی پرسیی: ‘تو
باسی دارکه‌رت بۆ نه‌کردم!’
‘به‌لێ، هه‌تمه‌ن بۆت باس ده‌که‌م.’

‘کاتیک ئه‌نوه‌ری هه‌مه‌ ئاغا، ناوه‌که‌ی پێ گوته‌ن، دارکه‌ر، وامان
زانی حیزبی حه‌یته‌ و بارچاوه‌شه‌کانه‌، که‌ له‌ دارکارییه‌وه‌ هاتبێت،
ئێتر قه‌یریک به‌وه‌ پێکه‌نین.’

‘دارکه‌ر، خه‌لووزکه‌ر، ئه‌و کارگه‌رانه‌ی خه‌لووز دروست ده‌که‌ن،
مه‌به‌ست لێی کریکار و چینی هه‌ژاره‌، خۆی به‌ ئه‌سل ئیتالییه‌. خه‌بات
بۆ سه‌ربه‌خویی کوردستانی ئێراق. ده‌که‌ین، پاشان سه‌ربه‌خویی بۆ
ته‌واوی کوردستان، مه‌به‌ست گرێدانه‌وه‌ی هێلی جوغرافیاییه‌. ئێمه
دژی فاشیزم و هیتله‌رین. و لایه‌نگری دیموکراتیی، به‌لام
به‌ره‌لستکاری ئه‌مپریالیستین. به‌ تایبه‌تی دژی ده‌سه‌لاتی داگیرکاری
ئینگلیزه‌کان ده‌وه‌ستینه‌وه‌.’

‘واته‌ حیزبیکی کۆمۆنیستی ئه‌بێت.’

‘دەتوانىن بلىين، ئامانجى لە سۆشئىالىزمە، بەلام لەگەل كولتورى
ھەموو جىگەيەكدە گۆرانكارىيە بە سەردا دىت!’ موکەپەم تالەبانى وای
گوت.

‘ئىنجا ئەو ھە چىي بە چىيە؟!’

يونس پەئووف لە مىرزا كەرىمى پوانى: ‘تاوھەكوو ھىچ نەتەوھەيەك
نەبىتە پاشكۆي ئەوانى تر و بىروباوھەي داركەر لە زمان و فەرھەنگ
و كولتورى كوردىيەو، ھەروھەا لە مېژووھەكەيەو سەرچاوەي
گرتىت.’

‘تو ئەو ھەت پەن پاستە؟’

‘دەي بىقەزا بىت، ئەي مىللەتى كورد لە كولتور و زمان و
پەشتىدا لە ھەموو مىللەتانی دونيا جياواز نىيە؟!’
‘بەلى وایە، ئەي ئىستا قوپى كۆي بگەين بە سەرماندا؟’

موکەپەم گوتى: ‘مىرزا گيان، سەردەمى خۆ بە زەلەل زانىن و
قوپپىزان بە سەر چوو. داركەر جياوازی لەگەل پارتى كۆمۇنىستىي
عێراقىدا زۆرە. بە پای من، ئەگەر پێرەو و بەرنامەي حیزبىك
دەقارودەق لە چىنىيەك يان پوسىكەو ھەرگىرايىت، چۆن بۆ ئەم
مىللەتەي ئىمە دەبىت، ئەگەر ھەر ھىچ نەبىت ھەكوو پىويست
دەستكارى نەكرىت و خومالى نەكرىت؟’

مىرزا كەرىم گوتى: ‘دەي خواي ئەكرد سىياسەتى قەرەجەكان
ئەبو، گرنگ كورد باوھەي پەن بىنىت و يەك بگرن.’

‘جەنابى مىرزا كەرىم، پىويستە ئىمە بزانىن باوھەي بە چى دىنين! ئى
كەواتە ئەويش ھەك قورعانەكەي لى دىت، كە مىللەتى كورد تا ھەزار
سالى تر تىي ناگات؛ بەلام ھەكەي ھەوام سەري بۆ دەلەقنىي و كۆيرانە
دواي دەكەويت. بەلام...’

موکەپەم قسەکەى بە یونس بڕى: 'هەرچەند بیری کۆمۆنیستی لەگەل دیندا بەراورد ناکریت، بەلام ئەوەتانى لە سەرانشەرى جیهاندا دەیان میللەتى جیاواز ئازادن و پێزەوى هەمان بیروباوەرى ئیسلام یان مارکسییەت دەکەن. تەنیا کۆردە قۆربەسەرەکە نەبێت.'

'من وا هەست دەکەم کاریکی زۆر ئەستەم دەبێت، ئەگەر ئێمە ئەو بیروباوەرە مارکسییەتە یان یەکیک لەو دینانەى تر... ئیتر ئیسلام بێت یان مەسیحییەت باش تێى نەگەین و خۆمالیی نەکەین.' یونس وای گوت.

'خۆ هەندیک جار بیر لەو دەکەمەوه کە هیچ میللەتیک بەقەدەر میللەتى کۆرد پتۆیستى بە بیروباوەرى سۆشیالیزم نییه، چونکە میللەتى کۆرد بە سەرۆشتى چەپگەرا و بەخشەندەیه. تا بتوانین زۆرداری و چەوساندنەوه بنەبڕ بکەین.'

میرزا کەریم بە سەرئەوه گوێى لى گرتبوون، لە بەر خۆیەوه گوتى: 'موکەپەم، بۆ ئەوەیان من و تۆ هاوڕاین!'

'ئێ خۆی ئەوه لوبى مەوزووعەکەمانە! کەواتە هەموو پێگەکان دەچنەوه سەر بانە!'

'ئەگەر هەموومان وەک جەنابت بیری لى بکەینەوه، ئەوا هەموو پێگەکان دەچنەوه سەر کەرکوک.'

'نەخێر برا، هەموو پێگەکان دەچنەوه سەر سلیمانى.'

موکەپەم بە پێگەنێنەوه وای گوت، یونس دەستى خستە سەر شانى و گوتى: 'لە سلیمانییش هەموو شەقام و کۆلانەکان دەچنەوه سەر خانەقا و مالی شیخ و بەگەکان.' هەرسێکیان پێکەنین.

میرزا کەریم ئەو دەفتەرەى لە بەردەم یونس پەتووفدا دانا کە لەسەر بەرگەکەى نووسرابوو، دیوانى شیعرى کوردی. شیعرى

کوکراوهی گه لیک شاعیر بوو، هه ندیکیان به دهست و خه تی خویان
 نووسیبوو، دوا لاپه پهی بۆ کرده وه و قه له مه که ی دهستی بۆ
 پارگرت و پنی گوت: 'ئو شیعره ی خۆتم بۆ بنووسه، شیعره ی ئه ی
 په قییم مه قسه ده، ئه وه ی که دوینی شه و له که رکوک بۆت
 خویندمه وه، ئا له م دهفته رده و هک یادگاری بۆمی بنووسه. وا بزانه
 دوا ی ئه وه ئیتر لاپه په کانی ته واه و ئه بن و ئه ی په قییب دوا شیعره
 ئه بیت.'

'ئو په قییب؟'

'به ئی.'

'ئو به تۆوه بوون به سی که س که ئو شیعره تان به دله، لیت
 نه شارمه وه، له که رکوک بۆ چه ند براده ریکم خویندمه وه، دوا ی
 ئه وه ی که تۆوره بوون، ئو پۆیشتنه ی پۆیشتن، ئیتر نه مبیننه وه،
 که هاو پنی مندالی و خزمی خۆیشم بوون.'

کاتیک گویان له دهنگی پنی هه لاهه خان بوو، بیده نگ بوون.
 هه لاهه خان سی پیا له چایی و شه کردانیک شه کری کلۆی له سه ر
 سینیه کی زیو به دهسته وه بوو، دوا ی ئه وه ی سینیه که ی له سه ر
 میزه که دانا، گوتی: 'یا خوا به خیر بین.'

موکه په م گوتی: 'زۆر قه در ی لوتفت ده گرم و پیزداریت، جیگه ی
 شانازیمه وه ک میوان له م ماله دا قبول ده کریم.'

'مالی خۆته، خۆتان ماته مه که ن و وهرنه سه ره وه قهیریکی تر نان
 ئه خۆین.'

هه رسیکیان، وه کوو بلتیت خه یالیان هیشتا له لای قسه و
 باسه کانیان و شیعره ی ئه ی په قییب بوو بیت، ته نیا سه ریان بۆ له قانده.
 دوا ی ئه وه ی هه لاهه خان به جی هیشتن، جه لال له که لی هاتبووه

ژووره وه و له بهردهم یونس پهئوفدا پراوه ستابوو، سه‌ری به لای
 راست و چه‌پدا ده‌خست، وه‌ک بیه‌ویت به یونس بلّیت لیم بروانه،
 پاشان ده‌ستی بۆ بۆینباخه سووره‌که‌ی ملی درێژ کرد. یونس بئ
 ئه‌وه‌ی هیچ بلّیت، له ملی خۆی کرده‌وه و کردییه ملی جه‌لال. بۆی
 به‌ست و پیتی گوت: 'ئه‌وه تۆش بوو‌یته ئه‌فه‌ندی.' جه‌لال
 زه‌رده‌خه‌نیه‌کی بۆ کرد و هه‌ردوو ده‌ستی پناه گرت و به‌ پاکردن
 چوو بۆ قاتی سه‌ره‌وه.

میرزا که‌ریم ده‌ستی بۆ ده‌فته‌ری شیعه‌که پاکیشا و گوتی: 'ایی
 بنووسه، دیاری و یادگاری یونس په‌ئوف، بۆ میرزا که‌ریمی
 ئه‌حمه‌دی نالیه‌ند.'

'به سه‌رچاو، دوو مانگی‌ک پیش ئه‌م‌پۆ له سـجـنی که‌رکووک
 نووسیومه، باشه تو بۆ دلت چۆته سه‌ر ئه‌و شیعه‌ی من!'
 'ئه‌ی مه‌گه‌ر منیش کورد نه‌بم، له شیعه‌ی ته‌سه‌وف و دلداریم بـئ
 باشته‌ره.'

ئهو پۆژه یونس په‌ئوف، شیعه‌ی ئه‌ی په‌قیبی ئاوا له ده‌فته‌ری
 شیعه‌ر کۆکراوه‌کانی مالی میرزا که‌ریمدا نووسی:

"ئه‌ی په‌قیب هه‌ر ماوه قه‌ومی کورد زوبان

ناپریمینی دانیه‌ی توپی زه‌مان

ئیمه پۆله‌ی په‌نگی سوور و شوپشین

سه‌یری که‌ خویناوییه پابوردوومان

ئیمه پۆله‌ی میدیا و که‌یخوسره‌وین

دینمان ئاینمانه نیشتمان

که‌س نه‌لێ کورد مردووه، کورد زیندووه

زیندووه، قه‌ت نانه‌وێ ئالاکه‌مان

چەند ھەزار لاوانی کوردی نەپرەشێز
 بوون بە قوربانی و ھەموویان نێژران
 لاوی ئیستاش حازر و ئامادەنە
 جانفیدانە، جانفیدانە، جانفیدان
 لاوی کورد ھەلسانە سەرپێن وەک دلێر
 سا بە خوێن نەقشی دەکەن تاجی ژیان
 کەس نەلێ کورد مردوو، کورد زیندوو
 زیندوو، ھیچ نانەوی ئالاکەمان

یونس رەئوف، دلدار، کەرکوک.
 دیاری و یادگاری بۆ میرزا کەرمی ئەحمەدی نالێنەند."

میرزا کەرم دواي ئەوێ شیعەرەکی خویندەو، لەبەر خۆیەو
 گوتی: 'دلدار! خۆ بەم نازناوەدا بوایە تو ئەبوایە تەنیا شیعری
 دلداریت بنووسایە؟'
 'دەي قوربان خۆشەویستی و بە ئەمەگی بۆ نیشتمان و قەومەکی
 خۆت، جۆریکە لە عەشق و دلداري.'
 'بە مەرجیک، خوینت پاک بیت!' میرزا کەرم وای گوت.

‘ئەگەر ئەوان وەك جەلال شەعووریان بە دلشکانی مالیک ئەکرد، ئەوا
مالەکانی خۆیانیان بۆ ئەکردە مەدرەسە!’

مامۆستا سەعید سەدقی کابان ئاواى بە غەفوور گوتیبوو، کاتیک
دەچیت بە دوایدا و چیرۆکی چوون و نەچوونی جەلال و مالیکی بۆ
قوتابخانە پێ دەلێت.

مالیکی مام مستەفا هەموو پۆژیک و بە درێژایی شەش سەل
لەگەل جەلال تاوەکوو بەردەم قوتابخانەی ئەیوبوییە دەچوو، پۆژانە
لە بەردەم قوتابخانەکە دەمایەو، تا جەلال دەرسەکانی تەواو دەبوو،
پاشان پێکەو دەگەرێتەوە بۆ مالهە.

چەند پۆژیک پێش کردنەوێ قوتابخانە، حەلاوەخان توورەکە یەکی
لە بەنی پەنگاوپەرەنگ بۆ جەلال دروست کردبوو، کاتیک تەواوی کرد،
بانگی جەلالی کرد و پێی گوت: ‘جەلال گیان، چەند پۆژیکی تر ئەچیت
بۆ مەکتەب، کتیب و دەفتەرەکانت بکەرە ئەمەو.’

‘ئەى بۆ مالیک؟’

‘ئێنجا بۆ مالیکیش دروست ئەکەم. بەلام وا بزانم مالیکیان لە
مەکتەب وەر نەگرتووە!’

‘بۆچی؟’

‘جەلال گیان، مالیک ناتوانیت وەك تۆ بچیت بۆ مەکتەب.’

‘بۆچی ناتوانیت؟ خۆ قاچی نەشکاوە؟!’

‘نا نا، نه شوکور، ئەى خۆ تۆ ئەوه ئەزانیت، که مالیک ناتوانیت
ببیسیت و قسه بکات؟’

‘دایکه، منیش بى مالیک بۆ مهکتەب ناچم!’
‘چۆن؟ نابیت کوپى خۆم، باوکت و مامه مستهفات گوتیان زۆر
ههولمان لهگهڵ داو و مالیکیان له مهکتەب وهرنهگرتوه.’
‘دایکه گیان، ئەگەر تۆ توورەکهیهکی ئاوا جوان بۆ مالیک و جهمال
دروست بکهیت، منیش به دزییهوه لهگهڵ خۆم ئەیانبهم بۆ مهکتەب.’
‘وهى پۆله گیان، مهگەر من بزاتم پهيوهندی تۆ و مالیک چۆنه.
باشه بهسهـرچاو، ئەى جهمالی جوانهـمهـرگ بۆ؟’ دواى ئەمه
ههلاوهـخان دهستی به گریان کرد.

یهک به یهک ئەندامانى خیزانهکه لهـم جۆره گفتوگۆیهـیان لهـگهـڵ
جهلال کرد. له سهـرهـتاوه وایان دهزانی ئەو ناـرهـزایهـتییهـى جـهـلال
کاتییه و دواى چهند پوژیک پازیی دهکەن. بهلام مانگیك بوو
قوتابخانه کرابوهوه، جـهـلال هـیشـتا ئەو گـفـتهـى به مالیکی ئامۆزای
دابوو نهـشـکـاندبوو، که بى ئەو بۆ قوتابخانه ناچیت. هـهـروهـها
کاریگهـری مردنی له ناکاوى جهمالی سـنـسالان، که دوو سال لهـوان
مندالتر بوو، به سهـریانـهـوه بوو، هـهـردووکیان تهـواو هـۆـگرى بووبوون
و وهک هاوپییهک لیتان دهـپـوانی. ئەو بهـیانیه جـهـلال و مالیک له
خـهـودا دهـبن، نیوهـشهـو جهـمال بۆ نهـخـۆشـخانه دهـبن و ئیتر ئەوان
ناییننهـوه. بهـردهـوام خـهـونى پیوه دهـبین و به درزیایی تهـمهـنیان له
پیش چاویان ون نابیت.

ئەو پوژانه و پیش کردنهـوهـى قوتابخانه، مالیک ههـموو بهـیانیهـک
پیش خۆرکهـوتـن دوو دهـفـتهـرى له بن دهـسـت و قهـلـهـم و

خهت کورژینه ره وه و قهله مدادهری له گیرفانی ده نان، له پیش مال راده وه سستا و چاره پروانی جه لال ده بوو. باوک و دایک و هه موو نه دنامانی نهو خیزانه ده یانویست نه وه له مالیک بگه یه نن، که نهو ناتوانیت وه کوو جه لال و قادر و مه محمودی برای و مندالانی تر بجیت بۆ قوتابخانه، به لام دیار بوو مالیک ههچ جیاوازییه که یان که موکوورپیه کی له نیوان خوی و نهوانی ترده نه ده بینی. نهو گفته ی جه لالیش پی دابوو، نه وهنده ی دیکه هیوای چوونی بۆ قوتابخانه ی به مالیک به خشیبوو.

میرزا کریم و مام مستهفا ناچار بوون، له گهل جه لال و مالیکدا بۆ قوتابخانه ی نه یووپییه بجن و له گهل به رپوه بهر عهلی ئاگا قسه بکه ن. ماموستا سه عید سدقی کابانیان له گهل خویندا بردبوو، ماموستایه کی خانه نشین و به نه زموون بوو. مام مستهفا ده یگوت؛ ماموستا سه عید کابان ماموستای ماموستا کانه. ماموستا سه عید به رپوه بهری قوتابخانه ی به وه پازی کرد که مالیک هه رچی کاتیک بیه ویت، بۆ قوتابخانه ی نه یووپییه بیت و ته نانهت ده توانیت له پۆله که شدا له گهلیدا دابنیشیت، به تاییه تی له دهرسه کانی وینه و وه رزشدا.

کات تیپه ری و مالیک رۆژنیک نه بوو له چوونی بۆ قوتابخانه دوابکه ویت، له دهرسی وینه دا له تهنیشتی ئیسرا نه ولیتی جووه وه داده نیشیت، که نه ویش وهک مالیک له شهرماندا به دریزایی نهو ساله قسه ی له دهم نه هاته دهر، هه ردووکیان زۆر له یه که ده چوون و گو یقوت و بچکولانه و لاواز بوون، له کاتی پشووه کانیشدا بیتدهنگ به رده وام به دوا ی یه که وه بوون. سالی دوا یی به رپوه بهری قوتابخانه گۆرا و مالیک و ئیسرا له قوتابخانه دهر کران. یاقووی برا که وره ی

ئیسرا ھاوړې غه قوور بوو، هه روه ها له ړېکڅستنه کانی ته حه رور
نه ندام بوو، یاقووب به جه لالی گوتبوو؛ ئیسرای برام وهک مالیک
که ړولال نییه، به لام زور شه رمنه، نه و قوتا بخانه یان نه گوتووه.

پوژیک میرزا که ریم سه ردانی به ړیوه به ری خویندنی سلیمانی،
مسته فا مه زه ری کردبوو، که ھاوړې ده بیت. مسته فا مه زه ر نه وه
به میرزا که ریم ده لیت؛ که قوتا بخانه هیچ سوو دیکې بو نه و منداله
که ړولاله نابیت و تنیا دلشکانی بو ده مینیته وه. باشتره خوتان له
ماله وه هه ولی له گه لدا بدن و دلی پازی بکن.

له دوی نه و پوژوه جه لال هه رچییه کی له قوتا بخانه ده خویند،
هه ولی دها مالیکیش فیر بکات.

جه لال دواتر نه وهی له لائشکرا بوو، که تاوه کوو مالیک فیری
خویندنه وه و نووسین نه بوو، هه ستی به و نو قسانییی نیوان خوی و
نه وانی تر نه کرد.

دوی دوو مانگ چوونیان بو قوتا بخانه و له پوژیک سیشهمه دا،
سه عاتیک پیش ته واو بوونی قوتا بخانه، جه لال و مالیک پیکه وه
که ړا بوونه وه. که س ده رفه تی نه بوو نه وه یان لی بېر سیت، که هیشتا
کاتی قوتا بخانه ماو یه تی و ئیوه بوچی هاتوونه ته و؟

میرزا که ریم پرسیی: 'نه ری جه لال پیم نالیت نه و جه ریده یه ت له
کوی بوو؟'

'له ھاوړییه کم وه رگرتووه و نه بیت سبه یی بوی به رمه وه.'

'ئینجا تو به نه سته م ئلیف و بی نه ناسیت، بوچیته؟'

'چون باوکه، به حونجه هه موویت بو نه خوینمه وه.'

‘ئا دەى وەرە بزانم، ئەگەر راست بگەيت، قاتنىك رانكوچۇخەى تازەت بۇ ئەكېم.’

جەلال لەو كاتەو لە قوتابخانە گەرابووەو، كورسىيەكى ھىتابووە ناوەرەستى ھەوشەكە و قنچ لەسەرى دانىشتىبوو، قاچى خستىبووە سەر قاچ و پۇژنامە پەنگزەردەكەى بە پوویدا كەردبووەو، مالىكىش لە پشتىيەو ەراوەستابوو، ئەويش وەكوو جەلال چاوى بە پووبەرى پۇژنامەكەدا دەگىرا.

جەلال زووزوو دەكۆكى و لە چواردەورى خۆيى دەپوانى، يان باشتەرە بلىم بۇ ئەوەى يەككىك لەويو ە تىپەرېنت و بېيىنىت ئەو خەرىكى چىيە، مىرزا كەرىم ھەلىساند و پۇژنامەكەى لى وەرگرت، پاشان لەسەر رانى دانىشساند و پىي گوت: ‘دەى فەرموو بزانم. تۆ تازە چوويە مەكتەب و چۆن ئاوا خىرا فىزى خويندەو ە بوويت.’

‘مەگەر پىش ئەوەى بچمە مەكتەب، كاكە غەفوورم دەرسى بىن نەگوتىم.’

‘مالى كاكە غەفوورت ئاوەدان بىنت. ئا دەى بزانم، ئەو ە چى نووسراو ە؟’

لەو كاتەدا مىرزا كەرىم پۇژنامەكەى بەرەو پووى خۆى و جەلال راگرتىبوو، چەناگەى لە سەردىپرى بابەتىك لە پۇژنامەكە نزيك كەردبووەو، جەلال گوتى: ‘س ە ر بە خ ق ى ى... سەربەخۆيى، و، ئى س ت ق ل ل ى... ئىستقلالى، ب ۆ... بۆ، ك و ر د س ت ا ن... كوردستان.’

‘تەواو ە جەلال گيان، باوكى خۆت قەرزدارى تۆيە، سبەينى پىكەو ە لە بازارپىن.’

مالیک له پشتیانوه نووزیه کی لټوه هات، وهکوو بلټی گویی لی
بووبیت و پټیان بلټت؛ منیش لیږم.

میرزا کهریم ټاوړی لی دایه وه و گوتی: 'مه به سستم تو و جه لاله
مالیک گیان.'

جه لال دهستی کرد به گیرفانی شهرواله کهیدا و کټیټی کی لوولکراوی
دهرهینا، پیش ټه وهی بیکاته وه و نیشانی باوکی بدات، میرزا کهریم
پرسی: 'ټه وه کټیټی مه کټه به؟'

'نه خیر، کاکه غه فورم پټی دام، گوتی که هاوړټیه کی خوی
نووسیویه تی.'

کټیټی کی بهرگز هرد بوو: الف و بی کی کوردی.

وینیه کی په نگسه وزی نیو پوټی کی قوتا بخانه ی له سهر بوو. پاشان
له خواره وه نووسرابوو: حامید فرهج.

سالی چاپکردنی کټیټه که: ۱۹۳۶ بوو.

کټیټه که ی له ده سست وهرگرت: 'کاک حامید فرهجی خومان
نووسیویه تی، ټه مهت خویندو وه ته وه؟'

'حه مووی، له سهره تا حه تا کوتایی.'

'چه ند جار؟'

'هزار جار!'

'نا، نا، جه لال هزار جار زوره!'

'به خودا، هزار جارم خویندو وه ته وه.'

'کوړی خوم درو مه که و سویندی بو مه خو.'

'دهی باشه، سهد جار.'

'هر زوره.'

'ټه زانی باوکه، ټه وهنده، ټینجا ټه وهنده.'

لهو کاته دا ههردوو دهستی به ره و پووی باوکی کردبوونهوه.

'ئێ ئهوه ده جار ئهکات، کورپی خۆم.'

'بۆ ئهوهنده زۆر نییه؟'

'بهێن، زۆر زۆره و پڕ به دوو مشته، بۆ منداڵێکی وهکوو تو ده جار ئهوه کتیبهی خۆیندبیتهوه، زۆر زۆر ئازایت، بهلام ده جار له کوێ و سهده و ههزار له کوێ.'

'گۆتم بهلکوو لهگهڵ قاته جلهکه دا جووتیک پێلاوی تازه شست پێ بکرم.'

'ههی زۆرزان.'

قادر هات و قسهکانی پێ بپین، چهند کتیبیکی له بن دهست بوون، دیار بوو له قوتابخانهوه گهراپهوهوه، پرسسیی: 'باوکه ئهوه جهریدهیه هیه کتیه؟'

'ئهوه جهریدهیه و ئهوه کتیهش هیه کاکه جهلاله.'

'بۆ کتیهکه ئهزانم، که هینی ههردوو کمانه، بهلام من ئیتر پێوێستیم پێی نهماوه و بۆ جهلال، بهلام ئهوه جهریدهیه کوردستانه ئهلیم؟'

'ئهویش هیه جهلاله، ئیستا له سههرهتاوه تا کوتایی ههموویی بۆ خۆیندمهوه.'

'چۆن؟ به حوңجه؟'

'قادر گیان بیههزا بیت، تو ئاگات له چیه، ئهوه کتیهیه کاک حامید فهرهه ج دهبینیت؟'

'بهێن.'

'ئهوه جهلال ههزار جاری خۆیندوهتهوه.'

'چهند جار؟ ههزار جار؟'

'بهێن، قادر گیان ئا ئهوهنده.'

میرزا کریم هەردوو دەستی بە کراوھیی بەرھو پووی قادر
پاگرتبوو. قادر سەری لێ پاوھشاندا و لە جەلالی پوانی و گوتی:
'باوکە ئەگەر مەبەستت لە دەھ، ئەوھندە من بزانم دوو قات و سێ
قاتیشی خویندووھتەو، من شاھتیی بۆ ئەھم، ئەوھ پاستی بیت،
نازانم بە دەقیقی چەند جار، بە لام ھەفتە دوو تا سێ جار، کاکە
غەفوورم پێی ئەخویندینەو.'

قادر ھەرچەند ھەولێ لە گەل جەلالدا پێی نەگوت پوژنامە
کوردستانی لە کوێ دەست کەوتوو. پێشتر جەلال بە میرزا کریمی
باوکی گوتبوو، لە ھاوڕێھەکم وەرگرتوو.

پوژی دواتر لە قوتابخانەی ئەیووبییە تەھا بابان، کە ھاوڕێ و
ھاوڕێی قادر بوو، چاڵاندی بە گوتی قادردا: 'قادر ئەزانیت، لە ژێر ئەو
قادرمانە و لە دۆلابێکدا دوینی یەکیەک جەریدە کوردستانی لە
حەمەسەعیدی فەپاش دزیو!'

قادر دواي تاوینک بێدەنگبوون، پرسیی: 'بە پاست؟ بۆ؟
حەمەسەعیدی فەپاش خویندەواری؟'

'ئەو چۆن، لەو ژێر قادرمانە کتیب و جەریدە لێ داناو. وەرە با
پێکەو بەچین سەیری بکەین.'

تەھا ئەھمە گوت و دەستی قادری گرت و بردی بۆ ژێر قادرمەکان.
دۆلابێکی کۆنی سێ قاتی بێدەرگە لێ دانراو، قاتی یەک و دووی
شتومەکی پاککردنەو و سەتل بوون، بە لام قاتی سەرھوێ کە ئەوان
دەستیان پێی نەدەگەشت، کتیب و پوژنامە و گوڤار لەسەر یەک
ھەڵنەرابوون. پاشان ھەردووکیان دوو مەتریک لە دۆلابە کە دوور

کهوتنه وه و خویان هینایه سهر نووکی پیکانیان و لینیان پوانی، پر
بوو له کتیب و پروژنامه و گوفاری کون و نوئ.

له دهنگی همه سه عیدی فەراش راچله کین، ویستیان بیدهنگ برۆن،
پیشی لی کرتن و گوتی: 'له چی نه گه پین؟'

جه لالی حاجی شەفیع، که هاو پۆلیان بوو هاتبوو له شانایانه وه
راوه ستابوو. قادر و تهها بابان نه یانتوانی هیچ بلین، وه کوو نه وان به
دزینی پروژنامه ی کوردستانه وه گیرابن. به لام جه لالی حاجی شەفیع
گوتی: 'نه و کتیبانه چین؟'

'ئیه کارتان به سهر وه چیه؟ برۆن، برۆن دهی!'
قادر گوتی: 'دهی بۆ توو پره نه بیت، خو ئیمه نایاندزین!'
'قابيله بیخویننه وه، ناشیت ئیه بووبن؟'
'ئیمه چی؟'

'نالیم دزی، به لام، دواژماره ی جهریده ی کوردستانان بی پرس
بردبیت؟'

قادر چوو به رامبه ر سه عیدی فەراش راوه ستا: 'نه خیر ئیمه
نه بووین، به لام نه گهر پوو خسه تمان پین بدهیت سه یری کتیب
و جهریده کانت بکهین، پیت ئه لیم جهریده که لای کتیه!'

ههردوو هاو پیکه ی قادر زیاتر له پینج مه تریک دوور کهوتبوونه وه،
کاتیک نه مه یان له قادر بیست، هاتن و له شانیه وه راوه ستان.
همه سه عیدی فەراش گوتی: 'نه گهر تو نه و چاکه یم له گه ل بکهیت،
چونکه نه وه دواژماره ی جهریده ی کوردستانه و گفتم به گه لیک
هاو پێ و دۆست داوه بۆیان به رم.'

'کاک همه سه عید، پیت نالیم کئ بردوویه تی، به لام وه عد بیت،
سبه ینی بۆت بینمه وه.'

همه سه عیدی فه پاش هیچی نه گوت و ته نیا سهری ره زامه ندیی بق
له قاند.

نیواری ئه و پوژه، کاتیک قادر داوای پوژنامه که ی له جهلال کرد و
پنی گوت، که همه سه عیدی فه پاش پنی زانیوه و ده بیت بوی
به رینه وه، جهلال له وه لامدا گوتی: 'ئینجا ئه یسووتینم و ئیعتراف
ناکه م که من بردوومه.'

داوای ئه وه ی ئه مه ی گوت، پوژنامه که ی به دهسته وه و به ماله که دا
بق ده ره وه و پاشان سهر و خوار، پای ده کرد و قادریش به دوايه وه
بوو. جهلال هاواری ده کرد، ده یسووتینم، قادریش بانگی
ده کرد، وه عدم داوه بقی به رمه وه و نایسووتینیت.

پاشان باوک و دایک و ته نانه ت غه فوور و عه زیزی برایان
که وتبونه نیوانیه وه. میرزا که ریم پوژنامه که ی له دهستی جهلال
ده رهیتا، چرچ ولوچ بوو بوو، کاتیک قادر به سه رهاته که ی بق گپترانه وه،
جهلال دهستی کرد به گریان و گوتی: 'به خدا له سه ره ئه و دزیه
هه زار سال سجنم ئه که ن.'

عه زیز گوتی: 'مه گهر گونت بگرن، سجنی چی؟!'
'ئه گهر من سه به ینی بیبه مه وه و بیده مه دهست همه سه عیدی
فه پاش، ئه و هیچ روو نادات.'

حه لاهه خان بیده نگ جهلالی له باوهش گرت و بریدییه ژووره وه،
میرزا که ریم پوژنامه که ی قد کرده وه و دایه دهست قادر و پنی
گوت: 'بینیت چه ندی پنی ناخوشه، که واته جهلالی برات دزی و فروفیلی
پنی ناکریت! لای کهس باسی ناکهیت، ته نانه ت لای هاوړیکانیشت.
ئه گهر همه سه عیدی فه پاش لئی پرسیییت، یان بلی خوم بردوومه و

خویندمه وه و ئەوا هیناومه ته وه، یان بلی کەسیکی نه ناس بر دوویه تی.
قادر بهو جوړه ی که پیم کوتی، تی گەیشیت؟
'بەلی، باوکه هیچ خەمت نه ییت.'

پوژی دوایی له گەل چوونه ژووره وەدا بۆ نیو قوتابخانە ی ئەبووبییە،
قادر چوو پوژنامە کە ی دایه وه دەستی حەمەسەعید و پنی کوت:
'کاک حەمەسەعید، بیووره من جەریدە کەم بر دیوو، کوتم له ماله وه به
نیسراحت ئەیخوینمه وه و دوایی ئەیگە پینمه وه.'
حەمەسەعید سەری پەزامەندی بۆ له قاند و هیچی نه کوت.

دواتر حەمەسەعید له حەوشە ی قوتابخانە له ناو قوتابییه کانی تردا
بانگی قادری کرد و بردی بۆ لای دۆلابە کە ی، کورسییه کی له بەردەم
دۆلابە کەدا دانابوو، دەستی بەرهو پرووی درێژ کرد و کوتی: 'ئا دە ی
خۆت بچۆره سەر ئەو کورسییه و بزانه ئەو کتیب و جەریدانه چین!'
تەها بابان و جەلالی حاجی شەفیق، هەروەها حەمەکا کەش، کە
بێدەنگ به دوایانه وه بوو، هاتبوون، قادر سەر کەوت و دوای چەند
هەناسە یه ک خیرا دابەزی. چەند ژمارە یه کی کۆن و نوێ پوژنامە ی
کوردستانی به دەستە وه بوون، لەسەر کورسییه کە دانیششت و
خستنییه سەر کۆشی، هەموو پیکه وه لیان دەر وانی.

پاشان حەمەسەعید پوژنامە کانی لە دەست وەرگرت و پنی کوتن:
'ئێستا نا، دوای دەوام، ئەگەر تاقە تی خویندنه وه تان هەبوو وەرن و
لیزه بیخویننه وه، ئەگەر قەولم پین ئەدەن، له گەل خۆتاندا نه ییەن!'
دوای ئەوه ی حەمەسەعید پوژنامە کانی خستە وه جینگە ی خۆی، له
بەرباخە لیدا کتییکی دەر هینا و بەرهو پرووی قادر پایگرت و کوتی:

ئەو كەتتەكى كاك عەبدوللا توفىق جەوھەرە و بە ئاۋنىشانى ئاۋات،
كە لە لاين ميرييهە ياساغ كراۋە، ئەتوانن بىخوئىننەو و دوايى بۆم
بگەپىننەو. بە مەرجىك نىشانى كەسى تىرى نەدن.

ھەرچوارىيان بىتەنگ بوون، تەنيا ئەوئەندە نەبىت سەرى
پەزەمەندىيان بۆ لەقاند، قادر كەتتە ئاۋاتى لى ۋەرگرت و خستىيە
ژىر كراسەكەى. پاشان بە دواي يەكدا بۆ ھەوشەى قوتابخانە چوون.
لەو پۆژانەدا لە ئاۋ خەلكى شاردا خويندەنەو، ۋەكوو خۆيان
دەيانگوت؛ خۆپەرۋەردەكردن، بووبوۋە باو. ئەگەر ھەندىك شانازىيان
بە بنەجەى بەگ و شىخ و ھەفەيدزادە، ھەرۋەھا بابانىيەو دەكرد،
ئەوا زۆرىنەى لاۋەكان ئەوئەيان دەزانى يان ئەو درابوۋ بە گويىاندا؛
ئەگەر خۆت پەرۋەردە بگەيت ھەرقى نىۋان مندالى شىخ و گەدا
و كرىكارىك نىيە و دەتوانىت بە ھىوا و مەبەستى خۆت بگەيت، يان
جىگەيەكى ديار لە نىۋ كۆمەلگەدا دەگريت.

ئەم قىسانە پۆژانە لە نىۋ چاپخانە و كۆپ و كۆبوونەۋەكاندا
دەگوترانەو. بە تاييەتى ئەو كەسايەتى و گەنجانە ھەوليان دەدا يان
بە پىۋىستىيان دەزانى ھەموو كەسەىك بىخوئىننەو. كە بىرۋاۋەپى
چەپگەرايىيان ھەبوو، ھەرۋەھا ۋەكوو پەتايەكەش لە شاردا مەلا و
شىخ، ھەرۋەھا سۆفى و ھەقىكانىشى گرتىۋەو.

لەو پۆژانەدا مامۇستەا فوئاد پەشىد بەكر، كە بەرپۋەبەرى
قوتابخانەى ئەيوۋىيە بوو، لە چەند پۆلىكدا لە قوتاييەكان دەپرسىت:
'مالى كامتان كەتتە تىدايە، دايك و باوك يان برا و خوشكى كامتان
كەتتە ئەخوئىننەو؟'

لە زۆرەى پۆلەكاندا، زۆرىنەى قوتاييەكان دەست بەرز دەكەنەو.

قادر به باوکی ده‌لټت: 'باوکه هه‌موو هاوړې و هاوېږله‌کانم بټجکه له کتټیبه‌کانی قوتا‌بخانه‌مان؛ کتټی تریش نه‌خویننه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان دایک و باوک و که‌سوکاریشیان خوینده‌وارن، له سایه‌ی سه‌ری کتټی‌خانه‌که‌ی تو و کاکه غه‌فوورمدا. من له هه‌موویان مو‌علو‌مو‌اتم زیاتره.'

پوړی دوا‌ی نه‌و ئی‌واره‌یه، که جه‌لال به دلش‌کاوی پوړ‌نامه‌که‌ی دایه ده‌ستی باوکی، له‌رزوتایه‌ک دایگرت و نه‌چووه‌وه بټ قوتا‌بخانه. شه‌و تاوه‌کوو به‌یانی خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت و ته‌نیا به ماله‌که‌دا ده‌که‌ړا. به شه‌و ده‌چووه هه‌وشه و کولان، له به‌ر خوی‌وه بانگی له جه‌مالی برای ده‌کرد. هه‌لاوه‌خانیس به چاوی پر له فرمټس‌که‌وه به دوا‌یه‌وه بوو، که مردنی جه‌مالی کوړی هټشتا سالیکی به سه‌ردا تینه‌په‌پړیوو.

میرزا که‌ریم ئی‌واره‌ی نه‌و پوړه چوو به دوا‌ی هه‌مه‌سه‌عیدی فه‌پاشدا و چیرۆکه‌که‌ی تیگه‌یاند و هټنای بټ مالی خویان. پټکه‌وه بټ ژووره‌که‌ی خوی چوون. جه‌لال به درټزایی نه‌و پوړانه له‌سه‌ر دوشه‌کټیک پاکش‌ابوو، مالیکیس به ته‌نیش‌تیه‌وه بوو. کاتیک هه‌مه‌سه‌عیدی بی‌نی، خوی کو کرده‌وه و راست له‌سه‌ر جټکه‌که‌ی دانیش‌ت. میرزا که‌ریم گوتی: 'نه‌وه چیه پوړه، به هه‌له تی نه‌گه‌یش‌تیت و فه‌پاشت لی بو‌وبیت به مو‌عه‌لیم!'

دوا‌ی نه‌وه‌ی که به‌م قسه‌یه پټکه‌نین، هه‌مه‌سه‌عید ده‌ستی کرد به گیرفانیدا و دوو پارچه هه‌لوای له گیرفانی ده‌ره‌تتا، دانه‌یه‌کی به‌ره‌و پوړی جه‌لال راگرت و پټی گوت: 'هه‌رچی مندالټیک هه‌زی له

خویندنه‌وه بیت، به‌خشیش وهرده‌گریت و نه‌بیت ده‌می به‌م‌ه‌لوا
خوشه شیرین بکات.

ئاوړی دایه‌وه و پارچه‌ه‌لواکه‌ی تری دایه ده‌ستی قادر، که
له‌که‌لیاندا هاتبووه ژووره‌وه و له پشتیانه‌وه راوه‌ستابوو.

جه‌لال هیچی نه‌گوت و ه‌لواکه‌ی له ناو ده‌ستدا بوو، به‌رده‌وام به
چاوی ته‌په‌وه له باوکی ده‌روانی، پاشان میرزا که‌ریم پنی گوت:
‘ده‌ی کورم ه‌لواکه‌ت بخو.’

میرزا که‌ریم سه‌ری لن راوه‌شاند و ده‌ستی برد و ه‌لواکه‌ی لن
وه‌رگرت، پاشان له نیوان جه‌لال و مالیکدا دابه‌شی کرد.

دوای نه‌وه ه‌لاوه‌خان خولقی ه‌مه‌سه‌عیدی کرد و نه‌به‌یشت
بروات. له کاتی نانخواردندا جه‌لال و مالیک له لای پاس‌ت و
چه‌پی فه‌راشی قوتا‌بخانه‌وه دانیشتبوون و پیکه‌وه نانیان ده‌خوارد.
ه‌لاوه‌خان له شانی جه‌لاله‌وه بوو. تاوه‌کوو نه‌و پوژه و سالانیک
دواتریش... قاپیکی به‌تالی فافونی بو جه‌مالی جوانه‌مه‌رگ له نیوان
جه‌لال و مالیکدا داده‌نا.

سهردهمی مندالی و هه‌رزه‌ییم تێپه‌ری و من هه‌ر له‌ بوون و نه‌بوونی
مام زامن نه‌گه‌یشتم، ته‌مه‌نم چوار سالان بوو، که به‌ پێکه‌وت پێگه‌م
که‌وته‌ سه‌ر دوو‌کانه‌که‌ی، باش‌تره‌ بێنم؛ مالی مالیکی ئاموزام
ئاوه‌دانیت. ئه‌و پوژه‌ی مام زامن شوینبزر بوو، ته‌مه‌نم بیست و
هه‌شت سال بوو، که به‌ دلشکاوی ئه‌و شارهم به‌جی هه‌شت.

ئه‌وسا هه‌ندیک جار له‌ خۆم ده‌که‌وته‌ گومانه‌وه، ئه‌و پرسیارهم به
خه‌یالدا ده‌هات، که تو بلیت من که‌سیکی ته‌واو بم، چونکه‌ پوژ
هه‌بوو پێگه‌م نه‌ده‌چووه‌وه سه‌ر دوو‌کانه‌که‌ی، وام ده‌زانی وه‌کوو نیو
گیرفانی شه‌رواله‌که‌م شاره‌زای گه‌ره‌کی مه‌لکه‌ندیم، له‌و پوژه‌وه
زیاتر گومانم له‌ لا دروست بوو، که به‌ میرزا که‌ریمی باوکم گوت:
'مام زامنی نو‌قفرو‌ش پینی داوم!'

ئه‌مه‌م پین گوت، له‌ کاتیکدا ئه‌و لێ پرسیم: 'ئه‌ری جه‌لال ئه‌وه‌ چی
ئه‌خویت، زوو‌زوو ده‌ست ئه‌که‌یت به‌ گیرفانتدا و شتیکی ئه‌خه‌یه‌ته
ده‌مه‌ته‌وه؟'

ناوی دوو‌کانی مام زامنم هه‌ینا و پاشان پیم گوت: 'مام زامن
به‌خو‌پایی پینی داوم.'

ئه‌و به‌ سه‌رسو‌وپه‌مانه‌وه پینی گوتم: 'مام زامن؟ بۆ، دوو‌کانی مام
زامن له‌ کوێه؟'

ناوونیشانه که یم پښ گوت، له وه لاما پښی گوتم؛ 'کوربه جه لال تو بڼ
 شیتم نه که یت، نه و شوینته ی تو نه یلنیت، که ی دووکانی لیته! نه وه
 مالی فلان و فیساره. که ی له و کولانه دا دووکانی لیته.'
 'نه ی چوڼ نازانیت، دووکانی مام زامن ده رگه یه کی دووتاکیی
 گه وره ی کونی له دار دروست کراوه!'

له راستیدا هه موو جاریک مام زامن چنگیک نوځلی ده کرده
 ده ستمه وه، بڼ نه وه ی جاریک داوای پارهم لی بکات، له نڼو ده ستم
 ده پوانی و نوځله کانم ده ژمارد، یان با بلیم له په نگه کانیاڼم ده پوانی،
 سهیری شووشه کانی سه ر په فه کانم ده کرد، که حوت شووشه
 بوون، دیسان نوځله کانی نڼو ده ستم له گه ل په نگه نوځله کانی نڼو
 شووشه کان به راورد ده کرد، جاریک نه بوو له و حوت په نگه
 دانه یه کی کم بیت، منیش ته نیا له ژیر لڼوه وه سوپاسم ده کرد، مام
 زامنیش وه کوو هه موو جاریک ده یگوت: 'به شی خوته، جه لال به شی
 خوته!'

نه و پوژه ی له گه ل باو کم له باس و خواستی دووکانه که ی مام زامندا
 بووین، من ته منم هه شت سالان بوو، ښتر نه و وه کوو پیشه ی هه موو
 جاریکی لیم که وته گومان و پښی گوتم: 'گوئ پرووت، ښستا پشتم
 بکه وه و دووکانی مام زامنم نیشان بده!'

لیم تووړه بوو، به ده سته گه وره و به هیزه کانی توند ده سستی
 پاستمی گرت و گوشیی، له وه زیاتر قسه ی نه کرد، نه گه ر باش له
 بیرم مابیت، گوتی: 'بڼ نوځل به به لاش نه دات به تو، کی نالیت نه و
 مام زامنم مندالباز نییه!'

له و کاته دا مامه مسته فام په یدا بوو، پیش نه وهی بگاته لامان له
 ده رگهی حه وشه که وه بانگی کرد: 'چییه کاکه؟ چی قه و ماوه؟'
 باوکم کاتیک گویی له ده نگی مامه مسته فا بوو، ورده ورده دهستی
 شل کرد، کاتیک دهستم له ناو دهستی ده رهینا، پیستی دهستم سپی
 هه لکه را بوو، هه ریپنچ په نجه که م پیکه وه نوو سا بوون، پاشان دایکم
 هات و له گه ل مامه مسته فا دا قسه یان له گه ل باوکمدا کرد، که دایکم
 بیني، دهستم کرد به گریان، به لام باوکم کولی نه دا و پیش خوئی دام
 و پیکه وه بؤ که په کی مه لگه ندی چووین. له نیوهی ریگه ههستم به وه
 کرد، که مالیکی ئاموزام دووراودوور دوامان که وتبوو. وا بزنام
 باوکم ههستی به وه نه کردبوو.

تاوه کړو که یشتینه نه و کولانهی دوو کانه کهی مام زامنی لی بوو،
 بیتاکانه پیشی که وتبووم، ههستم کرد نه ویش به دم ریگه وه
 دهیویست دلنه واییم بکا، پیی گوتم: 'جه لال گیان، باوکی خوشت
 حه زی له نوقله، پارهم زور پیته و پیکه وه به دلی خو مان نوقل له مام
 زامن نه کړین!'

چهند جاریک نه وهی له بهر بخویه وه گوته وه، که گوايه له وه ناگات،
 بؤچی نه و مام زامنه هه موو جاریک چنگیک نوقل به خوړایی به من
 ده دات!

نازانم چ وه لامیکم دایه وه، به لام نه و ندهم له بیره که په لم بوو
 زوو بگین و دوو کانه کهی مام زامنی نیشان بدهم و له دهست باوکم
 نه حاجتم بیت. پوژانه چاودیری من و مالیکی ئاموزامی ده کرد، یان
 باشتره بلیم کاکه عه زیزی کردبوو به چاودیرمان. نه وهی راستی
 بیت، کاکه عه زیز دهیزانی پوژانه چی ده کهین و بؤ کوئی ده چین، لیم

دهپرسیی کاکه عهزیز تو چۆن دهزانیت، ئه‌ویش له وه‌لامدا ده‌یگوت:
'چۆله‌که‌کانم بۆم ئه‌گێر نه‌وه!'

ئیتړ ئیمه‌ش نه‌مانده‌وێرا درۆی له‌گه‌ل بکه‌ین، کاتیک مالیکی
ئامۆزام له‌و قسه‌یه‌ گه‌یاند.

مالیک پۆژی دوا‌یی دارلاستیکیکی دروست کرد و گیرفانی
شه‌رواله‌که‌ی پڕ کردبوو له‌ خره‌به‌رد و ده‌ستی کرد به‌ چۆله‌که‌کوشتن.
ته‌نانه‌ت ئه‌و تووره‌که‌ بچووه‌کی پیتشتر باوکی مالیک توتنی تی
ده‌کرد، مالیک لینی شارده‌بووه‌وه و هه‌لماته‌مان تیدا هه‌لگرتبوو، له
ماوه‌ی دوو پۆژدا هه‌موو هه‌لماته‌کانی گرتنه‌ چۆله‌که‌کان. ئاماژه‌ی
به‌وه‌ ده‌کرد، که‌ سه‌د چۆله‌که‌ی کوشتووه، چوار په‌نجهره‌ و سه‌ری
چوار که‌سیشی شکاندبوو. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ له‌ منیشیان پتچایه‌وه.

ئه‌گه‌ر بگه‌ڕیمه‌وه‌ سه‌ر باسه‌که‌مان، کاتیک له‌گه‌ل باوکم گه‌یشتی‌ه
گه‌ره‌کی مه‌لکه‌ندی و کۆلانی دوو‌کانه‌که‌ی مام زامن، ئه‌و گوتی:
'فه‌رموو پێم بلێ کوا دوو‌کانی مام زامن؟'

وه‌کوو باوکم له‌ ماله‌وه‌ پینی گوتم، له‌و کۆلانه‌دا ته‌نیا ده‌رگه‌ی دوو
مالی له‌سه‌ره‌، ده‌ستی یه‌که‌یه‌ک بۆ ده‌رگه‌کان درێژ کرد و گوتی:
'ئه‌وه‌ مالی حازم به‌گه‌ و ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌ریش، مالی شینخ هه‌سه‌نی
هه‌فیده‌.'

منیش له‌پیتش ئه‌وه‌وه‌ به‌و کۆلانه‌دا پام ده‌کرد. ده‌چومه‌ کۆتاییی
کۆلانه‌که‌ و چاوم هه‌لده‌گلۆفین و دیسان له‌ده‌ستی راست و چه‌پم
ده‌پوانییه‌وه. پاشان باوکم بۆ کۆلانه‌کانی تری گه‌ره‌کی مه‌لکه‌ندی
برد، به‌لام هه‌رچییه‌کم کرد پێگه‌م نه‌که‌وته‌وه‌ سه‌ر دوو‌کانه‌که‌ی مام
زامن.

من پام دهکرد و ئه و به دوامه وه بوو. پاشان په لاماری دام و گوښی
 گرتم، کاتیک دهستی لی بهرز کردم وه، له ناکاو مالیک خوی خسته
 نیوانمونه، نازانم له کوڼه په یدا بوو، شه پازله که کیشای به لاملی
 ئه ودا، مالیک ئه وه یه که م جار و دواچاری بوو لیدان به دهستی
 یه کیک له که سوکاری بخوات، به تاییه تی به دهستی باوکم، که زور
 جار به خیلیمان پی دهبرد و من و قادری برام ده مانگوت: 'باوکم
 مالیکی له ئیمه خوشر ئه ویت.'

مالیکیش ئه وه ی دهزانی و کاتیک له من توپه ده بوون، ئه و ده هاته
 بهرده می من و راست ده وه ستا و ده پیا رستم. دوا ی ئمه مالیک منی
 له دهستی باوکم پزگار کرد و پیکه وه به را کردن به ره و گه ره کی
 سه شه قام گه پینه وه. باوکم به پی ئیمه پانه ده گیشته. کاتیک
 گیشینه ماله وه، دایک و ته نانه ت مامه مسته فاشم تیگه یاند. به بیرم
 دیت، پیتش ئه وه ی باوکم بگات پیم گوتن: 'میرزا که ریم شه پازله یه کی
 به بڼه گوښی مالیکدا کیشا، حوت ههنگاو په پړاندی، سه ری بوو به ژیر
 لاشه یه وه و ملی شکا، کاتیک ویستی له منیش بدات، مالیکم
 هه لسانده وه و ده ستیم گرت و به دوا ی خومدا پامکیشا، ئیستاش به
 دوامانه وه یه، ئه گه ر نه مانشار نه وه ئه مانکوژیت!'

مالیک له و کاته دا له شانمه وه پراوه ستا بوو، ده ستیکی به
 پرومه تیبه وه و به دهسته که ی تری فرمیسه که کانی ده سپری، هه رچه ند
 هه ولیان له گه ل دا، نه یان توانی دهستی له پرومه تی بکه نه وه. مام
 مسته قام لئی پرسیم: 'ئمه کاکم له سه ر چی لیتان توپه بوو؟'

'نوقل!'

'نوقلی چی؟'

کاتیک غه فووری برام ئه وهی گوت، هاتبوو له پشتی دایکمه وه
راوه ستابوو، منیش لیم روانیی و گوتم: 'من نو قلم پین بوو، باوکم لینی
پرسیم ئاخو له کویم بووه، دهی خو منیش راستییه کهم پین گوت، که
مام زامن به خو پایی پینی داوم، که چی به زور پیتش خو پیی دام بۆ
گه پیه کی مه لکه ندی، کاتیک پینگه مه که وه ته وه سه ر دوو کانه کهی، ئیتیر
لیم تو وره بوو!'

مامه مسته فام پرسیی: 'دهی مالیک حه قی چی بوو به سه ر ئه و
بیتنه و به رده یه ی تو و باو کته وه؟'

کا که غه فوورم هاته پیتشه وه و دهستی خسته سه ر شانم و گوتی:
'ئیتیر وه کوو هه موو جاریک... شه پاز له کهی باوکم ویستی له توی
بدات به پینگه وت دای به لاملی مالیکدا.'
'ئه وه له مالیک خوی بیرسه!'

'ئینجا جه لال، خودا مالیک بۆ تو به یلێت، ئه و کوربه ئه وه نده قه دری
توی لایه، زمانیشی هه بووایه هه ر پشتی توی ئه گرت.'

کاتیک کا که غه فوور له و قسانه ی بووه وه باوکم په یدا بوو، ژنیک و
کور و کچی که هه شت بۆ نو سالانی له گه لدا بوو، مندا له کان...
یه کیکیان به ژنه که و کوربه که، که له ته مه نی من و مالیکدا بوو، به
باوه شی باو کمه وه بوو، من و مالیک چوو بووین له پشتی حه لاوه خانی
دایکمه وه وه ستابووین، ئیتیر که س باسی لیدانه کهی مالیکی نه کرد و
باوکم گوتی: 'ئه و شاره پر بووه له لێقه و ماو، منیش گوتم با ئیمه ش
په نای خیزانیکیان بده یین!'

'لێقه و ماو؟ له کو یوه هاتوون؟' دایکم پرسیی.

'جوون و له به غدا وه هه لاتوون، خو وا بزائم ئه و ژنه قوربه سه ره
ئه وه نده تر ساوه قسه شی له بیر چوو هته وه.'

‘دهی با برۆن بۆ گهڙه کی جووله کان!’

کاتیک کاکه غهڙور ئه مهی گوت، حهلاوه خانی دایکم چوو
کچه که ی له باوهشی ژنه که وه رگرت و دهستی گرت، پاشان پرووی
له باوکم و کاکه غهڙور کرد و گوتی: ‘به خودا جوانه، مادام پینان
ناوته حهوشه ی ئه م ماله، ناهیلیم به هیچ لایه کدا برۆن.’

له دوا ی ئه مه وه کهس هیچی نه گوت، هه موو پیکه وه به دوا ی یه کدا
چوونه ژووره وه، من و مالیک له دوا وه لیمان ده پروانین، مالیک هیتشتا
دهستی له سه ر پرومه تی لا نه بردبوو، دهسته که ی تری کرد به
گیرفانی شه روا له کهیدا و چنگیک نوڤلی ده رهیتا، دانه یه کی خسته
دهمی و زه رده خه نه یه کی بۆ کردم و دهستی به ره و پروم راگرت.
کاتیک نوڤلیم له مالیک وه رگرت، مندا له جووه هاوته مه نه که ی ئیمه
که له گه ل باوکمدا هاتبوو، هات و به رامبه رمان راوه ستا و بیده نگ لینی
پروانین. مالیک دهستی به ره و پرووی کرده وه و ئه ویش به شه رمه وه
دهنکیک نوڤلی لئ وه رگرت و خستییی ده می. دوو هه فته له مالی ئیمه
مانه وه، ئه و پۆژانه من و مالیک له گه ل ئه و کوڤه دا، که ناوی حسنا بوو،
بیده نگ به دوا ی یه کتره وه بووین و په یوه ندی نیتوانمان ته نیا به ئاماژه
بوو. به یانییه ک من و مالیک له خه وه ستاین، حه سنا پۆیشتبوو، ئیتر
ئه ویشمان وه کوو جه مالی برام نه بینیی وه.

ئىوارەى پىش ئەو پۇژەى مام سىمىلى باخەوان كۇژرا، زىاتر لە دە پىاو ھەردوو دەرگەى باخەكەى سەيد ھەسەنىان لە گەرەكى سەرشەقام لە دەلەسەگىك گرتبوو. زەردەلەيەكى بارىكەلەى لۇقدريژ بوو، گويقووت و چاوتەپ، كلكى لە ناوگەلى نابوو، گوانەكانى بۆر و شۆپ بووبوونەو.

كاتىك پىاوھەكان بە دار و بەردەوہ لە دوو لاوہ وەستابوون، جەلال و مالىك، لەگەل دوو ھاورپى ترياندا، ياسىن ھەمەسالىح و وەھاب سالىح كۆيى، كە لە قوتابخانەى ئەيووبىيە و گەرەك بەردەوام پىكەوہ بوون، لەسەر دىوارى باخەكە بوون و لىيان دەپوانىن. سەگەكە ھەموو سەر و گۆيلاكى سەپى بوو، وەك سەرى بە گۆيىيەك ئارددا كرديت. لە ناوہ پاسدا بە لا چاو لە پىاوھەكانى دەپوانى و جوولەى لە خۆى برىبوو، پىاوھەكان لەسەر نووكى پىن و بە ھىواشى پىيان دەكرد، بە پىسكە پىسك يەكتريان دەدواند. لە يەك كاتدا بە چاو يەكتريان ئاگادار كردهوہ، ھىرشىيان برد، دار و بەردەكانيان لە ناو دەستيان توند گرت. لە دوورەوہ بەردەكانيان گرتە دەلەسەگەكە، ئەويش وەك واقى وپ مايت، لە شوينى خۆى نەجوولا و خۆى لە بەردەكان لا نەدا. لەو كاتدا سەگەكە لە جەلال و مالىك و ھاورپىكانىيان دەپوانى، بە پىكەوت خپە بەردىك بەر سەرى كەوت و بى ئەوہى نووزەى لىوہ بيت، لە شوينى خۆى كەوت، پاشان پىاوہ داربەدەستەكان ھاتنە سەرى، تاوہكوو جوولەى لى برا داريان پىدا كىشا. پىشكى خوين بە

دهرلنگی شهر وال و دار و تهیمانی باخه که وه بوو. به جوریک دهنگوت
خوین باریوه، پیاوینکیان هاواری دهکرد: 'هه ی سهگی دن، ده بیخو
دهی، ناردی مالی فقیروهه ژار نه خویت.'

جهلال و هاوړیکانی، دهمیان داچړیبوو، چاویان زهق و تهر، توند
دهستیان به لیواری دیواره که وه گرتبوو، هه ناسه یان له خویان
بریبوو.

پاشان پیاوینک به دهسته سهره که ی بهر باخه لی کلکی گرت و تاوه کوو
سهر شیوه که ی جووله کان رایکیشا، پاشان به نووکه پنی فرنی دایه ناو
شیوه که وه.

درهنگانیکي شو، دوو پولیس به گهره کی سهر شه قامدا ده گهرین و بو
پشوو دان ده چنه باخه که ی سید حسه ن، له بهر پروناکی گلو په کاند
ناسه واری خوینه که ده بینن و له مه خفه ر لیتر سراوی خویانی لی
ناگادار ده که نه وه.

پوژي دواتر تاریکو پروون سی پولیس به دواي مام سمایلی باخه وانی
باخه که ی سید حسه ندا دهنیزن، به لام پولیسه کان تاوه کوو دواي
نیوه پوژیکه وتی مام سمایل ناکه ن.

مام سمایلی باخه وان، دوو سال ده بوو له شاری بانه وه بز
سلیمانی هاتبوو، له گهل باخه وانی باخه که ی سید حسه ندا، نیشی
ناتریشی له حه مامی موختی ده کرد. به شه ویش له خانه که ی مالی
میرزا که ریم دهنوست.

پۆلیسەکان کاتیک لە بەردەم خانەقayı مەحویدا پێکەوتی مام
سمایل دەکەن، یەکیکیان پیتی دەلیت: 'تۆ لە کویت گەواد؟ ئەر شارەت
بە دوادا گەراین!'

مام سمایل، کە گوئی لەمە دەبیت، دەست پادەوەشییت: 'کۆرە
فلتەفلت! حەیتە ییغەر، خۆتان گەوان.'

دەگەپیتەو و خاکەنازەکی دەستی بەرز دەکاتەو و بەرەو
پروویان دەپوات. یەکیک لە پۆلیسەکان فیشەکیکی پتو دەنیت. کە
دواتر لە مەخفەری پۆلیس دەلیت، لەدەستم دەرچووبوو، فیشەکە
بەر سینگێ کەوتبوو. کاتیک ھاتبوونە سەری ھیشتا پۆچی تیدا
مابوو، وەک لە ھەستانەوێ ئەر پیاو سەیس و زەردەلە یە بترسن،
لوولە سێ تەنگیان تێ کرد و بە سەریو پراوەستان تاوێکۆو
گیانی دەرچوو. کاتیک پۆلیسەکان پۆشستن و دووکاندارەکان ھاتنە
سەر لاشەکە، خۆتەکە بە سەکۆکەو تا سەر شەقامە کە
جۆگەلە یە بستبوو.

یادەویری جەلال:

لەبەر ئەر باران و سەرما یەدا ھەلدەلەرزێ، ئەرەندە خۆی گرمۆلە
کردبوو، بە ھەمووی چنگێکی مابوو، لە بن دیواری مائی
حەمەقادی چاپچیدا بوو. مەن و مالیک بە لایدا تێپەڕین، لە دوامانەو
گویم لە دەنگی بوو، نووزەنوو، وەکۆ بانگ لە یەکیک بکات.

ئەوسا مەن و مالیک تەمەنمان حەوت سالان بوو، ئەگەر بلیم گویم
لە ناوی خۆم بوو: 'جەلال، جەلال.' بە ناوی خۆمەو بانگی دەکردم.
ئەر درۆ ناکەم. کاتیک گەپامەو مالیک ئاگای لە مەن نەبوو، ئەر مەن
لەر تاریکییدا بەجێ ھیشت. ھەرچەندە ھەموو سەردەمی مەندالیم بە

پشتیوانی مالیک به شه‌ودا له ده‌رگه‌ی ماله‌که‌مان ده‌چوومه ده‌ره‌وه، چونکه‌ ئه‌و بی‌جگه‌ له‌وه‌ی زۆر باش‌تر له‌ من له‌ تاریکی‌دا ده‌یی‌نی، هیچ ترس‌یشی له‌ دل‌دا نه‌بوو.

به‌ ترس‌ه‌وه‌ له‌ دواوه‌ له‌ مالیکم پ‌وانی و پاشان بۆ ئه‌و جی‌گه‌یه‌ چووم که‌ ده‌نگه‌که‌ی لی‌وه‌ ده‌هات، کاتی‌ک دۆ‌زیمه‌وه‌ و به‌ سه‌ریدا دانه‌وی‌بوومه‌وه، ر‌ا‌چله‌کیم و هه‌لسامه‌ سه‌ر پ‌ی. ئه‌وه‌ بوو مالیک به‌ دوام‌دا گه‌رابوو‌ه‌وه‌ و بیده‌نگ ده‌ستی خست‌بووه‌ سه‌ر شانم. دووباره‌ چی‌چکه‌م کرد و لینی نزیک بوومه‌وه، ده‌ستم برد، هه‌لم‌گرت و له‌ باوه‌شم گرت. له‌ سه‌رمان‌دا هه‌ل‌ده‌له‌رز‌ی، خیرا خسته‌م ژیر پ‌التاوه‌که‌م، به‌لام مالیک توند شانی گرت‌بووم و سه‌ری ل‌ی ر‌اده‌وه‌شاندم.

له‌ به‌رده‌م ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌ ر‌اوه‌ست‌ابووین، زۆرم پ‌ی چوو تا مالیکم ر‌ازی کرد، که‌ له‌گه‌ل خۆمان‌دا بی‌یه‌نه‌ ژووره‌وه‌. له‌ چوونه‌ژووره‌وه‌دا وه‌کوو دوو دز، له‌سه‌ر نووکی پ‌یکانمان ده‌ر‌پ‌ویش‌تین، تاوه‌کوو گه‌یش‌تینه‌ ژووری نووستن. پاشان له‌ناو نوینه‌کان‌دا شار‌دمانه‌وه، وه‌ک ئه‌ویش بزانی‌ت... نووزه‌ی له‌ خۆی ب‌ر‌ی‌بوو. کاتی‌ک نووستین ئه‌و له‌ نێوان من و مالیک‌دا بوو.

به‌یانی پ‌وژی دوا‌یی له‌خه‌و هه‌ستاین، هه‌موو ماله‌که‌ی به‌ دوا‌دا گه‌ر‌این و نه‌ماندۆ‌زییه‌وه، مالی ئیمه‌ و مام مسته‌فام هه‌موومان له‌سه‌ر سفره‌ دانیش‌ت‌بووین، مه‌حمودی مام مسته‌فام و ب‌رای مالیک نانی گه‌رمی هینابوو، له‌گه‌ل قه‌یم‌اغ و ماست و هه‌نگوین له‌سه‌ر سفره‌ دان‌رابوون.

هه‌موو بیده‌نگ بووین و ته‌نیا گو‌یت له‌ ده‌نگی ش‌ی‌واندنی پ‌یاله‌ چاییه‌کان بوو، له‌ نا‌کاو، تووته‌له‌ سه‌گه‌که‌ له‌و سه‌ره‌وه‌، به‌ سه‌ر سفره‌که‌دا به‌ ر‌اکردن به‌ره‌و پ‌ووی ئیمه‌ هات. من و مالیک له‌ کۆتایی

سفره که دا بووین، بوو به ههرا... پاشان له بهردهم مالیکدا ده می نایه ناو جامینک ماسته وه. باوکم ویستی بیکریت، دیسان به سه ر سفره که دا گه پایه وه، که هیچ له جینگه ی خوی نه ما و بوو به هاوار و پینکه نین. بینگه له باوکم و مامه مسته فام که تووړه بوون و هاواریان ده کرد، ئه ری ئه وه له کوپوه هاتووه ته ژووره وه. ئه وهنده گورچ وگول بوو، به کهس نه ده گیرا. بینگه له دایکم، هه موومان به دوايه وه بووین. سفره که مان سه روژیر بوو بوو.

دوا ی ئه وه ی کاکه غه فوورم پشته ملی گرت و بردیه دهره وه، باوکم گونی من و مالیک ی گرت و لئی پرسیین: 'ئه وه ئیشی ئیوه یه.' من هیچ نه گوت و تنیا سه رمان له باوکم پاره شانند.

پاشان دایکم هات و له ده ست باوکم پزگاری کردین، پنی گوت: 'میرزا ئه وه خه تای من بوو، له بیرم چوو بوو دهرگه ی دالانه که دابخه م و ئه وه برسپیه تی و بونی نانی گهرمی کردووه... بویه هاتووه ته ژووره وه.'

که چووینه دهره وه، کاکه غه فوورم، جامینک ماستی له بهرده می دانابوو، به دیارییه وه چیچکه ی کردبوو، له ئیمه ی روانی و کوتی: 'ئه وه له کوپتان بوو؟' له و کاته دا باوکم له پشتمانه وه بوو، منیش سه یری باوکم کرد و هیچ نه گوت. کاتیک باوکم پویشیت، کاکه غه فوورم کوتی: 'جه لال ناوی چیه؟' 'جه مال.'

کاتیک ئه مه م گوت کاکه غه فوورم ماسو لکه کانی ده موچاوی هینانه وه یه ک، مالیک شانی گرتم و پاشان له ویشم گه یاند. 'جه لال، نه خه له تابیت ئه وه به دایکم بلتیت، که ئه و توتله سه گه ت به ناوی جه مالی جوانه مهرگه وه ناو ناوه، تیم گه یشتیت؟'

‘بۆچی کاکه؟ خۆ دایکم جه مالی خوشه ویست!’

‘هه تمهه، به لام نه زانیت باشته.’

شه و کاتیک له ژیر جینگه که مدا لیم ده پروانی... چاو و دهم و لووتی

وه کوو جه مالی جوانه مهرگی برام هاته پیش چاوم.

به کاکه غه فوورم گوت: ‘جه مال هه تیوه، چونکه دوینن له باخه که ی

سهید هه سهه ن دایکیان کوشت.’

ئەو بەيانييە زوو دايىم و پوورەكانم بە نياز بوون بۆ سەرگۆرى
 جەمالى برا بچوكم بچن، كە ھەموو ھەفتەيەك دەچوون. ھەرچەندە
 دايىم ھەولە لەگەل من دەدا، ۋەك ھەموو جارەكانى تر، خۆمم لى
 دەشاردەو و بۆ سەرگۆرى جەمال نەچووم. پۆزى پيشوو لىم
 توورە بوو، لەسەر ئەو ھى بۆچى ئەو تووتە لەسەگەم ناو ناو ھەمال.
 ئەو نەيتىيەك بوو، تاو ھەكوو ئەمروش لای كەس باسەم نەكردو ھە.

كاتىك دايىم و ئەوان گەرانەو ھەكوو ھەموو بەيانييەك شەلەمۆ
 عەزىز، كە ميرزا كەرىمى باوكم پىي دەگوت خواجە شەلەمۆ، خۆى
 يان دەرويش عەزىزى خزمەتكارى ھەردو كچەكەى، گەلاوێژ و
 پەخشانيان، دەھيتانە ناو ھەوشەكەى مالى ئىمە، تاو ھەكوو پادەستى
 ھەلاو ھەخانى دايكىمان نەكردنايە، خۆيان بۆ دووكان لە قەيسەرى
 نەقىب نەدەچوون.

ئەو دوو كچە، ھەكوو دوو چۆلەكە بىدەنگ لەسەر سەكۆى
 ھەزەكە دادەنيشتن، پاشان سەدىقى عەلى ئاغاي عەرەبانچى دەھات
 و بۆ مەكتەبى زەھراى كچانى نزىك باخى گشتىي دەبردن. من و
 مالىك ھەموو پۆزىك پيش ھاتنى ئەوان لە ھەوشەكە بووین و
 چاوەرمان دەكردن، دەچووين بەرامبەريان پادەو ھەستايەن و دەستمان
 لەسەر سىنگمان ھەلدەپىنگان و بىدەنگ لىمان دەپوانىن. كاتىك سەدىقى
 عەرەبانچى دەھات بە دوایاندا، تا كۆتايىي گەپەكى سەرشەقام بە

دوای عه‌ره‌بان‌ه‌که‌دا پامان ده‌کرد، گه‌لنک جاریش ده‌ستمان به
عه‌ره‌بان‌ه‌که‌وه ده‌گرت، یان خۆمان پێدا هه‌لده‌واسی. گه‌لاویژ و
په‌خشان ئاورپان لێ ده‌داینه‌وه و پێده‌که‌نین، که وا بزانه‌م ئه‌وه ته‌نیا
مه‌به‌ستی ئێمه‌ بوو.

هه‌فته‌ی جارێک و به‌ تایبه‌تی پوژی یه‌کشه‌ممان پیرۆزه‌ بنیامین
یاقووبی ژنی شه‌له‌مۆ که‌ه‌کانی ده‌هینا، دوای ئه‌وه‌ی که‌ه‌کانی بۆ
قوتابخانه‌ ده‌چوون، خۆی تاوه‌کوو نیوه‌رق لای هه‌لاوه‌خانی دایکم
ده‌مایه‌وه. پیرۆزه‌ له‌گه‌ل دایکم دروومانیا‌ن ده‌کرد و هه‌ندیک جاریش
ده‌رده‌دلی خۆی لای دایکم ده‌کرد و ئه‌وه‌ی نه‌ده‌شارده‌وه، که‌ غه‌ریبی
شاری هه‌له‌بچه‌ ده‌کات.

خۆم به‌ دیاریانه‌وه‌ بووم، که‌ پیرۆزه‌ به‌ دایکمی گوت: 'بۆچی
پووناکی که‌ت نا‌نێریته‌ ئه‌و مه‌دره‌سه‌یه‌؟'
'ئه‌وه‌ چۆن چۆنیه‌؟ به‌ که‌لکی ئه‌وه‌ دیت، که‌ه‌کانمانی به‌ ته‌نیا بۆ
بنێرین؟'

'ده‌ی خۆ ئه‌وه‌نده‌ دوور نییه‌، بچۆ بزانه‌!'
ئه‌و ئیواره‌یه‌ دایکم پرسسی به‌ باوکم کرد، ئه‌ویش پێی گوت: 'ئینجا
هه‌لاو بۆ نا‌چیت بزانیته‌ چۆن مه‌کته‌بیکه‌.'

پوژی دواتر، کاتیک سیدی علی شا‌غای عه‌ره‌بانچی به‌ دوای
که‌ه‌کانی شه‌له‌مۆدا هات، دایکم ده‌ستی پووناکی گرت و سواری
عه‌ره‌بان‌ه‌که‌ بوو، وا بزانه‌م داوام له‌ دایکم کرد له‌گه‌لیان بچم، به‌لام
پازی نه‌بوو، پاشان وه‌کوو هه‌موو پوژه‌کانی تر من و مالیک خۆمان
به‌ پشتی عه‌ره‌بان‌ه‌که‌دا هه‌ل‌واسی، به‌لام ئه‌م جاره‌یان تا به‌رده‌م
مه‌کته‌بی زه‌هرای که‌چان چووین.

دایکم دەستی گەلاوێژ و پەخشانی گرتبوو، پووناکی خوشکیشم لە پێشیاڵە دەپۆشت، لە چوونە ژوورەدا مالیک نەبیۆرا خۆی ئاشکرا بکات، بەلام من بە دواى دایکدا چومە ژوورە، گەلاوێژ و پەخشان لێمان جیا بوونەو، مامۆستایەک بە ناوی ئیڤەلین لە ناو دەرگەدا خۆی بە دایکم ناساند. دواى پووناکی خوشکم... دەستی بە پوومەتی منەو گرت و بە پێگەننەو گوتی: 'بەلام وا بزانم تۆ بە هەلە بۆ ئەم قوتابخانە هاتوویت!'

'چی بکەم، تکام لێی کرد کە نەیت.'

ئەو یەکەم جارم بوو، جەستەم گەرم داها، لەبەر ئەوەی هەستم بێ نەکەن، بۆ ژوورە کوورەکوور دواى دایکم کەوتم.

مامۆستا ئیڤەلین، قژکالێکی باریکە لە بوو، تەنۆرەیهکی کورت و کراسێکی سێپی لە بەردا بوو، دواى ئەو پۆژانە و کە بوو بە هەرزەکاریش، بەردەوام دەمبینیەو و لە دوورەو لێم دەپوانی و بیری ئەو پۆژەم دەکەوتەو. پازدە سال دواتر ئەو چووبوو تەمەنەو و من هەرزەکار و بۆ چالاکیی قوتابیانی شیوعی بە سەر مەکتەبەکاندا دەگەڕام، لە گەرەکی شیخان چومە ئەو قوتابخانەیهی ئەو لێی مامۆستا بوو، کە هەر قوتابخانەى زەهرا بوو، ناوەکیان گۆپی و بۆ گەرەکی شیخان گوازیو. هەرچەندە لێی نەپوانیم، بەلام ویستم ئەو پۆژەى بهێنمەو، یاد، کە بینیم پەشپۆشە، هیچم بێ نەگوت و یادەوهریی ئەو پۆژەم لە بیر خۆم بردەو.

ئیڤەلین فرمووی لێ کردین و بۆ ژووری مامۆستایان پێشمان کەوت، مامۆستایەکی بالابەرزى پەشتالە بە ناوی جەبریه تەوقەى لەگەڵ دایکم کرد، بە بیرم دیت دایکم نەیزانی چۆن جوابی بداتەو و تەنیا لێی پوانی. پاشان یەکێک تەوقەى لەگەڵ مامۆستاکاندا کرد،

گه لاویژ، عهزیزه، سهلمه، فخریه، پاشان سهبریه حوسین
به پیره بهری قوتابخانه که.

دایکم دانیشت، من و پروناکیش به پیوه بووین، به پیوه بهر خوی
بین ناساندین و گوتی: 'دیاره ئه و کچه جوانه هیناوه لیره بخوینیت؟'
پیکه نی و له منی روانی و بهرده وام بو، گوتی: 'به لام بو ئه و
کاکه به جیگه مان نییه.'

دایکم پیکه نی: 'به لن، وا به نیازین!'
'چاوم لیت بوو دهستی ئه و دوو کچه، گه لاویژ و پخشانت
گرتبوو، خو خودانه خواسته، ئیوه ش جووله که نین؟'
'نه خیر. به لام دهی مه گهر ئه وانیش مندا له بن؟'
'نا نا، توو خودا، به غه له ت تيم مه گه. ئیمه پتویسته ئه وه بزانی!'
'نه خیر. ئه زانم.'

'باشه با واز له و باسه بینین، بو داخلکردنی کچه که ت، درهنگ
هیناوته و ئه وه نیوهی سال تیه پیره.'

'هاتووم بزانه شوین و ریگه تان چونه، به لکوو سالی داهاتوو...'
'مانگی ده، دواي پشووی هاوین، زور باشتر ئه بیت.'
کاتیک ههستاین، ماموستا ئیفه لین دهستی پروناکی گرت و پیش
دایکم کهوت، تاوه کوو به قوتابخانه که دا بیگیریت، دایکم به منی گوت:
'جه لال تو بچو له دره وه بوسته، تا ئیمه دینه وه.'

چوومه بهرده می و به شه رمه وه، له ژیر لیوه وه به دایکم گوت:
'دهستی سه رئاوم هیه، ئیره ئاوده ستخانه ی لیه؟'
دایکم پیکه نی، پرووی له ئیفه لین کرد و پتی گوت: 'ئاوده ستخانه کان
له کوین؟'

ئىفەلەن دەستى لە پووناك بەر دا و لەگەل خۆى بردمى بۆ
كوتايى پارەو، چۆل بوو، هېشتا قوتايىبەكان ھەموو لە
گۆرەپانەكە بوون، بردمى بەردەم ئاودەستخانەكان و گوتى: 'ئەو،
دەستوبردى لى بکە ھەتا كچان نەھاتونەتە ژوورەو!'

سنى ئاودەستخانە بوون بە پىزى يەكدا، بە بەراورد لەگەل
ئاودەستخانەكانى قوتابخانەى ئەيووبىيە. لە بەرچاوم زۆر پاك و
سپى ديار بوون. لە بەردەم ئاودەستخانەكە پارەستابووم و ھەرچەند
ھەولم لەگەل بەنەخوينى شەروالەكەم دا بۆم نەكرایەو، كە وا بزانم
ھەمووى دوو ھەفتەيەك بوو، داوام لە دايم كەردبوو، بەنەخوينەكەم
لە لاستىكەو بۆ بکات بە پەت. ئەویش دواى ئەو بوو، كە لە
قوتابخانەى ئەيووبىيە، ئەو منداڵەى بەنەخوينى شەروالەكانيان
لاستىك بوو گالتيان پى دەكردن، يان ھەندىك جار، بى ئەو ھاكاك
لە خۆت بىت، لەناكاو شەروالەكەيان دەھىتايە سەر ئەژنۆت و ھەموو
پىت پىدەكەنين. كە لە گۆرەپانى قوتابخانە ئەو بە سەر ھاتبوو.

گويم لى بوو زەنگى چوونەژوورەو لىيدا و من هېشتا
بەنەخوينەكەم بۆ نەكرابوو، بە جۆرىك بووبوو بە گرىكويرە،
توانام بە سەرىدا نەدەشكا بىكەمەو، كە ئەو دوو ھەفتەيە پۆژانە
ئەو بە سەر دەھات، ھەرچەندە قادرى بىرام پايھىتابووم و پۆژى
چەند جارىك پى دەگوتم كە چۆن بەنەخوينەكەم بکەمەو و بە
پەلەپەل نەيكەم بە گرىكويرە، بەلام بىسوود بوو.

دواى زەنگەكە، لە پارەوكاندا گويم لە دەنگەدەنگ بوو، ديار بوو
قوتايىبەكان ھاتبوونە ژوورەو، پىزوى شەروالەكەم ھەلپىبوو...
خۆم چەماندبوو ھەو ھەرچەند ھەولم دەدا ددانم نەيدەگىشتى،
ئەو ھەندە تەنگەتاو بووم دلوپ دلوپ مېزم بە خۆمدا دەكرد. لەو كاتەدا

له دهنگیک راپله کیم، که تنیا چاوم له پیلاوه کانی بوو: 'ئوه چی
نه کهیت لیره؟'

کاتیک راست بوومه وه و لیم پوانی، کچیکی بالابه رزی قژخاو بوو،
جلی رهش و سپی مه کته به کهی له بهردا بوو، بیدنگ له یه کمان
پوانی، ته زوویهک به گیانمدا هات و دلم خیرا لیده دا، من بهرده وام
لیم ده پوانی، ئو سهیری ته پایی سهر شهرواله که می کرد و پیکه نی.
قورکم پر بوو بوو له گریان، ئاره قم کرد بوو وه و گیانم دهله رزی، به
جوریک هیزم له بهر برپا و ئیتر میزه کهم پین پانه گیرا، لیم هات بوو
پیشه وه و کوتی: 'به نه خوینی شهرواله کهت بق ناکریته وه؟'

بیدنگ بووم و نه متوانی هیچ بلیم، وا بزنام تنیا سهرم لی
پاوه شانند. دهستی هینا و هولی دا گرینکویزه که بکاته وه، پاشان
نوشتایه وه و به ددانه کانی کردییه وه، به لام، کاتیک چومه سهر
ئاوده سته که، ته پاییم تیدا نه مابوو، هه موو نافه کی شهرواله کهم ته
بوو بوو، زور گرم بوو، نیوکه لم ده کزایه وه، شهرواله کهم
هه لکیشایه وه و به نه خوینه کهم به سته وه، کاتیک هاتمه دهره وه ئو
هیشتا له جیگه ی خوی پاوه ستابوو، لیتی پوانیم و کوتی: 'ئی ده ی
گوینی مه دهری و خیرا پروره وه بق ماله وه، ئوه نه نینیی نیوان خوم و
خوت بیت.'

کاتیک ویستم برقم، کچیکی هاوته مه نی پهیدا بوو، بانگی لی کرد:
'به هار، به هار.'

منیش به پالیدا به راگردن به رهو دهره وه ی قوتابخانه که پرۆیستم،
ئوه نده تیژ پام ده کرد، وا بزنام کهس نه بیینیم، ئاگام له دایکم و
ئوان نه ما، تاوه کوو گه په کی سهر شه قام پام کرد، له نزیکی ماله وه
پیم زانی، مالیک به هه ناسه برکی به دوامه وه بوو.

دوای نیوه‌پۆی ئەو پۆژە دایکم، ئەوێ بە باوکم گوت: 'میرزا گیان،
ئەلێم، سالی داهاوو پووناک بۆ مەکتەبی زەهرای کچان بنێرین،
هه‌موو مامۆستاکانیان و تەنانەت فەڕاشەکشیان ژن.'
باوکم، تەنیا سەری پەزەمەندیی بۆ دایکم پراوە‌شانە، دواتر باوکم
پرسی: 'هه‌لاو باوه‌ر ناکه‌م ئەو مەکتەبه‌ به‌خۆپایی بیت.'
'نه‌خێر، گوتیان هه‌قه‌که‌ی سالی نزیکێ دوو دیناره‌!'
'ئێ، ئێ، دوو دیناره‌!'

‘جهلال و مالیک له گهل خوتان بهرن، با ئه و کورانه توزیک چاویان
بکریته وه!’

کاتیک میرزا کهریم ئهمه ی به غه فووری کوپی گوت، پوژی
نه ورۆزی سالی ۱۹۴۶ بوو، غه فووری میرزا کهریم له گهل دوو
هاوپی، یه کیکیان به خوی ده گوت تایه ر باراوی و ئه وی تر محهممه د
حه مه ئهمین قادر بوو، که دواتر به کاکه ی فلاح ناسرا. محهممه دی
مام مسته فای ئاموزایشی له گهل بوو، به نیاز بوون بۆ باخه که ی
فه ره ج بپۆن. عه زیزیش له شانی غه فووره وه وه ستابوو، هه رچه ند له
نیوان خویاندا بۆله بۆلیان کرد و ناپه زایه تییان ده ربپی، به لام هه یچیان
نه یاننتوانی به ره و پوو ئه وه به باوکیان بلین، که جهلال و مالیک
مندالن و ئه وان به هاوپییه تییان رازی نابن، له و کاته دا قادریش به
پاکردن له ژووره وه بۆ به رده میان پای کرد: ‘منیش حازرم، ده ی با
بپۆن.’

میرزا کهریم له غه فووری پوانی و پنی گوت: ‘کوپی خۆم، ده ی
برای گه وه نه بوویتایه!’

‘وهک ئه وه هه لپژارده ی خۆم بیت!’

‘پاره ت پینه و بیتلی ئه و کورانه نه کهیت، چیان هه ز لی بوو بۆیان
بکپه.’

میرزا کهریم ئهمه ی به غه فوور گوت. پاشان وهک له نیوان خویاندا
شه پریان بیت، له وه ده ترسان ئه گه ر جهلال و قادر به تایبه تی مالیک

له گهل خوياندا بهرن، ئيتير دهبيت دهست له هه موو پلانه كانيان بشون. ئه وهى ئه و پوژه ئه وان خويان بو ئاماده كردبوو، له باخى فهره ج به شدارى كويونته وهى نهينى كومه نيسه كان بكن. كه بريار بوو نه عيم به ده وهى له وى قسه يان بو بكات. پاشان جيگه يه كى كه نار بدوزنه وه و پيگه وه له و چاره كه ئاره قهى دوو پوژ پيش ئه و پوژه به نهينى كرپيوويان، يه كى قومى كى لى بدهن. غه فوور و حه مهى مام مسته فا له گهل تايهر و حه مهى حه مه ئه مين يه كه م جاريان بوو تامى عاره ق بكن، به لام عه زيز ئاگادارى نهينيه كانى ئه وان نه بوو.

كاتيك هه موويان له ناو حه وشه كه دا و چهند هه نكاويك له نزى كى ميرزا كه ريمى باوكيان راوه ستابوون، ميرزا كه ريم خه ريكي ژماردنى پينسته بوو، به بارته قاي بالاي خوى له سه ر يه ك هه لچنرابوون، زوو زوو يه كى كى له نيوانياندا ده رده هيتا و جياى ده كرده وه.

غه فوور و دوو هاوپيگه ي پيشيان كه وتبوون، عه زيز و قادر به شانى يه كه وه بوون. به دريژايى ئه و پيگه يه جه لال ده مه تريك له دوايانه وه ده پويشت و قولى له قولى ماليكى كوڤى مام مسته فا دا بوو، جه لال ده يويست مالى ك تى بگه يه نيت كه بو كوئ ده چن، ده بووايه هه نديك جار به ئاماژه ديمه نى كرده وهى ئاگر بكات. مالى ك چهند جاريك سه رى بو جه لال راوه شاندا، ديار بوو ده ميك بوو له وه گه يشتبوو، كه بو كوئ ده چن و نه ورۆز چييه، چونكه له گهل جه لال دا وا راهاتبوو، كه هه رچييه كى بگوتايه ده يتوانى به جووله ي ليويدا تى بكات.

حه مهى ئه حمه دى ته ها، كه دواتر ناوى خوى گۆڤى به كامه ران موكرى، هاوپى و هاوته مه نى غه فوور بوو، به هه ناسه بركى گه يشته لايان و قولى كرد به قولى غه فووردا و گوتى: 'ئه رى خۆ هه مووتان

وهك مالېك كېر نين؟ له وساوه بانگتان ټه كم، چهنده ره فېفېكي
خوېرېن! بې من بق كوئ ټه چن؟'

'باش بوو مالېك تن نه گه ېشت گوت چي، ټه گهر نا به شق قوړي
ټه كر دېت!'

كاتېك عزيز ټه مې به كامه ران موكرې گوت، مالېك له عزيزي
پوانې و په لاماري كامه ران موكرې دا، باوه شي كرد به ناو قه ديدا و
به رزي كرده وه و كېشاي به سرشوسته كه دا، به هموويان هوليان
دهدا له ده ستي دهرېبه نيت، به لام هېچيان تواناي هيز و بازوي
مالېكيان نه بوو، تاوه كوو عزيز يه خې مالېكي گرت و بېندهنگ له
چاوي پوانې، خيرا ده ستي له ملي كامه ران بهر دا.

پاشان غه فور له مالېك هاته پېشه وه و به ده ستيكي ټامازه ي بق
كرد: 'چي بووه بق سواري سهرې ټو كوپه بوويت؟'

مالېك هولي دهدا به ټامازه وه لامې غه فور بداته وه، به لام ديار
بوو ټه ونده تووپه بوو له بېري چووبووه چوون تنې بگه به نيت، كه
كامه ران زور جار گالته ي پې دهكات و لاسايي ده كاته وه.

به ټامازه دانه كې مالېكدا، غه فور وا تنې گه ېشت، كه مه به ستي
بېت، پقي لېته تنې. تاوه كوو جهلال كه وته به بېنانه وه و مه به سته كې
مالېكي تنې گه يانندن. پاشان غه فور داواي له مالېك كرد بچيت له
پېشيانه وه به تنيا پروات.

بوون به سې به شه وه و كامه ران و جهلال له دواوه بوون و
مالېكېش زووزوو ټاوپي ده دايه وه و لني ده پوانين. گه پېشته ناو
باخه كې فهرج. هرچه نده ساعات يه كې دواي نيوه پو بوو. به لام
به رزاييېه كاني سه يوان و ناو كاريزه كاني گردې سه يوان و وه سټا
شه ريف جيگه نه مابوو دانېشيت. ته نانه ت ټو باخه گوره يه ي فهرج،

که له گردی سه‌یوانه‌وه بۆ نزیک باخه‌که‌ی شیخ له‌تیف به‌رین بوو،
پېر بوو له خه‌لک.

کاتیک بۆ پێده‌شته‌که‌ی مامه‌یاره‌ سه‌رکه‌وتن، چهند کچیک به‌ جلی
کورديه‌یه‌وه په‌یدا بوون. سه‌روکلاو و لاگیره‌یان به‌ستبوو، ته‌مه‌نیان
ده‌ بۆ دوازه‌ سالیکی ده‌بوو. له‌سه‌ر سینی یا‌پراخیان به‌ سه‌ر ئه‌و
خه‌لکه‌دا ده‌گیرا. به‌ شتیه‌ و لیدوانیاندا له‌ سه‌ره‌ژن ده‌چوون. جه‌لال و
مالیک له‌ راست و چه‌په‌وه‌ بێ ئاگاداریی یه‌کیک له‌ کچه‌کان ده‌ستیان
بۆ سینییه‌که‌ی سه‌ر شانی برد، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی ئه‌وان هه‌چیان به‌ر
ده‌ست بکه‌ویت، کچه‌که‌ له‌ به‌رده‌میاندا سینییه‌که‌ی داگرت و گوتی:
'مه‌گه‌ر ئێمه‌ به‌ سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌یدا نه‌یگێژین، به‌فرموون، ده‌ی
به‌فرموون کاکه‌ گیان!'

جه‌لال کاتیک دوو ده‌نگ له‌ یا‌پراخه‌ گه‌لامیوه‌که‌ی هه‌لگرت، له
چاوی کچه‌که‌ی روانی، که‌ مندا‌لانه‌ چاوه‌کانی به‌ کل ڕشتبوو. پێ
ده‌چوو سێ سالیکی له‌ جه‌لال به‌ ته‌مه‌نتر بووبی‌ت، چهند هه‌ناسه‌یه‌ک
پێده‌نگ له‌ یه‌کیان روانی، یه‌کتربیان ناسییه‌وه، پاشان یه‌کیک له
کچه‌کانی تری هاو‌پێی بانگی لێ کرد: 'به‌هار، به‌هار... ئه‌وه‌ بۆ واقت
و‌ر ماوه‌؟'

جه‌لال چهند جارێک ناوه‌که‌ی له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوته‌وه، مالیک به‌
سه‌رنجه‌وه‌ له‌ جووله‌ی لیوه‌کانی ده‌روانی.

غه‌فوور و هه‌مه‌ی مام مس‌ته‌فا شانیان نابوو به‌یه‌که‌وه‌ و له
کچه‌کانیان ده‌روانی و هه‌ردووکیان پێکه‌وه‌ به‌ کورس پێیان گوتن:
'هه‌زار جار ئه‌لێین و قه‌سته‌م ئه‌خوین، ژه‌هریش به‌ ده‌ست ئێوه‌ بی‌ت
ئه‌یخوین!'

سئى له كچهكان، كه ژماره يان له بيسست زياتر ده بوو، هممويان بهو جوړه ياپراخيان به سهر شو خه لكه دا ده گتړا، هاتبوونه به رامبهريان و سينييه كاننيان له سهر ده ستيان راگرتبوو، به ده ميانه وه پنده كهنين.

دووباره شو كچهى هاوپتيكاني به به هار بانكيان ده كرد، كه پايه وه بهردهم جهلال و پتي گوت: 'گيانه كم، به كه يفي خوت ياپراخ هه لگړه!' پاشان خوى له جهلال نزيك كرده وه و به گوئيده چپاندى: 'من و تو نه پتنييهك له نيوانماندا هه يه!'

ماليك له و كاته دا نو قورچكيكي له لاړنى جهلال گرت و سهرنجى له سهر چاوى به هار بين گورپي.

غه فوور ده يويسست ماليك و كامه راني هاوپتي ناست بكاته وه، قولى كرد به قولياندا و نه وهى به كامه راني هاوپتي گوت، كه هه ول بدات داواى لتيووردن له ماليك بكات.

كامه ران نه وهى به غه فوور گوت، كه پاره ي پتته و ده يه ويټ سيفون بى ماليك بكريت، نهك هه شو... به لكوو هممويان ده عوه ت بكات. كاتيك ده ستى كرد به گيرفانيدا و سه د فلسى له گيرفاني ده رهيتا، ماليك تاويك له ناو ده ستى پواني، پاشان سه د فلسه كه ي لى وهرگرت. ديار بوو ماليك له مبه ستى كه يشتبوو، چونكه ده ستى هه لبري و نامازه ي بى نه وه كرد، كه چون شووشه ي سيفونه كه ده نيتت به سهر ته وه. دواى نه مه داiane قاقاي پتته كهنين.

عزيزى ميرزا كه ريم لتيان جيا بووه وه و له سهر سفره ي مالى سمه پاله وان دانيسست، كه هاوپتي نزيكى يهك بوون و پوژانه سهرى مالى يه كيان ده دا. غه فوور و هاوپتيكاني له گه ل همه ي مام مسته فا، چون پيشتر پلانيان بى دانابوو، كه شو پوژه به شدارى له

کوبوونه وهی کۆمۆنیستهکاندا بکه‌ن و پاشان جیگه‌یه‌کی په‌نا له
باخه‌که‌ی فه‌ره‌ج بدۆزنه‌وه و ئاره‌ق بخۆنه‌وه. هه‌روه‌ها کامه‌ران
موکری بێ ئه‌وه‌ی داوای سه‌د فله‌سه‌که‌ی له‌ مالیک بکاته‌وه دوايان
که‌وت.

جه‌لال و مالیک له‌گه‌ل قادردا مابوونه‌وه و لای عه‌ره‌بانه‌یه‌ک
پاوه‌ستابوون، له‌ پشتی عه‌ره‌بانه‌که‌وه به‌ به‌رزیه‌ی دوو مه‌تریک
سندوووق هه‌له‌جزابوون، له‌سه‌ر عه‌ره‌بانه‌که‌ شووشه‌ی سیفون، سو‌ده،
شه‌ربه‌تی پرته‌قال و دوو سینی پاقلاره‌ دانرابوون.

سیفونیان داوا کرد و هه‌ر سیکیان ئانیشکیان خستبووه‌ سه‌ر
ته‌خته‌ی عه‌ره‌بانه‌که‌ و زۆر به‌ هیواشی قومیان لێ ده‌دا. بیست
مه‌تریک له‌ لای ئه‌وانه‌وه، سه‌کۆ ئاماده‌ کرابوو، چه‌ند پرێزیک
کورسی دانرابوون، پارێزگاری شار مه‌عرووف چیاوگ و حاجی
توفیق و زیاتر له‌ سه‌د که‌سیک به‌رامبه‌ر سه‌کۆکه‌ دانیشتبوون.
هه‌روه‌ها ئیدمۆنس، حاکی ئینگلیز، له‌وێ بوو.

پیاویکی قه‌له‌وی سه‌رزلی ده‌موچاوکونجن له‌سه‌ر سه‌کۆکه‌ بوو،
زۆری خه‌لکه‌که‌ و غه‌لبه‌ غه‌لب پێگه‌یان پێ نه‌ده‌دا قسه‌ بکات یان
شیعر بخوینێته‌وه. بێجگه‌ له‌وانه‌ی له‌سه‌ر کورسی دانیشتبوون
ژماره‌ی خه‌لکه‌که‌ له‌ زیادبووندا بوو. ده‌وری سه‌کۆکه‌یان گرتبوو.
کابرای سه‌ر سه‌کۆکه‌ به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری کرد:

‘ئهی وه‌ته‌ن مه‌فتوونی تۆم و شیوه‌تم بیر که‌وته‌وه.

وه‌ختی به‌ندیی و ئه‌ساره‌ت، پێ به‌ ته‌وق و کوته‌وه.’

شیعه‌ره‌که‌یان پێ بپی، زۆری خه‌لکه‌که‌ وای له‌ کابرای شاعیر کرد،
که‌ زیاتر له‌ چوار جار ئه‌و دوو دێره‌ بلێته‌وه. پاشان شاعیره‌که‌ به‌
ئه‌سته‌م له‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا دیار بوو.

بۆلۈس و چەند گەنجىك دوو جار بەردەم سەكۆكەيان بە خەلكەكە
چۆل كەرد، بەلام ئاپۇراي خەلك، كۆپ و كچ، پېر و مندال لە ھەموو
لايەكەو بە تايبەتە لە باخەكەي فەرەجەو بەرەو شوینی ئاھەنگەكە
دەھاتن و كەس گوتی لە دەنگی كەس نەبوو. تەنانەت ھەندىك گەنج
چووبوونە سەر سەكۆكە و كابراي شاعیریان خستبوو سەر شانیان
و بە ناو خەلكەكەدا دەیانگىرا.

جەلال و قادر لەگەل مالیكى ئامۇزایاندا ھېشتا لە دوورەو قومیان
لە شووشەي سیفون دەدا و لە خەلكەكەيان دەپوانی.

قادر گوتی: ئەو بىكەس بوو!

‘كئ؟’

‘فایەق بىكەس!’

‘ئەي وەتەن مەفتوونی تۆم!’

قادر بۆی سەندەو: ‘شیوەتم بىر كەوتەو.’

دوای ئەوێ گوتیان لەو دێرە شىعەرە بوو، لە بەر خۆیانەو
دەیانگوتەو. زووزو دەنگیان لە ھەلدەپری و ھەك بىكەسی شاعیر
دەستیان پادەووشاند و دەیانگوت: ‘ئەي وەتەن مەفووتنى تۆم.’
پاشان جەلال بە درىژایی ئەو پۆژە تاوەكوو ئاگریش كرايەو ئەو
دێرەي لەسەر زمان بوو.

چەند جارێك دێری دوای ئەوێ لە خەيالی خۆیدا تەواو دەكرد،
كە خۆی بۆی زیاد كەردبوو. قادر دەنگی ھەلپری:

‘ئەي وەتەن مەفتوونی تۆم و شیوەتم بىر كەوتەو’

مالىك وەختىك توورە دەبیت ئەتخاتە ژىر پىیەو.

قادر هاواری دهکرد و پاشان قاقای لیده‌دا، مالیکیش له‌که‌لیدا
پیده‌که‌نی، به‌لام جه‌لال بیده‌نگ بوو، ده‌ستی قادری گرت و چه‌ند
جاریک له بهر خویه‌وه گوتی: 'کاکه، کاکه، هیناش.'

زوری پی چوو تاوه‌کوو توانی سه‌رنجی قادر و مالیک رابکیت‌شیت
و بیده‌نگیان بکات. پاشان ده‌ستی قادر و مالیکی گرت و لیکي جیا
کردنه‌وه و به تووره‌بیه‌وه گوتی: 'ئه‌ری کاکه ده گوی بگرن! بزانی
فایه‌ق بیکه‌س چی ئه‌لیت.'

خه‌لکه‌که له به‌رده‌م سه‌کوکه دانیش‌تبوون، فایه‌ق بیکه‌س په‌نجی
به‌ره‌و پرووی پاریزگار و نوینه‌ری ئینگلیز دریژ کرد و هاواری کرد:

"بیست و هه‌وت ساله من په‌نجبه‌ری توم

به‌نان و ئاو و جلوه‌رگی خوم

خزمه‌تم کردی له ئیران و پوم

له‌پیناوی تو شکاوه ئه‌ستوم

که‌چی هیشتا هر دیل و په‌نجه‌پوم

گوناهم چی بوو به‌م ده‌رده‌ت برده‌م؟!

بۆ چی به‌ناهق وا سووکت کرده‌م؟!"

خه‌لکه‌که دیسان هه‌ستانه سه‌ر پی، دواي ئه‌وه‌ی چه‌له‌یان لی ده‌دا
و هاواریان کرد، 'بژی کوردستان، بژی کوردستان.' چه‌ند گه‌نجیک
شاعیره‌که‌یان خسته‌وه سه‌ر شان و به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا گێرایان.

قادر نه‌یده‌توانی بیده‌نگ بیت و ده‌ستی بۆ مالیک دریژ ده‌کرد و به
ئاماژه‌ ده‌یویست دیمه‌نی ئه‌وه بسازی‌نیت، که مالیک چون کامه‌ران
موکری دابوو به‌زه‌ویدا. مالیک له قادر هاتبووه پیشه‌وه و بیده‌نگ،
له‌جووله‌ی لیوه‌کانی ده‌پوانی. پاشان قادر له مالیکی پوانی و گوتی:

‘ئەي وەتەن مەفتوونی تۆم و شىۋەتم بىر كەۋتەۋە. گەر پاقلاۋەم بۇ نەكرىت، ۋەك مار ئەيەم پىتەۋە’

چەند گەنجىك دەۋرەيان لى دابوون و بە قسەكانى قادر پىندەكەنن. فايەق بىكەس، دووبارە دەستى كردبوۋەۋە بە خويندەنەۋە شىعەرەكەي. كاتىك عەزىز ھات، قادر بىدەنگ بوو. ھەرۋەھا لە سەد فلسەكەي كامەران موكرى بە مالىكى دابوو پەنجا فلسيان پىن مابوو. عەزىز ھاۋرپىتەكەي بە ناۋى قادر برسى لەگەلدا بوو، كە مالىك سيفون و پاقلاۋەي بۇ ئەۋاننىش كرى.

پىش خۇرئاۋابوون ئاگرى نەۋرۇز كرايەۋە و جەلال نوقمى نىو خەيالەكانى بووبوو، بىدەنگ چاۋى برپىۋوۋە بلىسەي ئاگرەكە و مالىكىش زوزوو لە جەلالى دەۋرەيانى.

لە گەپانەۋەدا، غەفوور و ھاۋرىكانى شوئىنېزىر بوون، ھەرچەندە نىو خەلكەكە و ناۋ باخەكانيان بە دۋادا گەپان نەياندۇزىنەۋە، پاشان عەزىز مالىك و براكانى پىش خۇي دابوون، لە دۋايانەۋە دەۋرپىشت و بۇيان نەبوو لەسەر شۇستەي شەقامەكە لا بدەن.

قادر لە بەر خۇيەۋە شىعەرەكەي بىكەسى دەگۈرى و كاتىك پىندەكەنى مالىكىش لەگەلىدا دەنگىكى لىۋە دەھات، عەزىز زەردەخەنەيەكى دەكەۋتە سەر لىۋ، جەلال چەند جارىك لە شوئىنى خۇي ۋەستا و دەستى لەسەر سىنگى دانا و دوو دىرى شىعەرەكەي ۋەكوو خۇي گوتەۋە، ھەۋلى دەدا ئەۋ دىرپانەي بىر بىكەۋىتەۋە، كە پىشتىر خۇي بۇ شىعەرەكەي فايەق بىكەسى زىاد كردبوون.

ئەگەر يادەۋەرىي ئۇ پۇژانە بگىرمەۋە كە لە پۇلى پىنچ و شەشى
 سەرەتايى بووم، دەمەۋىت لەو پۇژەۋە دەست پىن بگەم، كە پۇژى
 شەممە لە گۆرەپانى قوتابخانە بەپۈرەبەر قسەي بۇ كىردىن، باسى
 ئەۋەي كىرد، كە كەسىك لەسەر زۆرىيەي دىۋارەكانى دەرۋوورى
 قوتابخانەكەمان قسەي نابەجئى نووسىۋە. ئۇ پۇژە لەسەر
 دىۋارەكانى قوتابخانەي ئەيووبىيە بە پەنگى سوور نووسىراپوۋ:
 'مەنتان بە گۆنم، خوا بىتاكىرى، خەموتان باۋحىزن، مەنتان بە حىچ،
 بىن كەلەشىر پۇژ ئەبىتۇ.'

لەسەر دىۋارى گۆرەپان و پۇل و پارەۋەكە، بگرە ژوورى
 مامۇستايانىش ئەۋانە نووسىراپوۋ. ئەگەر بلىم لەگەل بىنىنى
 نووسىنەكاندا زانىم ئىشى مالىكى ئامۇزامە، ئەۋە درۇ ناكەم، چۈنكە
 ھەمۇۋى بە ھەلە نووسىراپوۋ، ئەۋ ھەلەنەي كە بەردەۋام مالىك لە
 نووسىندا دەيكرد و دەستوخەتىم ناسىيەۋە. دەمزانى، چۈنكە مەنتان
 مامۇستاي بووم. ئۇ پۇژە مالىك خۇي لىن ون كىردم، پۇژى دواتر
 كاتىك نووسىنەكانى سەر دىۋارى قوتابخانەي ئەيووبىيەم لەسەر
 كاغەزىك بۇ نووسى. باۋەشى پىدا كىردم و توند گوشىمى بە خۇيەۋە،
 پاشان بە ئامازە پىنى گۆتم؛ كە ئەۋ نەيتىيەي بۇ بپارىزم، ۋەك چۈن
 ئەۋ نەيتى بەھارى بۇ مەن پاراستىۋو. ۋا بزانم لەو كاتەدا تەنیا سەرى
 پەزامەندىم بۇ لەقاند. دەمزانى، ئەۋ پۇژەي كە لە مەنجان جىيا كىردەۋە
 و لە قوتابخانەي ئەيووبىيە ۋەرنەگىرا، پاشان ئەۋ شەش سەلەي

پاڤر دوو مالیک چەند خۆی بە دلشکاو دەزانی. دواى ئەوەى هەلەى نووسینەکانیم بۆ راست کردەوه، مالیک بۆى نووسیم: 'ئەگەر ئەو سەگبانه منیشیان وەک تۆ لە قوتابخانه وەردهگرت، ئەوا باشتر فیزی نووسین دەبووم، واتە تۆ مامۆستایەکی خراپیت.' منیش تەنیا بەدەمییهوه پێکەنیم.

لە پۆلى پێنجى سەرەتایی بووم، سالی پێ چوو تاوهکوو قادر هاوڕێهتیی من و مالیکی ئامۆزایى قبوول کرد، ئەویش لە کاتیگدا بوو کە قادر هەموو هاوڕێکانی تری لەدەست داوون. یەکتریان بە ڕێکەوت دەبینی و تەنانت سلاویشیان لە یەکتري نەدەکرد. لە پۆلدا ناچار لە تەنیشتی یەکەوه دادەنیشتن و بێدەنگ بە لای یەکتريدا تێدەپەڕین، ئاگادار بووم کە ئەواو دەنگیان لێک داڤیوو.

قوتابییهکان لە قوتابخانهى ئەیووپییه و بە تاییهتی لە نێو پۆلهکان، بووبوون بە دوو بەشـهوه، من و قادر لە ڕێگهی کاکه غهفووړ و باوکمهوه ئەو ئاوهمان بۆ ڤژابوو، کە پێیان دهگوتن: 'تەحەڤوڤ.'

سالانی پێشتر زۆر بەی هاوڕێ نزیکهکانی قادر بە ڕێکەوت لەوانه بوون؛ کە کەسوکاریان بیری نەتەوهییان هەبوو. هاوڕێکانی من، ئەمین جەلال، یاسین حەمەسالح و وهاب صالح کۆیی بوون. ڤووداوهکانی کۆماری کوردستان لە مه‌هاباد و گۆرانیکارییهکانی عێراق، بە تاییهتی لە شاری سلێمانی، خەلکی بە سەر چەند بەرەیه‌دا دا به‌ش کردبوو. ئێمه تاوه‌کوو ئەو تەمەنه‌مان لە قوتابخانه باسی سیاسه‌تمان نه‌کردبوو. وەک چۆن کاکه غهفووړم ئامۆزگاری کردبووین، بەلام لەدەستدانی هەندیک لە هاوڕێکانمان تا چەندان مانگ

و بگره زیاتر له سالتیکش کاریگری له سهرمان هه بوو. به تایبه تی
 قادری برام، که جه لالی حاجی شه فیک و ته ها بابان له گهل حه مه کاکه
 دهنگیان لی دابریوو. له سهره تای چوونی بۆ قوتابخانه وه بوو بوونه
 هاوړی، که ته نیا بۆ خواردن و خو بۆ مال وه ده گه پرایه وه و به رده وام
 پیکه وه بوون. هه ندیک جاریش له مالی یه ک ده نو سستن. قادر زیاتر
 له هه فته یه ک نه خوش کهوت و نه چوو بۆ قوتابخانه. دواى ئه وه
 پوژانه بیده نگ و به ته نیا به بهر مالی هاوړیکانیدا هاتو چۆی ده کرد.
 به باوه پری من هه ر ئه وه ش هوکار بوو، جیاواز له من و کاکه
 غه فوورم، که دواتر کاریگری بیرى نه ته وه یی به سهر قادره وه دیار
 بوو. پاشان هه ر له گهل ئه و هاوړینیانه یدا یه کیک بوو له دامه زرتینه رانی
 قوتابییان و لاوانی پارتی.

په یوه ندیی ئیمه ی مندال که ته مه نمان ده بۆ دوازه سالان بوو،
 به و پارت و ریکخواوانه وه ته نیا له روانگه ی سۆزمانه وه بوو. من و
 قادر له گه په کی سهر شه قام و قوتابخانه ی ئه یوو بییه ناسراو بووین،
 کورپی میرزا که ریمی سهر شه قام و برای غه فووری میرزا که ریم
 بووین. ئیتر ئه وه نده به س بوو تا وه کوو مندالی که سانی هه لگری
 بیرى نه ته وه یی دهنگمان لی دابېرن و هه ندیک جار دژایه تیشمان
 بکه ن.

ئه وه ی له سهر ده می مندالیمدا کاریگری له سهر من هه بوو، وه ک
 مروفت و پاشان خه باتکار و شاعیر، یان باشتره بلیم ئه وه ی به رده وام
 بیرم لی کردو وه ته وه، ئه وه بووه؛ که له دروستیوونی ئه و شاره وه
 کیشه ی چینایه تی شاره که ی به سهر چه ند چینیکی خه لکی له
 یه کدا براو و دژبه یه کدا دابه ش کردبوو، هه روه ها له و ته مه نه ی مندا،
 جیاوازی ئیوان بیرى چه پ و نه ته وه یی، لاوانی کردبوو به رکابه ری

سەر سەختی یەكتری، كه دواتر گەيشته ئەوێ دەستیان بچیتە
خوینی یەكتریش. ئەوێ ئەوسا و ئیتستاش وەك گریكوپرەیهك لە
ناو خەیاڵەكانم و لەسەر پۆحمە، مندالی ئەو كەسانە بوون، كه تەنیا
چاویان لە بەرژەوهەندیی خۆیان بوو، زۆر بە راشكاوانە لە بەرە
میری ئەو سەردەمەدا بوون، كه پێیان دەگووتن مندالی
بەرژەوهەندیخوازەكان. هەر ئەوانیش بوون دواتر قوتابخانەیان تەواو
كرد، بوونە دكتۆر و ئەندازیار و خاوەن بەرژەوهەندی و جیگەى باوك
و كەسوكارى خۆیانیان گرتەو، تەنانت لێشيان بوو بە شاعیر!

* * *

دیسان یادهوهری پۆژیکى شەممە، بەرپۆهەر و مامۆستاكان لە
قوتابخانەى ئەیوبوبییه؛ هەموو قوتابییهكانیان لە حەوشەى قوتابخانە
كو کردەو. دواى ئەوێ بەرپۆهەر جەمالى میرزا سەلیم باسى
پروخانى كۆمارى مەهابادى بۆ كردین، پاشان ئەوێ پێ گوتین:
'چوار ئەفسەر بە نێوهكانى، مستەفا خۆشناو، محەممەد قودسى،
عیزەت عەبدولعەزیز و خەیروللا عەبدولكەریم، لە لایەن حكومەتى
ئێرانەو دەستگیر كراون و چەند پۆژیکە پادەستى حكومەتى
عێراقیان كردوونەتەو. ئەمڕۆ ئێمە بە هەموومان هەول ئەدەین ئێمزا
كو بكەینەو، هەتا گيانى ئەو چوار ئەفسەرە پارێزراو بیت.'

لە دواى ئەمەو قوتابییهكانیان بە سەر چەندان گرووپدا دابەش
كرد و مامۆستاكانیش سەرپەرشتیان دەكردین. دیار بوو بەرپۆهەر
و مامۆستاكان بۆ ئەو پۆژە خۆیان ئامادە كردبوو، چونكه كاغەزى
چاپكراویان بەسەر هەموو قوتابییهكاندا دابەش كرد، كه وێنەى

ئەفسەرەكان بوون و چەند دېڭىيان لەسەر نووسرايوون. لە ژيڤيدا خەلكى دەيانتوانى ناوى خويان بنووسن و ئيمزاي بكەن. كاتىك لە قوتابخانە دەرچووين، مالىك كاغەزىكى بە دەستەوە بوو، لە شانى منەو دەپوشت. لە نيتوان خۆماندا پىك كەوتبووين، كە من داوا لە خەلكى بكەم و مالىك كاغەزەكەيان بداتە دەست. بەلام كاتىك مالىك وینەى ئەفسەرەكانى بىنى، كاغەزەكەى لول كرد و فرى دايە بەر پىم و ئاماژەى بەو كەرد: 'ئیمە چى بۆ ئەم پۆلىس و عەسكەرەنە بكەين!'

هەرچەند وىستم تى بگەيەنم؛ كە ئەمانە لەو پۆلىس و عەسكەرەنە نين، بەلام تى نەگەيشت و بە توورەبىيەو بەجى هېشتم.

ئەوەى ئەو پۆزە ناوى خويى نەنووسى و ئيمزاي نەكرد بۆ ئازادكردنى ئەو چوار ئەفسەرە، كە بۆ پشتگيرى كۆمارى مەهاباد چووبوون، فەرمانبەرى پارىزگار و شارەوانى و پۆلىس و بازىرگەكان بوون، وەك سالانى پىشوو وەفدىك لە بەرژەوەندىخووان پىك هېنرابوو، وەك دەمراستى خەلكى سلىمانى قسەيان لەسەر پاشەپۆزى ئەو چوار ئەفسەرە كەرد. ئەو پۆزە بە پىشەوەى چاىخانەكەى حەمەى بەكردا، لە ژيڤ قەسرەكەى توفىق قەزاز، لەسەر پارچە قوماشىكى سېى بە سوور نووسرايوو:

"دەك خەجالەت بن لە پرووى مەحشەرا!"

ئیمە خاكى غەم ئەكەين بە سەرا

ئىوەش ئەو عەرشەى بە خوین گولپەنگە

سوجدەى بۆ ئەبەن هېچ نالین نەنگە

پىرەمىزد

ئەو پۇژە بۆ من و قادر وەك جەژن بوو، حەزمان دەکرد ئەو
پۇژە ھەر تەواو نەبووایە، چونكە لەگەڵ ئەو ھاوپیانیانماندا بووین،
كە دەنگیان لێ دابریبووین.

ھاوپی نەتەوەییەكانمان چەند جارێك ئەو پرسیارەیان لێ كردین،
كە ئێوە چی دەكەن لێرە و بۆچی بەشدارن؟ ئاخۆ ئەو چوار ئەفسەرە
كوردە كە بەشدارى كۆمارى مەھاباد بوون، نەتەوەیی بوون؟ یەكێك
بە قادری گوت: 'قادری میرزا كەرىم لێت تێك نەچوویت، چوار
ئەفسەرە گیراوەكە كۆمونیست نین!'

قادریش لە وەلامدا گوتی: 'ئەوئەندە بەسە كە كوردن.'
پەيوەندى قادر لەگەڵ من و مالیكا گەیشتبوو ئەوێ لەگەڵماندا
دەنوست و بێ ئیمە لە مال دەرئەدەچوو. باشترە بلیتم بە ناچارى
ھاوپیەتێ من و مالیكى قبوول كردبوو. ھەرچیەك لە گەرەكدا
پرۆی بدایە پێكەو ئەگادار بووین و دواتر بۆ كاكە غەفورمان
دەگیرایەو، ھەروەھا ئەگەر كەسێك بەھاتایەتە ئەو مالا و باسى ھەر
شتێكى بكردایە، ئیمەى منداڵ ئاگادار بووین، ھەموو شتێكىشمان لە
مالێك دەگەیند.

دواتر لە شارى بیسمارك، ئەو پۇژانەى پەككەوتە و تەنیا بووم،
ھەستم بەو دەكرد، كە سەرەپای ئەوێ ئازارى جەستم بێزارى
كردبووم، بەلام خەيالم پر بوو لە شیعر و گێڕانەو. لە فۆرمى
جیاوازا بەردەوام و بە شەووپۇژ دەمنووسى، شانۆنامە، چیرۆك،
شیعر، گوتار. كە بەرھەمى خەيالى ژيانى سەردەمى منداڵى و
پەرورەى مالاكەى میرزا كەرىم بوون. ئەوسا كاتێك میوان دەھات
و باسى سیاسەت دەكرا، ئیمەیان دەكردە دەرەو. بە تابیەتێ لە

ژیرزه مینه که کو ده بوونه وه، به لام ئیمه ی مندا ل قوژبنیکمان له و ماله دا
هر شک ده برد، خو مانی تیدا بشارینه وه و گوئیان لئ بگرین. به
تایبه تی له و ساله دا که کاکه غه فوورم بیتجگ له وه ی بۆ پوژنامه کانی
ده نووسی، ئەندامی ناوه ندیی حیزبی شیوعی سلیمانی بوو، که هه موو
کوژ و کو بوونه وه کان له مالی ئیمه دا ده کرا. نووسەر، سیاسیی،
بازرگان، شیخ و مه لا، له هه موو توژیکی خه لک پرویان ده کرده ئه و
ماله. بنکه ی بابانییه کانی دانیشتووی کفری و هه له بجه بوو، بیتجگ له
جاف و پوخرایی و هه مه وه ندیییه کان، جینگه ی مانه وه ی کوردانی
پوژه ه لاتیش بوو.

ئهو که سابه تیه تیانه ی خو م له و ته مه نه مدا له نزیکه وه به ریان
که وتم و هه ندیکیانم به عه قلی مندالیم به هاوڕێ ده زانی؛ ئەمین زه کی،
ره فیق حیلمی، فایه ق بیکه س، توفیق وه هبی، عه بدوللا گوران، ره ئیس
مسته فای کوپی حاجی عه بدوللا بانه ییی سه ره شه قام، زیوه ر خالی
میرزا که ریمی باوکم بوو، کوپانی ئه حمه دی ته ها و حه مه سالج دیلان
که پوژانه ده هاتن و وه ک خزمی خو مان لیم ده پوانین. به بیرم دیت
پیره میزد هه موو پوژی هه یینییه ک ده هات، به مه رجیک باوکم یه کیکی
بناردایه بۆ که بابکرین. پیره میزد به رده وام به شانوبالی کاکه
غه فووردا هه لیده دا و ده یگوت: 'میرزا که ریم ئاگات له و کوپه بیت،
چونکه مانگه شه و سه ره له ئواره دیاره.'

مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و عه لانه دین سه ه جادی به تایبه تی
بۆ ده فته ری شیعیره که ی باوکم چه ند جاریک هاتبوون، ئه وه یان به
باوکم گوت؛ ئه و ده فته ره بێ وینه ه و چه ند شیعرێ شاعیرانی تیدایه،
که له هیه ج جینگه یه کی تر نه نوو سراونه ته وه و به رده ست ناکه ون، به
تایبه تی ئه و شیعرانه ی له رابردوودا خودی ئه و شاعیرانه خو یان له و

دهفته رهدا به دهستوخه تی خویان نووسویانه. شیخ حوسین بهرزنجی
شیعری ئه‌ی په‌قیبی له بهر ئه‌و دهفته رهدا نووسیبوووه و دواتر
ئاوازی بۆ داناو.بو.

خۆم وه‌ک مندال له‌و مه‌جلیسه‌دا بووم، که‌ه‌لی مه‌ردان و هه‌سه‌ن
زیره‌ک گۆرانییان تیدا ده‌گوت. ئه‌مانه ته‌نیا بۆ ئه‌وه نه‌ده‌هاتن که
قبوولی و پلاوه‌که‌ی ده‌ستی هه‌لاوه‌خانی دایکم به‌ تام بوو، به‌لکوو
له‌به‌ر کتیبخانه‌که و شوینی هه‌وانه‌وه و کۆر و کۆبوونه‌ویان بوو.

له‌ پۆلی شه‌شی سه‌ره‌تایی بووم، که‌ شیخ مه‌حمود و توفیق
وهه‌بی، کاتیک بۆ کیشه‌ی جووتیارانی عه‌ربه‌ت به‌ شه‌و له
قه‌ره‌داخه‌وه هاتنه‌ مالی ئیمه، توفیق وهه‌بی باسی ئه‌وه‌ی کرد، که‌ ئه‌م
ماله‌ بنکه‌یه‌کی گرنگه‌ بۆ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ شاریک پتویستی
پنیه‌تی. نووری ئه‌حمه‌دی ته‌هاش له‌وئ بوو، گوته‌ی: 'ده‌ی جه‌ناب خۆ
به‌ گالته‌وه ناویان لێ نه‌ناوه‌ خانه‌قا!'

'بریا سی سال پیش ئیستا دوو خانه‌قای ئاوامان له‌م شارهدا
ده‌بوو.' شیخ مه‌حمود ئه‌وه‌ی له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوت.

بیجگه‌ له‌وه‌ی هه‌موو پوژیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری سلێمانیه‌وه
خه‌لک پرویان له‌و ماله‌ ده‌کرد، هه‌روه‌ها به‌شیک له‌ هه‌وشه‌ی ماله‌که
خانی و لاخ بوو، کاروانچیشی تیدا ده‌مانه‌وه. مام مسته‌فاشم، که‌ به
مام مسته‌فای نالبه‌ند ناسرابوو، ئه‌و پیشه‌یه‌ی له‌ باوکییه‌وه‌ بۆ
مابوووه‌... کاری نالبه‌ندیی تیدا ده‌کرد.

باوکم بۆی گێڕامه‌وه‌ که‌ خواجه‌ له‌یفی، حاخامی کتێسه‌ته‌که‌ی
که‌په‌کی جووله‌کان به‌ نوینه‌ری حکومه‌تی به‌ریتانیای گوتبوو: 'مالی
میرزا که‌ریم له‌م شاره‌ بۆ ئیمه‌ی جوو وه‌کوو ده‌رگه‌یه‌ک وایه، که
لێوه‌ی ئه‌چین بۆ شار.'

پیش له دایکبوونی من و تاوه کوو ته مه نم بوو بوو به ده سال،
 که ریمی عه له که شهریکه کاسی بی باو کم بوو. تا ئو پوژهی
 هه پره شهی لن ده کریت و به یه کجاری شاری سلیمانی به جی ده میلت.
 باو کم بیجگه له ماله کهی، دوو کانه کهی، که له خانی غه فووره فنی
 بوو، که ئو پیش بنکهی بازرگانی و کوږ و کو بوونه وه بوو، که منیش
 هه موو دوانیوه پوانیک له وی بووم.

* * *

ئه گهر بگه پیمه وه سهر ئو باسهی که بۆچی ئو ماله کاریگه ریی
 له سهر که سایه تیی من هه بووه. چونکه له پوژانه دا که من و قادر
 هه ولمان ده دا له هه موو کوږ و کو بوونه وه کاندا ئاماده بین، به
 خۆمانمان ده گوت ئیمه جاسووسی به سهر هه موو که سیکه وه
 ده که یین، که دیته ئه م ماله. ئه وه شمان له مالیک گه یاند بوو. به و جۆره
 هه رسیکمان شایه تحال بووین به سهر چیرۆک و قسهی ئو
 که سایه تییا نه وه، بیجگه له و قسانه ی که له گه ره ک ده کران.

من و قادر پیش چوونه قوتابخانه ده مانتوانی بخوینینه وه، چونکه
 هه رچی کتیب یان پوژنامه و گوڤاریک بهاتایه ته ئو ماله، ئیمه
 ده بوایه بمانبینیایه. ناوی هه رچی کتیبیکت ده میتا، ده مانزانی له
 کتیبخانه که دایه یان بۆ خویندنه وه لای کتیه. ته نانه ت به سه عات
 سه رمان به سه ر کتیه عه ره بی و فارسییه کانیشه وه بوو، بی ئه وه ی
 تییا بگه یین. ته نانه ت وا پاهاتبووین ئه گهر حه لاهه خانیش میوانی
 بهاتایه ده چووین و به دزییه وه گویمان له وانیش ده گرت.

بېنچگه له وهی به رده وام هر سېنکمان بڼ کتېنکه ياندن و هېتانه وهی
به پړتوه بووین.

به تاييه تی له نتيوان باوکم و دووکانه کهی قادر ئاغای عه تاردا.
هه نديک جاريش بڼ سا بوونکه ران و که شتييه کهی نوح و مالی
نه جمه دینی مه لا ده چووین، که کتیبی به قهرز له باوکم وهرده گرت،
به لام ئیمه هر زوو له نه جمه دینی مه لا بېزار بووین و به نابه دلی
ده چووین، به بیرم دیت من جاريک گله یی ئه و هم له لای باوکم له
نه جمه دینی مه لا کرد، که هه نديک جار ده رگه مان لن ناکاته وه.

باوکم و قادر ئاغای عه تار له و ئیشه ياندا شه ریک بوون. هر چه نده
قازانجی نه بوو، بگره زوربه ی جار زه ره ريان ده کرد. قادر ئاغای
عه تار به باوکمی ده گوت: 'باوک و باپیرمان مزگه وت دروست ده که ن
و پاره ده که ن به خیر، وهک به رتیل بڼ قیامت، به لام من و تو
دهیده ين به کتیب!' هر جاريک من و قادر يان مالیک بچوونايه ته
دووکانه کهی قادر ئاغای عه تار، يهک فلسی ده نايه مشتمان، هه نديک
جار دوو فلس و تا ده گه يشته عانه يش. ئیمه ش بېنچگه له دووکانه کهی
مام زامنی نو قلفروش له که ره کی مه لکه ندی، بڼ هيچ جيگه يه کی تر
نه ده چووین. مام زامنیش گونی به که می و زوری پاره که نه ددها و
هر چه نديکمان پېن بووايه، حه وت ده نک نو قلی په نگاو په نگی پېن
ده داين.

هه نديک جاريش له به رامبه ر سه را و سه ره تاي شه قامی پيره ميرد،
ده چووین له دووکانه کهی مام سه سه عیدی شه ره ته چی تینویتی
خۆمانمان پېن ده شکاند. مام سه سه عید شه ره ته ی میوژی به به فري
هه لگيرای گویزه وه ده فروشت، زستانان ده یگوپی به شيلمفروشی.
مالی مام سه سه عید له که ره کی مه لکه ندی و کولانی پيرمه سوور بوو، که

دەتتوانى لە دەرگەيان بەدەيت و لە ماله‌وه‌ش شەربەتى سارد يان بە
زستانان شىلمى كولاو بکړيت. لەو پوژانەدا گەنجان شانامەيەکیان
هۆنیبووه‌وه و لەسەر زمانى خەلکى شار بوو، دەیانگوت:

“شەربەتى باوکى بەکره کۆل

سارد و شیرینه بى سەهۆل

پۆلیسفرینه بەکره کۆل

عەسکەرتپینه بەکره کۆل”

مام سەعیدی شەربەتچى، لەسەر سەرکێشیه‌کانى بەکرى کوپى،
چەند جارێک بۆ سەرا بانگ کرابوو، وا بزانم سەجنىشیان کردبوو.

باوکم ئەو پوژانە، چەند جارێک هەرسێکمانى لەگەڵ خۆیدا بۆ
دووکانى حاجى عارف بڕنووتى عەتار لە شەقامى مەوله‌وى برد،
کورسى نەعنا و نوڤلى ئینگلیزى بۆ کړیين، بەلام، من ئەوهم بە باوکم
گوت: 'دووکانه‌کەى هەرچیه‌کى تێدايه، ناگات بە تامى يەك دەنگ
نوڤلى دووکانه‌کەى مام زامن.'

کاتێک من ئەوهم گوت، باوکم بە سەرنجەوه‌ لێى ڕوانیم و لە ژێر
لێوه‌وه‌ گوتى: 'دیسان مام زامن، ئەبێت لەزەتى نوڤله‌کانى ئەو مام
زامنە نەتێبیه‌کى تێدا بیت!'

بردن و هێنانەوه‌ى کتێبه‌کان، لە نێوان خۆماندا وه‌ک پێشبرکێى لى
هاتبوو، باوکم يان کاکه‌ غەفوور تفيان پۆده‌کرده‌ سەر ڕه‌فه‌ى
پەنجەرەى ژێرزەمینەکه‌، دەبووايه‌ بە ڕاکردن بچووينایه‌ و
بهاتینایه‌توه‌ و تفه‌که‌ وشک نەبیته‌وه‌. ئەوه‌ داواکاریى باوک و
براگه‌وره‌که‌مان نەبوو، بەلکوو لە نێوان خۆماندا وه‌ک یارییه‌کى
پێشبرکێمان لى کردبوو.

یاده وهرییه کی تالی ئه و پۆژانه م، به یانییه ک کتیبخه ک بۆ فه تاح چوارتایی برد، ئه ویش قسه ی لی دهرده هینام و باسی کتیبخانه کی ماله و م بۆ کرد، چونکه من ئه و م به په فیهی نزیکه کاکه غه فوورم ده زانی، پاشان فه تاح چو و بوو شکایه تی له باوکم و کاکه غه فوورم کردبوو. هه ر ئه و پۆژه قاسمه په شی پۆلیس دیت و کاکه غه فوورم ئاگادار ده کاته وه، که پیش خۆرئا و ابوون کتیبخانه که بگوازینه وه. زۆر ترسام، که من بیه هۆکاری به گرتدانی باوکم و کاکه غه فوورم. ئه و پۆژه به هه موومان کتیبخانه که مان بۆ مالی مه محمودی مامه عه بدوللای جگه ره چیم گواسته وه و من و قادریان کرده لێرسراوی. که بێجگه له ئیمه که س نه یه ده زانی کتیبخانه که له چ مالیکه. له ژووری گه نجینه که و له پشتی ماله که یاندا هه مان کتیبخانه مان دروست کرده وه، بێجگه له مه محمودی ئاموزام و به دریه ی خیزانی که سوکاریش نه یانده زانی ئه و کتیبخانه یه له و ماله دایه، له کاتی کدا براکانی به دریه ئه ندای پارتی بوون و پۆژانه ها تووچۆی ئه و ماله یان ده کرد، به لام به بوونی کتیبخانه که یان نه ده زانی. بێجگه له کتیبخانه که بۆ شوینونی، کۆبوونه و هه کانی حیزبی شیوعی، ئه وه ی په یوه ندی به کاکه غه فوورمه وه هه بوو، بۆ مالی شیخ عه لی به رزنجی گوازا ری وه، له دوا ی ئه و پۆژانه وه من و قادر، به تایبه تی مالیک، بوو بووین به ته ته ر و به رده وام به رپوه بووین. پاشان ئه رکینکی ترمان بۆ زیاد بوو، ئه ویش گه یاندنی نامه و هه وال و ئاگادار کردنه وه بوو، که شه و و پۆژ بێجگه له سه ره پرشتی کتیبخانه که ده مان کرد، له نیوان گه ره که کانی سه ره شه قام و قه زازه کاندا، به تایبه تی ده رگه زین و مزگه وتی بابه عه لیدا که ئه و پۆژانه به هه نه دین نووری له و ی بوو.

من به رهو پرووی عومهری علی ئەمین کرابوومهوه، که ئەو کات
 لیپرسراوی قوتابییان بوو. که دواتر جیگهی ئەوم گرتەوه. ئەو پۆژانه
 له مالی فهتاح بیتسارانی و حەمید عوسمان نامەکان دەنوسران و
 دادەنران، که کاکە غەفوور بۆ شویتونی هەر پۆژە و له مالتیکیان بوو.
 له پۆژانەدا کورپیکی هاوتەمەنی من به ناوی قادر فهتاح ماوپیی
 لهگەلماندا نامەی دەگەیاندا، شاگردی فهتاح بیتسارانی بوو، من و
 مالیک به نهنی چاودیریمان دەکرد، بێ ئەوهی کەس پێی گوێبین،
 ئەوێش له دواي ئەوهوه بوو، که مالیک به ئاماژە به منی گوت: 'لهو
 کورپە به گومانم!'

چونکه من لهو تەمەنەمدا باوه‌ری تەواوم به بۆچوون و هەستی
 مالیک هەبوو، ئەوسا دەمگوت: 'مالیک هەرچیپەک ئەلێت راست
 دەرئەچیت، تەنانت ئەزانیت کە ی به‌فر و باران ئەباریت.'
 هەر وه‌ها عەبدوللای علی سەڵحە فەنی، که پوورزمان بوو، له
 تەمەندا دوو سەل له من منداڵتر بوو، بۆ هاوکاریکردنمان هاتبوو،
 عەبدوللا کورپیکی باریکەلە ی لۆقن بوو، که له چوون و هاتنەوه‌دا
 پیشی هەموومانی دەدایه‌وه. پێم وا بیت هەر ئەوێش هۆکار بوو، که
 ئەوه‌نده‌مان گله‌یی له لای کاکە غەفوورم لی کرد، ئێتر نه‌یاننهیشت
 لهگەلماندا بیت.

له‌ نێوان خۆماندا ئاوا پێک که‌وتبووین، ئەگەر کتییێکمان بدایه‌ به
 که‌سیک و لای خۆمان به‌ماننوسیایه‌؛ بۆ دوو یان سێ پۆژ مۆلەتی
 خۆیندنه‌وه‌مان پێ دەدا؛ پاشان له‌ کاتی خۆیدا به‌رده‌رگەمان پێ
 دەگرت و نه‌ده‌پۆیشیتین تاوه‌کوو وه‌رماننه‌گرتایه‌ته‌وه‌، پاشان له
 نه‌یشتی ناوه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ماننوسی: 'خۆینه‌ری تەنبەل.'

ئەگەر دووبارە بېووايەتەو، ئەوا جاريكى تر كىتىمان بۆ نەدەبرد
و دەمان نووسی: 'خوینەری فاشیل.'
ئەو پوژانە كاكە عەزیزم، ئیشى ئەو بوو، چاودىرى ئىمە و
تەننەت باوكم و كاكە غەفورمى دەکرد و دەپپاراستىن، بەین ئەو
بەيلىت كەسمان پىيى بزىنن. بەلام من ھەردەم ئەو دەزانى.

یاده وهرییهک، که وهک مۆتهکه بهردهوام به دوامه وهیه. دیاره بیستن
یان بهرکهوتنی له کات و سهردهمی خۆیدا ئاسه واری له سهر پۆحم
به جی هیشتووه، له وانهیه هۆکارهکی ئه وه بیت، گه لیک جار له گهل
چیرۆکی به هاردا به راوردم کردووه.

غه فووری برام نامهیهکی پین دابووم بیگهیهنمه مالی عومهر علی
ئهمین، له گه رهکی مه لکهندی و له کۆلانی پیرمه سوور، له گه پانه وه مدا
چووم بۆ دووکانهکی مام زامن، کاتیک چوومه ژووره وه ئه وه به
دیار زۆپاکهیه وه دانیشتبوو، وهک ئاگای له هاتنی من بوو بیت، له
کاتیکدا پشتی لیم بوو، پرسیی: 'جه لال، چاییه کهت شه کری تی بکه م
یان به نوقله وه ئه یخۆیته وه؟'
'به نوقله وه!'

ئه وه ئیوارهیه له گه رهکی مه لکهندی کچیکی یازده سالان، خۆی
سووتاندبوو، که سوکاری به پۆلیسه کان و دراوسێکانیان گوتبوو،
هه واله که به وه جۆره به ناو شاردا بلاو بووه وه. کاتیک من به رامبه ر
مام زامن دانیشتم و دهستم هه لپری و له پم به پووی زۆپاکه دا گرت،
مام زامن له دۆلکهیه که دا چایهکی به ره و پووم پاگرت، به نووکی
کلاشه هه لگه پاره وکانی شه کردانیکی بۆ نزیک پال پێوه نا، چه ند
ده نکیک نوقلی په نگاو پهنگی تیدا بوو، تا وه کوو ئه وه کاته لینی
نه پوانیبووم، بهردهوام به په وه مژی له جگه ره که ی به ینی په نه کهانی
ده دا، وهک راویان نابیت، هه ناسه به رکیتی پین که وتبوو، دوا ی ئه وه ی

دەرگه‌ی زۆپاکه‌ی کرده‌وه و له گره‌که‌ی ږوانی، ئه‌و زۆپایه‌ی که له مندالیمه‌وه نه‌مه‌زانی ئاخۆ به چی کار ده‌کات و گر ده‌سه‌نیت، چونکه له دووکان یان باشتره مالیشی پێ بلیم، قه‌ت نه‌وت یان چلیک دار چیه نه‌مبینبوو، له کاتیکدا خه‌لکی شار له زستاندا بۆ لیتریک نه‌وت سه‌ره‌یان ده‌گرت یان ماله‌ومال ده‌گه‌ران، زۆپاکه‌ی مام زامن بێ دار و نه‌وت شه‌ووڤۆڤ ده‌گرا. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و لێی ږوانیم، دبسان له گه‌ری نیو زۆپاکه‌ی ږوانیه‌وه و گوته‌ی: 'مروڤ بوونه‌وه‌ریکی زالمه‌!'

'من گومانم له‌وه نییه‌.'

کیسه‌ی تووتنه‌که‌ی به‌رامبه‌رم ڤاگرت: 'ئا ده‌ی، سیفاریک بۆ خۆت و قلیکیش بۆ من وه‌په‌چه‌.'

کاتیک کیسه‌که‌م لێ وه‌رگرت، بیه‌نیم، سه‌ره‌په‌نجه‌کانی خۆینیان لێ ده‌چۆرا، وه‌ک نینۆکه‌کانیان ده‌ره‌ینابیت، لیم پرسیی: 'مام زامن، ئه‌و سه‌ره‌په‌نجه‌نه‌ت به چی وا زامدار بوون؟'

ده‌ستی گه‌ڤایه‌وه و سه‌ری په‌نجه‌کانی له نیو له‌پیدا شارده‌نه‌وه، وه‌کوو شه‌رم له من بکات، یان بیه‌وێت لیم به‌شاریته‌وه. ئه‌وه یه‌که‌م جارم بوو به‌و جوړه بییه‌نیم. پاشان چۆکی دادایه سه‌ر زه‌ویه‌که و خۆی گه‌رمۆله کرد، وه‌ختا بوو ته‌پلی سه‌ری به زۆپاکه‌وه بنووسی، له به‌ر خۆیه‌وه وه‌ک گیانداریکی بریندار ده‌ینوواند. له‌و کاته‌دا من وام زانی له‌تاو ئازار وا ده‌کات، له راسه‌تیشدا ئه‌وه‌م به خه‌یالدا هات؛ که تۆ بلیت که‌سینکی ناحه‌ز یان شه‌لاتیه‌کانی شار، هاتین و لێیان داویت و نینۆکه‌کانیان ده‌ره‌ینابیت.

کاتیک چووم له جیگه‌که‌ی ئه‌ودا و له پشتیه‌وه دانیشتم و وه‌کوو بلێی له باوه‌شم گرتبیت. گویم لێی بوو به ده‌م نزا و گریان‌ه‌وه گوته‌ی:

'گویم له هاوار و گریانې نهو کيژوله بوو، پيشووهخت ههستم کرد
پروو نه دات، به لام بهختې نهوم دايه دهست قهزا و قهدهر!'

'نهو کچهې گوايه خوځي کوشتووه؟'

'کنې وای گوت؟ پټم ناليت چ نا ئينسانيتک نهو ناماقوليهې
فهرموو؟'

کاتیک نه مهې پټې گوتم، خوځي پاست کردبووه وه و بهتووپه بيه وه
چاوي به پروودا داچري بوو، منيش خيرا پټم گوت: 'دهې بيقهزا بيت،
خو نه زانم درق نه کن و کوشتوويانه.'

'کاتیک گویم له هاوار و بانگې بوو، بونی خوینه کەشی هه ناسه يان
له بهر بریږووم، له حه زره تان وهک ده له سهگ نه مويست نهو عه رزه ي
هه لکولم و تڼي بهم، نهو ه تانی بزانه نهو سه رپه نجانه م پستيان پتوه
نه ماوه.'

'وام زانی سهري په نجه کانت...'

'وات زانی چی؟ بق تو هاواری نهو کيژهت بهر گوي نه کهوت، نه ي
بونی خوینه کەيت نه کرد؟'

که رابوومه وه جينگه که ي خوّم و خه ريکي پتچانه وه ي سيگار بووم،
له کاتیکدا مام زامن ديسان خوي گرموله کردبووه وه و نووزه نووزي
بوو، دواقسه ي له گويمدا ده زرينگانه وه، بيرم لي ده کرده وه و زياتر
نهو پرسيا رهم له خوّم ده کرد؛ ثايا نه وه ي مام زامن هه ستي پټې
دهکات، من و خه لکي شار هه ستي پټې ده که ين؟ تو بليت که سيکي
تري وهک مام زامن له شارد ا و به تاييه تي له که ره که ي مه لکه نديدا
گوځي له هاوار و بانگې نهو کچه بووييت، يان بونی خوینه که ي
کردبيت؟

به دهم ئەم خەيالانەوه دوو سیفارم پێچانەوه و چەند جارێک بانگم لە مام زامن کرد، کاتێک زانیم وەلامم ناداتەوه سیگارەکهی خۆم داگیرساند. هەردوو سیگارەکهم کێشابوون، نازانم لەو کاتەدا لە چیم دەروانی، گویم لە مام زامن بوو، گوتی: 'دەوی مەگر نەمگوت سیگارێکیش بۆ من وەپێچە!'

'خەیاڵم لای قسەکانی تۆ و ئەو کچە بوو.'

'ئەم بەیانێیە برازاکی وەستا سابیری گەچ دیتە مالیان و فرسەت لەو کێژۆلە ئەهینیت و پەلاماری ئەدات، ئیتر کەس لە مال ناییت و کاری خۆی لەگەڵ ئەکات، تۆ بیهێنە پیش چاوی خۆت، کێژۆلەیهکی یازدە سال و کوڕیکی جاحیلی بیست و پێنج سال، کاتێک دایکی دیتەوه خوین بە داوینییهوه ئەهینیت، کێژۆلە ی بەدبەخت بۆ دایکی ئەگێریتەوه. دواى نیوهرۆ دایکی کێژۆلەکه بۆ میزدهکهی باس ئەکات، بەو جۆره کابرا لەگەڵ کوڕەکهیدا ناهێلن شەوی بە سەردا بیت و بە دار ئەیکوژن و پاشان ئاگری تی بەر ئەدەن و لێی ئەگەپین، دواتر ئەیکەن بە هاوار و بانگ و خەلکی بە سەریاندا دانەبارن، ئەوه تانی ئیستاش تێلا خویناوییهکان لە نێو تەنۆره کهیاندا شار دووه تەوه، کوڕە ی کەتکەریش لەگەڵ ئەو خەلکهدا خەمی کوژانەوه ی کێژۆلە مردووه که ی بوو.'

کاتێک مام زامن ئەمە ی بۆ گێڕامەوه، هەموو گیانم کەوتبووه سەر ئارەقێکی سارد، ئیتر نازانم گری زۆپاکە بوو یان کاریگەریی ئەو چیرۆکە ی مام زامن بۆی گێڕامەوه.

سیگارێکم بۆ مام زامن پێچایهوه و دامە دەستی، دایگیرساند و لەگەڵ لێدانی یەکهەم مژ، گوتی: 'عەقیده ی ئەوان بریتیه لە تێکست و سرووت، لە وەعز و واعیز، لە دواى بیرکردنەوه لە داھێتانی کاهینیک،

وهك چۆن نووسينه كانيان به كاهين دهست پښ دهكات و له ههوارى
 يه قيندا بارگه ئه خات. داهيتانى كاهينيك وهك پاساو بۆ پاراستنى له
 بهشى نيرينه، بۆ دانانى سنووريك به چواردهورى ههوهس و خهونى
 ژيانى ئه به ديدا، كاهينى سه ر زهوى كه مئينه بوو، پيشينان 'ما'
 خودايان پښ گوتبوو، دهسهلاتى له دهست دا و ئيتر بۆ گيانداريكى
 زهليل بچووك بووهوه، له دواى ئه مهوه مئينه كان تا ئه مړو ئه
 دلشكانه يان پتوه دياره، ئه و دلشكانه بوو به برينيك و نهوه له دواى
 نهوه به ديوارى رۆحى هه موو مئينه به كه وه نووساوه و به ردهوام
 بوغزى لئى ئه چۆر يت. ئيتر هه موو مئينه به كه له رۆژ و ساتى
 له دايك بوونيه وه، له دلى خۆيدا و به نهيتى به ردهوام نزا ئه كات! له و
 رۆژه وه ئه و خه لكه پشتيان له 'ما' خوداكانى خويان كردووه، خۆر
 له م نيشتمانه ي ئيمه به پښه وانه وه هه لد يت و به لا و شه پو شوڤ
 يه خه ي به رنه داوين. ئه وه بزانه ئه م خه لكه هه زاران ساله باجى ئه و
 تاوان و بيتعه قليب يان ئه دهن!

مام زامن تاويك بوو بيدهنگ بووبوو، له گه ل هه موو مژيكدا كه له
 سيگار هه كه ي دهدا، له پى به سينگيدا دههيتا، وهك بلتيت دوو كه له كه ي
 له سيبه كانيدا گيريان خوارد بيت، منيش له بهر خۆمه وه پرسيم: 'كه
 واته نه جات بوونمان ئه سته مه؟'

'بيجگه له وه، وزه ي ئه و ترس و دلشكانه ي خوداوه نده كان رۆحى
 بوونه وه ره كانى ترى ئه م هه ريمه ي پيكاوه، له سه رده مى پم و
 شمشيز و تير و كه واند هيشتا به رهنكار بوونه وه و شه پى مانه وه له
 نيوان گيانداره كاندا هاوسهنگ بوو، له و رۆژه وه ئه و هاوسهنگيه
 كوتايى هات، كه يه كه م تفهنگ گه يشته ئه م هه ريمه، ئيتر شه رپيكى
 لاسهنگ دهستى پښ كرد و رۆژيك له مانگى يه كه مى به هاريكدا

گوللهی ئه و تفهنگه بۆ یه کهمین جار ملی ژنیکى شکاند، کاتیک
 پیاوهکان له خوشیاندا شاییان له سهر خوینه کهی ئه گێرا، له دواى
 پوژى پشتنى خوینی ئه و "ما" خوداوهنده وه، ئیتر ترس سینه رى به
 سهر خه یالى هه موو پوخله به ریکى مینینه دا کیتشاهه، ترسى یه کهم
 راوى نابهرامبه ر، ترس له زولم و شه رى نایه کسانى، ترس له
 سپینه وهى سروشتى خومان، ترس له ریاى و خوپه رستى، چه ندان
 سه ده دواى ئه و پروداوه، هیتشتا ئه و ترسه وه ک په له یه کى رهش به
 سهر دیوارى پوخی مینینه کانه وه یه، له و پوژه وه هه چ مینینه یه ک
 خوشه و یستى و وه فای بۆ نیرینه کان نه ماوه و وه کوو پوچیکى
 مردووى بینه ست بۆ توله سه ندنه وه جادوو له نیرینه کان ئه که ن.

'که واته منیش به ر ته لیسمی ئه و جادوه که وتووم؟'

'ئه گه ر توش گه مژانه بۆ هه وهس عه شقى به هار بوو بیت!'

به رده وام هه ندیک له قسه کانیم، وه ک هه موو جاریک به دووباره
 ده کرده وه، به لام ئه و جاره یان له گه ل ناوهیتانی به هاردا، بیده نگ بووم
 و نه مزانی چۆن مام زامن ئه وهى زانیوو، که من له مندالیمه وه
 عه شقى به هار بووم، به داخه وه ئه و کاته له مام زامن نه پرسى؛ ئایا
 من چۆن بتوانم دلى به هار پازى بکه م و به چ شینوازیك عاشقى بيم.
 دواى ئه وهى زیاتر له ده سیگارى به پینچامه وه، مشکیه که ی له
 سه رى کرده وه و کردى به له چک و له نزیکى زوپاکه ی پال که وت،
 چاوى داخستبوو بیده نگ بوو. کاتیک گویم له پرخه ی بوو، دوو
 سیگارم هه لگرت و یه کیکیانم داگیرساند و ئه وى تریانم خسته
 گیرفانى کراسه که م. کاتیک لای مام زامن هاتمه دهره وه، له ناو
 دهرگه ی دووکانه که ی مام زامندا پیکه وتى سوبحی فیلیم کرد، که له
 سه رده مى مندالیمدا ته نیا له لای مام زامن ده مبینى، به لام دواتر له

هه موو جیگه یه ک پڼکه وتم ده کرد و وهک سینه ره که م به دوامه وه
بوو. مام زامن دهیگوت؛ سوبچی هیتشتا مندالینکی ساوا بوو، کاتیک
که سوکاری پیتش له دایک بوونی سوبچی له بیابانی نتوان نهجهف و
که به لا زینده به چال کران، په شه با ئوی بۆ ئه م شاره هیتا.

نازانم چۆن و چه ندم پڼ چوو تاوه کوو گه یشتمه وه گه په کی
سه شه قام. گه یشتبومه ناو دالانه که، غه فووری برام به خه بهر بوو،
دوو کتینی له بنده ستدا بوو، بۆ ژیرزه مینه که ده چوو، لئی پوانیم و
پرسی: 'ئوه له کوپوه په یدا بوویت؟'

'خۆت نامه ت پیتدا نه ناردم بۆ عومهر علی ئه مین له گه په کی
مه لکه ندی!'

'برای ئازیز، که بۆ کاریکی ئاوات ئه نترم، بیرت بیت و له کاتی
خویدا بگه پیره وه، چونکه من دلم له لات، تو ئه زانیت له که یه وه
پویشتوویت؟'

'تو راست ئه که یت کاکه، ئیتر که وتم به سهر پووداویکی دلته زیندا.
'پووداوی چی؟'

'ئهمرۆ ئه وه وه والهت بیست؟ گوايه له گه په کی مه لکه ندی کچیک
خۆی سووتاندوه؟'

کاتیک من ئه مه م به کاکه غه فوورم گوت، عه زیزی برام هاتبوو له
شانمه وه پاره ستابوو، لیم هاته پیتشه وه و گوتی: 'به لئ من بیستم،
جه لال راست ئه که یت، گوتیان خۆی سووتاندوه!'

'کاکه غه فوورم لچیکی مه لقورتاند: 'له ئیوه ی ئه بیستم.'

'ئیتستا لای که سیک بووم، ئاگای له پووداوه که ئه بیت، که گوايه له
لایه ن باوکی و برا که یه وه کوژراوه و پاشان بۆ شار دهنه وه ی
تاوانه که یان ئاگریان تن بهرداوه.'

کاتیک چیرۆکه‌ی مام زامنم بۆ گێڕانه‌وه، کاکه غه‌فوورم سه‌ری به‌ سه‌ر کتییێکدا داهێشتبوو، پێم وا بێت، ئاگای له‌ قسه‌کانی من نه‌بوو، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ نه‌بێت گوتی: 'ئێستا ئێوه له‌ سه‌ری خۆسووتاندنی ئافره‌ت ده‌گه‌ن؟!'

عه‌زیز به‌جێ هێشتین... کاکه غه‌فوورم تا پۆژ بووه‌وه به‌ دیار خۆیه‌وه داینام و هه‌شت نامه‌ی پێ نووسیم، دوا‌ی ته‌واو بوونی نامه‌کان، مالیکێ بانگ کرد و تاوه‌کوو من دانه‌یه‌کیانم گه‌یاند مالیک ئه‌وانی تری گه‌یاندبوو، کاتیک من گه‌یشتمه‌وه مال، کاکه غه‌فوورم هه‌مان قسه‌ی دووباره‌ کرده‌وه: 'ده‌ی برا پێم نه‌وتیت، له‌ کاتی خۆیدا بگه‌ڕێه‌وه، چونکه من دلم له‌ لاته‌؟'

داوا‌ی لێبووردنم له‌ کاکه غه‌فوور کرد و به‌لام هۆکاری دواکه‌وتنه‌که‌م پێ نه‌گوت، له‌ گه‌ڕانه‌وه‌مدا کامه‌ران موکریم بینی و باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردم، که ئه‌و کوڕ و باوکه‌ی دوینی که‌که‌ی خۆیان کوشتوه، پۆلیس گرتوونی، وه‌ک هه‌چم نه‌بیسیتیت پرسیم: 'ده‌ی خه‌لکی نه‌یانگوت ئه‌و که‌ه‌ خۆی سووتاندوه؟'

'نه‌خێر، بێقه‌زا بێت، ئه‌لێن کوشتووینه‌ و بۆ شارده‌نه‌وه‌ی تاوانه‌که‌یان ئاگریان تی به‌رداوه، ته‌نانه‌ت، کوته‌که‌ خۆیناوییه‌که‌یشیان له‌ ماله‌که‌یاندان دۆزیوه‌ته‌وه و کوڕه‌که‌ له‌ ترسی پۆلیسه‌کان هه‌ر له‌ هه‌وشه‌ی مالی خۆیاندا ئیعترافی کردوه.'

منیش له‌ خه‌یالی خۆمدا: تۆ بلیت کاکه عه‌زیزم خه‌به‌ری لی دابن؟

* * *

سەرەتای گەیشتەم بە ولاتی ئەمریکا، هەفتانە شیعەر و گوتارم لە
 گۆڤارەکانی ئەسوات و دەنگی یەکگرتندا بلال دەکردهوه، ئەندامیکی
 چالاکی یەکییتی دیموکراتخاوانی عێراق لە ئەوروپا بووم. هەروەها
 سەرپەرشتی کۆمەڵەی نیشتمانی بووم لە کەندا و ئەمریکا. دوو
 کۆرسی فیزیوونی کۆمپیوتەر وەر گرتبوو، لەگەڵ ئەمانەشدا نامەم
 بۆ زانکۆی ولایەتی تەکساس ناردبوو، بۆ خوێندن و لە هەمان
 کاتیشدا دەرس گوتنەوه، چونکە ئەوهم بیست، کە ئەو زانکۆیە
 بەنیازی کردنەوهی بەشی زمان و میژووی کردی بوو. شەووپۆژ
 سەرقال بووم و هەستم بە ماندووییەتی نەدەکرد، هاوشیوەی ئەو
 پۆژانەی سەرنووسەری گۆڤاری بەیان و هاوکاری بووم.

ئەو پۆژەی لە زانکۆی بیسمارک گەڕامەوه، ویستم بە تەنیا
 ئاھەنگیک بگیرم، لەبەر ئەوەی پەزنامەندی خۆیان دەربڕی، کە دوا
 سالیکی خوێندنی زمان لەوێ دەتوانم ئەدەب و زمانی ئینگلیزی
 بخوێنم، لە خۆشیاندا لەسەر نووکی پێکانم دەپۆیشتم. بەلام ئەو
 دلخۆشییەم زۆری نەخایاند.

کاتیک گەیشتمە مالهۆ و بە نیازی خواردن دروستکردن بووم،
 غەفووری برام تەلەفۆنی بۆ کردم. زۆری پێ چوو تاوێکۆ ئەو
 هەوالە پێ راگەیاند، کە لە سلیمانی عەزیزی برامیان کوشتووه.
 پێکەوه تاویک بێدەنگ بووین و ئەو هەولی ئەوەی دەدا دلنەوایی من
 بکا، بەلام خۆی پێ پانەگیرا و تاویک دەستمان کرد بە گریان و هەر
 بەو جۆرەش بەبێ مالتاواپی، کاکە غەفوورم دەنگی نەما.

خەیاڵم تەنیا لە لای ئەو قسەیی کاکە غەفوورم بوو، کە گوتی:
 'ئەبێت کێ عەزیزی کوشتبیت؟ تۆ بلیت بۆ تۆلەسەندنەوه لە ئیمە
 بووبیت؟'

دوای ئەوێ بە تەنیا شینیکم بۆ لە دەستدانی عەزیزی بڕام گیرا،
 عەزیزی برا و ھاوڕێ و پارێزەرم. بە خەیاڵ گەرامەوێ بۆ سالی
 ١٩٧٤ و دوو سال پیش کۆژرانی عەزیزی بڕام. ئەو کاتە عەزیز لە
 بەندیخانەی پایەت گیرابوو، منیش لەگەڵ کۆمەڵیک لە ھاوڕێکانم دوو
 خیمەمان ھەڵدابوو، لە رادیۆی شوێش کارم دەکرد و بۆ پۆژنامەی
 بڕایەتیی دەمنووسی. بێجگە لەوێ کتێبخانەیەکم بۆ پێشمەرگەکان
 دانابوو. کاتیک دوای ھەولیکی زۆر، ئاسۆی کۆپی کاگە عەزیزم و
 براژنە شیرینم چوون و چاویان پێی کەوتبوو، ئەوێان گوت: گوايە
 بە زنجیر بەستوویانەتووە و لاواز بوو و خەریکە چاوەکانی لە دەست
 دەدات، ئەگەر ھەفتەیەکێ تر لەو جێگەیە بمانیتووە دەمریت، براژنە
 شیرینم زۆر گریا و کڕۆزایەو. منیش لەگەڵ دارای توفیقە فەنی، کە
 لێرسراوی راگەیاندن بوو چووم و لە لای ئیدریس بارزانی خۆی،
 داوام کرد، عەزیزی بڕام ئازاد بکەن. ئەوێ بوو بە داواکارییە کەمان
 پازی بوون و عەزیز ئازاد کرا، ئەویش دوای ئەوێ لە چۆمان لەگەڵمان
 مایەو، پێم وا بیت دووکانیکی قاپوقاچاخ فرۆشی دانابوو.

جەبار کوردی، یان باشترە بێم جەبار فەیلی لە نیوێ شەودا
 خۆی کرد بە ناو خیمە کەماندا، تاوێ کوو جامانە و عۆینە کەکی لا
 نەبردن، نەمناسییەو، لە بەرچاوی ھاوڕێکانمدا ھێچم پێ نەگوت،
 کاتیک چوینە دەرەو، پێی گوتم: 'پێویستە عەزیزی بڕات بە
 زووترین کات لێرە بڕوات، چونکە ئەمێ کوشتنی دەرچوو!'

'بۆچی و لەسەر چی؟'

'ئێمە ئێ کەسین و پاراستنی پارتی بپاری کوشتنی ھەموومان
 داوێ.'

‘عەزیزی برام بە ئەمری ئیدریس بارزانی ئازاد کراوە و لێی خوش
بوون!’

‘موسەحیلە، ئەوانە ی دوو سالیکی پیش ئیستا لە سلیمانی، لە مالی
عەزیزی برات بۆ مەبەستی دروستکردنی پارتی دیموکراتی
یە ککرتووی کوردستان کۆ بووینەو، بپاری کوشتنی هەرنۆمان
دەرچوو، بۆ زانیاریت، لە ئیستادا کە من قسە لە گەڵ تۆدا دەکەم
چەند کەسیکمان لە ژياندا نەماوین. جەلال بۆ زانیاریت؛ باوەڕ ناکەم
سەرکردایەتی بەلای پارتی ئاگاداری ئەم بپیارە بن، پێ دەچیت
دەستیکی دەرەکی بیت، دوور نییە دەستی بە عەسییەکانی تیدا نەبیت.
ئە ی تۆ ئەوەت لەبیر چوو، کە کاتی خۆی عەزیز لە بەغدا تەقە ی لە
نازم گوزار کرد.’

‘ئەری تۆ باسی چی دەکەیت، ناظم گوزاری چی؟ باشە ئێوە کێ
بوون و چۆن ئەو بپیارەتان داوو، مەبەستتان لە دامەزراندنی ئەو
پارته چی بوو؟’

‘بەندە، حاجی ئیبراھیمی شاتری، مەحمودی حاجی، میرزا
حەسەنی نەورۆلی، قادر برسی، ستاری سەعید خەلف، عەزیزی
میرزا کەریم، لە گەڵ فاخر میرگەسۆری و جەوھەری برای. حیزبی
شیوعی و پارتیش دروستکردنی پارتیکی لەو جۆرە بە خەتەر بۆ
سەر خۆیان دەزانن. مەبەست لە دروستکردنی ئەو پارته؛
کۆکردنەوێ چەپ و نەتەوەییەکان بوو پێکەو. بۆ زانیاریت، عەزیز
مەممەدی سکرێتری حیزبی شیوعیش ئاگاداری بپاری ئەم
ئێختیالاتە. لە راستیدا کاتی خۆی هەمووی سوچی فاخر
میرگەسۆری بوو.’

‘ئە ی ئیستا تۆ چی ئەکەیت لێرە؟’

‘لهگهل قادر برسی هاتم، ئه و له شه قلاوهیه و منیش به و جورهی
که ده مبینیت خۆم گه یانده ئیره، ویستم راسته وخۆ بق لای عهزیز
برۆم، به لام نه متوانی، وا بزانه تۆش برای ئه ویت و وهک من خه مهته.’
‘دوینن هه والی ئه وهم بیست، که فاخر میزگه سۆری و چه ند
برایه کیان کوشتووه.’
‘به لن، قابیله، خۆ من درۆت عهرز ناکهم!’

من ئه و نهینیه م ده زانی، به لام بیجگه له عهزیزی برام له لای کهس
باسم نه کردبوو، کاتیک له چۆمان به کاکه عهزیزم گوت، له وه لامدا
گوتی: ‘منه تیان نه بیت!’

دەمەوئىتواری پۆزى ھەينى بوو، پىش خۆرئاوا بوون. غەفوور
پىاويكى تەمەن چىلسالە و كوپكى بارىكەلەى چواردە بۆ پازدە سالانى
لەگەل خۇيدا ھىتابووە. كاتى شىخواردنى ئىتواری بوو. لەو
پۆزانەدا لەو مالا گەورەيەدا چىگە بۆ ژنەكان نەمايوو. بە پۆز
دەھاتن، كارى مالىان دەكرد و چىشتيان لىدەنا و پاشان بۆ خەوتن
دەچوون بۆ مالى عەبدوللاى جگەرەچى.

غەفوور گوتى: 'كاك سەعید ناكام داواى لى كردم، كە ئىمە پەناى
ئەو دوو برا ئاوارەيە بدەين.'

ئاوارەكانى پۆزەلات گەلىك زۆر بوون، بە شاردا بلاو
بووبوونەو و ھەرمالە و پەناى چەند كەسىكى دابوو. كە داواى
پوخانى كۆمارى مەھاباد لە دەست پۆزىمى شا پايان كردبوو.
'ئەمڕۆ لە چاپخانەكەى بەكر بوون، وا بزانم دوينى شەویش لەوى
نوستبوون.'

داواى ئەوێ غەفوور ئەمە بە باوكى دەلىت، پىاوەكە بە
عەبدولرەحمان زىيى خۆى دەناسىتت و كۆرە گەنجەكەش، دەلىت
مەن پەھىم موكرىانم.

ئەو شەو لە دىوێخانەكەى مىرزا كەرىم، كە غەفوورى كۆپى
ناھىتت كەس پى بلىت دىوێخان، بەلكو تەنبا دەبىت ژوورەكەى
مىرزا كەرىمى ناو بىت، دەلىت: 'دىوێخان لە مالى شىخ و ئاغا و
دەرەبەگەكانە.'

ژوورهكەى میرزا كەرىم زیاتر له سى كەسى لى دەبیت، كاتیک دەست دەرکیت به باسی سیاست، له بیرى چهپ و راستهوه بگره تا فەلسەفەى پێکهاى سیاست و دین. عەبدولرحمان زیجى بوار به كەسیان نادات، یان باشتەرە بڵێن هەموویان چاویان له دەمی زیجى دەبیت. باسی كەموکورتى و ھۆکارى شکستى کۆمارى مەهابادیان بۆ دەکات، هەموو بێدەنگ گوێ لى دەگرن، کاتیک ئەو قسە دەکات کەس سەرنجى نابێت و قسەکانى پێ نابێن.

دواتر باس دیتە سەر ناوی شاعیرەکانى کۆمارى مەهاباد، عەبدوللا گۆران دەلێت: 'شێعر کاریگەری زۆرى لەسەر شۆرشەکان هەیە.'

پەحیم موکریانى له نێوان جەلال و قەدردا تەنیا سەرى دیار بوو، له پێشدا دەستى ھەلبێرى و پاشان كە لێیان پوانى، گوتى: 'ئەو دەمەت خۆش، مامۆستا گۆران ھەر شۆرش نا، مەجلیسیش بى باسى شێعر و ئەدەب، بێئەرزە.'

میرزا كەرىم له پەحیمى پوانى: 'دەى پۆله گیان، مەجبوورین باسى سیاست بكەین، لەوانەى ئێوە ئاگادار نەبن، ئەو ھەفتەى كى تر ھەلبژاردنە و ئا لەم مەجلیسەیدا بەندە و دوو كەسى تر خۆمان ھەلبژاردوو.'

'ھەلبژاردن، بۆچی؟'

زیجى كاتیک ئەمەى پرسى، میرزا كەرىم لێ پوانى و گوتى: 'بۆ پەرلەمانى عێراق، ئێمەش بۆ نوێنەرى ناوەندى سەلیمانى خۆمان ھەلبژاردوو.'

'دەى ماندوو نەبن و سەرکەوتوو بن.'

زیبھی وای گوت، پاشان باسه‌که‌ی گۆپی و پرووی له ره‌حیم
موکریانى کرد و گوتی: 'به‌پیزان، کا ره‌حیم، جگه له‌وه‌ی خه‌تى
خۆشه و زمانه کوردیه‌که‌شى ئیجگار خۆش و پاراوه، گه‌لیک
شیعری شاعیرانى له به‌رن، هیند لیزانانه‌ش شیعر ده‌خینته‌وه،
سه‌رت سوور ده‌مینى.'

ئه‌وجا ره‌حیم له سه‌رچۆکان، نیو مه‌تریک له پیزی دانیش‌توان
چووه پیش و بیده‌نگ له زیبھی روانی: 'خوایشه‌که‌م مامۆستا.'
مام مسته‌فای برای میرزا که‌ریم، که به‌رامبه‌ر ره‌حیم دانیش‌توو،
پنی گوت: 'ده‌ی بزانی کورپه چیمان بۆ ئه‌خوینیت؟'

'ئه‌گه‌ر ده‌ست و بردی لێ نه‌که‌یت، دواى خۆشت گویت له ده‌نگی
خۆت نابیت، چونکه ئه‌م مه‌جلیسه چه‌ند شاعیر و گورانیه‌یێکی زۆر
ده‌نگخۆشی تیدایه.'

میرزا که‌ریم به‌رده‌وام بوو: 'ئه‌گه‌ر ئاوا بیت مامۆستا که‌ت مه‌دحت
ئه‌کات، ئه‌وا سه‌به‌ینى کراس و پانکیک له‌گه‌ل جووتیک پێلاوت عایدی
من بیت.'

که ره‌حیم ئه‌مه‌ی بیست، خۆی پاست کرده‌وه و سه‌ری هه‌لبه‌ری،
پیش ئه‌وه‌ی شیعر بخوینیت، زیبھی گوتی: 'ره‌حیم گیان، هه‌ر
شیعریکی ده‌خوینیه‌وه، له پیشدا ناوی شاعیره‌که‌ی بلێ و مه‌یکه به
شیعری خۆت، ئه‌م مه‌جلیسه هه‌موو خوینده‌وارن و ده‌نا دوايه به‌ر
تانه‌وته‌شهریان ده‌که‌وین.' هه‌موو پێکه‌نین.

ره‌حیم شیعریکی هه‌من موکریانى خوینده‌وه، پاشان کاتیک بیده‌نگ
بوو، حه‌مه‌سالح دیلان شیعره‌که‌ی هه‌منى به مه‌قام خویند. ئه‌و شیعره
پیشتر له رۆژنامه‌ی کوردستاندا بلأو کرابوووه.

ئەو شەۋە پەھىم موكرىيانى لە ژوورى كۆپەكان نووست، كە
 جەلاۋەخان ئاۋاي بەو ژوورە دەگوت، كە ژوورى جەلال و قادر بوو،
 جەلال و قادر تاۋەككۆ بەيانى دانىشتن و پەھىمىش شىئەرى بۇ
 خويندەنەۋە. مالىك زوۋ نووست و لىيان بىزار بوو، چونكە جەلال
 ئامادە نەبوو بە ئامازە واتاى شىئەركەكان بۇ مالىك لىك بداتەۋە.

دۋاي ئەو شەۋە، زىيىچى و غەفور بوون بە ھاۋرې و بەردەوام
 سەريان نابوو بەيەكەۋە و چە چىيان بوو. ھەروەھا پەھىمىش
 بىدەنگ بە دۋاي جەلال و مالىكەۋە بوو، ئەۋەندە بىدەنگ بوو، ئەگەر
 مالىك نوۋزەيەكى لىۋە بەئاتايە، ئەو ئەۋەشى نەبوو.

زىيىچى بە غەفور دەلىت لە ھەلگرتنەۋەى پىتە كوردىيەكاندا بۇ
 چاپخانە شارەزايى ھەيە. كاتىك غەفور لە شەقامى سابوونكەران و
 بەر مال و قوتابخانەكەى كەشتى نوحى نەجمەدىنى مەلادا باسى
 زىيىچى بۇ پىرەمىزد دەكات، لەگەل غەفوردا بۇ مەلەۋە دىت و قسە
 لەگەل زىيىچىدا دەكات. دۋاي ئەو پۇژە، زىيىچى لە پۇژنامەى ژىن
 دەست بەكار دەبىت.

زەيىچى كاتىك دەبىنىت زۆربەى نامە و بلاۋكراۋەكانى
 پىكخستەكانى حىزبى شىۋەى دەستنووسن، لە شوئىنى كىتبخانەكەى
 مالى مەحمۇدى غەبدوللاى جگەرەچى، دەست دەكات بە
 دروستگردنى پۇنىۋىەك. زىيىچى بە شەۋ لەۋى دەبىت و جەلال و
 قادر بەردەستى دەكەن. تاۋەككۆ ئەو بەيانىيەى بىگەرد، كچە
 چوارسالانەكەى مەحمۇد، بە تەنیا دەچىتە پشت خانەكە و كەتيرە
 دەخوات. كاتىك بۇ نەخۇشخانەى دەبەن، دەلەن گوايە دارتاشن. چوار
 پۇژ لە نەخۇشخانە دىخەۋىتن، مانگىك دۋاي چاكبۈنەۋەى بىگەرد،

زبیحی پرووی نایهت بۆ ئهو ماله بچیتهوه و چاوی به مهحمود و بهدریه بکهوێتهوه.

ئهو پۆژانهی بۆ لای بێگهرد به پرێگهی نهخوشخانهوهن، زبیحی و غهفوور پرێکهوتی ئهحمده شوکری دهکهن، که لهو نهخوشخانهیه برینپێچ دهبێت، کاتیک باسی خۆییان بۆ دهکات، به تایبهتی کاری چاپ و پیت ههڵگرتهوه، لێ دوودل دهبن و وا دهزانن به کارهکهی ئهوانی زانیوه و پێ دهچیت جاسووسی میری بیت. بهلام که دهلیت؛ چوه بۆ لای پیرهمیرو و بهویشی کوتوه، بۆچونیان دهگۆریت و ئهو ئیوارهیه لهگهڵ خۆیاندا بۆ مالی میرزا کهیمی دههیننهوه.

پاشان ههموو کهرهستهی دروستکردنی پۆنیۆکه، که عهلائهدين سهجادی له بهغدا بۆی پهیدا دهکردن و میرزا کهیم بۆ سلیمانی دههینایهوه. له مالی مهحمودهوه دههیننهوه ژیرزهینهکهی مالی میرزا کهیم. ئهحمده شوکری، پیتی گوتبوون هاوڕیکانی پیتی دهلین دکتور شوق، لهگهڵ زبیحی به ههفتهیهک چاپخانهیهکی بچوکیان دامهزراند. دواي ئهوهی تهواو بوون، غهفوور پیتی گوتن: 'دهستان خوش بیت، ئهوه له سایهی سههری ئیوهوه حیزب بوو به خاوهنی پۆنیۆی خۆی.'

زهبیحی دهلیت: 'چما به خۆمان ئهوهی نازانین، ئیمهیش بۆ ئهو حیزبهی نهبا دروستمان نهدهکرد.'

پۆژیک دواي تهواوبوونی پۆنیۆکه، عهبدوللا گوران دهفتهریکی رهشنووسی شیعرهکانی هینابوو. به پێکهینهوه پیتی گوتن: 'ئهزانن هاوڕیکان به سهرهیش بیت، سههری چاپکردنی ئهم شیعرانهی منه.'

'جا خۆ ئەو شیعراڤه‌ی ئەتۆ قاچاخ نین، ئێمه‌ ڕۆنیۆمان بۆ چاپی
 شیعرێ دانەناوه‌. ڕۆ له‌ جینگه‌یه‌کی دیکه‌ی چاپ بکه‌!'
 زه‌بیحی کاتیک ئەمه‌ی به‌ توورپه‌یییه‌وه‌ گوت، هه‌موو لێیان ده‌روانی
 و پتی پێکه‌نین، زه‌بیحی سه‌ری لێ ڕاوه‌شاندن و بێده‌نگ به‌جێ
 هێشتن.

سالی ۱۹۴۸

تەمەنم سىيازىدە سال بوو، لە پۇلى يەكى ناوهندى بووم، مانگى دووى ئەو سالە لەگەل باوکم و کاکە غەفوورم چووم بۆ بەغدا، باوکم کامىزايەكى وىنەگرتنى مارکەى رۆلەيى بە ديارى بۆ کريم، لەگەل ھەموو ئەو پىداويسىتيانەى وىنەگرىک پىويسىتى پىيەتى، تاوھەکوو خۆم لە مالەوھە بتوانم وىنەکانىش بشۆمەوھە. پىشتەر بۆ ئەو مەبەستە دوو مانگ شاگردى و بەردەستى پەفيق مەحمودى وىنەگرم کردبوو.

لەو ساتەوھى لە شەقامى بەتاوين کامىزاکەمان کړى، شەووپوژ تەنانت بۆ خەویش لە ملەدا بوو، بە خەون و خەيال ھەزاران وىنەم لەو شەقامانەى بەغدا پىن گرتن، بەلام لە پاستيدا يەک جار چيە زوومەکەيم نەچرکاند، تەنانت وىنەيەكى باوکم و کاکە غەفووريشم پىن نەگرت.

کاتىک بۆ سلیمانى گەپاينەوھە بە زۆربەى کۆلان و شەقامەکاندا گەپام و کامىزاکەم پىشانى ھەموو ھاوپىکانەدا. قاتىک چاکەت و پانتۆلم لەبەر کردبوو، کە باوکم سالى پىشوو لە ھەنگاريا بۆى ھىنابووم. چووم بۆ لای پەفيقى وىنەگر، پىنى گوتم؛ کە ئەو کامىزايە لەوانەى ئەو تازەتر و باشترە. تەنانت پەفيقى وىنەگریش داواى لى کردم کە تاقىي بکەمەوھە و وىنەيەكى پىن بگرم، بەلام رازى نەبووم. ئەو پوژە

یهکه م وینه که چرکاندم، وینهی به هاری غالب عربیه تی بوو. له ده رگه که یانمدا و دوو مه تریک چومه داوه و چاوه پوان بووم کن ده رگه که ده کاته وه، کاتیک له زوومی کامیراکه مه وه بینیم، خوی گورپیوو، قژی شانۀ کردبوو، چه پکیک گولی نیرگزی به ده سته وه بوو، وه کوو زانیبیتی، زه رده خه یه کی بق کردم و چه پکه نیرگزه که ی له سر سینیگی پاکرت و لئی پوانیم، منیش وینه که م چرکاند. به هار پیروزبایی کامیراکه ی لن کردم، منیش شهرمنانه و بیده نگ به جیم هیشته.

ئه گهر بگه پیمه وه سر باسی ئه و پوژانه ی له گهل باوکم و کاکه غه فورم له به غدا بووین. ئه وهنده ی من ئاگاداریم تا وه کوو ئه و پوژانه کاکه غه فورم له نیوان کاری پوژنامه وانی و ئه ندامیتی له حیزبی شیوعیدا هیشته خوی یه کلایی نه کردبووه وه. به تایبه تی کیشی ناوخویی حیزبی شیوعی، وهک خوی ده یگوت؛ کتله بازی و خو په رستی، ماندووی کردبوو. له گهل چند هاوپیه کیدا بزووتنه وه ی نه جمه یان دامه زراندبوو، که زور دلیا نه بوو له پاشه پوژی بزووتنه وه که.

له به غدا له گهلیدا بووم که چاوی به عه لئه دین سه جادی و ئیبراهیم ئه حمه د که وت. به بیرم دیت ئه وان داویان لن کرد، به چیت به غدا دابنیشیت و له ده رکردنی گو قاری گه لاویژدا هاوکاریان بیت. کاکه غه فورم بق پینج سال ده چوو له ژیر ناوی جیاوازا له زوربه ی ژماره کانی ئه و گو قاره دا کوتاری بلاو ده کرده وه. ههروه ها بق گو قاری نزار دهینووسی که عه لئه دین سه جادی سه ره رشتی ده کرد. ئه وه ی

دهینووسی من بۆم دهگه یاند. گوتار و نووسینهکانی تاوهکوو دههات زیاتر باسیان له کیشهی چینایهتی دهکرد. ئهوهم دهزانی، چونکه به دزی کاکه غهفوورمهوه ههموویانم دهخویندهوه. ئه و پۆژه عهلائه دین سهجادی ئهوهی به کاکه غهفوورم گوت: 'غهفوور خۆزگه تو تهنیا خۆت بۆ نووسین تهرخان دهکرد، چونکه دهرك و ئیدراکی تو له توانای زۆربهی نهوهکانی سهردهمی خۆت بهرزتره.'

'له نێوان سیاسهت و نووسیندا دووکهرت بووم و خۆم بۆ یهکلایی ناگریتهوه، بهلام که ئهبینم زۆربهی خهڵکی ئیমে نهخویندهوار و ههژارن، ههست ئهکهه دهییت تیکهلیان بم و له نزیکهوه هاودهنگ و هاوخه میان بم. به کورتی؛ ناتوانم پۆژیک لییان دوور بم، تهنیا ئهوه شه وام لێ ئهکات که شیوعی بم.' ئه و پۆژه کاکه غهفوورم ئاوا وهلامی عهلائه دین سهجادی و ئیبراهیم ئهحمه دی دایهوه.

ئه و پۆژانهی ئیمه له بهغدا بووین، خهڵکی له خۆئامادهکردندا بوون بۆ ههلبژاردنی نوێنه رانی په رلهمانی عیراق. پژی می پادشایهتی گرنگیهکی زۆری به شاری سلیمانی دابوو. بۆ ههلبژاردن، نهتهوهیی و چهپهکان کاندیدیان له ههموو گهپه کهکان ههبوو. له گهپهکی سه رشه قام میرزا که ریمی باو کم و عهزیزی حه مه پرهش، له گه ل نامیق ئاغا خویان کاندید کردبوو. شه ریف ئه لشیخ، که له بهغدا وه له گه ل ئیمه هات بۆ سلیمانی، له گه ل مهحمود فقهی محه مه د هه مه وهندی خویان بۆ ئه ندام په رله مان له سه ر لیستی تهحه روپ هه لبژاردبوو. دهنگی ئه و سی که سه و دهنگی دانیش تووانی گه په کهکانی تری ناوهندی سلیمانیا ن به ده ست ده یینا. مالی ئیمه بوو بوو به بنکهی بانگهواز بۆ هه لبژاردنه کان و شه وو پۆژ پر بوو له خه لک.

دواى نيوه پو بوو كه گه شتینه وه سلیمانى، كاكه غه فوورم خیرا
 هاوپړكانى له مالى خومان كو كرده وه، پټى گوتن: 'بو
 پوچه لكر د نه وهى دهنكى لایه نكرانى ئیمه چندان به كړیگراویان بو
 ئو مهبه سته پاسپاردوون. بېجگه له وه دهره بگ و شیخ و
 بهرزه وه ندىخوازه كان، ئه وانهى زورینهى میله تى كورد گورانیاى
 به سهردا هله دهن، ملاكانیش له پوژانى هه ینیدا ستایشیان ئه كهن.
 هه موویان ئه ندامى پارتو عه ره بیه كانی وهك: یه كیتى ده ستور و
 نه ته وه یی ئیش تراكى. زور ته سته مه ئیمه و پارتیه كان بتوانین
 بهرهنكاریان ببینه وه و دهنكى پتویست بهینین. چونكه دؤستانى
 بنه مالهى مه لكیه ت و لایه نكرانى یه كیتى ده ستور و نه ته وه یی
 ئیش تراكى عه ره بى له سلیمانى و شار و شاروچكه كانی ترى
 كوردستاندا پېش ئیمه په گیان داکوتاوه و دوو قاتى ئیمه.'

كه ریم ئه حمده له وه لامدا پټى گوت: 'ئیتړ ئه وه پڼگه خه باته،
 كه واته ئیشمان زورن!'

ئهممه دى حه للاق: 'به لئ، ئیمه ش كول نادهین و ناچارین مال به
 مال بگه پټین، به نامه زوربهى خه لكى ئهم شاره له سیاسه تى خومان
 ئاگادار ده كه ینه وه.'

دواى ئهم گفتوگوه، كه تاوه كوو شه و درهنكى خایاند و من
 ماندووى پڼگه بووم و وا بزام له نیوانیاندا به دانیشتنانه وه خه وم لئ
 كه وتبوو. پوژى دواى پېش تاریكوپوون له خه ویان هه لساندم، دایكم
 گوتى: كاكه غه فوورم خه و نه چوته چاوى. پاشان منیان بو كړینى
 كاغه ز و مەرکه ب كړین نارد، كاكه غه فوورم بو نووسینى نامه كان
 پرسى به هاوپړكانى، به تاییه تى زیحی و عه بدوللا گوران كړدبوو.

شهو ی دواتر، له ژیرزمینه که به دیار چرایه که وه دانیشتین و نامه کانمان نووسینه وه. له خواره وه ناوی کاندیده که مان دنووسی و هر خویشمان ئیمزامن ده کرد. به ناوی کاندیده که مانو نووسرابوو: 'ته گر دهنگی پتویست بهینم و هرچی پۆستیک له م شاره بگره دهست، گرنکی به خوینده واری ئه ده م و بازار پیک ئه خه م، تینه کوشم بۆ مافی جووتیار و هه ژار.'

دوو ههفته پیش ئه و پۆژه قادری برام هاوپییه کی قوتابخانه ی به ناوی مستهفا صالح که ریم له گه ل خۆیدا هینابووه وه، به دایک و باوکی گوت: گوايه پۆلیس به دوایدا ده گه پیت. مستهفا خه تی خوش بوو. له گه ل ئه حمه د شوکری برینپنج، که ته نیا زییحی به نازناوی دکتور شووه بانگی ده کرد، له گه ل ئه حمه دی حه للاق و محهمه د حه مه ئه مین قادر له نووسینه وه ی نامه کاندا به شدار بوون. نووسه ره کان به ژماره هه شت کس بووین و له نێوان خۆماندا کردبوومان به پیشه برکئ؛ کئ بئ هه له و به خه تی جوان نامه کان دنووسیت. یه کتیک له وانه ره حیم موکریان ی بوو، که هه ر زوو نازناوی ره حه شیتمان به سه ردا دا بری.

ناوی هه موو ماله کانی گه ره کی سه ره شقام، چوارباخ، هه ندیک مال له گه ره که کانی ترمان نووسیوو، ته نانه ت گه ره کی جووله کانیشمان لئ نه په راند. من یه کتیک بووم له وانه ی یه که یه ک نامه کانم ده گه یاند. کاکه غه فوور پئی گوتم: 'به تایبه تی بیده ره دهست خۆیان و پیتان بلئ، ئه وه نامه ی تایبه تی فلان کاندیدی حیزبی ته حه پوره بۆ به ریزت و خۆی ریز و ئیحترامی هه بوو.'

کاکه غه فوور ئه وهی چهند جارێک لێ دووباره کردمه وه، که له وه زیاتر هیچی تر نه لێم، ته نانه ته گهر لێشیان پرسیم، وه لامی هیچ نه ده مه وه. ته نیا ئه وه نه ده نه بیت؛ ئه گهر مالتیک به مانزانیایه نه خوینده وارن، ئه وا نامه که یان بۆ بخوینمه وه. بیتجگه له و نامه یه ی کاکه غه فوورم دابوو به یاقووب ئه و لێ هاورپی و له کنێسه ته که بۆ جووه کانی که ره کی جووله کانی خوینده بووه وه.

کاتیک بۆ که یاندنی نامه کان له مال هاتمه دهر، گیرفانی به رباخهل و شهرواله کهم بۆ بوون له نامه، بۆچی ویستم له مالی غالب عه ربه تییه وه ده ست پێ بکه م؟ نازانم، که ده بوايه نامه کهم بدایه ته ده ست غالب خۆی و له پێگه ی ئه وه وه به جووتیاران و خهلکی عه ربه ت بگات. له ده رگه ی مالی غالب عه ربه تیم دا، کامێراکه م له ملدا بوو. به هار ده رگه که ی لێ کردمه وه. کاتیک چاو م به هار که وت، له بیرم چوو وه بۆچی له ده رگه که یانم دابوو. به هار فهرمووی لێ کردم و پێی گوتم: 'هاتوویت دیسان وینه یه کی ترم بگریه ت؟! حازر نیم، جه لال گیان په جات لێ ئه که م، حازر نیم.'

وه لام نه دایه وه، بێده نگ دهستم هه لپری و نامه کهم به ره و پروی پاگرت. دهستم ده له رزی، به هار به پێکه نینه وه دهستی گرتم و پایکیشامه ئه و دیو ده رگه ی هه وشه که یان، خۆیی لێ نزیک کردمه وه، پێی گوتم: 'چهند کوپێکی چاو قایمیت!'

له نامه که ی نه پوانی و له گیرفانی به رباخه لێ لای چه پی سوخمه که یدا هه لیگرت. ویستم ئه وه ی پێ بلێم؛ که ئه و نامه یه بۆ باوکت نووسراوه، به لام کاتیک به هار دووباره دهستی کرتمه وه، عاره قه م کرد و بێده نگ بووم، به هار به رده وام له چاومی ده پوانی و

له بهر خوځیه و په پټی گوتم: 'من پټ ته لیم نازیزم جه لال گیان، نه ی تو چیت له دلدايه به منی بلیت؟'

هرچند ه ولم دا نه متوانی هیچی پښ بلیم، پاشان نه و گرنی لچکی فقیانه که ی کرده و و پارچه یه ک په پړی لولکړای خسته نیو مشتم، پټی گوتم: 'دوایی جوان لینی پروانه!'

به هار خوی لئ نژیک کردم و و ماچیکي پرومتمی کرد، نازانم بچی خیرا دهستم له دهستی به هار دهرهینا و ههنگاویک لینی چوومه دواوه، جه سستم گرم داهاتبوو، ههستم دهکرد پتلاوه کانم به پټم تنگن و گویم له لیدانی دلی خوم بوو، باس له له زهت و دلخوشی ناکم، به لام له و ساته دا ههستم دهکرد نه و بهرکه وتنه م بق سهر پوحم گران بوو، چاوم پر بووبوون له فرمیسک. ناچار بووم، به په له پشتم تی کرد و له دهرکه گیان هاتمه دهره و. ئاورم لی نه دایه و و دهستیکم به کامیترکه موه گرت و به راکردن به و کولانه دا داکه پام. له بیرم چووبووه که دهیان مالی تر له و کولانه دا ماون نامه یان بق بهرم. کاتیک گه یستمه و به ردهم مالی خومان، مالیک به هه ناسه برکی دوام که وتبوو. له حوشه که دا دهستم کرده و و له نیو پارچه په پوکم پروانی، بینیم حوت دهنک نوقلی پهنگاوپهنگ، له نوقله که ی مام زامنی تیدا بوو، له گه ل مالیک به سهرسوپرمانه و له یه کترمان پروانی.

پړی هه لېژاردن میری هیرشی کرده سهر نه وانه ی دهنکیان هینابوو. یان پښ دهچو دهنکی زورینه ی خه لکی سلیمانیا یان به دهست هینابیت، که نه و له ته وای عیراقدا پرووی دابوو. شهریف نه لشیخ له پړی هه لېژاردنه کانددا گیرا و په وانه ی به غدایان کرده و. مه محمود

ھەمەوھەندى، پېشەوخت لە گوندى دەرگەزىن خۆى شارەوھە. مىرزا
 كەرىمى باوكم و نامىق ئاغا خۆيان شارەوھە و عەزىزى ھەمەپەش
 گىرا. ھەمەى بەكرى چاپچىى يەككىك بوو لەوانەى خۆيان
 ھەلبژاردبوو، چاپخانەكەى لە ژێر قەسرەكەى توفىق قەزازدا بوو،
 تاوھەكوو ئەو تەمەنەم تەنیا بۆ كارى باوكم و كاكە غەفوورم چەند
 جارێك چوو بووم، شوێنى كۆبوونەوھە و يەكترىبىنى ئەوانە بوو، كە
 خويندەوار و ئەندامى پارتى و شىوعى بوون. دەرنگوى ئەوھە لە
 سەلىمانىدا بلاو بووھە، كە ھەمەى بەكر و نامىق ئاغا دەرنگىكى
 زۆريان ھىتابوو، دەرنگوت كە لەسەر ئاستى سەلىمانى زۆرتەرىن
 دەرنگيان بەدەست ھىتابىت. چونكە لاى زۆربەى خەلكى شار ناسراو
 بوون، بەگۆيرەى ياساى ھەلبژاردنەكان بووايە، يەككىك لەو دووانە
 دەرنگوونە پارىزگارى شار. ئەوھە بوو مىرى بە ئەنجامى ھەلبژاردنەكان
 رازى نەبوو، ھەمەى بەكرى چاپچىش يەككىك بوو لەوانەى گىران،
 پاشان چاپخانەكەى داگىر كرا و لەو پېتاوھەدا ھەرچىيەكى ھەبوو
 لەدەستى دان.

* * *

ئەو پۆزانە باوكم و كاكە غەفوورم لە مالى خۇمان خۆيان
 شارەدبووھە، من و مالىك لە كۆلان چاودێر بووین و لە ھاتنى
 ھەموو نەناسىك ئاگادارمان دەرگەزىنەوھە. بىجگە لە چاودێرىكردنى
 گەرەك، داواكارى و ئىشى حىزبى كاكە غەفوورم و پاسپاردەكانى
 باوكم لەسەر شانى من و قادرى برام بوون. ئىشوكارى ئەوان من و
 قادرى تەواو لە قوتابخانە دابرىبوو، باوكم و كاكە غەفوورم دەرگەزىنە

ئەو ھەيان نەبوو لىمان بېرسىنەو. ئەو ھەي ئەو پۇژانە كارىگەرييان
 لەسەر مەھبۇو، گرانى و سىياسەت و گىرقى ئىشوكارى باوكم و
 كاكە غەفورم نەبوو، بەلكو غەشقى بەھار بوو، خواردنم كەم
 دەخوارد و شەو خەوم لى نەدەكەوت، بىجگە لەو ھەي كەسوكارم
 ھەموو لىم بە گەيى بوون، دايكم چەند جارىك ئەو ھەي بە باوكم گوت،
 كە جەلال نەخۇشە و بەلكو بۇ لای دىكتورىكى بەرىت.

لەگەل ئەو ھەيشدا لە ناو شارى سلىمانى پۇژانە لایەنگرانى پارتى و
 تەھەرپو خۇپىشاندىيان رىك دەخست. پاشان پۇژىم بۇ دەرچوونى
 لە دۇرانی ھەلئاردنەكان و بۇ ئەو ھەي لە بىرى خەلكى بىاتەو، ياساى
 سەربازى زۆرەملى پاكەيان، لە ناو خەلكىدا دەنگى دایەو و زولم
 و گەندەلى پۇژانى ھەلئاردنىيان لە بىر چووەو. لە كۆلان و ناو
 بازارەكانى سلىمانىدا بىجگە لە بەرژەوئەندىخوازەكان تەنیا مندال و
 ژن و پەككەوتەت دەبىنى. سەربازى زۆرەملىيان بۇ بەشدارىكردن
 بوو لە جەنگى فەلەستىن. دەبووايە گەنجانى لە دايكبووى سالى ۱۹۲۵
 بە دواو، تاوھكوو لە دايكبووانى ۱۹۳۱ لە ماو ھەي بىست و چوار
 سەعاتدا خۇيان ناوئوس بكن. لە مالى ئىمە كاكە غەفور و عەزىز،
 مەمەدى مام مستەفايش دەبووايە بۇ سەربازى بچن، بەلام گوتيان
 بىن نەدا و باوكم و مام مستەفام پشتيان كردن.

لە پۇژى دەرچوونى بپارەكەو، حكومت سەربازى ھىنايە ناو
 شار و كەوتە بازگەدانان و پەلاماردان و گرتنى گەنجان و راپىنچانىيان
 بۇ سەربازى. ئەو ھەندە باش پلانەكەيان بۇ داپشتىبوو، سەركردايەتتى
 پارتى و تەھەرپو ھىچ وەلامىكىيان بىن نەبوو، بىجگە لە خۇشاردەنەو
 و ھەلاتن لە شار.

ئەوانەى مالى خۇمان كە لە ترسى حكومت خۇيان شارىدبوو،
 ژمارەيان چوار كەس بوون، ھەروھا مەمەد ھەم ئەمىن قادر كە
 نازناوى كاكەى ھەلاحيان بە سەردا داڤىبوو، لەگەل ئەحمەدى ھەلاق
 لە مالى ئىمە خۇيانىيان شارىدبوو، ھەردووکیان بىجگە لەوھى بۆ
 نۆبەتى سەربازى پەيوەندیان نەكردبوو، دوو كەسایەتیی دیارى
 شیوعیەکانی سلیمانی بوون. دەتوانم بڵێم؛ گوتارخوین و دەمراستیان
 بوون، وینە و ناوی ئەو دووانە بە ھەرگەى مزگەوت و قوتابخانەکاندا
 ھەلواسرابوو. ئەحمەد و كاكەى ھەلاح بە من و مالیکیان گوت؛ كە
 بچین بە شاردا بگەڕین و لە ھەر جێگەىك وینەى ئەوان
 ھەلواسرابوو، لێى بکەینەو، كە بۆ ھەر وینەىك دوو فلسیان پێ
 دەداين. بە پۆژىك، بیست و شەش وینەى خۇیانمان بە كاكەى ھەلاح
 و ئەحمەدى ھەلاق فرۆشتەو، پۆژى دواتر، پێیان گوتین، كە پارەیان
 پێ نەماو و مەگەر بە قەرز ئەو ئیشەیان بۆ بکەین.

كاكە غەفورم ھەربارەى ئەو پۆژانە لە گوتاریكدا دەنوسیت:
 'پۆژى پاشایەتى بۆ رازیکردنى ھەژموونى ئینگلیز لە عێراق دادگەى
 عورفى دامەزراند، یەكەم ھەنگاوى ئەو دادگەى ئەو بوو كە ھەد،
 سارم، حازم. سێ سەركردەى بالای حیزبى شیوعییان تێدا دادگەى
 كرد و بپارى لەسێدارەدانى بۆ ھەركرا. دواى ئەوھى عێراق و ولاتە
 ھەربییەكان لە جەنگى دژ بە ئیسرائیلدا تووشى دۆران بوون.
 حكومەتى پادشایەتى پۆژانە لە پۆژنامەكاندا دەینوسی: "جووھەكان
 بۆ شیعەىكان!" ئەوھیان كردە مانشتى پۆژنامەكان و
 دامەزراندنى حیزبى شیوعییان بە دەسیسەى زایونیزم ناو برد. بەمە
 زەبەرنكى كوشندەیان لە پێكخستەكانى حیزبى شیوعى دا. لەم

پۆژانەدا لە گەلیک پۆژنامە و گۆڤاری ولاتانی ئەورووپایدا پەخنی
توند لە خەلک و دەسەلاتدارانی عێراق گیرا. لەسەر کۆشتارەکی
سالی ١٩٤١ و فەرھوودەکی بەغدا، کە لە سەر دەمی پەشید عالی
گەیلانییدا پرویان دا. گەلیک وینە و دۆکیۆمێنت بلۆ کرانەوہ.
ھەندیک پۆژنامەنووسی ئەورووپایی، دەسەلاتداران و گەلی عێراقیان
بە فاشیست و نازی بەراورد کردبوو، کە سەدان جوی تیدا
کوژرابوون. حکومەتی عێراقی بۆ پاراستنی لە ناوبانگی بنەمالە
پادشایەتی و رازیکردنی ئیمپریالیست. لە دادگەیی عورفی بەغدا
دادگەیی کەسانیکیان ئەکرد، کە گواہ بە ناو جoon و حیزبی شیوعی
و زایۆنیزم ھانیان داوون بۆ ئاژاوەگێڕی و ناشیرینکردنی دەسەلاتی
پادشایەتی، تەنانت ھەولی پووچاندنیشی ئەدەن. پۆژانە ھەوالی نیو
ھولی دادگە لە پۆژنامەکاندا بلۆ ئەبووہوہ. ھەموو ئەو ھەوال و
راپۆرتانە لە دێرێکا کورت ئەبوونەوہ؛ دروستکردنی حیزبی شیوعی
لە عێراق بە پلانی زایۆنیزم بوو. ھەندیک جار پارتی و تەنانت گەلی
کوردیش بە دۆست و لایەنگری ئیسرائیل تاوانبار ئەکەن؛ کە واتە
سیاسەتی پڑیمی پادشایەتی ئەوہیہ؛ بۆ رازیکردنی دەسەلاتدارانی
پۆژئاوا دژایەتی شیوعییەکان ئەکەن و بۆ ھاندانی عەرەبە
نەتەوہییەکان کورد و زایۆنیزم.

* * *

لەو پۆژانەدا باوکم داوی لێ کردم، ئەو دەفتەرە شیعرەیی لە
سەر دەمی ئەحمەدی نالەندی باوکیہوہ شیعیان تیدا کو
کردبووہوہ، بۆ کتیبخانەیی ئەوقافی بەرم، ئەوہی پێ گوتم: 'جەلال

لهوئ مهلا علائەدين سهجادی چاوه پروانت ئەکات و ئەیدهیتە دەست
خۆی. 'دەمناسی و چەندین جار هاتبووه مالم.

کاتیک گەیشتمه شهقامی مهولهوی، بهردەم قەسرەگەیی توفیق
قەزاز به پۆلیس و سەرباز گیرابوو، خەلکیکی زۆر بهرامبه
چایخانهگەیی هەمەیی بهکر وهستابوون و لییان دەپوانی. مالیکی
ناموزام لهگەڵدا بوو، ئیمەش تیکەلی خەلکەکه بووین، لهو کاتەدا دوو
پۆلیس به دەسته بهره هەمەیی بهکریان له چایخانهگەیهوه هینایه
دەرهوه، جلهکانی له بهریدا دپابوو، ئاسەواری خۆین به دەموچاوی
و جلهکانییهوه بوو، تەنانت شاگردەکانیشی به کهلهچهکراوی
سواری ئۆتۆمبیل سەربازیهکان کران. ئەوهی سەرنجی راکیشام
ئەوه بوو که زۆرینهی ئەو خەلکە هووهایان دەکیشا و چهپلهیان
لیندهدا، به عەقڵی ئەوسا نەمدەزانی بۆچی ئەو خەلکە به گرتن و
داخستنی چایخانهگەیی بهکر دلخۆش بوون. دواي ئەوه کورسی و میز
و تەنانت وهجاخ و سهماوه و کهلوپەلی نێو چایخانهکیان له
لۆرییهکی سەربازی بار کرد و دەرپهکهیان داخست. پاشان
پۆلیسهکان لولهی تفهنگەکانیان کرده خەلکەکه و بلاوهیان پین کردن.

لهگەل مالیک کاتیک گەیشتمه بهر دەم کتبخانهی ئەوقاف، علائەدين
سهجادی لهگەل عیزه دینی مهلا مستهفا له پینش دەرگهکه
پاوهستابوون، عیزه دینی مهلا مستهفام ناسییهوه، بهلام پیشتر
علائەدين سهجادی به جلوه بهرگی مهلا یهتییهوه بینیبوو. که ئەو پۆژه
سمیلی تاشیبوو، قاتیک چاکەت و پانتۆلی له بهردا بوو، قژی چهو
کردبوو، بۆ سەرهوه شانەیی کردبوو. دواي ئەوهی تەوقەمان لهگەل
کردن و ههوالی باوکم و کاکه غهفووریان پرسی، علائەدين سهجادی

گوئی: 'وهخته بوو بړوین، پولیس له ژوورهوون و تهحهړی نهکهن، له دوامانهوه وهږن.'

ئوان بهرهو مزگهوتی بنتهبهق بهړی کهوتن و من و مالیک دووراودوور به دوايانهوه بووین، مزگهوتی دوودهوړگه یان مزگهوتی بنتهبهق، ئهو مزگهوتی پوژانیک مالی باپیرهه ئهحمه دی نالبه ند بوو بوو، له بهر دهوړگه ی مزگهوتکه علائنه دین سه جادی ناوړی لی داینه وه و پرسیی: 'ئمانه تییه که تان هیناوه؟' 'به لی قوربان.'

دهفته ره کهم له ژیر کراسه کهمه وه دهرهینا و بهرهو پووی پامگرت، عیزه دینی مه لا مسته فالی وهوړگرت، پاشان علائنه دین سه جادی گوئی: 'سو پاسی باوکت ئه کهم، که من جیگه ی متمانه ی بووم، پیز و ئیحترامی منی یی رابگه ی نه. ئه و کتیبه ی خو شم به جه نابی هه دیه بیت.'

کتیپکی یی دام، له سه ری نوو سرا بوو؛ میژووی ئه ده بی کور دی. عیزه دین هاو ته من و هاوړی قادری برام بوو، دهستی خسته سه ر شام و گوئی: 'سه لام له غه فووری برات بکه و پتی بلئ؛ ئه م پوژانه خو ی نه خاته بهرچاو و ئاگای له خو ی بیت!'

* * *

دوای داخستنی چایخانه که ی حه مه ی به کر، گهنجانی شار و به تاییه تی ئه وانه ی ئه ندام بوون له پارتیکی سیاسی یان لایه نگریان بوون، هه موو ده چوون یو باخی فره جی حه مه مو راد.

باخه که له خوارووی گردی سه یوانه وه دهستی پێ دهکرد، دهیدا له
 باخه که ی شتیخ له تیف. باخیکی گه وه بوو، پێ له داری میوه و گول
 و گولزار، شوینی دانیشتنی زور لێ بوو، جۆگه له یهکی پێدا تیده په پێ
 که ئاوه که ی خاوین بوو، پێیان دهگوت ئاوی کاریزی دایکی پاشا، که
 له مالی عزمی به گه وه دههات. چایخانه یهکی تیدا بوو، چایی و
 شهربهت و سیفونی دهفرۆشت. خوارووی باخه که شوینی قوتایی و
 گه نجه سیاسییه کان بوو. مزگه وته که ی سه روو باخه که، که بهردهمی
 بهرده پێژ کرابوو پیاوانی نوێژکه ر و هه ندیک جاریش فهقی و
 سو فییه کانی بۆ دههاتن و ئیوارانی ههینی کۆپی شیعی ته سه وفیان
 ده به ست. ههروه ها له خوارووی باخه که زۆربه ی شاعیره نه ته وه یی
 و چه په کان دههاتن و له سه ر سه کویه ک شیعی ریان ده خوینده وه، من
 سه ری کۆپی شیعی ته سه رو خواری باخه که م ده دا، ئه و شاعیره ی
 له و ته مه نه مدا بێجگه له فایه ق بێکه س و گۆران کاریگه ریی به
 سه رمه وه هه بوو، قانعی شاعیر بوو، چه ند جاریک له باخه که ی فه ره ج
 شیعی ته خوینده وه، پێشتر هات بووه مالی خۆمان و زۆربه ی
 شیعه ر هه کانیم به دهنگی خۆی لێ بیستبوو. کاکه غه فوورم ده یگوت: 'له
 کوردستان، قانع باوکی پۆحی بیرێ چه پگه رایه!'

ئه و سه کویه ی باخه که ی فه ره ج پۆژانه و به درێژایی سال له
 لایه ن شاعیر، سیاسی، گۆرانی بیژه وه گیرابوو. منیش جاریک
 شیعی ریکی ئه حمه د موختار جاف، که له ده فته ری شیعی ریه که ی باو کم
 ده رمه یت نابوو، له وێ خوینده وه، پێم وابێت چه ند پۆژیک دوا ی
 هه لبژاردنه کان بوو، که هه ندیک چه پله یان بۆ لێ دام و
 گه لیکیش هه هایان لێ کێشام، ئه وانه ی ئه و شیعه ر به ری دلی گرتن و
 پێیان ناخۆش بوو، لایه نگری به رژه وه ندیخوازه کان بوون، گه یشته

ئەوھى پەلامارىيان دام، ديسان ئەگەر كاكە عەزىزم لەویدا
پەيدا نەبووایە و نەپاراستمايە، خراپيان بە سەر دەھیتام. ئەو پۆژە
من ئەم چەند دێرەم لە شیعەریكى ئەحمەد موختار جاف، لە باخەكەى
فەرەجى حەمەموراد خوێندەو:

“لادە شاعیر تۆ لە باسى عیشقبازی و سەیری كە
چۆن خەریكەن چەن كەسى ئیستا وەتەن ویران ئەكەن
جاھیلان بۆ ئیستیفادەى زاتى خۆیان پۆژ و شەو
لەم موخیتە مەنعى عیلم و سەنەت و عیرفان ئەكەن
پوورەشى دنیا و قیامەت ئەو نەفامانەن كە وا
هەجوى قەوم و میلەتى خۆیان بە پارە و نان ئەكەن”

لە ناو باخەكەدا دەیان كورسى دانرابوون، بێجگە لەو راخەرانەى
خەلكى لەگەڵ خۆیاندا دەیانھێتەن. ئەو پۆژانە پرسى ئەوھم بە باوكم
كرد، كە دەمەویت لە باخەكەى فەرەج كاری ویتەگى گەپۆك بكەم،
بەلام باوكم پێى گوتم: ‘موسستەحیلە، تۆ ئیحتیاجیت بەوھ نییە و من
كامێرام بۆ ئەوھ بۆ نەكړیویت!’

لە باخەكەى فەرەج، مەحمودی مچەحاجى پاقلەفرۆشى لى بوو،
كە بە خولەى پاقلە ناسرابوو، شاگردەكانى قاپی پاقلەیان بە سەر ئەو
خەلكەدا دەگێرا و دەیانفرۆشت. مەحمود و شاگردەكانى تەحەپوڕ
بوون. خەلكى خولەى پاقلەیان بەوھ تووڕە دەكرد، كە قاپەكانیان لى
دەشاردەوھ، یان لە ناو باخ و گولەكاندا فرێیان دەدان و پاشان
شاگردەكانى بە شەو دەهاتن و بە دوایدا دەگەران.

خولەى پاقلە زوو تووڕە دەبوو. خەلك سەریان دەكردە سەرى و
ئەویش وەلامى ھەموویانى دەدایەوھ. بەردەوام لەسەر سیاسەت

دهدوا و قسهی دهکرد. پای خوی نهییت، پای کهسی به راست نهدهزانی. لهسهه ره کهلهپهقییهی چهندان جار له لایهن نهتهوهیییهکانهوه پهلامار درابوو و لیدانی خواردبوو.

له باخهکهی فرهج خۆم به دیارهوه بووم، که لهسهه جیاوازیی بیر و را دهبووه شهپ و خهک پهلاماری یهکتریان دهدا. نهوانهی به شهپ دههاتن نهخویندهوار و بیکارهکان بوون. ههنیکیش له لایهن میرییهوه به کرئ گیرابوون، بۆ زړاندنی ناوی نهوانهی لایهنگری پارتی و شیوعی بوون، به چهند فلسیک یان بۆ نانخواردنیک ئاماده بوون ههموو کاریک بکهن. تهنانهت له کۆلانهکاندا به پوژی نیوهپو پهلاماری مندال و گهنجی کوپی هاوتهمهنی من و مالیکیشیان دهدا. بووزیان پیوه دهکردین و خۆیان پیوه دهنوسانندین، نهوه نهگهه به شهو بووايه، خراپتریان به سهه دههتیناین. بهتاییهتی مندالی نهو خیزانانهی شیوعی و پارتی بوون. تهنیا بۆ نهو مههسته، وهک خۆیان دهیانگوت: 'مندالی پارتی و شیوعییهکان حیز و سههرشوږ بکهین.'

له باخهکهی فرهج لایهنگرانی شیوعی نهو پرسسپارهیان له پارتییهکان دهکرد: 'تایا کورد نهتهوهیه؟'

پارتییهکان دهیانگوت: بهلن، نهتهوهیه.

شیوعییهکان له وهلامدا: 'هیشتا بنهمای نهتهوهیی نهچهسپاوه و ماویهتی، چونکه ستالینی مهزن وا دهلیت.'

ئیتړ له دواي نهمهوه به دريژایی پوژ و تاوهکوو تاریک دادههات لیدوانی بیکوتایی بوو.

حیلمی عهلی شهریف و برابم نهحمده له ماموستا و سههرکرده دیارهکانی پارتییهکان بوون. کاکه غهفوور و بههادینی مهلا نووری،

له گهل نووری عهزیز که یاسای له به غدا ته واو کردبوو، وهک شیوعی دههاتن و دهدوان و قسهیان دهکرد.

دواى ههلبژارندهكان پۆلیس چاودێرییان لهسهر باخهكه دانابوو، پێگهیان له قهرهبالخی دهگرت، له سه رهتاوه چایخانهكهیان داخست و به مه بهستی نۆژه نكردنه وهی، كورسییهكانیان گواسته وه و ئاویان له باخهكه بری، خولهی پاقله و شاگردهكانی گیران. شه قامیكی به رینیان به ناوه پاستی باخهكه دا لێدا و کردیان به دوو به شه وه، به شی خوارووی له ماوهی سێ مانگدا تهخت كرا و خهسته خانه و قوتاخانهیهکیان لێ دروست كرد. به شی سه ره وهی خرایه سه ر گردی سه یوان و كرا به قه برستان. سالانی دواتر هه ركه سینك توانای لێدوانی هه ببوایه و قسهی ره وان ببوایه، پێیان دهگوت: 'ئه لێت له باخهكه ی فه رهج په روه رده بوویت و به پاقلهكه ی خوله گوش كراویت!'

* * *

سالی ١٩٤٨ حكومهت به سیاسهت و به هاوكاریی بهرژه وهندیخوازهكان له كوردستان و به تاییهتی له ناوچهی سلیمانی، بۆ ئه وهی زولم و زۆریی ههلبژاردن له بیرى خهلكی ببه نه وه، سیاسهتی برسێكردنی خهلكیان په پره و كرد. تاوه كوو له بێكاری و برسанда كهس دهرفهتی نه بیست ناره زایی ده ربیریت. ته نانهت پێگهیان له دینهاتیهكان دهگرت به ره مه كانیان، به تاییهتی دانه ویله، بگهیه ننه ناو شار. له به ردهم نانه واخانهكاندا سه دان كهس له پیزدا بۆ نان ده وهستان، كه ته نیا نانێكی په شی ئاردی جۆت ده ست ده كه وت. له

بازار گەنم و جۆ دەست نەدەگەوت و ئەگەر هەشبووايه زۆرىنەى خەلكى شار نەياندهتوانى بىكړن. ئەو پوځانه ميرزا كەريمى باوكم دەبينى، كە چۆن بە سەر مالە هەژارەكاندا دەگەرا و خەمى دەخواردن، لەگەل ئەوەشدا كە زۆر دەولەمەند بوو، پوځانه ناننى وشكى دەرخواردى ئىتمە دەدا، چونكە لە دەمى ئىتمى دەگرتەو و دەيدا بە هەژاران. نەوەك لەبەر ئەوئى باش لە بىروباوهرى سۆسياليزم گەيشتبوو، بەلكو لەگەل حەلاوەخانى داىكمدا لە سەروشتيانەو بەخشندە بوون. هەروەها گەلىك جار ئەو دەم لە باوكم بىستبوو، كە دەيگوت: 'ئەوانەى بەناو يان لە پىناوى خودادا خىر دەكەن و يارمەتى ئەوانى تر دەدەن، درۆزن و خۆ پەرستى!'

سەرلەبەيانى پوځى هەينى بوو، شىوعىيەكان ديسان بېياريان داو بوو لە مالى ئىتمە كۆ بىنەو، بەلكو سنوور بۆ بازار داينىن. نان هەرزان بکړیت، نرخ بۆ جلوبەرگ، ميوه و سەوزە داينريت و كړنى ئوتومبيل و عەرەبانه ياليليهكان كەم بکړیتەو. بە نياز بوون ليژنه دروست بکەن و بە سەر شاردا بگەيښ و چاوديرى تەواوى شار بکەن. لە کاتيکدا برسيتى و گرانى خەلكى بيزار کړدبوو، ميرى بە سياسەت بەروبوومى ناوچهى سلېمانى بە پارەى زياتر دەکړييهو و بۆ شارەکانى باشوورى پەوانە دەکرد. دەنگوى ئەوەش هەبوو كە لە دەرەوئى شار سووتيتنرابن، تەنانەت ئاوى خواردنەوەشيان دوو هەفته جارێك بۆ گەپەكان بەر دەدايهو. هەموو شەوێك لە گەپەكەكانى سلېمانى دزى دەکرا، تەنانەت تەنەكەى خۆلى بەرمالانيان دەبرد. سووالکەر لە ناو بازار و کۆلانەكاندا ژمارەيان لە پېنواران زياتر بوو.

ئەو پۇژە دووھم ویتە، کە بە کامیتراکەم گرتم، ویتەى جووتیارەکانى
 ەربەت بوو، زیاتر لە پەنجا ژن و پیاو بە پەن لە ەربەتەو ە بۆ ەرب
 ەركى سەرا ەاتبوون، بۆ ئەو ەى دەنگى ناپەزاییى خویمان بگەیتەنە
 کاربەدەستان. لەتيفى شەيخ مەحمود دوو ەفتە بوو ئاوى لە
 کێلگەکانیان بریبوو. ئەو ەى ئەو پۇژە سەرنجى منى پاكيشا ئەو
 بوو، کە جووتیارەکانى ەربەت سەروگويلاک و تەواوى جەستەى
 خویمان لە قورپەلکيشابوو. وەک نيشانەىک بۆ بێدەسەلاتيان لە
 بەردەم کورپەکەى شەيخ مەحموددا، کە خۆى بە خاوەنى زەويیەکانى
 ناوچەى ەربەت دەزانى. ویتەيان تاوەکوو ئەمڕۆ لە خەون و
 خەيالىدا کال نابیتەو، کە لە فەرەنگ و زمانى کوردیدا بەرچاوم
 نەکەوتوو نووسەريک تەنيا ديزيکى لەبارەو نووسين. ئەو ەندە
 نەبیت، خەلکى لتيان کوبوونەو و فيکەيان بۆ ليدان و ەو ەيان لى
 کيشان. ئەو ەى ئەو پۇژە بلاو ەى بەو جووتیارە قورپەسەرانەى
 ەربەت کرد، پۇليس و سەرباز نەبوون، بەلکوو چەکدارەکانى لەتيفى
 شەيخ مەحمود و شەقاو ەکانى شار بوون.

ەندیک لەو جووتیارانە لەتاو ماندوویەتى و برسيتى لە مالى ئيمە
 مانەو. بيجگە لەوان لە زۆربەى شار و گوندەکانەو، بە تايبەتى بۆ
 مالى ميرزا ەاتبوون. لە ئاشەکەى مام سلیمانى گەرەکى جوولەکانەو
 دوو فەرە ئاردى گەنم بۆ مالى ئيمە ەاتبوو، ژنان لە چەند مالیکەو
 بە ەرەو ەزى زیاتر لە سى سەد نانى تيرييان کردبوو.

من و مالیک بیست مەنجەل ماستمان لە دىنى قەرگە کریبوو، چاييان
 لە مەنجەلى گەرەى چیشتا ليتابوو.

گوزان و حەمەسالىح ديلان لەگەل ئەحمەد ەردى سەريان بە سەر
 پارچە کاغەزیکدا شۆر کردبوو ەو، لەسەرى نووسیویان:

‘برسیکردنی خەلک بەسە، ئێمە پارێزگاری لە چینی هەزاران ئەکەین،
ئێمە داوای مافی پەروای خەلک ئەکەین.’

دواتر لەسەر پارچە خامێکی سپی بە پەنگی سوور نووسییان و
بە دوو چلەداردا دایاندوواری.

کاکە غەفوور و کەریم ئەحمەد، ئەنوەری حەمە ئاغا، بەهادینی مەلا
نووری، ئەحمەد غەفوور، کاکە ی فەلاح، هەروەها ئەحمەدی حەللاق،
لە ژێرزمینەکان بوون، بەیاننامەیەکیان بۆ ئەو پۆژە نووسیبوو. بە
نیاز بوون ئەحمەدی حەللاق یان کاکە ی فەلاح لە بەر دەرکی سەرا
بۆ خەلکی بخوینیتەوه و پاشان بیگەیەننە دەستی پارێزگار.

لە پۆژانی پێشوویدا چەندان کۆمەڵە دامەزرابوون، کە ئەو پۆژە
هەموو لەوێ بوون و بە جیا و لە سووچیکەوه کۆبووبوونەوه و
یەکێک قسەی بۆ دەکردن.

کۆمەڵەی شۆفێزەکان؛ قادر پەشید ناسک لە نێواندا پراوەستابوو
و بە دەنگی بەرز قسەی بۆ دەکردن، کە لە دوورەوه گۆیت لە دەنگی
دەبوو.

کۆمەڵەی نانه واکان، ئەحمەد مەرف.

خەیاڵەکان، نائیب عەبدوللا.

لێپرسراوی سەرتاشەکان، بەقالەکان و کریکارانی مەلاریا،
ئەحمەدی حەللاق و کاکە ی فەلاح بوو، کە لە لێدوان و پەڕیوەندیدا لە
هەموو هاورێ شیعوییەکانیان کارامەتر بوون. لە کۆڕ و
کۆبوونەوهکاندا ئەو دووانە گوتار یان بەیاننامەیان دەخویندەوه.

هەروەها ئەو پۆژە بەیاننامەیەکیان بۆ پێشنیازکردنی دامەزراندنی
یەکیتمای نێقابهی سلیمانی نووسیبوو، کە بیرۆکەی زیحی و گۆران

بوو. كه دواتر كۆليان نەدا و داخوازييه كه يان بۆ دامەزراندنى يەكيتيى
نيقابهى سليمانى جيبه جى كرا.

سەرلەبەيانىيى ئەو پۆژە لە ناو بازار و پيش ئەوهى بۆ مالى ميرزا
بين، بەقال و قەسابەكان بە شەپ ھاتبوون و چەقويان لە يەكتر دابوو،
كاتىك گەيشتنە مالى ميرزا چوار كەس بريندار بوون، بۆ ئەوهى
تووشى لىپرسينەو نەبن، دكتور شق تەداوىي كردن و برينەكانى بۆ
پنچان و ئاستى كردنەو، پاشان گەيەنرەنەو مالى خويان.

كاتىك لە دەرگەى مالى ميرزا ھاتنە دەرەو و بۆ فلکەى خانەقا
چوون، گەلىك كاسبكار و دووكاندار تىكەلاويان بوون. زۆرىي
خەلكەكە بوو ھۆى گيرانى شەقامەكان.

تەھای شيخ جەلال، كە سەيد تەھايان پى دەگوت، تاويك لە
پيشيانەو دەرپوشت و ھەندىك جار دەيانخستە سەر شان و
بەردەوام بە دەنگ بەرزەكەى ھاواری دەکرد، گەلىك جاريش شيعرى
دەخويندەو. لە ھەموو خۆپيشاندانەكاندا ئەو پيشەى بوو. دەنگىكى
زولال و گر، كاتىك ئەوان لە فلکەكەى بەر خانەقا بوون، لە بەر
دەرگى سەراوە گويت لە دەنگى سەيد تەھا دەبوو.

چەند سالىك دواى ئەو پۆژانە سەيد تەھا تووشى جەلدەى دەماخ
بوو و مرد. دواى مردنى، دەيان گەنج بە ھەمان شىتوازی دەنگ و
دەستجوولاندنى ئەو لاسايىي سەيد تەھايان دەکردەو، بە تايبەتى
من و كامەرەن موكرى كە زۆر پنى سەرسام بووين. جىگەى ئەومان
گرتهو.

خۆپيشاندەران ھىشتا لە بەردەم گومرگە سووتاوہەدا بوون،
چەند كەسىك ھەوالى ئەوھيان ھىتا كە چوار لۆرى لە ناشى گاوەرەكە

و دووكانه كانى سه عید سالح گه نهمیان بار کردووه و بق به غداى ده بن.

له و کاته دا کاکه غه فوورمیان خسته سهر شان و داواى له خه لکه که کرد: 'تکایه رینه وى خویشاندانه که مه گورن و ته نیا گروو پیک بچن و رینگه له لورییه کان بگرن، با ته نیا کومه له ی نانه واکان بچن، که ئاردیان نییه بیکه ن به نان.'

کاتیک کومه له ی نانه واکان ده گه نه شوینی بارکردنی گه نمه که، چوار لورییه که له گه نهم بار کرابوون. پيش کومه له ی نانه واکان، نهم ههشت که سه پیشتر له وى ده بن: على حاجی عه بدوللا بوسکانی، سه عه ی گه وهه، عه بدولر حمان حه لاج، نه حمه د مارف، حه مه ره شیدی نه حه شان، حه نه مین ئاسنگه، عوسمانی ئاسنگه و نائیب عه بدوللا.

نهم ناوانه، نهو سى پولیسه ی له وى چاودیری بارکردنه که ده که ن چه که ده که ن و شوفیره کان باله سهت ده که ن، پاشان لورییه کان بق گه ره کی سه ره شه قام لیده خوړن. تاوه کوو پولیس ده گات، به چه قو گوینییه کان ده درن و دانه وێله که به سه ره خه لکیدا دابه شی ده که ن. پاشان خویشاندهران له گه ل پولیسدا ده بیت به شه پیان و سه ری شه ش پولیس ده شکیتن. پولیسه کان پاشه کشه ده که ن.

میری نهو پرژه ناوی نهو ههشت که سه به گیره شیوین و دز بلاو ده کاته وه و فرمانی گرتنیان ده رده کات، که بازرگانانی دانه وێله شکایه تیان لی کردبوون و ناویان به میری دابوون. ناوه کانیان به دیواری به ریده که و ژیر سه عاته که دا هه لده واسریت.

تاوه کوو شیوعیه کان نه گه یشتبوون، بهر ده رکى سه را ئارام بوو، من و مالیک له پیشیان وه بووین و خامیکمان به دوو چل داره وه

کردبوو. به پهنګی سوور و به عهره‌بی له‌سهری نووسرا‌بوو:
'برسیکردنی خه‌لک به‌سه، ئیمه پاریزګاری له چینی هه‌ژاران نه‌که‌ین،
ئیمه داوای مافی په‌وای خه‌لک نه‌که‌ین.'

له دواي خوږپيشانده‌رانه‌وه به کوردی هه‌مان نووسین هه‌بوو.
مهمه‌دی مام مسته‌فام و قادری برام هه‌لیانگرتبوو.

پۆلیک ژن له پيشمانه‌وه ده‌پوښتن. خه‌لکه‌که کاتیک ژنه‌کانیان
بینی، که‌وتنه فیکه‌لیدان و هاوارکردن. ئه‌وه بۆ یه‌که‌م جار بوو ژنان
به‌و پڙه‌یه به‌شداریی خوږپيشاندان بکه‌ن و پيش‌په‌و بن و بیته به‌ر
ده‌رکی سه‌را.

پن ده‌چوو ئه‌و خه‌لکه‌هاتنی ژنه‌کان توو‌په‌ی کردبن، یان له‌و دپه‌ر
نه‌گه‌یشتبڼ و په‌نګی توخی نووسینه سووره‌که بیزاری کردبن، که
له‌و پڙه‌دا سی به‌شی دانیش‌توانی شار هه‌ژار و برسی بوون.

له سهره‌تاوه ئه‌و خه‌لکه‌ی له چوارده‌وری سهرادا پراوه‌ستابوون،
نه‌نه‌ته‌وه‌یی بوون و نه‌شیوعی، هه‌ندیک پښلاوه‌کانیان و ئه‌وانه‌ی له
دواوه بوون به‌ردیان تی‌گرتین. ئیمه بینگویندانه که‌س، که‌یش‌تینه
نزیکی فلکه‌که و نزیکی گومه‌زی مرووره‌که. پاشان جووتیار و
کریکاره‌کان تیکه‌لاومان بوون.

"له ده سالی پابردودا سه‌د جار بۆ به‌ر ده‌رکی سه‌را هاتوین!"
جووتیاریکی عرب‌ه‌تی ئاواي به‌کاکه غه‌فوورم گرتبوو.

له‌گه‌ل میلی سه‌عاته‌که‌ی به‌ر ده‌رکی سه‌را له‌سه‌ر دوازه جووت
بوو، له مینبه‌ره‌کافه‌وه بانگ درا. تاوه‌کوو بانگوینه‌که‌ی مزگه‌وتی
گه‌وره به‌رده‌وام بوو، هه‌موومان نووزه‌مان له خو‌مان ب‌پیوو، له
شوینی خو‌مان وشک بوو‌بووین. ته‌نانه‌ت شیوعیه‌کانیش، وه‌ک له
بیریان چووبیت بۆچی بۆ ئه‌و جیگه‌یه هاتوون. له‌گه‌ل ته‌واوبوونی

بانگه که دا خه لکی له هه رچوار لاهه که وتته وه هوو ها کیشمان و فیکه لیدان. وهک گۆره پانی سترک خه لک به ده ورماندا پریشان به سستبوو. هه ندیک گهنجی بیکار نهک ئه و پۆژه، به لگور هه موو پۆژیک له بهر ده رکی سه را ده بیهران، تاوه کوو ئه و کاته ش ئه وان له که ناره وه راوه ستابوون و له و خه لکه یان ده پروانی. ناویان به شه قاوه و بیکار زرابوو، پاشان هاتنه ناو گۆره پانه که و به بهرچاوی ئه و خه لکه وه په لاماری شیوعیه کانیاں دا.

ئه و پۆژانه خه لکی شار هه موو ده یانزانی کن سه ر به چ پارتیکه. هه ندیک جار شه قاوه کان خویان له ناو خه لک و چایخانه کاندایاسی ئازایه تی خویانیان ده گۆپرایه وه، زۆر بیباکانه باسیان ده کرد، که چون له شیوعیه کی بیدیانیان داوه.

بۆ یه کهم جار بوو حکومهت به نهینی مه عاشی بۆ بیکار و شه قاوه کانی سلیمانی بریوو وه، به مه رجیک، ئازاوه بنینه وه و خۆپیشاندانه کانی پارتی و تهحه پۆ به لاپیدا بهرن. هه روه ها له سینه ما، چایخانه و کۆر و کۆبوونه وه کاندای شه پ و پشیری بنینه وه، تاوه کوو خه لکی لییان دوور بکه ویتته وه.

زیاتر له په نجا گهنج پۆرابوونه ناوه پراستی گۆره پانه که و به مشتته کۆله بهر بوو بوونه سه ر و چاوی یه کتری، چه ند هه زار که سیکیش لییان ده پروانین. پۆلیسه کان ته نانهت له شوینی پرووداوه که شیایان نه ده پروانی و وهک بلنی هه چ پووی نه دابیت، ناوه پراستی گۆره پانه که بوو بوو به شوینی بۆکسین و شه قوه شانندن. نوێژکه ره کان له مزگه وته کانه وه هاتن، بێ ئه وهی بزائن چ باسه. یه که یهک بۆ شیوعیه کان ده چوونه ناوه وه و بێ ئه وهی کهس ناو بژیوان بیت، یان ده ستیان بگریته، چونکه مه لاکان له کوتاری ئه و

پۆژەیاندا ھۆکاری گرانی و نەھامەتییان خستبوو ھەستۆی
شیوعییەکان و گوتبوویان: 'شیوعییەکان بەکرێگیراوی زایونیزم و
دژی گەلی فەلەستینی موسلمانن.'

ئەوانەى بەرامبەرى یەك پراوەستابوون، لە پێشدا جێنۆیان بە
یەكتری دەدا. عەباسی گۆلچینی شەقاوە یەكێك بوو لەوانەى بە
دەنگی بەرز ھاواری دەکرد: 'سواری لینینی خوشکی مارکس دەبم.'
خەلکیش بە دەمیەو پێدەکەنین و چەلەیان بۆ لێدەدا!

فەقێکانی مزگەوتی گەورە و خانەقا بەردەوام ئەوانیان دەگوتەو:
'شیوعییەکان بێدین، سواری خوشک و دایکی خۆیان ئەبن.'

شیوعییەکانیش دەیانگوت: 'ئێوە کۆنەپەرست و جاھیلن!'
پاشان پەلاماری یەکیان دەدا، لە نێو تەماشاکەرەکاندا زۆرینە ھاندەر
و لایەنگرانی شەقاوەکان بوون. کە لەو پۆژانەدا شەلاتی و
شەقاوەکانی شار، لایەنگر و ھاوادیاریان لە شاعیر و نووسەر و
سەرکردە سیاسییەکان زیاتر بوو.

خامە نووسەرەکان دڕێژان و ئەحمەدی حەللاق نەیتوانی
بەیاننامەکە بخوێنیتەو، یان باشترە بلێن: چەند جارێک ھەولی
خوێندنەوێ دا و پێیان بری و گوێیان لێ نەگرت. ھووھایان لێ کێشا
و جرتیان بۆ لێدەدا.

ئەو پۆژە لە پۆژنامەی العراق-دا و لە لاپەرەى یەكەمیدا نووسینێك
بلاو کرابوو، بڕیارێك بوو نووری سەعید دەریکردبوو.
پەژانامەى لە شەست ھەزار جووی دانیشتووی کوردستان و سێ
سەد ھەزار و بگرە زیاتریش لە تەواوی عێراقدا سەندەو. بڕیارەکە
بە جۆریك داپۆژرابوو، کە گەلیک لە سەرکردە شیوعییەکانیشی
دەگرتەو، بەلام لەبەر پشێویی ئەو پۆژە، پۆژنامەى ناوبراو

نهگه‌يشته شارى سليتمانى و كهس ئاگاداري بلاو بوونه‌وهى ئهو
برياره نه‌بوو.

له‌و مه‌يدانه‌دا كاتيك زۆربه‌ى خه‌لكى شار سه‌ره‌قالى شه‌ر و
فيكه‌ليدان بوون، پۇليس و سه‌رباز ده‌ورى خه‌لكيان گرت و زياتر له
په‌نجا كه‌سيان له‌ كومۇنيست و نه‌ته‌وه‌ييه‌كان گرتن و وه‌ك
ئاژاوه‌گير و شه‌لاتى دادگه‌ييان كردن.

* * *

چيرۆكى ئهو برينانه‌ى سه‌ر ئه‌ژنۆكانم، كه به دريژايى ته‌مه‌نم
ده‌خورين و ساپيژ نابن، ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌رده‌مى منداليم: كه چوار
رۆژ دواى خۆپيشاندانه‌كه‌ى به‌ر ده‌ركى سه‌راى سالى ۱۹۴۸ من و
ماليكى ئاموزام وه‌ك لافيته‌هه‌لگر به‌شدار بووين. له‌ نيوه‌ى شه‌ودا،
سه‌رباز و پۇليس له‌ يه‌ك كاتدا، هه‌ليانكوتايه سه‌ر زياتر له‌ سه‌د مال.
هه‌وشه و سه‌ربانى مالى ئيمه‌شيان گرت. ئهو كاته‌ى له‌ ده‌رگه‌يان دا،
ته‌نيا جه‌مال لتيان وه‌رپى و به‌ هاتتنيانى زانيبوو، ئهو شه‌وه باوكم بۆ
چاره‌سه‌ركردنى كيشه‌ى جووتياره‌كان بۆ عه‌ربه‌ت چووبوو. مام
مسته‌فا ده‌رگه‌ى كرده‌وه و پتي گوتن: 'غه‌فوور لي‌ره نيه‌.'

پاشان يه‌كيك له‌ پۇليسه‌كان گوتبوو: 'غه‌فوور، عه‌زيز و قادر
هه‌روه‌ها حه‌مه‌ى كورپيشتمان ئه‌ويت.'

'بۆچى خيره‌؟'

كاتيك مام مسته‌فا ته‌مه‌ى پي گوتبوو، پۇليسه‌كه ده‌نگ هه‌لده‌برئ:
'چونكه شيوعين و داواكراون.'

لهو کاته دا من و مالیک له ژیرزه مینه که له ناو دوو سندنووقی چاییدا خۆمان شاردهوه، هه رچه نده بۆ ئیمهش نه هاتبوون و ناویان نه هیتاین، به لām له گهل گویمان له دهنگی وه پینی جه مال بوو، کاکه غه فوور و عهزیزمان له خوه هه لساند و له هاتنی پۆلیسه کان ئاگادارمان کردنهوه، پاشان من داوام له قادر کرد که خۆی بشاریتهوه، به لām به گوینی نه کردم و دواى مام مسته فام کهوت. ئهوسا وا بیرم ده کردهوه که ئیمهش له خۆپیشاندا نه کاندانه به شدار بووین و ده مانکوژن.

یه کیک له پۆلیسه کان بالی قادر ده گریت و ده لیت: 'قادر له گهل خۆماندا نه بهین.'

مام مسته فا توو په ده بیت و ده لیت: 'کوپه ناماقوولیتان کرد، مه گر به سه ر لاشه ی مندا ئه و کوپه به رن، چونکه مندا له و ئیوه هه مووتان خوێری و سه ره سه رین و جیگه ی باوه ر نین.'

پۆلیسه کان یه کیکیان له گهلدا ده بیت، شهروال و کراسیکی له به ردا ده بیت و به جامانه یه ک سه ر و گوێلاکی خۆی داپۆشیبوو. پۆلیسه کان ده یانووست مام مسته فا رازی بکه ن و ده ست له بالی قادر به ر بدات. مام مسته فا فرسه ت ده هیتیت و په لاماری کابرا ده موچاوه له به ستراره که ده دا، جامانه که ی لی ده کاته وه و ئاشکرای ده کات، مه جید په ئووف ده بیت، مام مسته فا هاوار ده کات: 'مه چه خوێری، ده ک دابوه شیتیت، بیسیفه تی خوێری جاسووس، که م نانی ئه م ماله ت خواردوه، هه ی نه که هرام.'

مام مسته فا یه خه ی مه جید ده گریت، پۆلیسه کان ژماره یان له زیاده بووندا بوو بوو، زیاتر له ده که س بوون، ویستبوویان مه جید په ئووف له ده ستی مام مسته فا ده ربه یتن، به لām مام مسته فا ئه وه نده

توږه بوو، پۇلیسیک و مهجید ره‌ئووف که وتبوونه ژیر ده‌ستوپتیوه، ناچار پۇلیسه‌کان میلیون هینابووه و لووله‌ی تفهنگه‌کانیان کردبووه مام مسته‌فا، کاتیک مام مسته‌فا ده‌ستی له شان و ملی مهجید ده‌کاته‌وه، وهک بلنیت ملی شکایت، نه‌یتوانیوو به پیوه خوی پابگریت.

ئه‌فسه‌ره‌کیان، تاوه‌کوو ئه‌و کاته له گۆشه‌یه‌که‌وه لئی پوانیبوون، له مام مسته‌فام ده‌چته پیتشه‌وه و پتی ده‌لنیت: 'ئه‌گه‌ر سبه‌ینی غه‌فوور و عه‌زیز و محهمه‌دی کوپت خویان ته‌سلیم کرد، ئه‌وا قادر ئه‌نیرینه‌وه مال.'

من و مالیک له په‌نجه‌ره‌ی ژیرزه‌مینه‌که‌وه سه‌یرمان ده‌کرد، که له دیوی دهره‌وه نه‌ده‌بینراین، جه‌مال هاتبوو له په‌ستا زمانی به شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ی ژیرزه‌مینه‌که‌دا ده‌هینا و کلکی پاده‌وه‌شاند.

کاکه غه‌فوور و عه‌زیز له ژووری میوانه‌وه، دۆلابه‌ داره‌که پاده‌کیشن و له‌ویوه ده‌چنه مالی حه‌سه‌نی حه‌مال و کوبرا، شوینی ئه‌و دۆلابه‌ داره‌ی کاتی خوی دهرگه‌ بوو، کاتیک حه‌سه‌نی حه‌مال ژن ده‌هینیت، باوکم ئه‌و دوو ژوور و هه‌یوانه‌ جیا ده‌کاته‌وه و دهرگه‌ی حه‌وشه‌ی به دیوی سه‌ره‌وه‌دا بۆ دروست ده‌کات و حه‌سه‌ن تیتیدا نیشته‌جی ده‌بیت. دۆلابه‌که به جۆریک له دیواره‌که جیگیر کرابوو، که‌س نه‌یده‌زانی ئه‌وه پیتستر دهرگه‌ بووه. حه‌سه‌نی حه‌مال و کوبرا‌ی خیزانیشی له و نه‌ینییه‌ ئاگادار بوون. حه‌سه‌ن له گه‌نجیتییه‌وه وه‌کوو مندالی ماله‌که‌ی لی هاتبوو، له و پۆژه‌وه له شاری سه‌نه‌ی پۆژه‌لاته‌وه بۆ سلیمانی هاتبوو، له خانه‌که‌ی غه‌فووره‌ فنه‌ی و دوو‌کانه‌که‌ی باوکم ده‌بیته‌ شاگرد، باوکم و مام مسته‌فام ژنیان بۆ هینابوو. هه‌روه‌ها کوبرا‌ی خیزانی به‌رده‌ستی حه‌لاوه‌خانی دایکمی ده‌کرد.

پۆلیسەکان تەواوی مالهەگە گەران، هەنگاو بە سەر جینگە بەتالەکانی
کاگە غەفوور و عەزیزدا دەننن، بەلام ناپرسن ئایا ئەم جینگەیانە هیی
کین.

هەروەها دوو پۆلیس هاتتە ژێرزەمینەکە، من و مالیکیان لە
سەندوووقە چاکان دەرھێنا و یەکیکیان، خۆی توورە کرد و لوولە ی
تفەنگەکە ی خستە سەر سینگم و هاواری کرد: 'بوم، بوم. ئەو
شیوعییەکم کوشت.'

لەو کاتەدا دەستم بە دەموچاومەووە گرتبوو. کاتیک دەستم لا برد
و چاوم هەلبری، جۆگەلە ی خوینی خۆم لە بەر پیکاندا هاتە پیش
چاو، ئازاریک لە سینگمدا پەیدا بوو، وەک بلیت پۆلیسەکە بە راستی
گوللەکانی پێوە نابم، ئازاریک؛ وەک کوو پووشاوی و برینی سەر
ئەژنۆکانم ئیستاش هەستیان پێ دەکەم.

پۆلیسەکە ی تر پێی گوتین: 'ئێوە بۆچی خۆتان شارددووەتەو؟'
'لە ترسی ئێوە.'

کاتیک ئەمەم پێ گوتن، چاوم پێ لە فرمیسک و هەناسەبرکیم بوو.
مالیک بێدەنگ لە منی دەروانی، پۆلیسیکیان پێی گوت: 'ئە ی تو لە
ترسی ئیمە زمانت شکاوه؟'

ئیمەش تەنیا بێدەنگ لیمان دەروانین. ئەژنۆکانم ئازاریان دەهات و
خوینیان لێ دەچۆرا، کوورە کوورە دەپۆیشتم، چونکە بە ئەستم لە
سەندوووقەکەدا جینگەم بووبوووە.

ئەو شەو پۆلیسەکان قادریان بۆ بەندیخانە ی سەرا برد، تاوێکوو
دەیکەیننە ئەوێ، هیچ نالیت و بە ترسەووە بەردەوام بە لاچاو لە
پۆلیسەکان دەروانیت. ئەوانە ی لەوێ بوون، بە پارتی و

شیوعییه‌کانه‌وه قادر دهیناسین و هاتبوونه مالی ئیمه، به تایبه‌تی محهمه‌دی مام مسته‌فای ئامۆزام و هاوړیکانی غه‌فووری برام. وهک قادر خۆی بۆی گێڕامه‌وه، که ئه‌وان ده‌بینیت؛ هه‌ناسه‌یه‌کی قوول هه‌لده‌کیشیت و زهرده‌یه‌ک ده‌که‌وێته سه‌ر لیوی.

ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌شم له‌ بیر نه‌چیت، که ئه‌و شه‌وه پۆلیسه‌کان سو‌ب‌جی فه‌یلیان له‌ خانی ولاخه‌کاندا دۆزیبووه‌وه، پۆلیسه‌کان وایان زانیبوو، که ئیمه له‌ویدا سجنمان کردووه. دوا‌یی ئه‌وه‌مان له‌ لا ئاشکرا بوو، که سو‌ب‌جی هه‌فته‌یه‌ک بووبوو، له‌ویدا خۆی شارده‌بووه‌وه، که هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌ خۆپیشان‌دان و هاتنی پۆلیسه‌کانه‌وه نه‌بوو، به‌لکوو ته‌نیا له‌ بیزاری خۆی و ترسی خه‌لک له‌ویدا به‌ی نان و ئاو خۆی شارده‌بووه‌وه، که له‌ برساندا وشک هه‌لگه‌را‌بوو، قسه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا و پێستی به‌ ئێسقانه‌کانی جه‌سته‌یه‌وه نووسا‌بوو. ئه‌وه بوو، زیاتر له‌ دوو هه‌فته له‌ مالی ئیمه له‌ جینگادا که‌وت و دایکم وه‌کوو مندالێکی ساوا خزمه‌تی ده‌کرد.

سالی ۱۹۵۲

خواجه شهله‌مۆ، ده‌رویش عه‌زیزی خزمه‌تکاری بۆ لای میرزا که‌ریم ناردبوو، داوای له میرزا که‌ریم کردبوو، لایان قه‌وماوه و هه‌رچی زووه خۆی بگه‌یه‌نیتته گه‌په‌کی جووله‌کان و مالی ئه‌وان. ئه‌و پۆژه تنیا پینچ مالی جوو له گه‌په‌کی جووله‌کاندا مابوون، یه‌کیک له‌وانه مالی خواجه شهله‌مۆ بوو. خواجه پشتر ته‌گیری ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل میرزا که‌ریم کردبوو، که هه‌ردوو که‌که‌ی به موسلمان به شوو بدات، به‌لکوو خۆی و پیروژه‌ی ژنی بتوانن له سیته‌ری ئه‌واندا بژین و ده‌ربه‌ده‌ر نه‌بن.

کاتیک ده‌رویش عه‌زیز ئه‌و هه‌واله‌ی بۆ میرزا که‌ریم هینابوو، پیروژه بنیامین و دوو که‌که‌ی خواجه شهله‌مۆ، گه‌لاویژ و په‌خشانی بۆ مالی میرزا که‌ریم هینابوون. که‌که‌کان له ته‌مه‌نی خۆیان گه‌وره‌تر دیار بوون. چاویان به‌کل پشتبوو. له‌و کاته‌دا هه‌وشه‌که‌ی مالی میرزا که‌ریم پر بوو له‌ خه‌لک. که ئه‌وان هاتنه ژووره‌وه، هه‌موو بێده‌نگ بوون. مالیک و جه‌لال به‌ دواياندا هاتبوونه ژووره‌وه و به‌رامبه‌ریان دانیشتبوون، وه‌ک سه‌رده‌می مندالیان بێده‌نگ له‌ یه‌کیان ده‌پوانی. کاتیک پیروژه ده‌ستی کرد به‌ گریان، هه‌لاوه‌خان هه‌ردووکیانی کرده‌ ده‌ره‌وه.

میرزا که‌ریم و ده‌رویش عه‌زیز گه‌یشته به‌رده‌م مالی خواجه شهله‌مۆ، خۆی له‌ به‌ر ده‌رگه‌که‌ چاوه‌پێی ده‌کردن. پنی په‌تی و

شهروالتيكى كورت، كراسيكي سىپى چرچولۇچى پۇشيبوو، بىن كلاو و
مشكى و سەرۈپىشەتتو. دەستى لە يەك ھەلدەگۈفەين و ئۆقرەى لى
برابوو. لەگەل بىننى مىرزا كەرىمدا ھەردوو دەستى بەرز كۈردنەو و
ھاۋارى كەرد: 'مىرزا گيان مالم بە قورگىراۋە، فرىام كەو!'
'بۇ، خواجه، چى قەوماۋە؟'

'ئەو ناعىنسانە، حاجى شىنخ ئەحمەد پىنجوئىنى ناموبارەك
ھەرچىيەكم ھەبوو بىردى، بىجگە لەو ھەمانەتى ئەو فەقىر و ھەزارەى
لەگەل خۇى بىردوۋە، مىرزا گيان كەس نازانیت ئەو قورمساغە بۇ
كۆى چوۋە، عەرش و قوورشىم كەرد بە دوايا.'
'ئەو بە راستتە، ئەى ئەو پياۋە چەندىن سالە شەرىكەكاسىيت
نەبوو؟'

'بەلى بە مىلى شىكاوم، چووزانم، مىرزا گيان خۇ من سىفرە و
خوانچەم دايم راخراۋ بوو.'
'چى لى بىردوۋىت؟'

'ئىنجا چى نەبىرد، ھەرچىيەكم ھەبوو بىردوۋىتەى، بىجگە لەو پاره
و زىپى ئەو خەلكەى بە ئەمانەت لای من داينانابوو، ھەموۋى دزىوہ.'
'ئىستە چى بىكەين؟'

'پىجات لى ئەكەم مىرزا گيان، برا من ئەوۋەى خۇمم لىى ناۋىتەوہ،
بەس ئەمانەتى ئەو خەلكە فەقىرەى، كە سىقەيان بە من كەرد و لاميان
دانە، برا با بەس ئەوہ بېيىتتەوہ. ئەۋى تر بۇ خۇى، خۇتانواتەنى
گەردنى ئازاد بىتت.'

'با بچىن شىكاتى لى بىكەين.'
'پىجات لى ئەكەم مىرزا گيان، شىكاتى چى، ئەى تۇ ئەوہ نازانیت،
ھاۋارى ئىمە تەنیا سەگلوورە و لەمپۇ بە دواۋە ئىمەى جوو ھىچ

حه قنکمان پښ نابړې، شکاتې لڼ بکه م و بیشیگرن، من هیچم دهست
ناکه ویته وه.

‘بلنې نه و سه گه له کوی بیت؟’

‘نازانم، باری شانم لاره و نه مه ویت هر به قسه ی خوښ و به لکوو
پ جای لڼ بکه م، به س به شمی نه و خه لکه هه ژاره مان بڼ بگړپته وه.
نه مانه تی خه لکی هه ژاری شاری سنه و نه و داماوانه ی ئیره یه.’
‘دوست و ناسراوی لڼ تنگه یه نین، به شکم زانیمان نه و پتوییه له
کوښه.’

‘پیشتر عه رزم کردیت، بڼ نه وه ی بتوانین بمینینه وه، به لکوو
کچه کان بده م به شوو!’
‘که سیک هه بوو، ناوی سالحی سه عید ده لوییه، با پرسیاریک بکه م
و جوابت لڼ نه گړمه وه.’

هیشتا له بهر ده رگه که پاره ستابوون، میرزا که ریم دهستی خسته
سهر شانی خواجه و گوتی: ‘من هه رچی خه لکی نه و شاره هه یه لینی
قاو نه ده م، تا نه یدوزینه وه، خودا بکات له م شاره مایت.’
دوای نه وه ی میرزا که ریم نه مه ی گوت، خواجه گریا و باوه شمی به
میرزا که ریمدا کرد. نه ویش قولی گرت و له گهل خو ی بر دیه ژوره وه
و بانگی له ده رویش عه ریز کرد.

ده رویش عه ریز پیاوړکی باریکه له ی بالا به رز بوو، سهر و ریشسپی
و پرچی له ژیر مشکیه که یه وه به سهر شانیدا شو پ بوو بووه وه، له
ته مه نی لاویتییه وه له بهر دهستی خواجه شه له مؤدا کاری ده کرد و
هر له مالی نه وانش ده مایه وه، که مدو و بوو، خواجه ده یگوت، کاتی
خو ی له شاری بانه وه هاتو وه، به لام هر جار یک لیت ده پرسى، ناوی
شوینی وای ده برد، که س نه ییستبوو.

دهرویش عهزیز هاته بهردهم میرزا کهریم و بیدهنگ پاره‌ستا، پنی
گوت: 'دهرویش ئاگات له خواجه بیت و باش خزمه‌تی بکه.' میرزا
کهریم دهستی کرد به بهر باخه‌لیدا و دیناریکی دهره‌یتا و خستییه
ناو دهستییه‌وه، دریژه‌ی پی دا، گوتی: 'ئه‌وه پاره، پیتاویستی بکړه و
نه‌هیلیت بی نان و ئاو بین.'

دهرویش عهزیز بیدهنگ پاره‌که‌ی خسته گیرفانی و سه‌ری بۆ
پاره‌شاند.

خواجه شه‌له‌مۆ به تهنیشتیان‌وه پاره‌ستابوو، پاشان میرزا کهریم
به‌جینی هیشتن. کاتیک به‌ره‌و مال گه‌رایه‌وه، بینیی زۆربه‌ی ماله‌کان
ده‌رگه‌کانیان له سه‌ره‌پشتن، گه‌یشت به‌ردهم مالی کۆهین بارۆخ، که له
پیزی مالی خواجه شه‌له‌مۆ بوو. کاتیک میرزا کهریم به به‌رده‌میاندا
تیپه‌پی، خوی و چه‌ببی ژنی بانگیان لی کرد: 'به هه‌رزان، به هه‌رزان
و تالان.'

لینی پوانین، به چمکی جامانه‌که‌ی ئاره‌قی ده‌موچاوی سه‌ری،
بیده‌نگ دهستی بۆ هه‌لبه‌رین، بی ئه‌وه‌ی هیچ بلی.

وه‌کوو بلی بینیی کۆهین بارۆخ و ژنه‌که‌ی کیشه‌که‌ی خواجه
شه‌له‌مۆیان له بیر برده‌بیته‌وه، به کۆلانه‌کانی گه‌په‌کی جووله‌کاندا
دهستی به گه‌پان کرد.

له و کاته‌دا میرزا کهریم به خه‌یال بۆ پازده سال پیش ئه‌و پۆژه
گه‌رایه‌وه:

'سالی ۱۹۲۷ قۆجه شاول له دووکانی خه‌یاتیه‌که‌ی به‌شیر مو شیر
ئه‌وه‌ی به میرزا کهریم گوتبوو، که به نیازه له‌گه‌ل مال و مندالی به
یه‌کجاری بۆ ئه‌مریکا بپوات. ئه‌و پۆژه، به‌شیر داوای له میرزا کهریم
و قۆجه شاول کردبوو، که له هه‌لبه‌زاردنه‌کانی نوینه‌رانی عیراقددا

پشتیوانی بکن. که له ناوچه‌ی سلیمانی خوی کاندید کړدبوو. میرزا که‌ریم دهنکی خزمان و گه‌ره‌کی سهرشه‌قام، قوجه شاولیش دهنکی جووه‌کانی سلیمانی و دهوروبه‌ری بۆ به‌ده‌ست بهیتیت. به‌شیر موشیر به قوجه شاولی گوتبوو: 'ئه‌گه‌ر تو دهنکی هه‌موو جووه‌کانی ناوچه‌ی سلیمانیم بۆ به‌ده‌ست بهیتیت و من بیمه ئه‌ندام په‌رله‌مان، ئه‌وا له سلیمانی په‌کینک له مزگه‌وته‌کانی خانه‌قا و کاک ئه‌حمه‌دی شیخ بۆ جووه‌کان ئه‌که‌مه‌کنیسه‌ت.'

میرزا که‌ریم تاوه‌کوو ئه‌و ساته‌ی گه‌یشته‌بووه کفری بیری له‌و گفته‌ی به‌شیر موشیر کړدبووه‌وه، که له جینگه‌ی خویدا و به‌ره‌و پرو نه‌یتوانیوو ئه‌وه‌ی پي‌بلت که له خه‌یالیدا بوو: 'به‌شیر، خه‌یال‌پالو مه‌به و ئه‌و گفته به قوجه شاول مه‌ده، ئه‌گه‌ر ببیته سه‌رؤ‌کوه‌زیرانیس له سلیمانی، ئه‌وه‌ت پي‌ناکریت.'

پاشان به‌شیر موشیر گوتبوو: 'من بۆیه دهنکی کورده جووه‌کانم پنیوسیته، چونکه ته‌نیا عاقله‌کانی میله‌تی کوردم له‌گه‌له! ئه‌وانیش ژماره‌یان له په‌نجه‌ی قاچم تپه‌ر ناکات!'

دوا‌ی نیوه‌پړی ئه‌و پوژه‌ی میرزا که‌ریم ده‌گاته شاری کفری، خوپیشاندان ده‌بیته. له دووره‌وه له خوپیشاندهره‌کانی ده‌پروانی، که زوربه‌یان مه‌لا و شیخ، سو‌فی، ده‌رویش و فه‌قی بوون. دیار بوو دوا‌ی نویژی هه‌ینی ئه‌و خوپیشاندانه‌یان پیک خستبوو. خه‌لکی کاسب و جووتیار له که‌ناره‌وه وه‌ستابوون و لینیان ده‌پروانین. کاتیک هوتافی خوپیشاندهرانی له به‌ر خویه‌وه گوته‌وه، پیکه‌نی.

ویستی دوا‌ی خوپیشاندهره‌کان بکه‌وینت و بۆ به‌رده‌م شاره‌وانی بچیت، به‌لام له چایخانه‌که‌ی شاکر لای دا و داوا‌ی ماست و نان و

بپالەيەك چاييى کرد. تەنیا دووکان بوو که لەو راستە شەقامە کراوە
 بوو. لەو کاتەدا دوو پیاوی کەواوسەلتەلەبەر که بە پرچ و پڕیشیانەو
 لەو دەچوون دەرویش بن، لەگەڵ شاگری چایچیدا مشتومریان بوو،
 بە جۆرنیک که چایچیەکه نە گویی لە سالاوێکەى بوو، نە لە
 داواکارییەکەى. ئەوانەى لە چایخانەکە دانیشتبوون، هەموو بێدەنگ و
 بە سەرنجەو گۆنیان لە لێدوان یان باشتەرە بلێن شەپەقسەى نێوان
 چایچیەکە و ئەو دوو دەرویشە گرتبوو. دوو دەرویشەکە داویان لە
 چایچیەکە دەکرد، که ئیتر بۆى نییە گرامافۆنەکەى لە چایخانەکە
 دا، بێت، که ئەوان پێیان دەگوت؛ ئەو دەعبا شەیتانییە. شاگری
 چایچیش دەیگوت: 'کۆرە برا ئەو قووانە قووان، لە بەغدا و
 ئیستەنبول و تەنانت حاجیی باوکم ئەیگوت بە چاوی خۆم لە مەکه
 و مەدینەش بینیومە.'

'قەسەم بە خودا لە ناو کەعبەش هەبێت، ئێمە لە کفرى قبوولی
 ناکەین!'

داوی ئەوێ یەکیک لە دەرویشەکان ئەمەى گوت، هەردووکیان لە
 چایخانەکە چوونەدەرەو، یەکیکیان ئاوپى دایەو و گوتی: 'کافر
 مەلعوون، بە گیان شێخ گۆنراپەل نەوێت، خۆینت ئەپرژم.'

شاگری چایچی وەلامى نەدایەو. داوی ئەوێ بە پەڕۆیەک
 دەستی سەری، چاوی بە سەر مشتەری نێو چایخانەکەیدا گێرا،
 وەکوو بیهوێت پرسیاریان لى بکات، یان ئەوان بۆچوونی خۆیان
 لەسەر هەپەشەى دەرویشەکان بلێن. بەلام کەس هیچى نەگوت.
 میرزا کەرم ئەو بێدەنگییەى شکاند و گوتی: 'سالاو برا، گۆی
 مەیهەری، ئەوانە ئاگایان لە دنیا نییە، تو راست ئەکەیت و خۆتوانەى
 ئەو قووانە لە هەموو جێگەیک هەیه، تەنانت لە مالی شێخەکانیش،

تو چایهک و جامی ماست و دوو نانم بۆ بیتنه. من دهنگت ئەگهیهنمه
شوین خۆی.

‘باشه برا، دیاره تو غه ربییت و ئاگات له وهزخ خه لک کفری نییه،
ئه مانه کفرییان کردووه به جههنته.’
‘ئه وه سه رای کفری و بچۆ شه کایه تیان لئ بکه، بۆ قبوولی
ئه کهیت؟’

میرزا کهریم ئەمهی گوت، شاگری چایچی چایهک و جامیک
ماست و دوو نانی له سه ر ته پله که کهی بهردهمی دانا، له میرزا
کهریمی روانی و هیچی نه گوت.

کابرایهکی به ته مهنی ریشسپی که واوسه لته بهر که سئ که سی
له گه لدا بوو، له سووچینکی چایخانه که دا دانیشتبوون، به دهنگی بهرز
گوتی: ‘ئینجا وا شکایه تیشی کرد، کئ قودرتهی ههس به دهرویش
شیخ که سه زان بیژێ پاتان خوار دانیاره.’
‘حکومهت.’

هه موو بیندهنگ بوون و بینجه که ملچه ملچی دهمی میرزا کهریم،
گویت له هیچ نه بوو.

دوای ئەوهی پۆلیسه کان بلأوه یان به خۆپیشاندهران کرد، له
بهردهرگهی شاره وانی، میرزا کهریم به پۆلیسیکی گوت، له بهغداوه
بۆ لای قوجه شاول هاتوو و دهیهویت چاوی پنی بکهویت. قوجه
شاول له پهنجهرهی ژووره که یه وه چاوی لینی ده بیت. سئ مانگیک
بوو وهک خۆبهخش راویژکاری شاره وانی کفری بوو. پیش ئەوهی
پۆلیسه که بجیته ژووره وه، قوجه بۆ لای میرزا کهریم هات.

میرزا کەریم پیش چۆنی و چاکی لە بەر خۆیەووە گوتی: 'ئەوساکە زانیم کفری کاوڵە، کە قۆجە شاول حاکمی کولە.' هەردووکیان دەستیان کرد بە پێکەنین و ئەملاولای یەکیان ماچ کرد. 'بەلێ میرزا، ئەوەش حالوگوزەران کفری. عەلەم لە تەقەدومدا بە ئیمەش تازە بۆ دواوە دەگەڕێتۆ. سەد خۆزگەم بە سەردەم خەلیل مەنەوەر.'

دواتر هەردووکیان بە جێتیک کە پۆلیسیک لێدەخوڕی، بۆ مالی قۆجە شاول چوون. لە کفری خواروو، گەرەکی سەیدەکان و کولانی جووەکان. قۆجە بە گەرەکی تەورات ناوی دەبرد. پیش چوونە ژوورەووە قۆجە بە پۆلیسەکە ی گوت، کە لێرە چاوەڕێیان بێ و ئێستا دەگەڕێنەووە.

پێلدا ی خیزانی قۆجە و هەردوو کچەکە ی، مریەم شانزە و مەندان هەژدە سالان بوو، پێشوازییان لە میوانەکە کرد.

میرزا کەریم و قۆجە شاول تەنیا لە پێگە ی کار و کاسبییەووە یەکیان نەدەناسی. بەلکوو باوکیان وەستا ئەحمەدی نالێند و شاول ئەوێ دەیفید دۆست و ناسراوی یەک بوون. هاوتەمەن بوون و لە تەمەنی دە سالییەووە هاوڕێ بوون، قۆجە وەکوو میرزا کەریم، خۆی و ژنەکە ی لە سالیمانی لە دایک بووبوون. کە میرزا کەریم لە زەماوەندی ژنێتێنە کەیدا ئامادە بووبوو. هەروەها بۆ لە دایکبوونی کچەکانی لە بەغداوە بە تایبەتی دیاریی بۆ هێتابوون.

قۆجە شاول دەوڵەمەند دەبێت و دەست دەگرت بە سەر بازاری سالیمانیدا. چەند بەرژووەندخوازیک هەپەشە ی کوشتنی لێ دەکەن. دوا ی ئەو، بیست سالیک پیش ئەو پۆژە بۆ شاری کفری

دهگوازېته وه. کاتې خوی میرزا که ږیم هه ولې له گهل ددهات، به لام پنی نالیت کئ هه پره شهی لی کردووه.

قوجه و میرزا که ږیم له حه وشه که نه چونه ژووره وه، پیلدا جاننایه کی دایه دهست قوجه و هه والی مال و مندالی له میرزا که ږیم پرسې، له وه لامدا نه وهی پی گوتن؛ که حه لاو کوپی پینجه می بووه و ناویان لی ناوه جه مال. پاشان قوجه له میرزا که ږیمی پوانی و گوتی: 'میرزا بونی ناره قه ی ږنگه ت لی دیت، با بچین پیکه وه حه مامیک بکه ین. پاشان باسی سلیمانی و حه لاوه خان و منداله کانمان بۆ بکه.'

له حه مامی پاشا، دواي نه وهی خورشید فیللی ناتر شور دنی، دوو چای بۆ هیتان. له و کاته دا حکمه ت زه هاوی قایمه قام په یدا بو.

'نرئ خه لک شار سلیمانی چۆن په کتان دۆزیوه تو؟'

'به سیله ی ږه حم! میرزا که ږیم نه مه ی گوت و هه ردو وکیان له بهر حکمه ت هه ستان.

دواي ته وقه کردن و چونی و چاکی، حکمه ت گوتی: 'گوتیان دوو ده رویش به گولله ی پولیس بریندار بوون!'

'ئینجا نه مړو کوا پولیس ته قه یان کردبوو؟' قوجه وای گوت.

'نه خیر، بیقه زه بیت، ئیستا چووم و خوم به چاوی خوم بینیم، جیگه ی تیغه کانی خویان بووه، به حساب حالیان لی نه هاتووه، باوه ږ ناکه م گیان ده رببه ن.'

میرزا که ږیم، له ژیر لیوه گوتی: 'ده ی خوینیان به نه ستوی شیخه که یان.'

'نه وه له حه وشه ی مزگه وتی ته کیه دایانناون و کوپی زیکریان به سه ردا به ستوون، هه رچه ند داوام لی کردن، پازی نه بوون برینه کانیان

بۆ تەداوی بکەن، ئەو دوو قوربەسەر بەردەوام خۆیتیان لە بەر
ئەپرات. لەوانە یە ئیستا مردن.

‘مردن، ئێی مەگەر ئەو خەون و تەمەنە ی ئەو دوو دەرویشە
نەبێت؟!’

قۆجە کاتیک ئەمە ی گوت، هەستابوو هەستایەکی سەر پێ و بەرەو ژووری
خورشید فەیلی ناتر چوو، کە وەجاخیک و مەرکانەیک ئاوی لێ
بوو. تاوێکی بە سوراخیک ئاو و پەرداخیکێکێک گەرایەو، میرزا
کەریم و حیکمەت بێدەنگ بوون. حیکمەت وەک بۆلێ بیری لە
قسەکە ی قۆجە کردبێتەو: ‘ئێ برا خودا ئیمە ی هەر بۆ مردن
خولقاندوو!’

‘ئاخر نەوێک بۆ مەرگدۆستی، قوربان!’
‘ژیان دۆزەخیک بۆ خۆی، ئەگەر بە ترسی پیری و مردنەو
بژیین.’

میرزا کەریم ئەمە ی گوت و چەند هەناسەیک بێدەنگ بوون،
حیکمەت هەلسایە سەر پێ، بانگی لە خورشیدی ناتر کرد و پاشان
گوتی: ‘زۆر هێلاکی ئەو شەپەدەنووکە ی ئەمۆم، ئەگەر چاوەپێم
بکەن، ئیستا دیمەوێ خەمەتتان.’

میرزا کەریم بانگی لێ کرد: ‘جەنابی قائیمەقام، ئەمۆ دووان لەو
دەرویشانە لە چایخانەکە ی شاکر بوون و شەپیان بەو قوربەسەر
دەفرۆشت، لەسەر ئەوێ گواهی بۆی نییە گرامافۆنەکە ی لێ بدات.
وتم ئەگەر جەنابتان قسەیکەتێدا بکەن.’

‘بەلێ جەنابی میرزا کەریم، ئاگادارم... حەتمەن!’

حیکمەت لە سارد اووەکەوێ چوو بۆ گەرماوی حەمامەکە. قۆجە بە
میرزا کەریمی گوت: 'میرزا ئەوێ خۆمانین، ئەگەر وەزە ئاوا بپروات،
پەزەکان گورگ ئەیانخوات!'

'پەزی چی؟ دیسان خەریکی چەرچیتی نەبێت؟!'
'کۆرە مالتەم ئاوەدان کرد، مەبەستم لە وەزعی ئیمەیی جووێ'
'بۆ بێجگە لە شانامەکەیی ئەوسای خەلیل مەنوێر، هیچ بوو؟'
'ئاگات لە چیبە، دژەجوو تا بێت لە زیادبووندایە و ئەم وڵاتە بۆنی
خوینی لێ دێ... کە دانیام بەپێوەیە بپێژێت.'

'وام زانیی لە هاتو هاواری ئەو دەرویشە چلکناوە ترساوێت.'
'نەخێر میرزا گیان، ئەوێ بۆ هەزار سال ئەچیت شینخ و دەرویش
بۆلەبۆلیانە و کەس کویشیان لێ ناگرێت، ئەم جارە ترسەکە لەوێ
گەرەترە.'

'ئەیی چار؟'

'دەستی مال و منداڵ بگرم و بپۆم بۆ جێبەجێ کە کچەکانم بێ خەم
بخوێنن و سەبەیی ببنە دایک و ئەوانیش لە پاشەپۆژدا لەبەر ئەوێ
جوون، خەمی منداڵەکانیان نەبێت.'

'وەکی ئەوسا چۆن لە سلیمانی کوونیەک هەپەشەیی لێ کردیت
شارت بۆ بەجێ هێشت. هەیی جەبان!'

'میرزا گیان، ئەمەیی پێت ئەلیم هەپەشەیی شەخسی نییە و پلانیکی
گەرەیی ئیقلیمی و بگرە نیونەتەوێبێ، لە خۆمەوێ قسە ناکەم و
مەعلوماتم لە شوێنی مەسوقەوێ پێ گەیشتوێ. ئەوێتا هەر دوینی
دوو کەس بە ناوێکانی... پێم وا بێت؛ پەمزی نافع خەلکی هەولێر و
جەمیل سابیر خەلکی کەرکووک گیراون، کە بە نیازی دامەزراندنی
پارتیکی نازی بوون، ئەلێن ئەو دوو کەسە خۆیان چاویان بە هیتلەر

که وتوو، تهنانت به نهینیش پاوژکاری تایه تی له گهل ناردوون،
 که ئه ویش گیراوه، به ناوی یوهانس موله. ئیتر مه گهر بهس من
 بزائم له چهند ولاتیکی ئه وروپا چی ده رحق به جووه کان کراوه.
 'ئیتستا من بۆچی هاتووم و تو باسی چیم بۆ ئه کهیت، ئی ده وه ره
 با به هه موومان دژی ئه و زولم زۆردارییه بوه ستینه وه.'
 'قسه کهت جوانه میرزا گیان، به لام پیم وا بیت بیست سالیگ تاخیر
 بویت.'

'ئه ی ئیتستا چار چییه؟ خو من به نیازی تو بووم و جه نابت وه عدد
 به به شیر موشیر دا، که له گه لم بیت بۆ سلیمانی.'
 'نایه م، میرزا له گه لت نایه م، به لام هه والم بۆ هه موو خزمان
 ناردوو، که ناوی جه نابی سه روکی کول، به شیر موشیریان له بیر
 نه چیت.'

به م قسه یه هه مامه که به پیکه نینی هه ردوکیان ده نگی دایه وه.
 خورشیدی ناتر به په له هاته سارداوه که و پرسیی: 'بانگ منتان
 کرد؟'

میرزا که ریم به ده م پیکه نینه وه: 'به لی خورشید، ئه وه تو له
 کویت؟ چاییمان بۆ بینه، چایی.'

'ئه ری کاکه تو له کوئ بویت؟ له دوو کانه که ته وه ناردبوویان به
 دواتدا. کاتیک مام مسته فا ئه مه ی به میرزا که ریم گوت، له و
 خه یاله ی داییری. گه یشتبووه هه وشه که ی مالی خو یان، وه لامی
 مسته فای برای نه دایه وه و تهنانت لیشی نه روانی.'

ناو هه وشه که یان ئه وه نده خه لکی لی بوو، به ئاسته م پیکه هه بوو
 به چیه ژوو ره وه، کلاو و جامانه که ی به ده ستیه وه بوو، ئاره ق له

پووی دهچورا، سه‌ری داخست و بی ئه‌وه‌ی سلاو له‌که‌س بکات بۆ ژورده‌وه‌ی چوو، ده‌رگه‌که‌ی هه‌لاوه‌خانی کرده‌وه و گوتی: 'هه‌لاو، ئه‌و مندالانه‌ی خواجه شه‌له‌مۆ با چه‌ند پۆژیک لی‌ره‌ بن.'
 هه‌لاوه‌خان و پیرۆزه‌ خێرا خۆیان کۆ کرده‌وه و له‌ به‌ری هه‌ستانه سه‌ر پین، هه‌لاوه‌خان پرسیی: 'بۆ میرزا گیان، هه‌یچ بووه؟'
 'نه‌خێر، شتیکی وا نه‌بووه، دوا‌ی بۆت باس ئه‌که‌م.'
 پێش ئه‌وه‌ی ئه‌وان فریای وه‌لامدانه‌وه‌ بکه‌ون، ئه‌و ده‌رگه‌که‌ی داخست و به‌ په‌له‌ له‌ مال چوو‌ه‌ده‌ر و به‌ره‌و بازار چوو.

* * *

'ئه‌ڕی سالح، پێم نالێیت، تو بۆ ئه‌وه‌نده‌ دلت له‌ دوا‌ی پۆیشتنی ئه‌و جوانه‌ی گه‌ڕه‌کی جووله‌کانه؟'
 کاتیک عه‌بدوللا گۆران ئه‌مه‌ی به‌ سالح شاره‌زووری گوت، له‌ مالی میرزا که‌ریم بوون، خۆیانین بۆ چالاکیه‌ک ئاماده‌ ده‌کرد.
 سالح شاره‌زووری هه‌ناسه‌ی هه‌لکێشا: 'ئه‌ی مه‌گه‌ر باوک و باپیری منیش جوو نه‌بووین!'
 'چۆن، کاک عه‌لیی برات قه‌ت له‌و باره‌وه‌ هه‌یچ نه‌گوتوه؟'
 'ئه‌وه‌ بۆ یه‌که‌م جارمه‌ لای که‌سیک باسی ئه‌که‌م، له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌ش ته‌ئسیری ئه‌وه‌ بیت، که‌ ئه‌م‌پۆ پۆیشتنی ئه‌و جوانه‌ی گه‌ڕه‌کی جووله‌کانم بینی!'
 'چۆن؟'

له گهل جه نابی میرزا کهریم به دیاریانه وه بووین، خه لکی نه و
که ره که هه موو به سه لتی پویشتن، نه وه له هه له بجهش به هه مان
شینوه، یهک مالی جووی تیدا نه ما.

‘تو گوت، باوک و باپیرتان جوو بوون؟’

‘به لئی قوربان، نیمه چوار خوشک و دوو براین، باوکمان ئیستا له
سجیلا ناوی عه بدوللایه، که دوو برای تریشی هه یه به ناوه کانی
ره شید و عوسمان. خوی باوکم ناوی ئیسحاقه و مامه ره شید ناوی
داود و عوسمانیش ناوی راستی شه له مویه، که ناوی راستی
باوکیشیان ئیسحاقی نه ولی دانیال به هنام بووه و گورپاوه به سوئی
مه ممه. ناوی پوره کانیشم بیجکه له مهتاب، نه وانی تر ناویان
گورپاوه.’

عه بدوللا گوران سه ری دانه واند و لئی پروانی: ‘که واته عه لی
عه بدوللا شه ونمی برات، ناوی باوکی ئیسحاق بووه؟ نه ی بچی قهت
باسی نه کردووه؟’

‘به لئی، نه وه حقیقهته، ئیتر کاکم رای له گهل من جیاوازه و نایه ویت
له و باره وه له گهل خوشمان بدویت.’
‘نه ی دایکتان جوو بووه؟’

حه مه سالح دیلان نه مه ی پرسی و پاشان له تهنیشتی سالح
شاره زوورییه وه دانیشته.

‘نه خیر، فاته می دایکم کچی حاجی حوسینی غولامه، که نه کاته
خالی مسته فا پاشای یامولکی، واته فاته می دایکم و مسته فا پاشای
یامولکی خالوزا و پورزان.’

‘ئاوا، به گویره ی نه و میژووه بیت، ناحقهت نییه دلت به پویشتی
نه و جووانه نه سووتیت! گوران نه مه ی گوت.’

ئى مامۇستا، خەمى من تەنيا بۇ پۇشتىنى ئو جۈوانە نىيە. پاشان سەرەى ئىمە و ئەوانى تىرشە، ئەگەر سەبەينى، ئو ماله عەرەبانەى شارەزورر كە لە گامىش تەپەى شارۇچكەى سەيدساق نىشتەجى بوون، ناچار بىرئىن بۇون، من ھەمان ھەسەم بۇيان ئەبىت، چونكە وەكوو خەلكى ناوچەكەيان لى ھاتوو و ھىچ فەرقىكيان لەگەل من و تو نىيە، ئى ئەوھتانى پىرەكانيان ھەموو پەككيان كەوتوو و مندالەكانيان... كە لە شارەزورر لەدايك بوون، ھەر ناشزانن بابيان لە كوئو ھاتوو. ئەى تو دىت ئەو مندالانە بۇ كوئى دەرئەكەيت، كە باش عەرەبىش نازانن؟'

'ئا لەوھياندا من تەواو لەگەلتدا ھاورام، بەلام كاتىك داگىركەرى خۇسەپىن ئەبىتە بىرئارەر، ئىتر ئىمە ئەبىنە تەماشاكەرىكى بىدەسەلات، ئەگەر وەكوو ئىستامان بىننىنەو، ئەبىت چاوەروانى خراپتىش بکەين.'

لەو كاتەدا غەفوورى مىرزا كەرىم ھات و پنى گوتن: 'ئەمرو چى بکەين و چۆن خۇمان پىك بخەين؟'

محەمەد موسەدەقى چەپرەو لە ئىران بە پىشتگىرى زۆرىنەى دەنگى پەرلەمانتاران و لىپرسراوانى دەزگە حكومىيەكان نەوت خۇمالى دەكات و پەزا شا بۇ بەغدا ھەلدەت، كە چەند پۇژىك پىش ئەو پۇژە پووى دابوو.

لە تەواوى شارەكانى عىراق شىوعىيەكان ئاھەنگى خوشى دەگىرن، لە سلىمانىش بە نىازن بەو بۆنەو پىتوانىك پىك بخەن، بى ئەوھى دەسەلاتداران بزانن، كە پەيوەندى بە ھەلاتنى پەزا شاوھ ھەيە، تاوھكوو نىشانى بدەن كە خەلكى سلىمانىش بە گۆپىنى دەسەلات لە ئىران، خۇشحالن.

زياتر له بيست منداليان له کولانه کاني سهرشه قام کو کړدبوونه وه،
کيسه يه ک نوځلي ترش و شيرينيان به سهر دا دابهش کړدبوون،
هموويان ملچه ملچ دهوريان له عه بدوللا گوران و ئه حمده هردی
دابوو.

گوران پارچه يه ک کاغذی به دهسته وه بوو، دوو کوپله شيعری
مندالانيان بو ئو پوږه له گهل ئه حمده هردی هونیووه وه، به لام
منداله کانيان بو بيدهنگ نه ده کرا، تاوه کوو له مبه سستی خويان تتيان
بگه يه نن. زووزوو نوځله کانيان له دهميان دهرده هينا و ليتيان دهرپوانی
و نيشانی يه کيان ددها. خه ياليان ته نيا لای له زه تي نوځله که بوو.
مندالیک به ناوی فازیلی حاجی عه بدوللا پرسى: 'ماموستا ئه مړو
جه ژنی چييه و بوچی ئاههنگ ئه گيرين؟'

پيش ئه وهی گوران فريا بگه ویت و وهلامی بداته وه، پووناکی
ميرزا کهريم گوتی: 'هر بو خوشی ئاههنگ ئه گيرين، وا نيه
ماموستا؟'

'مندالينه، ئه مړو له ولاتیک و جيگه يه کی دوور ليره، زالمیک له سهر
حوکم لا براوه، که زولمی له خه لکی هه ژار ئه کړد. ئيمهش به و
بونه يه وه ئاههنگ و خوشی ئه گيرين.'

گوران ئه مهی گوت و بانگیان لی کړدن، که عه ره بانه يايلیيه کان
نامادهن. هموو چاوه پوانی گوران و ئه حمده هردی و منداله کان
بوون، دهره يان له گوران و هردی دابوو، پرسسياريان زور بوو.
هوليان ددها ئاسان وهلاميان بده نه وه، ههروه ها دوودل بوون له وهی
پاسستی مبه سستی ئاههنگه کی ئو پوږه يان پي بلين، نه وهک ئو
پوږه، يان له قوتابخانه له دهميان دهرېچیت و ئو نهيتيه بدرکينن.

جەلال چوو خۆی تیکەلی مندالەکان کرد و لە شانی گۆرانەوه
 راوهستا، گۆران لە جەلالی پوانی و لە ژێر لیۆهوه، وهکوو نەیهوئیت
 مندالەکان گۆییان لە دەنگی بیت: 'پێگەیان نەداین ئەو دوو
 کۆپلەشیعرەیان پێ لە بەر بکەین، مالی تو ئاوهدان بیت، خەتای ئەو
 نۆقلە ترش و شیرینەیی تو بوو!'

'ئوستاز، سێحری تامی نۆقلەکە بوو!'

'ناحەقیان نییه، یەک دەنگی تریان بدەینی، بالیان لێ ئەپۆیت و بە
 ئاسمانی ئەو شارەیدا ئەفێن.' گۆران وای گوت و هەردی لە ژێر
 لیۆهوه: 'حەتمەن ئەوه سێحری ئەو نۆقلە بووه!' هەرسیکیان پێکەنین،
 قادری میرزا کەریم و حەمەسەلح دیلان لەگەڵ سەلح شارەزووری
 بە گۆل و قوماشی پەنگاوپەنگ خەریکی پازاندنەوهی عەرەبانە
 یاییلییهکان بوون.

پێشتر هەموو ئەندامان و دۆستانیان ئاگادار کردبوو، کە دەبێت
 ئەو پۆژە ئاھەنگ بگێژن، بێ ئەوهی حکومەت هەستی پێ بکات و
 ترووشی گرتن و پاونان ببنەوه.

بەریاریان دا، لە مالی میرزا کەریمەوه دەست پێ بکەن و بۆ بەر
 دەرکی سەرا بپۆن و بگەڕێنەوه، هەروەها بە درێژایی ئەو پێگەیه
 ئەندام و لایەنگرانی خۆیان دانابوو، تاوهکوو چەپلەیان بۆ لێبەدن و
 پێشوازییان لێ بکەن.

مندالەکانیان بە سەر عەرەبانەکاندا دا بەش کردبوو، گۆران و
 هەردی پێکەوه، سەلح شارەزووری و حەمەسەلح دیلان، قادر و
 مالیک. ئەوانی تر بۆ بەر خانەقا و جادەیی کاوه چووبوون. کاتیک
 ویستیان بپۆن حوسین عارف و کامەرەن موکری پەیدا بوون، جەلال
 لە عەرەبانەکە دا بەزی، لەگەڵ ئەوان دوای عەرەبانەکان کەوتن.

له سەر جاده كان دهستيان كرد به گورانىگوتن و نوقلبه خشينه وه،
ئوهونده خهلك دوايان كهوتبوون، به تاييه تى مندالان ريگه ي
هاتوچويان بريبوو. كاتيك گه يشتنه بهر دهركى سهر، پولي سه كان له
بيتاگاييدا، تيكه لي مندالان ده بوون و دهستيان بۆ نوقلي ترش و
شيرين پان دهكرده وه.

شهوى دواى ئه و پۆژه خواجه شه له مق به نه خوشيى دل مردبوو،
كاتيك دهرويش عه زيز ئه و هه واله ي بۆ ميرزا كهريم هيتا، هيتا
پيرۆزه ي خيزانى و كچه كانى له مالى ئه وان بوون.
له دواى ئه و پۆژه وه ميرزا كهريم ناچار بوو، بۆ مانه وه يان بير له
به شوودانى هه رسيكيان، پيرۆزه بنيامين و دوو كچه كه ي خواجه
شه له مق، كه لاويژ و په خشان، بكاته وه.

سالی ۱۹۵۴

تۆی مانگی چوار بریار درا هه‌لبژاردنی پەرله‌مانی عێراق ئەنجام
بدریت، له ته‌واوی عێراق به‌ره‌ی نیشتمانی دروست کران، له
سلیمانیش پارتی و شیوعی به‌یه‌کگرتویی و له‌یه‌ک به‌ره‌دا پێک
که‌وتن و به‌یاننامه‌یان بلاو کرده‌وه، نووری ئەحمەدی ته‌ها و حیلمی
عه‌لی شەریف، له‌گه‌ل حه‌مه‌ی حاجی تایه‌ر نوینه‌ری پارته‌یه‌کان بوون،
له‌ شیوعیه‌کانیش ئەحمەد د‌ل‌زار و وه‌ستا عه‌بدول ده‌ست‌نیش‌ان
کرا‌بوون، بۆ نوینه‌رایه‌تیکردنی ئەم به‌ره‌ هاو‌به‌شه‌ی پارتی و شیوعی
له‌ پەرله‌مانی عێراق، ئیبراهیم ئەحمەد و مارف به‌رزنجی
هه‌لب‌ژێر‌رابوون.

پۆژی یه‌کشه‌مه‌ی چواری مانگ بوو، که‌ هه‌شتا پینچ پۆژی مابوو
بۆ ده‌نگدان.

‘جه‌لال خالیدی پارێزگار و عه‌بدول‌لا محه‌مه‌د عه‌لی جیگری
پارێزگار، له‌گه‌ل عه‌قید مه‌جید عه‌لی به‌رپرسی حامیه‌ و مسته‌فا
حه‌بیب به‌رپوه‌به‌ری پۆلیسی سلیمانی، له‌و‌ی بوون. عه‌لی که‌مال و
ماجید مسته‌فا مورا‌دی‌ان له‌گه‌ل بوو، به‌و خه‌لکه‌یان ده‌ناساندن.
مسته‌فا حه‌بیب ده‌یگوت؛ نوینه‌رانی پارتی و شیوعیه‌کان پاشه‌کشه‌یان
کردوه، چونکه‌ ئەمری گرتنیان ده‌رچوه!’ جه‌لالی میرزا که‌ریم له
که‌رانه‌وه‌یدا بۆ ماله‌وه ئەمه‌ی به‌غه‌فووری برای گوت.

غەفوور لە وەلامدا پرسى: 'ئەى كەسىك نەبوو ھاواريان لى بكات
 و پىتيان بليت؛ ھەى خۇفرۆشى بەكرىگىراوانە، سەھووتان فەرمو!'
 'ئەى بىقەزا بيت كاكا، قابىلە ئىمە لەوئى بىدەنگ بووبىن، ھاوارمان
 كرد؛ درۆ ئەكەن كەس باوەپيان پىن نەكات. خۇفرۆشن!'
 'ئەى دوايى؟'

'دوايى پامان كرد، تاوەكوو بەر خانەقا پۆلىس بە دوامانەو
 بوون.'
 'كىت لەگەل بوو؟'

'لەگەل كامەران موكرى و سەلاحى عەلى عائىشە خان. ھەروەھا
 حوسامەدىن عەلى غالب، كەمال مەزھەر ئەحمەد، جەلال مەعرووف،
 شەھاب پەمزى، ئەسفەندىار ئەحمەد شوكرى. ئىتر دواى ئىمە بوو بە
 ھەرا و ھوھاكىشان.'

'ئەم رووداوانە پتۆستە ھەمووى بە وردى بنووسرىنەو!'
 'بە نیازم.'

ئەو پۆژانە غەفوور چەند مانگىك بوو لە سەفەر گەرابووەو، كە
 بەردەوام جەلال داواى لى دەكرد باسى ئەو سەفەرەى بۆ بكات،
 چوونى بۆ لوبنان و ئىتالىا و ھەنگارىا و لەویوہ بۆ مۆسكۆ، كە
 جەلال لە باسى دىمەن و شىوازی ژيانى خەلكەيان تىر نەدەبوو، بە
 تايبەتى كە غەفوور پتۆ گوتبوو، بە چاوى خۆى لە ھەنگارىا چاوى
 بە شاعىران نازم حىكمەت و پاپلۆ نىرۆدا كەوتبوو. دوو شاعىر كە
 جەلال ئەو پۆژانە زۆر پىتيان سەرسام بوو.

* * *

له دهفته‌ری یاده‌وه‌رییه‌کانی جه‌لالی میرزا که‌ریمه‌وه:

بۆ میژوو، سلیمانی هه‌وتی مانگی چواری ۱۹۵۴ بوو. خاوه‌ن به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ناوچه‌ی سلیمانی، شیخ و ده‌ره‌به‌گه‌کان له به‌ره‌ی دژ به‌گه‌لدا بوون. دوو پۆژ پێش هه‌لبژاردن، پۆلیس و سه‌رباز خه‌لکی شاریان به‌ زۆر بۆ به‌ر ده‌رکی سه‌را پاپیچا. له‌وێ جه‌لال خالیدی پارێزگار، محهمهد سه‌عید قه‌زاز، باباعه‌لی شیخ مه‌حمودی هه‌فید، مه‌سه‌وود مه‌لا محهمهد ئه‌فه‌ندی، به‌هائه‌دینی شیخ نووری به‌گی شیروانه، جه‌مال ره‌شید عه‌بدوڵلا به‌گی بابان و عیزه‌دین مه‌لا ئه‌بووبه‌کر ئه‌فه‌ندی هه‌ولێری ئاماده‌ بوون.

هه‌روه‌ها ئه‌م که‌سه‌یه‌تیانه، عه‌لی حاجی ئه‌حمهد ئاغای عوزیری، هه‌بیب عه‌بدولقادر، وه‌هاب تاله‌بانی و حوسینی سه‌ید ئه‌حمهدی خانه‌قا؛ وه‌کو نوینه‌ری پارتی یه‌کێتی ده‌ستور، که‌ پۆژانی پێش هه‌لبژاردن بۆ بانگه‌شه‌ به‌ ته‌واوی کوردستاندا گه‌ران.

ئهو پۆژه ئه‌وانه‌ی به‌ جیا له‌ که‌ناره‌وه‌ راوه‌ستابوون، محهمهد سه‌ید عه‌بدوڵلا نه‌قیب هه‌ولێری؛ نوینه‌ری پارتی نه‌ته‌وه‌ی سۆسیالیستی عه‌ره‌بی، که‌ خوشی یه‌کێک بوو له‌ دامه‌زرینه‌رانی ئهو پارتی نه‌ته‌وه‌په‌رسته، له‌وێ بوو.

خه‌لکی به‌چه‌پله‌پێزان پێش‌سوازییان لێ کردن، له‌ پشتی ئه‌وانه‌وه‌ کاندیده‌ به‌رژه‌وه‌ندیخوازه‌کان راوه‌ستابوون، که‌ له‌ به‌ره‌ی نیشتمانیدا نه‌بوون. ناومان لێ نابوون کاندیده‌ جنۆکه‌کان، که‌ ئه‌مانه‌ بوون؛ ئه‌حمهد محهمهد سه‌الح به‌گی جاف، بابه‌کر هه‌سه‌ن ئاغای قندۆل، جه‌لال عه‌بدولحه‌مید به‌گی جاف، هه‌سه‌ن فه‌همی مه‌حمود پاشای جاف، عه‌لی که‌مال عه‌بدولره‌حمان، ماجید مسته‌فا موراد له‌له. سه‌ید ئیبراهیمی شیخ سه‌عیدی هه‌فید. هه‌سه‌ن فه‌همی عه‌لی مه‌حمود

پاشای جاف، که هموویان ئەندامی حیزبەکەی نووری سەعید، یەکییتی دەستور، حیزبەکەی سەلح جەبر، نەتەوییی ئیشترەکی بوون. پۆژانە لە پۆژنامەکاندا وینەیان بلای دەکرایەو و باسی پیاوچاکییان دەکرا. حکومەت پارەیهکی زۆری بەم کاندیدانەی سلیمانی داو. ئەوانیش دەنگی خەلکی هەژاریان پێ دەکڕی. مالیکی ئاموزام یەکیک بوو لەوانەیی بە پێکەوت یەک دیناری وەرگرتبوو.

ئەو پۆژە لە لایەن جەلال خالیدی پارێزگار و سەعید قەزازەو ئەو گوترا؛ هەرچی کەسێک دەنگ بە نوێنەرانی بەرەیی نیشتمانی بدات لەسەر کار دەرەکریت یان تووشی سزا دەبیت، ئەو هەڕەشەکردنە لە ناو خەلکیدا دوودلی دروست کرد.

* * *

پۆژیک پێش هەلبژاردن، لە بەردەم قەسرەکەی توفیق قەزازدا و لەسەر شەقامی مەولهوی، بە پالێشتیی پۆلیس و سەرباز. ئەم کەسایەتیانە کۆ بووبوونەو و یەکێک قسەیان بۆ خەلکی کرد، باسیان لەو دەکرد، حیزبی پارتی و تەحەپۆ، بە کرێگیراون و بە نیازی تێکدان و دزینی مولکی حکومەتن.

ئەوانەیی دیار بوون و ئەو پۆژە قسەیان بۆ خەلکی کرد ئەمانە بوون: عەبدوللا محەممەد عەلی؛ جێگری پارێزگار، تایەر ئەفەندی، لیوا محەجید عەلی، حاجی محەممەد سەلح بەگ، محەمەد پاشای عەبدولرحمان پاشا، لیوا محەموود خەفاف، عەقید محەجید عەلی بەرپرسی حامییە، عەقید محەممەدی عەونی گورون ئەفەندی، شیخ جەعفەری شیخ عەبدولعەزیزی کانیی کەو، هەروەها چەند

مه‌لایه‌کیشیان له‌گه‌ل خۆیاندا هینابوو، تاوه‌کرو فه‌توای ئه‌وه‌ بده‌ن که ئه‌وه‌ی ده‌نگ به‌ به‌ره‌ی نیشتمانی بدات، بپ‌یزێ ده‌کات به‌ خودا و دینی ئیسلام.

له‌ ناو شاردا به‌رده‌وام له‌ لایه‌ن لایه‌نگرانی حکومه‌ته‌وه‌ هه‌والی گرتن یان دۆرانی به‌ره‌ی نیشتمانی بل‌او ده‌کرایه‌وه‌، بێجگه‌ له‌ پۆژنامه‌ی ئه‌و پۆژه‌، که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کۆتایی شانامه‌ بوو به‌ سه‌ر ئه‌ندام و لایه‌نگری دوو حیزبی حاکمدا، له‌ هه‌ندیک باب‌ه‌تیشدا هه‌ره‌شه‌ و ناشیرینکردنی کاندیده‌کانی به‌ره‌ی نیشتمانی بوو. له‌ هه‌موو بنکه‌یه‌کی ده‌نگدان بێجگه‌ له‌ پۆلیس، چه‌ندین که‌سیان بۆ چاودیریی خه‌لکی ده‌نگده‌ر دانابوو. له‌ گه‌لیک شوین له‌گه‌ل ده‌نگده‌راندا ده‌چوونه‌ سه‌ر سندوقه‌کان و چاودیریان ده‌کردن. له‌ زۆربه‌ی بنکه‌کاندا خه‌لکی ئاساییان ده‌ستگیر کردبوو، بێجگه‌ له‌ هه‌ره‌شه‌کردن. پاشان دواساتی هه‌لبژاردن نوینه‌رانی به‌رژه‌وه‌ندیخواز له‌ بنکه‌ی ده‌نگدانه‌کان به‌ پاره‌ ده‌نگی خه‌لکیان ده‌ک‌ری.

له‌ دوا‌ی نیوه‌پۆی ئه‌و پۆژه‌وه‌ چاودیرانی به‌ره‌ی نیشتمانیان له‌ هه‌موو بنکه‌کان گرتن، یان کردنیانه‌ ده‌ره‌وه‌ و ته‌نانه‌ت پ‌ینگه‌یان پ‌ین نه‌دان ده‌نگ بده‌ن.

چه‌ند پۆژیک بوو به‌ ناویکی خوازاوه‌وه‌ شیعیرێکم بۆ گۆفاری گه‌لاویژ نووسیبوو، زیاتر له‌ ده‌ جار نووسیوومه‌وه‌، هه‌ر جاره‌ و ناویکم له‌ ژیریدا ده‌نووسی، که‌ ب‌ریار بوو ئه‌و پۆژه‌ بل‌او ب‌یته‌وه‌، ئه‌وه‌ یه‌که‌م جارم بوو شیعیر بل‌او بکه‌مه‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ نیشانی عه‌بدول‌لا گۆران و ئه‌حمه‌د هه‌ردیشم دا‌بوو، به‌لام شه‌و خه‌و نه‌ده‌چوه‌ چاوم.

ئەو ھەم بە ھەار گوت، ئەویش پىنى گوتىم: 'ئەگەر بىلاو كرايەو، من ماچىكى تو قەرزارم!'

بە بىرم دىت لە دواى ئەمەو، بۆ رازىكردنى دلى بەھار، يان باشتەرە بلىم لە پىتاوى ماچىكدا، ناوى ھەموو گوتار و پۆژنامە كوردى و تەنەت ەھەبىيەكانىشەم نووسىبوو، بە مەبەستى ئەو ھى پۆژانە يان ھەفتانە ھەرچ شىعەرىكم نووسى بۆيان بنىرم، بەلكو بۆم بىلاو بکەنەو.

* * *

سەعات نۆى سەرلەبەيانى پۆژى دواى ھەلبۇاردن، ئەنجامەكان بىلاو كرانەو. بەرەى نىشتەمانى لە سەرانشەرى عىراقدا لە كۆى سەد و سى و پىنچ كورسىيى پەرلەمان، دە كورسىيان بەدەست ھىتابوو، كە ھەمويان ەھەب بوون. يەكيتى دەستور پەنجا و يەك كورسى و نەتەو ھى ئىشتراكىش بىست و يەك كورسى، ھەروەھا لە لاينە ديوانى پادشايتىيەو بە تەسكىيە، سى و ھەشت كورسى بۆ كەسانى تايبەت تەرخان كرابوون، ئەوانەى دىلسۆز بوون و پشتىوانىيى بنەمالەى پادشايتىيان دەكرد، لەوانە چواردەيان كورد بوون و لە شىخ و دەرەبەگەكان پىك ھاتبوون. ھەروەھا پازدە كورسى تاوھەكوو يەكەم دانىشتنى نوینەران ئاشكرا نەكرابوو.

نوورى سەعيد ھكۆمەتى پىك ھىتا و گوئى لە ناپەزايىي خەلك نەگىرا، لە خۆپىشاندانەكاندا لە تەواوى عىراق شەست و دوو كەس كوژران. يەكەمىن دانىشتنى نوینەران بە ئامادەبوونى نوورى سەعيد خۆى بەرپۆھ چوو، كە ئەندامانى بەرەى نىشتەمانى راستەوخو

په‌خه‌ن‌یان له مه‌لیک و سیاسه‌تی نووری سه‌عید گرتبوو. پاشان بۆ نه‌ه‌یشتنی ئه‌و ده‌ ده‌نگه‌ نارازیه‌ی به‌ره‌ی نیشتمانی له‌ ناو ده‌سته‌ی نوینه‌رانی عێراقدا، بریار درا هه‌لبژاردن دووباره‌ بکریته‌وه‌. گوتیان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ لایه‌ن به‌ره‌ی نیشتمانییه‌وه‌ ساخته‌ کراوه‌.

نووری سه‌عید بریاری سه‌رکردنی ئه‌نجومه‌نی نوینه‌رانی ده‌رکرد. پاشان له‌ مانگی هه‌شتی هه‌مان سالدا بریاری هه‌لبژاردنی نوی درا، له‌ کۆی سه‌د و سی و پینج ئه‌ندام سه‌د و بیست و یه‌ک ئه‌ندام به‌ ته‌سکیه‌ بوونه‌ په‌رله‌مانتار و له‌ سه‌رانسه‌ری عێراقدا هه‌لبژاردن ته‌نیا بۆ چوارده‌ په‌رله‌مانتار کرا، ئه‌وانیش سه‌ر به‌ دوو حیزبه‌ ده‌سه‌لاتداره‌که‌ بوون. له‌ پۆژی سی ئابی هه‌مان سالدا نووری سه‌عید حکومه‌تی نوی پێک هێنا و کۆمه‌لیک بریاری نوی ده‌رکرد. به‌ تایبه‌تی بڕگه‌ی ده‌ستووری شازده‌ و حه‌فده‌، هه‌روه‌ها هه‌ژده‌، که‌ تایبه‌ت بوون به‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی په‌رله‌مان و حیزبه‌کان، داخسته‌نی پۆژنامه‌ و سه‌ندیکا و پێکخراوه‌کان، وه‌رگرته‌وه‌ی په‌گه‌ژنامه‌ له‌و که‌سانه‌ی چوون یان بیروباوه‌ری شیوعییان هه‌یه‌، ژماره‌یه‌کی زۆر فه‌رمانبه‌ر و مامۆستای قوتابخانه‌کان و مامۆستیایانی زانکۆ له‌ کاره‌کانیان دوور خراوه‌وه‌. هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌ک پێککه‌وتنه‌نامه‌ و هاوپه‌یمانیی مۆر کران، که‌ له‌ ناوخۆ و ئاستی ولاتانی عه‌ره‌بیدا په‌سه‌ندکراو نه‌بوون. نووری سه‌عید عێراقی له‌ دژی ڕووسیا کرده‌ ئه‌ندام له‌ هاوپه‌یمانیییه‌کی سه‌ربازیه‌ی له‌گه‌ڵ به‌ریتانیا و تورکیا و ئێران و پاکستان، که‌ ئه‌مه‌ دواتر به‌ هاوپه‌یمانیی به‌غدا ناسرا.

* * *

بۆ جاری دووهم و دوای سئی مانگ ههلبژاردن کرایهوه. له سلیمانی،
 پارتی و شیوعی خۆمان باش بۆ ئەم پێشهاته ئاماده کردبوو، کۆپ و
 کۆبوونهوه و بهیاننامهمان پێکوه دهکرد، چونکه ههوالی ئهوه
 گهیشتبوو، که ههلبژاردنهکه تهنیا بۆ دامرکاندنهوهی دهنگی بهرهی
 نیشتمانییه. وهک حیزبی شیوعی هاوڕێ ئهمهد دلاز له سلیمانی
 نهما و گهرايهوه ههولێر، عوسمان خۆشناو و عومەر دیلان لێپرسراو
 بوون. له ههموو گهڕهکهکاندا بنکهی کۆبوونهوه و پێنمایی دانزان و
 خواردن و جێگهی خهویان تیدا بوو. تهنا ته که کیشمان لێ دانابوون،
 بهو مهبهستهی ئهگهر له شارهکانی تری عێراق دهست به سه
 دامودهزگاکانی میریدا گیرا، ئێمهش له سلیمانی پهلاماری سهرا و
 پاشان حامیه بدهین. بێجگه له پۆلیس و سهربازی لایهنگری پارتی و
 شیوعی زیاتر له دوو سهده کهس بۆ ئهو مهبهسته ئاماده کرابوون،
 ههروهها له ههموو بنکهیهک برینپێچ دانرابوون. بریار درابوو
 سه رهلهدانهکان له گهڕهکهکانی سه رشهقام، چوارباخ، ده رگهزێن و
 گوزهری قهسابهکانهوه دهست پێ بکهین، که زیاتر بۆ ئهو مهبهسته
 گونجاو بوون و پۆلیس و بهکرێگیراوی میری کهمی لێ بوو.

ئێمه وهک قوتابییانی شیوعی و پارتی؛ مالی سه عیدی برای
 حه مه که مان ههلبژارد و کردمانه بنکهی خۆمان، که له گوزهری
 قهسابهکان و نزیک بازار بوو. دوو ده رگهی هه بوو، یهکیکیان له سه
 گوزهری قهسابهکان و به رهو شهقامی مهولهوی و کانێی ئاسکان
 بوو. ئهوی تریان له سه ر کۆلانی حه مامی سوورته بوو، که له وێه
 دهمانتوانی به رهو گهڕهکهکانی سه رشهقام و چوارباخ بهوین، که ئهو

ناوه چه‌ندین کولانی باریک و بینچاوپنچی هه‌بوون. به‌و جزره
نه‌خشه‌ی دهر بازبوونمان دانابوو.

***

له‌گه‌ل حسین عارفی هاوړیم ئه‌و پوژانه لیترسراوی قوتابیان بووین،
هه‌روه‌ها دوو پوژ له هه‌فته‌یه‌کدا نابیناکانمان له ژووره‌که‌ی میرزا
که‌ریمی باوکه‌م کو ده‌کردنه‌وه، به‌مه‌لا توفیقه بینچاوی خالمه‌وه
چوارده‌که‌س بوون. له به‌غداوه ئامیری برادیلیم بو هینابوون، که به
سه‌ری په‌نجه‌کانیان ده‌یانتوانی پته‌کان بناسن و فیری خوتنده‌وه
بین.

بو ئه‌وه‌ی نابیناکانی هه‌ولیزیش له کومه‌له‌یه‌کدا کو بکه‌ینه‌وه،
پیکه‌وه بو هه‌ولیز چووین، ئه‌حمه‌د دلزار له‌وی نه‌بوو، که ئیمه بو
لای ئه‌و چوووبووین، په‌حمانه شهل پیشوازی لی کردین و بو مالی
خویی بردین، دواي نانی شیو، دوو که‌سی تر به ناوه‌کانی مه‌لا نه‌فته
و شیخه شهل هاتن، دوو سه‌عاتیک دواتر ئه‌حمه‌د دلزار له‌گه‌ل ته‌ها
خارو خویان به ژووردا کرد. دلزار کوتی: 'له شه‌قلاوه بووم. له مالی
ئهم پیاوه‌ی.'

کاتیک باسی دامه‌زراندنی کومه‌له‌ی نابیناکانمان بو کردن،
پیکه‌نینیان پیمان ده‌هات. پاشان مه‌لا نه‌فته پی کوتین: 'ئیمه کومه‌له‌ی
چاوساغانمان لو پیک نایت، ئیستای توبه‌ی کویره‌انه!' به‌و قسه‌یه
پیکه‌نین.

ئه‌و پوژه کامیراکه‌م پی بوو، داوام لی کردن که پیکه‌وه په‌سمیک
بگرین. بیجگه له دلزار و حسین عارف هه‌موو شله‌ژان و هه‌لسانه

سەر پښ، لښم تووړه بوون. هرچند وستم تيان بگه نښم که نه و
 وينه به له لای خوم ده پاريزم، هيچ سوودی نه بوو، تاوه کوو گه شته
 نه وهی په حمانه شل له من و حوسين عارف دوول بوو، له
 ماله که ی کردینیه دهره وه. نه و شه وه چووين بق مالی دلزار و پوړی
 دوايي بق سلیماني گه راینه وه.

نيوارهی نه و پوړه، باسی سه فهره که م بق کاکه غه فورم گتړایه وه،
 دهیناسين و زور سه رسام بوو به که سایه تیی شپخه شل و په حمانه
 شل، به کاکه غه فورم گوت: 'نه ی مه لا نه فته و ته ها خارق،
 نمونه ی مروقی شوړشگتړ و چینی هه ژارن، بڼ نه وهی کتیبیان
 خویند بیتوه به سروشتیان به خشنده ن و چه پگه ران و شه پی
 چینایه تی نه که ن!'

'ن، مه گه مروقی کورد خوی به سروشتی به خشنده و خاوه نی
 پوځیکی چه پړه و نه بیت!'

له گه ل کاکه غه فورم له ژیرزه مینه که دا پیکه وه دانیشتبووين،
 حه لاهه خانی دایکم دوو چایی بق هینان و پرسیی: 'غه فور گیان،
 نه و هه موو خه لکه بوچی هاتوون؟ دیسان به نیازن له م ماله وه دهست
 به خوپیشانان بکن؟'

'به لن، بوچی؟'

'پوله گیان نازانم، زور خه ممه!'

'هیچ خه مت نه بیت و هه موو به سکی تیره وه هاتوون و تو
 پتویست ناکات هیچ نه زیه تیک بکشیت، ته تانته چاشیان بق لیمه نی!'
 'کوره خه می نه وه م نییه، به ته نیا پوړی سه د میوان پایی نه که م.'
 'له وه دلنیم، تو چه نده کارامه ییت. نه ی خه می چیته؟'

‘ئەمشەو خەونىكى سەيرىم يىنى!’

‘خەون، وام زانى ئاخۇ شتىكت بىستوۋە، يان...’

‘يان چى؟ لەو خەونەمدا ھەمووتانم لەدەست دابوو، بە تەنيا لە
شارى غەربان بووم، ۋەك سۋالکەر بۇ نانېك لە دەرگەنى مالانم
ئەدا.’

‘ئەۋەندە بېرى لى مەكەرەۋە، ئەۋە ھەموۋى ترسە. ئەم جارەيان
ھەموو خەلكى سلىمانى تىيدا بەشدارن، ئەگەر شتىكىش پوو بدات،
ئىمەش ۋەك ئەو خەلکە.’

‘ئەى باشە بەلكوۋ بەس ترس بىت، ئاگاتان لە خۇتان بىت.’

‘ھېچ خەمت نەبىت!’

‘بەلام غەفور گيان، عزیز و ئەو كورنەم بىنى تەنگيان پى بوو؟’

‘ئەۋە بەس بۇ ترساندىنى پۇلىس و پارىزگارېكرنە لە ئىمە.’

‘ئى... ئى.’

‘ئەۋە بۇ يەكەم جار بوو دايكم دوۋدل بىت و ئەو پرسیارە لە كاكە
غەفورم بکات.’

* * *

رقى دەسلەلاتى پادشايەتى لە گەرەكى سەرشەقام و بە تاييەتى مالى
ميرزا كەرىم ھۆكارەكەى ئەۋە بوو؛ ھەرچى لە سلىمانى پوۋى بدايە
لەو گەرەك و مالەۋە دەستى پى دەکرد. ۋەكوۋ ھەموو جارەكانى تر،
لە گەرەكى سەرشەقام و مالى ئىمەۋە... خۇپشاندان دەستى پى كرد.
سەرلەبەيانى پۇلىس بە گەرەكى سەرشەقامدا بلاۋ بوۋبونەۋە،
تاۋەكوۋ پىگە لە خەلک بگرن.

له پېش مالې ئېمه ئۆتۆمبېلېكى بېژماره پېكېب، كۆمه لېك به تفهنگه وه له دهوړى بوون. ئەوانېش عەزىزى برام و حەمە پەشیدى حەمە شانە، مەلا عەبدولى خەیات له گەل كەرىم پالەوان و عەبدولى سووران بوون. ئەوهیان پې و ترا بوو... به مەرچېك بې پرس هېچ كاریك نه كەن و بۆ لای فوئاد مەجید و عومەر دیلان بگەرېنه وه. ههروهەما كەمالى حاجى مستەفا و شېخ سىدىقى مەحمود وەك چاودېر له گەلیان بوون.

خۆپېشانندان دەستى پې كرد و له بەر مالې ئېمه وه بۆ بەردەم گۆرە پانى گومرگه سووتا وه كە، تاوه كوو بەر خانەقاي مەولانا و به درېژايى راسته شه قامەكانى سەر شه قام خەلك جمەى دەهات. له وێ نوێنەرى پارتي و شىوعى گوتاریان خوێنده وه. بریار درا به شه قامى كاوه دا بەرهو بەر دەرکی سەرا بېوین. له شه قامى كاوه پۆلیس و سەرباز هێرشیان كرده سەرمان و بوو به تهقه كردن. بەرامبەر یەك پاوه ستابووین، یەكەم كەس سەعید ساقى بریندار بوو، له شانى من و كامەران موكرییه وه بوو، لهو كاتەدا پۆلیسهكان هێرشیان هێنا و به بریندارى كهوته دەستیان، كاتیک كاكە عەزیز و عەبدولى سووران به چهكه وه بەرهو پۆلیسهكان چوون، خەلكه كه گەپانه وه و هەموو پەلامارى پۆلیس و سەربازەكانیان دا. له ویدا بوو به شه پى دەسته و یه خە و سەعید ساقیمان به بریندارى لى سەندنه وه و گەياندمانه وه بنگه یه كمان له سەر شه قام.

پۆلیسهكان پاشه ككشەیان پې كرا، بهلام ژماره ی سەربازەكان له وه دا نه بوو، كه ئېمه بې چهك بتوانین بەرهو پرویان ببینه وه. ناچاریان كړدین ببین به سى به شه وه و لیک دابېرین، بەرهو سەر شه قام و گەرەکی گۆژە و كۆلانه كانی دهوړوبەرى حەمامی

سوورەت بېرۆين. بە دەم ږيگه‌وه ته‌قه‌کردن و هوتافکيشان و شه‌ر له‌گه‌ل سه‌رباز و پوليس به‌رده‌وام بوو. من له‌و گرووپه‌ بووم که به‌ره‌و حه‌مامی سوورەت چووین، له‌ دواوه ته‌قیان لڼ ده‌کردین، حه‌مه‌ی حاجی غه‌فووری باخه‌وان له‌ دوامانه‌وه پتوه‌ بوو. ئه‌وه‌ بوو له‌ جیگه‌دا مرد. برینداره‌کان ژماره‌یان له‌ ده‌ که‌س زیاتر بوون، هه‌ندیکیش ده‌ستگیر کران. به‌ تاییه‌تی ئه‌وانه، که‌ بۆ هه‌لگرته‌وه‌ی برینداره‌کان گه‌رابوونه‌وه.

بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین برینداره‌کانمان ږزگار بکه‌ین و نه‌گیرین، ږیارمان دا به‌و کۆلانه‌دا خۆمان بگه‌یه‌نینه‌ ئه‌سه‌حابه‌سپی و له‌ دواوه په‌لاماری پوليس و سه‌ربازه‌کان بده‌ین. ئه‌گه‌ر توانراش ته‌قه‌یان لڼ بکړیت. کاتیک گه‌یشیتین، بینیمان هه‌ندیک له‌ هاوږیکانی ترمان هه‌مان ئیشیان کردبووه. پتکه‌وه‌ چووینه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌ و ده‌ستمان کرد به‌ بانگکردن و هوتافکيشان. به‌ جۆریک پوليسه‌کانی شه‌قامی کاوه‌ گه‌رانه‌وه‌ و به‌ره‌و ږوومان هاتن. کاتیک به‌رامبه‌ر په‌ک ږاوه‌ستاین، له‌ پینشدا هیرشیان نه‌کرده‌ سه‌رمان. شیخ ږه‌زای گولانی و توفیقه‌ ږه‌شی ئه‌فسه‌ر سه‌رپه‌رشتی پوليسه‌کانیان ده‌کرد. ئیمه‌ش به‌رده‌وام به‌ ناوی خۆپانه‌وه‌ بانگمان ده‌کردن و به‌ به‌کرښگراو و خپانه‌تکار ناومان ده‌بردن. زۆری نه‌برد وه‌ک جاری په‌که‌م هه‌موو له‌وئ کۆ بووینه‌وه.

ئه‌وانه‌ی له‌وئ نزیکم بوون و ده‌مناسینه‌وه؛ من و مالیک و کامه‌ران موکری و فوئاد مه‌جید و که‌مال مسته‌فا و حیلمی عه‌لی شه‌ریف و حسه‌ ږه‌ش و عه‌بدولی سووران بووین. پاشان کورسییه‌کیان هینا و کامه‌ران موکری چووه‌ سه‌ری و ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن و شه‌یرخویندنه‌وه‌. ږووی کردبووه‌ شیخ ږه‌زای گولانی و توفیقه‌

پەشى ئەفسەر و ھاۋارى دەکرد؛ "ھەي پياۋى مىرى، چامۇر كىرگەن ۋەت ئىمە ناتىرسىنىت و دامودەزگە شەپكەت ئىمە نالەرزىنىت، ئىمە مىللەتەمان لەگەلە و ئۆۋەش ئەو پۇلىسە ترسنۇكە ھەلخەلە تاوانە." شىخ پەزىزى گولانى خۇي لە پىكخستەكانى پارتىدا بوۋ! باش ھەموومانى دەناسى و بە تايبەتى كامەران موكرى، سىخ پەزى ئەو پۇزە پىگەي لە پۇلىسەكان گرت و ئەمرى پىن نەكردن ھىرش بىكەنە سەرمان. پىگەي بەرەو سەرا بە ئۆتومىلى سەربازى گىرابو، دەمانزانى ئەگەر بەرەو سەرا بېۋىن كوشتارىكى زۇر دەدەين، پاشان شىخ پەزى پىگەي بۇ چۆل كىردىن و بە ھوتافكىشان بە شەقامى كاۋەدا داگەراين.

كاتىك ئىمە گەيشتىنە بەر خانەقاي مەولانا، لە شەقامى مەولەۋى بوۋ بە دەستپىژى گولە، دۋاي ئەۋە زانىمان پۇلىس و سەرباز پەلامارى گەپەكى سەرشەقاميان داۋە و خەلكىكى زۇريان گرتوۋە. يەككىك لەۋانەي، كە بە برىندارى دەستگىر كرابو، مەلا عەبدولى خەيات بوۋ، بەلام لە شەقامى مەولەۋى پەلامارى سەيارەي پۇلىس دەدرىت و مەلا عەبدول بە برىندارى پەدەكات. كاتىك شوينيان پى گوتىن، من و مەمەدى مام مستەفام، بەدىعەي مام مستەفا و موعەزەزى ھاۋپىيمان برد و گەيشتىنە ئەۋ مالە، كە لەۋ كاتەدا چوار برىندارى لى بوۋ، بەدىعەي ئامۇزام و موعەزەز ئەۋ كاتە لە نەخۇشخانە برىنپىچ بوۋن.

ئىمە لە مالى ھەمەسەعەدى براى ھەمەكاكەي ھاۋپىي قادىرى برام خۇمانمان شارەۋە، چونكە پۇلىس و سەرباز پىكەۋە مال بە مال دەگەپان. من و مالىك و ھەمەي مام مستەفام و قادىرى برام، فوناد

مهجید و نایب عهبدوللا، هۆگر گۆران و همهکاکه، دواتر کامهران موکریش هات بۆ لامان.

خه لکتیکی زۆریان گرتبوو، ته نانهت نه خوش و برینداره کانیشیان بۆ بهندیخانه دهبرد، بیئاگا بووین له وهی له گه رهکی سه ره شه قام په شبگیر کرابوو، چوو بوونه سه ره مالی ئیمه. دواتر ئه وه مان بیست؛ که له به غداوه فه رمان بۆ حامیه و پۆلیسی سلیمانی هاتبوو، که په لاماری گه رهکی سه ره شه قام بدریت. به تایبه تی مالی میرزا که ریم. باوکیان گرت و دایکم و کهه کانیان ده رکردبووه سه ره جاده، ئیتر هه رچییه که له ماله که دا بوو بوو، به ئۆتومبیلی سه ره بازی بردبوویان بۆ حامیه. ته نانهت ئه و دوو ماله ی کرێچیمان بوون، هه سه نی هه مال و همه که ریمی سالحی قه پانچی، ده ریانکردبوون و مالی ئه وانیشیان تالان کردبوو، خانی و لاخه کان و دوو کانه کانیشیان پوو خاندبوو، گوايه هه موو سه ره له دان و چالاکیه کانی ناو شاری سلیمانی له و ماله وه ده ست پێ ده که ن. ئه و پۆژه، به هه مان شیوه ی مالی ئیمه، له ته نیشتی باخی گشتی مالی قادر ئاغا یان تالان و داگیر کرد، که میری به بنکه ی پارتییه کانی ده زانی.

کاتیک باوکیان گرتبوو، له به رچاوی خه لکی سه ره شه قام ئه وه نده یان لی دا بوو، نه یه توانیبوو به پێی خزی به وات. له سه راش له ژووریکێ تاکه که سیدا دایاننا بوو. هه رچه نده دوا ی دوو پۆژ، موعه زه زی برینپێچ چوو بوو بۆ لای باوکم و برینه کانی بۆ ته داوی کردبوو، پاشان هه والی ئه وه ی به موعه زه زدا بۆ ئیمه نارددبوو، که خۆمان نه ده یان به ده سه ته وه، چونکه گوته و یانه ئه گه ر که ره کانت خۆیان به دن به ده سه ته وه، تۆ به ر ده ده یان.

له سه ر ئه و هه لۆیسته ی باوکم، بریاری کوتاییی داگیرکردنی
هه موو مال و دووکان و مولکی درا، خۆیشی به شه ش مانگ زیندانی
حوکم درا. باش به بیرم دیت، دایکم پیشتر دلی خه به ری دابوو، یان
باشتره بلیم خه ونی پتوه بینیبوو! به لام که سمان گویمان له
حه لاهه خان نه گرت.

به بیرم دیت ههفتهیهک پیش مردنی عهبدولا گوران، له لای بووم، به نیاز بووم قسه‌کانی بنووسمه‌وه، به‌لام زۆر ده‌کوکی و پچر پچر قسه‌ی ده‌کرد، له پیشدا زۆر سوپاسی کردم، بۆ هینانی ئه‌و بیست و پینج دیناره‌ی، حیزبی ششیوعی، مانگانه بۆیان بریپووه‌وه، خۆی له راستیدا بیست دینار بوو، به‌لام کاتیک زانیم به‌شی کرینی خانووه‌که‌ی و پێداویستی ناکات، بریارم دا له گیرفانی خۆم پینج دیناری بخه‌مه سه‌ر و پێشی نه‌لیم.

کاتیک بۆ مالی عهبدوللا گوران به‌پێوه بووم، له گه‌ره‌کی قه‌زازه‌کانه‌وه دوو که‌س به دوامه‌وه بوون، هه‌ردووکیانم ناسییه‌وه، که‌مالی حازم به‌گ و فه‌ریده په‌ش بوون. وام زانی خۆم لێ ون کردوون، به‌لام له گه‌ره‌کی سابوونکه‌ران که‌مال له به‌رده‌مدا په‌یدا بوو. ده‌ستی له به‌ر باخه‌لیدا بوو، بێ ئه‌وه‌ی چۆنی و چاکیم له‌گه‌لدا بکات. پێی گوتم: 'واز له به‌هاری غالب عه‌ربه‌تی بینه، بۆ خوا پێت نه‌لیم!' ته‌نیا ئه‌وه‌نده و به‌س. دیار بوو که‌مالی حازم به‌گ قسه‌که‌ی خۆی بردبووه سه‌ر، چونکه دوو هه‌فته دواتر، له‌گه‌ل کاکه غه‌فوورم گیراین و بێ لیپرسینه‌وه په‌وانه‌ی به‌غدایان کردین.

هه‌فتهیه‌ک پیش ئه‌و پۆژه لای به‌هار بووم، چاوی پر بوون له ترس و ته‌نانه‌ت کاتیک ماچم کرد، هه‌ستم به ساردیی لێوه‌کانی کرد، ته‌نانه‌ت بۆن و تامی ده‌میشی گۆرا‌بوو. له کاتیکدا خۆی فیزی ئه‌وه‌ی

کردبووم، پیش سلاو، به ماچیک پیشوازیی له یهک بکهین، بهلام ئهوه
 بۆ جاری یهکههمان بوو، که ئهوه پرووی نه دا و پیتی گوتم که ئهوه بۆ
 جاری چوارهمه کهمالی حازم بهگ چۆتهوه داوای، ههروهها بههار
 ئهوهشی گوتم؛ که وا بزانه ئهم جارهیان ههپهشهیان له باوکم
 کردووه.

بیرم لهوه کردهوه باسی ئهوه لهگهڵ باوکمدا بکهیم، بهیت داوای
 بههارم بۆ بکات، ئهوهم به بههار نهگوتم؛ کاتیک لای باوکم باسم
 کرد. خۆی کۆ کردهوه و لهگهڵ مام مستهفام گوتیان پیشمان کهوه با
 بچین بۆت داوا بکهین. پیشتر ئهوهم لهگهڵ مام زامن باسم کردبوو...
 له وهلامدا پیتی گوتم: 'ئهوه له چارههی هیچتندا نه نووسراوه. جهلال
 نهگهر تو ئهوه بکهیت، ههموو گهنجانی ئهم شاره له خۆت نهکەیت به
 دوژمن، ئهوهش بزانه ئافرهتیکى جوانخاسی وهک بههار نهبهد به
 تهنیا نابیت به مولکی تو، ئهوه لگهری نووری ما خودایه و تۆی
 ههلبژاردووه، له خۆتی تیک مهده!'

لهگهڵ باوکم و مام مستهفام بۆ داخوازیی بههار چووین، باوکی له
 مال نهبوو، بهلام نازانم بههار بۆچی ئاوا خۆی گورپیوو، به مینی
 جۆبیکى کورت و سههر شان و سینگی پرووت، هاته بهرامبهرمان
 دانیشست، شیوازی قسهکردنیشی گورپابوو. کاتیک له مالیان هاتینه
 دهرهوه، باوکم و مام مستهفام پێیان گوتم، نهگهر ئهوه کههه بیته
 خیزانت ئیمه که سوکارت نیین. دواتر بۆم دیک نهکەوت پرسباری ئهوه
 پۆژه له بههار بکهیم.

گه‌یستمه لای گوران؛ له سه‌ره‌تاوه زۆر ماندوو دیار بوو، هه‌ستم
ده‌کرد هۆکاری ئه‌وه‌یه، که تازه له‌خه‌و هه‌ستابوو، پێ ده‌چوو
خه‌ونیکێ ناخۆشی دبیت، چه‌ند جارێک به‌ ده‌م باویشکدانه‌وه‌ گوتی:
'جه‌لال تو له‌ هه‌موو هاو‌پێکانم بۆ من به‌ ئه‌مه‌گتریت.'

'ئه‌وه به‌ راسته‌ ئوستاز، به‌ ئه‌رکی سه‌رشانمی ئه‌زانم.'
کاتێک ئه‌مه‌م پێ گوت، ئه‌و ده‌ستی به‌ کۆکه‌ کۆک کردبوو، ئیتر
نازانم گوێی لێم بوو یان نا، پاشان گوتی: 'ئه‌وه ئه‌لێن ده‌یان که‌سیان
له‌ مه‌مه‌لی چیمه‌نتۆکه‌ له‌سه‌ر کار ده‌رکردوه‌. ئه‌مشه‌و خه‌و نه‌چۆته
چاوم، تێ ناگه‌م بۆچی ئه‌و هه‌واله‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌سه‌ر پۆحم گرانه‌!'
'به‌لێ، که‌سیکیش نییه‌ دا‌کۆکی له‌و کرێکارانه‌ بکات!'

لێ نه‌پوانیم، وه‌کوو گوێی لێم نه‌بووبیت، قسه‌که‌ی گۆپی: 'ویستم
شیعریک بنووسم به‌لام... ئه‌وه تو له‌ ده‌رگه‌ت دا و خه‌یال‌ت شتواندم!'
'ده‌پۆم و ئیسراحه‌تی خۆت وه‌رگره‌.'

'ئه‌خیز، جه‌لال گیان پو‌یشتنی چی، ئه‌ی با ئه‌و شیعه‌رم به‌ قوربانی
تو بیت، پێ ئه‌چیت به‌م حال و گوزه‌رانه‌ی خۆمه‌وه‌ زۆر خه‌می
پاشه‌پۆژی ئه‌و میله‌ته‌م بیت، که‌ دیسان ئاغا و ده‌ره‌به‌گ ئه‌بیته‌وه‌ به‌
که‌له‌گا به‌سه‌ر گیانی ئه‌و فه‌قیر و هه‌زاره‌وه‌، ئیتر پاشه‌پۆژی
شو‌پشی ئه‌و نه‌ته‌وه‌ییانه‌ خیر بیت!'

'ئوستاز گیان، تو ئاگات له‌ ته‌ندرووستی خۆت بیت!'
'ناتوانم جه‌لال، تو ئه‌وه‌ بینه‌ پیش چاوی خۆت، ئه‌گه‌ر له‌ هه‌موو
شارێک یان شارۆچکه‌ و گوندیکدا که‌سیکی به‌خشنده‌ی وه‌ک مام
زامن بوونی هه‌بیت.'

'کێ؟ کام مام زامن؟'

'مام زامنی نو‌قفرو‌ش!'

‘بۆ مامۇستا تۆش، مام زامن ئەناسیت؟’

‘ئەى جەلال گيان بېقەزا بیت.’

‘مەقسەدم، چوویتە دووكانەكەى و تامى نوقلى مام زامنت
کردووه؟’

‘هەر لە يەكەم پۆژەوه... پېم ناوەتە ئەم شارە، بە پېكەوت پېگەم
كەوتە لای ئەو زاتە.’

‘بە پېكەوت؟!’

‘ئەى تۆ پېت وایە لە قەدەرمدا نووسرابېت؟ ئەو پۆژەى لە مۆسكو
هاوپېكانم لەسەر نووسىنى شىعېرىك لىيان كەردمە هەرا و بەگرتیان
دام، ئەو بوو بەو نەخۆشىيە بالبەستیان كەردم و بۆ بەغدايان
ناردمەوه، مام زامن هاوالم بوو.’

‘كانىيەكى پوونى بەر تریفەى مانگەشەو:

لە بنیا بلەرزى مروارىى زىخ و چەو،

جوانترە لە لای من لە دەریای بى سنوور.’

‘بەلێ، ئەو دێرەيان گۆرپېوو بە؛ جوانترە لە لای من لە مۆسكو.
هەر ئەو نەبوو، بەلكو زۆر بەى شىعەرەكانمیان شەن و كەو
كەردبوو!’

‘لەسەر ناوهێتانی كوردستان لە شىعەرەكانماندا، لە لایەن
سەرکردایەتیی حیزبى شىوعىيەوه سزلمان ئەخوارد، تەنانت ئەوەندە
بېئۆژدان بوون بەگرتیشیان ئەداین.’

‘زۆر بە داخەوهم، كە هەمووى بە فیتی هاوپېكانى خۆمان بوون.
دونىايەكى سەیرە، ئەو پۆژانە، عیزەدین مستەفا، كەمال مەزھەر و
مارف خەزەندەر، لە مۆسكو بوون و نزیکم بوون، بەلام هەرچەند

بیری لی ئەکەمەو، ناچیتە عەقلمەو، ئەو زاتان، ئەو هیان لی
بوەشیتەو!

‘منیش باوەر ناکەم، بەلام... ئەو ئەو تەقریرنوسانە کئ بوون؟’
‘نازانم!’

‘ئۆستاز تۆش دووکانی مام زامن پئ ئەزانیت؟’
‘تەمەنیک دووکانەکی مام زامن جینگەیی حەوانەوێم بوو، لە
پاستیدا جەلال ئەو چەند پۆژیکە چاوەپێی ئەو، مام زامن لە
هەموو جینگەیک و لە پۆژانی تەنگانەدا وەک بێلی لە غەیبەو بیت و
لیم قوت بوو، تەو، ئیتەر جار هەبوو لە سجن بووم.’
‘بەلی، بەلی.’

‘ئەو تۆ مام زامن چۆن ئەناسیت؟’
‘وەک تۆ، چۆن باسی لێو ئەکەیت!’
‘ئینجا، جەلال گیان تۆش وەک من بێبەخت بوویت، بەلام خوا
خۆشی وێستوویت!’

‘بەلی ئۆستاز، مام زامن قەدری منی زۆر ئەگرت.’
‘بۆ تۆش لەو باوەرەدایت کە ئەو زاتە...’
‘ئەبەد گومانم لێی نەبوو.’

‘ئەزانی جەلال، زۆر جار بیرم لەو کردۆتەو، ئەگەر لە هەموو
شاریان شارۆچکە و گوندیکدا کەسیکی وەک مام زامن بوونی
هەبوایە، ئەگەر لە هەموو شاریان شارۆچکە و گوندیکدا... شوێنیک
وەک مالهەکی جارانی میرزا کەریم بوونی هەبوایە، ئەوکات
مەندالەکانمان خۆیندەوار و بێوێنە دەرئەچوون، بێگومان نەوێک
پەرورەدە ئەبوو شۆرپشگێڕ، کە بێوچان هەولی ئەدا بۆ بەدەستەینانی

نازادی خوی و ئهوانی تر، بێ ئهوهی چاوه‌پوانی یه‌ک مسقاله‌ زه‌په‌
پاداشت بیت.

‘مالی میرزا که‌ریم؟ ئوستاز مه‌به‌ستت له‌و ماله‌یه‌ که‌ ئیستا
پۆلیسخانه‌یه‌؟’

‘به‌لێ، به‌ داخه‌وهم و چاک لێمان تێک چوو. ئه‌ی مه‌گه‌ر هه‌موو
پۆشنفکرانی کورد نانی ئه‌و ماله‌یان نه‌خواردبیت و له‌ کتێبخانه‌که‌ی
ئه‌و ماله‌وه‌ پێ نه‌گه‌یشتبێ!’

‘ئوستاز، تو ناوت لێ نا، کتێبخانه‌ی بیرری نوی!’

‘وا بزاتم، له‌ بیرم نه‌ماوه.’

‘هه‌ست ئه‌که‌م شتیکی من له‌و ماله‌دا به‌جێ ماوه، به‌لام هه‌رچه‌ند
بیرری لێ ئه‌که‌مه‌وه، نازاتم چیه‌.’

‘پێ ئه‌چیت به‌ پۆج زۆر هۆگری بووبیت! بۆ، تو پێت وایه
داگیرکه‌ران ته‌نیا مالیان لێمان داگیر کردووه‌؟’
‘نه‌خیر ئوستاز گیان، بیه‌قزا بیت.’

‘له‌ پابردووماندا ئه‌وه‌ی ئێمه‌ چاوه‌پوانمان نه‌کرد پووی دا، ئه‌وه‌ی
پووی دا له‌ ده‌ره‌نجامی بیرکردنه‌وه‌ و کرده‌وه‌کانی خۆمانه‌وه‌ بوو،
که‌واته‌ ئه‌و به‌شیه‌ی ئێمه‌ ئیستا له‌ ژياندا پێمان بپاوه‌ به‌ره‌می ئه‌رک
و ماندوو‌بوونی خۆمانه‌، ئێتر که‌م بیت یان زۆر ئیستا ئێمه‌ لێره‌داین.’
‘ئه‌ی مه‌گه‌ر خه‌لکی ناکرووزینه‌وه‌ و نالین؛ ئێتر ئه‌وه‌ به‌ش و
قه‌ده‌ری ئێمه‌یه‌!’

‘ئه‌وه‌ قسه‌ی زه‌لیل و بێده‌سه‌لاته‌کانه‌، هه‌موومان ئاگاداری
پووداوه‌کانی میژووی خۆمانین، په‌ش بن یان سه‌پی، میژووی ئێمه‌ن
و به‌شیکن له‌ ئێمه‌، ئه‌وه‌ی ئیستا... مه‌به‌ستم له‌م پۆژه‌یه‌، که‌ ئێمه‌
نیمانه‌، میژوو نییه‌، نان نییه‌، شوین نییه‌، بوون و نه‌بوونمان نییه‌،

به لکوو ته نیا ئازادییه! بهو جۆره‌یش سۆشیالیزم له کوردستاندا پێی
له زه‌وی گیر ناییت!

‘که‌واته‌ جووتیار و کرێکاری کورد ته‌نیا نان و کار دادیان نادات؟’
‘به‌ده‌سته‌پێتانی نان و کار ته‌نیا پرگار بوونیانه‌ له‌ ده‌ست زوڵمی
سه‌رکار، ئه‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌؟ جه‌لال تو له‌ کونگره‌ی قوتابیان گوتبووت؛
سبه‌ینی کرێکاری عه‌ره‌ب سه‌رکاره‌ و کورد ده‌بیته‌ هه‌مالی!’
‘مه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ته‌جمیدیان نه‌کردم.’

‘به‌لی، به‌ پای من ئازادی له‌ نان گرنگه‌ره‌، میله‌تانی ژێرده‌سته‌، که‌
زمان و فه‌ره‌نگیان له‌ ژێر هه‌ره‌شه‌ی سه‌رینه‌وه‌دایه‌، ئه‌سته‌مه‌ له‌
واتای سۆشیالیزم بگه‌ن. من هه‌ندیک جار به‌ند بووم و نانیا‌ن ئه‌دامی
و له‌ به‌رامبه‌ر دا کاریشیان پێ ئه‌کردم، به‌لام دیل بووم، مه‌به‌ستم له‌
ژێرده‌سته‌یه‌!’

‘ئوستاز، قسه‌کانمان تو زیک بو‌نی نه‌ته‌وه‌چیتیان لی دیت.’
‘ئه‌گه‌ر بلێین ئیمه‌ چه‌پێکی کوردین و شۆرش بۆ ئازادی و نه‌مانی
چینایه‌تی ئه‌که‌ین له‌ نیو خه‌لکی خۆماندا، پیم وا بیته‌ هه‌قی خۆمانه‌!’
‘ئوستاز، جارێک پات جیاواز بوو.’
‘هه‌موومان پامان وا بوو، جه‌لال ئه‌وه‌ ته‌نیا تو بوویت، ئه‌و
قسه‌یه‌ی ئیستای منت ده‌کرد.’

‘هه‌ر بۆیه‌ پێتان ده‌گوتم؛ بزنه‌ په‌شه‌که‌.’
‘ئه‌وه‌ قسه‌ی غه‌فووری برات بوو!’
‘با واز له‌و باسانه‌ بێنین، ئه‌لیم، ئوستاز هه‌چی تازه‌ت نووسیه‌?’
‘نووسینی چی جه‌لال گیان، ده‌ی مه‌گه‌ر پیم نه‌گوتیت چاوه‌پوانی
مام زامنم!’

‘ئه‌گه‌ر دوا‌پۆژه‌کانی ژیا‌نتی ژماردبیته‌، ئه‌وا په‌یدا ئه‌بیته‌!’

‘ههست ئەكەم ناوسكم پره له ژهەر، ئیتەر، دهوری من تهواو!’
ئەو دواجارم بوو لەگەڵ عەبدوللا گۆران.

ئەو پۆژەیی گۆران کۆچی دواویی کرد، حوسێن عارف هات بۆ مالمەن
و بە چاوی پر لە فرمێسکەو گوتی: ‘جەلال، عەبدوللا گۆران مرد.’

دوای نیوەپۆی ئەو پۆژە، هەشتی یانزەیی ١٩٦٢ بوو، لەگەڵ چەند
هاوڕێیەك لە گۆرستانی گردی سه‌یوان بووین. شیرکۆی فایەق
بیکەسیش هاتبوو، کە تازە بووبوو ئەندامی یەكێتی قوتابییان و
ئەو دووهم جارم بوو ببینم، حوسێن عارف گوتی شیرکۆی کۆری
فایەق بیکەس شیعر دەنوسیت، بە بیرم دیت بە حوسێنم گوت: ‘تو
بلی شیعرنوو سینیش ویراسی بیت؟’ کاتێک بینم، ئەو قسەیەیی
خۆم بیر کەوتەو، بە تاییەتی کە خەریکی هەلکەندنی گۆرەکەیی
گۆران بوو، ئێمە لە ژێر دارنەرخەوانێکدا دانیشتبووین، شیرکۆ
پارچەیکە کاغەزی دەرھێنا و گوتی: ‘کاک جەلال ئەو شیعی
هاوڕێیەکمە و لێی بروانە، بزانی تەمەنی شیعی تێدایە.’ لە چاویم بروانی
و بینیم بە زوبانی، لێو و شەکەکانی تەپ کردنەو، زانی شیعی
خۆیەتی، کاتێک خۆیندەمەو، کە مردنی گۆران هەناسەی لەبەر
بریبووم، بە شیرکۆم گوت، ئەگەر بەو هاوڕێیەت بلیت، با بچیت
بخوینیتو، هەموو خۆیندەواریکی کورد ئەتوانیت شیعی لەم جۆرە
بنوسیت.

نازانم بۆچی ئاوا وەلامی شیرکۆم دایەو، هەرچەند شیعرەکەیم
زۆر بەدل بوو، دیار بوو، کاریگەریی مردنی عەبدوللا گۆرانم بە
سەرەو بوو. پاشان محەمەد ئەمین پێنجوینیش کاغەزیکی بەرەو

پووم پاگرت و گوتی: 'دهی کاک جه لال لهو شیعره‌ی منیش بره‌انه.'
لهو کاته‌دا کامه‌ران موکری بانگی کردین که گوڤه‌که هه‌لکه‌نراوه و
وه‌رن گوران ده‌نیزن.

دوای سه‌ره‌قه‌بران و ناشتتی ته‌رمی عه‌بدولا گوران، له‌گه‌ل هاو‌پریان،
حوسین عارف، شیرکو بینک‌س، کامه‌ران موکری، له‌ پیش مزگوت
خومان له‌ خه‌لکه‌که دزییه‌وه. باشتره‌ بلیم، خومان له‌وه دزییه‌وه،
چونکه گوران وه‌سیتی کردبوو، ته‌لقین له‌سه‌ر گوڤی دانه‌دهن و
فاتیه‌ی بۆ نه‌خوینن. پیش مردنی ئه‌وه‌ی به‌ خۆم گوتبوو؛ هه‌مه‌سالح
دیلان به‌ مه‌قامیک له‌گه‌ل نه‌غمه‌ی ئۆکۆردیۆنه‌که‌ی فه‌رید عیسه‌ی
هاو‌پیماندا و به‌س، به‌لام که‌س په‌چاوی ئه‌و وه‌سیتیه‌ی گورانی
نه‌کرد.

پیکه‌وه چووین بۆ مالی ئیمه، ئه‌وه‌ی سه‌هرنجی پاکیشام ئه‌مه‌ بوو:
دایکم له‌به‌ر ده‌رگه‌وه و دوای ئه‌وه‌ی میوانه‌کانی به‌ خیر هینان، که
هاو‌پیکانم بوون، له‌ چوونه‌ژووره‌وه‌ماندا بۆ ژووری میوان چپاندی
به‌ گویمدا و گوتی: 'میوانمان هاتووه.' له‌ یه‌که‌م نیکادا، پیروژه و دوو
کچه‌که‌ی خواجه شه‌له‌مۆم ناسییه‌وه، که‌لاویژ و په‌خشان. گه‌وره
بووبوون و هه‌ردووکیان شوویان کردبوو، که‌لاویژ شووی کردبوو
به‌ سالح ده‌لۆیی، که‌ له‌ سلیمانی سالح فه‌نیان پێ ده‌گوت، ئه‌و پۆژه‌ی
له‌ مالی ئیمه‌ بوون سێ مندالیان هه‌بوو. ئه‌وه‌ی ئه‌و پۆژه‌ بیستم،
دوای مردنی خواجه شه‌له‌مۆ؛ پیروژه شووی به‌ شیخ ئه‌حمه‌د
پیتنجوینی کردبوو. زۆر به‌ لاهه‌وه‌ سه‌یر بوو، به‌لام ئه‌و پۆژه‌ گوتی،
که‌ ئه‌وه‌ بۆ پینج سال ده‌بیت بیوه‌ژنه.

‘بژی کوردستان!’

مامۆستا یاسین حەمەسەلح و حەمید سەلح، کە بە حەمەبۆر ناسراو بوو، بە بۆیاخیکی سوور ئاویان لەسەر دیواری قوتابخانەی جمهووری نووسیوو.

سەعات سێی شەویکی هەینی مانگی پێنجی سالی ۱۹۶۲ بوو، کە پۆژ دەبیتەوێ و نووسینە لە گەرەکهکانی سەرشەقام و چوارباخ و جووله‌کانه‌و دیار دەبیت، هەروەها سایه‌ق و سەکن و ئەوانە ی بەو بەیانیه‌ی بۆ ئەو گەرچه‌ی بەرامبەر مەکتەبی جمهووری دین، دەبیین.

پۆژی پێشووی پێکەوه هاتبوون و ئەو دیواره‌یان دەستنیشان کردبوو، بریاریان داو بو سەعات سێی شەو بگه‌ڕێنه‌وه، کەمالی حازم بەگ لە پێگەی ئەنوەر دارتاشەوێ، کە لێپرسراوی شانەکیان بوو پارچه‌یه‌ک کاغەری پێ داوون، کە لەسەر یه‌کیک لە دیواره‌کانی قوتابخانەکانی چوارباخ یان سەرشەقام بینوسن، گوایه‌ نووری ئەحمەدی تەها ئەو داواکارییه‌ی لە کەمالی حازم بەگ کردبوو، نووری لەو سالانەدا وەک ئەفسەرێک خانەنشین کرابوو، لە ناوچه‌ی سلێمانی لێپرسراوی پێکخستنه‌کانی پارتی بوو، دوا ی ئەوێ ئاشکرا بوو، کە تەنیا بە پلانی کەمال بووبوو.

ئەو شەوه‌ی گه‌شتنه‌ ئەو جێگه‌یه‌، لە ناو تووره‌که‌یه‌کی بۆردا قوتوویه‌ک بۆیاخیان هەلگرتوو، فلچه‌یه‌ک لە گیرفانی شەرواله‌که‌ی

مامۆستا ياسيندا بوو، زياتر له سه عاتيك له سهر ديواره كه و له ژير
 پووناكى دارگلۆپه كه ي بهردهم مه كته بي جمهورى دانىشتبوون،
 قاچيان شوپ كردبووه و باسى ئه وهيان ده كرد، ئاخو كى باشتري
 ياريانى توپى پنى سليمانىيه، همه بۆر زووزوو ده چوو سهر باس
 و خواستى يارى باسكه، به لام مامۆستا ياسين له وه رزشه شدا
 نهك ههر شارها بوو، به لكوو يه كيك بوو له ياريانه باشه كانى
 يارى باسكه ي يانه ي سليمانى، دواى ئه وه ي له يارى توپى پندا
 كه سيكيان به ناوى ئه حمهد شوپان ناو برد و له سهرى ريك كه و تن،
 كه ئه و باشتري ياريانه، به لام بو باشتري ياريانى باسكه خويان
 بو يه كلا نه كرايه وه، همه بۆر به مامۆستا ياسينى گوت: 'ياسين تو
 باشتري ياريانى باسكه يت.'

دواى ئه مه بو چند هه ناسه يهك بيدهنگ بوون و له دووره وه له
 گلۆپه تاكوته راكانى شارىان ده پروانى، پاشان همه بۆر باسكه ي
 برده وه سهر يارى توپى پنى و له ژير ليوه وه گوتى: 'خو به هادينه
 شووتپانى براشى ياريچى چاكه!'

'ئاخر هه تيو، تو به ته مه نت مه گهر سوتفه، نه گهر نا شه قت له توپ
 هه لئه داوه، تو چووزانيت له خوته وه ناو ئه هيتيت!'

'ئى خو نه گهر ديسان بليم ياسين تو لاي من باشتري ياريانى
 توپى پنى و باسكه و گوپه پان و مهيدان و زور شتى تريشيت، وا
 نه زانيت گالته پنى ئه كه م، يان سهر دائه خهيت و باسكه ئه گوپيت.'

'ئى، ئى، ماستاوچى!'

'شيعريش.'

‘نه‌ه‌يان، سه‌ه‌ووت فه‌رموو، كاتنيك جه‌لالی ميرزا كه‌ريم و
كامه‌ران موكری نه‌بينم، پروم نايه‌ت له‌ پروياندا ده‌م بكه‌مه‌وه و
باسی شيعر بكه‌م.’

‘گوټيان جه‌لال ديسان له‌ به‌نديخانه‌يه.’

ماموستا ياسين وه‌لامی نه‌دايه‌وه و باسه‌كه‌ی گزپی و چووه‌ سه‌ر
باسی به‌هاری غالب عه‌ربه‌تی، شاعيرانه‌ باسی جوانيه‌كه‌یی كرد،
پاشان گوټی، كه‌ ده‌ستی گرتووه و ماچی كردووه، حه‌مه‌بۆر قسه‌كه‌ی
به‌ ماموستا ياسين بپی و پرسیی: ‘به‌ راسته‌ ياسين، ده‌ی، ده‌ی
چۆن؟’

ماموستا ياسين تاويك بوو بيده‌نگ بووبوو، وه‌ك له‌ خه‌يالی خۆيدا
ديمه‌نی ده‌ستگرتن و ماچكردنی به‌هاری هينابيه‌ته‌ پيش چاوی خۆی.
حه‌مه‌بۆر له‌و خه‌ياله‌ی دايبپی و گوټی: ‘ده‌ی ياسين، با بينووسين و
پا كه‌ين!’

‘جا كه‌ره‌ بۆ پا كه‌ين، شينت بوويت، خۆ كه‌س به‌ ده‌ره‌وه‌ نيه‌ه.’
ديسان باسی پۆژی پيش‌وووی بۆ كرد، كه‌ چۆن چووه‌ و له‌
ده‌رگه‌ی مالی غالب عه‌ربه‌تی داوه‌ و به‌هاری كچی ده‌رگه‌ی لئ
كردووه‌ته‌وه، حه‌مه‌بۆر گوټی له‌ قسه‌كاني ياسين نه‌ده‌گرت و
به‌رده‌وام سه‌يری نه‌ملاولای خۆی ده‌كرد و به‌ ترسه‌وه‌ گوټی: ‘با
خۆمان ماته‌ل نه‌كه‌ين، بينووسين و پا كه‌ين! ئی كاكه‌ نه‌وته‌تا
مه‌خفه‌ره‌كه‌مان ليه‌ دياره‌.’

‘نه‌ری تو، نه‌زانيت من باسی چيت بۆ نه‌كه‌م؟’

‘نه‌ی چۆن نازانم، باسی حوب!’

‘نه‌وه‌ باسی نه‌و مه‌خفه‌ری پۆليه‌ی سه‌رشه‌قامت كرد، نه‌زانيت
پيشتر مالی كئ بوو، داگير كرا و كرديان به‌ مه‌خفه‌ری پۆليس؟’

‘شیخ مه محمود..’

ياسين پيگهني: ‘ههتيو خو ئه و پروداوه هه مووی ههوت سال له مه و بهر بوو، کویرا له بیرت چۆتهوه.’

پاشان یاسین دهستی خسته سهر شانی و خزی لار کردهوه، وهک بیهویت له و تاریکییه دا له چاوی بزوانیت و لیتی پرسسی: ‘ئه زانیت دوینێ به هار که ده رگه که ی لێ کردم هه، گوتی چی؟’

‘به خودا برا من له توانامدا نه ما، کاکه گیان برای چاک به با ئه و نووسینه بنووسین و بپۆین، تا تووشی گنجهل نه بووین!’

‘ترسنۆک، ناتویت بزانیته به هار چیی پێ گوتم؟’

‘ئاخر توو خودا...’

‘ئاخر توو خودا... پیم نالیتیت تو له چی نه ترسیت؟ دهک خودا بتبریت بۆ چ پیاویکت، گویم لێ بگره با قسه کهت بۆ ته واو بکه م.’

مامۆستا یاسین ئه وهی بۆ حه مه پۆری هاو پیری باس ده کرد، کاتیک به هار ده رگه که ی لێ کردووه ته وه، پنی گوتووه: ‘ئازیزه که م بیرم کردیت!’

حه مه پۆر راجله کی، وهک بلنی له خه و خه بهری بوو بیته وه، دهستی برد و خستییه سهر دهستی یاسین و توند گوشتی و لیتی پرسسی: ‘چۆن چۆن، ئه ی جه لالی میرزا که ریم؟’

‘جه لال گیراوه و هیچ هه والیکي نییه، باوه ر ناکه م ئیتر چاوی به م شاره بکه ویتته وه،’

دوای نیوه پۆی پۆزی پێشوو، کاتیک مامۆستا یاسین له ده رگه ی مالی غالب عه ربه تی ده دات، به هار ده رگه ی لێ ده کاته وه، به لام مامۆستا یاسین ده می ته ته له ده کات و ئه وه ی پێشووه خت، یان باشته

بلیتم چەند مانگیك بوو خۆی بۆ ئاماده كړدبوو، ویستبووی به بهاری بلیت: 'به‌هار من تۆم خوش ئه‌ویت.'

به‌لام به پېچه‌وانه‌وه و دواى ئه‌وه‌ی چەند هه‌ناسه‌یه‌ك بېده‌نگ و سه‌رسام له به‌هار ده‌روانیت، له ژیر لێوه‌وه پتی ده‌لێت: 'خوشكى گيان، مزگه‌وتی خانه‌قای مه‌حوی له كۆپه‌یه؟'

به‌هاریش به پېكه‌نینه‌وه ده‌لێت: 'بۆ كاكه، تۆ له خودای ئه‌كه‌ریت یان له خورما؟'

پاشان یاسین له‌وه زیاتر هیچ نالیت و سه‌ری داده‌خات و به‌چه‌ند هه‌نگاوێك به‌رده‌م مالی غالب عه‌ربه‌تی به‌جی ده‌هیلێت.

له كۆتایی قسه‌كانیدا هه‌مه‌بۆر به‌ مامۆستا یاسین ده‌لێت: 'ئه‌ی خۆزگه‌م به‌ خۆت.'

دواى تاویك بېده‌نگی، هه‌مه‌بۆر له‌سه‌ر دیواره‌كه‌ داده‌به‌زیت و دواى ئه‌وه‌ی له دیواره‌كه‌ ده‌روانیت، ده‌لێت: 'ده‌ی وه‌ره‌ خواره‌وه‌ با بینووسین، ئه‌زانیت یاسین ئاوا به‌ درێژی ئه‌نووسین: بپروخیت حیزبی به‌عس.'

مامۆستا یاسین له‌ شانی هه‌مه‌بۆره‌وه‌ راوه‌ستا‌بوو، فلچه‌ی بۆیاخه‌كه‌ی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا، پېكه‌وه‌ گوێنیه‌كه‌یان كرده‌وه‌ و هه‌مه‌بۆر سه‌ری قوتوه‌ بۆیاخه‌كه‌ی هه‌لبچړی و بۆ مامۆستا یاسینی ډاگرت، پېشتەر بریاریان دا‌بوو، كه‌ مامۆستا یاسین بینووسیت، چونكه‌ ئه‌و ده‌ستوخه‌تی خۆشتر بوو، هه‌مه‌بۆر ئاواى به‌ مامۆستا یاسین كۆتېوو، ئه‌ویش له وه‌لامدا پتی ده‌لێت: 'هه‌ی جه‌بان، بۆ نالیت له ترساندا ده‌ستم ئه‌له‌رزیت و ناوێرم بینووسم؟'

لهو کاته دا ئو قسه يه ی جه لالی میرزا که ریمی بیر که و ته وه: 'نه گهر
 رۆژیک من مه جبوور بم له سهر دیواری قوتا بخانه یه ک بنووسم، ئه و
 به پهنگی سوور، ناشتی و ئازادی یان بژی کوردستان ئه نووسم.'
 کاتیک حه مه بۆر سهیری دهستی مامۆستا یاسینی کرد، به وشه ی
 (بژی) دهستی پین کرد، خیرا دهستی خسته سهر شانی یاسین و پینی
 گوت: 'یاسین، کوره یاسین، برووخت، به برووخت دهست پین
 نهکات، ئه وه ی تو ئه بنووسیت هه له یه!'

مامۆستا یاسین پین ئه وه ی لینی بروانیت، به رده وام بوو له سهر
 نووسین و له بهر خۆیه وه گوتی: 'نه خیر حه مه بۆر، به بژی دهست
 پین نهکات، بژی، نهک برووخت!'

حه مه بۆر وهک بیه ویت بروات، قوتووه بۆیاخه که ی له ته نیشتی
 مامۆستا یاسینه وه دانابوو، خۆی چوو بوو له دوری پینج
 مه تریکه وه لینی ده روانی، بانگی لێ ده کرد: 'کوره یاسین، ئه بیت
 بنووسیت ب پو وخی، برووخت، نهک بژی!'

'من ئه نووسم بژی، ئیتر خودای ئه کرد دونیا ئه برووخا!'

'کوره، ئه نوهر گوتی بنووسن، برووخت حیزبی به عس.'

مامۆستا یاسین وهک گالته ی پین بکات، زووزوو فلچه که ی ده ژه نی
 به قوتووه که دا و له بهر خۆیه وه به پیکه نینه وه ده یگوت: 'تازه نووسیم
 بژی کوردستان، به خودا نهک ئه نوهر دارتاش و که مالی حازم به گ،
 به لکوو خوداش نایگوریت!'

'ئاخر ئیمه سویندمان بو ئه و پیاوه خواردوو که له گه لی سادق
 بین.'

'حه مه بۆر گیان سادقین، ئیمه هه میشه له گه ل هاو پیکانی خۆمان و
 بگره هه موو که سیکی بیگانه شدا سادقین، خه مت نه بیت.'

حه‌مه‌بۆر زیاتر له ده مه‌تریک له یاسین و دیواری قوتابخانه‌ی
 جمهورری دور که‌وته‌وه، وه‌ک بیه‌ویت بروات و هاو‌پیکه‌ی به‌جی
 به‌یلت، ئه‌و هاو‌پیکه‌ی نه‌ک له قوتابیانی پارتیی دیموکراتدا، به‌لکو
 پیشتریش هاو‌پیی قوتابخانه‌ی بوو، هه‌روه‌ها پیکه‌وه له تیبی باسکه‌ی
 یانه‌ی سلیمانی یارییان ده‌کرد و پیکه‌وه مامۆستاش بوون، هه‌ستی
 هاو‌پیکه‌ی وای لێ کردبوو ورده ورده به‌ره‌و لای یاسین هه‌نگاوی
 ده‌نا، مامۆستا یاسین ئاگای لای هه‌مه‌بۆر نه‌ما‌بوو، له‌وه‌دا بوو
 نووسینه‌که ته‌واو بکات، هه‌مه‌بۆر به‌ لای راست و چه‌پدا ده‌رۆشت
 و هه‌ولی ده‌دا نووسینه‌که‌ی لێ‌وه دیار بیت، که به‌ ئه‌سته‌م پووناکی
 گلۆپه‌که له بۆیاخه سووره‌که‌ی ده‌دا و ده‌خوێنرایه‌وه، مامۆستا یاسین
 کاتیک نووسینه‌که‌ی ته‌واو کرد و فلچه‌که‌ی خسته‌ ناو قوتووه
 بۆیاخه‌که‌وه، سه‌ری قوتووه‌که‌ی نایه‌وه و خسته‌یه‌وه ناو گوێنییه‌که‌وه
 و گریه‌کی لێ دا، پاشان ئاو‌پێ له هه‌مه‌بۆر دایه‌وه، که له‌و کاته‌دا
 ها‌تبوو له پشتییه‌وه راوه‌ستا‌بوو، کاتیک دووباره له نووسینه‌که‌ی
 پوانییه‌وه، له به‌ر خۆیه‌وه و وه‌کوو بیه‌ویت به‌ گوێی یاسیندا
 بچ‌رپینیت، خوێندیه‌وه: 'بۆی کوردستان!'

'به‌لێ، بۆی کوردستان، جا که‌وادم ئه‌ویت خۆی به‌ کورد بزانی‌ت و
 لاریی له‌و دێره هه‌بیت!'

'کۆپه‌ برا، کێ لاریی له‌وه هه‌یه، ئه‌که‌ر خوداش ئه‌وه‌مان پێ ره‌وا
 نه‌بینیت من نایه‌رستم، به‌لام له‌ داخی ئه‌م شیوعییانه پیاو نازانی‌ت
 بێی چی!'

'چییه‌ تۆش میشتک تیک چووه و بوونی ئه‌و شیوعییانه‌ت لێ بووه
 به‌ داخ و مه‌راق؟'

'ئه‌ی چۆن برا، ئه‌رێ وه‌للا دوژمنی که‌لی کوردن و خودانه‌ناسن!'

‘به راست همه‌بۆر، دوژمنی گه‌لی کوردن یان خودانه‌ناسن...
کامیان؟’

‘هه‌ردوکیان!’

‘باوه‌ر ناکهم. تۆش وه‌ک بزنه‌کانی تر کاویژ ئه‌که‌یت.’

‘ئهی خودانه‌ناس نین؟’

‘ئا ئه‌وه‌یه مه‌سه‌له‌که‌، مادام خودانه‌ناسن، ئیتر ئه‌بیت وه‌ک دوژمنی
گه‌لی کورد لییان بروانین، به‌ راستی ئه‌وه ئه‌وپه‌ری نه‌فامییه.’
‘ئهری یاسین تۆش نه‌بووبیت به‌ شیوعی؟’

‘زۆر شتی کۆمۆنیزم وه‌ک نه‌خشی سه‌ر به‌رد راسته!’

‘به‌ خودا برا کورانی میرزا که‌ریم می‌شکی تۆشیان تیک داوه!’

‘بۆ ئه‌گه‌ر راستیه‌کان بزانی و مه‌عریفه‌ت زیاده‌بیت، می‌شکت
تیک چوه‌؟’

‘کام راستی و مه‌عریفه‌ت، ئه‌وه‌ی که‌ دوژمنی دینن؟’

‘کی وا ئه‌لیت؟’

‘هه‌موو که‌س.’

‘تۆ تا ئه‌مڕۆکه‌ هه‌چت له‌سه‌ر مارکسییه‌ت خویندوه‌ته‌وه‌، یان
پۆژنامه‌یه‌کی حیزبی شیوعیت خویندوه‌ته‌وه‌؟’

‘نه‌خیر، جا چۆن ئه‌یخوینمه‌وه‌، خۆ من تۆ نیم!’

‘ئه‌وه‌ موشکیله‌ی ئه‌و خه‌لکه‌یه‌، به‌لام به‌ داخه‌وه‌م بۆ که‌سیکی وه‌ک
تۆ و زۆر له‌ هاو‌پێکانمان، که‌ کویرانه‌ و به‌ چاولیکه‌ری بێیار له‌سه‌ر
شته‌کان ئه‌ده‌ن، شیخ و مه‌لاکان خۆل ئه‌که‌نه‌ چاومان و وه‌ک ئیمه
هه‌موو نه‌خوینده‌وار و نه‌زان بین!’

‘به‌ خودا برا من دینه‌که‌ی خۆم به‌ لاوه‌ گرنگه.’

‘ئىن منىش، بەلام ناچم وەك مەيموون تەنيا قسەى ئەوانى تر
بلىتمەو، ئەمەويت خۆم تى بگەم؟’

‘لە چى؟’

‘لە ديانەت.’

‘كام؟’

‘هەتيو وا تى نەگەيشتيت كە كۆمۆنيزم ديانەتە!’

‘دەى چووزانم.’

‘چووزانم... ئەى ناتەويت بزانيت؟’

‘مردووت بمریت، تۆش ئەوئەندەى تر ئالۆزى مەكە، لىم بوويت بە
جەلالى مىرزا كەرىم.’

‘بۆ جەلالى مىرزا كەرىم چىيەتى؟’

‘كۆرە چووزانم... خۆ ئەو چەند جارەى لەگەلمان دانىشت من
مىچى لى تى نەئەگەيشتم!’

‘ئىنجا چۆن تى بگەيت ئەگەر جارىك دەست نەدەيتە كىتېيك.’

‘ئەرى جەلال گىراو؟ بە خودا برا حكومت حەشر بەو شىوعىيانە
ئەكات!’

‘بە راستى كەس چەشنى مالى مىرزا كەرىم زەرەرمەند نەبوون!’

‘ئىنجا شىوعى نەبونايە!’

‘ئىستات تۆ واز لەو گەرەلاوژىيەت بىتە، كەى دەست ئەكەيت بە
خويندەنەو؟’

‘بە خودا برا من ئاقەتى...’

‘حەمەبۆر قسەكەى تەواو نەكرد، غالب عەرەبەتى لە دوايانەو بە

دەنگىكى بەرز گوتى: ‘ئەو خەرىكى چىن؟!’

غالب عەربەتی بەو بەیاننێه زوو بە دەروەهێ شکار و سەر
باخەکەێ دەچوو، کاتێک ئەمەێ گوت، هەردووکیان بێ ئەوێ ئاوێ
لێ بدەنەوێ تاوێ کوو بزانی کێه، بەرو سەر، بێ ناو کۆلانەکانی
سەر شەقام رایان کرد، لە چەند هەناسەێ کدا لە چاوی غالب عەربەتی
ون بوون.

غالب عەربەتی هاواری لێ کردن، 'پاشان لە نووسینەکەێ پوانی و
گوتی: 'ئەک خودا لێت بە زیاد نەکات، ئەوێ شوێن نەماوێ دیواری
ئەو مەکتەبە نەبێت، ناوی تیبی خەباتی لێ بنوسن!'

غالب عەربەتی، یاسینی لە پشتەوێ ناسیبووێو، دەیزانی ئەو
پراختەر و یاریزانی تیبی خەباتە، چونکە پیشتر لە یاریگەێ ئیدارە
مەحەلی بینیبووی، هەروەها لەو پۆژاندە لە سەر دیواری مەکتەب و
فەرمانگەکان ناوی تیبە میلییهکانیان دەنووسی، غالب عەربەتی خۆی
خوێندەواری نەبوو، بەلام ئەوێ لە دراوسێکانی بیستبوو.

یاسین و حەمەبۆر لە گەرەکی سەر شەقام یەک دەگرنەوێ، وەک چۆن
پیشتر پلانیا بێ دانابوو، حەمەبۆر بە دەم پراکردنەوێ لە ترساندا
ئەوێ لێوێ خۆی گەستبوو خۆین بە چەناگەیدا دەهاتە خوار،
هەروەها دوو جار لە پێگە کەوتبوو، شەرۆالەکەێ لە سەر ئەژنۆو
دراوو و ئاسەواری خوێنیا پێو بوو، مامۆستا یاسین بە
حەمەبۆری گوت: 'ئەو کەسە نامانناسیت و خەمی هیچت نەبێت.'

مامۆستا یاسین لە کاتی پراکردندا ئاوێکی خێرا دەدانەوێ و غالب
عەربەتی باوکی بەهار دەناسیتەوێ، پاشان کە گوێی لە دەنگی دەبێت،
تەواو دلدیا دەبێت.

ئەو شەۋە ياسىن، كاتىك ھەمەبۇر دەگەيەنئىتەۋە بەردەم مالى خۇيان
 و بەجىي دەھىلىت، لە خەيالى ئەۋەدا دەبىت بچىت بۇ باخەكانى
 خواروى شار و لەۋى قسە لەگەل غالب عەرەبەتيدا بكات، بەلكو
 لاي كەس باسيان نەكات و خەبەريان لى نەدات، پاشان ئەگەر غالب
 عەرەبەتى بە داۋاكەي پازى نەبوو، ئەۋا لە لاي لىپرسراۋەكەي بىكات
 بە پاپۇرت و ئەۋان تەمبىي بكن.

بەلام كە بىرى لە بەھار دەكردەۋە، لەو بېرىارەي پەشىمان
 دەبوۋەۋە.

ئەو بەيانىيە غالب عەرەبەتى توورەكە بەجىماۋەكە ھەلدەگرىت و
 دەبىيات بۇ مەخفەرى پۇلىسى سەرشەقام، لەو كاتەدا دوو پۇلىس لە
 بەردەرگەكەدا دەبن، كاتىك غالب عەرەبەتى توورەكەكەيان پېشان
 دەدات و چىرۈكەكەيان بۇ دەگىرئىتەۋە، پۇلىسەكان لىي دەپرسن،
 ئاخۇ ناۋى چ تېپىكىان لەسەر دىۋارەكە نووسىۋە، غالب عەرەبەتى لە
 ۋەلامدا دەلئىت: 'نازانم، چونكە بە ناشكورىي خودا نەبىت من
 نەخويندەۋارم، بەلام ئەو دوو كۆرە يەككىيان لە تېيى خەبات يارى
 ئەكات.'

به‌شی دووهم
روانینه‌کانی چاوی شه‌قام

نەتەنەوئى من بناسن؟
من عشقى پىنگايە كم مەرگى تىيى
كە ھەلۈست مرد.. بۆچى نايى؟
دەروون شىعرى شۆرشىكى تى تىيى..

جەلالى مىرزا كەرىم

کاتیک له گهل مالیک له بازار و گهړهک پیکهوه بووین، له بهر نه وهی دهیانناسین و دهیانزانی ئیمه کتین و هه لگری چ بیروباوه پیکین، جنیو و قسهی ناشیرینیان پین دهگوتین، بنگومان چند جاریک له لایه ن شه قواوه و بیکاره کانی شاره وه نه وه پرووی دا، جنیو و سووکایه تیپیکردنه که نه وهنده له سهر پوحم قورس بوو، نه مده زانی چون به ناماژه له مالیکی که پولالی ناموزامی بگه یه نم، یان باشتره بلیم دروم له گهل مالیک ده کرد و راستیه کانم پین نه ده گه یاند. خاتریم دهگرت و له و نازاره دهروونییه ده مپاراست، له و کاتانه دا ههستم به وه کرد، که مالیک له من به ختدارتره که گویی له و قسانه نه بووه، پین ده چیت نه وه به پیکهوت نه بوو بیت.

هر نه و پوژانه بوو، دوو له و شه قواوه که تازه دامه زرابوون و بوو بوون به مسته خدهم مه دهنی و ئیمه پیمان دهگوتن جاش پولیس، مچهی بابه گه وړه و ساله پیر، ساله ی قاله حه لاهو بوون، په لاماریان دام و کامیزاکه یان لی سهندم، له بهر چاومدا خستیانه ژیر پییانه وه و شکاندیان، له دوا ی نه و پوژه وه تاوه کوو سالیکیش تینه پی له بیزاریمدا له مالیک بیده نگتر بووم، نه و کامیزایه ی چاوی من بوو، که ده مویست له پیگی زوومه که یه وه دیمه نی هه ندیک کاتی ناوازه بچرکینم. وهک بلئی ههستم به وه کرد بیت له داهاتودا چی پروو ده دات.

پښم وا بیت ته وه هوکار بوو، که بڼ دهرېړینی هه سته کانم په نام
برده بهر شیعر نووسین.

که شاعیر بووم: له هر جڼګه یه که له میکم ده بیڼی ده مکرې یان
بی پرس ده مخسټه گیرفانم. بهرده وام مال له کاغذ بڼ هه ژاران
دروست ده کرد. عاشقی جوانترین کچی دنیا بووم. قز و پېشم
ده هیښته وه و خوم غه مګین نیشان دده. به ناوی خوداوه نامه بڼ
هه مووان دهنووسی و به خه ونی شاعیرانه دلخوشم ده کردن. کاتیک
به ندیش بووم، خوم به به خته وهر و نازاد ده زانی. له گهل سه گه کاند
تاوه کوو بهر به بیان بیدار ده بووم و لاساییم ده کردنه وه و ده وهریم.
هه موو شه ویک خوم مه ست ده کرد و گورانیم بڼ ژنه ته نیاکانی شار
ده گوت. دوور فریم و به جیهاندا گه پام، له بیري خوم برده وه
له سر چ په لیکه وه فریوم. سرده مانیک خوم پادهستی هه وه سه کانم
کرد و مه رګدوستیکی سر سه خت بووم.

شیعرم دهنووسی له بریي چهک بڼ ده سته بهر کردنی نان و نازادی،
شیعیر و شانامه ی بهرگری، دواتر تڼګه یستم و نه و پرسیارهم له خوم
ده کرد، نایا شیعیر جڼګه ی نازاری نیمه ی تیدا ده بیت ته وه؟ یان کورت
بری و زمانی شیعیر ده توانیت بهرگری له شوناسی نیمه بکات؟ له
کاتیکدا نیمه نه وسا هه موومان شاعیر بووین. هه رچه نده ته مه نیک
منیش وهک نه وانی تر بڼ دهرېړینی هه ستم په نام بڼ شیعیر نووسین
بردبوو. دواتر نه وه بڼ ده رکوت که نه وسا هیچم شک نه ده برد له
شیعیر زیاتر.

ته مه نم حه فده سال بوو، یه که م شیعرم بڼ مام زامن خوینده وه،
نه و پنی گوتم: 'تو و هاوړیکانت مال و نیشتمان بڼ هه ژاران له کاغذ
دروست نه کهن، واتان له و خه لکه ی کردووه به چاوی کراوه وه خه ون

به نان و ئازاديه وه ببينن. ئتوهى قوچره وه بهو خهلكه ئهلين، لهو
پيتاوه دا بمرن تا له پاشه پرۆژدا نه وهكانتان ئاسووده و سه رفراز بين.
هه ي فسـرووت، نازانيت، كهس له مه پر ئيمه نايه و يت دارينك بروتينيت
كه خوى له به ره كه ي نه خوات.

پەرداخى ويسكويه كەي بەردەمى بۆ دە خولەك كىك دەچوو بەتال بوو،
بەردەوام چاوى بە دواى بارمەنەكەوہ بوو، چەند جارىك دەستى بۆ
هەلبېرى و لىنى پوانى: 'بە يارمەتت، بەرېز.'
'بېوورە ئىستا دېمە لات.'

كوپىكى گەنجى بارىكەلەى سۈوركار بوو، كاتىك ئەمەى وەلام
دايەوہ لىنى دوور كەوتەوہ و بۆ ئەو سەرى بارەكە چوو، كە زياتر لە
دە مەترىك لەوہوہ دوور بوو. بە دەورى بارەكەدا زياتر لە بىست
كەسىك دانىشتببون، لەناو ھۆلى بارەكەش جىگە نەمابوو، بە دەستى
چەپى، پەرداخەكەى بەردەمى لەسەر مېزەكە دەخولاندەوہ، لە قاپىكدا
بايەمى سۈيۈركراو دانرابوو، زووزوو دەنكىكى لى دەكردە دەمى،
تىكستىك لە پشتىيەوہ، لەسەر تەختەيەكى قاوہى نووسرابوو: "تو
دەبىت پىشتەر ھاتىبە ئىرە، يان يەكىك ناوئىشانى ئىرەى پىن دابىت.
ھاتنى تو بۆ ئىرە بە پىكەوت نىيە!" لە ئاوينەكەى بەرامبەرىدا
پىچەوانە لىوہەى ديار بوو، زياتر لە جارىك ھەولەى خويندەنەوہى دا.

لەژىر لىوہەوہ: 'ھاتنى مەن بۆ ئىرە بە پىكەوت نىيە...'
چاوى بە چواردەورىدا گىئرا و لە بەر خۆيەوہ: 'قوربانى توژى
پىگەتم ئەى بادى خوش مروور!'

جگەرەيەكى داگىرساند و مژى لى دا، ھەناسەيەكى قوولەى
ھەلكىشا: 'دەبىت خۆت دوورىت لەو شارە تاقىي كەردىتەوہ ئەوسا بە
پۇج لەو شىعەرەى نالى ئەگەيت! ئەو قەسەى دلەى منى كەردوہ.'

وهك بليت ديمه نه كاني نه وسای شاری سلیماني هيتايته پيش
چاوی خزی، بیدهنگ، تاویک بوو چاوی له سهر میزه که ی بهرده می
بریبوو، له دهنگی بارمه نه که پاچله کی، فهرمووی لئ کرد.
'پنیک له هه مان ویسکی.'

به دوو قوم ویسکیه که ی خوارده وه، دیسان پهرداخه که ی بهرام بهر
بارمه نه که راگرت و پنی گوت: 'دووباره.'

پاشان پهرداخه که ی له ناو دهستی گرت و سوپاسی بارمه نه که ی
کرد. وهك شتیکی بیر که وتبیته وه، دهستی برد و دهره لینگ
پانتوله که ی تاوه کوو سهر نه ژنوی هه لکرد، بی نه وه ی لئی پروانیت
نه ژنوی خوراند، له ژیر لیوه وه: 'ئاسه واری نه و برینه نه عله تیه ساپیژ
نابیت!'

له سهر هه ردوو نه ژنوی ئاسه واری برینکی سهرده می مندالی
هه بوو، که تا نه و ته مه نه یشی هیتا پیستی هه لده دا و بهرده وام
ده خوراند. له بهر خویه وه گوتی:

"سه یری بکه له بهرد و له داری مه حه لله کان

دهوری بده به پرسش و تهفتیش و خوار و ژوو

داخو دهروونی شق نه بووه پردی سهر شه قام؟!

پیر و فوتاده تن نه بووه داری پیرمه سوور؟!"

نه وه ی زیاتر نه و شیعره ی نالی له لا شیرین کردبوو، ته نیا
دووری له و شاره نه بوو، به لکوو یادی نه و پوژانه بوو، که
حه مه سالح دیلان به مه قام دهچری و فهرید عیسا ئوکوردیونی بۆ
ده ژه ند.

قومیکی له ویسکیه که ی دا، دهفته ره که ی بهر باخه لی دهره نیا،
قه له میکی داری به قه د سهری په نجه ی له نئو په ره کانیدا بوو، نه و

ههفتهیه له مالهوه و هه موو جینگه یه ک چه ن دین جار به و جزره دهفته ر
و قه له مه که ی له پیش خوی پاگرتبوو، بئ شه ی بتوانیت هیچی تیدا
بنووسیت. به چواردهوری خویدا چاوی گیرا، له نه شیتیدا و له شان ی
پاستیه وه، کچیکی قژپه شی پست سپی دانیشتبوو، کوپه بارمه نه که
زووزوو پیکه که ی بۆ پپ ده کرده وه و خوی به سه ر میزی باره که دا
لی نزیک ده کرده وه و به گویندا ده پچرپاند.

به سه ر نه چه وه لئی روانی، کاتیک که چه که پرووی تن کرد، جه لال
خیرا سه ری داخست و له سه ر یه که م لاپه په ی دهفته ره که ی نووسی:
'ئه مشه و دلم نو قمی ناخ و سه سه ره تی لافاو یکه و نانیشیت وه.
ئاو دامانم شو پکراوه ی ته نووریکه و نا کوژیت وه. په نه کانم سه ری
سه هۆلبه ندانیکه و ناتویت وه. چاوه کانم کزی پیگه ی ونبوی
ناونیشانیکه و نادۆزیت وه. گیانه! ئه مشه و چاوه پروانم، من
شه وگه په که ی جارنم، چرای که زیتم بۆ هه لکه، تاکوو بیه وه به ر
په رده ی ئالی ژووری خه وتنت، که ی گه شتمه لات شه رتبن سه رم
دابه وینم بۆ ئه و عه شقه ی منی ئاوا ئاواره کرد، به به هه شیتیش
ناتگورمه وه. ئه و کازیویه و منیش چاوی هیوام لیک نه ناوه، هه ر به
ته مام جریویه چۆله که ی دارستانه که ی ئه و به رمانه وه له گه ل تاله
تیشکی خۆردا بینه ژووره که ت، له سه ر سه رینه که ت هه لنینش و نه رم
نه رم یاریی به قژی خاوت که ن. ئه و ساکه تۆش چاو هه لپینی، په رده ی
په نه ره که ت لاده ی ته ماشایه کی دیمه نی نو بی لاپال و نشیو بکی.
بزه یه کیش به سه ر لیوتا گۆزه ر بکات، نیگایه کیش بگریته من. ئیتر
هیواکانم ده بنه پۆله مه ل و به ئاسمانی کوردستانی پپ ئاشتییا بال
ده گرن و هه ر هه لده فپن.. هه لده فپن و نانیشنه وه.'

به يهك جار و بئ هه له ئهمه ی نووسی. دواقومی ویسکیه که ی
خواردوه، دووباره له کچه که ی پوانیه وه، که له و کاته دا ئه ویش لینی
دهروانی، چاوی قاوه یی و برۆکانی باریک و رهش، ته مه نی بیست
سالنیک ده بوو، شتیه ی له بهر چاویدا بوو بوو به به هار، ههستی
ده کرد، که بانگی ده کات، ئه وه ی هاته بهر گوتی، که هه موو جارنیک
لینی ده پرسیی: 'جه لال گیان چیت نووسی؟'

هه ستایه سه ر پئ و پا که ته جگه ره که ی هه لگرت و چوو له شانی
کچه که وه راوه ستا، داوای لئ کرد، ئایا ده توانیت لایه وه دابنیشیت،
کچه که له وه لامدا گوتی: 'فرموو.'

دانیشیت و لینی پرسیی: 'ناوت چیه؟'
'سپرینگ.'

له گه ل بیستنی ناوه که یدا هه ردوو دهستی به ده موچاویه وه گرت و
هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، له بهر خۆیه وه گوتی: 'ئهمه به ریکه وت
نییه!'

ئه وه ی به کوردی گوت، سپرینگ لینی پرسیی: 'چیت گوت؟'
'گوتم ناوه که ت سه رنجراکیشه!'
'سوپاس، ئه وه چیت ده نووسی؟'
'ناوم جه لاله.'

دهستی درێژ کرد و سپرینگ دهستی خسته نیو دهستی، له یهك
کاتدا هه ردووکیان پیکه وه گوتیان: 'خۆشحال بووم.' پیکه نین.
بۆ چه ند هه ناسه یه ک دهستی به کیان گرتبوو، جه لال گوتی: 'ئه وه
یاده وه ریه کم هاته وه یاد و گوتم با بینووسم و له بیرم نه چیته وه.'
'ئه وه ی سه رنجی راکیشام، له راسته وه بۆ چه پ ده تنووسی!'
'به لئ، زمانی کوردی به و جۆره یه.'

‘کام زمان؟’

‘کوردی، زمانی میلیله ته که ی منه له پوژ هه لاتی ناوه پاست.’

‘ئ، ئ، ئ.’

‘وا بزانم توش ویسکی دهخۆیت هه، ده توانم دوو پهرداخ داوا بکه.’

‘به ئ، پیاو ده بیت هه رهه دهستپیشخه ری بکات!’

‘به خۆشحالییه ه.’

زیاتر له سێ پێک ویسکییان پێکه وه خوارد هه، که بێجگه له
فهرمووکردنی یه کتری بۆ خواردنه وه و جگه ره کێشان ههچی تریان
نه گوت، زوو زوو شانیاان بهر یه کتری ده کهوت، پاشان سپرینگ باسی
ئوهی بۆ جه لال کرد، که به نیاز هه باوکی رازی بکات تا وه کوو پارهی
بداتی و بۆ چه ند مانگیک سه فه ر بۆ ئاسیا و ئه فریقا بکات، ئوهی
دووباره ده کرده وه، که باوکی ده وله مه نده و پاره کێشه نابیت، به لام
باوکه زۆر ده ترسیت.

کاتیک هاته سه ر ئوهی گوتی: ‘ده چم بۆ به غدا.’

جه لال ئوهی پێ گوت، که ئێستا له عێراق جه نگه و باشتره
نه چیت. سپرینگ له وه لامدا گوتی: ‘تا وه کوو من باوکه رازی ده کهم،
ئو جه نگه کورتایی دیت!’

پاشان پرسیی: ‘تو که سوکارت له به غدان?’

جه لال تاوێک بێدهنگ بوو، دهستی برد بۆ پاکه ته جگه ره که ی،
داینایه وه و پێکه ویسکییه که ی گرت به دهستییه وه، دوو جار بۆ لای
دهمی برد و قومی لێ نه دا، سه ره ی داخستبوو، بێ ئوهی لێ
بروانیت:

‘به ئ، دایکه له وێه!’

‘ئو، به ته نیا ده ژێ?’

‘به‌لئ، به تهنیا له‌وتیه!’

سه‌عاته‌که‌ی به‌رامبه‌ریان دوازده‌ی شه‌وی تیپه‌پاند، سپرنیک به
جه‌لالی گوت: ‘کوا ئه‌و ده‌فته‌ره بجووکه‌ی تیندا نووسیت؟
وه‌ک له‌مه‌ستیدا نه‌زانیت له‌کویدا هه‌لیگرتووه، دوو جار هه‌ستایه
سه‌ر پئ و دیسان دانیشته‌وه، کاتیک ده‌فته‌ره‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی،
سپرنیک له‌لاپه‌ره‌ی کوتایییدا ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی خویی بۆ
نووسی. کاتیک ویستی ب‌روات، خۆی لئ نزیک کرده‌وه و پرومه‌تی
ماچ کرد، پاشان باوه‌شی پندا کرد و توند خۆی پتوه نووساند. جه‌لال
بینه‌نگ بوو، هیچی پئ نه‌گوت، ته‌نانه‌ت ده‌ستی هه‌لنه‌بری به
پشتیه‌وه بیکریت، وه‌ک چۆن دواتر بیرى لئ ده‌کرده‌وه و په‌شیمان
بوو، تهنیا ئه‌وه‌نده نه‌بیئت له‌دواوه‌ لئى پروانی.

هه‌ستا و په‌نجا دۆلارییه‌کی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا، په‌رداخه‌ ویسکیه
به‌تاله‌که‌ی له‌سه‌ر دانا و له‌باره‌که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه، چاوی به‌راست و
چه‌پی شه‌قامه‌که‌دا گیرا. چهند ئۆتۆمبیلنیک له‌راست و چه‌پی ده‌رگه‌ی
باره‌که‌وه راوه‌ستابوون.

سه‌ری داخستبوو له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: ‘به‌لئ هه‌لاوه‌خانی دایکم
مالی له‌به‌غدايه! به‌لام... ئه‌وه‌نده دلشکاوه‌ ده‌رگه‌ی ماله‌که‌یی له‌سه‌ر
خۆی کلۆم کردووه، له‌که‌سی ناکاته‌وه و نایه‌ویت که‌س ببینیت.’
دواى چهند هه‌ناسه‌یه‌ک و به‌دواى سپرنیکا هاتبووه‌ ده‌ره‌وه.
ناوه‌که‌ی له‌سه‌ر زمانى بوو، سه‌رنجى چووه‌ سه‌ر گلۆپنیک، که‌ له
کوتاییی شه‌قامه‌که‌ ده‌گرا، له‌بارینی کلۆوه به‌فره‌کانی ده‌پروانی، که‌ له
ژیر پرووناکیی گلۆپه‌کاندا و به‌ده‌م شه‌نه‌ باکه‌وه سه‌مایان ده‌کرد. له
به‌ر خۆیه‌وه گوتی: ‘هاتتم بۆ ئه‌م جیگه‌یه به‌ریکه‌وت نه‌بوو.’

لەو كاتەدا و لە ناكاو لە پشتىيەوه گويى لە دەنگى ئۆتۆمبىلىك
بوو، فرياي ئەوه نەكەوت ئاور بىداتەوه، پاشى ئۆتۆمبىلەكە لە
هاتنەدواوەيدا بەر پشتى كەوت، بە دەمدا كەوت و تايەى لای راست
و دواوەى ئۆتۆمبىلەكە بە سەر پشتىدا تىپەپى، كاتىك لە تاو ئازار
هاوارى كرد، دووبارە ئۆتۆمبىلەكە گەرايەوه و جاريكى تر كەوتەوه
ژىر تايەكەى. گويى لە تىكشكانى ئىسقانەكانى لەشى خۆى بوو، لەتاو
ئازار چاوى داخست. هەناسەى لە سىنگيدا پەنگى خواردەوه،
نوزەيەكى لىوہ هات و لە هۆش خۆى چوو.

له نهخوشخانه دیوار و سه‌رچه‌ف و سه‌ر چیگه سپیبه‌کانم لئ
 بووبوون به به‌لا، هه‌ستم ده‌کرد په‌یوه‌ندییه‌کیان به رابردوومه‌وه
 هه‌بووه، به تاییه‌تی ئه‌و به‌ندیخانه‌یه‌ی سال و نیویک، له سه‌ره‌تای
 شه‌سته‌کاندا، لئی به‌ند کرابووم. ژوورنکی ته‌نیایی و یه‌ک مه‌تر
 دووجا، که زه‌وی و دیوار و بنمیچه‌که‌ی بویاخی سپی بوو. ماله‌که‌م
 له شاری بیسمارک، له ساله‌که‌دا زیاتر له شه‌ش مانگ به‌فر هه‌موو
 ئه‌م شاره‌ داده‌پۆشیت، منیش ناچار په‌رده‌کانم داده‌ده‌وه و له
 چوونه‌ده‌ره‌وه خۆم له‌و شاره‌ سپیپۆشه‌ ده‌پاریزم.

کاتیک له نهخوشخانه ده‌رچووم، پێیان گوتم؛ باوکی ئه‌و که‌سه‌ی به
 ئۆتۆمبیل لئی دابووم، که‌ کچیک‌ی گه‌نج بووه، هه‌موو خه‌رجیی
 نه‌خوشخانه‌که‌ی دابوو. دوا‌ی سالیک‌ ئه‌وه‌م بیر که‌وته‌وه‌ که‌ ئه‌و کچه‌
 گه‌نجه‌ سپرینگ بووبوو، ئه‌وه‌یشیان پێ گوتم، که‌ ئه‌و ئاماده‌ نه‌بووه
 به‌ زه‌لیلی چاوی پێم بکه‌ویتته‌وه‌.

له‌ ماله‌وه‌ بووم، پێکخراوینک په‌یوه‌ندییان پتوه‌ کردم، هاتن و
 عه‌ره‌بانه‌یان بۆ هێتام، دوا‌ی پرسیارکردنی ئه‌وان، باسی خۆم بۆ
 کردن، گوتم که‌ سوکار و هاو‌پێم لێوه‌ نزیک نین، تاوه‌کوو بازاریم بۆ
 بکه‌ن و یارمه‌تیم بده‌ن. پاشان هاتنه‌وه‌ و له‌گه‌ل خۆیاندا بره‌میان بۆ
 که‌ران، له‌ سه‌ر رووباری میسۆری به‌ به‌له‌م چووین بۆ پارکی

دەروازەى ئەبراھام لىنكن. لەوئى گويمان لە كورپىكى گەنج گرت،
 شىعرى بۇ خويندینەو. منیش دواتر خۆم لە شاعیرەكە نزىك كردهو.
 و داواى شىعرەكانىم لى كرد، كورپە گەنجەكە دەستى كرد بە
 كۆلەپشەكەیدا و كۆتیبكى بچووكى بەرگسوورى پى دام و گوتى:
 'ئەگەر پۇخت چەپ نەبیت لە شىعر ناگەيت، بە تايبەتى لە شىعرەكانى
 من.'

قسەكەى راپچلەكاندم، وىستم وەلامى بدەمەو، ئەوهم بە خەيالدا
 ھات؛ ئىنجا چەپبوون حەقى چىيە بە سەر تىگەيشتنى شىعرەو. كە لە
 راستیدا وەلامىكى خىرا بوو، بى ئەوہى بىرم لى كردىتەو. ژنىك لە
 نىوانماندا بوو، ژنەكە پىكەنى و دەستى خستە سەر شانى من و پىش
 ئەوہى قسەكەم بكەم، ئەو گوتى: 'بۇ ئەوہى لە شىعر بگەيت دەبیت
 ژن بىت!'

قسەى ھەردووکیان وەك دەرزىيەك چەقىنە دلم، بەھاریش جارىك
 ئەوہى پىن گوتبووم: 'جەلال گيان، كە شىعەرىكم بۇ ئەخوينتەو لىم
 مەپرسە، لى تىگەيشتووم يا نا، چونكە بۇ ئەوہى لە شىعر بگەيت
 ئەبیت ژن بىت!'

بە بىرم دىت بەھار كاتىك ئەوہى پىن گوتم، كە من چەند جارىك
 بوو پىن گوتبوو، ئەگەر دەتەوئەت لە شىعرەكانم بگەيت، دەبیت بە پۇخ
 چەپ بىت.

لىم پروانىن و پىن گوتن: 'بە پای ئىوہ، بۇ ئەوہى لە شىعر بگەم
 پىنويستە بىم بە چەپ، يان ئەبیت ژن بىم؟'

پىكەنىن و لە يەك كاتدا پىكەوہ گوتیان: 'ھەردووکیان!'
 'كە واتە من ئەمرو شىتىكى تازە فیر بووم، لە بەر تىگەيشتن لە
 شىعر و ھونەر، من لەمرو بە دواوہ ئەبمە چەپ.'

پاشان له ژنکه مې پوانی: 'به لاس، بمېوړه خانم، به داخوهم نه م
نوبه تی ژيانه م بهختی نه وېم بهر نه کت، که ژن بم!'
کاتیک نه مېم پېن گوتن، ژنکه پتی گوتم: 'ته نیا بڅ خوشی تاوام پېن
گوتی، زور بېوړه.'

'نه وېه به که م جارم نیېه نه و قسه یه نه بیستم، ژنیک پېشتر نه و
قسه یه ی توی پېن گوتوم.'

'چاوت لینه! که واته من به هه لدا نه چووم و نه و ژنهی نه وې پېن
گوتی، له گه لټ زور راستگې بووه.'

ژنکه وای گوت، که پېن ده چوو له تهمنی خومدا بوو بیت و
قزهر دیکې قه لوی چاوسه وز بوو. گوتی: ناوی ثانیه. به دریژایی
نه و پوژه پالی به عره بانه که موه دهنه. له ژیر لیوه ووه گوتم: 'به هار
له گه لم راستگې بوو!'

شاعیره گه نه که، پېن ده چوو تهمنی بیست سال بوو بیت، دوو باره
له کوله پشتمه که یدا کتیبکی تری دهر هینا و بهر و پروم پایگرت:
'لیزه ووه ده ست پېن بکه.'

گرم به ده ستمه ووه و ناو نیشانه که یم خوینده ووه: 'به لن، هونه ر،
شوناسی چه پگه رایه.'

هروه ها پتی گوتم: 'نه و کتیبه له وه لاسی قسه یه کی لیبراله کاندا
نوسراوه، که گوتوویانه هونه ر هیوایه تی چه په کانه له کاتی بیکاریدا.'

کاتیک گه شتمه ووه ماله ووه شیعره کانی کولن پراندم خوینده ووه،
ناو نیشانی کتیبه که ی 'به خشنده یت؟! بوو.

دوای خوینده ووه ی کتیبه که و قسه ی نه و ژنه... که به هاری غالب
عه ربه تی بیر خستمه ووه، نه و شوه ووه تاوه کوو به یانی خوم لن

نەكەوت، نەمدەزانی کاریگەری شیعرەکان بوو، یان قسەى ژنەكە. دەتوانم بلیم یەكەم جارم بوو شیعرى شاعیریک بخوینمەو، كە نەك تەنیا لە رینگى کاریگەری بیستن و بینینەو، بەلكوو سوودی لە ھەر پینچ ھەستەكەى بینیبوو، بگرە لەو زياتریش، كە بیرم دەکردەو ھەند جاریک لە ھەر خۆمەو گوتم؛ ھیچ شتیک بە ریکەوت نییە.

ھەندیک سات ھەن وەك خەونیک دینەو پینش چاوم، بەلام خەونیکى خوش و سەرنجراکیش، كە تا ئەمڕۆش بیریان لى دەكەمەو، بەلام گەلیك لەو یادەو ھەریانە پتووستیان بە ھۆکاریكە تاوێكوو لە رینگەیانەو بورووژیم و بە خەیاڵ بگەپیمەو بۆ ئەو ساتە.

كاتیک من لە تەمەنى كۆلن براندنى شاعیرى تەمەنیستسالدا بووم، بەرکەوتەى شیعرى ھەند شاعیریکى ئەو سەردەمە کاریگەری سەریان لەسەر خەیاڵم ھەبوو. دەتوانم بلیم رایانچەکاندم. کاتى خویندەوێ ئەو شیعرانە بە خەیاڵ گەپامەو بۆ ئەو یادەو ھەرییم:

لە سەربازگە یان باشترە بلیم سجنى شووعیە لە بەسەر، كە ھەندیک جاریش شووعیەى ھەشتیان پین دەگوت، لەگەل قادری برام و سەدان گەنجى تری سلیمانى و شار و شاروچكەكانى تری كوردستان دەستبەسەر بووین.

كۆتایی سالى ۱۹۵۴ بوو، دواى لەدەستدانى مال، دەتوانم بلیم ھەرچیەكمان ھەبوو، بەو ھەژاریەى، باوكم دواى بەربوونى، ھەموو مانگیك خۆى دەگەیانده لامان و خواردن و ھەلوا و گەزە، گویز و كشمیشى بۆ دەھیتانین و بپێك پارەى پین دەداین.

بینجگه له و جاره‌ی که له مزگه‌وتیک جزدانه‌که‌یان لی دزیبوو، ئیمه
که‌راین و لای کابرایه‌کی دووکاندار قهرزمان بۆ کرد و به دلشکاوی
بۆ سلیمانی که‌پایه‌وه.

یه‌ک‌یک له و جارانه، دیناریکی به من و قادری برام دابوو، منیش
داوای به‌شه‌که‌ی خۆم له قادر کرد، ئه‌ویش گوتی: 'من مالت له‌که‌لدا
به‌ش ناکهم و هه‌ز ده‌که‌یت با دیناره‌که بۆ تو بیت.'

منیش ئه‌و پۆژه له به‌سره و کتێبخانه‌ی موته‌نه‌بی سێ کتێبی
شیعرم کړی، وا بزانه‌م یه‌کی به‌عانه‌یه‌ک بوو، که هه‌مووی ده‌یکرده
دوازده فلس.

کتێبه‌کان:

به‌در شاکر سه‌یاب: که‌ناری گۆپ.

نازک مه‌لائیکه: پڕیشک و خۆله‌مینش.

عه‌بدولوه‌هاب به‌یاتی: شه‌یتان و مه‌لائیکه.

ئه‌وسا به‌م سێ شاعیره‌یان ده‌گوت: پێبه‌رانی شیعری نوێی عێراق.
کاتیک له کتێبخانه‌که هاتمه‌ ده‌ره‌وه و قادری برام کتێبه‌کانی به
ده‌ستمه‌وه بینی، هه‌چی نه‌گوت، ته‌نیا ئه‌وه‌نده نه‌ییت ده‌ستی
به‌ره‌وه‌رووم پان کرده‌وه، منیش له مه‌به‌ستی گه‌یشتم و باقی
دیناره‌که‌ی باوکم پێی دابووین، کردم ده‌ستییه‌وه. پاشان کتێبه‌کانی
لی وه‌رگرتم و داوای ئه‌وه‌ی لی پوانین، ده‌ستی کرده‌م لم و پێی
گوتم: 'جه‌لال گیان، نازانین چه‌ند له‌م کاوله‌یه ئه‌مینینه‌وه، ئه‌ی نه‌گه‌ر
باوکم چه‌ند مانگیك نه‌یتوانی سه‌ردانمان بکات؟ خو ئه‌م سه‌گه‌بانه‌ش
تیر به‌سکی خۆمان خواردنمان ناده‌نی.'

کتێبه‌کانم لی وه‌رگرتوه و سه‌رم بۆ پراوه‌شاند.

لهو ئىوارەيەو دەستىم کرد به خویندەنەو، دواى ئەوێ
 ھەرسىکيانم خویندەو، وەک بلىت پەتايەکی گرانم گرتىت، خەوم لى
 زرا و نانم بۆ نەدەخورا. بىجگە لەو خۆم لە قادری برام و ھەموو
 ھاوړىکانى ترم دەشاردەو، ھەزم نەدەکرد کەس ببىنم، ھەندىک جار
 بە تەنیا لە بەيانىيەو تا ئىوارە دەگەرام، يان لە جىگەيەکی نادياردا
 خۆم دەشاردەو و چەندان سەعات بىدەنگ دادەنىشتم.

قادری برام بەردەوام چاوى لەسەرم بوو، زۆربەى کات دەيوست
 لەگەلى بم، بەلام نەمدەزانى ئەو شەپۆچەنجالييەى خەيالمان داگير
 کردبوو، چى بوون.

لە تەمەنى شەشسالىيەو، دەتوانم بلىم دەمتوانى بخوینمەو. لەو
 تەمەنەمدا لە شىعرەکان نەدەگەيشتم و ھەندىک جار پرسىارم لە مامە
 مستەفام يان کاکە غەفورم دەکرد، پاشان لەو شاعيرانەى دەھاتنە
 مالى ئىمە. لە راستیدا بەختىكى باشم ھەبوو، چونکە دەتوانم بلىم
 سەردەمى مندالىم، زۆربەى شاعیرە ناودارەکانم ناسى. ئيتىر نازانم
 کام شاعیر نانى مالى ميرزا کەرىمى نەخواردووە. منیش قسەم لەگەل
 ھەمووياندا کردووە و پرسىارم لى کردوون، کە بە عەقلى ئەوسام
 ھاوړىم بوون.

خویندەنەوێ ئەو سى کتیبە، کارىگەرييان لەسەر خەيالم کردبوو.
 لەم تەمەنەمدا دەتوانم ئەو بلىم؛ کە پەيوەندى بە تەمەنم و گوزەرانی
 ئەو پۆژانەو ھەبوو، يان من ئەوسا پەروەردەى خەيال و شىعەرى
 کلاسیكى کوردی و خەيالەکەى بووم. پاشان کارىگەرى شىعەرى ئەو
 سى شاعیرە عەرەبە کە بە رىبەرى شىعەرى نوێى عىراق ناسرابوون.
 ھەرچەندە پيش ئەو پۆژانە لە نزیکەو عەبدوللا گۆرانم دەناسى و
 تەنانت ھەندىک جارىش دەفتەرى پەشنووسى شىعەرەکانى لە مالى

ئىمە دادەنا و بە دزىيەو دەمخوئىندەو و ھەندىك جارىش لە بەرى
دەمنووسىيەو. ھەروەھا ئەحمەد ھەردى و ھەمەسالىح دىلان
بەردەوام لىيان دەپرسىم ئاخۇ شىعەرم نووسىو؟

كاتى خوئىندەو شىعەرى ئو شاعىرە عەرەبە نوئىخوازەنە، ئاوا
لەسەر بەرگى ھەرسى كىتەبەكە نووسرايو، ھەموو شىعەرىكى پىش
ئو پۇزانەى، كە بەرچاووگوئىم كەوتبوو بىر خستەمەو، وەكوو
يەكەك لە جەنگىكى دەروونى سەختا بىت لەگەل پابردوویدا. ئەو ھەم
لە گۇران بىستبوو؛ كە شىعەر دەبىت لە عەرووز و تەسەوف و
ھەروەھا تىزکردنى ھەستىكەمان زياتر بىت!

داوام لە قادەرى برام كرد، كە سى دەفتەرم پىئوسىتە، لە وەلامدا
گوئى؛ يەك دانەت بەسە. تاوەكوو پازىم كرد ھەموو كەسوکارمانى
ھىتايەو بىرم و پىكەو لەو غەربىيە دەستمان كرد بە گریان.

پۇژى دواتر ھات و سى دەفتەرى سەد پەرهىي خستە باوہشمەو،
لىي پوانىم و گوئى؛ 'ئەگەر لىيان نەنووسىت، بەشى سەد سالت
ئەكات.' بە قسەكەى پىكەنىم.

لە دىوانە شىعەرىيەكەى نازك مەلائىكەو دەستم پى كرد، كە ھەر لە
سەرەتاو، جىگورپكىم بە وشەكان دەكرد. گەيشتمە ئەو شىواز و
فۆرمەكەىم وەردەگرت و بە كوردى و تىكەلەى خەيالى خۆم
دەمنووسىيەو. لەو پۇزانەدا شىعەرى نۆ ئو دەفتەرم بق قادەرى
برام و سەمكو ئەحمەد خوئىندەو، پاشان شىعەرە عەرەبىيەكە، پىم
گوئى كە من تەنيا شىوازىم وەرگرتووە، بە بىرم دىت گوئىان: 'ئى،

ئەمە چىيە و مەبەستت لەو كارە چىيە. 'منیش هیچ وەلامىكم بۆ ئەو قسەيەى ئەوان پىن نەبوو.

لە ماوەى دوو بۆ سى مانگدا ئەو سى دىوانە شىعەريەم دوو بۆ سى جار نووسىنەو، وەك بليت مندالىك بىم و لە دار و بەرد و لەتە خشت مالىچكەيان لى دروست بکەم. بىجگە لە غەريبيى كەسوكارم و شارى سليتمانى... تەواو نەهامەتى و زولم و زورى ناو كەمپەكەيان لە بىر بردبوومەو.

سى سال دواى ئەو پوژانەى سەدان گەنج لە كەمپى زۆرەملىنى شووعەيبە بووين.

لە بەغدا و سالى ۱۹۵۸ بوو، شۆپشى چواردەى تەممووز پووى دابوو، پڙىمى پادشايەتى كوتايى پىن هات، باشترە بلىم لەناو بران. پق و تۆلەسەندەوەى ئەو پوژانە بىزاريان كردبووم، دادگاي مەهداوى دامەزرابوو، سەركردايەتى حىزبى شىوعى لەو دادگايەدا بىرپاردەرى سەرەكى بوون، بىجگە لە تۆلەسەندەوە لىبوردنيان بەرامبەر بو هیچ نەيارىكيان نەنواند، شەقامى شار و شاروچكەكان بۆنى خوينى لى دەهات. زۆرينە، بە كورد و عەرەب، نەتەوەيى و چەپەكانەوە ئاھەنگمان دەگىزا، ئەوەى جىگەى سەرنجىم بوو، زۆربەى شاعىر و نووسەرەكان شەو و پوژ مەست بووين، يان باشترە بلىم خۆمان مەست دەكرد، وەكوو پوژانى دواى پرودانى كارەساتى لافاھەكەى سليتمانى، لە مەراقدا... ھەموو شەويەك بە مەستى دەنوستىن. سالى ۱۹۵۸ سىتەرى بىزارى و دوودلىيەك بالى كىشابوو بەسەر پوچى ھەمووماندا، لەو پوژانەدا من شىعەرىكم بە

ناونیشانی؛ روانینه‌کانی چاوی شه‌قام نووسی، که ئەمە دەستپێکی
شیعرەکم بوو:

“چاوی شه‌قام

هۆن هۆن نیگای ئاگری بالی کاروانمان

مەرگی بەهاری ئاسۆ دائەبارین.

هۆنراوەی زام

تال تال چلی خوینی وشەیی سەربرامان

لە پێژنە و تاوی هەناسەیی ژالە و بیدا دائەچین.

لینوی پەیام

کە لا گەلا تریفەیی بژەیی هاوارمان

بەناو ناخی پێگای قووپێوان و شیندا ئەوەرین.

بۆ هاوڕێکانم خوێندەو، هەندێکیان پێیان گوتم؛ کە من لەم شوێنە
بە گومانم. بیرم دێت، کاتێک بە عەرەبی هەمان شیعرم بۆ نازک
مەلائیکە خوێندەو، ماچی کردم. بەلام لەسەر ئەم شیعرەم، لە
قوتابییان و پێزەکانی حیزبی شیوعی دەرکرام، دواتر و سالی ١٩٦١
بە گرتیان دام و دوو سال لە ژوورێکی تاکە کەسیدا دەست بەسەر
بووم.

ئەگەر بگەرێمەوێ سەر باسەکم، کە چۆن پێکەوتی ئەو سێ
شاعیرەم کرد و لە نزیکەوێ بەریان کەوتم و قسەم لەگەڵدا کردن.
لەگەڵ هەرسێکیاندا باسی ئەو پۆزانەم بۆ گێڕانەوێ و ئەو
یادەوێرییەیی خۆم لەگەڵدا بەش کردن. هەرسێکیان سەرسام بوون،

زیاتر بهوهی من شیعرهکانی ئەوانم له خۆیان باشتر له بهر بوو،
ههروهها سهرنج و خویندنهوهم بۆیان ههبوو.

به تایبتهتی نازک مهلائیکه، له هۆلی زانکۆی موستهنسهرییه کۆپی
شیعرخویندنهوهی ههبوو، بۆ سهردان له ئەمریکاوه گهراپوهوه، که
بۆ خویندنی ئەدهبیاتی بهراوردکاری چوو بوو. نازک تهمهنی ۳۷ سال
بوو، پێشتر له بهغدا پهیمانگهی مامۆستایانی بالا و پاشان ئەکادیمیای
هونهری موسیقای خویندبوو. دواى کۆپهکەى، خۆم پێ ناساند و
داواى ئەوهم لێى کرد، که گفتوگۆیهکی بۆ پۆژنامهیهکی کوردی
پۆژى نوێى لهگهڵدا بکه، له وهلامدا پێى گوتم: 'پێویسته، کهى و
چون؟'

دوو پۆژ دواتر له ئەبوو نهواس پێکهوه نانمان خوارد، دواتر پێکهوه
بههه وشهقامی سهعدوون چووین. کاتیک بهرپوه بووین قۆلی کرد به
قۆلمدا و گوتی: 'وهک دیمه نیکى نێو شیعرهکانمان، ئیتر ته نیا
شاعیرانه، گریمان من و تو ئەمڕۆ دلخوازى یهکین.'

تاوهکۆو ئەو کاته، ههموو شتیک ئاسایی بوو، دواى ئەوه
سههه داوی پرسیارهکانم لێ تیک چوون و ته نیا خه یالم لای گهرمیی
پێستی قۆلی ئەو بوو، که به ریکهوت لهو کاتهدا ههردوو کمان، دوو
کراسی سهپی قۆلکورتی خهتدارمان له بهردا بوو. لهگهڵ ئەو شاعیره
دلخوازه مدا تاوهکۆو سالی ۱۹۷۰ په یوهن دیمان بهردهوام بوو.

لهگهڵ بهدر شاکر سهیاب، ئەو منى ناسییهوه، که سالانی پێشوو له
بهغدا و له چالاکیی قوتابیاندا منى بینیبوو. پێى گوتم: کاتیک تو
چوویته سهه سهکۆکه و گویم له قسهکانت بوو، له دلی خۆمدا گوتم،

حه یفه ئه و گهنجه بههره مهنده ته نیا شیوعی بیت. کاتیک قسه مان کرد و ئه و یاده وهریبه ی خۆم بق گێرایه وه، بهراوردی کرد به سهرده می لاویتی خۆی و پتی گوتم، که چۆن ئه ویش ئه و یاریبه ی به شیعره کانی شاعیریکی دلخوازی خۆی کردوه، که شاعیری میسری عه لی مه محمود ته ها بووه و پاشان له به غدا بینویه تی و بوونه ته هاوړی. ئه و ده سال پیش ئه و پۆژه هاتبووه سلیمانی و سهردانی مالی ئیمه شی کردبوو، هه رچه نده ئه و بینینی منی به مندالی بیر نه که وته وه، به لام دیمه نی ماله که و یاده وهری له گه ل مالیکی ئامۆزام و ناوی کاکه غه فوورمی هیشتا باش له بیر ما بوو.

ئه وه ی سهرنجی راکیشام، هه مان گله یی له حیزبی شیوعی هه بوو، چونکه ئه ویش ئه ندای حیزبی شیوعی بوو بوو، باسی له شاعیر و ئازادی شیعر نووسین کرد، ره خه و قسه کانی زۆر سهرنجیان راکیشام. هه ر ئه وه ش بوو که بووه هه وینی بیرى بزوتنه وه ی ئه ده بیی پوانگه.

به در شا کر سه یاب پتی گوتم: 'کاتیک شاعیری ته وقی ئایدیۆلۆژییه کی ده کرته مل، ئیدی ده بیت به چاوی حیزب بینیت، به عه قلی حیزب بیر بکاته وه، کوێرانه هه موو ئه و خواروخچییانه ی دونیای ریالی پێ باش بیت، که ئایدیۆلۆژیای حیزب په سه ندیان ده کات. من شیعرى زۆر له شاعیرانی کۆمونیستم خوێندوه ته وه، هه ر له نازم حیکمه ت و پاپلۆ نیرۆدا و ئه راگۆنه وه بق سیمۆنۆف و ده یانی تر، جگه له شیعرى پوچویمانا شتىکی تر نه بوون. ته نانه ت هه ندیکیان شایه نی ئه وه نه بوون پێیان بلیت شیعر، به لام وه ک شیوعیه ک و وه ک ئه ندایى حیزب، ناچار بووم دا کوکیان لى بکه م و وه ک گه وهره شاعیرانی دونیاش باسیان بکه م.'

ئەو پۇژە من پام لەگەل ئەودا جیاواز بوو، بەلام کاتیک بەجیم
 هیششت و سالانی دواتر، لە کرۆکی مەبەستی بەدر شاکر سەیاب
 گەیشتم. ئەوەی لە شیعەرەکانی دووری خستەمەوە و تاوەکوو ئەمڕۆ
 نەچومەتەو سەریان، ئەو عەقلە عەرەبییە شۆڤینیستیەیی بوو، کە
 بە ئاشکرا بەرگری لێ دەکرد.

بینین و لێدوانم لەگەل عەبدولوەهاب بەیاتی یەک جار بوو، کاتیک
 خۆم پێ ناساند و کەوتینە قسەکردن، توانیم سەرنجی پابکیشم و
 تەنانتە بۆ مالهەکی خۆی بانگهێشتی کردم، ئەمە تاوەکوو ئەو کاتە
 پێم گوت، کە شاعیر و پۆژنامەنووسم، یان باشترە بێم لە ئەنجامی
 لێدوانەکانماندا لای ئاشکرا بوو، کە من کۆردم و شاعیرم و هەروەها
 چەپم، ئێتر لە دواي ئەمەو تەمە دەمی گۆرا و پێ ئەوەی هەست بە
 خۆی بکات پستەکانی بۆ تەواو نەدەکرا، خۆی لە وەلامی
 پرسیارەکانم دەدزییەو. منیش، کە هەستم بەو کرد، دیوانە
 شیعرییەکەیم، کە لەسەر بەرگ و زۆربەیی پەرەکانی، بە قەلەمیکی
 سوور بە زمانی کوردی نووسیویوم، لەسەر مێزەکەیی بەردەمی بۆ
 بەجی هیششت و پێ دەنگ چوومە دەرەو.

کاتیک عەبدولوەهاب بەیاتی بەجی هیششت، لە یانەیی ئەلوان پێکەوتی
 قادری برام کرد، عەبدولی سووران و سەمکۆ فەتحووللای لەگەلدا
 بوو، دواي من حەمەکاکی و عەلی عەسکەرییش هاتن. کاتیک چوومە
 سەر مێزەکیان، ئەوان یەکی نیو بوتل ئارەقیان خواردبوو،
 بێدەنگ بوون. سەلام کرد، بە بێزارییەو و لە ژێر لێووە وەلامیان
 دامەو، ویستم باسی عەبدولوەهاب بەیاتی بکەم، پێکیان پێ نەدام.

یان باشتره بلیم گوئیان لی نه گرتم. ئەو پۆژه ئەوان له بهغدا
کونفرانسی یه کیتی قوتابیانی کوردستانیان بهستبوو. دیار بوو
ئەنجامی کونفرانسه که به دلی ئەوان نه بوو بوو.

قادی برام گوتی: 'ئیمه بهو مهرجه بهشدار بووین له پیره و
پرۆگرامی قوتابیاندا گۆرانکاری بکریت.'

ئەوه داخوایی ئەوان بوو، دهیانویست، بالێکی چهپ له ناو
پیزهکانی قوتابیانی پارتیدا رێک بخه. یان هەر هیچ نه بیت ریز له
بیروبووونی چهپهکان بگیریت. بهلام دیار بوو ئەو پۆژه لهو
خهونهیان نا ئۆمید بوو بوون. ههموویان گلهییان له مام جهلال و
مهحمود علی عوسمان دهکرد، که ئەو پۆژه سههرپهرشتی
کونفرانسه که یان کردبوو.

من پیم گوتن: 'تهنیا چاری ئیوه ئەوهیه، یان بگهڕینهوه ناو
پیزهکانی حیزبی شیوعی، یان پیکهوه حیزبیکی کۆمونیستی
کوردستانی نوێ دابمه زڕین.' بهو قسهیهی من پیکهنین.

تهنیا ئه و باره لگرانه ی دانه ویله یان بۆ شاره کانی خوارووی عیراق ده کواسته وه، پینگه یان پین ده درا له شاره کانی کوردستان ده ربچن، وه کوو تر هه موو پینگه کان داخرا بوون. خهسته خانه کانی سلیمانی نه خۆش و برینپیچ و دکتور و کارمهنده کانیان ئیزن دابوو. شهوان بینجه له سه رباز و پولیس کهس به سه ر جاده و کولانه کانه وه نه بوو.

حه لاوه خان هه فته یه ک بوو له تاو ئازاری گورچیله ی له ناو جینگه دا که وتبوو، به رده وام به دهم ئازاره وه بانگی له غه فوور و جه لالی کوپی ده کرد.

عه زیز خۆی ده که یه نیته که راجی سه عید ته ها کۆیی، له گه ل کابرایه کی عه ره بدا که بازرگانی دانه ویله ده بن، له سه ره ئه وه پینگ ده که ون که چل فه رده گه نمی به ره و به غذا بۆ بار بکات، که مه به سستی عه زیز زیاتر گه یاندنی هه لاوه خانی دایکی ده بیته بۆ لای دکتور، نه وه ک کرینی لۆرییه که ی.

دوای بارکردنی دانه ویله که، ئه وه له کابرای بازرگان ده که یه نیت، که دایکی نه خۆشه و ده یه ویت له گه ل خۆیدا بۆ به غدای به ریت، پاشان له پینگه ی ده ره به ندیخانه وه به پین ده که ون.

له پینگه، هه لاوه خان ئارام بوو... بیدهنگ له شانی بازرگانه عه ره به که وه دانیشتبوو. بازرگانه عه ره به که به دیتژیایی ئه و پینگه به

باسی جوانی باکووری عیراقی دهکرد، عزیز زوو زوو به لئی بۆ دهکرد و هه ندیک جار ئه وهی دهگوت، که ئه و کوردستانی مه بهسته. پيش ئه وهی بگه نه ده به نديخان، له نزیک گوندي بيرکي و سياره، پيگه که له لايه ن سه ربازه وه گيرابوو، سه دان سه رباز به و ناوه دا بلاوه يان پي کرابوو. له سه ر جاده که پياواني ئه و دوو گونده يان کۆ کردبووه وه، پيزيان کردبوون و ئه فسه ريکی ده ره جه دار به سه رياندا ده گه پا، يه که يه ک کلاو و جامانه کانی فری دانه سه ر جاده که... ئه مان له ناو لۆرييه که وه و له به رزييه وه چاويان له پووداوه کان بوو، به لام گوڤيان لئ نه بوو ئه فسه ره که چي به گونديه کان ده گوت. کابرای بازرگان گوتی: 'ئه وه تیکده ره کان.'

عزیز بی ئه وهی لئی بپوانیت: 'جووتیارن، جووتیار.'
'پي ئه چیت جووتیار بن!'

کاتیک ئه مان له م لیدوانه دا بوون، سه ربازه کان پیاوه گونديه کانیا ن دایه بهر ده سترپژی گولله. هه ندیکیان به برینداری و یستیان پا بکه ن، به لام ژماره ی سه ربازه کان ئه وه نه زۆر بوون، که سیان نه یان توانی چه نه مه تریک زیاتر له و جیگه یه دوور بکه ونه وه و به سه ر یه کدا که وتن. پاشان، چه نه ئه فسه ريک به سه رياندا گه پان و یه که یه ک گولله يان ده نا به سه ريانه وه. هه لاوه خان له گه ل ده نگی بیستی هه موو گولله یه کدا نووزه یه کی لیوه ده هات، وه ک بلیت گولله کان بهر جه سته ی ئه و که وتن.

پاشان کابرای بازرگان سه ری له جامی لای سه که نه وه ده ره ئینا و به سه ربازه کانی گوت: 'ده ی ته واو، خیرتان بنووسی، ئه وه ی مرد، پيگه مان به دن با مه حته ل نه بین.'

عەزیز توند هەردوو دەستی بە سوکانه‌کەوه گرتبوو، لە پەسا
هەناسەی قوولی هەلەدەکێشا و پانه‌کانی دەجوولاند، بێدەنگ دلۆپی
فرمێسک بە سەر پوومەتیدا گلۆر بوونەوه و تیکەل بە تووکی پێش
و سمیلی بوون.

پاشان تاوه‌کوو گەیشتنە بەغدا، حەلاوێخان بەردەوام دەینالاند و
دەگریا، عەزیز وشەیه‌ک چێیه‌ لە دەمی نەهاته‌ دەر.

دەرەنگانێکی شەو گەیشتنە بازاڕی شۆڕیجە و بەردەم کۆگەیه‌ک،
کابرای بازرگان بەجێی هێشتن، بە‌ل‌کوو بۆ داگرنتی فەرده‌ گەنمە‌کان
لە دووی حەمال بگەڕیت.

عەزیز لە لۆرییه‌کە‌ی دابەزیبوو، دارێکی بە دەسته‌وه‌ گرتبوو، چەند
هەنگاوێکیش بە دوا‌ی کابرای بازرگاندا چوو، لە خەیاڵی ئەوه‌دا بوو،
لە دواوه‌ پەلاماری بدات. لە دواوه‌ بەردەوام گویی لە دەنگی دایکی
بوو، حەلاوێخان چاوی لە عەزیز بوو، وه‌ک بزانیته‌ کۆپه‌کە‌ی بە
نیازی چێیه‌... بە دەم گریانە‌وه‌، بە دەنگێکی تێکشکاوه‌وه‌ بانگی لێ
دەکرد. پاشان لە جینگە‌ی خۆی هە‌لوێسته‌ی کرد و هە‌ناسه‌یه‌کی
قوولی هە‌ل‌کێشا. گە‌پ‌ایه‌وه‌ و لە سەندووقی کەرەسته‌ی لۆرییه‌کە‌یدا
جلیکانێکی نایلۆنی بیست لیتری دەرھێنا، کە پڕ بوو لە گاز، خۆی بە
لۆرییه‌کە‌یدا هە‌ل‌زنی و گازی نیو جلیکانه‌کە‌ی بە سەر فەرده‌
گەنمە‌کاندا پڕژاند.

دوا‌ی سێ سەعات، دوو کۆپی گەنجی کوردی فەیلی بۆ داگرنتی
گەنمە‌کە‌ هاتبوون، کلیلی کۆگە‌کیان پێ بوو، کابرای بازرگان، کە
عەزیز تاوه‌کوو ئەو کاته‌ ناوه‌کە‌شی نە‌دە‌زانی و بگه‌ر هەر پرسبیری

ناوی لی نه کردبوو، کریکهی بهواندا بۆ عزیز ناردبوو، گوتیان براین و خویان به ناوهکانی ههسهن و حوسین ناساند، ئهویش به توپههیهیه گوتی: 'ئهی عهلی باوکتانتان بۆ لهگهڵ نییه؟'

یهکیک له کوپهکان گوتی: 'قوربان، حاجی عهلی هه مالی باوکهان پار نه مری خودای به جی هیتا. دیاره به پیزت ده مانناسیت؟'

'بهلی، بهلی، ئینجا کهس ههیه له شاری به غدایه ناوی عهلی باوک و ههسهن و حوسینی کوپی نه بیستیت!'

ههسهن و حوسینی هه مال له داگرتندا زوزوو ئهوهیان دهگوت، که گهنمه که بۆنی گازی لۆرییه کهی گرتوه، عزیز پنی گوتن: 'ئهی کاکه دایگرن و نه جاتمان بدهن، ئهوه بۆنی سن و کولهیه، ئه مسال هه موو دانه وێلهی ئه و کوردستانه سن و کولهی بیابان تییان داوه، به لایه که و پووی کردووه ته ئه و کوردستانه و مهگر بهس خودا بۆ خۆی له دهستیان نه جاتمان بدات!'

دوای داگرتنی گهنمه که، لیخوپی و لۆرییه کهی له گهراجیک پاگرت، دایکی گه یانده هۆتلیک له و نزیکانه، که له شه قامی سه عدوون بوو. له گه راجه که وه تاوه کوو هۆتیل عیماد، دایکی گرتبوو به کۆله وه، پاشان له قاتی چوار و ژووری ژماره بیست جییان گرت. زیاتر له ههشت مانگ بوو غه فوور و جهلال دهستگیر کرابوون. له گه یشتیاندا هه لاهه خان به ده م ئازاره وه گوتی: 'عزیز گیان، سبهینی زوو ئه چین بۆ مواجهی ئه و کوپانه.'

'به یانی زوو ئه تگه یه نمه لای دکتۆریکی باش!'

'پۆله گیان، ده ردی من ته نیا خه می ئه و کوپانه مه.'

'تو توژیک ئیسراحت بکه، بۆ سبهینی خودا گه ورهیه!'

‘ئەي عەزىز گىيان من ئىستاقورى كۆي بىكەم بە سەرى خۇمدا،
باوەر ناکەم غەفور و جەلال بىيىنمەو.’

‘نا، نا، دايکە ئەوئەندە بىيەوا مەبە.’

‘ئى ئەوئەتا پۆلە گىيان، ھەرکەسىک دىت، ئەلەيت؛ لەم پۆژەدا ھەرچى
کەسىک بگرن ئىتر چاوى بە پروناكى ناکەوئەتەو.’

‘ئەي بىقەزا بىت، تۆلەتاو ئازار ھەفتەيەک زياترە خەو نەچرەتە
چاوت، راست ناکەن و قابىلە کاکە غەفور و جەلال چىيان لەسەرە
تا بەريان نەين!’

‘باشە عەزىز، کە ھىچيان لەسەر نىيە، بۆچى تەننەت ناھىلن
بىيانىنن?’

‘تۆ قومىک ئاۋ بخۆرەو و چاۋ لىک بىنى، بەلکۆۋ تۆزىک
ئىسراحت بکەيت.’

پۆژانى دواتر ھەلاۋەخان پازى نەبوو بۆ لای دىکتۆر يان نەخۇشخانە
بجىت، بە عەزىزى گوتىبوو: ‘تا ئەو کورپانەم نەيىنم، بىشمرم لەگەلت بۆ
لای دىکتۆر نايەم.’

پىنگەو سى جار بۆ بەندىخانە چووبوون، جارىک بۆ شارى ھە و
لە بەغدادىش سەردانى دوو بەندىخانەيان کردبوو. تەنيا ئەوئەندەيان
پىن گوتىبون: ‘لېرە نىن.’

دواسەردانىيان بۆ بەندىخانەي پەسافە لە بەغدا، پىيان دەلەين:
‘سەردانى ئەو دووانە قەدەخەيە.’

ھەلاۋەخان پەنگى زەرد ھەلگەپابوو، چاۋەکانى خوتىيان تى
زابوو، ھەرچىيەكى دەخوارد خىرا ھەلیدەھىتايەو، بەو جۆرەش دانى
بە خۇيدا دەگرت، تاۋەکوۋ لە بىيىنى کورپەکانيدا بىيەوا نەيىت.

به عەزیزی گوتبوو: 'دلم پێم ئەلێت، ئێتر من ئەو کورپانە نابینمەوه.'
'ئەو کورپانە چەندان جاری تر گیراون و بەریش بوون. تۆ باش لە
پۆلیسەکان حالی نەبوویت، گوتیان زرووفی ولات ئالۆزە و دواتر
وەرنەوه.'

عەزیز ئەوه به حەلاوەخانێ دایکی نالێت، که پۆلیسەکانی
بەندیخانەى پەسافە پێیان دەلێن، سەردانی غەفوور و جەلال
قەدەخەیه.

لە بەغدا بە دەگمەن هەوالی کوردستان و بە تایبەتی سلێمانیت
دەبیست، بێجگە لە ڕینگە... هێڵەکانی تەلەفۆنیش داخرابوون، ئەوانەى
هەوالەکانیان بە نیوەناچڵ دەگەیان، بەرژەوهەندیخواز و بازەرگەکان
بوون. تەنیا ئەوان دەیانتوانی لە پۆژیکى ئاوادا هاتوچۆ بکەن.
هەوالەکان تەنیا باسی گرتن و کوشتن بوون، که عەزیز ئەوهشی لە
دایکی دەشاردەوه و پێى نەدەگوت.

سێ مانگ بوو لە بەغدا بوون، عەزیز دایکی بۆ لای چوار دکتۆر
بردبوو، دەواى جیاوازیان بۆ نووسیویو، بەلام تەندروستیى
حەلاوەخان پۆژ بە پۆژ خراپتر دەبوو.

یەكەم هەینی مانگی پێنجی سالی ١٩٦٣ بوو، دواى ئەوهى حەلاوه
خان لە بێنێنى کورپەکانى بێهێوا بوو، دەمەوێنێارهى ئەو پۆژە کاتیکی
عەزیز بۆ پێداویستیی و نانکڕین گەرایهوه بۆ هۆتێل عێماد، خاوهنى
هۆتێلەکه پێى گوت: 'ئەوه بۆ زیاتر لە سەهعاتیک دەچیت، دایکت
دەگرێ و بانگت دەکات، لەسەر ئەو جادهیهوه گۆیت لە دەنگیهتى.'

کاتیک عزیز چووه ژووره وه حهلاوه خان لهسه زهوییه که و له
تهنیشتی جیگه که یه وه لهسه پشت که وتبوو، نه وهنده زوری له خوی
کردبوو، خوینی لووتی بهر بوو بوو، دهموچاو و قژی خویناوی بوون.
عزیز ههلیگرت و خستییه وه سه جیگه که ی خوی. هه ناسه ی لی
برابوو، ته نیا چاوه کانی نه بیت زهق ده یانروانی، خاوییه کی ته کرد
و خوینه که ی دهست و دهموچاوی سړی. حهلاوه خان بیدهنگ لی
دهروانی، عزیز که دایکی بهو زه لیلییه بینی، نه ی توانی هیچ بلیت.

زیاتر له سه عاتیک بیدهنگ بهو جوړه له یه کیان پروانی، پاشان
حهلاوه خان بیدهنگ چند جاریک لیوی جوولاند، وهک بیهویت بانگی
یه کیک بکات، یان پرسپاری که سیک له عزیز بکات. عزیز سه ری
لی نزیک کرده وه و لی پرسپی: 'ئه لیت چی و چیت بو بکه م؟'

دهستی به سینگییه وه گرت و هاواری کرد، عزیز دهستیکی
له سه ده می دانا و پی گوت: 'هیاو، هیاو، نه وهنده زور له خوت
مه که.'

حهلاوه خان گازی له په نجه ی عزیز گرت و خوین به چه ناگیدا
هاته خوار. نهک پیست و گوشت، به لکوو ئیسقانی په نجه شی
شکاندبوو. عزیز ئازاری زور بوو، به لام خوی تیک نه دا و ته نیا
بیدهنگ له چاوی دایکی پروانی، دهستی له سه ده می لا برد و خاوییه
تهر و خویناوییه که ی له دهستییه وه پیچا.

'کوان، نهو کوپانه م کوان؟'

نه وه دواو شه ی حهلاوه خان بوو، دواي نه مه هه ناسه ی لی برا و
چاوی داخست.

عزیز وای ده زانی له تاو ئازار له هوش خوی چووه. په رداختیک
ئاوی هینا و دهموچاو و لیوی پی ته کرد. پاشان راستی کرده وه و

نوساندى به سينگى خويه وه، بيدهنگ فرميسكى پرشت، پالى
خسته وه و شان و ملي بۆ شيتلا. دواى ئه وهى سهرى له سهر سينگى
دايگى دانا و گوڤى له ترپه ي دلى نه بوو، ههستا و خيرا له ژوره كه
چوه دهره وه.

پيش ئه وهى بگاته قاتى خواره وه، له سهر قادرمه كان ههلوسته يه كى
كرد و به قولى كراسه كه ي، فرميسكه كانى سهرى. چوه بهرده مى
عيماد فهلبى خاوهنى هۆتيله كه، كه له و كاته دا له وى بوو. پنى گوت:
'دايكم مرد.'

كابرايه كى به ته مهنى پرشسپى كورته بالا له شانى عيماده وه بوو،
كه به باوكى عيماد خوى به عهزى ناساند و پرسى: 'دايكت، له كوڤ
مردوه؟'

'بابه، له ژوروى ژماره بيست!'

عيماد واى گوت. بى ئه وهى له كابراى پير بروانيت. پاشان كابراى
پير بۆ لاي عهزى هات و ويستى دهستى بگريت، كاتيك بينى
خاويليه كى خويناو ي پىچاوه به دهستيه وه، پرسى: 'ئه ي ئه وه
چيه؟'

'دايكم له تاو ئازار گازى له په نجهم گرت.'

'ده ي ئيمه ده توانين چيت بۆ بكه ين؟'

كاتيك عيماد ئه مه ي گوت بۆ لاي عهزى به رپوه بوو.

'هه رچونيك بووه مه يته كه ي بگه يه نمه وه سليمانى.'

'رنگه گيراوه، كه س ناتوانيت له وپوه بيت، ئه وه ي بيه ويت بچيت
ده يگرن، برا هه موو رنگه كان داخراون!'

'تو بليت ئه وهنده بيويزدان بن رنگه له مردوو بگرن.' باوكى ئاوا
وه لامى عيمادى دايه وه.

عیماد بۆ ھیتانی دارەمەیتیک لە ھۆتیلە کە چوو ەدەر، عەزیز لە گەل
 باوکی عیماد سەرچەفیکیان لە ھەلاوھخانەو ەپنچا. پینش ئەو ەباوکی
 عیماد دوو سابوونی ەرقی نابوونە نێو سەرچەفە کە، شووشە یە ک
 عەتری قوڵونیای پیاوانی بە جلەکانیدا پرژاند. دوو کوپی گەنجی
 شاگردی ھۆتیلە کە ھاتبوون و لەناو ەدەرگە ی ژوورە کە دا
 ەراوھستابوون.

کاتیک عەزیز تەرمی دایکی ەبە باوھش ەبردە خواروھ، عیماد
 دارەمەیتیکی ھیتابوو، باوکی پتی گوت: 'بە خدا ەۆلە تو کوپی
 ەۆژی تەنگانەیت، ئەو ە کوئ ئاوا زوو ئەو دارەمەیتە ەیدا کرد؟'
 'بئ پرس، کەسی ئی نەبوو مەگەر دوایی بچمەو ە ئاگاداریان
 بکەمەو.'

کاتیک ەلاوھخانیان خستە نێو دارەمەیتە کە، نیوہی ەپر
 نەکردبوو ەو. باوکی عیماد لە ھۆتیلە کە مایەو ە و ئەوانیش تاوھکوو
 ئەو گەراجە ی لۆرییە کە ی عەزیزی ئی ەراوھستابوو، یارمەتیان دا.
 ئەو ەۆژە عەزیز بئ وەستان و بە خیرایی نیوان نەو ەد بۆ سەد
 کیلۆمەتر لە سەعاتیکدا ئنی دەخوپی، وەک بلیت ھیتشتا دایکی
 نەخۆشە و بیەوئ لە کاتی خۆیدا بیکە یەنیتەو سلیمانی. تاوھکوو
 شاری جەلەولا ھیچ ەنگرییە ک نەبوو، بەلام کاتیک لە سنووری ئەوئ
 ەەرچوو، لە بازگە یە ک ەیانگرت و بئ ئەوہی ەنگە ی پئ ەدەن قسە
 بکات، دەست و چاویان بەست و ەردیان لە کەناری ەنگە کە لە گەل
 سئ کەسی تردا ەیانگرت. زیاتر لە سئ سەعات لەوئ بیدەنگ
 ەراوھستابوون، تەنیا گوئ لە عەزیز بوو کە لووشکە لووشک دەگریا.
 گەنجیکی دژداسە لەبەر لە شانیهو ەبوو، بە کوردی پتی گوت: 'ئەری
 کاکە تو بۆ ئەو ەندە دەترسیت.'

عەزیز هیچ وەلامیکی نەدایەو.

پاشان دوو سەرباز هاتن و یەکیەک بردنیان، کاتیک سەرەری
عەزیز هات، چاویان کردەو و لێیان پرسیی: 'ئەو مەیتی کێیە لە ناو
لۆرییەکەدا؟'

'مەیتی دایکە!'

دوای ئەوێ بە سەرهاتەکی بۆ گێرانهو، پێیان گوت، کە تۆ
دەتوانیت بگەڕیتەو بۆ بەغدا و بەرەو باکوور ڕێگەت بچ نادهین.
عەزیز ویستی داوای یارمەتییان لێ بکات، بەلام کاتیک لە نزیک
ئەوان گویی لە دەنگی گولە بوو، پای گوپی و بێدەنگ چوو، دوای
دووبارە پێچانەوێ تەرمەکی دایکی، کە سەربازەکان
سەرچەفەکیان دڕیبوو، لە ژێر لیوێوە پێی گوت: 'هەلاو ئەو سەگە
ناهیێن بۆ مالهەت بەرمەو!' پاشان بەتانییەکی خویی تیوێ ئالاند،
کە بەردەوام لە پیشی لۆرییەکەیدا بوو.

پۆژی دواتر گەیشتەو بەردەم هۆتیل عیماد، لۆرییەکی ڕاگرت، بە
دریژایی ئەو شەقامە بۆنی مردوو دەهات، پاشان باوکی عیماد
لەگەڵی چوو بۆ ئەو مزگەوتە، کە کوڕەکی بێ پرس دارەمەیتەکی
لێ هێناوو. مەلای مزگەوتەکە ئەوێ بە عەزیز گوت، کە ئەو مردوو
سونەمەزەبە و باشترە بۆ مزگەوتیکی تری بەریت. عەزیز لە مەلاکە
چوو پێشەو و بە تووڕەییەو پێی گوت: 'دایکی من نە سونەیه و
نە شیعه، تەنیا عەبدی خودایە و تۆش غەسبە لەسەرت چیی پیویستە،
بۆی بکەیت!'

ئەو پۇژە دەمەو ئىۋارەيەكى درەنگ، كە خۆر لە ئاۋابووندا بوو،
تەرمى حەلاۋەخان لە گۆرستانى شىخ مەرفى كەرخى لە شارى بەغدا
نيزرا، تەنيا مەلاى مەگەوتى ئىمام حوسەين و عىماد و باوكى، لەگەل
عەزىز بوون.

په فیکي وینه گر، دواي شهوهي چایه کی به پتوه خواره دهوه، چو له شانی فره جی چایچییه وه راوه ستا و پرسپاری ماموستا یاسین یان هه ریه کیک له یاریزانانی تیپی خه باتی لی کرد، فره ج بی شهوهي ناوړی لی بداته وه، به دهم چاتیکردنه وه: 'بۆ کاکه ی شههندي وا شهزانیته ئیره مهیدانی که رانه؟! شهوانه ی تو ناوت هیتان، ئیتر نایه لم بینه چایخانه کهم!'

په فیکي وینه گر دهستی خسته سه شانی فره جی چایچی و دواي شهوهي توند کوشی، پووی وه رگیږا و دهنگی به سه ردا هه لبري و پی گوت: 'که وجهه گوج، ناپیاو، ناماقوولی نه کهیت، له م شاره دا کوړی وه که شهوانه به ریز کوا!'

'ئ برا بۆ خوټ تووړه کردووه، من چوزانم... شهو کوړانه سه ریکیان هه یه و هه زار سه ودا، هاکا پهیدا بوون!'

'چوزانم، تو کابرایه کی چایچیت، ئیتر خه لک دیت و دهروات، ئیره جیگه ی هه موو مشته ریبه که، به تایبه تی شهو کوړه که نجانه!'

'بۆ کاکه تو کارت پیتان چیه؟'

'ته رکی تو شهوه یه به ئیحتیرام بیت، وینه ی تیپه که یانم بۆ گرتوون، وا بزایم بۆ نیشته جی تیپی خه باتیان دهویت، شهو بۆم هیتاونه ته وه.'

'داینی، له لای من به ئامانه ت داینی و خه مت نه بیت!'

'نه خیر، خو م چاوه پیتان ده کهم، شهگر بۆم هه بیت لیره بوه ستم، ده مودوتم زور به دل نه بوو، کی ده لی به ده ستیان ده گات؟!'

‘چۆن، دەى بېقەزا بېت، ئەو سوعبەتم لەگەل کردیت!’

‘دەى عەمرت نەمىتت، بۆ خۆت و دەمودوت.’

لەو کاتەدا کۆمەلىک گەنج خۆيان کرد بە ژووردا، فەرەجى چاچىي دەستى بۆ دريژ کردن و لە ژيڕ لىووە گوتى: ‘ئەو تان، باسى جىنۆکە مان کرد!’

پەففى وىنەگر بى ئەو دەى لە فەرەج بېروانىت، سەرى پاوەشانە و لە بەر خۆيەو گوتى: ‘گەوجە.’

کاتىک گەيشتە بەردەم گەنجەکان، کە يەک بە يەک دەيناسين و دەستى تەوقەى بۆ دريژ کردن، پرسىارى مامۆستا ياسينى لى کردن، پيش ئەو دەى ئەوان وەلامى بدەنەو، زياتر لە دە گەنجى تر هاتبوون و لەناو دەرگەى چاىخانەکەدا پاوەستابوون، مامۆستا ياسين دەنگى هەلبېرى و گوتى: ‘کاک پەففى، تۆ بلىنى وىنەکەمان تەواو بووبىت؟’
‘بەلى، بەلى، دەى بۆچى هاتووم، کاکى چاچىي خەرىک بوو دەرمانکاتە دەرەو!’

پەففى وىنەگر دەستى لە ناو دەستى مامۆستا ياسين بوو، ئاوپرى دابووەو و لە فەرەجى چاچىي روانى، مامۆستا ياسين گوتى: ‘کۆرە گوڤى مەيەرى، ئيتەر فەرەج بى ئەو دەى پرسىيشمان پى کردبىت، چاىخانەکەيمان کردوو بە شوڤنى نىشتەجىبوونى تىبى خەبات!’

مامۆستا ياسين دەستى پەففى وىنەگرى بەر نەدا و لەگەل خۆى بردى و لە تەنىشتى يەکەو دانىشتن، کۆرە گەنجەکانىش کە ژمارەيان شانزە کەسىک دەبوو، چوار دەورىان لى دان، پەففى وىنەگر لە جانتاکەيدا دوو وىنەى دەرھىنا و دايە دەستى مامۆستا ياسين، وىنەيەک کە ئەندامانى تىبى خەبات لە بەردەم دىوارى نىشتەجىکەياندا لە گەپەکى سەر شەقام گرتبوويان، وىنەکە پى دەچوو

له پوژنکی ئاساییدا گیراییت، چونکه جلی جوړاو جوړیان له بهر دا
بوو، ماموستا یاسینی پراختیا له سهر کورسییه ک دانیشبوو،
یاریزانه کانیش به پیز له شانی راست و چه پییه وه پراوه ستابوون،
پیزیکیش له بهر ده می دانیشتبوون.

هموویان سهریان به سهر وینه که دا شوپ کر دبووه وه، ماموستا
یاسین په نجه ی ئاماژه ی خسته سهر وینه که و گوته: 'کورینه کن
خه ختی جوانه، ناوه کانمان له پشتی وینه که بق بنووسیت.'
په فیقی وینه گر پانداننکی پارکهری به دهسته وه بوو، وه کوو
بیه ویت پیشانی همووانی بدات، لئی پوانین و گوته: 'بینه با پاندانه
پارکهر که م تاقیی بکه مه وه.'

په فیق کاتیک ویستی وینه که له سهر میزه که به ده مدا دابنیت و له
پشته که ی ناوه کان بنووسیت، ماموستا یاسین، له بهر باخه لی
چاکه ته که یدا پوژنامه یه کی کونی ژینی دهره یتا و له سهر میزه که ی
به رده میان کردیه وه، له په فیقی وینه گری پوانی و گوته: 'ئیسـتا
باشتره، با وینه که ته نه بیت، خو فره جی چایچی قهت په رویه ک
به و میزانه دا ناهیتیت، هر ئه زانیت پاره ی چا وه ربگریت.'

فهره جی چایچی له ته نیشتی گه نجه کانه وه وه ستابوو، خوی
کیشایه ناوه وه و به به روانه که ی؛ دوا ی ئه وه ی پوژنامه که ی هه لپری
میزه که ی سپی، له بهر خوییه وه گوته: 'خو به ناشکوریی خوا نه بیت
دایکی هیچانم نه... نه دیوه! که چی به قه دهر باوکیک موشورتان
دهخوم!' هموویان دایانه قاقای پیکه نین.

په فیق په نجه ی له سهر هر که سیک داده نا، ناوه که یان پښ ده گوت
و ئه ویش دیسان وینه که ی هه لده گپرایه وه و له پشته که ی دنووسی.
ئو پوژه په فیقی وینه گر ناوه کانی ئاوا له پشتی وینه که نووسی:

تیپی خهبات، په فیکی وینه گر

پاوه ستاوه کان له راسته وه: مه محمود محمده مه لا په حیم،
نعمده حاجی عه بدولا ریخوله، حه مه په شید حه مه سه عید (پاشا)،
نهنور عه بدولا شاه محمده، عوسمان نعمده سه عید (عوسیل)،
سالح عه بدولا مسته فا (عه بول)، محمده مه لا نه جمه دین، هادی مه لا
سه لام.

دانیشتووه کان له چه په وه: نه کره م عارف قهره چه تانی، عومر
حه مه په ش، کامیل محمده نه مین سه پاج، سه لاح محمده که ریم،
ماموستا یاسین حه مه سالح (پاهینه ر)، به کر حه مه په ش، نبیراهیم
قاسم (په ش)، عومر محمده (چه ته)، له تیف نه حمده.

په فیکی وینه گر، دواى نه وهى ناوه کانی له پشتی وینه که نووسی،
چه ند جاریک فووی له نووسینه که کرد، پاشان ماموستا یاسین
هه لیگرت و دواى نه وهى چاوی پندا گیران، گوئی: 'نهم دوو وینه به
تایبه ته به نیسته جیکه مان، نه گهر کاک په فیکیش عه زیتان بو بکیشیت
و نووسخه ی ترمان بو له بهر بگریته وه.'

له و کاته دا فایه قی سه عول و که مال سه لیم هاتبوونه ناو چایخانه که
و تاوه کوو سلاویان نه کرد، ته نانه ت فره جی چایچیش ناگاداریان
نه بوو، فایه قی سه عول دهستی خسته سه ر شانی برایمی قاسمه
په شى پولیس و گوئی: 'نه وه چیه کوپینه نه لیتیت پوره هه نګن و
دهوره تان له شاکه تان داوه، خه ریکی چین؟'

کاتیک جیکه یان بو کردنه وه، که مال سه لیم له ماموستا یاسینی
پروانی و گوئی: 'نهری یاسین من و کاک فایه ق قه یرینک له
نہ سحابه سپی چاوه ریت بووین!'

کاتیک ماموستا یاسین وینه که ی دایه دهستی فایه قی سه عۆل، دیسان به پتوه هه موو ده وره یان لی دایه وه و یهک یهک ناوه کانیاں هینایه وه، پاشان فایه قی سه عۆل گوتی: 'ده ی یاسینه فه نی مه گه نه مانگوت، قه ولمان داوه و ده بیت سه عات ده بچین بۆ گه ره کی قه زازه کان و له مالی میرزا که ریم بین، ئه ی کوا تالیبی سه ید علی؟' دیت، جارێ کاتمان ماوه.

ماموستا یاسین کاتیک ئه مه ی گوت، له سه عاته که ی دهستی روانی: 'کاک حه مه ی مام مس ته فای ناله ند دیت به دواماندا، خۆ ئیمه ماله که یان نازانین.'

'ئهرێ یاسین پتم نالیت مه به ستی ئه م چوونه ی ئیمه بۆ مالی میرزا که ریم چییه؟'

'کاک فایه ق، حه لاهه خانی خیزانی میرزا که ریم له به غدا کوچی دواایی کردوه، وا بزانی ئه و داماره بۆ بینینی غه فوور و جه لالی کۆپی چووبوو، که ئیستایش له سجن. وتیان پێگه یشیان پێ نه داوێ مه یته که ی بیننه وه.'

'ئێ ئێ... زۆر به داخم، ده وه ره... ئا له م زروفه دا له سجنی ئه و گورگانه بیت.' فایه قی سه عۆل ئه مه ی گوت و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا.

'ئه و بنه ماله یه زۆر موزه حین و ئیتر بیه قه زا بن ئه و کورانه یش...'

ماموستا یاسین قسه که ی به که مال سه لیم بری و گوتی: 'ئه و کورانه... مرۆفی مه بده ئی و پۆله ی ئه م میلله ته ن!'

'به لی ئه ی چۆن، یاسین ئیمه هه موومان ئه وه ئه زانین!'

فایه قی سه عۆل ئه مه ی گوت، پاشان هه موو بیته نگ بوون و پێکه وه له وینه که ی تیپی خه باتیان روانییه وه.

فەرەجى چايچىيى بە سىنىيەك چاۋە لە تەنەشتيانەۋە راۋەستا و
گوتى: 'ئا دەى كاكە، ئەو جەرىدەيە. وينەى ئەو پالەوانانە لەسەر
مىزەكە لا بەن با تەپ نەيىت. پۇژ ھەتا ئىۋارە دوو دەرزەن فەرىكە
پىياو بە دواى تۇپىكەۋەن و شەقى تى ھەلدەدەن، توخوا ئىۋە بە
خۇتان ئەلەين چى... يان يارىچىيى.'
ھەموو پىنكەنەن.

دوو ههفته بوو ده‌متوانی به ئاسانی هه‌لبسم و دانیشم، چهند پرۆژیک به ته‌نیا بۆ باخه‌کانی جینسی و بارگ چووم، که له نزیکي ماله‌که‌م بوون. پیکه‌راوی خیره‌خوایی داکوتا سه‌ریان دام و له‌گه‌لیاندا چوومه ده‌ره‌وه. هه‌روه‌ها کارتیکی سالانه‌یان بۆ هینام، هه‌رچی کاتیک بمویستایه به خۆپایی ده‌متوانی بۆ ئه‌پارتمانێ سه‌نته‌ری کولتوری و شانۆیی گرانده‌ بیست و دوو بچم. که به پتی من... له ماله‌که‌مه‌وه پینچ خوله‌ک بوو. بێجگه‌ له‌وان، بۆ چوار مانگ ده‌چوو بێجگه‌ له‌ دکتور و په‌رستاری نه‌خۆشخانه‌ که‌سم نه‌بینیوو. ته‌له‌فۆنم بۆ قادری برام کرد، که باشم و که‌وتومه‌ته‌وه سه‌ر پتی خۆم.

پاشان په‌یه‌ه‌ندیم به‌ خه‌لیل هه‌مدانه‌وه‌ کرد. من و خه‌لیل هه‌مدان له‌ سالێ ۱۹۵۲وه‌ بووبووین به‌ هاوڕێ، له‌م ئه‌مریکا گه‌وره‌یه‌دا به‌ پیکه‌وت له‌ هه‌ریمی داکوتا و شاری بیسمارک یه‌کتریمان بینی، هه‌رچهنده‌ ئه‌و ده‌ سالێک له‌ من گه‌وره‌تر بوو. له‌ پیکه‌ی حیزبی شیوعی و به‌ تایبه‌تی کاکه‌ غه‌فوورمه‌وه‌ ناسیم، که‌ ئه‌ویش یه‌کێک بوو له‌وانه‌ی چهند جاریک ها‌ت‌بووه‌ سلیمانی و له‌ مالی ئیمه‌ ما‌بووه‌وه‌، له‌ ته‌مه‌نی هاوڕێیه‌تیماندا له‌ پیکه‌راوی قوتاییانی عێراق و پادیوی به‌غدا پیکه‌وه‌ کارمان کردبوو، هه‌رچهنده‌ ئه‌و له‌و سالانه‌دا چهند جاریک تووشی گرتن هات و لیم دا‌برا، به‌لام به‌ر‌ده‌وام ئا‌گاداری یه‌کتری بووین، ئه‌و زۆربه‌ی که‌سو‌کاری گیران و بی‌سه‌رو‌شوین بوون.

خه لیل هات به شوینمدا، له ږیگه و پېش نه وهی بگهینه ماله که ی،
نهویش وهکوو من به تهنیا ده ژیا و دواى بیسه روشوینکردنی ژن و
دوو که که ی له لایه نه عسییه کانه وه، ئیتر ژنی نه هیتابو وه.
سه ربازی کومار، ئه مه ناو نیشانی کتیبی یاده وه ریبه کانی بیرات
مسته فا بوو.

نهو کتیبه له دووکانی مزگه و تیک له شارى بیسمارک بو فروشتن
دانرابوو، کاتیک خه لیل همدان له دووکانه که نان و ماستی تورکی
کړی و له گه له دووکانداره که دا به زمانى تورکی که و تنه قسه کردن، من
کتیبی سه ربازی کومارم له سه ربازی به ردهم دووکانداره که بینى،
گرتم به ده ستمه وه و له وینه ی سه ربه رگه که م پوانى، چوار پیاو
بوون و به شانى یه که وه پاره ستابوون و مه لویه ی سامه پاره له
پشتیان وه دیار بوو. پیم وا بیت بینى مه لویه ی سامه پاره بوو
سه رنجی پاکیشام و ده ستم دایه کتیبه که.

ناو نیشانی کتیبه که به زمانى تورکی بوو، کاتیک خیرا چاوم به
لاپه رنه کانیدا گتیرا، له گه له نوو سینه کانیدا زوربه ی لاپه رنه کان وینه یان
له گه له بوو، له سه ره تای کتیبه که دا زوربه ی دیمه نى نیو وینه کانم
ناسیینه وه، که له به غدا یان شاره کانی تری عیراق گیرابوو. له ژیر
وینه کاندانا ماژه به سالی ۱۹۶۳ کرابوو.

به خه لیل همدانى هاوړیم گوت، لى بېرسه بزانه نهو کتیبه به
چه نده، له وه لامدا به پیکه نینه وه لى پوانیم و گوتى: 'بو، تو تورکی
زور ده زانیت؟ بو چیته؟'

خه لیل پیشتېر پى گوتبووم، که پېش گه یشتنى به نه مریکا شه ش
سال له ئیسته نبول بووه.

کابرای دووکانداز پیاویکی قه‌لوی کورته‌بالا بوو. له سسه‌ره‌تاوه
وام زانی خه‌لکی تایلهند یان چین بیت و سمیئیکی شو‌ری داناو، لهو
کاته‌دا به زمانی ئینگلیزی گوتی: 'ئه‌وه دوینی کابرایه‌ک هینای، گوتی:
ئه‌گه‌ر فروشرا پاره‌که‌ی بۆ ده‌خیله‌ی مزگه‌وت، نرخ‌ی پینچ دۆلاره.
ئه‌و لهو قسه‌انه‌دا بوو، من جزدانه‌که‌م له گیرفانی پانتۆله‌که‌م
ده‌ره‌یتابوو، پینچ دۆلارم له‌سه‌ر میزه‌که‌ی نیوانمان دانا و خه‌لیل
حه‌مدان سه‌ری لئ پاره‌شاندم.

تاوه‌کوو گه‌یشتی‌نه ماله‌وه، له هه‌موو وینه‌کانی نیو کتیه‌که‌م
پوانی، کاتیک له به‌ر خۆمه‌وه گوتم: 'خۆزگه‌ لئی تیی ئه‌گه‌یشتم!
خه‌لیل به‌ دهم زه‌لاته‌دروس‌تکردنه‌وه گوتی: 'ئێ خۆ منیش نازانم
تورکی بخوینمه‌وه، ته‌نیا که‌میک قسه‌ی پین ده‌که‌م.'
'تا بزانه‌م ئه‌و تورکانه‌ مانگی چواری سالی ۱۹۶۲ له به‌غدا ئیشیان
چی بووه!'

'پین ده‌چیت بۆ سه‌فه‌ر و سه‌یران چووبن. ئێ سبه‌ینی هه‌ینییه‌ و
نیوه‌پۆکه‌ی بچۆ ئه‌و پیرانه‌ هه‌موویان له‌وین.'
'به‌ جلی سه‌ربازییه‌وه سه‌فه‌ر و سه‌یرانی چی! بیجگه‌ له‌وه ئه‌وه
پیکه‌وتی ئه‌و پۆزانه‌ ئه‌کات که‌ قه‌ومییه‌کان ده‌سه‌لاتیان گرت هه‌ست!
'قه‌ومییه‌کان کین؟'

'ئه‌وه بۆ خۆتم لئ غه‌شیم ئه‌که‌یت، به‌عه‌سییه‌کان!
'ئێ، ئینجا ئه‌وه هه‌والیکی خوشه‌ یان ناخوش، ئیتر هه‌رچی
کامیکیان بیت با به‌ یادی ئه‌و پۆزانه‌وه پینکیک ویسکی بخوینه‌وه.
'نازانم چیه‌ و چۆنه‌، به‌لام خه‌یالم بۆ شتیک ئه‌چیت و که‌ بیرى لئ
ئه‌که‌مه‌وه هه‌ست ئه‌که‌م تامی ده‌م ئه‌گۆپیت!'

‘بۆ ئوۋەى لە بىرت بچىتەۋە و تامى دەمت بگۆرپىت، پىنكىك لەو
ويسكىيە دەرمانه.’

‘پرسىيارەكە ئوۋەيە، ئوۋ ئەفسەر و سەربازە توركانە لەو پۇژانەدا
لە بەغدا چىيان كىردوۋە؟’

‘جەلال، تۆ دەزانىت مەن دواى ئوۋ ھەموو سىجن و دەردىسەرييە
نامەۋىت ھىچ لەسەر عىراق بزانم، دەردى خۆت ھەموو جارىك
دەلىيت؛ مەن سالى ۱۹۶۲ خودام لە سىجن لى وەن بوو، مەنىش ئوۋ پۇژە
لەسەر ئوۋ پردەى نىۋان كەرخ و پەسافە خودايان لە پىش چام
كوشت. ئوۋ كىتبە لا بەرە و ئوۋ شووشە ويسكىيە ھەلپچەرە.’

‘ئەگەر ئوۋەى بىرى لى ئەكەمەۋە راست بىت، ئوۋ نەينىيەكى
سەيرە، واتە ئوۋ توركانە سالى ۱۹۶۲ بۆ پىشتىۋانى بەعسىيەكان لە
بەغدا بوون.’

‘ئەرى تۆ ھىلاك نەبوۋىت لەو باسوخواسانە، ئىمە كاتى خۆى
لەدەست زولمى ئوۋ بەعسىيە و تەنەت دەسلەتدارانى پىش و
دواى ئەۋانىش ھەلاتوۋىن، كەچى تۆ بەردەۋام بە خەيال بۆى
دەگەپىتەۋە. گوۋ بە خوداى تۆ... ھىچ نەگۇراۋىت.’

‘لە ھەندىك وىتەدا بە جلى سەربازىيەۋە و بە تىكەلى لەگەل
ئەفسەر و سەربازە عىراقىيەكاندان، يان باشترە بلىم لەگەل
ھەرەسقىەۋمىيەكاندا وىتەيان گرتوۋە، تەنەت ھەندىك لە وىتەكانىش
لە كوردستان، ئەمەۋىت لەۋە بگەم...’

‘لەۋ كاتەدا ھاتبوو دەستىكى خىستىۋوۋە سەر شانم، قىسەكەى پىن
بىرىم و گوتى: ‘بە خودا تۆ شىتەت، دە ئوۋ شووشە ويسكىيە ھەلپچەرە،
ئوۋ باسانە تىپەپىون و پاشان...’

‘پاشان چی؟ ئه‌وه میژووی من و تو و هاو پیکانمانه، منیش حەزم
ئەکرد وەک تو...’

‘و‌هک من بێده‌ماخ ببوویتایه؟ یان دلشکاو و مردوو؟’

‘نا، نا، و‌هک تو بمتوانیایه ئه‌و پابردووهم له بیر بکرایه.’

دوای ئه‌مه تاوه‌کوو هه‌لچرینی شووشه‌ی ویسکییه‌که، که
مارکه‌که‌ی بلاک جاک بوو بێده‌نگ بووین. پاشان خه‌لیل ئه‌و
بێده‌نگیه‌ی شکاند و پرسیی: ‘پووداوه‌کانی سالی ۱۹۶۳ ت مه‌به‌سته؟’
‘چی بوو، برینه‌کانتم کولانده‌وه؟’

‘خۆزگه‌ ته‌نیا برینیک ده‌بوو، زۆر له‌وه...’

ئه‌و قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد و منیش هه‌یچ نه‌گوت، بێده‌نگ قومان
له‌ په‌رداخ‌ی ویسکییه‌که ده‌دا، دیار بوو به‌ خه‌یال له‌گه‌ل په‌گی تالیی
ویسکییه‌که‌دا بۆ پووداوه‌کانی پابردوومان و ئه‌و ساله‌ گه‌ پابووینه‌وه.

ئەو شەۋەى لە مالى خەلىل حەمدانى ھاۋرېم مېوان بووم، لە دواى ئەۋەى كىتەبەكەمان پىكەۋە سەير كرد، ئەو بىدەنگى دايگرت و بىجگە لە گريان هېچى ترم لىنى نەبىست. بە جۆرىك لە كردنەۋەى ئەو باسە و گەرانەۋە بۆ سالانى شەستەكان پەشىمان بووم. ھەرچى شىعەرىكم تا ئەو پۆژە بە زمانى عەرەبى نووسىبوو، بۆم خويندەۋە، گوئى لىم نەگرت و نەمتوانى دلى بەينمەۋە جىگەى خۆى و فرمىسكەكانى وشك بگەمەۋە.

خەلىل بە دەم گریانەۋە كراسەكەى داكەند و پانتۆلەكەى ھىتايە سەر ئۆزى، يەكەيك شوئىنى ئەو گوللانەى پىشان دام، كە لە تەمەنى لاۋىتيدا و بە تەۋاۋى لە پاپەپىنەكەى كانوونى يەكەمى ۱۹۴۸دا لەسەر پردى نيوان كەرخ و پەسافە برىندار بووبوو. يازدە گوللەى پىۋە بووبوو، تاۋەكوو ئەو پۆژەش، نژىكى سى و پىنج سالى بە سەردا تىپەپىبوو، ھىشتا چوار گوللە لە پىشتىدا مابوونەۋە و دىكتۆرەكان بە نەشتەرگەرى بۇيان دەرئەكرابوون.

خەلىل بە دەم ھەنسكەلەكەشەانەۋە گوئى: 'ئەو پاپەپىنەى حكومەتەكەى سالىح جەبرى پووخاند. ئەو پۆژە؛ سەرباز و پۆلىس دەيانوىست پىگە لە خۆپىشاندەرانى بەرى كەرخ و پەسافە بگرن و تىكەل نەبن، زياتر لە دوو سەد كەس كوژران و سى سەد كەس سىكىش برىندار بوون. سەربازەكان شەستىريان لەسەر خانوۋە بەرزەكانى ھەردوو بەر دابەستبوو. لە دواى نىۋەپۆى ئەو پۆژەدا، دواى ئەو

هه موو کوژراوه کۆلیان نه دا و تیکه ل بوون و بۆ بهری به سافه
په پینه وه.^۱

خه لیل بهرده وام له بهر خۆیه وه ده یگوت: 'گوو به خوات.'
منیش پێم ده گوت: 'هه ی دۆراو!'

پۆژی دوا یی گه پامه وه ماله وه و کتیه که ی سه ربازی کو مارم هه ر به
ده سته وه بوو. شوین و کاتی وینه کانم ده ناسییه وه و به تایبه تی
وینه یه ک زۆر سه رنجی پاکیشام، که ئه ویش وینه ی مالی حازم به گ
بوو. ئه و ماله ی له یه کتیک له وینه کان ی نیتو کتیه که ی سه ربازی
کو ماردا بوو، وینه ی کو مه لیک گه نج و پیاویکی پیر له سه ر کورسییه ک
له نیوانیاندا، له گه ره کی که پاده مریه م. له پێگه ی مامۆستا یاسین
حه مه سالج و پێکخسته نه کان ی حیزبی شیوعی له به غدا هه موو شتی کم
له سه ر میژووی مالی حازم به گ و به تایبه تی کو ره کان ی ده زانی.

چیروکی حازم به گ و کو ره کان ی:

دیمه نی نیتو وینه که ئه و خانووه یه، که سالی ۱۹۴۸ مه لیک فه یسه لی
دووه م له پۆژی ئاههنگی سالانه ی کۆشکی پادشایه تیدا ده یکاته
دیاری حازم به گ. عه بدولئیلا ه— پاوێژکار و مامی مه لیک فه یسه لی
دووه م دوا ی ئاههنگه که کلێله کان ی ده داتی و بۆ بینینی خانووه که دوو
پاسه وانی له گه لدا ده نیریت، دوا ی دوو سه عات ده گه رپته وه بۆ
کۆشکی پادشایه تی و ده یه ویت ئه وه یان لی به رسیت، که ئایا به
پاستیانه ئه و خانووه ده بیته مولکی ئه و.

سالی ۱۹۶۳ یه و پینج ساله مه لیک فه یسه لی دووه م له ژیا ندا
نه ماوه. ده سه لات له عێراقدا کو پرا وه و قه ومیه کان حو کم ی ته وا ی

عیراقیان گرتووه ته دهست، واته لهو سالهدا سئ که سایه تی و دهسه لاتی جیاواز فرمانپه وایی عیراقیان کردووه. حازم بهگ خوی ئه و توانایه ی جارانی نه مابوو، پوژانه به دوو کهس له ناو جینگه کهیدا هه لیده سستینن و بۆ باخه که ی یان له بهر هه یوانه کهدا له سه ر کورسییه ک دایده نین، حازم بهگ ته نیا دوو کوپی هه بوو، به ناوه کانی که مال و سه ردار، کللی ماله که یان وه رده گرن و کاروباره کانی باوکیان راده په رینن، باوکیان راویژکاری نه یینی هه موو ئه و پوژیمانه بووبوو؛ که له په نجا سالی رابردوودا له عیراق حوکیان کردبوو، پیش سالی ۱۹۱۷ یه کیک بووبوو له ئه فسه رانی عوسمانی. هر به و جوړهش لای ئه و پوژیمانه وه کوپه کانی هه مان متمانه یان پین درابوو. چهندان جار به که مال و سه ردار ی کوپی گوتبوو: 'ئاشه وان ده بیت نه هیلتیت ئاو له ئاشه که ی بپریت، ئیتر کیشه نییه ئه و ئاوه سه رچاوه که ی له کوپه دیت.'

حازم بهگ له سالی ۱۹۳۰ وه له شاری سلیمانی ده پوات و له به غدا نیشته جی ده بیت، پیک هه فته یه ک دوا ی پوژی شه شی ئه یلوول. ئه و پوژه ی زیاتر له دوو سه د کهس له بهر ده رک ی سه را ده کوژرین. حازم بهگ یه کیک ده بیت له و چهندان به رژه وه ندیخوازه ی خه لکی سلیمانی، که خویان به مهن دووبی خه لکی سلیمانی ده زانن و خوپیشانده ران به منداله وردکه و گیره شتوین له قه له م ده دن.

حازم بهگ و کوپه کانی له دوا ی سالی ۱۹۶۳ وه و له پوژی هاتنه سه ر حوکی قه ومیه کانه وه هه ولی ئه وه ده دن خویان بشار نه وه؛ یان بۆ شاری سلیمانی بگه رینه وه. به لام په یوه ندییه کانی حازم بهگ ئه وه نده به رفراوان ده بن، هر زوو په یوه ندی به ئه ندامانی حیزبی به عسه وه ده کات و گفتی ئه وه یان لی وه رده گریت، که

سهرومالی پاریزراو ده‌بیت. به‌لام که‌مالی کو‌ری له خوی دلنیا نابیت و بۆ سلیمانی ده‌گه‌پیت‌وه و خانوو کۆنه‌کیان له گه‌په‌کی شیخانی شاری سلیمانی ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه، پاشان خانوو‌یه‌ک له گه‌په‌کی عه‌قاری ده‌کهن. کاتیک حازم به‌گ هه‌وال بۆ که‌مالی کو‌ری ده‌نیریت، پینی باش ده‌بیت ئه‌و بنکه‌یه‌یان له سلیمانییش هه‌بیت.

مانگیک پیش ئه‌و پۆژه نازم گوزار و دوو که‌سی تر سهردانی مالی حازم به‌گیان کردبوو، بۆ نوێکردنه‌وه‌ی هه‌مان ئه‌و په‌یمانه‌ی ئه‌و له‌گه‌ل پژیمی پیشتردا هه‌یبوو.

دوو پۆژ دوا‌ی سهردانه‌کی نازم گوزاری سهرکرده‌ی بالای حیزی به‌عس، دوو پیاوی چاکه‌ت و پانتۆلپۆش به‌فۆرتیکی ره‌ش گه‌یشبوونه به‌رده‌م ماله‌که. سهرداری حازم به‌گ چاوه‌پروانی کردبوون، چونکه پیشتر له‌هاتنیان ئاگاداریان کردبووه‌وه. له‌گه‌ل وه‌ستاندا بێ ئه‌وه‌ی دا‌به‌زن له‌گه‌لیاندا ده‌پوات، کاتیک ده‌گه‌نه ئه‌پارتمانی وه‌زاره‌تی ناوخۆ، هه‌موو ده‌رگه‌کان بۆ هاتنی ئه‌و میوانه؛ که‌ دیار بوو ئاگادار بوون، خرابوونه سهر پشت. له‌ قاتی چوار و کوتایی، ده‌چنه ژووری وه‌زیری کاتی، سابیر خه‌لف؛ که‌ پیاویکی قه‌له‌و بوو، به‌ قاتیک جلی سپییه‌وه له‌ پشت میزیکه‌وه دانیشتیوو، وه‌ک بلیت له‌به‌ر قه‌له‌وی هه‌چ جلیکی ناچیت به‌ر، بۆیه ئه‌و پارچه‌ جله سپییانه‌ی له‌به‌ر کردوو. دیار بوو نه‌یده‌توانی به‌ ئاسانی له‌ جینگه‌ی خوی هه‌لبستیت، چونکه له‌ هاتنه‌ژووره‌وه‌ی سهرداردا، ته‌نیا به‌ ئه‌سته‌م سه‌ری بۆ جوولاند و گوتی: 'چۆنی کاکه، خۆشه‌ویستمان سهردار، که‌سوکار چۆن، سلیمانی چۆنه، هه‌موو باشن!'

به دهنگيكي گر ئه مه دهليت و سهرداري حازم بهگ بهرهو پروي دهچيت، كابر ابي ئه وهى ئايشكى له سهر ميزه كه بۆ بچوليتيت تهوقى له گهل دهكات. به سهر ميزه كه دا خوى دهچه مينيته وه تهوقى له گهل دهكات، سهردار دهليت: 'سوپاس گه ورهم، ئيوه چۆن، تهنروستيتان باشه؟ باوكم سلاوى بۆ به پيزتان هه بوو.'

'هه زار په حه مه له باوكت، كاكه سهردار، باوكت يه كيكه له دلسۆزه كاني شوپش، تهنانهت سه روگيش ناوى ئيوه و باوكتى بيسته وه ته وه... بۆ ئه و خزمه تهى ده يكه ن پيزانيى هه يه.'

'سوپاس گه ورهم، ئيمه وهك عيراقيه ك ئهركى سهرشانمان به جي هيتاوه.'

'خودا به تياريزيت، سه رده مى به كريگراو و تاوانبار به سه ر چوو، ئيسنا بۆ بنياتناني عيراقىكى نوئ، ئيمه به رامبه ر گهل و شوپش له به رده م به رپرسياريتيه كى گه وره داين!'

'به ئى، ئه مر كه گه ورهم!'

'دوژماني گهل و شوپش زۆرن و پيوسته كارى جددى بكرت، له بهر ئه وه ئهركمان زۆره.'

'به ئى گه ورهم، ئاماده ي فه رمانتم.'

'له باكوور پلانيكى گه وره مان هه يه! به رامبه ر ئه وانه ي دژى به رژه وه ندى هه مووانن.'

'به ئى گه ورهم، پاست ده فه رموويت و زۆر پيوسته.'

'بۆ ئه و مه به سه ته تو ميواني وه زاره تي به رگرى ده بيت و له وي چه ند پيوست بيت ده مينيته وه و له گهل هاوپى عه بدوله كريم شيخلي هاوكارى ده كه يت و تو له و پينمايى وه رده گريت.'

'فه رمانى تو يه گه ورهم.'

دوای ئەمە زەنگی تەلفۆنەکه لێ دەدریت، کورسییەکی دەسووپریت و پشت له سەردار دەکات. بە چرپەچرپ قسە لەگەڵ یەکیک دەکات. پاشان ئەو کەسە لەگەڵ سەردار چوو بوو ژوورە و بە پتووە لە شانییەوه پراوەستابوو، بە ناوی عەبدولکەریم شیخلی، کە یەکیک بوو بوو لەو دوو کەسە بۆ مالهۆه بە دوایدا چوو بوون، دەست دەخاتە سەر شانی و پێی دەلێت: 'کاک سەردار، پێویستە برۆین.'

سواری هەمان ئۆتۆمبیل دەبن و پێش ئەوەی بە پێ بکەون، عەبدولکەریم دوو پاکەتی جگەرە مارلبۆرۆی لە نیو چەکمەجەیی ئۆتۆمبیلەکی دەردەهێنێت و یەکیکیان فری دەداتە سەر داشبلەکه و ئەوی تریان هەلدەچریت. دوای ئەوەی هەردووکیان جگەرەکانیان دادەگیرسێن و مژێ لێ دەدەن، بێ ئەوەی هیچ بلێن بە پێ دەکەون.

پێش ئەوەی بگەن بەردەم ئەپارتمانێ وەزارەتی بەرگری، عەبدولکەریم شیخلی بە سەرداری گوتبوو: 'ئەوەی بێ بنێتە نیو ئەپارتمانێ ئەم وەزارەتەوه، دەبێت کەسێکی زۆر باوەرپێکراوی حیزب بیت، بە تایبەتی لەم پۆژانەدا، کە پلانی پاشەپۆژی عێراق سەرلەنوێ دادەپێژریت، کاکە سەردار تۆش یەکیکی لە ئێمە و ئێتر پێویست ناکات باسی گرنگی پاراستنی نەیتیت لە لا بکەم. چونکە دەبێت تۆ ئەوه زۆر زۆر باش بزانی؛ کە من و تۆ قاسەیی پاراستنی نەیتینی حیزبین!'

کاتیک عەبدولکەریم شیخلی ئەمە بە سەرداری حازم بەگ دەلێت، بە سەرنجەوه لە ناو چاوی دەروانیت و توند سەر شانی دەگوشیت.

نامیق ئاغا و عزیزى میرزا که ریم له خوارووی کۆلانه که وه بق
لایان هاتن، عزیز خۆی خسته بهردهم مامۆستا یاسین و کوتی:
'نه که ی کوره، نا نه جیب، ده ستت داگره!'

نامیق ئاغا له مامۆستا یاسینی پرسیی: 'ئوه چیه یاسین، ئه مانه
کین؟'

'ئهمه یان عوسمانی ئامه درێژه و ئه ویتیشیان مه گر خوا بزانت
به کریگیراوی کتیه!'

له و کاته دا به هار و دایکیشی هاتبونه بهینه وه، به جۆریک
هه ره شه کانی عوسمانی ئامه و قسه و پارانه وه تیکه ل بووبوون،
هاوپی ده موچاوه له بستراره که ی عوسمانی ئامه تاوه کوو ئه و کاته
هیچی نه کوت، به لام عزیز لکی چۆغه که ی غالب عه ربه تی گرتبوو،
له به ییناندا هه ریه که و به لایه کدا پایده کیشا، له گه ل ئه وه دا عوسمان
لووله ی ده مانچه که ی کردبووه عه زیز، به لام عزیز به رده وام لئی
ده چووه پیشه وه، نامیق ئاغا ده ستی عزیزى گرت و پنی کوت:
'کۆره عه زیز ئاگاردار به، ته قه مان لئ نه کات!'

'ئو پیاوه نییه، خوێزی به کریگیراوه!'

کاتیک خه لکی گه ره ک هاتنه بهر ده رگه و چه ند پیاویک به ره و
پوویان چوون، یه کیک له وانه حه مه فه ره جی پۆلیس بوو، هاوپی
ده موچاوه له بستراره که ی عوسمانی ئامه دوو فیشه کی به سه ریاندا
ته قاند، ژنه کان قیزانیدیان و پیاوه کانیش سه له مینه وه و له جیگه ی
خویان راوه ستان، له و کاته دا نامیق ئاغا و عزیزى میرزا که ریم
ده ستیان دا بووه یه خه ی عوسمان، کابرا ده موچاوه له بستراره که
لووله ی ده مانچه که ی کرده غالب عه ربه تی و دوو فیشه کی نا به
سینگیه وه، له و کاته دا عه زیز په لاماری دا و چمکی جامانه که ی

له سهر دهموچاوی ترازاند، به لام هیچیان نه ویان نه ناسییه وه، دواى
 نه وه نامیق ئاغا و یاسین دهستیان له یه خه ی عوسمانی ئامه بهر دا
 و چوون به سهر غالب عهر به تیدا نوشتانه وه، عوسمان و هاوړیکه ی
 سواری جینه که یان بوون و له چهند هه ناسه یه کدا له چاو ون بوون،
 نامیق ئاغا به ږاکردن چوو به دواى ستاری سایه قدا که ماله که یان
 ده که وه ته سهر شیوی قازی، خوینی غالب عهر به تی دوو مه تریک
 جوگه له ی به ستبوو، عزیز و ماموستا یاسین خستیانه ناو سه یاره
 فوخته که ی ستاره وه و به هه مان ږنگه دا، که ته که ره کان لیوه ی
 تپه ږیبوون، بق نه خوشخانه یان برد.

دواین هه والی غالب عهر به تی، له نیوان مردن و ژیاندا بوو،
 دکتوره کان به ماموستا یاسینیان گوتبوو، که یه کتیک له گولله کان بهر
 برېږه ی پشتمی که وتووه و نه گهر نه ی شمريت نه وا به ختی نابیت
 جاریکی تر له سهر پنی خوی بوه ستیت، به لام یاسین کاتیک
 ده که ږیته وه بق ماله وه، نه وه به به هار و دایکی نالیت و ته نیا نه وه نده
 نه بیت: 'عه مه لیاتی بق کراوه و شوکور له مردن ږزگاریان کردووه!'
 پاشان عزیز و نامیق ئاغا به به هار و دایکی ده لین، که ئیواره
 خویان حازر بکن و دینه وه به دواياندا و ږنگه وه بق نه خوشخانه ی
 جمهورى ده چن.

سه عات چواری دواى نیوه ږو یاسین و پیاوړیکى نه ناس ده که نه مالی
 غالب عهر به تی، یاسین جه میل مه دفعه ی هاوړی به به هار و دایکی
 ده ناسییت، له و کاته دا عزیز و نامیق ئاغا به جینیکی لاندرو فهری
 سه وزه وه له بهر ده میاندا ږاوه ستان.

کاتیک پیکه وه گیشته خسته‌خانه‌ی جمهوری، ئه ژووره‌ی که ده‌بوایه غالب عه‌ربه‌تی تیدا بوایه، جیگه‌که‌ی چۆل ده‌بیت، پاشان پیتان ده‌لین، که سه‌عات سینی دوی نیوه‌پۆی ئه پۆژه، چوار سه‌رباز و دوو که‌سی مه‌ده‌نی هاتوون و غالب عه‌ربه‌تیان بۆ نه‌خۆش‌خانه‌ی سه‌ربازی له‌ حامیه‌ برده‌وه. وه‌کوو ئه زانیارییه‌ی به‌ نه‌خۆش‌خانه‌ی جمهوری دابوویان، گوايه له‌وئ چاره‌سه‌ری باشتري بۆ ده‌کریت... چونکه‌ برینه‌که‌ی کاریگه‌ره.

دوی ئه‌وه‌ی بۆ به‌رده‌م پرسه‌گی سه‌ربازگه‌ی حامیه‌ ده‌چن، پیتان ده‌لین که ئه‌وان ناگاداری هه‌چ نین و ده‌ریانده‌کن، پاشان بۆ که‌په‌کی سه‌رشه‌قام ده‌گه‌پینه‌وه.

سه‌عات هه‌شتی شه‌وی ئه‌و پۆژه ئه‌نهر دارتاش دیت به‌ دوی مامۆستا یاسیندا و پیکه‌وه بۆ مالی که‌مالی حازم به‌گ ده‌چن، کاتیک ده‌چنه ژووره‌وه و له‌ حه‌وشه‌ و ناو باخه‌که‌دا؛ ئه‌و پیاوه‌ی له‌گه‌ل عوسمانی ئامه‌دا بوو له‌وئ ده‌بینیت، ئه‌و که‌سه‌ی ته‌قه‌ی له‌ غالب عه‌ربه‌تی کردبوو، له‌ مالی که‌مالی حازم به‌گ ده‌بیت.

که‌مال پیتان ده‌ناسینیت و ده‌لێت: 'ئه‌وه‌ کاک عه‌گید سدیقه‌ و له‌ سلیمانی نوینه‌ری سه‌رۆک بارزانییه‌!'

مامۆستا یاسین ده‌ست ده‌خاته‌ ناو ده‌ستی، ده‌ستی یه‌کتر توند ده‌گوشن و تاویک به‌ پقه‌وه له‌ چاوی یه‌ک ده‌پوانن.

داده‌نیشن، ئه‌نهر دارتاش ده‌لێت: 'له‌ پیکه‌، یاسین ئه‌وه‌ی بۆ گیرامه‌وه، که‌ ئه‌مڕۆ له‌ که‌په‌کی سه‌رشه‌قام ته‌قه‌یان له‌ کابرایه‌کی هه‌زاری باخه‌وان کردوه‌!'
'ئێتر ئه‌وه‌ وه‌زه‌که‌یه‌!'

که مالی حازم بهگ ئەمه دەلێت و عەگید سدیق بۆی دەسەنیتەوه و
له یاسین دەروانیت و دەلێت: 'ئێمه دەبییت باش دوست و دوژمنی خو
ناسبکەین، دەبییت هەقالان باش ئاگارین، که به ناڤی خەبات له بەرهی
ناحەز و دوژمن نەبین! چونکی ئەڤه خیانتە و جیگە ی قەبول نییه.'
'ئێمه نابیت به ناوی خەباتەوه خەلکی هەزار به دوژمنی خۆمان
بزانین و شەلاتی و خوێری به کری بگرین و پەلاماریان بدەن و
بیانکوژن! ناچیتە عەقلمەوه جەنابی مستەفا بارزانی بهوه پازی بیت!'
کاتیک مامۆستا یاسین ئەمە ی گوت، له عەگید سدیقی دەروانی.

'به بیرم دیت ئه وهت بق باس کردم، که تو له و کۆبوونه وهیه یی شاری بهغدا ی حیزبی شیوعیی سالی ۱۹۴۸ دا، که له مالی یه هودا سدیق بهسترا، ئاماده بوویت! لهوئ چی پرووی دا؟'

کاتیک ئه مه مه له خهلیل همدان پرسیی، سالی ۱۹۸۳ یه و له شاری بیسمارکی ویلایه تی داکوتای ولاتی ئه مریکا له لای من میوان بوو.

'بیقه زان بیت، توش چیت له بیر ماوه.'

'به لئ، چونکه تا ئه مرق له کهسی ترم نه بیستوه.'

'له و سالا دا و دوا ی له سیتاره دانی سن سهرکرده که ی حیزبی شیوعی، بق ده رچوون و خۆپاککردنه وه له و نه عله ته، وه کوو سهره تای دامه زرانندی حیزبی شیوعی له مالی جوویه ک له بهغدا کر بوینه وه. من وهک نووسه ریکی حیزب بانگ کرابووم. چونکه ئه وکاته من له حیزبدا هیچ بهرپرسیاریتیه کی ترم نه بوو. ئه وه بوو بق دوو سال ده چوو، یه هودا سدیق سهرکرده یه تی حیزبی شیوعیی به نه یینی گرتبووه ده ست. له مالی خۆیاندا بهرده وام کورد و عه ره به شیوعیه کانی کر ده کرده وه. ئه و پۆژه له کۆی ئه و بیست که سه ی لهوئ ئاماده بوون، هه شتیان جوو بوون. چوار پۆژ کهس له و ماله نه چوو ده ر، باش به بیرم دیت له نئوان خۆیاندا بوو بوون به دوو به ره وه، دیار بوو کاریگه ری روودا وه کانی ئه و پۆژانه و سیاسه تی حکومه ت هه موو پینگه کانی لئ داخستبوون. له راستیدا، له کۆبوونه وه که دا بیتجگه له دژایه تی و لایه نگری زایونیزم باسی هیچی

تر نه کړا. له دهمې نه دنامه عه ربه کانه وه نه وه ده بیسترا، ده بیت نیمه زمان و نووسین و گوتاری حیزبی شیوعی ته واو له زایونیزم و جوو پاک بکهینه وه. له وهلامی نه وده دا ساسون دلال گوتی: "نیمه بڼه وه نه م پارتهمان هه لېژاردووه و هه موومان چالاکانه کاری له پیناودا ده کهین، که په یوه ندیی به ئایدیا و پرووداوه کانی ئیستای عیزاق و جیهانه وه هه یه. ته شه نه کردنی زولم و زور و کیشهی چینایه تی و دژه سامی، نه هیشتنی جیاکاری ئایینی و نه ژادی و کومه لایه تی. نیمه ی جوو به شوین نه و ئایدیا گشتگیره وهین، وهک چون سوشیالیزم خه بات بڼه پرزگاری مړوف له دهستی زولمی ئایینی و نه ژادی ده کات، نیمه ییش خوازیاری ژیاننیکین، که تیدا ئایینک یان نه ته وه یه کی زورینه به سر نه وانی تر دا بالاده ست و زال نه بیت." نه و پرژه به کوی دهنگی سر کرده عه ربه و کورده کان، جووه کانیان په راویز خست و به راشکاوانه باس له وه کړا، که له نه ده بیاتی حیزبدا نه وه ی له سیزده سالی ته مه نی حیزبدا نووسراوه و له مړو به دواوه ده نووسریت، نه وه یه که ده بیت ناوی نه وان بسرپښته وه. تاوه کوو پاریزگاری له سومعه ی حیزب بکریت و بهر نه عله تی خه لک نه که ویت.

'جاریک له گه ل کاکه غه فورمدا باسم کرد، به لام نه و هیچی له باره وه نه نه زانی. باشه خلیل ئیتر به و ئاسانییه بریاری کوتایی دراه؟'

'به لئ، دوا ی بریاری کوتایی، یاقووب کوهین دهنگی هه لېری و گوتی: "هاورپیان، به م جوړه سوشیالیزم له عیزاق هیچ پاشه پوژیکي نابیت. جووه کان له یه ک کاتدا دهرده په پینرین و به زور په وانه ی ئیسرا ئیل ده کرینه وه؛ چونکه له لایه ن ئیوه و گه له وه به عیزاقی

دانانرین، له وهش خراپتر هه موویان به زایونیزم و زهوتکهری خاکی
 فهله سستین داده نرین. ئهم دژبه یهکی و ناکوکیه هیته دهی په یوه ندیی به
 جووه ویتاکراوه که وه هیه، که ۱۴۰۰ ساله سکیتچه که ی کیتشراوه،
 ئه وه نده په یوه ندیی به حهقیقه تی کاره کتهری مروژی ئاسایی جووه وه
 نییه. "جهلال خوت ئه وه ده زانیت، له سالی ۱۹۴۸ دا و دوی شکستی
 عه رب له جهنگی دژ به ئیسرا ئیل، ئیتر ده سته واژه ی "جووه کان
 برای شیوعیه کانن!" له لایه ن ئیسلامی و عه رب به نه ته وه په رسته کانه وه
 بلاو کرایه وه. ئیتر حیزبی شیوعی عیراقی ناچار بو، یان باشتره
 بلین له لاوازی و نه زانیاندا، له کوتار و نووسراوه کاندا خویان له
 ناوهیتانی سه رکرده کانی وه؛ یه هودا سدیق، ساسون دهلال، شائول
 تهویق و یاقوب کوهین، هه روه ها فیردا یاقو بیاریزیت.^۱
 'فیردا یاقو کتیه؟'

'فیردا کچی یاقو یه هودای ملوینیر بو، که له سه ره تای
 دامه زانندی حیزبه وه به شدار بو، هاوپی نزیکی فهد بو. فیردا له
 سه ره تاوه لایه نی دارایی حیزبه که ی گرتبووه ئه سستی خوی، بی
 ئه وه ی بیهویت ناوی بهینریت. هه ندیک له هاوپی نزیکه کانیا ن دواتر
 گوتبوویان، که فیردا له گه ل فهد دلخوازی یه کتر بوون. فهد له
 به ندیخانه ی به عقوبه ده لیت؛ "من له ږیگی هاوپی فیردا یاقو
 یه هودا وه سۆشیالیزم ناسی."

پاشان فیردا له هه مان سالدا بۆ خویندن ده چی بۆ ئه مریکا و
 ناگه ږیته وه. ته نانه ت له و کۆبوونه وه یه شدا چه ند چاریک بۆ یه ک
 هه ستهانه وه و په لاماری یه کتریان دا. ساسون دهلال له کوتایی
 کۆبوونه وه که دا و کاتیک ویستی بروت، پووی له ئه ندامه عه ربه کان
 کرد و پی گوتن: "ئیه هیچ له بیر ی سۆشیالیزم نه گه یشتون،

چونکه ئیوهی عه‌ره‌ب؛ سۆشیالیزم وه‌ک ئایدیۆلۆژییه‌ک بۆ خزمه‌تی پرسسی نه‌ته‌وایه‌تی عه‌ره‌بی خۆتان به‌کار ده‌هێنن، به‌ داخه‌وه‌ کورده‌کانیش کوێرانه‌ دواتان که‌وتوون، که‌ سه‌به‌ینی هه‌مان چاره‌نووسی ئیهمه‌یان ده‌بێت. ئه‌مڕۆ ئه‌وه‌تان سه‌لماند که‌ ئه‌ندامبوون له‌م پارتیه‌ به‌ ناو کۆمۆنیزمه‌دا بۆ ئیهمه‌ی که‌مینه‌ جۆریکه‌ له‌ خۆکوژی. "پاشان له‌ پۆژنامه‌ و به‌یانی حیزبی شیوعیدا به‌ راشکاوی ئه‌وه‌ نووسرا: "جووه‌کان پلانگێڕن و کارکردن له‌گه‌لیان یاخود جێکردنه‌وه‌یان له‌ ناو پێکخراو و حیزبدا به‌شداریکردنه‌ له‌ پلانه‌کانی زایۆنیزم له‌ ئیسرائیل. "من ئه‌و شه‌و و پۆژانه‌ هه‌چی وام نه‌نووسی، که‌ خۆی له‌ راستیدا بۆ ئه‌وه‌ له‌وئێه‌ بووم.

'خه‌لیل، تۆ ئه‌بووایه‌ کاتی خۆی ئه‌و زانیاریانه‌ت بلاو بکڕدایه‌ته‌وه‌.'
'جەلال، تازه‌ ئه‌وه‌ تێپه‌ڕی و تگات ئێ ده‌که‌م تووشی ئه‌و سه‌رئێشه‌یه‌م مه‌که‌!'

'به‌ بیرم دیت، ئه‌وسا به‌یاننامه‌یان بلاو کړده‌وه‌، که‌ گوايه‌ ئه‌و ئه‌ندامه‌ جووانه‌ خیانه‌تیان له‌ حیزبی شیوعی کړدبوو!'

'چه‌ند پۆژیک دوا‌ی کۆبوونه‌وه‌که‌ی مالی یه‌هودا سه‌دیق ئه‌ندامه‌ جووه‌کان شوینی مانه‌وه‌یان له‌ لایه‌ن هاو‌پێیانه‌وه‌ ده‌ستنیشان کران و به‌گرتیان دان. پاشان ته‌واوی زانیاری میژووی کارکردنیان تاوه‌کرو دوا‌پۆژی پێکه‌وه‌بوونیان چووه‌ به‌رده‌ستی کاربه‌ده‌ستانی میری. یه‌هودا سه‌دیق چه‌ند مانگیک دوا‌ی ئه‌و پۆژه‌ عیدام کرا. ده‌زانی جەلال، حیزبی شیوعی به‌م کاره‌ی ویستی خۆی له‌ زولم و زۆرداری پژی می پادشایه‌تی بپاریزیت و دوا‌ی شکست دووباره‌ خۆی پێک بخاته‌وه‌. پاشان له‌ نێو ئه‌ندام و لایه‌نگراند ده‌نگوی ئه‌وه‌یان بلاو کړده‌وه‌، گوايه‌ ئه‌ندامانی جوو له‌ به‌ندیخانه‌ هه‌موو

نەيتىي حيزبىيان دركاندووه و خيانه تيان له هاوپىكانيان كردووه.
ئەويش جۆرىك بوو له تۆلەسەندەنەوه و پاكدردەنەوه، يان باشتەرە بلىم
تۆلەسەندەنەوه، چونكه ناوى گەلىك ئەندامى كورد و عەرەبىشى تىدا
هاتبوو! كه ئەوانىش هەموو گيران.

ههركه سێك دهیناسی پێی گوتبوو، كه واز لهو ئهتواره ناشیرینه
 بیتیت، بهلام زۆر خراپ خووی پتوه گرتبوو، بۆی تهرك نهدهكرا، بۆ
 ههركه جێگهیهك دهچوو، به درێژایی ئهو شهقامه، خه بهردێکی پیش
 خۆی دهدا و سههری شوێر دهكردهوه و به پاسهت و چهپی پێكانی
 شهقی تێههلهدا، لهگهڵ تی ههلهانی خه بهردهكهدا خه یالی دهپۆشت
 و ئاگای له خۆی نهدهما.

ئهو شهوه لهگهڵ هاوڕێكانی له گهڕهکی شیخان و مالی كه مالی
 حازم بهگ بوون، لهوێ گوتیان له یاری نیوان عێراق و تونس
 گرتبوو، یاری کوتایی جامی ولاته عه ره بیهكان بوو، پیشه برێکه له
 بهیروت ساز کرابوو، كه مالی حازم بهگ رادیۆکهی بۆ ههتانبوونه بهر
 پهنجه ره کهیان و زیاتر له په نجا کهس هاتبوون و له چیمه نه کهی
 ئهواندا گوتیان له یاری کوتایی دهگرت، هه ندیکیان دانیشته بوون و
 زۆریان به پتوه بوون، دواي تهواو بوونی یارییه که لهگهڵ مامۆستا
 ئیسماعیل و ئه نوه ردارتاشدا له گهڕهکی شیخانه وه به ره و چوارباخ
 گه رانه وه، مامۆستا ئیسماعیل و ئه نوه ردارتاش گله یی ئه وه یان له
 مامۆستا یاسین دهگرت، كه له مالی كه مالی حازم بهگ ئهو به ته نیا
 هانده ری تیبی هه لپژاردهی عێراق بووبوو، كه تونس به گۆلیك
 یارییه کهی برده وه و کاسه کهی برد.

ئهوانه ی ئهو شهوه له مالی كه مالی حازم بهگ پێکه وه گوتیان له
 یاری گرتبوو، هه موویان له لایه نگرانی پارته ی دیموکرات و ئه ندامی

قوتابییان و لاوان بوون، ماموستا یاسین چەند جارێک دەنگی ھەلبێری و ویستی ئەو ھیان پێی بڵیت، کە وەرزش و سیاسەت دوو شتی زۆر جیاوازن و بە یەک بەراورد ناکرێن، بەلام ئەوانەى لەوێ بوون ھەموویان پرایان لەگەڵ ئەو جیاواز بوو، بە پێچەوانەو ھە کاتێکدا کە عێراق گۆلی لێ دەکرێت ئەوان دەیکەن بە شایى و ھەلبەرکێ و ئەو بە تەنیا دەمینێتەو، پاشان لەگەڵ چەند کەنجێکدا توشى شەرەقسە دەبێت، دواى ئەو ھى یارییە کە کۆتایی دێت و ھەلبژاردەى عێراق دەدۆرێت، قسە و باسەکان لە وەرزشەو ھە بۆ سیاسەت دەگۆرێن، پاشان زۆر ھیان دەلێن، کە حکومەتى عێراق نابێت بە دوستى کورد بزانی، ئێتر کەواتە ھەلبژاردە کەیشى باشترە بدۆرێت، کەمالى حازم بەگ دەست دەکات بە گوتارخوێنى و بە ئامادەبووان دەلێت: 'ئێمە ھەک حیزبى شیعوى عێراقى نیین و نابین، پارتى حیزبى کوردستانیە و ھەر ھەب رقیان لە ھەموو شتیکی ئێمە، بەلام ئێمە ساویلکانە ھەزمان لە ھەموو شتیکی ئەوانە و پێیان سەرسامین، ئەو مانای ئەو دەگەینێت کە ئێمە خۆمان لەوان بە کەمتر ئەزانین، یان لەو ئەچیت لە ژێرەو ھەر بە حیزبى شیعوى بین!'

ماموستا یاسین، نەیدەتوانى بەو قسانەى ئەوان دلى ئاو بخواتەو ھە بە دۆرانی ھەلبژاردەى عێراق رازى بیت، زوو زوو لە ژێر لێو ھە و ھەک لەگەڵ خۆیدا بدوێت: 'ھەلبژاردەى عێراق بە توش دۆراو، توو خوا ئەو ھە پاستە، ھەلبژاردەى ھەکی ئاو بە ھیز دۆراو!'

پاشان کاتێک لەگەڵ ماموستا ئیسماعیل و ئەنوەر دارتاشدا بۆ مالەو ھە پێو بوون، ویستی باسى ئەو نامەى جەلالى میرزا کە ریمیان لەگەڵدا بکاتەو ھە و بۆچوونى ئەوان ھەربگریت، جەلال لە سجنەو ھە بۆى ناردبوو، تاو ھەکوو بیگەینیتە دەست بە ھارى غالب

عەربەتی، ئەوەندە بە نامەكە سەرسام بوو، چەندان جار
خویندبوویوە. نەیتوانی ئەو نەینییهی خۆییان لەگەڵدا باس بکات، بە
تایبەتی لە دواى ئەو پۆژەوێى كە پێ گوتبوون، حەزى لە بەهاری
غالب عەربەتی کردووە.

پێى گوتن: 'ئەرئ ئێو تا پێش یارییهكەیش موشەجیعی مونتەخەبى
عێراق بوون، نازانم بۆچى ئاوا هەلگەپانەو، ئاخىر توو خوا ئێو
عەیب ناكەن، ئەى ئەو دوو پرووى نیه؟'

لە دواى ئەمەو، بە دەم پێگەوێ خەرىك بوون دەستیان دەداى
یەخەى یەكترى، مامۆستا یاسین بە هاوڕێكانى گوت: 'ئێو
هەردووكتان دوو پروون، فەرتان بە یارىی دووگۆلییەو نیه و مەگەر
بە پێگەوت ئەگینا پۆژێك شەقتان لە توپێك هەلنەداو و چى لە
یارىی دووگۆلى ئەزانن، نازانم ئەمشەو بۆچى لە دژى من هاندەرى
هەلبژاردەى تونس بوون!'

'ياسین، وا بزانی تۆ لە شتیك توو پەیت؟'

كاتێك ئەنوەر دارتاش ئەمەى گوت، مامۆستا یاسین دوو هەنگاوى
خێرای نا و چوو لە بەردەمیاندا پاوەستا، وەكوو بیهوێت پێگەیان پێ
بگرێت، هەردوو دەستى بەرەو پروویان بەرز کردەو و بە
توو پەیییەو پێى گوتن: 'بەلێ زۆر توو پەم، لەوێ ئێمە بە ناوى
خەباتەو تەعدا لە خەلكى هەژار و خەلكى كوردی قووبەسەرى
خۆمان بكەین.'

'تەنیا مەبەستت غالب عەربەتییى باوكى بەهەرە، كە بەحسابى خۆت
خۆشت ئەوێت؟'

'ئێو نازانن چ پلانێك لە پشتى ئەم دەستدریژی و تاوانانەو،
تەكایە برادەرەن، باشە غالب عەربەتی لەسەر ئەوێ شیعوییە بە

به‌رچاوی ژن و مندال و خه‌لکی گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قامه‌وه ته‌قه‌ی لی ده‌کریت، ئەمه تا ئێره، به یاسا و پێسای پارتمان ته‌واوه، به‌لام...'
مامۆستا ئیسماعیل نه‌یه‌یشت قسه‌که‌ی ته‌واو بکات و گوته‌ی: 'ئێ برا، باوه‌رتان بیت، ئەوانه دوژمنی شوێرشن!'

'تکایه، سمه‌ بێ زه‌حمه‌ت تو واز له‌و گه‌ره‌لاوژیه‌ بینه، خو تو خو‌ت به‌ پۆش‌نبیر ئەزانیت، هه‌ی عه‌مرت نه‌مینیت، ده‌ی به‌ ناخیری گیانت ئەو قسه‌یه‌ش دووباره‌ بکه‌وه، که شیخ و مه‌لاکان ئەلێن، شیوعیه‌کان سواری خوشک و دایکی خۆیان ئەبن.'

'ئهری یاسین، تو ئەوه‌نده کاریگه‌ری کوێانی میرزا که‌ریمت به‌سه‌ره‌وه‌یه؟ مه‌قسه‌دم، که ئەوه‌نده لایه‌نگری شیوعیه‌کانیت، چیت داوه‌ له‌ پارتی، برا تو تو‌زیک به‌ سه‌ر خو‌تا بجیته‌وه‌ باشتره‌!'

'هاوێنیان، تکاتان لی ئەکه‌م، من ئەمه‌ویت پێتان بێم، بۆچی شه‌لاتیه‌کی وه‌کوو عوسه‌ی ئامه، هه‌روه‌ها عه‌گید سدیق به‌ ناوی نوێنه‌ری بارزانییه‌وه‌ له‌ سلێمانی، په‌لاماری شو‌عه‌یه‌ک ده‌ده‌ن و پاشان ئیستخباراتی عه‌سکه‌ری برینداره‌که‌ سه‌ره‌ونگوم ئەکات، ئەی نابیت ئیمه‌ ئەو پرسیاره‌ له‌ خو‌مان بکه‌ین، خو ئیستا پارتی له‌ گه‌ل حکومه‌ت له‌ شه‌ردایه، ئەی ئەمه‌یان له‌ چی؟!'

'ئینجا تو دل‌ناییت که‌ غالب عه‌ربه‌تی له‌ لایه‌ن حکومه‌ته‌وه‌ ون کراوه‌!'

'هاوێنیان، تکاتان لی ده‌که‌م، ئەوه‌ خو‌م شایه‌ت‌حالم و ئاگاداری هه‌موو شته‌کانم، ئێ خو‌ نامیق ئاغا و کاک عه‌زیزی میرزا که‌ریم له‌گه‌لدا بوو، به‌ راستی من ئاماده‌ نیم...'

مامۆستا ئیسماعیل به‌ درێژایی ئەو پێگه‌یه‌ له‌ دوا‌ی مامۆستا یاسینه‌وه‌ ده‌پۆیشت، ئەنوه‌ر دارتاش له‌ پیشیا‌نه‌وه‌ بوو، مامۆستا

ئىسماعىل لە ۋەلامدا گوتى: 'دەبىت تو ۋەت لە بىر نەچىت، كە ئىمە ئەندامى پارتىين، پاشان ۋەكوو پشتگىرى لە ھەلبۇاردەى تونسش، كە چوۋىتە شارى كوئىران دەبىت دەست بە چاۋتەۋە بگىرت!'

'ۋەلا بابە شارى كوئىران، ھاوپىيان كەمالى حازم بەگ كلاۋ ئەكاتە سەرمان، بە ناۋى پارتىيەۋە خوينى خەلكى ھەزار ئەپىژن، ئەۋەتا كورانى مىرزا كەرىم و چەندان كەنجى تىرى ئەم شارە لە لىستى ئەوانەدان كە دەبىت بكوژرىن، دەيان شەلاتى و خويىرى ۋەك عوسەى ئامەيان بە كرى گرتوۋە، باۋەپ ناكەم ئەمە ئەخلاقى پارتىيەت و حەتمەن ئەمانە بە كرىگىراۋن، ئەۋەندى من زانىيارىم ھەبىت كاك نوورى ئەحمەدى تەھائىش ئاگادار نىيە، ئەۋە كى پىنى قىبۇل ئەكرىت، مەگەر كەرىكى ۋەك...'

مامۇستا ياسىن قسەكەى تەۋاۋ نەكرد، دۋاى ئەمە، يەكترىيان نەدۋاند و بىدەنگ بە دۋاى يەكدا كەيشتەۋە كەپەكى سەرشەقام، مامۇستا ياسىن بىن خواخافىزى ھاوپىيكانى بە جى ھىشت.

بە دەم پىگەۋە، بەردەۋام لەگەل خۇيدا دەدۋا، دىسان بەردىكى پىش خۇيدا و بە رەۋە شەقى تى ھەلدەدا، ھەندىك چار لەو جىگەيانەدا، كە بەر پووناكىي گلوپەكان نەدەكەۋت، بەردەكەى لى ۋن دەبوو. كاتىك نىزىكى مالى خۇيان بووبوۋەۋە، باۋكىي بىر كەۋتەۋە و لە بەر خۇيەۋە گوتى: 'بە راست چى ۋەلامى باۋكم بدەمەۋە، دىسان پرسىياري ئەۋەم لى دەكات، لە كوئى بوۋىت؟ ئاخىر پىم نالىت ھەتىۋ لە كوئى بوۋىت؟ لە خواردنەۋە؟ لە بىئەخلاقى؟! يان لەگەل رەفىقە خويىيەكانت لە گاندان بوۋىت؟'

کاتیک گه‌یشته‌وه گه‌په‌کی سه‌رشه‌قام و له مالی خویان نزیک بووه‌وه، هه‌لو‌یسته‌یه‌کی کرد و دیسان ئه‌مه‌ی به‌خه‌یالدا هات: 'ئه‌لیم بچم بۆ جیگه‌یه‌کی تر و خۆم له‌باس و خواسته‌کانی باوکم بدزمه‌وه، خۆزگه‌ ئیتر باسی تۆپتۆپینی له‌گه‌لدا نه‌ئه‌کردم، ئه‌ترسم، ئه‌مشه‌و زۆر له‌وه‌ ئه‌ترسم، چونکه‌ هه‌وسه‌له‌م نییه‌ و قسه‌ په‌قه‌کانیم پێ قبول ناکریت، ئه‌زانم ده‌ییت به‌ ده‌مه‌بۆله‌مان.'

بۆ چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک له‌ شوینی خۆی وه‌ستابوو، چه‌ند جارێک ویستی بگه‌ڕێته‌وه، پاشان ده‌ستی به‌ قژیدا هێنا و له‌ دووره‌وه‌ له‌ مالی خۆیانی روانی، له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: 'باشتره‌ برۆمه‌وه، ئه‌زانم هه‌پسه‌ی دایکم چاوه‌ڕیمه‌ و هه‌ز ناکه‌م دلی ئه‌و بشکینم!'

له‌و کاته‌دا له‌ ده‌نگی گولله‌کان راچله‌کی، خێرا به‌ دوو هه‌نگاو خۆی گه‌یاند به‌ بن دیواری مالی مام برایمی دراوسێیان، پێکانی توند له‌ پرووی کاشی شوسته‌که‌ گیر کردبوو، ترسێک به‌ ناو ده‌ماره‌کانی جه‌سته‌یدا ده‌گه‌را، ئاره‌قێکی سارد له‌ بنبال و ناو شانیه‌وه‌ جۆگه‌له‌یان به‌ست، ماسوولکه‌ی پێکانی گرژ بووبوون و به‌ ئه‌سته‌م ده‌یتوانی له‌ سه‌ریان بوه‌ستیت، وای هه‌ست ده‌کرد هه‌شتا پێکانی له‌ ناو پتلاوی فوئبۆلینه‌که‌یدان و ئه‌وه‌نده‌ توند قه‌یتانه‌کانی به‌ستوون، قاچی گوشییون و خوینیان بۆ ناچیت، له‌گه‌ل شریخه‌ی گولله‌کاندا توند ده‌ستی به‌ سینگییه‌وه‌ ده‌گرت و خۆی به‌ پێشدا چه‌مانده‌وه، به‌ جۆرێک خه‌ریک بوو ئه‌ژنۆکانی داده‌دایه‌ سه‌ر کاشییه‌کان، هه‌زی ده‌دایه‌ به‌ر خۆی تاوه‌کوو بگاته‌ به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌که‌یان، پێکانی به‌ پرووی کاشی شوسته‌که‌دا ده‌خشان و کووڤه‌ کووڤه‌ ده‌ڕویششت، وه‌ک ئه‌و گوللانه‌ی له‌ دوور ده‌نگیان ده‌هات هه‌موو به‌ر جه‌سته‌ی ئه‌و

که وتبن. هاو پیکانی هه موویان ئه وه یان ده زانی، که ئه م چهند له دهنگی گولله ده ترسیت.

گه یشتبووه پێش ده رگه ی ماله وه یان، خۆی به پرووی ده رگه که وه هه لپه سارد و سه ری نا به پرووی ئاسنه سارده که وه، پهنگی شینی توخی ده رگای ماله که یان له ناو تاریکی کولانه که یاندا پهش ده یواند، دهنگی گولله کان له دوور تا کو ده هات له زیاده بووندا بوون، پۆخی له ناو جه ستهیدا ئارامی لێ هه لگیرابوو، هیزی ئه وه ی تیدا نه بوو له ده رگه که بدات، له پشتیه وه و له ناو بیدههنگی کولانه که دا و لای دهسته راستیه وه گوئی له میله پتانه وه ی تفهنگ بوو، پاشان گوئی لێ بوو به زمانی عه ره بی بانگیان لێ کرد: 'کۆرپه له جیگه ی خۆت نه جوولیت!'

سه ری نابوو به ده رگه که وه و هه ردوو دهستی هه لپه یوو، چوار پۆلیس بوون. له پشتیه وه پراوه ستابوون و لووله ی تفهنگه کانیا ن تێ کردبوو، یه کێک له پۆلیسه کان لێی نزیک بووه وه و دهستی به ورگ و پشتیدا هینا، پاشان پروویان پێ وه رگیرا و وهک مندالێک له نیوانیاندا وه ستابوو، یهک یهک لێی ده پروانین، ئه و پۆلیسه ی که ده پێشکنی، له نا کاو زله یهکی لێ دا و گوئی: 'بۆ، یه لا بۆ، له م ناوه دا نه وه ستیت، گه وادا!'

ویستی پێیان بلیت، بۆچی به عه ره بی قسه ده که ن، ئه وه ی نه پرسى و پای گۆرپ، پێی گوتن، که ئه وه ماله که یانه و ئیستا له سه ییری یاریی هه لپه زارده ی عێراق گه پراوه ته وه، له کاتێکدا ئه و ده می ته ته له ی ده کرد و چهند جارێک ده ستیکى به توندی به پرووی ده رگا ئاسنه که دا ده کیشا، پۆلیسه که جارێکی تر هه مان قسه ی دووباره کرده وه و دوو جار شه قی تێ هه لدا، هه ولی خۆ پاراستنی نه دا، شه قه کان بهر په قاییی

قاچی کهوتن، نهیده توانی له سه ر لاق بوه ستیت، پۆلیسیکی تریان هاته
پیششه وه و لئی پرسیی: 'گهواد، تو بهم نیوه شه وه له کوئ بووی؟!'
پیش ئه وه ی ئه وه لامی بداته وه، ده رگه که له پشتیه وه کرایه وه،
حه مه سالحی عه زه ی مه مه نگ خیرا هاته نیوان یاسینی کوپی و
پۆلیسه کان و پاره ستا، بالای ئه وه نده به رز بوو پۆلیسه کان دوو
مه تریک چوونه دواوه و لئیان پوانی، قولی مه لکرد و بازووه
ئه ستوو ره کانی ده رگه وتن، هه ردوو ده ستی پان کردنه وه، وه کوو
له بی خاکه نازیکی ده هاتنه پیش چاو، به عه ره بییه کی په وان له گه ل
پۆلیسه کانداه کهوته گفتوگو، له و کاته دا هه پسه ی دایکی، که له گه ره کدا
به هه پسه شیعه ناسرابوو، ده ستی یاسینی گرت و بر دیه ژوو ره وه،
عوسمانی برای و سو بچی خوشکی له و دیو ده رگه که وه گوئیان
گرتبوو، هه مه سالحی باوکی خیرا بانگی له غه فوو ری کوپی کرد، که
چایان بۆ بیتیت، یان ئاوی سارد. کاتیک غه فوو ره به سو راحیه ک ئاو
و جامیکه وه بۆ به ر ده رگه گه راپیه وه، پۆلیسه کان به هه مه سالحیان
گوت: 'له به ر خاتری تو نه بوایه له گه ل خۆماندا ئه مانبرد و
لێپێچینه وه مان له گه لدا ئه کرد.'

دوای ئاو خواردنه وه پۆلیسه کان سو پاسیان کرد و کۆلانه که یان
به جی هیشته.

پاشان هه مه سالحی باوکی له هه وشه که یاندا، وه کوو شیت و به
هه له داوان له دار ده گه را، له به ر خۆیه وه به رده وام جنیوی به
منداله کانی ده دا، دوای ئه وه ی به ده ستی به تال چوو ژوو ره وه،
هه پسه ی خیزانی یاسینی کردبووه ژوو ری که وه، ده رگه که یان
داخستبوو، هه پسه له پیششه وه و منداله کانی تری له به ر ده رگه که دا
دانابوو، چونکه ده یزانی هه ر جاریک له منداله کانی ده دا؛ جیکه ی

دهستی شين دهبووه يان شويڼيکي دهشکاندن. پوړی پيشوو، به
پقهوه پهلی سوبجی کچی پاکيتشا بوو، ئيسقانی مهچکی له جی
بردبوو.

حه مهسالحی عهزهی مه مەنگ به گهنجی یاریزانی کونی زورخانه
دهبيت، پوړيک له بهردهم خانهقای مهجوى تهختهی پاشی
عهره بانه یهکی یایلی دهگريت، هرچند سالحی عهره بانچی قامچی له
ئسپهکەى ديدات، له شويڼی خوی نابزویت، سه دکه سيک لی کز
دهبنهوه و پاشان دهست دهگريت به چه پهلیدان،

حه مهسالح هندیك جار سابوون و شهکری دهکری و
دهیفرۆشتهوه، دوو سال پیش ئه و پوړه میرزا کهریم ئه و خانووهی
بۆ بهکری دهگريت و پینچ دیناری به قهرز پین ديدات تاوهکرو
کاسیبی پیوه بکات. خه لکی له گهړهکی سه رشه قام و ناو بازار خویان
لی لا دها و لی دترسان. ته نیا چه سپه شیعهی دایکی یاسین
دهره قهتی دهات، کاتیک به سه ریدا هاواری دهکرد، ئه و پیاه بالا
بهرز و بهیژه، له بهردهمیدا بچوک دهبووه و وهکوو مندا
سه ری دادهست.

ئه و شهوهی له یاسینی کوی توپه بووبوو، چه پسهی ژنی پنی
گوت: 'قهسم وهخوا دهست له و کوپه بدهی، په ل ئه و مندا لانه دهگرم
و دهیانوه مق بۆ مال باوکم!'

دهستی به پووی چه پسهی ژنیدا هه لبریبوو، له ژیر سمیله
ئهستور و ماشوبرنجیه که یه وه لیوی خوی دهگست، دواى چهند
هه ناسه یهک دهستی داگرتوه و پشتی کرده ژنه که ی و بۆ
حه وشه که یان چوو، به دم پیگه وه: 'یاسینه خویږی، به ئیمام علی
دهویت ته علمت دابووه.'

ياسين له مالي ماموستا حه مه بۆرى هاوپىي بوو، دواى ئه وهى
 حه مه بۆر بۆينباخه كهى بۆ به ست، پىي گوت: 'ده زانيت، ياسين، ئه م
 بۆينباخه ره شهى من له گه ل ئه و قاته شينهى تودا ناجۆره!
 'ناشوكرى نه بيت ئىستا به ههردوكمان هه ره وه شك ئه به ين،
 بۆم به سه ته و گوئ به ره نگ مه يه.'

'چيه هه تيو ئه لىت بۆ خوازىينى به هار ئه چىت؟'
 'جا كوا، به لام باوه رناكه م قه ت ئه وه روو بدات.'
 'به ينى خۆمان بيت چاك عه شقى بوويت!'
 'ئىنجا ناحه قمه؟'

'نازانم، بۆچى زۆربهى گه نجى ئه و شاره، به هارتان لى بووه به
 په رىي خودا.'

'په ريش هه دى نيه ئه وه نده جوان بيت.'
 'كه واته ئه مرق ديم له گه لت!'
 'ناماقو لىت كرد.'

'بۆ هه تيو، پىت وايه ئه گه ر من ببينم ئىتر رهنگى كال ئه بيته وه،
 ئه ترسم ئه گه ر بوو به هاوسه رت بۆم نه بيت بيمه ماله كه ت و دلت لىي
 پىس بيت!'

'ژنى جوان قه ت به ته نيا مولكى پياويك نيه!'
 'ئه م قسه يه ت له كوئوه هىنا؟'
 'له پياوچاكيك، مام زامن.'

‘مام زامن کټه؟’

‘نوقلفروښ!’

‘ناویم نه بیستوه.’

دوای ټوهی ټهه می به حه مه بۆر گوت، له ده رگهی ماله که یان هاته
دهر و به رهو مالی به هار که و ته پږ، به دهم پږ که وه به رده وام ټوهی
له بهر خویوه دووباره ده کرده وه: ‘به هار خان من قوم خوش ټویت،
یان به هار گیان من حه زم لی کردوویت.’

به هار چاوه پروانی یاسینی ده کرد، چونکه ده یزانی ټه گهر هه والټیکی
جه لال هه بیت ده بیت له یاسینه وه پټی بگات، ته نانه هه ستیشی به وه
کردبوو، که شټیک هه یه و یاسین لی ده شار ټته وه.

غالب عه ربه تیی باوکی به هار ده یزانی که کوپانی شار هه موو
وه کوو پوره هه نگ ده وره یان له ماله که ی ټو داوه، به لام له وهش
دلنیا بوو، که که که ی ده توانیت ته نیا دل به یه کټکیان بدات.

دایکی به هار باسی ټوهی بۆ غالبی میړدی کردبوو، که بڼجه له
جه لالی میرزا که ریم که که یان چاوی به دوای هیچ کوپږ که وه نیه.

غالب عه ربه تی دؤستی مالی میرزا که ریم بوو، هه رچه نده
نه خوینده وار بوو، به لام بۆ بیست سال ده چوو په یوه ندیی له گهل
غه فووری میرزا که ریمدا هه بوو، یه کټیک بوو له هاوږی
باوه پږ که راوه کانی غه فوور، هه موو جار ټیک غه فوور به غالبی ده گوت،
ټه گهر تۆ خوینده وار بوو ټتایه، ټه ونده پاک و دلسؤزی، ده بوو ټته
سه رکرده مان.

یاسین له بهر به له دیکه پرسسیاری غالب عه ربه تیی کردبوو،
سه وزه فروښټیک له باره ی غالب عه ربه تیه وه گوتبووی: ‘یه حیای
باوکی غالبیش هه ر شیوعی بوو، یه کټیک بووه له دامه زرنه رانی

يەكيتى جووتياران و با بلىتىن، جەمعيەى فەلاحىنى عەرەبەت و كاتى خۇى لە خۇپپيشاندانى جووتياراندا لە عەرەبەت بەشدار بوو!

كاتىك گەيشتە بەردەم دەرگەى گومرگەكە، قوبادى پۇلىس لە ناكاو ھاتە بەردەمى و پىتى گوت: 'ئىشى نەيتى بە پياوى ترسنۆك ناكريت، دوايى ئەزانيت باجەكەى چەند قورسە.'

قوبادى پۇلىس ئەمەى گوت و مامۇستا ياسىن لىتى چوۋە پىشەۋە و پىتى گوت: 'ئەرى تۇ باسى چى ئەكەيت، ئىشى نەيتى چى و شتى چى؟'

'بە خودا جوانە، ئەۋە تەربىيەتى پارتىيەكانە، لەسەر دىۋارەكان بە پەنگى سوور ئەنۋوسن، بژى يان بپروختى حكومت، بەو جۆرە بە بەردىك دوو چۆلەكەى ئەكوژن!'

'كاكە قوباد تۇ باسى چى ئەكەيت؟'

قوبادى پۇلىس پياۋىكى كور تەبالا بوو، قاتىك رانكوچۇخەى پەشى لە بەردا بوو؛ خۇى ھەلبېرى و ھاتە سەر نوۋكى پىكانى و دەموچاۋى لە مامۇستا ياسىن نزىك كردهۋە و بە چرپە پىتى گوت: 'ئىۋەى پارتى ئەگەر يەك تۇز غىرەتتان تىدايە، ئەو ئىشانە بە ناۋى خۇتانەۋە بكن، قوپرەكە بۇ شىۋەيەكان خەست مەكەنەۋە و خۇتان ۋەك بەرزەكى بانان بۆى دەرچن، شۆپش بە پياۋى ترسنۆك و دوۋروو سەر ناكەۋىت!'

مامۇستا ياسىن ھىچ ۋەلامىكى قوبادى ھەيتەى نەدايەۋە، ويستى پىتى بلىت، كە ئەو ئاگادارى ئەو شتەنە نىيە، بەلام دەمى تەتەلى كىرد و تاۋەكوو قوبادى پۇلىسىش لىتى دوور كەۋتەۋە، بىدەنگ لە دوورەۋە لىتى دەرۋانى، ئەژنۆكانى دەلەرزىن، شەلالى عارەق بوو، ھەناسەى لە

سینگیدا پهنکی خواردبووهوه، به لاچاوئیک له ده رگه که ی مالی به هاری پروانی، هه ناسه یه کی هه لکیشا و به پاکردن، وهک بلئی یه کئیک به دوایه وه بیت، خوی گه یانده خانه قای مه ولانا خالید و ده موچاوی شووشت و بۆینباخه که ی له ملی کرده وه.

دیسان به هار له و خه یال و ترسه ی داییری، کاتئیک له مزگه وته که چوه ده ره وه، وهک پوژانی پیتشو له به رده م ده رگی مزگه وته که دا پانه وه ستا و له سه عاته که ی ده سستی نه پروانی، بن بیرلئکردنه وه بۆ بهر ده رگی مالی غالب عه ربه تی چوو، بۆینباخه که ی به لولکرایی گرتبوو به ده سته وه، بۆنی ئاره قی جه سته ی خوی ده کرد، له پئگه به رده وام ده سستی به قوچپهی چاکه ته که یه وه بوو، دایده خستن و پاش چهند هه نگاوئیک دیسان ده یکردنه وه، گه یشته بهر ده رگه که، هه ردوو ده سستی خستبووه گیرفانی، بیده نگ به رامبه ر ده رگه که پاره ستا، له قوولایی پهنکی سه وزی ده رگه که دا ئه وه ی ده خوینده وه، ئه و دیره ی له نامه که ی جه لالدا نووسرابوو، هه زی ده کرد خوی ئه وه ی به به هار بگوته یه، له به ری کردبوو... له بهر خویه وه گوته وه:

'ئه گه ر ئه م جاره بیته وه، ژوو رئیکت له شار، له دلمدا بۆ چراخان ئه که م، شه وو پوژ پووناک بیت به هار، تا پئگه وه پیروخه پۆ ئه بین، شیعرت بۆ ئه هۆنمه وه.'

زۆری بن چوو، که له و خه یاله ی به ئاگا هاته وه، له بیر ی چوو چهند بوو له بهر ده رگه که یاندا پاره ستابوو، په سته ی سه ره تایی نامه که ی جه لالی گوپیوو به؛ به هار ئه گه ر تو پیم رازی بیت...

ده سستی له گیرفانی ده ره ینا و هیواش سی جار به پشتی ده سستی له ده رگی دا، له و کاته دا وهک بلئیت له شتئیک په شیمان بیت، له چوارده وری خویی ده پروانی، هه رچه نده له و کۆلانه که سی لی نه بوو،

به لام نهو ههستی دهکرد هه موو چاوه کانی نهو شاره لئی ده پوانن. به لاجانگه کانیدا دلۆپ دلۆپ ئارهق ده تکانه سهه کراسه که ی، به بۆینباخه که ی دهستی ئاره قه ی ده موچاو و ملی سه ری، له دهستی پاستی شه قامه که وه عه ره بانه و نه سپیکی بی نی، هه نگاو یک هاته دواوه و پوو ی کرده شه قامه که و ویستی بیه پیته وه و بروت، له و کاته دا سألحی عه ره بانجی به خۆی و عه ره بانه و نه سپه که یه وه که یشت به رده می، سألح دهستی بۆ به رز کرده وه و گو تی: 'ماندوو نه بیت، مامو ستا یاسین.'

دوا ی نه وه ی خۆی پاست کرده وه و قورگی پاک کرده وه: 'چۆنی مام سألح.'

هیتشتا نهو له عه ره بانه یاییلیه که ی ده پوانی، خویتندییه وه، که له سهه بۆردیک به سپی نوو سرابوو: 'السلیمانیه، ژماره ۲.' له پشتییه وه به هار ده رگه که ی کرد بو وه وه و به ده نگیکی ناسک و شه رمانه، گو تی: 'قه رموو!'

کاتیک ده نگه که ی هاته بهر گو ی، له شه رماندا ویستی ئاو پ نه داته وه، دیسان نه وه ی به خه یالیدا هات، که چی به به هار بلیت، هه والی باوکی یان مه بهستی دلی خۆی. ئاو پی دایه وه و دوا ی نه وه ی قورگی دیسان پاک کرده وه: 'به هار خان.'

نه ونده ی پین گو ت و له به هاری پوانی، ماکسییه کی په شی ته سکی له به ردا بوو، سینیگی پرووت و مه که کانی ده ره په پیوون، قژی په ش و خاوی به سهه شان و سینگه پرووته کهیدا په خشان بوو بوون، ماکسییه که ی له سهه سمت و ناو قه دیدا به جهسته یه وه نوو سابوو، قولی تاوه کوو سهه شان کانی پرووت، پیتش نه وه ی مامو ستا یاسین بیت له ده رگه که یان بدات، به هار له قاتی سهه ره وه ی بالاخانه که یانه وه

قژه کال و لووله که ی مامۆستا یاسین ده بینیت، له و کاته دا داوا له دایکی دهکات و پیتی ده لیت: 'دایکه گیان، ئه گهر گویت له ته قه ی ده رگه که بوو، ئه وا تو گوئی مه یه ری و خۆم ئه چم ئه یکه مه وه.' 'ئیی کچی خۆم، ده ردی دل ئه وهنده گرانه، ئیتر ناتوانم هه چت پێ بلیم.'

دوا ی ئه وه ی دایکی ئه مه به به هار ده لیت، وه لامی دایکی ناداته وه و ده چیت خۆی ده گو پیت و قژی داده هینیت، پاشان له حه وشه که یاندا چه پکک پێحانه په شه ده پیت و به سه ر سینگ و گه ردنیدا ده هینیت، ده رگه که ده کاته وه و چه پکه پێحانه که ی له ناو ده ست ده بیت.

مامۆستا یاسین له لای راست و چه پی شه قامه که ی پوانی و خیرا و وه ک له گو تنی په له ی بیت، شیوه ی ورچیکی بیئارام به رده وام خۆی به راست و چه پدا ده خست، زووزوو بۆینباخه که ی ده ستی به ناوچه وانیدا ده هینا، ئه وهنده له به هار هاتبووه پێشه وه، مه ستی ده کرد نیو سینگ ی پر بوو بوو له بۆنی پێحانه، پاشان ده ستی توند به لیواری ده رگه که وه گرت و گو تی: 'به هار خان، کاک غالب به و نزیکانه به ساغ و سه لامه تی دیته وه!'

'نامیق ئاغا و کاک عه زیزی میرزا که ریم لێزه بوون و گو تیان، هه چ هه والیک ی نییه، ئه وهنده نه بیت، که به برینداری له خه سه ته خانه ی عه سه که ری حامیه که یه!'

'به لئ، به لئ، قابیله خۆ باوکت چ تاوانیک ی کردووه، چاره سه ری بۆ ئه که ن و ئه یینێرنه وه ماله وه.'

'ده ی مامۆستا، خوازیارم قسه که ی تو راست بیت.'
تاوێک بیده نگ بوون و له یه کترین پوانی، به هار گو تی: 'وا بزنام شتیکی تر هه یه که پێویسته پێمی بلیت؟!'

‘به‌ئى، دلم چووه ته سهرت و ههزم لىت كردووه.’
به‌هار ماسوولكه‌كانى ده‌موچاوى هينايه‌وه يه‌ك و تونى ده‌نگى
خوى گورپى و گوتى: ‘ئاي، تو كه كورپكى چاوقايمىت، ئىستا كاتى
ئوه بوو؟!’

‘ئهى نازانم...’

‘به زمانى خوت، هه‌زت لىم كردووه.’

‘زور زور...’

‘ئى، ئى، تى گه‌يشتم ماموستا!’

دواى ئه‌وه‌ى به‌هار ئه‌مه‌ى له‌ ژىر لىوه‌وه پى گوت، ماموستا ياسىن
سه‌يرى ئه‌ملا و ئه‌ولاى كرد و له‌وه زياتر هيجى نه‌گوت، به‌هار
ده‌ستى برد و ده‌ستى خسته‌ ناو ده‌ستى، ده‌ستى گوشى و چه‌پكىك
پىحانه‌ى له‌ ناو ده‌ستىدا به‌جى هيشت، پاشان له‌ چاوى پوانى و پنى
گوت: ‘به‌لام...’

ماموستا ياسىن هه‌نگاوئىك لىى دوور كه‌وته‌وه: ‘به‌لام چى؟’

‘به‌لام... مه‌به‌ستم، ته‌واو، ئه‌وه‌ى له‌ دلتدا بوو گوت؟!’

پاشان سه‌رى داخست و بونى به‌ پىحانه‌كه‌ى ده‌ستىيه‌وه كرد،
وه‌ك شىتىكى بىر كه‌وتبىته‌وه، بىن ئه‌وه‌ى له‌ به‌هار بپوانىت، له‌ ژىر
لىوه‌وه و خىرا گوتى: ‘به‌ئى، به‌ئى، ئه‌وه‌ى وىستم پىم گوتى.’ زياتر له
به‌هار دوور كه‌وته‌وه.

‘ماموستا تو ئه‌وه ئه‌زانىت، كه‌ مرؤف ته‌نيا يه‌ك دلى هه‌يه؟!’

‘هه‌تمه‌ن.’

‘باشه ماموستا، منىش قه‌درى پازى دلى تو ده‌گرم!’

وه‌لامى نه‌دايه‌وه و پشتى كرده به‌هار و خىرا ده‌سته‌ پاستى
شۆسته‌كه‌ى گرتە به‌ر. خىرا ده‌پۆيشت و هه‌ندىك جار پىكرده‌كه‌ى

له ډاکړدن دهچوو، کاتیک گه‌یشته کوتایی کوتانه‌که، پټش نه‌وهی
ئاوړ بداته‌وه، بیري له‌و قسه‌یهی کرده‌وه، که به به‌هاری گوتبوو،
پاشان له بهر خویه‌وه و به دهنگی به‌رز چند جاریک گوتی: 'نیازی
دلی خوم ین گوت.'

ئاوړینکی دایه‌وه و خیرا ده‌ستیکي بۆ به‌هار به‌رز کرده‌وه، که تا
نه‌و کاته هیتشتا له ناو ده‌رگه‌که‌دا ږاوه‌ستابوو.

سهر شیوی قازیی به‌جی هیتشت، وهک بلنیت که‌سینک به دوايه‌وه
بیت، یان له ترسی شتیک بیه‌ویت ږا بکات، له‌وی ږانه‌وستا و تا به‌ر
دووکانه‌کانی سه‌عید ته‌ها کویی ږای کرد، هه‌ناسه‌برکینی ین که‌وتبوو،
به‌رده‌وام هه‌نگاوه‌کانی خیرا ده‌کرد و زووزوو ئاوړی ده‌دایه‌وه.
کاتیک گه‌یشته سهر جاده‌ی مه‌وله‌وی، هه‌ستی کرد سه‌رمایه‌تی و
به‌رده‌وام ده‌له‌رزی.

چووه ناو چایخانه‌که و سلاوی کرد، عوسمانی چایچی وه‌لامی
سلاوه‌که‌ی نه‌دایه‌وه، پاشان وه‌کوو چۆن پټشتر بریاری نه‌وهی
دابوو، که نیت زور قسه له‌گه‌ل عوسمانه‌ش‌لی چایچیدا نه‌کات، که
مشته‌ریه‌کانی ناویان لی نابوو عوسه عه‌بووس. پاشان جیکه‌ی
دانیش‌تنه‌که‌ی بگوریت و وهک مامؤستا هه‌لسوکه‌وت بکات. چوو
له‌سهر کورسیی ژیر ږادیق گروندیکه‌که‌دا دانیش‌ت، ږادیقکه له‌و کاته‌دا
گورانیه‌کی عه‌لی مه‌ردانی لی ده‌دا، بیجکه له عوسمانه‌ش‌لی چایچی
چوار که‌سی تریش له کورسییه‌ک له‌ولای نه‌وه‌وه سه‌ریان به سهر
یاریی تاو‌له‌کانیاندا شؤږ کربوه‌وه. کاتیک مامؤستا یاسین سلاوی
لی کردن، نه‌وانیش وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، بانگی له عوسمانه‌ش‌لی
چایچی کرد و داوای چایه‌کی کرد، عوسمانی چایچی لنی روانی و
پاشان چایه‌کی هیتا و دواي نه‌وه‌ی ژیرپاله‌که‌ی دانا و له‌سهر

میزه که خولایه وه، پیاله که ی به توورپه بییه وه له سه ر دانا. ماموستا یاسین خوی راست کرده وه و لئی روانی، لئوی جوولاند و ویستی پئی بلت: 'ئه وه بق وه لامی سلام ناده یته وه؟'

هه ناسه ی توند بووبوو، قسه ی بق نه کرا و سه ری داخست و له ژیر لئوه وه وه کوو له گه ل خویدا بدویت، قسه که ی گوپی و پئی گوت: 'بووم به ئه ندای یه ده کی کارگیریی یانه ی وه رزشیی سلیمانی.'

'ئیت خودای ئه کرد ئه بوویت به موته سه رپی ئه م شاره، ئه وه که یفی خوته و به رینگه ی خوت، به لام رازی نابم مندالی فه قیر و هه زاری سه رشه قام و چوارباخ بق توپتوپین و خویرتی هه لبخه له تینیت!'

کاتیک عوسمانه شلی چایچی ئه مه ی ده گوت، دهستی له سه ر میزه که ی برده م ماموستا یاسین دانابوو، ئه وه نده دریز بوو، له ناوقه دییه وه چه مابووه وه و لووته زل و چاو ره شه زه قه کانی لی نزیک کردبووه وه، عوسمانه شل ئه مه ی ئه وه نده به توورپه بییه وه گوت، ئه و چوار که سه ی تر، هاتبوون و له لایانه وه راوه ستابوون، پاشان عوسمان به رده وام بوو، گوتی: 'ئه ی ئه لین، به یانی زوو تا درهنگانی ئیواره تو له و مه لعه به ی ئیداره مه حه لییت؟!'

'ئ، خوم ئه وی به رتیه ئه به م!'

'کوپه به خودا برا مه گه ر تو و په فیه کانت بق خویرتی له وی بن، مه گه ر توش په فیه ی کوپانی میرزا که ریم نه بییت؟!'

'بق، ئه و کوپانه چ زه ره ریکیان له جه نابت یاوه؟!'

'مه گه ر شیوعی نه بن!'

'ده وه ره ئه م که ره تی بگه نه! یاسین ئه مه ی له ژیر لئوه وه گوت.'

عوسمانه شهل بینیبووی، که یاسین هاتوچوی مالی میرزا کهریم دهکات و له گهل جه لالدا گهلک جار بینیبووی. ههروه ها هه کاتیک عوسمانه شهلای چایچی پرسیارای له عهلای کورای دهکرد: 'له کوئ بوویت؟'

کورپه کهی له وه لامدا دهیگوت: 'له گهل ماموستا یاسین بووم.' چهند مانگیک پیش نهو روزه عوسمانه شهل به ماموستا یاسین و حه مه بور و دوو هاوړتی تری گوتبوو: 'پازی نیم و ئیوه بوتان نییه بیته چایخانه کم.'

له و کاته دا په حیم موکریانای پهیدا ده بیت، وه کوو گونی له هه موو قسه کانی عوسمان بوو بیت، وه لامی ده داته وه: 'دهی خاله گیان، کهنجی نه م شاره پوو بکه نه کوئ، مزگهوت و که سابهت، وهک جه نابت بکرووزینه وه و بلین په نا به خودای. نه دی دواي نه وه، ئیوهی کونه په رست به هیچ پازی نابن.'

په حیم و یاسین به توو په بییه وه له چایخانه که دینه دهره وه، په حیم به دم په یگه وه، ده لیت: 'ئاوا من نه بام، نه تو هیچ وه لامیتک بی نه ده بوو.'

'نهی چوژن په حیم گیان، خو به گالته من و تو په فیک نیین!'

پاشان کاتیک که یشتنه وه که په کی سه رشه قام و بهرام بهر خانه قای مه حوی، په حیم هه والی جه لالی له یاسین پرسای و پیش نه وهی یاسین هیچ بلیت، په حیم کوتی که بق مالی میرزا کهریم ده چیت و خوی له وی هه والی جه لال ده پرسیت، پاشان لیک جیا بوونه وه. کاتیک یاسین چوو و ژووره وه، دایکی به رده وام به دوايه وه بوو، چوو له بهر ته نکي ناوی حه وشه که یاندا ده موچاروی به سابوونی په قی شووشت،

دایکی دەستی به پشتیدا هینا، به دەستەکهی تری خاوییهکی بۆ
پاگرتبوو، دواى ئەوەی خۆی گۆپی و ویستی بپروات، دایکی پیتی
گوت: 'دوو کوپ ئەو گویتییهیان هینابوو، گوتیان ئەو ئەمانەتییهکی
یاسینه و پیتی بلێ؛ که پەنگەکیان به دل نەبوو!'

وەلامی دایکی نەدایەو و تەنیا له گویتییه بۆرەکهی پوانی، که
ئاسەواری بۆیاختکی سووری پتو بوو، له خەيالی خۆیدا بیری لەو
دەکردهو و بەردەوام ئەو قسەیهی دەگوتەو: 'پەنگەکیان به دل
نەبوو!'

دایکی پرسىارى ئەوەی لێ کرد، که ئاخۆ له پال مامۆستایهتییهکیدا
ئیشی تر دەکات، بەلام ئەو ئەوەندە خەيالی تێک چوو بوو، گویی له
قسەکانی دایکی نەبوو.

له شاری بیسمارک، ئەو ئەپارتمانە ی ماله که می لێ بوو دوو قات بوو، ژمارە ی خانووە که ی من، ژمارە سی بوو. بە پیزی مندا و له دەستی چهپمەووە خانووی ژمارە ی پینچ، ژن و پیاویک دەژیان و چەند سالتیک بوو له دوورەووە سالاومان له یەک دەکرد، بەلام نەمدەزانی خەلکی کوین و له کوێو هاتوون، ئەوئەندە نەبیت هەستیک له لام هەبوو که پێ دەچیت ئەم ژن و پیاووە تورک بن. هەردووکیان بالایان بەرز و پیست سپی و چاوکال بوون. پێ نەدەچوو مندالیان هەبیت. ئەو پۆژە کتیی سەربازی گومارم بە دەستەووە بوو، ماوێهەک بوو له بیرم چوو بوووەو، چەندان جار له وینەکانم پوانیبوو، مەراقم بوو بزەنم چیی تیدا نووسراو، بیجگە له ناوێشانە که ی که خەلیل حەمدانی هاورێم پێی گوتبووم واتای چییە. ئەوهم بە خەیاڵدا هات؛ که نیشانی ئەو ژن و پیاووە ی دراوسێمیان بدهم، بەو نیازەووە له پەنجەرە ی ژوورە که مەووە چاو پوانیان بووم.

هەرچەندە ئەو پۆژە یادی کوژرانی پەحیم موکریان ی بوو، که له کاتی خۆیندەووە ی بەیانی یازدە ی ئازاری ساڵی ۱۹۷۰دا، له نزیک باخی گشتی له ئۆتۆمبیلێکی سەربازییەووە تەقەیان لێ کردبوو. ئەووە له کاتیکدا دەبیت، که له گەل بیستنی هەوایی بەیاننامە که دا پەحیم دلی گەرم دەبیت و بە بەرد هێرش دەکاتە سەر ئەو ئۆتۆمبیلە سەربازییە ی به پیکەوت لهوێووە تی دەپەڕیت. بە داخەوهم من له کاتیکدا ئەو هەوالەم بیست، که مانگیکی به سەردا تێپەری بوو. دواتر چووم و

سۆراخی گۆرەكەيم كرد، بەلام لەبەر ئەوەی رەحیم موکریانى، لە هیچ جىگەيەك ناوی تۆمار نەکردبوو، ئەو سالانەى لە سلێمانى بوو، ھەر بى شوناس مابوو ھو، لەبەر ئەوە شارەوانى بە ناشىتنى تەرمەكەى ھەستابوون و گۆپى ئەو ھاوپیئەمیان لى ون كردم.

منیش سالانە يادى رەحیم دەكەمەو، ھاوپیئەكى رۆحیم بوو. پيش ئەو پۆژانە بە رێكەوت لە سلێمانى بووم و داواى لى كردم؛ كە لەگەل خۆم بۆ بەغداى ببەم، بە داخەو، كە ئەو پۆژە بە گویم نەكرد. لەكاتىكدا دەمزانى، دلایان شكاندوو و لە خەلكى ئەو شارە توورپە، دواى ئەوەى دوو كەسى نەناس، پەلامارى دەدەن و بە زۆر لاقەى دەكەن. يادکردنەوێ من بۆ رەحیمە شىت، يان ھەك خۆى ھەزى دەكرد پێى بلىتن رەحیم موکریانى، داگیرساندنى مۆمىك و خويندنەوێ ئەو شىعرانە، كە ئەو ھەزى لىيان بوو. بەبىرم دىت سالى ١٩٥٧ لە لافاوەكەدا، رەحیم بىسەرۆشوین بوو، ناومان لە لىستى ونبووندا تۆمار كرد و پرسەمان بۆ گرت، بەلام دواى ھەفتەيەك لە نىوێ شەودا لە ھەرگەى مالى ئىمەى دا، پێى پەتى و جلەكانى قورپاوى بوون، پێى كوتىن گوايە لافاوەكە ئەوئەندەى دوور بردوو، ھەفتەيەكى پىن چوو تەوھكوو بە پىن گەيشتووئەو شارى سلێمانى. سالى ١٩٧٥ لە زۆربەى شار و گوندەكانى ناوچەى موکریان پرسىارى ناو و ناوئىشانىم كرد، بەلام كەس رەحیم سابىر موکریانى نە دەناسى.

ھىشتا خەيالم لای يادەوھرىيەكانى رەحیم بوو، چاوم لى بوو، دراوسىكەمان ئۆتۆمبىلەكەيان راگرت و دابەزىن. چوومە ھەرەو و ھەرەو پرويان چووم، كىتەكەى سەربازى كۆمارم بە دەستەو ھو، دواى ئەوەى سلاوم لى كردن، بە ئىنگلىزى پرسىم كە ئايا ئىو

تورکن. له یه ک کاتدا... پیاوه که گوتی به لئ و ژنه که گوتی نه خیر کوردین.

منیش پیکه نیم و پښم گوتن: 'ئیتستا ئیوه تورکن یان کوردن؟ خوتان یه کلایی بکه نه وه و دلنیا بن کورد بن یان تورک هیچ مه به سستی کی خراپم نییه.'

'به لئ، کوردی تورکیاین.'

کاتیک پیاوه که ئه مه ی گوت، له ژنه که ی ده روانی، ژنه که ش پرسیی: 'دیاره توش کوردیت؟'

'به لئ کوردم.'

'ئوه ئیمه گفتی ئه وه مان به یه ک دابوو، نه لئین کوردین، تا له گه ل که س تووشی نیقاش و گرفت نه بین!' پیاوه که ئه مه ی به کوردی گوت. 'ئهی مه گه ر ئیتستا تو له ئه مریکای ئازاددا ناژییت، خو له تورکیا نیت و پتویست ناکات ترست له هیچ که سیک هه بییت، ئه وه مافی خو ته لیره به ئاشکرا بلییت کوردم.'

'حه مید له وه ده ترسیت به ره و پرووی تورکان بیته وه، ده لیت تاقه تی شه پم نییه.'

ژنه که ئاوا ی گوت و پیاوه که دهستی بو دریز کردم و گوتی: 'من ناوم حه میده.'

ژنه که ش گوتی: 'منیش زه کییه.'

'جه لال میرزا که ریم.'

کتیبه که م به ره و پروویان راگرت: 'ئیه ئه زانن نووسینی تورکی بخویننه وه.'

پیکه وه و له یه ک کاتدا: 'به لئ.'

کټیبه که م دایه ده سستی پیاوړه که: 'ته گهر هاوکاریم بکه ن و هه ندیک له نووسینه کانی نیو ته م کټیبه م بڼ بکه ن به کوردی.'
دواى ئه وهى چاوى به نیو لاپه ره کانی کټیبه که دا گټړا، گوتی: 'ئه وه یاده وهری جهندرمه ی تورکانه.'

'له وه ته چټت، ئینجا منیش له بهر ئه وه ته مه ویت بزانه.'
'ده ی پسمام بڼچی نه چین له مالى ئیمه چایی بخوینه وه و به ئیسراحت پټکه وه سهیری بکه ن.' حمید ئه مه ی گوت و پتشان که وت.

منیش له دواوه بانگم لى کرد: 'مالي من نزیکتره، به ده ستوری کورده واریش بیت، نایت به سر مال که ی مندا هه نگاو بننن و بچین بڼ مالی ئیوه.'

زه کیه پنی گوتم: 'ده ی برا، ئه و ماله ی ئیمه که بیانوی لیه و ناوه دانه.' پټکه وه پټکه نین.

حمید و زه کیه، بټکه له وه ی باسی دهر دیسه ری خوینان بڼ کردم، پورزای یه ک بوون و خه لکی شاری وان بوون. زیاتر له بیست سال پټکه وه له زیندان بوو بوون. زه کیه کراسه که ی به ری هه لمالی و سینگی پټ نیشان دام، له زیندان سر گوی هه ردو و مه مکیان بریوو. حمید کابرایه کی که مدو و بوو. زه کیه ئه وه شی پټ گوتم، که پیاوړه که یان خه ساندووه. مه به سستی له وه بوو... که هه ردو و هیلکه گونی حمیدیشیان دهر هیتاوه. پټیان گوتبوون... یا ئیوه نه وه تان له دوا به جی نه میتت. به پټکه نینه وه باسیان لیوه ده کرد، پاشان حمید گوتی: 'خو پټویستی به وه نه ده کرد، چونکه خومان به نیازی وه چه خستنه وه نه بووین!'

قسه و باسمان چەندان پوژ و شەوی خایاند، که هەستم کرد
کاریگەرییان لەسەر باری دەروونیم کردبوو، یان دەتوانم بڵێم لە چاو
ئەو چیرۆکەکانی ئەوان دەربارەی پڕۆژەکانی تورکیا باسیان لێوە
دەکرد، پڕۆژە یەک بە دوا یەکەکانی عێراق لە چاویاندا فریشتە
بوون.

پاشان هەمید و زەکییە ئاوا کتێبەکی سەربازی کۆماریان بۆ
کردم بە کوردی کورمانجی، ئەوان بە دەمی واتاکیان پێ دەگوتم و
منیش لە دەفتەرێکدا دەمنوسینەو.

ئەوێ سەرنجی پاکیشام و لە بینینی یەکەم وێنەی سەر
بەرگەکیەوێتی بە گومان بووم راست دەرچوو. هاتنەسەر دەسەلاتی
بە عەسپیەکان و دواتر عەبدولسەلام عارف و ئەو تاوانانەی سالی
١٩٦٣ لە کوردستان پووین دا، بە تایبەتی لە سلیمانی، که دەستی
تورکیای تێدا بوو، بە لکۆو بە کردار و تەنانت هاوکاری
سەربازییەکان کردوو. ئێمە لە سلیمانی تەنیا ناوی زەعیم سەدێمان
بیسەتوو، هەروەها ئێمە دوو ئەفسەرە پلەدارە کوردە: نۆرەدین
مەحمود و فوئاد عارف، که هاوڕێی نزیکەی عەبدولسەلام عارف
بوون و بە نەینی لە گەلێک تاواندا بەشدار بوون، بە لکۆو نەماندەزانی،
که زەعیم سەدێمان زۆر بوون.

چەند یادەوهرییەکم لە کتێبەکی سەربازی کۆمارەوێتی وەک خۆی
لەسەر چەند پەرەیک نووسیوو، که ئەمە نمونەیەکیەتی:

‘بێستی مانگی چواری سالی ١٩٦٣ بوو، سەعات یازدە ی تەواوی
شەو بە دوو فڕۆکەیی مەدەنی گەشتینە فڕۆکەخانەی بەغدا، ژمارە
ئەوانەیی لە فڕۆکەکان دا بەزین شەست و پێنج کەس بووین، که

هەموومان جلی ئاساییمان لە بەردا بوو، دواى ئەوەى بە پێز چووین و لە ناو پاسەکاندا دانیشتین. کەلوپەلەکانمان لە فرۆکەکان داگیران و لە دوو سەیارەى بارهەلگری سەربازى بارکران و بە جیا بەرەو وەزارەتى بەرگری بەرپى کەوتن.

دەرەو و ناو هۆلى فرۆکەخانەکە بێجگە لە سەربازى تايبەت کەسى تری لى نەبوو، لە هۆلى چاوەرپوانیدا خواردنمان بۆ ئامادە کرابوو، بە جۆریک، وەک ئاھەنگى پۆزى لەدایکبوونمان بێت. دواى نانخواردن بە چوار ئۆتۆمبیل بەرپى کەوتین، گەیشتیى ئەپارتمانیک، چاوساگەکانمان پێیان گوتین، ئەمە وەزارەتى بەرگری عێراقە.

وەکوو چۆن لە ئەنقەرەو لەسەر ئەو رێک کەوتبووین، کە ئێمە لەگەڵ هیچ کەسێک بێجگە لە ھاورپیکانى خۆمان پەيوەندى نەگرین و قسە نەکەین، ئەگەر رێک کەوت و پەيوەندى دروست بوو، لە کورتى دەبیریتەو یان باسى فیلم و ئەدەب و مۆسیقا و دین دەکەین. ئێمە بە سەر چوار گرووپدا دابەش بووبووین، کە ھەر گرووپە و کەسێک یان دووان سەرپەرشتى و پێنمایان دەکردین، چاوساگەکانمان زمانى عەرەبییان باش دەزانی. کە ژمارەیان ھەشت کەس، دووانى تورکمانى و شەشیان کورد بوون.

لە ئەپارتمانى وەزارەتى بەرگری لە نھۆمى سێ، جینگەمان بۆ ئامادە کرابوو، دواى ئەوەى چوار شەو لەوئ ماینەو، جلی سەربازى عێراقییان بە سەردا دابەش کردین و کلاشینکوف و پێداویستییان پێ داین، پاشان بە قافلەىەکی سەربازى بەرەو کەرکوک بەرپى کەوتین، دواى چوار سەعات گەیشتیى خوارووی کەرکوک و لە سەربازگەىەک دابەزین، کە پێنج کیلۆمەترىک لە کەرکوکەو دوور بوو.

لهوئ تیکهل به سهربازه عیراقیهکان بووین، کهس نهیدهزانی که ئیمه له تورکیاوه هاتووین و له پاستیدا ئهفسهر و میتی ولاتی تورکیاین. ئیمه بۆ ئهوه هاتبووین؛ تاوهکوو ئهفسهر و کهسانی ههوالگری پژیی نوئی عیراق پابهیتین و مهشقیان پئ بکهین، که بۆ دوو مانگیک دهبوو دهسهلاتیان گرتبووه دهست، کاتیک ئیمه گهیشیتین، تیمیک پیش ئیمه و له پوژانی پاپهپینی بهعسییهکاندا به نهینی له ههمان سهربازگه بووبوون، نزیکهئ ده ئهفسهر و سهربازی ئهمریکایی و ئینگلیز بوون، که هاوکار بوون بۆ لابردنی دهسهلاتی عهبدولکهريم قاسم، که دۆست و هاوپهیمانی پووسیا بوو. ئهوهی لهو سهربازگهیهدا دهگوزهره دهبووايه نهینی بووايه، شوینیکی تایبهت و سهربازی ئاسایی لئ نهبوو. ئیمه و عیراقیهکان لهوئ ههموو ئهفسهری دهههجهدار بووین.

ئهوهی ئیمهئ گهیاندهبووه عیراق، سههرهلدانی کوردهکان بوو، ههروهها پینمایی پژیی نوئ بۆ بهرهنگاربوونهوهی کومونیستهکان، که به قسهئ پژیی نوئی عیراق لایهنگریان له سههدا شهست بۆ ههفتای خهلق ههبوو. وهکی تر حکومهتی نوئ دهسهلاتی به سهر تهواوی عیراقدا گرتبوو، تهنیا ناوچه کوردیهکان نهیت، ئهوسا ئاویان له ئیمه گهیانده، که له ههموو شار و گونده کوردنشینهکان حکومهت هیچ دهسهلاتیکی نییه و چهکداره جووداخوازهکان، ههموو دامودهزگه حکومییهکانیان تالان کردوو و له کاتی گوپینی دهسهلاتدا دهستان به سهر ههموو سهروهت و سامانی بانکی عیراقدا گرتوو.

دواي مانگ و نیویک لیدوان و پاهیتان؛ که لهو ماوهیهدا دهسهلات له عیراق گوپا... بهلام ئیمه دواتر دهبرارهئ ئهوه بیستمان، که هیچ

کاریگری له سهر سیاسهت و پلانه کانی ئیمه و دهزگهی سهربازی عیراقیش نه بوو.

له رۆژی ههژدهی مانگی شەشی ۱۹۶۳دا دابهش بووین به سهر ده گرووپدا، من و پینچ هاوڕێم به رهو شاری سلیمانی به پێ کران، هاوه له کانی ترم بۆ شار و شارۆچکهی تری ناوچه کوردنشینەکان چووبوون. ئه و شهوهی گهیشتییه سهربازگهیهک له ناو شاری سلیمانی، له گهلیک جینگه تاوهکوو بهیانی دهنگی تهقه دهیستران.

کاتیکی جینگه یان بۆ دابین کردین، خیمهیهک بوو له سهر دیوی ناوهوهی نووسرابوو: 'ژیانی سهرباز هیچ نهتییهکی تیدا نییه.'

هاوه له کهمان که عهره بیی دهزانی بۆی کردین به تورکی، شەش کهس بووین، یه کهم شهو، که له کهرکوکهوه بۆ ئه و سهربازگهیهی سلیمانی هاتبووین، ئه و دێره مان له سهر چادره کهمان بینی، چهند جاریک نووسینه کهمان خویندهوه، له نێو خۆماندا گوتمان، که واته ژیانی سهرباز له تورکیا جیاوازه، چونکه ئیمه دهلیین: 'ژیانی سهرباز پره له نهتی.''

زۆر ماندوو بووین، له سهر جینگهی خهوه کانمان شهڕمان بوو، هه موومان په ناگهیه کمان دهویست و کهسمان نهیده ویست له په رهوه بیت، نه وهک هێرش بکه نه سهڕمان، وهک چون پیمان گوترابوو، که شاره که پره له چه کدار یان خۆتان دهزانن و نه زموونتان له گهل کورداندا ههیه... که ژن و پیاو و مندال و بگره پیره کانیشیان چه کدار و شهڕکه رن. کاتی خواردنوه رگرتن بۆمان ده رکوت که له سهر چادره کانی تر نووسینی له و جۆره نووسرابوو، بۆ نمونه: 'چه که کهت زمانته و وێژدانته!'

پوڙی بیستی شەش قەدەخەى ھاتوچۆ ھاگەيەنرا، پێش ئەوێ لە سەربازگەمان دەربچین، ھەموو ئەفسەر و سەربازەکانیان کۆ کردنەوێ و ئەفسەریکی دەرەجەدار، بە ناوی سدیق مستەفا قسەى بۆ کردین، ئەوێندە بە تووڤەیی و بە پەلە قسەى دەکرد ھاوێلەگەمان فریای وەرگێڕانی نەدەکەوت، لە کاتیگدا کە مەجبوور بوو بە چەپ چەپ بە ئێمە بڵێت، من ئەوێندەى تێى گەیشتم، کە ئێویش لە کۆتایی قسەکانیدا بوو: 'ئێو، ئەرکی سەربازی خۆتان بەرامبەر بە دوژمن جێبەجێ دەکەن.'

ھاوێلێکم گوتی: 'تەواوێ قوربان، دوژمنی ئێو، دوژمنی ئێمەشە، دەى بۆ وەستاوین؟ با بیاننێرین بۆ جەھەنتەم.'

دواى سەعاتیک، من و دوو ھاوێلم لەگەل قافلەیک، کە نزیکەى سەر کەس دەبووین، بە چوار دەوری شاردا و پاشان بە ناو شاردا گەڕاین. دواى لێدوان و وەرگرتنی پای ئێمە، بە ئەفسەری لێپرسراومان گوت: کە ھەموو ئەو کۆلانی ئەوێ دەکەوێ سەر شەقامە سەرەکیەکان، سەربازیان لێ دابنرێت، تەواوێ شار بە سەر چەندان ناوچەدا دابەش بکەن، پاشان چاودێری تەواوێ دەرەوێ شار بکەن و کەس نەتوانێت لێی دەرەچیت و ھیزی چەکداریش پێگەى ھاتنی بۆ ناو شاری نەبێت. دواى ئەوێ گەرەکەکان بە گۆڤەى ئەو شەقامانەى پێیاندا تێپەر دەبن، پەلامار بدەین.

لەو کاتەدا بێجگە لەو سەربازانەى لە چوار دەوری شار بوون، یان لە ھەندیک جێگە بێکەیان دامەزراندبوو، لە ناو شاردا ھەرپێنج مال و سەربازیکی بەردەکەوت، پاشان من و ھاوێلەگانم لەگەل چەند ئەفسەریگدا لە ناو پراستی شار بووین و بە شانی یەکەوێ

پاوه ستابووین. له چهند جینگه یه کی دوور دهنگی گولله ده بیسترا، هر جاریک سهر بازه کانی چوارده ورمان گوئیان له دهنگی گولله کان ده بوو... به تایبه تی که له نزدیکان دته قنیران، راست ده بونه وه و ده ستیان به تفهنگه کانه وه به رز ده کرده وه، چاوه پوانی فرمانی فرمانده که یان بوون، تا له ویتوه بو ناو کولانه کان بچن، که زیاتر له هزار سرباز ده بوون و کرابوون به گروپی ده که سییه وه و ناماده بوون. سهر بازه کان له نیوان خویاندا چه چپیان بوو، وهک خویان یه کلای کربیته وه ناخو چی بکن.

من و هاوه له کانم هموو شاره کوردنشینه کان چوو بووین. نیمه هه رده م نه وه مان ده زانی، که چی بکهین و چون هه لسوکه وت بکهین، پنیوستان به فرمانی که س نه بوو، نه وه یاسایه کی نه گوپ بوو، هموو سهر بازیک ده بووایه بیزانیت.

دوو هاوړیکم خه لکی سیواس و به مه زه ب عه له وی بوون، ده نیز و عه لییان ناو بوو، به لام نه وه ته نیا من ده مزانی، منیش بیرات مسته فا، کوری مه لایه کی هه نه فی مه زه بی خه لکی ئیزمیرم، نه وه ته نیا نه نیی نیوان نیمه بوو.

باش به بیرم دیت؛ هموو جاریک پیش نه نجامدانی کاریک، گالته و که پمان ده کرد... ئیتر نازانم له ترساندا بوو یان چی بوو. ده نیز له نیوانماندا بوو، له بهر خویه وه کوتی؛ 'کوپینه، گریمان... نه گهر نیستا نیمه بومان هه بیت و له گهل نه و سهر بازاندا بدهین به سهر نه و مالاندا چی ده کهین؟'

عه لی کوتی: 'نه گهر تفهنگمان له ماله که دا دوزیه وه، به و بیانوه وه گوره و بچووکیان ده کوژین!'

دهنيز، زور جار دهيكړده قوشمه و پيكنه نين، گوتی: 'هر له گڼل له
ماله كهدا خاچتان بينی، دايكيان بگيڼ.'

تاويك به و قسه يه ی له ژير ليوه وه پيكنه نين، منيش گوتم: 'نه ی
نه گهر نه و ماله ی ئيمه بزمان دهستنيشان كراوه، چول بيت؟'
له دواى نه مه وه بيدهنگ له منيان پوانی، وهكوو بيان هويت پرای
منيش وهر بگرن، منيش بن نه وه ی بيرم لى كرد بيت ه شتيك بلیم:
'بوتليک شهراب له قونيشماندا بيت بيشارينه وه بق نه مشه و، بق دواى
كوشتاره كه!'

هر دوو كيان بق چند ه ناسه يه ك به بيدهنگی لنيان پوانيم، منيش
پروم لى وهر گيړان و له شووشه ی پهنگاو پهنگی دووكانی
شهر به تچيه كم پوانی، كه شووشه كانی شكينرابوو. كاتيک من پشتم
لنيان بوو، عهلی گوتی: 'ئيوه پيتان وايه كه ژيانی سهر باز نه پيښی
تيدايه؟'

ثاوپم دايه وه، دهنيز به چه گوتی: 'كوړه چون نه پي تيدا نيه،
به لام ئيتر خوت و به ختی خوت.'

منيش گوتم: 'دهستكه وتی زيږ و پارهت مه به سته؟! يان...'

عهلی: 'زور شت، ژن و كچه كانيان؟'

دهنيز: 'به سهره سواريان ده بين.'

عهلی: 'دهی نابيته زينا؟!'

منيش پنم گوتن: 'نه ری، جهنگاو هره كانی ئيسلام له کاتی غزادا چ
ثايه تيكيان ده خویند!'

دهنيز: 'ئى ئينجا نه و ثايه ته بق شيعه مه زه بيش دروسته؟!'

عهلی: 'به لى، به لى، خودا بق ه موو موسلمانانی به يه کسانى
ناردو وه ته خواره وه.'

هەردووکیان لە منیان پوانی و دەنیز گوتی: 'دەوی فەرموو، مەگەر
 تۆ کوپی مە لا نەبیت؟'
 'دەوی ئێوە چۆن جەنگاوەریکن، بۆ دواي ئەو هەموو سـالە و
 سەدان فتووحات چۆن ئەو ئایەتە نازانن؟!'
 کاتێک ئێمە لەم قسەکاندا بووین، سەربازەکانیان بانگ کرد و بە
 گەرەکانی شاردا بلاو بوونەو. ئێمەش لە بیئیشیدا گۆیمان لە
 تەقەکان دەگرت و بە دەم قسەکردنەو کاتمان دەبرده سەر.

له کاتیکي چاوه پواننه کراودا خزی کرد به مالی که مالی حازم به گدا، له و کاته دا به پیکه وت دهرگه که یان له سهر پشت بوو، دوو پوژ بوو به زور به ی هاوړیکانیا نندا هه والی بۆ نارد بوو، کاتیک چووه ناو هه وشه که که مال له ژیر سیټه ری دارمیوه که دانیشتبوو: 'یاسین، تو ئەندامیکي زور که مته رخه میت!'

کاتیک که مالی حازم به گ ئەمە ی به مامۆستا یاسین گوت، هیشتا ئەو به پتوه بوو، دوا ی ئەوه ی چوو له شانیه وه له سهر کورسییه کی هه سیر دانیشت، سلاوی کرد و ویستی وه لامی بداته وه، به لام که مال بهرده وام بوو، گوتی: 'پنویسته تو زیاتر گرنگی به کاری سیاسی و بهرزه وهندی پارته که ت بدهیت، ئیشوکاری حیزبی ئاوا به پتوه ناچیت!'

مامۆستا یاسین به سه رنجه وه لئی پوانی و پرسیی: 'بۆ، کاک که مال، خودانه خواسته هیچ پووی داوه؟!'

'نه خیر، به لام ئەبیت ئیمه هه ول بدهین هیچ پوو نه دات و ئەندامه کانمان تووشی گرتن و کوشتن نه بن، ئەوه تا تو و هاوړیکانت ئیستا له لیواری هه پسکردندان و خه ریکه تووشی به لایه ک ئەبین!'

'کاک که مال پجات لئ ئەکه م، خودا نه کا شتی ئاوا پوو بدات.'

'تو و هه مه بۆر پنیوست بوو له و پروداوه ی ئەو شه وه ده ستبه جی منتان ئاگادار بکړدایه ته وه، ئەگه ر له کاتی خۆیدا به مانزانیا یه ئەوا

خه ممان ئه خوارد، به لام تازه ههچ ناکریت و ئه وه تا ناوی تو و
حه مه بۆر له چه ند جیگه یه ک هینراوه.

‘چۆن؟ له کوێ ناومان هینراوه؟’

‘جا برا بلیم له کوێ، ئه وه ندهی من خه به رم هه بیت له گه لیک
شوین، ئیوه ئه وه شه وه ئه بووا یه بنووسن، بپروخت حیزبی به عس،
تا قورس به ر گوئی پزیم بکه ویته وه و لای که س ئاشکرا نه بن، به لام
ئه وه ی تو نووسی بووت، بژی کوردستان، ئه وه نه ک هه ر لای پزیم
به لکوو. شیوعیه کانی شی ته نگه تاو کردوه، جا جه نابتان چوون به
رهنگی سوور نووسی بووتانه، ئیتر ئه وه ندهی تر براده رانی شیوعی هه ر
کردوه.’

‘ئهی باشه ئه وان ئه وه یان چۆن زانیوه؟!’

‘که ئیوه له دیواری قوتابخانه ی جمهوریتان نووسیوه؟’

‘به لئ، جا چووزانن ئیمه نووسیومانه؟!’

‘چۆن نازانن، ئه وه که سه ی بینیبوونی، ئیخباری لئ داو!’

‘کوپه کاک که مال وا نه لیت! خو ئه وه که سه ی بینینی،
نه خوینده واره!’

‘یانی جه نابت زانیبووت کتیبه؟’

‘به لئ.’

‘ئهی باشه، بۆ منتان ئاگادار نه کرده وه؟!’

‘له راستیدا وام زانی پیاویکی فه لاهه و ئه چیت به لای کاری
خویه وه و ئیخباریمان ناکات.’

‘نه خیر، ئه وه پیاوه فه لاهه ی تو باسی لئوه ئه که یت، هه ر ئه وه شه وه،
به ناخیری گیانتان چیتان لئ به جئ مابوو، بۆ مه خفهری پۆلیسه ی
سه ر شه قامی بردبوو.’

‘پېم گوتی، دوو کەسی نەناس، وا بزانم پۆلیس بووبوون،
گوینییە کەیان بۆ مالی ئیمە بردبوو.’

‘بەلێ، ھەر وھا غالب ەربەتی شیوعی، کە بە قسە ی تو ئو
پیاو ە خویندەوارە، بە حیساب وای زانیوو کە ئیو ە ناوی تپی
دوو گۆلییە کەتان، خەبات، لەسەر ئو دیوار ە نووسیوو، بەلام ناوی
تو و ەمەبۆری لای ئو دوو پۆلیسە گوتبوو، من ەرچەند بیری لێ
ئەکەمەو، ەست ئەکەم غالب ەربەتی بە دەسیسە ئو ە کردبیت.
چونکە ئو پیاو ە سەروەنگی لەگەل کورانی میرزا کەریما تیکەلە.’

‘باشە کاک کەمال، کینی تر ئەزانیت، کە من و ەمەبۆر ئو
کارەمان کردووە؟!’

‘ئو دوو پۆلیسە یەکیکیان پارتييه و لایەنگری خۆمانە، ئو ی
تریان قوبادی جەمال کەرکوکییە و شیوعییە، لە راستیدا قوبادی
پۆلیس لایەنگری ئو کەسە یە کە نان و کەبابییکی بۆ بکڕیت، ئیتر
ھەرچی کە سینک و لایەنیک بیت، خۆ ئو دوو پۆلیسە کاتیک دەزانن
لەسەر دیوارە کە ی مەکتەبی جەمھوری چی نووسراو، گوینییە کە
دەشارنەو و لای کەس قسە ناکەن، بەلام پۆژی دوا ی ئو شەو
خەلکی تر خەبەر دەدەن، کە چی لەسەر دیواری مەکتەبی جەمھوری
نووسراو، ئیتر زەنگی مەترسییە کە دەگاتە ھەموو جینگە یە ک، تەنانەت
موتەسە پیفیش بەو ی زانیو، ئو بەیانییە خیرا دەچن و دەیسرنەو،
شۆفیزی پاسیک گێزابوویو، گوا یە دوو ئۆتۆمبیلان لە بەر
دیوارە کە دا راگرتبوو، تا کەس نە یخوینتەو.’

‘کاک کەمال، ئیستا چی بکەین؟!’

‘جەنابی مامۆستا یاسین، من داوام لێ کردن کە بنووسن،
بڕووخیت حیزبی بەعس، بەلام... باشتر ئو ەتان نەنووسی، ئەگینا

هه موومانیاں له بن ئه و دیواره دا په می ئه کرد، ئیستاش نازانین چی
پوو ئه دات.

‘ئینجا له مه ولا بترسین؟!’

‘ئه بیت بترسین. دهی مه گهر ئیمه دوژمنی پڑیم نه بین؟!’

که مالی حازم بهگ دهستی خستبووه سهر شانی ماموستا یاسین،
تونى دهنگى گوپی و گوئی: ‘پنویسته ئه م ماوهیه تو و حه مه بۆر زۆر
ئاگاتان له خوتان بیت، ئیستا لێره ئه پۆیت و ئه چیت حه مه بۆر و
هاوپیکانی توت ئاگادار ئه که یته وه، که پنویسته بۆ ماوهیه ک، تا خۆم
ئاگادارتان ئه که مه وه نه که ونه پیش چاو.’

‘کاک که مال پرسیاریک، ئایا له سهر ئه وه بووبوو غالب عهر به تی
ته قه ی لى کرا و ئیستا بیسه روشوینه؟’

دواى ئه مه که مالی حازم بهگ پشت دهکاته ماموستا یاسین و
دهچیته ژووره وه. ئه ویش له ماله که دیته دهروه وه و ده رگه که به توندی
به دواى خۆیدا داده خات. به دهسته راستدا ئه و کولانه دهگریته بهر،
به نووکی پیکانی هینواش خره بهردیک پیش خوی دوات، سهری به
سهردا شوپ دهکاته وه و لێی دهروانیت. بیرکردنه وه له به هار خه یالی
داگیر دهکهن و بواری ئه وه ی پى نادهن، تاوه کوو قسه کانی که مالی
حازم بهگ به هه ند وه ریکریت. له و یوه بۆ پشتی باخی گشتی دهچیت
و له بهردهم مالی سه وه ییه عهر به دا راده وه ستیت، پیش ئه وه ی له
ده رگه که بدات، له راسته وه بۆ چه پ به سهر شوسته ی بهر ماله که دا
پیا سه دهکات، وه کوو له بهر خۆیه وه بدویت، له ژیر لیوه وه چرپه
چرپی بوو، دهستی کردبوو به نینو گیرفانی شهرواله کهیدا و سهری
شوپ کردبووه وه. وه لامنه دانه وه ی که مالی حازم بهگ و بیرکردنه وه
له غالب عهر به تی خه یالیان شتواندبوو. چوه بهردهم ده رگه که،

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و له بهر خۆیه وه گوتی: 'چی بهو هه تیوه بلیم؟ چۆن پازیی بکه م؟'

تاوه کوو له ده رگه که شیدا هیشتا نهیده زانی چۆن داوا له سو هه ییه عه ره ب بکات، به لکوو بیت و بۆ تییی خه بات یاری بکات. ئه و هیشتا نه یینی بوو، به لام که مال سه لیمی هاو پیی ئه وه نده ی باس کرد بوو، گوت بووی: 'به خودا ئه و هه تیوه عه ره به بۆ هه رچی تیپیک یاری بکات، ئیتر ئه و تیپه قهت نادۆرین!'

ئه ویش به که مال سه لیمی گوت بوو: 'سو هه ییه عه ره ب ئه هینمه تیپیی خه باته وه.'

مالی سو هه یب هه سه ن خه له ف دوو هه فته ده بوو، له شاری به غدا وه بۆ شاری سلیمانی ها تبوون، هه سه ن خه له فی باوکی ئه فسه ر بوو له فیرقه یه کی تایبه ت له لیوای بیست، ئه و لیوایه ی زه عیم سدیق ئامر لیوای بوو، یه کیک بوو له و هه ره سه قه ومیانه ی له و مانگه دا بۆ کوردستان و به تایبه تی شاری سلیمانی نێزدرابوون، چه ند ئه فسه ریکی ده ره جه دار بوون و له گه ره کی عه قاری خانوویان بۆ چۆل کرابوو، تاوه کوو بتوانن خێزانه کانیا ن له گه ل خۆیا ندا به یێن.

مامۆستا یاسین، کاتیک له ده رگه ی دا، خۆیی بۆ ئه وه ئاماده کرد بوو، که به زمانی عه ره بی قسه ی له گه ل بکات، له خه یالیدا ویستی ئه وه به سو هه یب بلیت، ئه گه ر بیته و بۆ تییی خه بات یاری بکات، جووتیک پێلاوی به دیاری بۆ ده کړن.

سو هه یب خۆی ده رگه که ی کرده وه، مامۆستا یاسین په شوکا و پرسیا ری سو هه یبی لێ کرد، کو پێکی قژلوولی چا و په شی باریکه لانه بوو، له وه لامدا به مامۆستا یاسینی گوت: 'من سو هه یب هه سه ن خه له قم.'

‘تو یاریزانیت، وا نییه؟’

‘به‌ئی، له به‌غدا، له یانه‌ی پۆلیس یاریم کردوو!’

‘یانه‌ی پۆلیس؟! ئیمه تپینکی زۆر باشمان هه‌یه و پتویستمان به

یاریزانینکی وه‌ک تو هه‌یه، ئه‌ته‌ویت بێت و یاریمان بۆ بکه‌یت؟’

‘له کوئ؟!’

‘له یاریگه‌ی ئیداره مه‌حه‌لی.’

‘بۆچی نا!’

‘پازیت؟’

‘به‌ئی، به‌ئی.’

‘ئیمه جل و پتلاوت بۆ ئه‌کرین.’

‘یانه‌که‌تان، ناوی چی بوو؟’

‘خه‌بات.’

‘ئئ، ئئ!’

دوو سه‌رباز له پشتیه‌وه په‌یدا بوون و یه‌کیکیان ده‌ستی خسته

سه‌ر شانی و پرسیی: ‘تو چی ده‌که‌یت لێره؟’

مامۆستا یاسین به‌ په‌شۆکاوییه‌وه ئاوپری لێ دانه‌وه و گوتی:

‘وه‌رز، یاری، تۆپتۆپین.’

یاسین له سه‌ربازه‌کانی ده‌پوانی، ده‌نگی داخستنی ده‌رگه

ئاسنینه‌که رایچه‌کاند، سه‌ربازه‌که هه‌شتا ده‌ستی له سه‌ر شانی

دانه‌گرتبوو، توند سه‌ر شانی گوشیی و پنی گوت: ‘تو لێره هه‌چ

کارینک نییه!’

‘به‌ئی، به‌ئی.’

ئەمەى بە ترسەوۋە بە سەربازەكان گوت، ويستی لە دەرگەكەى
مالى سۈھەيب بەداتەوۋە و پرسىياری ئەوۋەى لى بكات، كەى بىت بە
شۈينىدا و پىنگەوۋە بچن بۆ يارىگەى ئىدارە مەھەلى!

سەربازەكان بىدەنگ لىيان دەپوانى، پاشان دەستى داگرتهوۋە و
خىرا چەند ھەنگاويك لە سەربازەكان دور كەوتەوۋە، پرووى لە
سەربازەكان كرد: 'من وەرزەشەوانم، نادىي سلیماني، ياريزانى نادىي
سلیمانیم!'

ئەمەى بىن گوتن، سەربازەكان ھىچ ۋەلاميان نەدایەوۋە، پاشان
ئەویش پىشتى تى كردن و خىرا لە سەرى كۆلانەكەوۋە خۆى گەيانە
ناو باخى گىشتى و خۆى لە ناو دارەكاندا ون كرد.

زياتر لە سەعاتىك لەوچ لەسەر كورسىيەك دانىشتبوو، قورسايىي
ترسىك ھەناسەى توند كردبوو، بىنبالەكانى ئارەقيان لى دەچۆرا،
بەردەوام ھەناسەى قوولى ھەلدەكىشا. خەيالى شىۋابوو، نەيدەزانى
بىر لە چى بكاتەوۋە، ھەوا و ھەوەسى وەرزش لە پىش عەشق و
ترسەوۋە بوون، ھەرچىيەكى دەكرد نەيدەتوانى دەستبەردارىان بىيت،
ھەستى بە چەنجالىي ناو خەيالەكانى دەكرد، بە خۆيى گوت: 'دلم
بوو بە چەندىن پارچەوۋە!'

لەسەر كورسىيى ناو باخەكە ئەژنۆكانى بە سىنگەوۋە گرتىبوون،
خەيالى بۆ لای ئەو شەوۋە گەپايەوۋە، كە لەگەل ھەمەبۆر لەسەر
دىۋارى قوتابخانەى جەھوورى نووسىيىۋويان، بە خۆيى گوت:
'پىۋىستى نەئەكرد ئەوئەندە ترستۆك بوومايە، ئەگەر پام نەكردايە،
ئەوا لە غالب عەربەتتى باوكى بەھارم ئەگەياند، كە مەسەلەكە چىيە و
ئەوان خەرىكى چىن، باوەر ناكەم ئەو پياوۋە لارىي لەو ھەبوۋايە، خۆ
غالب عەربەتتىش كوردپەرۋەرە، ئەویش بە ھۆى ئىمەوۋە توۋشى ئەو

به لایه بوو. هه سست نه کهم له وه ته ی عاشقی به هار بووم، هه رچی
غیره ت هه یه تیمدا نه ماوه! خه میشمه، نازانم سبه یښی چی وه لایم
جه لالی میرزا که ریم به مه وه!

به دهم نه م خه یالانه وه گه یشتبو وه گه په کی سه ر شه قام و به رده م
مزگه وتی مه حوی، له مالی خویانی روانی و هه ناسه یه کی قولی
هه لکیتشا، کاتیک چاوی چو وه سه ر ده رگه شینه که یان، نه و خانو وه ی
ده سال پیتش نه و پوژه حاجی نه حه کریس و میرزا که ریم بو یان
به کری گرتبوون، دوا ی نه وه ی حاجی نه حه کریس نه و خانو وه ی
نه وان و سئ مالی تری تیدا ده بن، تیک ده دات و ریزیک دووکانی لی
درووست ده کات.

ته زوویه کی سارد به جه سته یدا هات، پاشان به و مانگی حوزه یرانه
وهک سه رمای بیت، هه لده له رزی. پاشان چو له ناوده سستی
مزگه وته که دا ده رگاکی له سه ر خوی داخست و چیچکه ی کرد، بن
نه وه ی پانتوله که ی هینابیته خوار، کاغه زیکی پینچراوه ی له گیرفانی
ده رهینا، نه و کاغه زه ی هه موو شه ویک جاریک ده یخوینده وه،
هاوپیکانی هه موویان بینیبوویان، ته نیا هه ندیک وشه ی لی گوپیوو،
کوپپی نامه که ی جه لالی میرزا که ریمی کردبوو، ناوی خوی له
خواره وه نووسیوو. نه و له خوی دوودل بوو، چونکه هاوپیکانی به
نامه که زور سه رسام بوون، یه که یه ک داویان لی کردبوو، له به ری
بنووسنه وه و نه وانیش یو دلخوازه کانیانی بنیزن، که جه لال شاعیرانه
له و نامه یه دا باسی له جوانی به هار کردبوو، له کوتایی نامه که دا،
داوی له به هار ده کرد ناخو پازی ده بیت بیت هه وژینی.

کاغزه که ی خسته ناو ئاوه پۆی ئاوده سستخانه که، خیرا که پرایه وه
بۆ ماله وه و دهفته ری شیعره کانی جه لالی خسته بهر باخه لی و چوو
بۆ مالی به هار.

له بهردهم مالی غالب عه ره به تیدا تووشی مالیکی مام مسته فا و په حیم
موکریان ی بوو، سلاویان لئ نه کرد، مالیک په خه ی گرت و بیده نگ
له چاوی پوانی، به دیواری هه وشه که ی مالی به هاره وه نووساندی.
په حیم که وته نیتوانیان و لیک ی جیا کردنه وه، مالیک نووزه نووزیکی
لنوه هات و به دهستیکی ئاماژه ی به شتیک کرد. کاتیک دهستی لئ
بهر دا، ماموستا یاسین هه ناسه ی له بهر برابوو. چه ند هه ناسه یه کی
پن چوو تاوه کوو هاته وه سه ر خۆی. یاسین، مالیکی له مندالییه وه
دهناسی، لئی تی گه یشت دهیه ویت چیی پن بلیت. مالیک هه ره شه ی
لئ کرد که ئه وه نده ده ورخولی مالی به هار نه دات. په حیم هیچی
نه گوت و له گه ل مالیک پۆیشتن.

کاتیک یاسین چوو ه ژووره وه، بینیی؛ به هار له گه ل دایکیدا گریابوو،
چاویان سوور هه لکه پرابوو، دهنگیان نووسابوو. بئ ئه وه ی شه رم له
حه لیمه ی دایکی بکات، دهفته ری شیعره کانی جه لالی به ره و پووی
به هار راگرت و پئی گوت: 'ئه وه ئه مانه تی جه لاله، با لای تو بیت،
باشتره!'

ویستی بروات، که پرایه وه و له به هاری پوانی و گوتی: 'جه لال
نامه یه کی بۆ نووسیوییت، له قسورم عافووم بکه، که پئم
نه گه یاندیت! به راستی...'

به هار لئی چوو ه پیشه وه و دهستی خسته سه رشانی و قسه که ی
پن بری: 'هه موو شتیک ئه زانم، تو خۆت سه غله ت مه که و ناگات له

دلی خۆت بیت، هاوړیکانت و دهیان کوړی تری ئه و شاره،
هاوشیوهی ئه و نامه یه یان فری دابووه حه وشه که مان، هه موو نامه کان
له یه ک ئه چوون، زانیم، چونکه پیشتړ ئه و قسانه م له جه لال بیستبوو.'

شەوی ھەشت لەسەر ئۆی شەشی حوزەیرانی سالی ۱۹۶۳ فەوجی پینج لە لیوای سەر بە پارێزگای تکریت بۆ سلیمانی ھێنرابوون، سەربازەکان لە نیووشەودا گەیشتنە ناو سەربازگەی حامییە، سەعاتیک پێش ئەوەی فەرمانیان پێ بکەیت و بە دەوری شاردا بلاو ببەنەو، لە ناو حەوشەی سەربازگەی حامییە سلیمانیدا لە خۆتامادەکردندا بوون، پاشان عەمید سەلامی فەرماندە، کە خۆی خەلکی سلیمانی بوو، بە شیخ سەلام عیزەدین بەرزنجی ناسرابوو، سەربازەکانی کۆ کردەو و قسەی بۆ کردن، کە لە دەوری شار بلاو دەبنەو و لە کەمیندا دەبن، ئەوەی دووبارە کردەو، کە دەست لە هیچ پۆلەبەرێک ناپارێزن، بالداریش بە سەرتاندا فری تەقە ی لێ بکەن، ئێوە نەهاتوون تاوەکوو خەلکم بۆ بە دیل بگرن، ئەوەی کەسیک بریندار بکات، ئەو کەسە خراپترین نیشانەشکێنی ئەم فەوجیە، ئێمە ئەمشەو دیواریکی پۆلایین بە دەوری شاردا دروست دەکەین، ئەمە فەرمانە و پێویستە ھەمووتان جێبەجێ بکەن.

شیخ سەلام عیزەدین بەرزنجی ئەو پۆژە بۆ تۆلەسەندنەوێ باوکی ھاتبوو بۆ سلیمانی، لە کاتێکدا شیخ سەلام پەیوەندی نزیکی لەگەڵ ئامرلیوای بیستی سلیمانی زەعیم سدیق مستەفادا ھەبوو، لە سەردەمی عەبدولکەریم قاسم لە لیوای بیستی مووسل پیکەو فەرماندەیی فەوج بوون.

سالی ۱۹۶۱ شیخ عیزه دین به رزنجی له ماله که ی خویدا له گه په کی
 سره شه قام ده کوژریت، حکومت حه مه په شید خانه قینی به تومه تی
 کوشتنی شیخ عیزه دین ده سستگیر ده کات، پاشان تومه ته که ده خه نه
 پال پارتیی دیمو کرات، به و جوړه کوړه کانی شیخ عیزه دین، که
 هه رسیکیان له پیزی سوپادا فرمانده بوون، به رده وام له هه ولی
 توله سندنه وهی باوکیاندا بوون.

ئهم فوجه سهربازیه له و ساله دا بق زور به ی دیتهاته کانی ناوچه ی
 گرمیان و شوان چووبوون، وهک هیزیکی په لاماردر له گهل لیوای
 پینجی مووسل، که زعیم سدیق مستهفا نامرلیوا بووبوو، بق
 خانه قینیش ده چن، سهربازه کان له ناو خویاندا باسیان له وه ده کرد،
 کئ چهند که سی کوشتووه، هه ندیک له سهربازه کان ده فتری بهر
 باخه لیان پی بوو، هه رکه سیکیان ده کوشت، کات و شوین و په گزی
 کوژراوه که یان تومار ده کرد.

سه عات دووی شهو سهربازه کانی فرمانده شیخ سه لام به رزنجی به
 دهوری شاردا بلاو بوونه وه، هه موو ریگه سهره کی و ته نانه ت له سهر
 تووله ریگه کانی دهره وهی شاریش بوسه یان دانابوو، له سه عات سینی
 ته واودا یه که م گولله ته قینرا، خه لکی شار له دوورونزیک له دهنگی
 ده سترپیژی گولله کان له خه و هه ستان، یه که م گولله له به کره جو
 ته قینرا، سهربازه کان نه وهنده له نزیک ماله کان بوسه یان دانابوو، هه
 که جووتیاره کان له ماله کان یان هاتبوونه دهره وه، له بهر دهرگه و
 ته نانه ت له ناو حه وشه ی ماله کان یاندا کوشتبوونیان.

نه و پژه هه موو شه قامه کانی شار؛ به تاییه تی پیره میرد و سالم
 و کاوه و نالی زیاتر له پینج هه زار سهربازیان تیدا بلاو بووبوونه وه،

به جۆرىك، كه له سەر شۆستهى شهقامه سهرهكيبهكان هەر ده مهتر
و سهربازىك به تفهنگهوه راوهستابوو.

له و كاتهدا چوار منداڵ چووبوون له سهر گومهزى مروورهكهى
ناوهراستى گۆرهپانى سهر دانيشتبوون، چوار منداڵ بوون و جلى
رانكوچۆخهى خاكيبان له بهردا بوو، له دوورهوه وهك چۆلهكه
پاسارى دههاتنه پيش چار، يهكێك له منداڵهكان له و كاتهدا به پتوه
راوهستابوو، دهزووى كۆلارهيهكى به دهستهوه بوو، پاشان يهك يهك
شوينهكهيان دهگۆپى و به تۆبه لهنگهرى كۆلارهكهيان دهگرت،
كۆلارهكهيان زياتر له سهده مهترىك به بهرزى گۆرهپانى سهراوه
لهنگهرى گرتبوو.

سهربازهكان بيجگه له چاوساغه كوردهكانيان ههموويان يهكهم
جاريان بوو شارى سليمانى ببينن، زهعيم سديق ئەو بهيانبيه
تاريكوپوون خۆى ديت بۆ بهر دهركى سهر و پاشان له ناو
حهوشهى سهراڤا قسه بۆ چهند ئەفسهريك دهكات، كه ئەو پۆژه
سهرپهرشتى هيزى ناوشاريان دهكرد، زهعيم سديق ئەوهى به
سهربازه عهربهكان گوتبوو، كه ههموو ماليكى ئەم شاره ياخييهك
يان مستهفا بارزانيهكى تيدايه، يان ههموو نيزىكى ئەم شاره پتده
چيت سهر به ياخيپووان بيت.

له سهروو سجنى گهورهوه به جادهى پيرهميزردا بۆ خوارهوه،
تاوهكوو دهگهيشته بهر خانهقا و ناو ههوشهى مهكتهبى جمهورى،
پاشان تاوهكوو ناو دى حاجى ئاوا به ريز سهرباز راوهستابوون،
ئەو راسته شهقامهى شارى دهكرد به دوو بهشهوه، ئۆتومبيلى
سهربازى پهشاشيان له سهر دابهسترايوون و بهردهوام دهگهپان.

پوڙی پیشوو به فرمانی زهیم سدیق و پاریزگاری سلیمانی
 عبدالهادی صالح هه موو پولیسى مه خفه ره کان و فرمانگه
 حکومییه کان چهک ده کرین و بۆ ده پوڙ ئیجازه ده درین، له جینگه یان
 ئه و پولیسانه داده نرین که له ئه نبار و مووسل و تکریتوه به تایبه تی
 بۆ کاتیکى نادیار بۆ سلیمانی هیترا بون، هه ندیک پولیس بۆ حامیه
 بانگ کرابون، که ژماره یان بیست که سیک ده بون، داوایان لى
 کردبون له ناو شاردا بى چهک چاوساغی سهر بازه کان بکن. له
 کاتیکدا پشکنینی ماله کان دهستی بى ده کرد، که به نیاز بون مال به
 مالى هه موو گه ره کانی شار بگه رین، داوایان له پولیسه کورده کان
 کردبوو، به تایبه تی بۆ ئه و پوڙه جلی کوردی له بهر بکن، ئه و
 به یانییه، وهک دیارییهک، هه ر پولیسیک و بیست دیناری وه رگرت.

سه ره له به یانییه هه مان پوڙی یه کشه ممه نۆی حوزه یه رانی سالی ۱۹۶۳
 دوو جیتی پى له سه رباز و لۆرییه کی سه ربازی پى له که لوپهل له
 سه ربازگه ی حامیه وه به ره و یاریگه ی مه عاریف له گه ره کی چوارباخ
 که و تنه پى، سه ربازه کان ژماره یان له بیست زیاتر بوو، به مه به سستی
 ئه وه بنگه یهک له خوارووی گه ره کی چوارباخ و له یاریگه ی مه عاریفدا
 دابنن، که له خوارووی شار بوو.

مامۆستا یاسین و سى هاوپی له ژووریکی خۆگه رپندا له سه ر
 به تانییهک دانیش ته بون و دۆمینه یان ده کرد، ئاگایان له وه نه بوو، که
 سه ربازه کان له بهر ده رگه ی ژووره که دا پاره وه ستاون، سه ربازه کان
 گوئیان له ده نگه ده نگ و لیدوانی ئه وان ده بیته، لوله ی تهنه گه کانیان
 نابوو به ده رگه که وه، کاتیک له ده رگه که یان دا، مامۆستا ئیسماعیل لى
 کردنه وه، له و کاته دا ئه وان چاره پروانی ئه وه بون ره حیم موکریانى

نانیان بق بهیتیت. مامؤستا یاسین ئو به یانییه به ره حیمدا هه والی بق
 چه سهی دایکی ناردبوو، داوای ئه وهی لی کردبوو خواردنیاں بق
 بنیریت، کاتیک سه ربازه کان خویان کرد به ژووردا، هه موو لوولهی
 تفه نگه کانیاں تی کردبوون، خیرا له جیگهی خویان راست بوونه وه و
 چاویان به سه سه ربازه کاندایا گیترا، هه ره ئه وهنده ده رفه تیان پی دان،
 که لیتیان پرسین نایا ئیوه چی ده کن لیره، بی ئه وهی چاوه روانی
 وه لامیان لی بکن په لاماریان دان و بالبه ستیان کردن و له گهل
 خویاندا بردنیاں.

له بهردهم ده رگهی یاریگا که دا له سه سه قامه گشتیه که، سواری
 یه کیک له جیبه کانیاں کردن، سه ربازه کان به پارچه به تانییه کی
 سه وزی دراو چاویان به ستن، مامؤستا یاسین کاتیک به رچاوی
 تاریک بوو، خه یالی لای ره حیم بوو، خه می ئه وهی بوو ئه گهر ئو به
 ته نیا بق یاریگه که بگه ریته وه، سه ربازه کان گیتچهل پی ده کن و
 ده یگرن، بیتجگه له وه به رامبه ره هورپیکانی ههستی به خه تا و
 په شیمانی ده کرد، چونکه ئه وان له سه سه داوای ئو بق ئو جیگه یه
 هاتبوون، که هیچیان په یوه نندیان به یاریگه و توپینه وه نه بوو،
 حه مه بۆر هه ندیک جار له گهل مامؤستا یاسین باسکهی ده کرد،
 مامؤستا ئیسماعیلی ئیبراهیمی به لووعه چی جار جار سه یری یاری
 توپی پی ده کرد، ئه ویش له به ره خاتری مامؤستا یاسین بوو، ئه نوهر
 دارتاش له گهل ئه وه دا که سه ره کوشانه یان بوو، بیتجگه له باسی
 شیعره کانی نالی، مه گهر به ریکه وت باسی وه رزشی بکردایه. ئه نوهر
 و یاسین چه ند سالیگ بوو په یوه نندیان له گهل جه لالدا هه بوو. ئه وان
 به یاسینیاں ده گوت: 'وه رزش خوویه که و له کاتی بیکاریدا ئه کریت،
 به لام له یاری دزمینه و تاوله باشته ره.'

ياسين له ژير ليووه ناوی هاوریکانی دهینا، کهسیان وهلامیان نهدهدایه وه، تنیا ئه وهنده نه بیت یه کیک له سه ربازه کان بانگی لی کرد: 'بیدهنگ به هه تیو!'

ياسين به خيال بۆ لای باسوخواستی مندالانی قوتابخانه گه راپه وه، کاتیک ئه و باسی یاریی توپتوپینی بۆ ده کردن، منداله کانیش بهردهوام پرسسیاریان له سه ره ئه و یارییه لی ده کرد، که چوار سالیک پیش ئه و پوژانه یانه ی سلیمانی له گه ل هه لیزاردی جه زائیردا کردبوویان، پتی گوتبوون: ئه وان یازده گولیان له ئیمه کرد، به لام ئه وه تان له بیر نه چیت، که ئیمه ش گولیکمان لی کردن. منداله کان به و قسه یه ی ماموستا یاسین قاقایان لیده دا و پیده که نین، هه مان ئه و قسه و باسانه ی زیاتر له ده جار بۆ گێرپابونه وه. پاشان قوتابییه کانی پرسسیاریان لی کردبوو، که تپیک له چه ند یاریزان پیک هاتووه؟ ئه ویش له سه ره تهخته ره شی پوله که وینه ی یاریکه یه کیان بۆ ده کیشیت و له گولچیه وه تا هیرشبه ر بۆیان ده ستنیشان ده کات، پاشان تپی به رامبه ر و راهینه ر و یاریزانانی یه ده گ. له کاتیکدا که زهنگی قوتابخانه یان ده بیست، هیشتا ئه وان سه رقالی خویندنی وانه ی یاریی توپی پین ده بن، پاشان په یمانی ئه وه ی به قوتابییه کانی دابوو پوژیک بیانبات بۆ یاریکه ی مه عاریف و پیکه وه سه یری یارییه ک بکن.

له خه یالیدا دهنگی باوکی بیر که وته وه، ته زوو یه ک به له شیدا هات، پنی ده گوت: 'به هیچ جوړیک ته داخولی سیاسه ت نه که یت.'

گوینی لی بوو، سه ربازه کان باسی شه وانی چوونه ده ره وه ی ناو شاری به غدایان ده کرد، سه ربازیکی بالا به رزی ره شتاله له ناو ده رکه که دا دانیش تبوو، ئه و زیاتر له هه مووان قسه ی ده کرد و جگه ره یه کی داگیرساند و دایه دهستی سه ربازه کانی تر، ئه نوهر

دارتاش کاتیک بۆنى دووکه‌لى جگه‌ره‌که‌ى کرد، سه‌رى هه‌لپى و هه‌ناسه‌يه‌كى قوولى هه‌لمزى، که له ناوياندا ته‌نيا ئه‌و جگه‌ره‌ى ده‌کشيا.

کاتیک که‌يشته ناو سه‌ربازگه‌ى حاميه، له جێبه‌که‌ دايانگرتبون و زياتر له سه‌عاتیک له‌سه‌ر شوسته‌ى به‌رده‌م ته‌ويله‌ى ئه‌سه‌په‌کاندا پايانگرتبون، مامۆستا ياسين بۆ ئه‌وه‌ى ئه‌و ساته‌ له‌ بير خۆى بباته‌وه و گويى له‌ ليتوانى سه‌ربازه‌ عه‌ره‌به‌کان نه‌بێت، ديمه‌نى پۆليک قوتابى هينايه‌ پيش چاوى خۆى و له‌ ژير ليتوه‌وه و به‌ نووزه‌ نووز ده‌يزماردن، کاتیک دوو سه‌رباز باليان گرت، ئه‌و نزیکى بيست قوتابى ژماردبوو، پاشان له‌ نيوانى دوو سه‌ربازدا ده‌رۆشت و زووزوو قاچى له‌ قه‌راخى شوسته‌کان هه‌لده‌که‌وت. که‌يانديانه ناو هه‌وشه‌ى پشته‌وه‌ى حاميه، بى ئه‌وه‌ى هيج بينيت سه‌رى به‌رز کرده‌وه و ده‌ستى کرده‌وه به‌ ناوه‌يتانى قوتابيه‌کانى قوتابخانه‌ى ئه‌يوبيه: 'وه‌هاب سالح، جه‌لال که‌ريم، سمکو ئه‌حمه‌د، مالیک مسته‌فا...' کاتیک سه‌ربازه‌کان پايانگرت و ده‌ستيان له‌ بالى کرده‌وه، بۆنى چيمه‌نيکى ته‌پ سيبه‌کانيان پې کرد، ويسى دابنه‌ويته‌وه و ده‌ست به‌ گياى چيمه‌نه‌که‌دا به‌يتيت، له‌ ده‌نگى هاوارىک پاچله‌کى و ديسان راست له‌ شوينى خۆى وه‌ستا، ديسان ده‌ستى کرده‌وه به‌ ناوه‌يتانى هاوړيکاني سه‌رده‌مى مندالى، ئه‌م جاره‌يان به‌ ده‌نگيکى به‌رزتر ناويانى ده‌هيتا. ده‌نگيک لای چه‌پيه‌وه له‌ خه‌ياله‌که‌ى دايبېرى و بانگى لښ کرد: 'ياسين، ياسين، کوڤه‌ من ئيسماعيل، سمکوى چى و جه‌لالى چى؟ بۆ ئه‌مشه‌و کتى تريان گرتوه‌؟'

‘جا کئيان نه گرتوو، به خودا له وه نه چیت شار که سی تیدا
نه ماییت!’

دهنگی گړ لای راستیه وه بانگی کرد: ‘یاسین، من نه نوره م، ده لیم
چیمان لی نه که ن، خو په میمان ناکه ن؟!’

حه مه پور به ده ست دوو سهر بازه وه بوو، پو پیزه که ی نه وانیان
ده هیتا، پر به قورگی هاواری ده کرد: ‘ئوه به ناحق متان گرتوو!’
نه نوره لای راستیه وه له بهر خو یه وه کوتی: ‘نه مانه نیازیان خراپه
و تازه ژیان ده رنابه ی ن!’

‘ئ، چی بکه ی ن، نه نوره را که ی ن؟!’
ئیسما عیل له لای چه پیه وه به دهنگی تیکشکا وه وه، که زیاتر له
نوزده نوز ده چوو، کوتی: ‘کورپه برا کوشتنی چی! نا نا باوه پ ناکه م،
تو بلیت نه وه نده ناعینسان بن، ته نانه ت بیتاوانیکی وهک ئیمه ش
بکوژن؟!’

سهر بازه کان به چوارده وریاندا بلاو بوونه وه، هر چواریان له
شانی یه که وه وه ستابوون و نژیکي مه تریک له یه که وه دوور بوون،
له بهر خویانه وه قسه یان ده کرد، کات دريژه ی کیشا و زیاتر له دوو
سه عات له ویدا پایانگرتبوون، حه مه پور به دهنگی بهر ز و به زمانی
عه ره بی به رده وام نه وه ی ده گوت: ‘ئیمه ناشتیخوازین، ئیمه بیتاوانین.’
ئیسما عیل چند جاریک بانگی له یاسین کرد و لیتی پرسیی:
‘یاسین، چیمان لی نه که ن؟!’

یاسین له بهر خو یه وه دهستی کرده وه به ناوهیتانی قوتابیه کانی
و به جوریک له ناو خه یاله کانیدا بوو، ناگای له چوارده وری نه مابوو،
ههستی به جوریک له په شیمانی ده کرد و نهیده ویست بیري لی
بکاته وه. ته زوویه ک له سهریه وه تا وه کوو نووکی پتی چوو، وهک

کاره‌با لئی دابیت، دلی که‌وته په‌له‌په‌ل و هه‌ناسه‌ی له‌سینگیدا گیري
خوارد، که‌یشته‌ئوه‌ی بوو به‌گریان و پاشان له‌ژیر لی‌ئوه‌وه، وه‌کو
بیه‌ویت که‌س ده‌نگی نه‌بیستیت: 'ئه‌مه‌کوتاییه، ئه‌وه‌بوو ژیان
یاسین، ئیتر ئه‌وانه‌ی خۆشم ئه‌وین نایانبینمه‌وه.' به‌رده‌وام ئه‌مه‌ی له
به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌گوته‌وه.

به‌خه‌یال له‌به‌ر ده‌رگه‌ی مالی غالب عه‌ربه‌تیدا بوو، کاتیک به‌هار
ده‌رگه‌ی لی‌کرده‌وه و ده‌ستی گرت و برديه‌ئو‌دیو ده‌رگه‌سه‌وزه
ئاسنه‌که‌وه، خۆی لی‌نزیك کرده‌وه و بۆنی به‌گه‌ردنیه‌وه کرد، به
به‌هاری گوت، که‌خۆشی ده‌ویت، پاشان ویستی ئه‌وه‌ی پی‌بلیت، که
ده‌میکه‌نامه‌یه‌کی بۆ نووسیوه، به‌لام ده‌رفه‌ت نه‌بووه پی‌بدات، له‌و
خه‌یاله‌یدا به‌هار لئی ده‌پرسی، ئاخۆ چی له‌نامه‌که‌یدا نووسراوه،
مامۆستا یاسین ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی به‌به‌هار گوت.

پاشان له‌ناکاو گوئی له‌ده‌نگی میله‌ینانه‌وه‌ی تهنه‌نگ بوو، له‌و
خه‌یاله‌ی دابرا، شه‌ژا و که‌وته ده‌ستجوولاندن، بانگی له‌هاو‌پیکانی
چوارده‌وری کرد و یه‌که‌یه‌ک ناوی ده‌هیتان و داوای لی‌ده‌کردن، که
تا له‌توانایاندا هه‌یه‌را بکه‌ن، خۆیشی به‌رده‌وام به‌ده‌وری خۆیدا
ده‌خولایه‌وه، بی‌ئاگا بوو له‌وه‌ی له‌کوینه و چهند سه‌رباز له
چوارده‌وریان به‌چه‌که‌وه‌راوه‌ستا‌بوون، هیتا ناوی به‌هاری له‌سه‌ر
زار بوو.

ئو پۆژه‌که‌مالی حازم به‌گ‌یه‌ک‌یک بوو له‌وانه‌ی هاته‌به‌رامبه‌ر
مامۆستا یاسین و هاو‌پیکانی، که‌ئه‌وان ئاگیان له‌وه‌نه‌بوو، دوو
ئه‌فسه‌ر و چوار سه‌ربازی له‌گه‌لدا بوو، که‌مال ده‌ستیشانی هه‌رچی
که‌سیکی ده‌کرد، سه‌ربازه‌کان بالیان ده‌گرت و جیایان ده‌کرده‌وه،

ئەوانەى جيا كراتەوہ زياتر لە سەد و شەست كەس بوون و پاشان
بۆ دەرەوہى شار بران.

لە پشتى بەرزاييەكانى زەرگەتەوہ، ديسان ياسين و ھاوپىكانى لە
شانى يەكەوہ ريز كرايوون، گوئى لە ميلهتانهوہى سەربازەكان بوو.
دەنگى گوللەكان ھاىن و وەخت بوو پەردەى گوئى بدەى، بە دريژايى
تەمەنى دوورونزيك گوئى لە دەنگى گوللە بووبوو، بەلام ھەستى
دەكرد ئەمەيان زۆر نزيكە و ئيتەر پوچى لە جەستەيدا تواناى
ئارامگرتنى نەماوہ، ئەژنوكانى كەوتنە لەرزىن و نيو لە ھى پپ بووبوون
لە ئارەقيكى سارد، لەگەل بەردەوام بوونى دەنگى گوللەكاندا وەختە
بوو دلى لە قەفەسەى سينگيدا بفرى. بۆنى بارووتى دەكرد، دەنگى
گوللەكان تاوہكوو دەھات نزيك دەبووہوہ. بانگى كرد: 'ھاوپىيان،
ئەنەر، سمە گيان، ھەمەبۆر... مەترسن، مردن وا خەريكە دەگات.'

سينگى پپ بووبوو لە بۆنى بارووت و گر، ئەژنوى دادايە سەر
زەوى و لە خەيالى خويدا گوئى: 'مام زامن، خۆزگە دەنگى شريخەى
ئەو گوللانە کوتايبيان ئەھات!'

پاییزی سالی ۱۹۶۳ بوو، ئه و پوژانه ی گوره به کومه له کانیا ن له ده ره وه ی شار دوزییه وه، من دوو پوژ بوو گیشته وومه وه سلیمانی، یان باشتره بلیم؛ چهن د پوژیک بوو له به ندیخانه ئازاد کرابووم، کاتیک گیشتمه وه ماله وه، هه موو بیده نگ و خه مبار دیار بوون، عه زیزی برام باوه شی پندا کردم و هه والی مردنی دایکمی پین گوتم و چیرۆکی مردنه که ی بۆ گتیرامه وه. دوا ی بیستنی ئه و هه واله، به ته نیا له گه ره کی قه زازه کانه وه بۆ سه ره شه قام و ماله کۆنه که مان چووم، به رده وام ده گریام و نازانم بۆچی رام ده کرد. کاتیک گیشتمه گه ره کی سه ره شه قام، یه که یه ک ده ستم له به رد و خشته کان ده دا، چهن د جاریک سینگم توند به دیواری ماله پووخوا وه که مانه وه نووساند. زیاتر له سنی سه عات له نیو داروپه ردووی ئه و ماله دا بووم، هه ستم ده کرد هیشتا پو حییانه تی هه لاهه خانی دایکم له و ی بیت. هه ناسه م له بهر برابوو، له پال دیواره پووخوا وه کانیدا دانیشتم و سه رم نایه نیو ئه ژنۆکانم، نازانم چاوم چووبوونه خه و یان له هۆش خۆم چووبووم، که سیک ده ستی گرتم و به هیزیک هه لی سانمه سه ر پین، کاتیک چاوم کرده وه، به هارم بیینی، په نگی گۆرابوو، یان باشتره ئه و پاستیه بلیم که پوخساری شتیوابوو، قژی به سه ره وه نه مابوو، نه مناسیه وه، تاوه کوو پتی گوتم: 'جه لال گیان، نیازیک بخه ره دلته وه، که منم، که ژیانیش کوتای ی هات، وه عدیبت منیش لیره چاوه پیتیم؟'

سه رم داخستبوو، نه متوانی لنی به روانم، هه روه ها وه لامیشم نه دایه وه.

ئىوارەى ئەو پۇژە ئەوم بىست؛ كە پۇژى مەنەتەجەولەكە ھەوالى ئەو لە كەپەكى سەرشەقام بلاو بوو، كە كچ و دايكىك خۇيان سووتاندوو. خەلكى لەبەر بارگرانى و ترس، كەس نەپەرژابوو سەر ئەو، كە بە دواى ئەو ھەوالەدا بچىت. ئەو مالەش مالى غالب ەربەتى بوو، كە تاوھكوو خانووھەكەيان خاپوور دەبىت كەس بە ھاناپانەو نەچىت. ھەرچەندە بە ھار بە سووتاوى خۇى لە پەنجەرەو پزگار دەكات و بە گپەو بە كولانەكانى گەپەكى سەرشەقامدا پە دەكات. تەنیا سەرباز و پۇلىس چاويان لى دەبىت، دواتر يەككىك لە پۇلىسەكان بە جەلال دەلىت؛ كە پووتوقوت بوو. تەنیا ژىركراسىكى لە بەردا بوو، كە ئەویش بە سەر پىستىدا توابوو.

‘بە ھار و ھەلىمەى دايكى لە پۇژى مەنەتەجەولەكەدا خۇيان سووتاند!’ خەلكى گەپەك وایان دەگوت. قەدرىيەى ژنى ھەمەدەمىنە سوورى دراوسىيان دەگوت: ‘پىش ئاگرەكە گویم لە دەنگى چەند پىاویك بوو، ئىتر نازانم كى بوون، دواتر قىژەى بە ھار و دايكى پۇژەپىتەك ئەپۇیشەت، دەى پۇلە گيان، ئەبىت كى دەرگەكەيانى شكاندبىت؟! نازانم، خۇ ئەو پۇژە قىامەت ھەستابوو.’

‘ئەو خەلكە نەیان دەوېست ھېچ لەبارەى سووتانى بە ھار و دايكەو ەلین، ەك بلىت لە سەر جەستەى ھەموویان برىنك ھەبىت و لە گەل ھىنانى ناوى ئەواندا بکولیتەو. ئەو پۇژانە پەھىم موكرىانى و مالىك وەكوو سىبەرەكەم بەردەوام بىدەنگ بە دوامەو بوون، زووزوو لىم نرىك دەبوونەو و باوھشیان پىدا دەكرىم. كاتىك گویم لى دەبوو، كە بە ھار و دايكى خۇيان سووتاندوو، ئەو قسەى مام زانم بىر دەكەوتەو، كە دەگوت: “ژنەكان ئەبەد خۇيان ناسووتىن، ئەو درۆى پىاوەكانە، چونكە ژن لە سروشتىدا مەرگدۆست نەبوو!”

پاشان ئەو ھەم بېست؛ كە بەھارى غالب عەربەتى ماوھ و لە
 نەخۆشخانە، نازانم تا چەند ئەوھ پاست بوو، لەگەل مالیک
 ئافەتیکى سووتاومان لە ناو جیگەدا بینی، هیچ جیگە یەکی ساغی
 نەما بوو تاوھ کوو بیناسمەوھ. کاتیک دکتورەکان پێیان گوتین، كە
 ھەموو ھەولێکیان لەگەلى داوھ و بەختى ژيانى زۆر كەمە، منیش خێرا
 نەخۆشخانە كەم بەجى ھێشت.

ئەو پۆژە پێنج شەممە بوو، شار كشومات و ھەموو پەشپۆش و
 دلشكاو دیار بوون، تاوھ کوو پۆژى دواتر؛ لە مزگەوتەكانەوھ
 گوتارخوینەكان ھەموو ئەوانەیان بە شەھید ناو برد، كە لە سێ
 مانگی پابردوودا كوژرابوون یان ھێشتا بیسەرۆشوین بوون. لە
 دواى ئەمەوھ ئیتر خەلكى شار سوكنایى بە دلێاندا ھات. وھ کوو بلى
 دلنیا بووبن لەوھى كوژراوھەكان ژيانى ئەبەدى و بەھەشتیان پێ
 براپیت، ئیتر بۆ ھەرگیز و بە درێژایی تەمەنیان باسى ژمارەى
 كوژراو و گەورەیی تاوانەكانیان نەكردەوھ. پۆحى كوژراوانیش
 جارێكى تر بۆ ئەو شارە نەگەرانەوھ. تەنانت نووسەرەكانى
 ھاوپیشم، ئەو تاوانانەیان لە بیر چووھوھ و دەربارەى نەیان نووسی،
 پاشان ئەوانەى لە سەربازگەى حامییە گیرابوون، دواى شەش مانگ
 ئازاد کران و گەرابوونەوھ مالهوھ، بۆ چەند مانگێك لە ناو جیگەدا
 بوون. ھەندىکیان تووشى سىل بووبوون، یان لە برساندا ئەوھندە
 وشك ھەلھاتبوون، بە تەمەنیان نەھاتنەوھ سەر خۆیان.

پێم وا بێت لە بىزارى و توورەبوونەوھ بوو، لە یانەى فەرمانبەرەن
 لەگەل كامەرەن موكرى و حسین عارف دانیشتبووم، پێم گوتن: 'پێ
 دەچیت خەلكى ئەم شارە لە لایەن پیاوچاكێكى وەك مام زامنەوھ

لهسه ره له یه کیان یان تاوانی ژن سووتاندن نزیان لی کرابیت.^۱
هردو وکیان بهو قسه یه م پتکه نین.

دوای چهند مانگیک، هه ندیک له نه ته وهی و شه لاتیه کانی شار
بوو بوون به به کریگیراوی حکومت و مال به مال به دوای
شیوعیه کانداهه گه پان. بنکه که ی جارانیان له کانی ماسی له
خوارووی شار ئاوه دان کردبووه وه، هرچی که سیکیان دهگرت، ته نیا
به کوشتن وازیان لی نه ده هیتا، به لکوو وهک جه مالی سهگ، له پیشدا
نا مرو فانه هه ستیان بریندار دهکرد، سواری ده بوون، میزیان پتدا
دهکرد، پاشان به زیندووی ئاگریان له جهسته ی بهر دهدا.

دوای نیوه پویهک له گهل رهحیم موکریانی له کتبخانه ی ئه وقاف
بووین، کاتیک هاتینه دهره وه رهحیم پنی گوت، که ئه و دوو که سه
چاودیریمان دهکن. له و کاته دا رهحیم ئاوپری دابووه وه و دهستی
به ره و پرووی دوو پیاوی گهنجی کورته بالا پاکتیشا، کاتیک لیم پوانین،
که سیانم نه ناسی. وا بزائم به رهحیم گوت، که لیان نه پوانیت.
له گهل رهحیم به نیاز بووین، بۆ مالی مامه عه بدوللام له گه ره کی
سه ره شه قام برۆین. له ژیر پرده که ی شه قامی مه وله وییه وه به ره و
مهیدانی ماسته که داگه راین، له گهل رهحیم باسی شیعرمان دهکرد، که
که مالی حازم بهگ به ره و پروم هات و به بئ ئه وه ی چۆنی چاکیم
له گه لدا بکات، گوتی: 'ئه وه ماویت، توش له توخماتی دپک و دالیت
له ناو ناچیت!'

بيدهنگ ليم روانی، نازانم بوجی وه لأمم نه دایه وه، پاشان تیپه ری و
ئیمه گه یشتبووینه خوار مهیدانی ماسته که، رهحیم کوتی: 'جهلال به
دوامانه ون.'

من ئاورم نه دایه وه و له بهر خومه وه به رهحیم کوت: 'خیرا برق،
له سهرشه قام خومانیان لی ون ده کهین.'

گه یشتبووینه سهر شیوی قازی و نزیک مالی به هاری غالب
عهر به تی، رهحیم بهرده وام ئاورپی ده دایه وه، کوتی: 'جهلال، وا بزنام
کولیان لی داین.'

نازانم له ویتوه پیدا بوون، له چند هه ناسه یه کدا، که مالی حازم
بهگ و سی که سی تر چوارده وریان گرتین، پروم له که مال کرد و
پیم کوت: 'چیتان لیمان ده ویت؟'

یه کیکیان پی کوتم: 'شیوعی خویری، مندالی سهر یشکه تان
ئه گئین!'

'بیره وشت، هه موو شتیکتان له ده ست دیت!'

من ئه مه م کوت و که مال لووله ی ده مانچه که ی خسته سهر سینگم،
نازانم چون رهحیم فریا که وت، په لاماری دا و پروی دهستی پی
گۆپی، که مال دوو فیشه کی ته قاند، ویستم پرا بکه م به لام که رهحیم
بینی له گهل که مال که وت بووه زورانگرتن، خیرا په شیمان بوومه وه،
یه کیک له و سیانه ی له گهل که مالدا بوو، که وته شق تیه لدانی رهحیم،
دووانه که ی تر په لاماری منیان دا، یه کیکیان ده مانچه ی دهره ئنا، کاتیک
دهستی هه لبری و به ره و پروم پرایگرت، له پشتمه وه، گویم له دهنگی
کاکه عه زیم بوو: 'نه که یت، ده ست داکره هه تیو.'

که مال و هاوپریکه ی دهستیان له یه خه ی رهحیم بهر دابوو، کاتیک
کاکه عه زیم و سمایل پاله وان و که ریمی عه به خره گه یشتن، خیرا

هاتنه بهردهمی من راوهستان، رهحیم ئهوهنده توورپه بوو، بهردهوام جنیوی پین ددان و تقی لئ دهکردن. ئهوان چوار و ئیمه پینج کهس، وهکوو بلنی له دوورهوه چاودیریان کردبین، جیتیگ هات و له پشتیانوه راوهستا، پشتاوپشت چوونه دواوه، کاتیک ویستیان سواری جیتهکه بین، کهمال و یهکیکی دریزی رهقهلهیان تهقیان لئ کردین، له نیواندا بهتایبهتی له من دهگهپان، دهوانم بلیم سمایل پالهوان و کهریمی عهبهخره خویان بۆ من کرد به قهلقان، که سمایل دوو فیشهک و کهریم سئ فیشهکی بهر کهوتبوو. ئهوان سواری جیتهکه بوون و پویشن، من و کاکه عهزیزم به دیاریانهوه بووین و رهحیم به راکردن بۆ فولکهکهی خانهقا چوو، تاوهکوو ئوتومبیلێک بهیئت و بیانگهیهنینه نهخوشخانه. هردووکیان به سهختی بریندار بوون، له ههوشهیه نهخوشخانه، له کاکه عهزیزم پرسى: 'ئهوانه کئ بوون؟'

'کهمالی حازم بهگ، عوسهیه ئامهدریژ، مچهی بابهگوره، قاله تهگهرانی.'

'تهنیا کهمالی حازم بهگ دهناسم.'

درهنگانی شهو، من له مالی مامه عهبدوللام بووم، کاکه غهفوورم هات، بیزار دیار بوو، دهستی ههلهگلوفین و بهردهوام له راستهوه بۆ چهپ دهچوو، لهبهر خویهوه کوتی: 'ئهمرۆ به بهرچاوی شاریکهوه زیاتر له ده کهسایهتی بیتاوان و کاسبکاری شیوعییان کوشتوه. که زۆر بهیان لهسههر وهختی پهیداکردنی بژیویدا، له کریکاری و دووکانهکانیاندا کوژراون. ئهوپهپی شهرمهزارییه.'

من ویستم ههوالی بریندارکردنی سمایل پالەوان و کهریمی
عه به خه‌ی پێ بلێم، به‌لام که ئەوهم لێ بیست، لێم پرسیی: 'کاکه چی
بووه؟'

'ئینجا چی نه‌بووه، ئەم‌ڕۆ و تاوه‌کوو ئەم ده‌قه‌یه، زۆربه‌ی
هاورپیکانمانیان کوشتوه.'

'تا ئەم ده‌قه‌یه کێ کوژراوه؟'

'جاری پوون نییه و نازانم.'

کاکه غه‌فوورم ئەوه‌نده‌ی گوت، پاشان تاوه‌کوو خه‌وی لێ کهوت
هیچی نه‌گوت.

پۆژی دواتر کاکه عه‌زیزم هات و من و کاکه غه‌فوورمی له‌ پێگه‌ی
ده‌ربه‌ندیخانه‌وه به‌ لۆرییه‌که‌ی به‌ره‌و به‌غدادا ده‌رباز کرد، له
سه‌ره‌تاوه‌ ئەوه‌ی پێ گوتین، که سمایل پالەوان و کهریمی هاو‌پێی له
خه‌سته‌خانه به‌ برینداری گواستوه‌ته‌وه‌ بۆ مائی شیخ‌عه‌لی
به‌رزنجی، چونکه له‌ویش گیانیان پارێزراو نه‌بووه و به‌رده‌وام
چاودێریان کردوون.

کاکه غه‌فوورم به‌ درێژایی ئەو پێگه‌یه بێده‌نگ بوو، ئەوه‌نده نه‌بیست
پرسی: 'عه‌زیز کێ کوژراوه؟'

'ئوه‌نده‌ی من بزاتم؛ هه‌ردوو برا سالح و عه‌بدوللای میرزا دوینی
به‌یانیه‌که‌ی که له‌ هه‌ویریان ده‌شێلاند، عوسمان سه‌یوانی به‌رگدروو،
عومهری مام‌عه‌لی له‌ ناو دوو‌کانه‌که‌ی و له‌ حاجی حان، ئەو‌په‌حمانی
سالحی خله و مه‌لا‌عه‌لی، مه‌لا‌حه‌مه‌ئهمین ئەویش له‌ ناو دوو‌کانه‌که‌یدا
کوژراوه، عارفی وه‌ستا‌حه‌سه‌ن کوپاندروو، له‌گه‌ل کاک نووری
حه‌مه‌عه‌لی.'

له کاکه عهزیزم پرسى: 'تو بلێیت بکوژەکان هەر ئهوانه بووین
که دوینی تهقیان له ئیمه کرد؟'

'نا، بیههزا بیت، کهمالی حازم بهگ، قاله تهگه رانی، سالا هی قاله
حهلاو (سالا پیر)، حه مه ی عهزیز، عهلی ئیبراهیم دهرویش، عوسه ی
ئامه درێژ، عهبدوللا قه ره توغانی، مچه ی بابه گه وره، عه به لاله، که مال
بهرقی، حه مه ره شهیدی ئه حه شان و که ریم ددانزێر، ئهوانه ن بێراون
و ناویان زانراوه، بهلام دهسته یهکی تریش هه ن و سه ره پهرشتی ئه م
تاوانبارانه ئه کن. ئیتر کێن مه گه ر خوا بۆ خۆی بزانیته.'

له دوا ی ئه مه وه، هه ر سێکمان بێدهنگ بووین و بۆ ماوه ی چه نده
سه عاتیک ته نیا گویم له گرمه ی مه کینه ی لورییه که ی کاکه عهزیزم
بوو، له خه یالی خۆمدا بیرم له و دوو سالا ی پابردوو ده کرده وه. ئه و
پوژانه ی له به ندیخانه ئازاد کرابووم، هه ندیک که س پێیان گوتم؛
به ختدار بوویت که له مه نه ته جه وه که دا لێره نه بوویت. بهلام
نه یانده زانی له ده ستدانی هاو پێکام و به هار، به تایبه تی حهلاوه خانی
دایکم، برینیکی ئه وه نده قوولیان له سه ر پۆحم به جێ هێشتبوو که به
دریژایی ته مه نم سا پێژ نه ده بوو. له ده ستدانی ئه وان، بۆشایییه کی
ئه وه نده گه وره یان له و شارهدا له دوا ی خۆیان به جێ هێشتبوو، که
من وام ده زانی ته نیا به نوو سینی شیعر ده توانم پریان بکه مه وه.
ههروه ها فه وتانی ده فته ری شیعره کانم، که پێش گیرانم، له لای
مامۆستا یاسین دامنا بوو، دوا ی پوودا وه کان بۆ مالیان چووم، بهلام
کاتیک که سوکاری مامۆستا یاسینم بینی، که به نه مانی کو ره که یان
چه نده دلشکا ون، ئیتر با سی ده فته ری شیعره که م له گه لدا نه کردن.

چه نده جاریک ویستم بۆ لای مام زامن به چم و وه کوو هه موو
جاره کانی تر ده رده دلی خۆم له لای ئه و فریاد په سه م بکه م، بهلام

هرچه ندیم کرد، پینگه م نه ده که و ته وه سهر دوو کانه که ی. له دوا ی ئه و
 پوژده وه له و شارهدا خۆم به غه ریب ده زانی.
 کاتیک له گه ل کاکه غه فوورم و عه زیز سلیمانیم به جی هیشته،
 ههستم ده کرد ئه و شاره جینگه یه کی بو من تیدا نه ماوه. پوحم له ژیر
 کاریگه ریی بیستنی ئه و جنیو و تاوانانه دا ورده ورده خه ریک بوو
 سروشتی خۆی له ده ست ده دا و به پق بارگاوی ده بوو. ئه وه ش ته نیا
 شته بوو، که هه رده م لئی ده ترسام.

دوای ئه‌وه‌ی ج‌ه‌لال س‌ل‌ی‌م‌ان‌ب‌ی به‌ج‌ئ ه‌ی‌ت‌ت، له‌ ش‌ار‌ی به‌غ‌دا، له‌ ی‌ان‌ه‌ی ئه‌ل‌و‌ه‌ن له‌گ‌ه‌ل ف‌ه‌لاح م‌س‌ت‌ه‌ف‌ای ش‌اع‌ی‌ر‌دا د‌ان‌ی‌ش‌ت‌ب‌و، له‌ب‌ه‌ر ئه‌وه‌ی ج‌ار‌ی ی‌ه‌ک‌ه‌م‌ی‌ان ب‌و‌و ی‌ه‌ک ب‌ی‌ن‌ن، ه‌ی‌چ‌ی‌ان به‌ پ‌و‌و‌ن‌ی و د‌ل‌ک‌را‌وه‌ی‌ی ب‌اس‌ی‌ان له‌ ت‌و‌ان‌ای خ‌ۆ‌ی‌ان له‌ ب‌و‌ار‌ی ن‌و‌وس‌ی‌ن‌دا ن‌ه‌د‌ه‌ک‌رد، ت‌ه‌ن‌یا ئه‌وه‌ن‌ده‌ ن‌ه‌ی‌ت، ه‌ه‌ر‌د‌و‌و‌ک‌ی‌ان و‌ا ق‌س‌ه‌ی‌ان د‌ه‌ک‌رد، ک‌ه ئه‌وان د‌و‌ا‌ه‌ه‌م‌ی‌ن ک‌ۆ‌م‌ۆ‌ن‌ی‌س‌ت‌ی ع‌ی‌راق ب‌ن. پ‌ی‌ک‌خ‌س‌ت‌ن‌ه‌ک‌ان‌ی ئه‌و پ‌ار‌ت‌ه‌ی‌ان له‌ به‌س‌ره‌وه‌ ت‌ا‌وه‌ک‌و‌و ز‌اخ‌ق س‌ه‌ر‌له‌ن‌ۆ‌ی ش‌اع‌ی‌ر‌انه‌ د‌ام‌ه‌ز‌ان‌ده‌وه‌. دوای ئه‌وه‌ی پ‌ی‌که‌وه‌ دوو ل‌ی‌ت‌ر ع‌اره‌ق‌ی‌ان خ‌وار‌ده‌وه‌، ب‌اس‌ی س‌ه‌ر‌ده‌می س‌ه‌ر‌ه‌ل‌دان‌ی ش‌ی‌ع‌ری ئ‌از‌اد‌ی‌ان له‌ ع‌ی‌راق ک‌رد، ج‌ه‌لال ب‌اس‌ی ئه‌و ن‌ام‌ی‌که‌ ش‌ی‌ع‌ری‌یه‌ی ب‌ل‌ن‌د ئ‌ی‌بر‌اه‌ی‌م ح‌ه‌ی‌ده‌ری‌ی ک‌رد، ک‌ه س‌ال‌ی ۱۹۴۶ ن‌و‌وس‌ی‌ب‌و‌و‌ی. پ‌ت‌ی گ‌وت؛ ئه‌و ش‌اع‌یره‌ ک‌ور‌ده‌ ی‌ه‌ک‌یک‌ه‌ له‌ پ‌ا‌به‌ر‌ان‌ی ش‌ی‌ع‌ری ئ‌از‌اد‌ی ع‌ی‌راق‌ی ک‌ه به‌ ع‌ه‌ره‌ب‌ی ن‌و‌وس‌ر‌اب‌ی‌ت. دوای ئه‌وه‌ ف‌ه‌لاح م‌س‌ت‌ه‌ف‌ا ش‌ی‌ع‌ری‌کی خ‌ۆ‌ی‌ی ب‌ۆ خ‌و‌ی‌ن‌ده‌وه‌، ج‌ه‌لال له‌ ک‌ات‌ی خ‌و‌ی‌ن‌د‌ن‌ه‌وه‌ی ش‌ی‌ع‌ره‌که‌دا دوو ج‌ار پ‌ت‌ی ب‌ری، ج‌ار‌یک دا‌و‌ای ی‌ار‌مه‌ت‌ی‌ی ل‌ی ک‌رد و چ‌و‌و ب‌ۆ ئ‌ا‌وده‌س‌ت. ج‌ار‌ی دو‌وه‌م، ب‌ان‌گی له‌ ش‌ا‌گ‌ر‌د‌یک ک‌رد. به‌لام د‌لی ن‌ه‌ه‌ات ئه‌وه‌ به‌ ف‌ه‌لاح م‌س‌ت‌ه‌ف‌ا ب‌ل‌ی‌ت، ک‌ه ئه‌و ش‌ی‌ع‌ره‌ ده‌ق‌ا‌وده‌ق ش‌ی‌ع‌ری‌کی ن‌از‌ک م‌ه‌ل‌ائ‌یک‌ه‌یه‌ و ئه‌و ت‌ه‌ن‌یا ل‌ی‌زه‌ و له‌و‌ی چ‌ه‌ند وش‌ه‌یه‌کی گ‌ۆ‌پ‌ی‌وه‌.

دوای ئه‌مه‌، پ‌وخ‌س‌ه‌ت‌ی له‌ ف‌ه‌لاح م‌س‌ت‌ه‌ف‌ا خ‌وا‌س‌ت و به‌ج‌ئ‌ی ه‌ی‌ت‌ت. م‌ی‌وان‌ه‌که‌ی ب‌ی‌ده‌نگ به‌ س‌ه‌ر‌س‌و‌و‌ر‌مان‌ه‌وه‌ ل‌ی‌ی د‌ه‌پ‌وان‌ی. ف‌ه‌لاح م‌س‌ت‌ه‌ف‌ا له‌ ع‌ما‌ره‌وه‌ به‌ ت‌ای‌به‌ت‌ی ب‌ۆ ل‌ای ج‌ه‌لال‌ی م‌ی‌ر‌زا ه‌ات‌ب‌و‌و.

ئەو مانگە دلى ھەموو برا و ھاورپىكانى، بىجگە لە مالىك، لە خۆى
ئىشاندبوو، چونكە نەيدەتوانى ئازارى برىنەكانى سەر دلى لە بىر
بكات. بەردەوام بىرى لى دەكرەووە و قسەكانى داىكى و بەھار لە
خەيالیدا دووبارە دەبوونەووە.

كاتىك لە يانەى ئەلەون ھاتە دەرەووە، نەيزانى دەستى چەپى يان
پاستى شەقامەكە بگريتە بەر، وەك پىشەيەكى بەردەوامى ئەو چەند
ھەفتەيەى پابردووى، كاشىي سەر شۆستەكەى ژمارد. تاوھكوو
ژمارە يازدەى دەژمارد، دواى ئەو، بەردەوام ئەو ژمارەيەى دووبارە
دەكرەووە، لەسەر پاستە ھېلىك پنى بە دواى يەكدا دادەنا، تاوھكوو
بزانىت، خواردنەووەكە چەند كاريگەريى ھەبوو، لە خەيالى خۆيدا
ئەوھى بە خۆى گوت، دەبىت شىعريك بۆ بەھار بنووسم، پاشان لە
ژىر لىوھو:

‘شىعريك بۆ خەزان! ناوى بەھارى گۆرپىبوو بە خەزان.

تەنيا ئەوھندە، پاشان ھەناسەى لە بەر برا و لە جيگەى خۆى
پاوھستا و دەستى كرد بە كوكىن. لە دواى ئەو پووداوھو چەند
شىعريكىشى بە ناوى خەزان لە گوڤار و پوژنامەكاندا بلاو
كردبووھو، لە بەر خۆيەوھ گوتى:

“گيانە نەمويست

بەم چەند دىرە

لال و كۆيرە،

بلىم: تۆم ويست

چونكە ھەرچى وزە و تواناي

شىعرە ھەمە.

ھەلپريژم. بۆتى بلىم

هینشتا که مه.

ئەم چەند دێره هەفتهیهک بوو لەسەر زاری بوو، نەیتوانیبوو
بیخاته سەر کاغەز. پرتیک لە دایدا بوو، بەرامبەر بەوانەی زولمیان لێ
کردبوو، بەلام نەیدەویست خۆی پادەستی ئەو پق و توورەبوونە
بکات.

دوای ئەوەی شەقامی سەعدوون کوتایی هات، بە هەمان پێگەدا
گەپایەوه. ئەوسا زانی، کاتیک لە کافتیریای ئەلوهن دیتە دەر، ئەگەر
بیهوێت سەر لە دایکی بدات، دەبێت بە دەستەپاستدا بپروات.

لە شەقامی سەعدوونەوه بۆ گۆرستانی شیخ مافی کەرخێ چوو.
بۆ سەر گۆپی حەلاوەخانی دایکی، کە لەو پۆژەوهی بۆ بەغدا
گەپابوووه لە مالهەکی خۆی زیاتر بۆی دەچوو. چەند جارێکیش
لەوێ بە شەو مابوووه و بە دیار گۆرەکیەوه خەوی لێ کەوتبوو.

دەرنگانی شەو گەیشته بەردەمی سینەما غەرناتە، لە شەقامی بەتاوین،
وەکوو خوویەکی پۆژانەی لە پۆستەری فیلمەکانی پوانی، تەواو
ماندوو بووبوو، سەعاتەکی دەستی، دووی شەوی نیشان دەدا.
ئەپارتمانەکی دەکەوتە پشتی سینەما غەرناتە و بەرامبەر
هۆلی کۆلبەنکیان. کاتیک ویستی دەرگەی ئەپارتمانەکی
بکاتەوه، سەبیحە خەلدوونی دراوستی هاتە دەرەوه و لە دواوه
سلالوی لێ کرد، سەبیحە پێش جەلال و چوار سال پێش ئەو پۆژە
لەگەل میتەدەکی لە بەسرەوه هاتبوونە ئەو ئەپارتمانە، بۆ سالتیک
دەچوو حەمید سالحی میژدی لە بەندیخانە بوو، کە دوای تەواوکردنی
خویندن لە بەسرەوه دیتە بەغدا، چونکە لە پۆلیسی بەسرە فەرمانی
گرتنیان دەرەچیت.

سهيجه خەلدوون ھەموو پوژيک چەند جاريک لە ھەرگەھەي
جەلالی دەدا و ھەرچی خواردنیکي دروست دەکرد بەشی ئەوی
دەبرد، وەک ھەموو جارەکانی تر دەيگوت: 'ھەموو ھیوام تۆیت، کە
ھەوالیکي ھەمیدم بۆ بزانیت.'

بەلام تارەکوو ئەو شەو جەلال پێی نەخستبوو ناو ھەرگەي
مالەگەي و ھەروەھا پێگەي نەدابوو سەيجه خەلدوون ناو
ئەپارتمانەگەي ئەو ببینیت.

جەلال کلیلەکانی بە دەستیوێو بوو، سەيجه بە دوایدا ھاتبوو،
پاشان دەستیکی بە شانی جەلالوێو گرت و بە دەستەگەي تری
کلیلەکانی لە دەستی وەرگرت، وەک بلیت لە پشتهوێو لە باوێشی
گرتیت، کاتیک جەلال خۆی راست کردوێو و ویستی ئاوپی لێ
بداتوێو، سەيجه گۆی مەمکە قوتەکانی توند نووساندبوو بە ناو
شانێوێو، جەلال ئاوپی لێ دایوێو و دەموچاوی چوێو سەر سینگ و
ناو قژی، ھەرگە کرایوێو، کە تەنیا جووت کرابوو، قوفلەگەي
شکاوو. سەيجه لە دواي نیوێوێو ئەو پوژوێو چاوێوانی جەلال
بوو، کە ئەو ھەوالەي پێی پابگەيەنیت.

لەگەل خۆیدا برییە ژوورەوێو و ھەرگەگەي بە دواي خۆیدا جووت
کرد، جەلال ویستی خۆی لێ دوور بخاتوێو، بەلام ئەوێندە مەست
بوو، نەیتوانی دەست بەرز بکاتوێو، بالەکانی وەک دوو پارچە پەپۆ
بەملاولایدا بەر بووبوونەوێو، لە سەيجهي پوانی و خۆی پێو
نووساند، لە بەر خۆیوێو گوتی:

“ئازیزەگەم

من ئەمەوێ ھەر وەکوو شیت

پێی بگرم لیت

هه‌رچیم بوئ

داوای کهم لیت.

من ئەمەوی گولی ئاگر

له‌جیاتیی زێری سارد و سړ

بکه‌م به‌قژی ژاکاوتا

به‌به‌روکی وه‌ک هه‌تاوتا."

سه‌بیحه زه‌رده‌خه‌یه‌کی بۆ کرد، ده‌ستی کرده‌ ملی، به‌ نازه‌وه

پتی گوت: 'چیت گوت؟ بۆ شیعریکم به‌ عه‌ره‌بی بۆ ناخوینیه‌وه؟'

که‌یانیدییه‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌ درێژکۆله‌ په‌نگسه‌وزه‌ سێ نه‌فه‌رییه‌که‌ی،

هه‌شتا ده‌ستی له‌ ملیدا بوو، له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ پاكشا، پتی گوت:

'ئوستاز جه‌لال، هه‌والی چه‌مید نه‌بوو؟'

جه‌لال هه‌ولی ده‌دا ده‌ست به‌ ده‌موچاویدا بیتیت، وه‌ک هه‌لبه‌رینی

چاوه‌کانی پتوستان به‌ هاوکاری سه‌ری په‌نجه‌کانی بیت. سه‌بیحه

قه‌یتانی پتلاوه‌کانی بۆ کرده‌وه، به‌جی هه‌شت و گه‌رایه‌وه بۆ

ئه‌پارتمانکه‌ی خۆی.

جه‌لال ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌موچاوی داناوو، گلۆپی سه‌ر جاده‌که‌، ناو

ماله‌که‌ی پووناک ده‌کرده‌وه، بالای دارگلۆپه‌کان تاوه‌کوو قاتی دووی

ئو ئه‌پارتمان هه‌لچوووبوون.

کاتیک سه‌بیحه‌ گه‌رایه‌وه، قاپیکی فافۆن و زه‌رفیکی بۆری پێ بوو،

ته‌په‌کیکی لاکیشه‌ی پاكشایه‌ به‌رده‌م قه‌نه‌فه‌که‌ و قاپه‌که‌ی له‌سه‌ر

دانا، نانیکی له‌ زه‌رفه‌که‌دا ده‌ره‌یتا، پاشان له‌ ته‌فیشته‌ رانی جه‌لاله‌وه

دانیشته‌: 'ده‌ی ئوستاز جه‌لال، توژیک نان بخۆ.'

جه‌لال له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: 'چۆن گیرم خواردوو؟'

سەبىيە لە بەر ئەو بەلوعەيەى لە سووچىكى ژوورەكەدا بوو،
لچكى ماكسىيەكەى تەپ كرد، دەموچاوى بۇ سىرى، دواى ئەوەى
جەلال چاوى كردهو، دەستى بۇ لای سەبىيە درىژ كرد، سەبىيە
دەستى گرت و ناى بە سىنگى خۆيەو. لەسەر مەمكى راستى داینا:
'فەرموو ئوستاز.'

'سەبىيە، خۆزگە بەختىكت بۇ ئەگرمەو!'

'چىيە ئوستاز گيان؟'

'تو بەخت بۇ لایەك لەو شارى بەغدايە گرتووەتەو، دەى بزانه
من چىم لە چارەدا نووسراو؟'

'مادام تۆش، كۆمۆنىستىت، ئەمشەو دواشەوى تەمەنتە، ئىتر وەك
ئەو مێردە قورپەسەرەى من...'

'چۆن، مەبەستت چىيە؟'

'ئەو نىيە دەرگەى مالهكەتيان شكاندووه! ئىتر تۆش دەپزىت و
لەم ولاتەدا ئاسەوارت نامىنتت!'

'كئ، بۇچى؟'

'ئەمرو پۆلىسەكان هاتن و دەرگەى مالهكەتيان شكاند، ئوستاز
دلنىام بۇ گرتنت هاتبوون.'

'تو بەختىكم بۇ بگرەو؟'

'ئئ ئەو بەختى تۆيە، ئىتر لەو زياتر چىت پئى بلیم.'

'بۇچى خو تو هیشتا لە نيو لەپمت نەپروانىو؟'

'لە دواى نيوەپۆو پۆلىسەكان سئ جار هاتوونەتەو، تا تۆزىك
لەمەوپىش يەككىيان بەو ناوهدا دەخولايەو و نازانم چۆن
نەيانگرتوويت؟'

'لیم بگەپئ، زۆر ماندووم، نازانم باسى چى ئەكەيت!'

‘تکات لی ده کهم ئوسستاز جه لال، با توش وهک حه مید نه گیریت،
وه ره لای خۆم بتشارمه وه!’

سه بیجه دهستی خسته ژیر پشتی و له سه ره قه نه فه که راستی
کرده وه، قاپه فافۆنه که ی له سه ره پانی خۆی دانا و شله ی فاسۆلیا که ی
تیکه لی برنجه که کرد، هه ولی دا بیکات به ده میه وه، هیشتا
که وچه که ی به ره و پووی راگرتبوو، جه لال گوئی: ‘دوایی به ختیکم
بۆ بگره وه!’

‘خیرا دوو که وچه بخۆ و با بچین بۆ لای من، نه وهک پۆلیسه کان
بینه وه.’

‘له ده فته ره که ی سه ره ئه و میزه دا شیعرێکی عه ره بیم نووسیوو،
ویستم بۆت بخوینمه وه!’

‘ده فته ری چی؟ ده ی من له وساو ه باسی چیت بۆ ده کهم، با وه پ
ناکه م ماله که ت له م قه نه فه و ته پله که زیاتری تیدا ماییت.’
کاتیک سه بیجه نه مه ی پین گوئی، له بهر خۆیه وه: ‘چۆن؟ دیسان،
ئه و شیعرانه یشم تیا چوون؟’

‘چیت گوئی ئوسستاز؟’

‘سه بیجه، خۆزگه جارێک له به ختی منت ئه پوانی، به لام زۆر به
پاستگۆیی پیت ئه گوتم، که چیم له چاره دا نووسراوه!’
‘دلم ده لیت، ده پۆیت و ئاسه وارت نامینیت!’

‘خوا توش بگریت!’

جه لال تاوێک بیده نگ بوو، سه ری بۆ رانه ده گیرا و هیتاش هیتاش
خواردنه که ی ده جوی، سه بیجه که وچه کیکی پری به ره و پووی
راگرتبوو. هیزی تیدا نه مابوو و به رده وام به لادا ده هات. پاشان

قاپه‌که و پیلاره‌کانی برد و خیرا گه‌رایه‌وه، جه‌لالی راست کرده‌وه و چووه ژیر بالی و بردی بۆ ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی خۆی.

بالای له بالای جه‌لال به‌رزتر بوو، ئافره‌تیکی قۆکورتی بالابه‌رزنی گه‌نم‌ه‌نگ بوو، چاوی گه‌وره و په‌ش بوو، پۆژانه به‌بازا‌پدا ده‌گه‌را و به‌ختی بۆ خه‌لکی ده‌گرت‌ه‌وه، ده‌ستی پیاوانی ده‌گرت، هه‌ندیک له‌به‌ر جوانیه‌که‌ی پۆژی چه‌ند جارێک به‌ختیان له‌ لا ده‌گرت‌ه‌وه.

دوای ئه‌وه‌ی جه‌لالی له‌ ناو جیگه‌که‌ی خۆیدا پال خست، ده‌ستی گرت و بۆ یه‌که‌م جار ته‌ماشای نێو له‌بی کرد، پاشان جله‌کانی له‌ به‌ر دا‌که‌ند و به‌ زه‌یتی زه‌یتوون شیلای، چووه‌ باوه‌شیه‌وه و ته‌نیا سێ سه‌عات پێکه‌وه‌ نووستن.

تیشکی خۆره‌که له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی دابوون، جه‌لال له‌سه‌ر جیگه‌که‌ دانیش‌ت‌بوو، بیده‌نگ له‌ سمت و پانی پووتی سه‌بیحه‌ی ده‌روانی، ده‌ستی به‌ پشتیدا گێرا و خۆیی به‌ سه‌ردا درێژ کرد، ده‌موچاوی خسته‌ نێو قژییه‌وه، دیار بوو سه‌بیحه به‌ ئاگا هات‌بوو: 'ئوستان تو به‌ ده‌ستی کچیکی لاو ده‌کوژیت!'

'ئو کچه‌ مرد!'

'ده‌ی که‌ واته‌ ئو به‌ مردوو‌یییش وازت لی‌ ناهێنیت.'

سه‌عات دهی سه‌رله‌به‌یانی گه‌یشتمه ئۆفیس‌ی رادیۆی به‌غدا، شه‌وی پیش ئه‌و رۆژه نه‌خه‌وتبووم، مالیک و قادری برام میوانم بوون، پیکه‌وه باسی ئه‌وه‌مان کرد، که تاوه‌کوو ئه‌و رۆژه چهند جار گیراو یان ده‌ستبه‌سه‌ر کراوین، له‌به‌ر خاتری مالیک لیدوانه‌کانمان به‌ ئاماژه یان له‌سه‌ر کاغەز ده‌نووسی. به‌گویره‌ی زانیارییه‌کانی مالیک، که هه‌مووی نووسیبوو نه‌وه، هه‌ر سیکمان پیکه‌وه بیست و هه‌وت جار سجن یان ده‌ستبه‌سه‌ر کرابووین، که به‌ هه‌ر سیکمان یازده سالی ده‌کرد، پاشان قادری برام گوتی: 'کاکه غه‌فوورم ئه‌وه‌نده سجن کرا و خۆی شارده‌وه، کاتیک ده‌هاته‌وه ماله‌که‌ی خۆی، منداله‌کانی گومانیان لی ده‌کرد و وایان ده‌زانی دایکیان پیاوی غه‌یره ده‌هیتته‌وه ماله‌که‌ی.' له‌ کوتاییدا من پیم گوتن: 'به‌رده‌وام له‌ خه‌ونه‌کانمدا له‌ سجنم و گولله‌م پتوه ده‌نین و خوینم لی نایه‌ت!'

هه‌ردووکیان پیم پیکه‌نین، قادری برام پیتی گوتم: 'ده‌ برا گیان شاعیر نه‌بویتایه‌.'

پاشان بۆ رازی کردنی دلی مالیک پرسیاری ئه‌وه‌م له‌ قادری برام کرد: 'بۆچی بوویت به‌ پارتی؟'

قادر له‌ وه‌لامدا گوتی: 'کاتیک من چاوه‌روانی ئه‌وه‌م ده‌کرد که پنیوست بوو شیوعیه‌کانی کوردستان، له‌ جولانه‌وه‌ی رزگاری کوردستاندا رۆلی سه‌ره‌کی بگیرن، به‌لام هه‌میشه‌ رۆلی لاوه‌کیان گیراوه. له‌ هه‌چ کاتیکدا خانه‌خوێ نه‌بوون، من چاوه‌ران بووم

شیوعیه‌کان ده‌ستپیش‌خه‌ری بکه‌ن، پیش سه‌رده‌مه‌که‌ی خویان بکه‌ون، وه‌ک چۆن له‌ جیهاندا نمونه‌که‌ی ده‌بینن، له‌ پیش ڕووداوه‌کانه‌وه‌ بن و زووتر گوێیان له‌ زه‌نگی مه‌ترسییه‌کان ببیت، هه‌میشه‌ پاشکۆی ڕووداوه‌کان بوون. سه‌رکردایه‌تی حیزبی شیوعی سی ساله‌ شیوعیه‌کان له‌ تیکشکانیکه‌وه‌ به‌ره‌و تیکشکانیکی دیکه‌ ده‌بن، به‌لام قه‌ت ئه‌وه‌نده‌ له‌خۆبوورد نه‌بوون، ته‌نیا جارێک ددان به‌ لینه‌هاتوویی خۆیاندا بنن و هه‌ر هه‌یج نه‌بیت ده‌ست له‌ کار بکیشینه‌وه‌. ئه‌گه‌رچی حیزبه‌ شیوعیه‌کان له‌ ته‌واوی جیهاندا بۆ شه‌پی پیرۆزی چینه‌یه‌تی له‌دایک ده‌بن، به‌لام حیزبی شیوعی لای خۆمان هه‌میشه‌ به‌ دوا‌ی سازشدا گه‌راوه‌ و خۆی له‌ شه‌پ دزیوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ هه‌رگیز خۆی بۆ هه‌یج شه‌پێک ئاماده‌ نه‌کردوه‌، هه‌ر که‌ تووشی شه‌پیش هاتوه‌، گه‌وره‌ترین زه‌بری به‌ر که‌وتوه‌. ده‌زانم هه‌میشه‌ له‌ سه‌نگه‌ری داکوکیکردندا بووه‌، هه‌رگیز هه‌ترشی نه‌بردوه‌. به‌لام هه‌میشه‌ ده‌ستی به‌ کلاوی خۆیه‌وه‌ گرتوه‌ و تاوه‌کوو با نه‌بیات. ئه‌وه‌یه‌ جه‌لال گیان که‌ من پێم ئه‌زم ناکریت!

ئهو به‌یانیه‌ کاتێک له‌ مال ده‌رچووم قادر و مالیک هه‌ریه‌که‌یان و له‌ سووچیکه‌وه‌ لێی نووستبوون.

له‌ ئۆفیسێ پۆژنامه‌ی هاوکاری له‌ وه‌زیریه‌ عه‌بدوڵلا عه‌باس و نیه‌یات جه‌لال گله‌یی ئه‌وه‌یان لێ کردم، که‌ بۆ چه‌ند مانگێک ده‌چیت من هه‌یج گرنگی به‌ کاروباری ڕادیۆکه‌ ناده‌م، مه‌به‌ستیان له‌ ده‌نگی ڕادیۆی کوردی به‌غدا بوو، که‌ ئهو کاته‌ هه‌ر سێکمان پێکه‌وه‌ له‌وی

کارمەند بووین، لە وەلامدا پێم گوتن: 'قەسەکتان پاستە و ئێوە لەسەر حەقن.'

دوو مانگ پێش ئەو پۆژە لەگەڵ سەعدوللا پەرۆش لە هەولێر بووم، من میوانی جەمیل پەنجەر بووم، پاشان پێکەوه بۆ کۆیە چووین. لەو سەفەرەمدا هەستم بەوە کردبوو، لێکچوونیک لە نێوان من و جەمیلدا هەبوو. کاتیک پێم گوت، ئەو گوتی: 'جەلال، باشتر کە هەردوو کمان خەلکی یەک شار نین، ئەگین پەقمان لە یەک دەبوو!'

لە چاپخانهکەی عوسمان دەرگەلەیی لەگەڵ: عەبدوللا پەشینو و جەمیل پەنجەر، جەوهەر کورمانج و هیوا سەرھەنگ، سامی شوێش و محەممەد مەنگوپی دانیش-تێبووین. پێش ئەوەی بچین بۆ ئەو چاپخانهیە لە چاپخانهی سۆلاڤ کتێبێکی شیعری سەعدوللا پەرۆشمان بە ناوێشانی کۆشی ئارام وەرگرتەوه. لەو کاتەدا کتێبی کۆشکی ئارام لەسەر میزەکەمان بوو، دواي ئەوەی یەک یەک بە دەستمانەوه گرت و لیمان پوانی، من پرسیاری خوێنەری شیعرم لێ کردن. لە کاتێکدا دەمزانی کۆشکی ئارام ئەو کتێبە بەردەستمان، کە تەنیا دووسەد و پەنجا دانەی لێ چاپ کرابوو، نووسەرەکەی کە سەعدوللا پەرۆش بوو، بە قەرز چاپی کردبوو. بەلام کەسیان وەلامیان بۆ ئەو پرسیارە یان پێ ئەبوو، یان من ئەو پۆژە بە وەلامەکانی ئەوان پازی نەبووم.

لەو سەفەرەمدا پرسیارم لە هەرچی کەسیک دەکرد، خوێندەوار و نەخوێندەوار، بێجگە لە خوێندەوێ شیعەر گوايه گوتی لە پادێوی کوردی بەغدا دەگرن؟ هەندیک جار لەسەر شەقامەکانیش ئەو

پرسیارهم له خه لکی ئه و شاره ده کرد، ریکه وتی که سینگم نه کرد، گوئی له و رادیویه گرتیبت. وا بزاتم له کویهش به هه مان شیوه ئه و پرسیارهم له چهند که سینگ کرد، که ئه وانیش هه مان وه لامیان دامه وه، ئیتر له دواى ئه و پۆژانه وه هه سینگى نه خوازراوم لا دروست بوو، که بیهیواى کردم و توانای کارکردنم له رادیوی دهنگی کوردیی به غدا نه ما.

مه به سستی چوونم بۆ هه ولێتر، بێجگه له میواندارى هاوڕیکانم، به تایبته تی جه میل په نجهر، گۆرینه وه ی بیر و پا بوو ده رباره ی بیرى روانگه، که تاوه کوو ئه و پۆژانه ته نیا خه یال بوو، هه روه ها بۆ سۆراخی کتێبه که ی عه بدوللا گۆران، سروشت و ده روون بوو، سى سه د دانه مان بۆ کتێبخانه کانی هه ولێتر نارده بوو، له گه ل ئه ژى گۆران به ده سستی وه هیلاک بووین و له سلیمانی چاپ کرا، دواتر له ئه ژى گۆرانم بیسته وه، به هه مووی بیست دانه ی لى فرۆشرا بوو، ئه ژى به نیاز بوو، به پاره ی فرۆشى کتێبه که تیچووی چاپخانه ی کامه رانی بدات.

پێم وا بیت ئه وه ش هۆکارینکی تری بێزاری و ساردبوونه وم بوو له کارکردن و چاپکردنی ئه و دیوانه شیعریه ی چهند مانگیک بوو په شنوو سه که یم پێ بوو. که دواتر له چاپخانه یه ک به جێم هێشت و ناچار له به غدا هه لهاتم.

ئه و پۆژه بیست خوله کیک له ئوقیسی رادیو مامه وه، هه چم به هاوڕیکانم نه کوت و دیسان کاره کانم به سه ریاندا به جی هێشت. 'ده وه ره کابرا تو میژوونووس بیت و چوار سال له به غدا و هه شت سال له مۆسکۆ خویندبیتت و ئه وه عه قل و ئیدراکت بیت!'

ئەو ھەم لە خەيالدا بوو، بەلام پێم نەگوت، پەشنووسی دوو کتیی
 پێ بوو، لەسەر میژووی دژایەتیکردنی بنەمالەیی عەلیی کۆپی
 ئەبووتالیب، وەک خۆی دەگوت، کەس پێشتر ئەو میژووی
 نەبێستوو، ھەردوو پەشنووسەکەیی خستبوو بەر دەستم و منیش
 لە بەر خاتری دلی ئەو چاوم بە لاپەرەکانیدا دەخشاند، پێ ئەو
 بتوانم یەک وشە چییە لێی بخوینمەو، پاشان لەبەر خۆمەو پێم
 گوت: 'میژوونوس دەبێت، پێش ھەموو شتیک میژووی خۆی و
 نەتەوێکەیی خۆی بنوسیتەو!'

'ئەیی ئەگەر نەتەوێکەیی خۆت میژوویەکی سەرنجراکێشی نەبوو؟'
 'جا توو ویژدانت ئەو قسەییە، جا میژوونوسیەک یەک تۆز
 مەعریفەیی ھەبێت، دەربارەیی خۆی ئەنوسیت، ئێتر خۆی دەکرد
 خۆی سەر بە تیرەوتایەفەیی حۆشترەکانی بیابان ئەبوو!'

'من باس لە میژوویەکی راستەقینە و سەرنجراکێش دەکەم!'
 'ئێنجا تۆ کوردیکی فەلیت، ئایا زانیاریت لەسەر ئەو ھەییە، کە لە
 سالێ ١٩٤٨و بە شیوەییەکی سیستەماتیک عەرەبی شۆفینیس
 خەریکی سەرینەوێ کوردانی فەیلی بوون، بزانی پێش پادشایەتی،
 ئەو سیاسەتەیی پێرەو کرد و تا ئەمڕۆش بەردەوامە، تەنانەت ئەو
 چەند سالەیی عەبدولکەریم قاسمیش لەسەر حوکم بوو.'

'ئێ، کاکە جەلال، خۆ من ئەو دەزانم، بەلام کێ خۆی لە قەرەیی
 ئەو دەردیسەرایی دەدات، خۆ من نایەم بە دەستی خۆم کفن بۆ خۆم
 بدرووم، ئەو دەزانم، من کەسوکارم یان پایان کردوو یان
 بێسەر شوینن.'

'ئێ ئێتر تۆ چیت داوێ لە بەزەمی شیوەنگێران بۆ عەلی؟'

له گهل دوکتور سه باح عه لی له چایخانه ی ئه ربیل دانیشتبووین، له کاتیکدا من ئه مه م پێ گوت، سه ری لێ راوه شاندم و وه لامی نه دامه وه، منیش له بهر ئه وه ی دلی ئه وه له خۆم رازی بکه م، بێ ئه وه ی بیرم لێ کردبیته وه: 'دوای عه لی ئه توانیت میژووی حیزبی به عسایش بنووسینه وه!'

دوای ئه وه ی ئه مه م پێ گوت، بێ ئه وه ی لیم بروانیت، ته نانه ت مائاوااییشی لێ نه کردم، بێده نگ له چایخانه که چووه ده ره وه. له رابردوودا زیاتر له بیست جار پێکه وتیم کردبوو، هه ندیک جار هه ولم ده دا بته انم دلی رازی بکه م، به لام هه وله کانم بیسود بوون، که هه موو جارێک به پێکه وت تووشم ده بوو.

دوای نیوه پۆی ئه وه پۆژه و سه عات سی پێک، له و چایخانه یه له گهل شاسوار جه لال و فازیلی مه لا مه محمود قه رار بوو یه ک ببینین، کاتیک ئه وان هاتن من هه ستابووم و به نیاز هووم برۆم، چونکه سه عاتیک دواکه وتبوون.

هه ردووکیان ئه وه نده ره قه له و بۆر هه لکه رابوون نه مناسینه وه، فازیل گوتی: 'ئه گه ر پێمان نه لێیت له سیاسه ت دوور که وتوومه ته وه و ته نیا خۆم بۆ ئه ده ب ته رخان کردووه!'

'له کوێ میله ته که م پێوستان به من بیت، به مه رجیک...'
ئارام نه بهیشت قسه که م ته واو بکه م: 'ئێ که واته کاتی دامه زاندنی پارێتکی چه پی کوردستانییه!'

'ئارام، پارێتکی چه پی کوردیی عێراقی.'
'بۆ جارێکا ئێوه له سه ر کورد و کوردستان و عێراقچیتی خۆتان ساخ نه کردۆته وه؟'

سالى پەنجاكان بە پىنچەوانەوہ بوو! بە تايبەتى شارەكان، كە ئەوہش
كۆسپە لە بەردەم سەرھەلدانى رەوتىكى نوئى چەپدا. نەك تەنيا بىرى
چەپ، نەخويندەوارى كۆسپە لە رىگەى ھەموو شۆرشىكى بىرى
نویدا. نازانم، ئايا ئۆوہ خويندەنەوتان بۆ مىللەتەكەى خۆتان كردوہ؟

‘کاکه عزیز نه خوشه و نه بیت بۆ پوژیکیش بووه، خۆت بگه یه نیته وه سلیمانی.’

کاتیک ئازادی مام مسته فام ئەمە ی بە تەلەفون پین گوتم، ئاره قیکی ساردم کرد و بیزاری دایگرتم، نهک ته نیا له بهر ئەوه ی عەزیزی برام نه خوش بوو، به لکوو زیاتر له ترسی گه پانه وهم بوو بۆ سلیمانی، که زۆر به لامه وه گران بوو.

ئەو شەوه من و شوکر مسته فا عەبدوللا و جەمیل پوژبە یانی میوانی عەلانی دین سەجادی بووین، باسی دامەزراندنی کۆپی زانیاری کوردیان بۆ کردم، داوایان لێ کردم، که له گه لیاندا به شدار بم و ته نانهت بیمه ئەندامیش، منیش باسی بزووتنه وه ی پوانگه م بۆ کردن، عەلانی دین سەجادی گوتی: ‘ئەگەر ئەوه سه ر بگریته خەونی هه موومان دیتە دی، ده ی که واته پیکه وه ئیشمان زۆرن.’

پرسیاری ده فته ره شیعریه که ی باوکم لێ کرد، عەلانی دین سەجادی گوتی: ‘ئەوه زۆر ئستیفا ده م لێ کردووه، په حمه ت له باوک و باپیرت، بۆ کاریک کردوویانه، ئیستا له لای جەمیله.’

‘به لێ، لای منه و هه ر ئەوه نده ی ده ستم به رژیته، جاریکی تر لێ ده پوانم و له داهاتوودا که ی پیکه ت که وته مالممان، ئەوه ئەمانه ته و پاریزراوه.’

پوژی دواتر چووم بۆ لای کاکه غهفوورم و باسی حالی خۆم و نهخۆشییهکهی عهزیزی برامانم بۆ کرد، ئهویش وهکوو بلی شتیک ههبیت له منی بشاریتهوه، بیدهنگ خۆی کۆ کردهوه و وهک مندال پیش خۆی دام و پیکهوه دواى سالانیک بۆ سلیمانی گهپایهوه، به بیرم دیت له پیکه نهتوانی وهکوو هاوهلیکی کاکه غهفوورم بیم و دوو قسهی لهگهلا بکه، تهنیا ئهوهنده نهبیت، لیم پرسى: 'کاکه تو کاتی خۆی له نێوان نووسین و خهباتدا، چۆن خۆت یهکلایی کردهوه و بۆچی پیکهی خهبات ههلبژارد؟'

له وهلامدا گوتی: 'ئهوهی میللهتی کورد ئهوسا و ئیستاش پیش ههموو شتیک پێویستی پێهتی، ئازادییه، پرگاربوونییهتی له ژێردهستهیی و زۆلم و زور!'

دواى تاویک بیدهنگی لێی پرسیم: 'ئهڕی جهلال پیم نالیت تو بۆ دلت لهو شاره پهناوه؟'

وا بزانی ههڕ ئهوهندهم وهلام دایهوه، که خۆشم هۆکارهکی پێ نازانم.

ئهوسا مالمان له گهپهکی قهزازهکان بوو، میرزا کهریمی باوکم دوو سال دواى مردنی دایکم بهرگهی تهنیایی و ههزاری نهگرت و زور خیرا بهجێ هینشتین، قادری برام گوتی: که دواسالی تهمنی ههموو پوژیک بۆ گهپهکی سهڕشهقام و ماله کۆنهکهمان دهچوو، به جۆریک بووبوو به هاوپی و دۆستی پۆلیسهکان. زور به داخهوه، که من دواى ههفتهیهک به مردنهکهیم زانی. ئهو خانوهی له کۆلانی قهزازهکان تێدا بووین، له عوسمان فایهقی هاوپی به کرێی گرتبوو، که عوسمان خۆی له بهغدا دادهنیشیت. مانگانه من و کاکه غهفوورم

کریکه مان بۆ دهبرد. ئه و سالانه باوكم هه ژار كه وتبوو، به هه موومان و هه نديك جاريش به يارمه تيبى مامه كانم كرى خانووه كه مان دهدا.

له گه پانه وه مدام، كه كاكه عه زيزم بينى، دهستى كرد به پينكه نين و پنى گوتم: 'ئاوا، مه گهر فيلت لى بكه ين نه گينا تو پريگه ت ناكه ويته وه سهه ماله كهى خۆت!'

كاتيك دهستى له ملم كرد، ئه و سا زانيم ئه و چه ند سهاله چيم له دهست چوو، ئه گهر تاوه كوو ئه و پۆژه خۆم به دلشكاو ده زانى و پينگهى گه پانه وه م بۆ سليتمانى پى دوور بوو، كاكه عه زيزم و خوشكه كانم... پووناك، په روين و ژيان، له گه ل منداله كانيان له يه ك ساتدا بۆيان كورت كردمه وه و قه رزدارباريشيان كردم، هه ر وه كوو چۆن پيشتر و دواتریش ئه وان چۆله وانى ناو پۆحميان ئاوه دان ده كرده وه. ئه و پۆژانه و به تايبه تى دواى مردنى هه لاوه خانى دايمك هه ستم كرد به ديعهى ژنى كاكه غه فوورم، كه كچى مامه مسته فام بوو، له گه ل فائيزه ي ژنى قادرى برام و براژنه شيرينم بۆنى دايمكيان لى ده هات و وهك ئه و نازيان هه لده گرتم.

به نيازى نووسين بووم، پيويستيم به وه بوو له جينگه يه كى بيه دنگ دانيشم، كاتيك ناوى چه ند جينگه يه كم هينا، كاكه غه فوورم پنى گوتم: 'نه كه يت، شتى وا نه كه يت، وه زعه كه باش نيبه و شار نا ئارامه، با تووشى سه ره ئيشه نه بيت.'

مالى قادرى برام و كاكه غه فوورم و منداله كانيان، هه رچه نده له و پۆژانه دا كاكه عه زيزم بۆ مالى مامه عه بدوللاى ميردى پووره ئافتاوى خوشكى دايمك گواستبوويه وه، به لام ئه و ئيواره يه بۆ

پیشوازیی من هه موو له وی بوون، غه فووری برام پئی گوتم، منیش
بۆ مالی مامه عه بدوللام بچم چونکه ئه وان جینگه یان زۆره.

دوای نانخواردن له کۆلانی قهزازه کانه وه به ته نیا بۆ گه ره کی
سه ره شه قام چووم، له نیتوان ئه و دوو گه ره که دا به خه یالیش
نه چوومه وه سه ره هیچ جینیه کی خۆم و هاو پئی کۆنه کانم، هه روه ها
له پینگه یه ش که سی ناسراوم نه بینی. بێجگه له وه ی مالیکی مام
مسته قام دوو راو دوو ره به دوامه وه بوو، ئه وه ی راستی بیت به خه یالی
جارانه وه بۆ بهرده م مالی به هاری غالب عه ربه تی چووم، ماله که یان
له پیش چاومدا وه ک جاران بوو، ده رگه که یان له سه ره پشت بوو، له
ده رگه ی حه وشه که وه سه رم برده ژووره وه، بینیم ژنیک و دوو مندال
له بهر هه یوانه که دا دانیشتبوون.

باوه شیک گۆقار و پۆژنامه م به دهسته وه بوو، که له هه موویاندا
شیعرم بلاو کردبووه وه، ده مویست ئه وه به به هار بلیم: 'فه رموو
خانم ئه وه ئیستا تۆ به بارته قای بالای خۆت ماچی من قه رزداریت.
ئه وه تانی، بیانیینه، پۆژنامه و گۆقار نه ماوه له ولاتدا من شیعرێ تیدا
بلاو نه که مه وه.'

بهرده وام ئه و پرسیاره یشم له خۆم کردوه، ئایا هه له پی من بۆ
زوزوو بلاو کردنه وه ی شیعره کانم ته نیا له بهر خاتری ئه و گفته
بوو، که کاتی خۆی به هار پئی دام و گوتی: 'هه ر کات شیعرت بلاو
بووه وه، من ماچیکی تۆ قه رزدارم.'

پاشان چووم بۆ مه لکه ندی و به خه یالی خۆم بۆ بهرده م
دوو کانه که ی مام زامن، بووبوو به که لاوه و خه لکی ئه و گه ره که خۆل
و خاشاکیان تیدا فری دا بوو. پاشان بۆ پارێکردنی دلی خۆم،

دهمگوت، پي دهچيت زور ماندوو بم و پيگم نکه ويته وه سه ر
ماله کانبان.

ئو شەوہ تاوہکرو بہیانی نہنوستم. لہ قاتی سەرہوہی مالی مام، حاجی عہدوللای جگہرہچی، لہ یهکیک لہو سہن ژوورہی قاتی سەرہوہ، کہ ژووری عروسییان پین دہگوت، دوو ژوورہکە ی تر مالی خالہ توفیقم بوو، یان باشترہ بلیم؛ مالی مہ لا توفیقہ بیچاوی شاعیر، وەک چۆن خۆی شانازی پتوہ دہکرد و ناوای پین بلین؛ مہ لا توفیقی شاعیر.

مالیک دوو جار هات، بڼه یې نه وهی لیم پېروانیت، چاوی به کاغه زه کانی
به زده ممد اکتړا، وهک پای کرد بیت، به زده وام هه ناسه برکی بو،
ده مزانی لیم تو ورپه، به تایبه تی له و پر ژده وی زانیووی، وازم له
هه موو کاریکی سیاسی هینابوو، دواچار کاتیک به جی هیشتم،
په خه ی گرم و ناماژده به وه کرد: 'تو خه ریکی چیت؟ نه و میلی ته
لیقه و ماوه، پیوستان به که سانی شو پشگرتی وه کوو من و تویه،
چی له شیعی حیز بکه ن، خه لکی نه خوینده واره و نانی نیه
بیخوات.'

مالڪ چاوى ۾ ٻوٻو له فرميسڪ، نه مزاني چي وهلام بدهمهوه،
ڪاٽيڪ ٿو بهجي هيشتم، ٿاڪي ڪوپي عهززي بلام به دريڙايي
ٿو شهوه سهرة تاڪي له گهڻا ده ڪردم، هر چنده دهرمه ڪرد ڪولي
ندهدا و زووزو له بهردهمدا قووت ده ٻوٻوهوه و ده پيرسي: 'مامه
جهلال، ٿوه چي ٿه نويسٿ؟'

کاتیک دهمبيني، مندالي خومم بير دهکه و ته وه، نه وسه منيش وهک
 ئاکو لووتنه بووم و چه زم دهکرد هه موو شتيک بزانم.

پوژ بووه وه، مونیره خانی ژنی خاله توفیقم تازه چایه کی بۆ
هینابووم، به سهر پتوه لئی پرسیم: 'جەلال گیان نانی بهیانیت
خواردوه؟'

وا بزائم له وهلامدا پیم کوت: به لئی، به لئی، سوپاست ده کهم
خالوژن. 'ته نیا بۆ ئه وهی به پیتی بکه م.

کاتیک مونیره خان پویشیت، رهحیم موکریانیم له حوشه کهدا
بینی. په نجه ره کهم له گهرماندا خستبووه سهرپشت و گویم له دهنگی
هه ناسه برکتی رهحیم بوو، قاتیک رانکوچۆخه ی رهشی له بهردا بوو،
مشکییه کی رهشی له ملی پتچابوو، تویش به رهیه کی راست و چهپ له
شاندا بوو، بوخچهیه کی له کۆل به سستبوو، قورییه کی رهش و
دۆلکهیه کی فافۆنی به بهر پشتینه کهیدا بهر دابووه وه. گویم لئی بوو:
'خاوه نمال.'

دوای ئه وه کاکه عزیز و شیرینی خیزانی به رهو پیری رهحیم
چوون، دیاربوو هه موو گویتیان له دهنگی رهحیم بووبوو. کوپانی
حاجی عه بدوللا جگهره چی و تهواوی ئه و سئ ماله ی له و ماله دا بوون
دهوریان له رهحیم دابوو، گویم لئ بوو کاکه عزیز پرسیی: 'ئه وه
چی به رهحیم، ئه لئیت بۆ تر خۆت به ستووه؟'

'به نیازم برۆم، له جەلال گه رام، کوتیان له ماله مه لا توفیقه،
هاتووم مالاواییتان لئ بکه م و بگه ریمه وه موکریان!'
براژنه شیرینم لئی پرسیی: 'موکریان؟'
'نادی.'

'کاری باش ئه کهیت رهحیم گیان.'
'ده چمه وه بۆ ولات، بۆ کن خزمان و که سوکاران، چیی دی
حه سه له ی غه ربییم نه ماوه!'

کاکه عه‌زیزم ده‌ستی خسته سه‌رشانی: 'پێویستی ڕێگه‌ت پێیه؟'
 'به‌لێ، مالتان ئاوه‌دان بێ، ئه‌و بوخچه‌یه‌یان بۆ پر کردووم له‌ نان
 و که‌ره و چایی و که‌لوپهل، چم ئیحتیاج نابێ.'
 پووره‌ ئاقتاوم گوتی: 'ده‌ستیان خۆش بیت.'
 'گه‌ر ته‌مه‌ن باقی بێ، سه‌رد لی ده‌ده‌مه‌وه.'
 دوا‌ی ئه‌وه‌ی ڕه‌حیم دانه‌وییه‌وه و ده‌ستی پووره‌ ئاقتاوی ماچ کرد،
 وه‌ک بڵێت له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ منی بینیبیت، ده‌ستیکی بۆ هه‌لبێرم و
 بانگی کردم: 'جه‌لال گیان، به‌ دووعا، ده‌چم.'
 له‌و کاته‌دا فازیلی پووره‌ ئاقتاوم پێی گوت: 'ئه‌ی کێ له‌گه‌لم بیت
 بۆ مه‌لعه‌به‌که‌ و جانتا و جلی یارییه‌کانم بۆ هه‌لبگریت، ئه‌وه‌ سبه‌ینیش
 یاریمان هه‌یه و به‌ داخه‌وهم... که‌ ئه‌ڕۆیت.'
 'ده‌نا چ بکه‌م خاله‌ فازیل، مه‌جبوورم ئه‌تو و هه‌موو هاوڕێکانم جێ
 بێلم، هه‌رچه‌ند ده‌زانم زۆرتان بیر ده‌که‌م.'
 'ئیمه‌ش ڕه‌حیم گیان.' فازیل ئاوا‌ی به‌ ڕه‌حیم گوت.
 له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتبوووم و ته‌پله‌کیکم له‌ به‌رده‌مدا بوو، لێم
 ده‌روانین، به‌ سکی ناشتا و برسیتی جگه‌ره‌م ده‌کیشا و هه‌شتا قومم
 له‌ چاییه‌که‌م نه‌دا‌بوو، کومه‌لیک کاغه‌ز له‌سه‌ر ڕانم بوون، چه‌ند
 پۆژیک بوو خه‌ریکی نووسینی به‌یاننامه‌ی ڕوانگه‌ بووم، که‌ هه‌مان
 پۆژ له‌گه‌ل حوسین عارف و کاکه‌ مه‌م بۆتانی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ بریار
 بوو یه‌ک ببینین. بێجگه‌ له‌وان له‌ به‌غدا چاووم به‌ زۆربه‌ی
 هونه‌رمه‌ندانی شێوه‌کار، شانۆکار و موزیکه‌نه‌کان که‌وت، به‌و
 مه‌به‌سته‌ی ئه‌وانیش له‌گه‌لماندا به‌شدار بێ. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ڕه‌حیم
 یه‌کیه‌ک ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردن و ئه‌ملاولای هه‌ندیکیانی ماچ کرد.

گویم لینی بوو به قادرمه کاندایو لای من سهر کهوت، بی نهوهی
سلام لئ بکات کوتی: 'جهلال دهچم.'

لینم نهروانی: 'گویم لیت بوو، ناچیت پهحیم گیان، تو ناچیت.'
'نهوهرز و ئاسمانیش ویک بکهون، هر دهچم!'
'من نهلیم وا باشه نهچیت!'

'جهلال، نهمنیش دهلیم بؤکان شاری دل و باغ و گولستانمه، چیی
دی لهم غهریستانه هل ناکهم و لازمه بجم.'
'ئ پهحیم گیان، کهچی... عهقل نهلنی نا، قهسه بهی شوپشی
مهستانه، نهچی.'

'ئهتو چ دهلیتی جهلال؟ دهسا نهو شیعهری ساید کامیلی ئیمامیت
له بهره؟'

'کام شیعر، ساید کامیل کتیه؟ کوره پهحیم من تنیا وهلامی
قهسه کانی تو نهیه مهوه!'

'ده باشه، من دهلیم نوختهیی نهو پهوزهیی پیزوانه، دهچم.'
'من نهلیم نا، پهشه، جیپراوگهیی شهیتانه، نهچی.'
'ئهری جهلال برا بؤ شیتیم دهکهی، دهی، دهی، من دهلیم مهسکه
و ئارامگهیی جانانه، دهچم.'

'بؤ کوئی... بؤکان؟ من دهلیم سهر بهسهری تیک چووه، ویزانه،
نهچی.'

'جهلال، کهسینک لهم شارهدا نهبوو، دتپیک شیعری ساید کامیل
بهله دی، بگره هر ناشیناسن!'

'له تزوه پهحیم، له تزوه فیربووین.'
'چوناوچون؟ باوه ناکهم، چونکی، ئاخر نهمن قهت دتپیکیشم بؤ
نهکوتووی!'

‘ئەي مەگەر تۆ ئەو شیعەرەي سەيد کامیلەت لە بەر نەیت؟!‘
‘ئەدی چۆن جەلال گیان، ئەو شیعەرەي شارەي دل و چەندان
شیعەري دیکەیشم لە بەرن.’

‘شیعەرەکی شارەي دل لە خەيالی تۆدایە و هەستی پێ ئەکەم، ئەي
بۆیە منیش، بە قەولی خۆت ئەو شیعەرەي سەيد کامیلی ئیمامی
بەلەدم.’

‘ئەتۆ شوخیم لەگەڵ دەکەي، چ بکەم ناچارم باوەڕت بێ بکەم،
ئەو هاتووم پێت بلێم دەچم: من دەلێم جیگەي هەر شیت و
جنووانە، دەچم.’

‘نا پەحیم گیان، من دەلێم نا، زەدەي پەنجەي پەرییانە، نەچی.’
‘جەلال، ئەو شیعەرەت لە کوێ بیستووه؟ هێندەي ئەمن بزەنم سەيد
کامیل تازەي نووسیوه!’

‘کام شیعەر، سەيد کامیل کێیە؟!‘
‘دەسا ئەمن لە بەر ئەو ئەتواری خەلکی ئەو شارەي دەچم، بە
خودای جەلال، بەرد لە جینی خۆي سەنگینە و موکریان بۆ ئەمن
وەکی سلیمانییه بۆ ئەتۆ، من دەلێم مەركەزي ئەسراي حەریفانە،
دەچم.’

‘بە داخەووم، کە ئێرە و ئەویش، جێ تەمەي چاوي حەسوودانە،
نەچی.’

‘پیر بووم و تۆبەي مردنم، لە بەر ئەوێ؛ من دەلێم وەختی
خەتەر مەئەمن و قەلفانە، دەچم.’

‘ئەو بۆ بیست و پێنج سالە لەم شارەيت و ئەوەندەي من بتناسم،
ناتوانیت پۆژیک لەم شارە برۆیت، بیجگە لەوێ کە تازە ئەم شارە

جادووی لئ کردوویت، دهی مهگەر تۆش تامی نوقلهکانی مام زامنت
نه کردبیت. من دهلیم کونکونه، جینگهی سهرهپهیکانه، نهچی.

‘دهک گهردنی ئه و مام زامنهی ئازاد نهبن، ئه و سههبه ب بوو، ئه و
جادووی لئ کردم، ئیدی نازانم جهلال گیان، له و هه موو چوون و
نه چوونهی سهرم سوور ماوه. من دهلیم پیویسته بچم، تو دهلیت و
باشه، نهچی!’

دوای ئه مه رهحیم به دهنگی بهرز دهستی کرد به گریان، ئه وهنده
دهنگی لئ هه لبری، پوره ئافتاو یه که م کهس بوو گه یشته لامان،
پاشان مام مسته فام و ئه وانی تر، که له و کاته دا له وئ بوون، نازانم
مام مسته فام له کوێه پیدا بوو، چونکه ئاکام له هاتنی نه بوو.
هه رچه نده مالی پوره ئافتاو و حاجی عه بدوللای جگه ره چیی میردی،
بینجگه له خۆیان که خاوهنی هه وت کوپی جاحیل و دوو کچ بوون،
جینگهی مالی خاله توفیق و مونیره خانی ژنیشی به سی منداله وه
کردبووه وه، هه روه ها کاتیک کاکه عه زیزم له به ندیخانه بوو، براژنه
شیرین و منداله کانیا ن هیتانه لای خۆیان. هه موو وایان زانی من دلیم
شکاندوه، به تایبه تی کاکه عه زیزی برام و مام مسته فام، که
ره حیمیا ن زۆر خۆش ده و یست.

تاوه کوو ئه و کاته ی ره حیم پنی گوتن: ‘جهلال له گه رانه وم بۆ
موکریان په شیمانی کردم ه وه!’

دیار بوو که سیا ن له و قسه یه ی ره حیم حال ی نه بوو بوون، به لکوو
پنی پیکه نین. کاتیک ئه وان له قاقای پیکه نیندا بوون، من و ره حیم
بیده نگ له یه کتریمان ده روانی، کاکه عه زیزم پنی گوت: ‘ئهی ره حیم
گیان، ئه گه ر به نیازی چوونیت، خۆم هه تا شاری بانه یان مه ربوانت
ئه به م.’

په حیم بڼه وهی لڼی پروانیت، گوتی: 'کاکه عزیز، به خودای
جہلال راست دهکا، ثم شاره ئیدی بوته وهتن و مهزلگه، ناتوانم
چی دی به جیتی بیلم.'

'تهی که واته ناچیت؟'

عزیز و مام مستهفا دهوریان له په حیم دابوو، کاتیک کاکه
عزیزم دهستی کردبووه ملی، په حیم قورگی پر بووبوو له گریان،
هه ناسهی له بهر برابوو، له ژیر لڼوه وه گوتی: 'خویشم نازانم، له
مابهینی چوون و نه چووندا سهرم لڼ شتواوه.'

چوارشەممەى پۇژىكى ھاوین بوو، جەمال بەختیار تەلەفۇنى بۇ
 کردم و پىئى گوتم؛ شىزىكو بىكەس دىت بۇ ئەمرىكا، پىئان خۇش
 دەبىت، ئەگەر تۇش لىزە بىت. دواى ئەوہى ئامادەبىى خۇم دەبرى و
 پىم گوت: 'بەلى، ئامادە دەبم.' پاشان لىدوانى نىوانمان زۆر لە كورتى
 برىيەوہ.

ئەوہ بەپىكەوت نەبوو، ھۆكارەكەى بۇ ئەوہ دەگەپايەوہ، كە من
 سالانىك پىش ئەو پۇژە بە نىاز بووم بچمە داخاۋىى پووناكى كچى
 جەمال بەختیار، بەلام لەبەر ھۆكارىك بىدەنگىم ھەلبۇارد.

پووناكم لە ئاھەنگىكى كوردانى دانىشتوۋى ئەمرىكا بىنى. كاتىك
 من ھۆلى ئاھەنگ و كۆبوونەوہكەم بەجى ھىشت و بۇ ماوہى
 سەعاتىك بە تەنیا لە دەرەوہى ھۆلەكە لە پەنايەكدا دانىشتم و
 جگەرەم كىشا. بىزار بووم، چونكە بەھۆى پووداۋى ئۆتۇمبىلەكەوہ
 تۇنى دەنگم تىك چووبو، دواى دوو دىر ھەناسەم لە بەر دەبرا و
 نەمدەتوانى لە كۆر و كۆبوونەكاندا شىعرەكانم بخوینمەوہ. كە
 گەپامەوہ، لە پارەوہكەدا دووبارە بىنىمەوہ، بە پوویەكى خۇشەوہ
 بەرەو پووم ھات و پىئى گوتم: 'كاك جەلال ئەوہ چىت لى ھات؟
 ھەموو چاۋەپوانى تۇ بووین، كە ئەرك بكىشىت و شىعرمان بۇ
 بخوینىتەوہ.'

پاشان دەستى تەوقەى بەرەو پووم درىژ كرد و پىئى گوتم: 'من
 پووناكم.'

زۆر له به هاری غالب عهربه تی ده چوو، گوتم: 'پووناک خان، ئه ی
 ئه بیت من ئیشم چی بیت و به که لکی چی بیم له خویندنه وه ی
 شیعهره کانم زیاتر!'
 'ده ی مه گهر تو شاعیر نه بیت؟! ته نیا ئه وه نده مان پیکه وه قسه
 کرد.

له ده ست ته نیاییم و به قسه ی هاو پێیه کم بریاری ئه وه م دا، داخوازی
 پووناک بکه م، نازانم چۆن و له کێوه جه مال به ختیار ئه وه وه واله ی
 ده ماو ده م بیستبوو، راسته وخو پهیوه ندیی پێوه کردم و خوشحالی
 خو یی ده ربهری. منیش خو مم حازر کردبوو بۆ ژیا نی هاوسه ری،
 هه رچه نده له نیوان یاده وه ری به هاری غالب عه ربه تی و پووناکی
 جه مال به ختیاردا له شه ریکی ده روونیدا بووم، به لام بریاری کو تاییم
 دا بوو. بۆ ئه وه مه به سته پهیوه ندیم به غه فوور و قادری برامه وه کرد،
 کاتی که ته له فووم بۆ کردن به پیکه وت له به غدا پیکه وه بوون، پیکه وه
 خوشحالیی خو یان ده ربهری و کردیا نه گۆرانی و چه پله لیدان.

ئه وه پوژانه هیشتا له ژیر چاودیری دکتوردا بووم، به تاییه تی ئه وه
 دکتوره ی نه شته رگه ری بۆ کردبووم، مانگی جاری که ده یینیم، ئه وه ی
 بێ گوتم: که شاده ماری نیو بره ره ی پشت له چه ند جیکه یه که وه له
 کاتی تێکشکانی ئیسقانه کانتدا، که وتوونه ته ژیر فشار و هه ندیک
 نه ندایم له شت، به تاییه تی خو ار هه وزت وه ک پێویست کار نا که ن.

ئه وه م ده زانی، وه ک هه ست و خه یال بۆ جنسی به رامبه ر هیچ
 له چاو که نجیتیدا نه گۆرا بوو، به لام به کردار له دوا ی روودا وه که وه،
 هیچ پهیوه ندیه کم له گه ل ئافره تدا نه بوو بوو، بگه ره له خویشم

پانه دهیښی. دکتوره که کاتیک نه و پرسپاره ی لږ کردم، له وه لاما پیم
گوت: 'هیچ ههست به خۆم ناکه م.'

دکتوره که گوتی: 'بۆ چاسه ری نه وه ده بیت چاوه پنی کات بکهیت
و سروسشی جهسته ی خۆت چاره سهری بکات و نه وه هستهت بۆ
بکه پته وه، له جگهره و مه شروو بخواردنه وه دوور بکه وه ره وه،
هاوکاریت ناکه ن!'

دوای نه و پوژه، له داواکردنی پووناکی جه مال به اختیار په شیمان
بوومه وه، به لام نه مده زانی چۆن و له گهل کڼ به راشکاوی نه و باسه
بکه موه، به لکوو که مته رخه میم نواند و بیده نگیم هه لېژارد. تاوه کوو
سالی به سهردا تپه پری و پووناک شووی به که سیکي تر کرد.

له و پوژانه دا له خه و نه و خه یاله کانمدا، به رده وام به هاری غالب
عهر به تیم ده هاته وه پیش چاو. په ستانیکي قورسی له سهر پوحم
دروست کردبوو. دیمه نی نه و... له دوا ساته کانی ژیانیدا، په شیمان
بووم چووم بۆ لای و به و شتویه بینیم. به جوریک شتوازی
شتوینرابوو، که نه مناسیه وه.

نه و پوژه ی جه مال به اختیار ته له فونی بۆ کردم، وه که مندالیک
هه ناسه بېرکیم پڼ که وتبوو، نه مده زانی چۆن وه لامی بده موه، زور له
کورتی بریمه وه و خیرا پیم گوت: 'به لږ، به لږ قوربان، دیم بۆ
پیشوازی کاک شیرکو بیکه س.'

کاتی هاتنه که ی پڼ گوتم، که پوژی هینی دوازه ی شه و له
فرۆکه خانه ی واشنتن دی سی بالتی مور داته به زیت. له کوتاییدا
گوتم: 'من سه عاتیک پیش نه و کاته له فرۆکه خانه نه بم.'

کاتیک بیتاقەم بۆ واشستن و فرۆکه‌خانەى بالتى مۆر بېرى، دەمزانى به فرۆکه پېنچ سەعات ږيگه‌يه، سەعات يه‌کى دواى نيوه‌ړو بوو، له نيو فرۆکه‌خانە‌که، له کتیب‌فروشییەک و له ږه‌فەى به‌شى شيعردا ديوانى ئينگرېت يۆنکه‌رم کړې، ژنه‌شاعيرىکى ئەفريقاى باشوور، که له به‌غدا ته‌نیا ناوبانگيم بيس‌تېوو، کاتیک له ته‌مه‌نه‌که‌يم ږوانى، ئەوه به خه‌يال‌مدا هات: 'من و ئەو هاوزه‌مه‌نى يه‌کېن، منيش ئەبووايه وه‌ک ئەو هر ۳۲ سال بژيامايه، ئەگەر سالانى ۱۹۶۲ بۆ ۱۹۶۳ به‌خت ياوه‌رم بووايه.'

کتیبه‌که‌م خستېووه بن بالم، جانتايه‌کى ئەوه‌نده بچووکم له شاندا بوو، که ته‌نیا تاقمى رېشتاشين و کراس و پانتولینکى تېدا بوو، چونکه بن گوچانه‌که‌م، نه‌مه‌توانى ږى بکه‌م و هه‌ندیک جار له سه‌رکه‌وتن و دابه‌زيندا پيويستم به هه‌ردوو ده‌ستم بوو تاوه‌کوو به گوچانه‌که‌مه‌وه بيانگرم، دەمزانى ناتوانم هيچ شتیک، به تاييه‌تى جانتا له خوم بکه‌م به بار.

ئەو سەعاته‌ى له هۆلى چاوه‌ږوانى بووم، ته‌نیا توانيم ژياننامه‌ى ئينگرېت يۆنکه‌ر بخوينمه‌وه، دواى خویندنه‌وه‌ى، کتیبه‌که‌م به سينگمه‌وه نابوو، هه‌ناسه‌يه‌کى قولم هه‌لکېشا و له به‌ر خومه‌وه گوتم: 'لەو ميلله‌ته نه‌گه‌تتر نيه‌، که شاعيره‌کانى وه‌ک که‌سانى سياسى و بازرگان بير ئەکه‌نه‌وه.'

به دەم بيرکردنه‌وه له ژيانى ئينگرېت يۆنکه‌ره‌وه، به‌ش‌ه‌له شەل گه‌يشتمه به‌رده‌م هېلى پشکين، ديار بوو دوايين که‌س بووم، که‌سينک پېشم که‌وت و ږيگه‌ى پڼ نيشان دام و سوارى فرۆکه‌که‌ بووم.

ويستم به دواى جيگه‌که‌مدا بگه‌ږيم، بينيم ته‌نیا يه‌ک کورسى چۆله، که ئەويش جيگه‌که‌ى من بوو، هه‌موو ليتيان ده‌ږوانيم، ژماره‌ى سه‌ر

کورسییه کهم له گهل کارته کهم به راورد کرد و له پەر وه دانیشتم،
 له گهل دانیشتمدا دهستم کرد به خویندنه وه، سهره تای کتیه که به
 شیعریک دهستی پی کرد؛ 'ئو مندالهی سهربازیک له نیانگا کوشتی.'
 دواي خویندنه وهی شیعره که کتیه کهم داخست و له بهرده ممدا
 دامنا و خیرا له جیگهی خۆم هه لسامه سهر پی، هه ناسه م توند
 بووبوو، چهند ههنگاویک دهستم کرد به گه ران، وهک ورچیکی شهل...
 له گهل هه موو ههنگاویک به راست و چهپدا دهستم به لیواری
 کورسییه کانه وه دهگرت. گه رابوومه وه نزیک جیگه کهی خۆم، سهرم
 به سهر سینگدا داهیشتبوو، ئاگام لییان بوو له راست و چهپه وه
 دوو کچی سهر پهرشتیار راوه ستابوون. چهند جاریک بانگیان لی
 کردم، یه کیکیان دهستی خسته سهر شانم و پی گوتم: 'به ریز، تو
 باشیت؟'

سهرم هه لبری و لیم روانین و خیرا له جیگهی خۆم دانیشتمه وه،
 بن ئه وهی وهلامی بدهمه وه. کاتیک دووباره هه مان پرسیاری لی
 کردمه وه، له تاو نازاری سینگم و تهنگه نه فه سیم نه متوانی وهلامی
 بدهمه وه و ته نیا سهرم بۆ راوه شاندا، له بهر خۆمه وه گوتم: 'من
 بهخت ئه وهی پی رهوا نه بینیم، وهکوو ئینگریت یونکه ر شاعیری
 میلله ته کهی خۆم بم!'

دیسان کتیه کهم کرده وه و چوومه وه سهر هه مان شیعره ی پینشو،
 له ژیر لیوه وه و زۆر به هیواشی:

'ئو مندالهی سهربازیک له نیانگا کوشتی
 ئو منداله نه مردووه.'

دواي دووباره خویندنه وهی شیعره که، له خه یالی خۆمدا دوو
 کۆپله ی سهره تا و کۆتایی شیعره کهم هه لگێرایه وه و شوین و کات و

دیمه‌نی پروداوه‌کانم به کوردستان گۆرین. به قه‌له‌میکى دار که به
قه‌د سهره په‌نجه‌یه‌کى مابووه‌وه و به‌رده‌وام له گیرفانى کراسه‌که‌مدا
بوو، له تهنیشت شیعره‌که‌ی ئینگریت یۆنکه‌ره‌وه نووسیم:

“ئو مندا‌له‌ی له گه‌رمیان سه‌ربازه‌کان کوشتیان

ئو مندا‌له نه‌مردوه

ئو مندا‌له مستی بۆ دایکى هه‌لبړیوه

کوردستان هاوار ئه‌کات، بۆن هاوار ئه‌کات.

بۆ ئازادى و دهر و ده‌شت

له دلى گه‌مارۆدراوى شاره‌کاندا

ئو مندا‌له بووه‌ته سینه‌رى سه‌ربازه‌کان

پاسه‌وانه به چه‌ک و زړپۆش و داره‌وه

له هه‌موو کۆبوونه‌وه‌یه‌کى یاساداناندا ئاماده‌یه

له په‌نجه‌ره‌ی ماله‌کانه‌وه له دلى دایکى ئه‌پروانىت

ویستى له‌ژێر خۆردا یاریی بکات له گه‌رمیان له هه‌موو شوپینیک

ئو مندا‌له گه‌وره بووه و به هه‌موو کوردستاندا ئه‌گه‌ریت

ئو مندا‌له بووه‌ته خپۆیک و ته‌واوى جیهان ده‌گه‌ریت.”

دواى ئه‌وه کتێبه‌که‌م داخستبوو، ده‌ستم به سه‌ر به‌رگه‌که‌یدا

ده‌هینا، پاشان له وینه‌ی سه‌ر به‌رگه‌که‌یم پوانى، وینه‌یه‌کى په‌ش و

سپى شاعیر ئینگریت یۆنکه‌رى بوو، که پێ ده‌چوو له‌ وینه‌یه‌یدا له

ته‌مه‌نى بیست سالی‌دا بوویت: ‘بێگومان ئه‌گه‌ر تۆش چه‌ند سالی‌ک

پێش ئێستا له کوردستانه‌که‌ی من بوویتایه، وه‌کو من، شیعر جیگه‌ی

ئازاره‌کانتى تیدا نه‌ئه‌بووه‌وه.’

سه‌عاتیک به‌و خه‌یاله‌وه بووم، به تایبه‌تى بیرکردنه‌وه له تاوانه‌کانى

ئه‌نفال و هه‌له‌بجه، که ئو چه‌ند سالی‌ه‌ی دواى ته‌واو بێ ئومیدیان

خویندهوه.

فرۆكه كه نيشتهوه و هيشتا من سهرم به سهركتيبهكه دا شوږ
كردبووهوه، ساعات پينجى دواى نيوهړو بوو، له دهرهوهى
فرۆكه خانهكه تاكسيهكم گرت و پښم گوت: 'بمبه يو نزيكترين هوټيل'.
پينج سهد مه تريك له نزيك فرۆكه خانهكه وه له هوټيلې؛ "باشترينى
پوځاوا" يو پينج شهو جيگه م گرت.

له ئيوارهوه تاوهكوو ساعات يازدهى شهو نووستم، كاتيك به ئاكا
هاتمهوه و له ساعاتهكهى دهستم روانى، كه ساعاتيكى تر دهبيت له
فرۆكه خانه بم. وا بزانم خهونم به ميرزا كهريمى باوكمهوه بينيپو،
وهك هه موو جاريك له خهونمدا پتي دهگوتم: 'جهلال به نياز م لهو
نزيكانه سهرت بدهم'. ته نيا ئه وهنده.

كاتيك كه يشتمه هولى پيشوازيى فرۆكه خانهكه، ساعات دوازهى
شهو بوو، لهوئ چهكيك گولى سوورم كړى، له هولى پيشوازي
نزيك بوومهوه بينيم زياتر له ده ژن و پياوى كورد ډاوه ستابوون،
بيدهنگ دوورم گرت و له پهناوه له سهركورسييهك بهرامبر
دهرگهكه دانيشتم.

ساعات بوو به سني شهو هيشتا ميوانهكه، شيركو بيكهس،
نهگه يشتبوو، له تاو بازار چند جاريك ويستم بړوم، ناچار هه ستام و
بهو ډاډه وهدا پياسه م كرد، نازاريك له بربړه پشتمى دابوو، دانيشتن
و گه ډان يارمه تيان نه ده دام، بيجگه له وهى چند جاريك دوو دوو

حه‌بی ئازارم ده‌خوارد، به‌لام دیار بوو هیچ سوودی نه‌بوو. ده‌مزان،
که ته‌نیا چاره‌سەر پالکه‌وتنه له‌سەر پشت.

کاتیک من له هاتوچۆدا بووم و جینگه‌که‌م گیرابوو، هه‌روه‌ها ئیدی
نه‌مه‌توانی له‌سەر ئه‌و کورسییه ره‌قه دانیشم، گویم ئی بوو، به
کوردی بانگ و هاوار کرا و بوو به چه‌پله‌لیدان.

چه‌پکه گوله‌که و گۆچانه‌که‌م به ده‌سته‌وه و ده مه‌تریک له پشتی
خه‌لکه‌که‌وه راوه‌ستام، که به‌رده‌وام چاوم له‌سەر شیرکو بوو. له
شوینی خۆم نه‌جوولام تاوه‌کو شیرکو خۆی وه‌خته بوو به
به‌رده‌مدا تیه‌پیت. کاتیک که‌یشته نزیکم گوله‌که‌م به‌ره‌و پووی
شیرکو هه‌لبێری، به یه‌که‌م نیگا ناسیمیه‌وه. باوه‌شبه‌یه‌که‌داکرده‌ی ئیمه
دریژه‌ی کیشا و خه‌لکه‌که هه‌موو به سه‌رنجه‌وه لێیان ده‌پوانین:
'گولی سوور؟'

کاتیک شیرکو بیکه‌س ئه‌مه‌ی گوت، چه‌پکه گوله‌که‌م به‌ره‌و پووی
پاگرتبوو، پیم گوت: 'به‌ئێ، سوور، بۆ پۆخی هاوپیکانمان و هه‌زاران
قوربانی هه‌له‌بجه و ئه‌نفال.'

دوای ئه‌وه تا ده‌ره‌وه‌ی فرۆکه‌خانه‌که له‌گه‌لیان چووم، شیرکو
ده‌ستی گرتبووم و هاوپیی من ده‌پۆیشت، کاتیک خه‌لکه‌که هه‌موو له
ئاوازی که‌ده‌یانخویند و فهرمووی شیرکویان ده‌کرد، من بالی شیرکوم
گرت و پیم گوت: 'ته‌ندروس‌ستیم زۆر خراپه و خۆم به پێوه بۆ
پاناگیریت، ئه‌وه کارتی هۆتیه‌که‌مه و لی‌ره‌وه نزیکه، سه‌به‌ی یان
دووسبه‌ی که‌ی مه‌جالت هه‌بوو، چاوه‌پیتیم.'

دواتر به خۆم گوت له‌وانه‌یه دوای چه‌ند پۆزیک بیت یان ته‌له‌فۆن
بۆ هۆتیه‌که بکات، به‌لام پۆزی دواتر شیرکو بیکه‌س بۆ هۆتیه‌که

هاتبوو، به ته نیا دانیشتبووم و ویسکی و لیمۆم له سهر میژیک
 داناوو، پیش ئه وهی شیرکو بگات دهستم به خواردنه وه کردبوو.
 کاتیک ئه وه گه یشت، باسه کانمان له پووداوهکانی کوردستانه وه
 دهستی پێ کرد، به تایبهتی ههله بجه و ئه نفال، ئه وه باسه مان درێژهی
 کیشا و شیرکو شیریکی له سهر ههله بجه به ناوی عومه ری خاوه
 بۆ خویندمه وه.

دوای تهواو بوونی شیعره که، له یه کمان پروانی و من گوتم: 'نێتر
 شاعیری میله تیکی چه وساره ئاوی گوت!'
 'ئه وه ناسۆره سه دانی وهک من و تو ئه کوژیت!'

بوتلیک ویسکی مان به ههردوو کمان خواردبووه وه، چووینه سهر
 باسی سهردهمی گهنجیتی و چۆن یه کهمین جار یه کتریمان ناسیبوو،
 کاتیک هاتینه سهر ئه وهی باسی جهمال شارباژێری بکهین، پێم گوت:
 'کاتیک جهمال شارباژێری کتیی شیعریی په رینامهی بلاو کرده وه،
 تو له گه له جهمال ئه وسه دانووتان پیکه وه نه ئه کولا. گله بییان لی
 کردیت، که تو هۆکار بوویت.'

'هۆکاری چی؟'

'دهی مه گهر سه روگوت لاکیان نه شکاندبوو.'

'ئه وه له گه له کاک حوسین عارفیش باسی ئه وه مان کرد، گوایه
 براکانی ئه وه خانمه کتیب ناخویننه وه و پێ ئه چیت یه کیک پێی گوتبن.'
 'نێتر خۆت ئه زانیت ئه وسه سلیمانی چۆن بوو، کهس نه یه تهنه توانی
 نهینی خۆی بهاریزیت. دُنیا به ئاگاداری نه بووم و زۆرم پێ ناخۆش
 بوو.'

زانیم شیرکو مه‌سته، باسه‌که‌م خیرا گۆری و ده‌ستم بۆ کتینه‌که‌ی
ئینگریت یۆنکه‌ر راکیتشا و گۆتم: 'خۆزگه‌هه‌والت ئەدا شیعری ئەو
خانمەت ئەخویندەوه.'

شیرکو کتینه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و گۆتی: 'بە ئینگلیزییە، ئینجا
مه‌گەر تۆ بۆم بخوینیتەوه.'

دوای ئەوه‌ی هەردوو کمان دەستمان کرد بە پێکه‌نین. زیاننامە‌ی
ئینگریت یۆنکه‌رم بۆ شیرکو باس کرد و شیعری یەکه‌میم خویندەوه،
که‌ له‌ هه‌مان لاپه‌ره‌ی کتینه‌که‌دا کردبووم به‌ کوردی.

پاش تاویک بینه‌نگی، نازانم چۆن بوو ئەوهم هاته‌وه‌ خه‌یال، پێم
گۆت: 'شیرکو ئیستا خۆم و خۆتین و ته‌نیا بۆ ده‌رده‌دل به‌ پروونی و
پاستی باس له‌و پۆژه‌ بکه‌ین، به‌لام وه‌ک شاعیری‌ک، که‌ ئیستاش ئەو
گله‌بیه‌م لێت هه‌یه‌، که‌ تۆ و عه‌بدوڵلا په‌شیو و هاوڕییانی تر به‌و
بریارانه‌ رازی بوون و سمیلتان بریسکه‌ی لیوه‌ نه‌هات، ته‌نانه‌ت
شانازیشتان به‌ خۆتانه‌وه‌ نه‌کرد.'

'کام بریار؟'

پۆژی بیست و دووی سێی ۱۹۷۲م مه‌به‌سته‌، یه‌که‌م میهره‌جانی
شیعری کوردی له‌ که‌رکووک. له‌ هۆلی قوتابخانه‌ی ئیمام قاسم بوو،
که‌ بریاری سانسۆرکردنی من و جه‌میل په‌نجبه‌ر و چه‌ند شاعیری‌کی
تر، نه‌وه‌ک هه‌ر سانسۆرکردن، به‌لکوو بریاری جۆریک کوشتنی
مه‌عنه‌ویمان بوو.'

'ئه‌گەر به‌تووت به‌ عه‌قڵی ئیستام باس له‌و پۆژانه‌ بکه‌م، له‌وانه‌یه‌
ته‌واو پایه‌کی جیاوازم هه‌بێت.'

'تۆ ده‌بووایه‌ ئەو پۆژه‌ هه‌لوێستت هه‌بووایه‌، دووبه‌ره‌کییه‌کی
ناشیرین بوو، ئیوه‌ له‌ ژووره‌وه‌ و ئیمه‌ له‌ حه‌وشه‌ی مه‌کته‌به‌که‌. من

ببوومايه له جياتی تۆ و هاوړیکانی ترمان، پازی نه ئه ببووم و نه هاتمه
 دهره وه. ئه وه هه له یه کی گه وره بوو. ئه زانی، ئه وهی له پوانگه دا
 گوتمان و کردمان، ئه وه ته واو پینچه وانه کی بوو. دواي دوو سال و
 له و به ناو یه که م میهره جانی شیعری کوردییه له که رکوک؛ یه ک
 شه قی تن هه لدره و خرایه ته نه کی خوله که وه، به تاییه تی تۆ، ئه وه
 په شیو له پیزی پوانگه دا نه بوو؛ ئه ی تۆ؟ ئیوه باش ئه تانزانی شیعری
 هاوړیکانتان له سهر بیر و پای جیاواز و په خنه گرتن قه ده خه کراون،
 هیچ هه لویستیکتان نه بوو. هه روه ها پیتشر ئیمه ئه وه مان وهک هاوړی
 و له کوبوونه وه کانی پوانگه دا گه لیک جار باس کردبوو. هه رچه ند تۆ
 له ژماره کانی پوانگه دا هیچت بلاو نه کرده وه، ئه وه ش ئه وه نده ی تر
 گومانی له لا دروست کردم، یان ئه وسا له خۆت پانه ئه بیینی؟!

'ئه زانیت جه لال، ئیمه هه موومان به جۆریک له ژیر کاریگه ریی ئه و
 پوژ و سه رده مه دا بووین. ئه ی تۆ ئه وه ت له بیر چووه ته وه له
 گوتهاری پوانگه دا چی نووسرا بوو، نمونه؛ "نووسه ر و شاعیری
 ئه مپۆ، شانبه شانی پیشه ی نووسین و شیعر، کارگیریشه،
 شوپشگیریشه، جه نکاوه ریشه، ئیمه نووسینمان مرقۆفی کورد
 دهینووسیت، بۆیه بۆ نه ته وه ی کورد ده بیته مه شخه ل." زۆر له وه
 زیاتریش، ئه توانم بلیم ته نیا من پیزه وی کرۆکی ناوه پۆکی گوتهاری
 پوانگه م کردوه، زیاتر له تۆ و هاوړیکانی ترمان.'

'له وه یاندا ته واو له گه لندام، ئه گه ر به چاوی ئیستامان له بانگه وازی
 پوانگه بروانیین، زیاتر به لاغیکی نه ته وه یی و سه ربازی بوو، وه ی
 له وه ی ئه ده بی و هونه ریی بیت. له راستیدا شیرکو؛ ئه گه ر منیش ئاوا
 که منه ندام نه بوومايه، سالانی پابردوو ئه گه پامه وه، وهک تۆم نه ئه کرد.
 به لام له وی ئه ببووم، ئیمه به بیر پوانگه ویستمان پیکه وه به رگه ی

ئەو کاریگەراییانە بگرتن و ملکه چ نهیین! باشتره بلیتم؛ بهرگهی کوردبوون بگرتن، که زۆر سهخته. بهلام دیاره ئیوه ئەو پۆژه له ئاستی ئەوهدا نهبوون. ئەوه تهواو بریاریکی سیاسی بوو، لێرهدا تهنیا مه بهستم له ههلوێستی شهخسی ئیوه بوو، چونکه ئیتمه ههفتهیهک پیش ئەو پۆژی میهرهجانە، بهرنامهیهکمان نووسی بوو، که ئیتمه به چ مهرجیک بهشداری ئەکهین، من و تو، سامی شوێش و پهشیو، مهحهمهدهدری، سهلاح شوان، جهمال شارباژێری، وابزانم عه بولسهلام ئامادهبوو، که پێکهوه یهک ههلوێستمان ههبیتم. بهلام بهداخوهم. تهنانهت ئەوان بهوهشوه نهوهستان ئیدیعیای حیزیتی و نێربازیشیان خسته پالمان!

'به هاوڕێیه تیمان جهلال؛ من ئەوانهم ههمووی دوا میهرهجانەکه بیست! پاشان سانسۆرکردنی تو و برادهرانی تر لهو میهرهجانەهی کهرکووک، به بریاری ماف خهزنهدار بوو، چونکه ئەوسا ئەو لیپرسراوی میهرهجانەکه بوو.'

فایلیکی زهرهم له جانتاکهم ده رهینا و خسته بهردهم شیرکو و پیم گوت: 'ئوه دهبارهی ئەو میهرهجانە شیعرهیی کهرکووک، به ناوێشانی؛ له یهکهم میهرهجانە شیعرهیی کوردی له کهرکووک چی پووی دا، به نیازم بیکهم به کتێبیک.'

شیرکو فایله زهردهکهی به دهستهوه بوو، خۆم لێ نزیک کردهوه و پێکهوه له لاپه پهکانیمان دهروانی: 'ئوه شیعرهیی جهمیل پهنجبهه، شایانی ئەوه بوو یاساغ بکریت و تهنانهت پێکهشی پێ نهدهن بخوێنرێتهوه، ئینجا توو هاوڕێیه تیمان ئەو پیاوه قاییلی ئەو ههموو ئیهانه پێکردنه بوو؟'

‘تو راست ئەكەيت جەلال، كاتى خۆى جەمىل لە شاخ ھەمان ئەو
كلەبىيەى تۆى لى كردم.’

‘ناحەقى ناگرم!’

لكە زەيتون لە گىزاوى خوينتا.’

‘ئەو ناوينىشانی شىعرەكەى جەمىلە، لەگەل ئەوەى عەبدوللا
پەشىو، لىزەدا من نامەوئەت بەراوردیان بكەم، يان كاميان تەنيا بۆ
وروژاندنى ھەست و سۆز و پازىکردنى دلى ھەمووان نووسراوہ!
بەلام كە پىشەوختە بىرپار درابوو تو لە سلىمانى و پەشىو لە ھەولير
ھەلبۆزىن، لەبەر بەرزپاگرتنى كلپەى شۆرش. ئەمرو ئەيىت تو و
پەشىو ئەو پرسىيارە لە خۆتان بكەن.’

‘جەلال گيان، ئەوە من دواى نەمانى جەمىل رەنجبەر بە باشى بىرم
لى كردەوہ، بە عەقلى ئىستام تەواو لەگەل ئەو قسانەى تۆدام، ئەو
كاتە تو و جەمىل بىجگە لەوەى چەپ بوون، بىركرنەوەى ئۆوہ بۆ
تىگەيشتنى زۆرىنە گران بوون. ھەروەھا حىزبى شىوعىيش لە بەرەى
گەلدا نەبوون و ھاوپەيمانى بەعس بوون، ئىتر تو و جەمىل و گەلىك
ھاورى تىرمان ئەو پۆژە باجەكەيتان دا. ئەمە سالى ١٩٧٢وہ و
ھەموو كورد گۆرانى بە بالاي مستەفا بارزانى و حوكمى زاتىدا
ھەلئەدەن.’

‘شىركو، ئەگەر بمانەوئەت لە مەبەست و كرۆكى بابەت لا بدەين،
ئەوا بەو جۆرە ئەلەين، ئاخىر فلان شاعىر بۆيە پەراويز خرا چونكە
بىر و پاى جىاواز بوو، لە كاتىكدا ئىنمە باس لە مېھرەجانى يەكەمى
شىعرى كوردى ئەكەين، كە نەئەبووايە بە سىياسى بكرايە، ئىنجا پى
ئەچوو... شاعىرائىك بەشدار بوونايە، كە بىر و باوہريان جىاواز بوو،

که به شیعر باسی ئازاری چه وساندنه وهی خۆیان بکردایه، نه وهک
لایه نیک قورخی بکات.

‘ئوسا و دواتریش هه موومان شیعرمان وهک که رهسته ی شوپش
ئه بینی.

‘دهی، قور به سهر ئه و میلله ته!

‘جهلال، توش سهرده مانیک ئه و کارهت کردوه. سالی هفتا و
چوار تو پادیوی شوپشت به پتوه دهبرد و هه موو ههفته یهک شیعرت
بو پوژنامه ی بریه تی ئه نووسی. تو واز له وه بیته و گوی له م چهند
دیره شیعره ی جه میل په نجبه ر بگره:

بو پیکانی شهوی شوپش وا له ریدا

چونکه تا پار.. تا ئه مپوکه ش..

له پردی په یمانی چه ورا، هاتین، به غار

هیچمان نه ینا،

نه بو برسی، نه بو هه ژار.

‘شیرکو، گوی له کوپله ی دوا ی ئه وه:

ئه گهر شیعرم.. قایل بوایه به ژێردهستی

گویتان دهگرت

خوین و زامی گریه ی دوینی..

به بار داخی پێ دهخواردن

ئه گهر شیعرم دانسی شوخی ئاههنگ بوایه

گویتان دهگرت

بلیتیکی گران بابی..

سه دان دینار، زور قوریانی پێ دهژماردن.

من خویندمه وه و شیرکو بیدهنگ له دێری شیعره‌که‌ی ده‌روانی،
وه‌ک بیه‌وێت له‌ خه‌یالی خۆیدا دووباره‌ بیخوینێته‌وه‌. پێم گوت:
'پاشان جه‌میل به‌وه‌ گۆتایی به‌ شیعره‌که‌ی ئه‌هه‌یتیت:
شیعره‌کانم..

گۆرانیه‌کی بیرى نوییه
پارووی ده‌می زگی برسی کوردی پێیه
شیعره‌کانم خوین و گرن
وه‌ک دایکێکی، کۆرپه‌ ون بوو
بۆ په‌لاماری په‌یامی.. هار و دهرن
بۆیه ئه‌گه‌ر..'

هه‌ردوو‌کمان به‌ کۆرس گۆتمان، بۆیه ئه‌گه‌ر... بۆیه ئه‌گه‌ر...
لاپه‌ره‌کانمان هه‌لدايه‌وه‌ و گه‌یشتیته‌ سه‌ر شیعره‌که‌ی په‌شێو، گۆتم:
'ئه‌وه‌ش شیعره‌که‌ی په‌شێو.'

'ئه‌ری جه‌لال دیاره‌ دوايش دیتته‌ سه‌ر به‌راوردکردنی خۆم و
خۆت، باشه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئاماده‌ی ئه‌و شه‌ره‌ بم، پێکێکی خه‌ستم بۆ
تی که‌.'

'ئه‌وه‌نده‌م به‌سه‌، که‌ توانیم به‌ره‌و پوو وه‌ک هاوێ و دوو شاعیر
پێت بێم. میله‌تانی دنیا بۆیه‌ خاوه‌نی زمان و فره‌هنگ و هونه‌ری
ره‌سه‌نی خۆیانن، چونکه‌ مرۆفی خاوه‌ن هه‌لوێستیان هه‌یه‌ و تا سه‌ر
ئێسقان له‌ گه‌ل یه‌ک راسه‌نگۆن. ئه‌و پۆژه ئه‌بووایه ئه‌وه‌ پووێ نهدایه‌.
ئه‌وه‌ ئاوێک بوو ئێوه‌ رشتان، که‌ تا سه‌د سالی تر نه‌وه‌ی دواى ئێوه
پێی تی ئه‌خشین و شانامه‌یان لێ ئه‌بێت به‌ شیعر، ئێمه‌ له‌ پوانگه‌
ویستمان شیعر له‌ شانامه‌وه‌ بگۆرین و شوناسی هونه‌ری خۆی پێ
به‌دینه‌وه‌، به‌لام ئه‌و پۆژه له‌ که‌رکووک... تو پشتت کرده‌ پوانگه‌ و

دواتر هر ليشی په شيمان بووېته وه. هروها هاوپړيکاني ترشمان،
نيتړ با له وه زياتر له سهری نه پرم. باش بزانه هاوپرم خه مه کی من
تنيا نه وه نيه، کي له وي بردييه وه... کي باشتريه، يان کي بوون نه و
کاره يان کرد و داوای ليپووردننکي ئيمه قهرزار بن، نه وه هله يه کی
ميژوويی بوو، که راستبوونه وي بۆ نيه.

‘نه گهر تو هم دوو شيعره به باشی بخوښته وه و بگه پښته وه بۆ
نه و سهرده مه و پای گشتی، که به ده گمن که سيکت نه دوزييه وه له
ژير کاريگريی راست و چه پدا نه بووېت. هروها دهنکوی به يانی
يانزه ی نازار و شوړشی نه يلوول که م نه بوو، بگره بۆ خوی په تايه ک
بوو! که جه نابيشت گرتت!’

‘راسته که یت، ئی قوربه سهر نه و ميلله ته ی شاعیری تیدا
هه لئا که ویت.’

‘ويسکيه که ی چاکه جه لال! من کاتی خوی نه و گله ييه م له په شيو
هه بوو، له سهر کوپيکردنی بيړوکه ی نه و شيعره ی تو “نه مر”، که
سالی هفتا نووسيت و پيم وا بيت له ژماره شه شی هاوکاري دا بلاو
بوو وه، پاشان په شيو هات و سالی هفتا و دوو له و مېهره جانه، له
ژير ناوی “هه نديک وانه بۆ مندا لان” دا خوښدييه وه. نه بووايه په شيو
وه کوو سهر چاوه ئاماژه ی به شيعره که ی تو بگردايه.’

‘ئهی ناوښشانی، شه ونامه ی دلداريکی تينوو، له گهل شه ونامه ی
شاعيريکی تينوو!’

‘به لی، زوربه مان له سهره تاوه توو شی نه و هله يه بووین!’
‘دوانزه وانه بۆ مندا لان، په شيو هم چند ديره له شيعره که يدا
نه بووايه، نه ویشيان وه کوو من و جه ميل شاربه دهر نه کرد، گوی
بگره:

منالەکان

لەسەر بۆرییه نەوتەکان

لە دیواری

ئاودەستخانەی مزگەوتەکان

دە ملیۆن جار

نووسیمان بۆی چەوساوه

نووسیمان بۆی کرێکار

بەلام، هەموو نووسینهکان

تەنیا جارێک

نەیاننوانی ببێه پاروو

تێر کەن زگی کرێکاری.

‘دەربرینی پەشیمانییه لە بیرى چەپ!’

‘بەلام جەلال نایبێ ئه‌وه‌ت له‌ بیر بجیت، که ئیمه‌ باس له‌ شیعری
به‌رگری و سه‌رده‌می شۆرشى ئه‌یلوول و به‌ تاییه‌تى به‌یانی ١١ ی
ئازار ئه‌که‌ین.’

‘تکات لێ ئه‌که‌م شیرکۆ، ئیمه‌ ئیستا وه‌ک دوو شاعیر، له‌
سه‌رده‌میکی تردا و له‌ پاشه‌مله، زۆر به‌ پاشکاوێ و تاییه‌ت... باس له‌
هونه‌ری شیعیر ئه‌که‌ین، ئیتړ له‌ هه‌رچی سه‌رده‌م و ئان و ساتیکدا
بیت.’

‘ئوسا ئاوا بوو، که له‌جیاتی جه‌میل په‌نجبه‌ر بیتاقه‌که‌ بۆ عه‌بدوللا
په‌شینۆ ده‌رچوو، ئه‌ی سلیمانی، له‌ ئێوان من و تودا...’

کاتیک شیرکۆ ئه‌مه‌ی گوت، فایله‌ زه‌رده‌که‌م له‌ده‌ست شیرکۆ
وه‌رگرت و قسه‌که‌یم پێ بێ: ‘بۆ جه‌نابت ده‌رچوو. ئیتړ ئه‌وه‌ی خۆم
و خۆت با نه‌یینی ئێوان خۆمان بیت. تازه‌ تۆ بوویت به‌ پینغه‌مبه‌ری

ئاخر زەمانى مىللەتى كورد و من شەپى تۆم پى ناکریت، تو خاوەنى
 شیعەرى "سوتماک"یت، ئەو شاکارە. لە ئیستادا تەنیا پەخنەم لیت
 ئەوەیە، کە بە داخەوهم، لایەنگر بوویت و چاوت لەو هەموو کوشتار
 و زولم و زۆرەى ئەم پازدە سالەى پابردوو پۆشى. شیعەرت بۆ زۆر
 کەس نووسى و ناوی شوێرشگێرت خستە پالیا. دلتیابە لە
 پاشەپۆژدا ئەوەیک دیت و ئەو پەخنەیت لى ئەگریت.

'بۆ... کى؟'

'ئەوانەى لە شەپى براکوژیدا دەستیان هەبوو یان بەشدار بوون!'
 'لەواندا من لەگەلتدا نیم.'

'دیارە جارێ زوو، با کەسانى تریش پیت بلین و کاتى بە سەردا
 تێپەڕی. شیرکو، ئەک بەتەنیا تو، بەلکو ئەوەیک لە داهاوودا دیت و
 لەسەر هەلەکانمان مەحکەمەمان دەکەن، بۆ نمونە؛ لەسەر پەوايەتى
 دان بە وشەى شەهید لە شیعەرى کوردیدا، تو بزانه ئەو وشەى چ
 پەگ و واتایەکی دژە هونەر و ئەدەبى لە پشتهوەیە!'

'جەلال تو، پیتش ئەوەى شاعیر بیت، شوێرشگێر و کەسێکی چەپی
 بیۆینە بوویت، بە بیرت دیت کاتێک یەكەم جارمان بوو یەك ببینین،
 داوات لى کردم بخوینمەوه، هەموو پۆژیک بە دوامدا ئەگەپایت و
 کتێبت بۆ ئەهێنام، من ئەوسا نە شیعەر و نە سیاسەت هیچیانم لە
 خەيالدا نەبوو، بگرە هەر بیریشم لى نەئەکردنەوه، تو تووشى ئەم
 دەردیسەریبەت کردم. پوانگەش بیروکەى تو و عەبدوللا عەباس بوو،
 بەیاننامەکەش خۆت نووسیت.'

'پیکەوه چووین بۆ چەقلاوه؟!'

'بەلى، من ئەوسا تەمەنم چوارده سال بوو. هەموومان بەخيلیمان
 بە تو ئەبرد، تو ئازا و چاوەتەرس بوویت، هەروەها، بەهاری غالب

عەربەتی، جوانترین کچی شاری سلیمانی عاشقی تۆ بوو. ئیتر
ئەوێش قسەت و نەسیبی تۆ، لەم دوورە ولاتە خۆت ئەشاریتەو و
سەیارە ئەتکات بە ژێرەو و گێرت ئەکات.

‘وێک مام زامن ئەیگوت، کە قسە هاتە سەر ئەوێ گوتمان ئیتر
ئەوێش قسەت و نەسیب، باسەکە بگۆڕین یان بێدەنگ ببین باشتەر.’

‘جەلال، مام زامن کێیە؟’

‘بۆ تۆ مام زامنت نەئەناسی؟ مام زامن لە گەرەکی مەلکەندی
دووکانی نوێفروشی هەبوو؟!’

‘ئەو یەکەم جارمە ناوی ئەبیستم. یان بە بیرم نایەتەو... وا بزاتم
کاتی خۆی ئەو ناوێم بەر گۆی کەوتوو!’

‘خۆزگە بە مندالی تامی نوێلەکانی مام زامنت ئەکرد.’

‘ئەگەر باش لە بیرم بیت، ناوی مام زامنم لە دەمی فایەق بیکەسی
باوکمەوێ بیستبوو یان کامەران موکری بوو، بیرم ناکەوێتەو.’

‘ئێ، ئێ. دانیام هاوڕێی نزیکی باوکت بوو!’

'وهك پړوځله بهر ټك هېچ پاسا او ټكمان له پېش نښه تاوه كوو له
پړوسه ی مردن بترسین!'

كاتيك مام زامن نه مه ی گوت، له سهر كورس ييه ك بهرام بهر ی
دانېشتېووم، سهرم به لای شانی چه پمدا لار كړدېووه وه، زور ماندوو
بووم، چاوم نوو قانديبون و مام زامن زووزوو نووزه يه كی ليوه
دهات، بې نه وه ی بيه ویت هېچ بلیت. باله كانم شيوه ی پارچه
پهړويه ك به ملاولامدا شوېر بووبوونه وه، وهك بلیت له سهر
كورسيه كه م پال كه وتېم.

مام زامن به مقاشه كه پشكوی نيو زوپاكه ی هله ده گيړايه وه، دوو
قوچپه ی په خه ی كراسه كه ی ترازاندېبون و دهستی به نيو تووكی
سینگيدا ده گيړا، لني پروانيم و پني گوتم: 'جه لال، توش له ترسې
مردن، چه شنی نه وانی تر له تاو زه بری هوه سهكانت له باوهړ و
كرده وه كانی پابردوی خوت په شيمان نه بيته وه و داوی ژيانكی
نه به ديم لي بكهیت.'

'نه خيړ، به جهسته ماندووم، وهك تر به نیازی مردن نیم و ئيشم
زور ماون.'

'ئيشت زور ماون؟! تې گه يستم.'

پېم وا بیت نهو پړوژه بيژاری نه وه بووم، له گهل قادری برامدا
گفتوگو يه كی دوورودريژمان كړدېو، كه سمان نه مانتوانی باوهړ
بهوی ترمان بهتین. نهو وهك لپرسراوېكی قوتا بيانی پارتی، منیش

لټپرسراوی سلیماني قوتابییاني شیوعی بووم. له یهک کات و بڼه دا
 هه ردووکمان کوتارمان خوینده وه، وهکوو دوو بهرنگاری
 سه رسه ختی په کترین، به لام دواى ئه وه قولمان کرد به قولی یهکا و
 زیاتر له دوو سهعات پیاسه مان کرد. له سهه ر ئه وه، مالیک ماوه یهک
 خوی له قادر تووره کردبوو، تاوه کوو من پوژیک ئاشتم کردنه وه.
 له غریبې، دیمه نی ئه و یاده وه ریپانه به رده وام له خه ون و
 خه یاله کاندا دووباره ده بووه وه، به تایبه تی له و سات و پوژانه دا، که
 بازار و ته نیاییم زوریان بڼ ده یتام و له زیان بیپه و ده بووم.
 ده مزانی زیان کالوکرچ و بیړهنگه و ده بیت خوم رهنګی پڼ بیه خشم
 و بیړازیمه وه، پاشان سروشتم چاره نووسم دیاری دهکات. ئه گهر
 شتیک هه بیت من له پیناویدا بژیم؛ گه پانه وه، له زه تی نوفلیکی ترش و
 شیرین، خه ونی نازادی، که ئیستا له پیناویاندا ده ژیم.

بیجګه له ته نیایی، جه سته ی تیکشکاوم باری سهه شانمی گران
 کردبوو، بڼ چوونه بازاریک، به چوون و هاتنه وه م زیاتر له چوار
 سهعاتم پڼ ده چوو، بازاریک، هه هزار مه تریک له ماله که مه وه
 دووره، زیاتر له مه تریک به فر باریبوو، بڼ برینی ئه و به فره، پیوستیت
 به دوو قاچی ساخه، که بتوانیت له سهه ر خوی رات بگریټ و
 ههنگاویان پڼ هه لیټیت. برینی ئه و رینګه یه بڼ که مته ندایمکی وهک من
 ئه سته مه، به لام ناچار بووم، چونکه خواردن له ماله که مده نه بوو.
 ئه گهر بلیم نه بوونی جګه رکه زیاتر هانی دام ئه و رینګه یه کووپه کووپ
 بګر مه بهر، ئه مه یان پاستتره.

رینګه یهک نه بوو بڼ گه پانه وه، هیوایهک نه بوو بڼ بینینه وه ی
 نه وانه ی پوژیک خو شم ویستوون، چاوم نه ده چوونه خه و، ئه گهر

دوای خواردنه وه یه کی زور خوم لی بکه وتایه، له خه ونمدا هیشتا له ناو سندوقه چاییه که ی ژیزه مینه که ی ماله کونه که ماندا بووم. خه ونیک یان ده توانم بلیم ترسینک، که له مندالیمه وه له پوچمدا هیلانه ی کردبوو. ئه و پووشاوییه ی سه ر ئه ژتوکانم به رده وام ده خوران و توژالیان هه لده دا، نازانم بوچی ته مهنیک بوو ساپیز نه ده بوون.

ئه و پوژهی بق بازار چووم، که گه پامه وه له تاو بازار له سه ر قه نه فه که م پاکشابووم، زور هه ولم دا خوم بخرمه سه ر لا، دوای ئه وه ی نه متوانی و له تاو بازار چاوم نووقاند، دیسان ئه و پرسیاره م له خوم کرد؛ ئه گه ر زولمیان له به هار نه کردایه! ئه و ما م زامن بق هه تاهه تایه مالتاوییه نه ده کرد و ئه و شاره به ر نه فره تی ئه و نه ده که وت، هه روه ها جله وی ژیان و ویژدانی مرۆقه کان له و شاره دا په نگی سروشتی خویانیان ده نواند. منیش به و جوړه له ژیان ناوومید نه ده بووم و ولاتم به جی نه ده هیشت. ناسینی ما م زامن و به هار بق من، له گه ل ئه وه ی له مالی میرزا په روه رده بووم، ئه مانه به ریکه وت نه بوون و پیره و و چاره نووسی ژیانی منیان دیاری کرد، که ده توانم بلیم به بئ خواسی خوم سکینچی فۆرمی که سایه تی منیان کیشا. ئه وه یه به دریزایی سی سالی پابردوو خه یالی منیان داگیر کردوو. ئه وه نه نینی بوونی ما م زامن با له و لاوه بوه ستیت، که ده توانم بلیم لای که س باسم نه کردوو، ته نیا ئه وانه نه بیت که ده یانناسی، یان باشتره بلیم؛ وه کوو من باوه پیان پئی هه بوو. هه رچه نده ئه وانیش به رده وام ده یانپرسی: 'ما م زامن چی بوو؟'

ئه و پیاوه ی هه موو شیعره کانی خوم بق خویندبووه وه، هه ندیک جار که مه ست ده بووم، دوای خویندنه وه ی شیعره که م، په ره که م له

دهفته ره که ده کرده وه و لوولم ده کرد و ده مخته ناو زوپاکه وه،
ئهوسا هه ستم ده کرد ئیتر ئه و شیعهره م بق هه موو
دونیا خویندوه ته وه و ئیتر ده وری ته واو بووه.

رهحیم موکریان و سوبجی فهیلی ده یانگوت؛ مام زامن خوداوه ند
بوو، ههروه ها مالیکی ئاموزاشم، که به س من تیی ده گه یستم و
زووزوو ئاماژهی به هه مان شت ده دا. ئه وه ی به لاهه وه جیگه ی
پرسیار بوو، په یوه ندیی نتوان مالیک و مام زامن بوو، هه ندیک جار
مام زامن، که قسه ی ده کرد پشتی له مالیک بوو، که چی مالیک له
شوینی خویه وه سه ری بق ده له قاند و وه ک گوئی لینی بووبیت و له
ته واوی قسه کانی گه یشتیت، له و نه یینییه نه گه یستم و ههروه ها له و
باره وه پرسیارم له مام زامن نه کرد.

ئه مرق بیست و هه وت سال به سه ر ونبوونی مام زامندا
تیده په ریت. ناتوانم یاده وه رییه کانی له بیر بکه م، باشته ر بلیم؛ ئه مرق
بیست و هه وت سال به سه ر ونبوونی مام زامن، به هار و دایکمه
تیه ریوه و رۆژی چوار شه ممه یه، له یادی نه واند دوازه سالیک
پیش ئه مرق، شیعریکم نووسیوو، به دیواری راره وی ماله که مه
هه لمواسیوو، له کونیدا کال بووبوه وه و چه ند جاریک توخم
کردبووه وه، جارن به خویندنه وه ی شیعر، به تاییه تی شیعره کانی
خوم ئاسوده ده بووم، به لام ئیستا خویندنه وه ی شیعر سوکنایی به
دل م نابه خشتیت، وه ک بلیت ئیتر شیعر جیگه ی خه ون و ئازاره کانی
منی تیدا نابیته وه:

"چاو له ئاستی نه خشه یه کی دپینراوا،

چون فرمیتسکی بکاته ریی دۆزینه وه؟

گیان له به رده م که شکه لانی چوار دیواری

دلنکی شه قارکراوا،
 چۆن بېیته بالی حەزی
 مەلی هیوای پەپینهو؟
 دلۆپە ئاورنگی لەسەر کولمی زەردی
 بە هاریکی سووتینراوا،
 چۆن بېیته پوژمیزی بیکوتایی.

دکتۆر پتی گوتم؛ کە فریای گەپانەوێش ناکەوم و گواپە دلم بەرگەیی
 چەند مانگیک ژيانی بە بەرەوێ نەماوێ، بەلام دیارە مام زامن سالیکی
 دیی ژيانی پێ دەوا بینوم. کە لەم ساتەدا، نامەوێت زۆر بیرێ لێ
 بکەمەوێ، هەرەها ناشمەوێت بچمە نیو قوولایی یادەوێرییەکانمەوێ،
 یان بیر لە ئەنجامی ئەو گەپانەوێیەم بکەمەوێ. ئیتر ئەگەر بۆ مردنیش
 بێت، کە دەمێکە بە خەون و خەیاڵ، یان هەندیک جار ئەزموونی ئەو
 مردنەم کردووە و بێ هیچ ترس و دوودلییەک پێشوازی لێ دەکەم.
 گرنگ ئەوێە من بۆ کوردستان دەگەپیمەوێ و دەچمە هەولێر، ئەگەر
 توانیم تەنیا بۆ یەک جار سەریک لە سلیمانی دەدەمەوێ، لە گەپەکی
 سەرشەقام چاوم بە داروپەردووی خانووە کۆنەکەمان بکەوێتەوێ،
 کە پۆحم لە هەموو شوێنیک زیاتر هۆگریەتی.

لەو تەنیاپییەدا، وەکۆو هەموو جاریک لەگەڵ خۆمدا دەدوام،
 سووچی فەیلی، لە ناکاو لە ناوێراستی ژوورەکەدا پەیدا بوو، بە
 دەستی چەپی گەلوگونی دەخوراند. کاتیک بینیم لێی سەلمیمەوێ، وەک
 لە غەیبەوێ پەیدا بوو بێت.

هیشتا دەستی چەپی لە نێوان پانەکانیدا بوو، دەستی راستی
 بەرەو پووی من بەرز کردەوێ، بە تووڕەپییەوێ گوتی: 'تۆ وەک

سەگى گەر دەيىت لەو قەسابخانەيەى خوار شارى سلېمانى بمرىت،
وەك جەمالە گەر، بەلى وەك ئەو دلت بوەستىت و بکەويت و بمرىت،
چونکە تۆ و جەمالى سەگ زۆر لە يەك ئەچوون، ئىنجا ئەوانەى
ئەوئەندە وەفادارن زۆر ناژين، چونکە تۆ تا بچیتە تەمەنەوہ زیاتر
بەرەو ويرانبوون ئەچیت و بەرگەى پىرى ناگرىت!

‘ئەرى تۆ ئەلىيت گويت لە ناوى خوت بوو، وەك بايەقوش پەيدا
بوويت، تۆ کەى ئەوئەندە بيئەدەب بوويت، خۆم لە خۆمدا نيم و توش
بەو قسانەت ئەوئەندەى تر ئازارم ئەدەيت.’

‘دەى لە قسورم عافوم کە، بىزارم کاتىک بەو جۆرە دەتبينم.
جەلال تۆ قەت زەليل نەبوويت و نامەويت بەو جۆرە بتبينم. گويم لىت
بوو، جەلال گويم لە ھەموو قسەکانت بوو!’

‘ھەر دىيت، دىيت، بە مىلى شکاوت ھەموو جاريک لە ناكاو پەيدا
ئەبيت، کاکە تۆزىک بە ھىمنى.’

‘دەى باشە، دەلىم جەلال تۆ جەمالت لە بىرە؟’

‘جەمالى برام؟’

‘نەخىر، تووتەلەسەگەکەم مەبەستە، کە بە ناوى جەمالى براتەوہ
ناوت نابوو.’

‘ئى، ئى.’

‘نامىق ئاغای ھاوپىى باوکت، لەسەر ئەوہ لىت تووڤە بووبوو!’

‘دايکىشم زۆرى پىن ناخۆش بوو.’

‘ئەزانىت جەلال، ئەوہ نامىق ئاغا بە دايکتى گوتبوو، لە دلسۆزى،
چونکە نامىق ئاغاش وەکوو ئىوہ دلى گەورە بوو، ئەويش ئەيويست
خەمى ھەموو خەلکى شار ھەلبگرىت، نامىق ئاغا دلى ئەوئەندە گەورە
بوو لە نىو سىنگيدا جيگەى نەدەبووہوہ، ئەو پياوہى بۆ يەکەم جار

به توی گوت: "جهله سهرزل." توش ماوه يک له سهر ئه و قسه يه ي رقت لي هه لگرتبوو، به لام نه تده زانی ئه و پياوه له خوشه ويستيه وه ئاواي پي ئه گوتيت، چونکه له گه له وه شدا که قسه ي زور ئه کرد، به لام هه نديک جار له شه رمندا ناو و ناتوره ي له خه لکانی نزیکي خوی ئه نا. ئیستا تی گه یشتیت مه به ستم کي بوو؟!'

'به لي، به لي، نامیق ئاغای گه ره کی سهر شه قام، ئه و پياوه بیوتنه يه ي که هیچ ره وشتیکی ئاغای تیدا نه بوو.'

'ئه ی جه ماله گه ر؟ هه رچه ند ده لیش بوو، چونکه جه مال زیاتر له ده سال به دواي قنگی تو و مالیکه وه بوو، ئاگای له هه موو هه لسوکه وت و کرده وه يه کی باش و خراپتان بوو.'

'ئه ری سووچی تو پیتم نالیت، که ی له کولم ئه بیته وه، ماوه ی سالیکی دیار نه بوویت دلم خووش بوو، وام زانی توش خوتوانه نی وه ک سه گ له جینگه يه ک توپیویت و له ده ست نه جاتم بووه! به لام...'

'به لام چی؟'

'به لام توش وه ک من ناتوانیت، واز له و شوین و خه لک و میژووه به یتیت!'

'ده ی سهر ی مام زامن به قوردا بچیت!'

'بۆ مام پیاو، مام زامنی داماو چی بکات؟'

'ئه و توی پي ناساندم و تووشی ئه م خه مه ی کردم.'

'بۆ تو هه زت ئه کرد نه زانیکی مه رگدوست بوویتایه؟'

'نه خیر، عه ییت نه کرد، قه ت بیرم لی نه کردوه ته وه.'

'ده ی ئه و گه ره لاوژیه ت له چیه؟'

'تو مه جبوورت کردم ئه و قسه يه بکه م!'

'باشه، بزاتم بۆچی هاتوویت؟'

'دهلیم جلال شیعری تازەت نووسیوه؟!'
 'زانیم، بە ناخیری گیانت ئەو پرسسیارەم ھەر لێ ئەکەیت، لەتاو
 ئازار خەو نەچوووەتە چاوم، ئینجا من بەم جەستە تیکشکاوەمەو
 چۆن بتوانم پەڕی بە قوولایی خەیاڵەکانم بەرم و سەرنجم لەسەر
 ساتنیک رابگرم، بزانه ئەو چەند دێرە:

کێ بە کۆلانەکاندا تێپەڕیت
 لە سێبەری دیوارەکاندا ون بیت
 دارگلوپەکان شایەتخان
 پەنجەرەکان کێ لێوەیان ھەلھات
 سنوورەکان تەلبەندن
 منداڵەکان ناگەڕێنەو
 چرای مالهەکان خامۆشن
 دیواربەندکان پۆرتزیتی باوکانن
 پاخەرەکان پەنگی دایکانیان گرتووە.
 'تۆ دایم بۆ خۆدزینەو لە نووسین بیانویەکت ھەبوو؟'
 'بۆ، سەخیف بەدلت نەبوو؟'
 'یەعنی!'
 'سۆبجی، ئیستا بیانووھەم بۆ خواستی مردنە ئەک بۆ نووسینی
 شیعەر، ئەو حەبی ئازارەیی بەکاری ئەهینم، گێژ و وێم ئەکات و
 ھەرچیەکیشت ئەنووسم ھەست ئەکەم جۆریکە لە گەڕەلاوژی.'
 'جەلال، تۆ ئەو بە یەکیک بلێ کە نەتاسیت!'
 'ئێتر خۆ من زۆری کەسم لەسەر نییە، منەتی تۆش بە ھیچ!'
 'دە، دە، جەنابی جەلالی میرزا کەریم، نەتەوھەیک چاوەروانی
 دەستودوامانی قەلەم و نووسینەکانی تۆیە، ئیستا باشترین

شاعیره کانمان بوونه شایه و شانامه بۆ مه رگدۆستی نه خوینن.
دهی چۆن قوربان!

'له نه زه له وه هه ر ئاوا بووه، به لام په نجی من...'

'بۆ به شی ئه و میلله ته هه زاره یه؟'

'من و تو زۆر باسمان له و پرسه کردووه، درهنگ بیت یان زوو
باش نه بیت!'

'دهستممان کردووه به قسه ی بیسوود، کاتیک شۆرشگیریک بیهیوا
ده بیت... ده بیت هیواکانمان به قه ده ر بسپێرین؟'

'شاعیر، شۆرشگیر، پرم له هیوا، به لام... کاتیک جهنگاوه رهکان له
جهنگهکاندا به جهسته و پۆح تیک دهشکین، ئیتر ده بیت چاوه پوانی
چی یان لئ بکریت؟'

له تاو ئازار ئاگام له قسهکانی سوبحی نه مابوو. هیشتا له سهه
قه نه فه که پال که وتبووم و نه متوانی له جیگه ی خۆم بجوولیم، سوبحی
به دیارمه وه بوو. ویستی یارمه تیم بدات و له سهه قه نه فه که دا بنیشم،
به لام هه رچه ند هه ولی ده دا نهیده توانی، تاوه کوو گه یشته نه وه ی
ئازاری دام و لئی توو په بووم، نه و بیده نگ لیم دوور که وته وه،
ههستم ده کرد په شیمان بووم، پاشان پیم گوت: 'نازانم، چه ند سهعات
نووستم، به لام له سجن بووم و هه موو ئازای گیانم به گولله کون
کون بوو!'

'ئه مه له خه و نندا؟'

'به لئ!'

'ئه وه تو که لیک جار نه و خه و نه ت بۆ گێراومه ته وه، یانی تو هه موو
جاریک هه مان خه و نه بینیت؟'

‘بەلێ، سوبجی ھەموو جارێک ھەمان خەون ئەبینم، ئەو
 جەنابیشت بە ملی شكاوت ئەو پرسیارەت سەد جار لێ کردووم!’
 ‘ئێ، چووزانم... دەلێم نەوێک درۆم لەگەڵ بکەیت!’
 ‘سج و خوین، سوبجی لە خەونەکاندا خوینم لێ نایەت.’
 ‘لە کتیییکدا ئەوێم خویندوووەتەر، کە خوین دەبێتە تۆوی ئازادی!
 تۆ لە خەونەکاندا خوینت لێ نایەت، کە واتە جەلال تۆ ئازادی بە
 چاوی خۆت نابینیت.’

‘کامە کتیب بوو؟ ئەو کتیبە تەورات، ئینجیل یان قورئان بوو، ھەر
 لەو کتیبانەدا پاداشتی خوینێشتن حازرە، بکوژیت و بتکوژن پاداشتی
 خۆت وەرئەگیریت. ئازادی لای من مافیکی سروشتیی مرقفەکانە. ئەو
 خەونە من تەنیا ترسە، ئەویش لە کاتیکدا یە کە بێھوا ئەبم!’
 ‘لە یاسا و پێساکانی سروشتدا ھەردەم یەک و یەک ناکاتە دوو!’
 ‘بۆچی؟ چونکە مرقف خۆی بە یاسا و پێساکانی سروشت رازی
 نەبوو، یان...’

‘مردن لەو پێناویدا، مەبەستم... نازانم مردن لە پێناوی چیدا؟!’
 ‘ئێ ناگەم سوبجی، ئازاری جەستەم خەیاڵی شیواندووم!’
 ‘منیش، وەلامیکی پوونم بۆ ئەو ھاوکیشتیە پێ نییە، بەلام ئێتر
 خۆی ئەوێە پاستییەکان... چونکە مام زامن وای گوت!’
 ‘دەو بۆ رازیکردنی دلی خۆمان با قسەکە ی مام زامن بێت، کە
 واتە... ئەوێە پاستییەکان.’

‘دەزانیت جەلال، حەزم دەکرد، بۆ یەک پۆژ یان تەنیا بۆ ساتیکی
 زۆر کورتیش بووایە لە ناو پێستی تۆدا بوومایە!’
 ‘سوبجی، من و تۆ پێزیستمان بە پشوو، پێم بلێ، ئەو بۆ چەند
 سال ئەچیت، من و تۆ یەکتەری ئەبینین و پێکەو قسە ئەکەین.’

‘ئى، تەمەنىكە! من مندال بووم.’

‘بى ئوۋەى من بزانم تو جنۆكەى يان چ جانەوهرىكىت! وەك
جەمالى برام، كە بە قسەى ئەوان ئەلەن لە تەمەنى سى سالىيەو
مردوۋە، بەلام ئىستاش لەو زۆر دوودلەم، تو جەمالىت؟ چونكە لە
دوای مردنى ئوۋەو لىم پەيدا بوويت!’

‘ھاوپىن، ھاوپى تەمەن جەلال گيان، ئى كاكە تو من لە
خەيالەكانتدا دەر كە، ئىتر منىش نايەمەو بەرچاوت. تازە من و تو
تاوەكوو بنگويمان لە لىتاۋى رابردوۋى يەكتردا چەقيوين، بۇ تو
ئەوت نەزانىو؛ من مام زامنم، عەزىزى براتم، ھەندىك جارىش
مالىكم و جەمالم، زۆر جار ويستومە خۇم بگۇپم بە بەھارى غالب
عەربەتى، بەلام نەمويستووۋە ئو برىنەت بگولتەمەو و خاترم
گرتوويت.’

‘دەى جەناب، خۇتم لى مەكە بە خىرى زىنە!’

‘بەلى من خىرى زىنەم!’

‘دەى ئەگەر راست ئەكەيت، بمبەرەو، تكات لى ئەكەم بۇ مالى
مىرزام بەرەو.’

‘بۇچى؟ بۇ مردن؟!’

‘سۈبجى، لەو ئەچىت باوهرم پى ئەكەيت، بەلام من دوو چاوم
بەر پى ئىستام نابىنىت و بە خەون و خەيال بەردەوام لەوئ ئەزىم،
ئىتر پىويست بە خۇ ھەلخەلەتاندن ناكات. لەو ساتەوۋەى لەوئ
پۇشستوم ھەموو ساتىك بە خەيال لەو مىژوۋەى ئەوئىمدام، زۆر
گرانە، بەلام بە قەدەر جەستەى تىكشكاوم ئازار بەخش نىيە!’

‘كە واتە قسەكەم راست دەرچوو، خۇ من لە خۇمەو قسە ناكەم،
سەگ لە قەسابخانە نەمرىت، عومرى بە فېرق چوۋە؟!’

‘بەلئ، تئ گەيشتم.’

‘بەبیرتە، یەكەم جار مام زامن منی بەرەو پرووی تو کردەو، لیت ترسام، وامزانی تۆش وەك ئەوانی تريت، سوپاسگوزارم كە وەكوو هاوڕێ قیوولت كردم، لەكاتێكدا لەسەر عەيب و عارەكانم بە درێژایی تەمەنم خۆم لەوانی تر شارددۆتەو!’

‘ئەو چەند جارم پێ گوتیت، مەلئ عەيب و عار. پرووی ئەو پەش بێت یەكەم جار ئەوێ بەكار هێنا، ئەو كاری سەروشكە و تو لەم جیهانەدا یەكەم كەس نیت!’

‘بەهاریش، پێزی ئەگرتم و خوشی ئەویستم، من و ئەو دەستە خوشك بووین.’

‘نێرەمووك، ئیتەر بۆچی گلەیی لە بەختی خۆت ئەكەیت، ئەو نێه من و بەهار خۆشمان وێستوویت؟! هەروەها تو تاقە مندالی مام زامن بوویت.’

‘دەو جەنابت بۆ ناحەقم ئەگريت، كە دواي مردنی مام زامن و بەهار، بەردەوام بەدواي تۆو بووم?’

‘لە قسـوورم عافووم بكە. قەت ئەوهم لە بیر ناچیتەو، كە منداڵ بوویت لە ترسی خەلك، لە كونی زیرابەكەي سەرشەقام خۆت شارددبوو، ئەگەر لەگەڵ مالێك نەماندۆزیتایەتەو بەنیاز نەبوویت چاوت بە پرووناكي بكەویتەو!’

‘باش بە بیرم دیت، تو خۆت ئەو پۆژانە و كە هێشتا منداڵ بووین، ئەوێ پێ گوتم، كە من و تو دوو مروؤفی شوپرشگێڕین، تئ ئەكۆشین، تا مافی ئەو هەزاران گیانبازە بدەینەو، كە لەپێناویدا مردوون. بە تاییهتی كەسوكارم، من هەردەم لەو پێتاویدا ژیاوم!’

‘ئئ، زۆرینە لەپێتاوی چیدا مردوون?’

'مه به سقت چیه؟ قیامت!'
 'به‌ئی، قیامت یان ژیان و ئازادی! کامیان؟'
 'که واته، خۆی ئه‌وه‌یه پاستیه‌کان!'
 'ئه‌بیت ئه‌و خه‌لکه سه‌ره‌له‌نوێ له‌دایک بینه‌وه!'
 'تۆش قسه‌کانی مام زامن ئه‌لیته‌وه... تا پێش مردنیان له‌ نیازی
 دلایان ئاگاداریان بکه‌ینه‌وه!'
 'ئه‌و پاستیه به‌ زیندووه‌کان بگوتیت باشتتر نییه؟'
 'کام پاستی؟'

دواى ئه‌مه چاوم نووقاند و بیده‌نگ بووم، گویم له‌ خشه‌ی پیکانی
 بوو به‌ ژووره‌که دا ده‌گه‌را و له‌به‌ر خۆیه‌وه کوتی: 'جه‌لال تو
 مه‌به‌سست له‌ ژيانده‌وستی و مه‌رگدۆستیه؟ ئی، ئه‌زانم... ئه‌بیت له‌و
 دووانه‌یه‌کیکیان هه‌لبژیریت، ئه‌گه‌ر نا له‌ نێوان به‌هه‌شت و جه‌هنمه‌دا
 گیر ئه‌خویت!'
 پشتم ئازاری هه‌بوو، ستم سڤ بووبوو، هه‌ناسه‌م له‌ نێو سینگدا
 په‌نگی خواردبوو، له‌ سووبحیم روانی و له‌ بیزاریمدا گوتم: 'ئیت چى
 بکه‌ین ئه‌وه‌ش قسمة و نسیبی ئیمه‌یه!'
 'چیه جه‌لال، ئه‌وه‌یه‌که‌م جاره تو باسی قسمة و نه‌سیب
 بکه‌یت؟! خۆزگه‌ مام زامن له‌ کونیکه‌وه چاوی لیت ئه‌بوو.'
 'ده‌ی مه‌گه‌ر هه‌موومان مردنیک قه‌رزدار نه‌بین؟! ئه‌وه‌ش قسه‌ی
 مام زامن بوو.'
 'نه‌خێر، تو ئه‌و لاژه‌ لاژه‌ت له‌ ترسی مردنه‌؟!'
 'به‌ئی، مه‌گه‌ر منیش موقوف نه‌بم.'
 'باوه‌ر ناکه‌م، تو له‌ مردن بترسیت، جه‌لال تو نابیت خه‌یالت لای
 مردن بیت؟!'
 'مه‌به‌سست چیه؟ قیامت!'
 'به‌ئی، قیامت یان ژیان و ئازادی! کامیان؟'
 'که واته، خۆی ئه‌وه‌یه پاستیه‌کان!'
 'ئه‌بیت ئه‌و خه‌لکه سه‌ره‌له‌نوێ له‌دایک بینه‌وه!'
 'تۆش قسه‌کانی مام زامن ئه‌لیته‌وه... تا پێش مردنیان له‌ نیازی
 دلایان ئاگاداریان بکه‌ینه‌وه!'
 'ئه‌و پاستیه به‌ زیندووه‌کان بگوتیت باشتتر نییه؟'
 'کام پاستی؟'

'بۇچى، خۇ خراپ نىيە ئەگەر قىسەي ئەو خەيالىپلاوانە راست بىتت!'
 'خۇ ئەگەر تۆ بە نىيازى ئەوھىت و باوھېت پىن ھىتاو، ئەو مىنىشت
 لە كۆل دەبمەو!'
 'ئىنجا ھەر تۆ، وا بزانم زۆرىيە ئەوانەي خوشم ئەوین ئىتر
 ناياننىمەو.'
 'وھك مام زامن ئەيگوت، پشت ئەكەيتە سىروشتى خۆت و بۆ
 ھەتاھەتايە كۆتايىت پىن دىت.'
 'پشت لە سىروشتى خۆم ناكەم، بەلكوو پشت لەو ھەموو ئازار و
 مەينەتییە ئەكەم، كە بەردەوام بە كۆلمەوھن و خەيالىيان داگیر
 كردووم.'
 'ئى، ئى!'
 'بە نىيازى پۇشستەوھم، دواي ھەقدە سال دوورى، چەند پۇژىكى
 تر لە كوردستانم.'
 'بۆ مردن؟!'
 'ئىتر ئەو ھە چارەنووسى من!'

وهكړو گيانداريكي درنده په لاماري په كترين دابوو.

ويستي لنيان نه پوانيت و خيرا له و جيگه په دوور بكه وپته وه. كوچانه كې دهستي زووزوو وه پيش خوي دهاويشت و قاچي چه پي به دواي قاچي راستيدا كيش دهكرد. ئيسقانه كاني جهسته ي، كه له بربره ي پشتي و حوزيدا به پلاتين و برغوو پينكه وه بهند بوون، بهرگه ي نهو ترس و زورله خو كړدنه يان نه ده گرت. ناو شاني نازاري دهات. پشتي تي كړد بوون، كاتيك گوڼي له دهنكي گولله كان بوو. نازاريك له سهر دلييه وه هات و نه و نه دې تر قاچه كاني له كار خستن. خوي كړد بهو نه پارتمانه دا، كه پوژانه ئيشي لي دهكرد.

جهسته ي تيكشكاوي به دواي خويدا كيش كړد و به قادرمه كاندا چووه نهومي دووهم. ههستي دهكرد گولله كان بهر پشتي كه وتوون و برينداره و خوڼ له جهسته ي ده پوات.

به پيكه وت نهو شوينه ي تاكسييه كې نهو لي پراوه ستا، له سهر نهو شوسته يه و له پيش چاوي نه ودا زياتر له ده گنج به كوله مست و چه قو و دار بهر بوو بوونه گياني په كتري، جنويان به پيروزيه كاني په كتري ددها. ههنديكيان ملپيچ و ئالاي زهر د و نهواني تر به په ننگي سهوز خويان داپوشيبوو. جنپوه كانيان چه قوكيش و شهلاتيه كاني سه رده مي لاويطي له شاري سليماني بير دهه پتايه وه، كاتيك په كيكيان به دهنكي بهرز هاواري دهكرد: 'مندالي نيو بيشكه تان نه گيم!'

جنتیونیک، که چل سال بوو خه یالیان داگیر کردبوو... وهکوو ورده زیخ له دهمارهکانی پوچی چهقی بوون و خوینی لی دهچورا. له ژیر ليوه وه و به دهنکیکی تیکشکاوه وه کوتی: 'چ نهخوشییه کی کوشنده یه نه و رقه!'

گه یشتبووه ژووره که ی و له خوئی روانی و دهستی به پشت و پانیدا گیران. دوا ی چهند هه ناسه یه ک، ههستی کرد نازاری نیو سینگى هه ناسه ی لی ده برن. دیسان برینه کونهکانی سر هه ردو و نه ژنوی خوراند. دهنکی گولله کان به رده وام له گویتیدا دووباره ده بوونه وه. نازاری زوری بز هینا و دوا قسه ی دکتوره که ی بیر که و ته وه، سالیک پیش نه و پروژه له نه مریکا پیی گو تبوو: 'دلت به به رییه وه نه ماوه و چهند مانگیکت له ژياندا ماوه.'

پاشان خیرا هه ندیک دیمه نی پچر پچری چهند یاده وه ری، که هیشتا خوی ساغ نه کردبووه و نه ناخو دهرگه ی خه یالی له سر کامیان بکاته وه. نه یده زانی له ژياندا چی کاریگه ری دروست یان نادروستی به چی هیشتووه، دیمه نیکی سرده می مندالی وه ک فیلمیک له پیش چاوی نمایش ده کرا، ماله کونه که یان و قه ره بالخیی سر سفره ی ناخواردن. نه وه ی له و خه یاله ی دایده بری دهنکی گولله کان و بینینی پهنگی خوین بوو. له ژیر لیوه وه کوتی: 'ته نیا مردن کوتایی به یاده وه رییه کانم نه هینیت!'

دوا ی نه وه ی له نه مریکا گه پابوو وه، ناسه واری ماله کونه که یانی له گه په کی سر شه قام به سر کرده وه، به ناویدا گه را، وهکوو بلئی له پارچه به جیماوهکانی یاده وه ری سرده می مندالی بگه ریت. یان وه ک خوی ده یگوت: شتیکم له و ماله دا ون کرد، تا نه مپو له خومدا به دوایدا ده گه پریم و نازانم چییه!

ئەوانەى لە ژياندا مابوون ھەندىكىانى بينىبوو، لەگەل چەند ھاوپرێهەكىدا باسى دۆران و پەشيماننيان كردبوو، تەنانەت بەرەو پرۆى كەسە چاك و خراپەكانيش بووبوو، قەرزى كۆنى لەگەلدا پاك كردبوونەو، لەگەل ھەندىكا بە شەپ ھاتبوو، بەرامبەر ئەوانەى ھاوپرێ بووبوون و ئافەرينيان كردبوو خۆى بە دلشكاو زانيبوو. لە يەكەم پۆژى گەرانبەو، خۆى بە تەنيا و غەريب دەزانى... كاتىك ئاسەوارى خۆپەرسىتى بە پۆجى ھەموو ھاوپرێكانىيەو ھەست پێ دەكات، ھىچ وەلامىكى پێ نەبوو، تەنيا ئەوئەندە نەبێت... كە لە بەر خۆيەو ئەوئەى پێ گوتبوون: 'قوربەسەر ئەم مىللەتەى پالەوانى تيدا ھەلناكەوێت.'

لە سلیمانى كۆپى شیعرخوێندنەو، یان بۆ پێك خستبوو، كە خۆى نەیتوانیبوو شیعەرەكانى بە دەنگى خۆى بخوێنێتەو، ھەرۆھا لە شێوازی خوێندنەوئەى شیعەرەكانى پازى نەبووبوو.

ئەوئەى سوكنایى بە دلى ئەو بەخشى بوو، بینینەوئەى غەفوور و قادری براى بوو، ھەرۆھا مالىك، كە لە پێش چاويدا ھەر مندالە دلپاك و چاونەترسەكەى جارێ بوو. لەگەل قادر و مالىكا شەوێك تاوھكوو بەيانى عارەقیان خواریبوو، و پێكەنبووون. پۆژى دواتر لە دووكانەكەى مالىك بە یادى جارانبەو، كۆلا و بسكىتى شوكلامەیان خواردبوو. پاشان پێكەوئە بۆ گەرەكى سەرشەقام چووبوون، كاتىك دەبینیت ماله كۆنەكەیان پووخواو، دلى تەنگ دەبێت. بێجگە لەو، شارى سلیمانى لە پێش چاوى ئەودا بووبوو وێرانە.

هولتر، سه‌عات یازدهی سهر له به‌یانی سیازدهی مانگی یه‌کی سالی ۱۹۹۲ بوو، نووسینگهی رادیوی حکومه‌تی ه‌ریم.

شهو‌ی پیشوو نه‌چووبووو نئو جینگه، په‌نگزهد و پیلووی سوور ه‌لگه‌رابوون. بیخه‌وی و گرنگینه‌دان به‌ ناخواردن بیتیزی کردبوو، بیجگه له کاریگه‌ریی ویسکی‌خواردنه‌وه، ه‌روه‌ها به‌رده‌وام جگه‌ره‌ی ده‌کیشا.

له‌سهر پارچه کاغه‌زیک نووسیوو‌ی: 'من بۆ ئاینده و دوا‌ی مردنم شی‌ع‌رم نه‌نووسیوه. ه‌رده‌م بۆ ئه‌و پ‌ر‌ژگاره‌ی تیندا ژیاوم نووسیومه و له‌پیتناوی گ‌و‌ر‌ان‌کاریه‌کانی کاتی خ‌و‌یدا. ئه‌گ‌ر من ئه‌و پ‌و‌ژانه نه‌متوانیبت شتیک به‌ کردار یان به‌ شی‌عه‌کانم بۆ خ‌ه‌ل‌کی خ‌و‌م به‌دی‌ی به‌یت‌م، ئه‌وا پ‌ر‌و‌سه‌ی نووسین لای من کاریکی بیه‌وده و بیت‌ه‌ن‌جام بووه و ئیستا لای په‌شیمانم.'

ده‌ستی چه‌پی توند به‌ لی‌وا‌ری می‌زه‌که‌یه‌وه گ‌رت‌بوو. کاغه‌زه‌که‌ی ه‌ل‌گ‌یر‌اب‌و‌ه‌وه، له سه‌ره‌وه به‌ خ‌ه‌تیکی گ‌وره نووسی‌ی: 'بۆ که‌سو‌کارم...'

دوا‌ی ئه‌مه خ‌و‌ی به‌ پ‌ت‌وه بۆ راگیرنه‌ک‌را و قاچی ده‌له‌رزی. ده‌ستی به‌ سینگی‌وه گ‌رت‌بوو، له خ‌ه‌یالیدا ته‌نیا دیمه‌نی خوین و ده‌نگی گ‌ولله بوو. ده‌می داچ‌ر‌یب‌وو، له ساپ‌ته‌که‌ی ده‌پ‌وانی، ه‌ه‌ناسه‌یه‌کی ق‌و‌ولی ه‌ل‌ک‌یشا و ده‌نگیکی لی‌وه‌هات، که زیاتر له ق‌رو‌وس‌که‌ی سه‌گ‌یک ده‌چ‌وو وه‌ک له هاوار یان نووزه‌ی م‌ر‌و‌ف‌یک، وه‌ک بل‌ئی له بینا‌گ‌ایی خ‌و‌ی بووب‌یت، چاوی نووقاند‌بوو. له‌سهر کورسییه‌که‌ی دانیش‌تب‌وو. شانه‌کانی ده‌ه‌یتانه‌وه یه‌ک و ئه‌ژ‌ن‌و‌کانی ک‌و ده‌کردنه‌وه. ترس‌یک ده‌ماره‌کانی د‌لی س‌ست کرد‌بوو، ه‌ه‌ستی ده‌کرد ئیستاش له ناو

سندووقه چاییه که دایه و له هر ساتینکدا پۆلیسه کان دینه سهری.
هیشتا نوزه و گریانی مالیک له گوینکانیدا ده زرنگانه وه.

‘ئه گهر مردن کوتایی ئازاری ئه و یاده وه ریانه ت بیت! با بیت،
جه لال با بیت.’

دوای ئه وهی مام زامن ئه مهی گوت، له تهنیشتییه وه راوه سستا،
ئه ویش سهری دانه واند و چاوی هه لبرێ، وه کوو بلنی چاوه پروانی
کرد بیت. لئی نه پروانی، مام زامن دهستی برد و خستییه سهر سینگی
و له ژیر لیته وه پتی گوت: ‘ئه گهر مردنت وه کوو خوی قبول بیت،
هه ست به ئازاری جه سته ت ناکه یت.’

‘مام زامن، ئیشم زۆر ماون!’

‘بۆ ئه وانی تری به جی بهیله.’

‘بۆ کێ؟ ئه ی کو کردنه وهی شیعه ره کانم?’

‘گرنگ تو له پوژ و ساتی خۆیدا ئه و شیعرانه ت نووسیوه. ئه وهنده
بیهیوا مه به، خۆ سهری دنیا به پوش نه گیراوه. هر ئه مرق دهیان
منداڵ له و هه ریمه ی له مه ر ئیمه له دایک بوون! بۆ ئه وانی به جی
بهیله.’

‘به لام...’

‘به لام چی؟ کانت هاتووه و ئیتر خۆت مه خه له تینه!’

دهرگه ی ژووره که ی کرایه وه، جه لال پاچله کی. به لام مام زامن له
شوینی خۆی نه جوولا و ئاوپی نه دایه وه، وه کوو بلنی بزانیته کینه و
چاوه پروانی کردین. په حیم موکریانی و سووچی فلی بوون، په حیم
له ناو دهرگه که وه هه ردو دهستی هه لبرین و هاواری کرد: ‘وات
زانی هه تا دوور برۆیت، ئیمه و یاده وه ریبه کانت له بیر ده چیته وه?’

‘تو لایزە پزىشتیت، وات زانی پزگارت بوو، بەلام هەرگیز نەتوانی
 یادهوه‌رییه‌کانی ئێرەت لە ناو خەیاڵەکانتدا بسپێتەوه!’
 سوبحی وای گوت و چوو کورسییەکه‌ی پراکیشایە دواوه و له
 بەرده‌میدا پاره‌ستا و سه‌ری پاره‌شاند و گوتی: ‘تو، به‌هه‌موو
 ته‌مه‌نت له‌هه‌موو شتی‌ک ترساویت...’

په‌حیم قسه‌که‌ی پێن ب‌پ‌ی:

“ئه‌تو له‌هه‌موو شتی ترساوی

ته‌نیایی و بوغزاندن

په‌رده‌ دادراره‌کان و ته‌موژ و چالێ په‌ش

میشکی خۆت... شیع‌ره‌کانت

خه‌یالی کال و کرچ

ژنان، وه‌فا و ئیره‌ییان

قسه‌ی خوازراو و ده‌نگه‌ده‌نگی مینه‌به‌ره‌کان

چاوچلیس، خۆف‌روش، به‌رژه‌وه‌ندیخواز

پیاوی ترساو به‌هه‌په‌شه‌ی دۆزه‌خ، خه‌ون و جنۆکه

ئه‌تو له‌هه‌موو شته‌ نه‌زاناره‌کان، ده‌ترسای

له‌هه‌موو شتی ده‌ترسای

قه‌ره‌بالغی و جی‌په‌ی ده‌رگه

پێکه‌نینی ناوه‌خت و قسه‌ی دووباره

نیشتمان، له‌خۆت. به‌لێ، له‌بیرکردنه‌وه‌کانی خۆت!”

مام زامن ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی په‌حیم و قسه‌کانی پێن ب‌پ‌ی،

که‌ ئه‌و زیاتر وه‌کوو شیعر ده‌یخویند: ‘به‌سه، ئه‌وه‌نده‌ به‌سه. په‌حیمه

شیت، هه‌موومان ئه‌وه‌مان ئه‌زانی له‌ زۆر شت ئه‌ترسا، به‌لام...’

سوبحی هه‌لیدایه و گوتی:

“بەلێ، لە ھەموو شتێک ئەترسایت

سزا، درۆ، پەشیمانی. دۆران

لەدەستدانی عەشق

بێدەنگیی مالیک و گریان، تووڕەبوونی، خەم و بیزاری

چەقۆکێش و مندالباز، شەقاو و شەلاتییەکانی شار

لە ھەموو شتێک، واتاکان لە دەرەوێ زمان

خۆت بە دلشکاو زانی

کامێراکەتیان شکاند

بووزیان پێوھ کردیت

خۆت بە دلشکاو زانی

کاتێک لە لات ئاشکرا بوو خودا بوونی نییە!”

‘بەلام... بۆ سەندنی مافی ئەوان ترست بە ھیچ نەبوو.’

ھەرسێکیان ئەوھیان پێکەوھ و بە کۆرس گوت.

لەو کاتەدا بالی بە سەر میزەکەیدا بلاو کردبووھ و سەری

لەسەر چەند پارچە کاغەزێک دانابوو، ئاگای لە خۆی نەماوو. وەکوو

بۆلێ کاریگەریی ئەو قسانە بپھۆشیان کردی، یان ئەو دەستە ی مام

زامن خستییە سەر سینگ، خەوی لێ خستییت.

دوای ئەمە بە تەنیا بەجێیان ھێشت.

پۆژی دواتر لە خەستەخانەی کۆماری لە ژوورێکدا کەوتبوو، ھێشتا

پەنگی خوێن و دەنگی گوللەکان خەیاڵیان بەر نەدابوو، تەنیا ئەوھندە

نەبێت جارێک بیرى نووسینی وەسیتنامە تەواونەکراوەکەى کەوتەو،

دوای سەعاتێک چاوی بۆ مام زامن گێرا، پۆژی پێشوو کاتێک

کەیاندبوویانە ئەو نەخۆشخانە و دوای دوو سەعات ھۆشی

هاتبووه سه خوی، پرسایاری مام زامن و په حیم و سوبحی
کردبوو، پاشان نه وانی له بیر چووبووه.

کاتیک ئاسق، کوپی عه زیزی برای، هات بو لای، پیش هه موو
شتیک پی گوت: 'برسیمه و شوربای نيسک و شفته م بو پینه.'
چونکه غه ریبی تام و بونی نه و خواردنانهی هه لاهه خانی دایکی
ده کرد.

ئاسق خیرا به جی ده هیلت، له دواوه لئی ده پوانیت و چاوی پر
ده بیت له فرمیسک، عه زیزی برای ده هیلتیه وه یاد... هه روه ها ههستی
ده کرد ئاسق زور له میرزا که ریمی باوکی ده چیت.

له ژیر لیوه وه چهند جاریک ناوی هینان، باوک و دایکی، عه زیزی
برای و شیرکوی برازی. غه فوور و قادری برای. یه کیهک ناوی
مندالی برا و خوشکه کانی له ژیر لیوه وه گوته وه.

میرزا که ریم و هه لاهه خان پیکه وه، کوپیکی قزکالی سنی سالانیان
له نیواندا بوو، جه لال لئی پوانی و له ژیر لیوه وه گوتی: 'جه مال.'
جه مال وهک مالیک به دهستی ئاماژهی به وه کرد: 'تو نه وه موو
ساله له کوئی بوویت؟'

عه زیزی برای دهستی شیرکوی ههوت سالانی گرتبوو، دیمه نیک،
که بو دواجار کاتی خوی و پیش چوونی بو ئه مریکا بینیبووی،
پاشان مامه کانی؛ مام مسته فا و حاجی عه بدوللا، دوا به دوا یه ک
هاته ژووره وه. که سیان هیچیان نه گوت، ته نیا بیده نگ له یه کترین
ده پوانی. مام زامن به دواياندا هاته ژووره وه و نه و بیده نگیهی
شکاند و گوتی: 'تو پیوستیت به دوعای خیری که س نییه، ههسته با
بگه پینه وه بو ئه وئ. تو نه بیت له وئ بمریت، تاوه کوو پوچیانهت
له وئ بیت! چونکه تو بو نه وان پیوستیت.'

حهلاوه خان لینی پوانی و پینی گوت: 'با به دهردی منت لی به سهر
 نه بهت، سالانیکه به تهنیا و دوور له ئیوه له و غیرییه م.'
 به دهنگیکی گر و تیکشکاوه وه، زور له سهرخو، که له و کاته دا له
 باوک و دایکی ده پوانی: 'ناگه پریمه وه بق ئه وئ و سی سال پیش
 ئه مرؤ ئه و بریاره م به خۆم داوه، له وئ دلم شکا و خۆشه ویسته که میان
 لی ون کردم. ئه وئ شاریکه جادوو له هه موومان ئه کات، خوینی
 مندا له کانی ئه کاته کاسه وه، مندالی و لاویتییت لی زهوت ئه کات. به لام
 هه ندیک جاریش به خشنده یه؛ چونکه فیрман ئه کات جیاوازی له نیتوان
 هه ژار و دهوله مند یان به خشنده و به رژه وه هه ندیخوازی کدا نه کهین، به
 مه رجیک هه موو خه لکی ئه و شاره بین!'
 هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و له تهنیشتیه وه و له سهر جیگه که ی،
 له دهستی دایکی گه را، له باوکی و پاشان عه زیزی برای پوانی و
 سه رنجی له سهر چاوی مام زامن پراگرت و چاوی داخست، له ژیر
 لیوه وه دواوشه ی: 'به لام...'

۲۰۲۳/۲/۱۰

هۆلەندا

كۆتۈپخە چاپىغا ئىشلىتىش ئۈچۈن (مىزان ئىشلىتىش)

۲۰۱۵	پۇمان	شەۋگە پەكان
۲۰۱۹	پۇمان	نىشىمانى سارا
۲۰۲۰	پۇمان	خەمى مەستۇرە
۲۰۲۲	كۆمەلە چىرۈك	پۇۋى پەشنىۋوس
۲۰۲۳	پۇمان	خانەقاي مىرزا

بەلام... ئەو ھەموومانى بۇ ژياندۆستى پەرۋەردە كرد، لە پۇژاننىكدا
مەرگدۆستى بالى رەشى بەسەر پۇحى ھەموو خەلكى ئەو شارەدا
كىشابوو. بە جۆرىك ترس لە مردن توانای ھەستى لاواز كردبووين.
وھكوو گياندارىكى زەلپىل و دلشكاو، بى پۇح، ژىردەستە و كۆيلە
ژيانمان بەرئ دەكرد. فىرى كردىن كە خۇبەدەستەوھدان ھەلېژاردەى
خۇمانە، بەلام ھىوا و ئامانچ نىيە.

بەو جۆرەش ئەو، بەردەوام غەرىبەكان پروويان تى دەكرد، لە فولكەى
نۆبەچى رىزيان دەبەست، ژىر دارەكەى پىرمەسور جىگەى ھەوانەوھيان
بوو. لە نىوہى شەودا لە دەرگەيان دەدا و دەيانگوت: رىگەى دوورمان
برىوہ و بۇ ئەم مالى خۇزگەيە ھاتووين. وھكوو تەنيا مال يىت لەو
دەشتى زاموايەدا.

ئاومەندى پلەكردنەوہى كەپەر

Miran Abraham

Monastery of the Scholar

Roman

9 789198 708851

۰۰۰ دینار